

Hồ Chí Minh, một gián điệp hoàn hảo - Kỳ 1

Huỳnh Tâm

"...Rất tiếc có một số trí thức của đảng cộng sản vẫn âm u trí tuệ, không thấy được sự giả trá của Hồ Chí Minh để rồi viết lên lời ca tụng lộ liễu, không khác nào những mũi tên tẩm thuốc cực độc ám sát cả dân tộc Việt Nam, như những bài của Nguyễn Trọng Hoàn, Nguyễn Đăng Lâm..."

Chúng tôi khám phá cả hai (2) tập thơ "Ngục Trung Nhật Ký" (獄中日記) hay "Nhật ký trong tù" nguyên bản và sao lục, viết từ ngày 29 tháng 8 năm 1932 đến ngày 10 tháng 9 năm 1933. Khẳng định rằng, hai tập thơ này hoàn toàn không phải thủ bút của Hồ Chí Minh, bởi chúng tôi có nguyên bản tập thơ, cùng những bản công văn, báo cáo viết từ năm 1940 đến tháng 6 năm 1968, và thư pháp, nay công bố tư liệu cả một đời người của Hồ Chí Minh. Toàn bộ nội dung bí mật, bao quát những diễn biến điệp vụ, sẽ được tuần tự diễn giải trong mọi chi tiết, ngoài ra còn có những mật danh sử dụng vào việc công văn, báo cáo cho tình báo Hoa Nam, chưa hề tiết lộ như trong bài viết: "Hai trăm mười tám (218) bí danh, biệt danh, bút danh của Hồ Chí Minh". [1]

Bạn đọc chắc chắn nhận diện được Hồ Chí Minh là ai, tổ chức bí mật nào đứng sau lưng tạo dựng tên tuổi Hồ Chí Minh, sau khi có mặt tại Việt Nam với tư cách gì, tiếp nhận mệnh lệnh từ đâu, công văn, báo cáo gửi cho đầu não cấp lãnh đạo nào của họ Hồ, và Hồ thực hiện những gì thành công hay chưa kết quả, từ khi Hồ Chí Minh xuất hiện cho đến lúc chết, thế xác được bao bọc bởi lớp vỏ nào tinh vi nhất. Tất cả những hoạt động của Hồ Chí Minh đều nằm trong kế hoạch bí mật đã bao trùm lên đất nước Việt Nam cho đến ngày nay (2014).

Kính mời bạn đọc dùng kính lúp soi rọi, theo dõi tiến trình xây dựng nhân vật Hồ Chí Minh, khám phá muôn ngàn bí mật đã đem đến hệ lụy đối với dân tộc Việt Nam qua 2 tập thơ của họ Hồ. Trước hết, bạn đọc lưu ý nguyên bản và bản sao lục của tập thơ 1 và tập 2 không cùng nội dung, còn một điểm khác "động trời" hơn nữa là 2 tập thơ với 2 thủ bút khác nhau. Cuối cùng mời bạn đọc, cầm chìa khóa mở tung cánh cửa thực hư, đi tìm sự thực tung tích đời người qua kho tàng công văn, báo cáo thủ bút của Hồ Chí Minh và toàn bộ thư pháp. Chúng tôi nhất định tuần tự

loan tải tư liệu bí mật thành nhiều ký trong loạt bài này. Và đôi lời đa tạ những bạn thân, chấp nhận tiếp cận tài liệu và dịch thuật hầu công hiến bạn đọc.

*

Năm 1945. Chu Ân Lai, Hồ Chí Minh và Mao Trạch Đông bí mật cộng lý tại Trung Nam Hải, trước khi đưa quân vào Việt Nam đồng chúc mừng chiến thắng. Nguồn: Tư liệu Hoa Nam.

Diễn giải nội dung của 2 tập thơ "Nhật ký trong tù" (狱中日记), theo nguyên bản và sao lục ở dưới, làm tiêu chuẩn khám phá 2 thủ bút không đích thực của Hồ Chí Minh, cùng so sánh từng nét thủ bút của hai (2) kẻ vô danh, và thủ bút công văn, báo cáo chính thức của Hồ Chí Minh đang lưu trữ tại Quân ủy Trung ương Trung Quốc (CPC), Cục tình báo Hoa Nam (中国情报胸卡) cùng những thư pháp của Hồ lưu trữ tại Viện bảo tàng Cách mạng Hà Nội, và Viện bảo tàng Hồ Chí Minh.

Hy vọng bạn đọc rút ra được một chứng nghiệm lịch sử, cho thấy nhiều vấn đề cần luận giải, ngõ hầu soi sáng nhận thức được Hồ Chí Minh là ai, đã bao lâu nay, tung hoành, khuynh đảo đưa đất nước Việt Nam trở về thời đồ đá, mà vẫn che kín được thân phận nấp trong một công cụ bí mật tuyệt hảo của Hoa Nam. Tuy thế, nhưng mọi sự vật đã có xuất hiện thì cũng có phơi bày sự thật, mọi bức màn phủ kín của Hồ Chí Minh cũng không ngoại lệ, bởi thời gian là một định luật chứng nghiệm thực giả. Và khi phát hiện con người giả, chính đảng viên phải bỏ ngõ không thể chấp nhận vì họ Hồ đã tự phơi bày sự thực và hiện nguyên hình một gã cướp nước, dù tình báo Hoa Nam đã phủ lên thân xác Hồ Chí Minh bằng nhiều ngôn từ cung kính, tuyên truyền hướng dẫn dư luận phải gọi Hồ Chí Minh với danh xưng là "Cha già dân tộc". Hoa Nam còn dựng đứng và thần thánh hóa Hồ Chí Minh, đưa họ Hồ

vào lòng dân tộc Việt Nam, tạo ra một huyền thoại dị hợm, buộc dân tộc Việt Nam công nhận từ cổ kim không có nhân vật thứ hai, kể cả Vua Hùng cũng không được vinh dự thần thánh này!

Hãy nầu chấy một sao lục tập thơ. "Nhật ký trong tù", thủ bút không để lại tên tuổi.

Bìa Trước :

Nhật ký trong tù
28 / 8 / 1942 - 10 / 9 / 1943

Trang trong :

Nhật ký trong tù
28 / 8 / 1942 - 10 / 9 / 1943

Phiên bản, sao lục tập thơ "Nhật ký trong tù" vô chủ, viết từ ngày 29/8/1932 đến ngày 10/8/1933, hiện lưu trong tủ Hoa Nam. Khi sang đến tay "Bác" tập thơ khai man trở lại 10 tuổi (29-8-1942 đến 10-9-1943). Ban dịch thuật và sao lục ngay tạo những năm không tương xứng với ngày Hồ Chí Minh lao lý trong nhà giam Trung Quốc. Nguồn: Tư liệu Hoa Nam.

Hoa Nam sao lục tập thơ "Nhật ký trong tù" lập thành một phiên bản mới, bởi đây là nét chữ của một tay mơ, không giỏi chữ Hán. Bút pháp của Hồ Chí Minh khác xa, có kiến thức hơn, mang phong thái của một người Hán trung lưu. Nay được lãnh đạo Hoa Nam giao công tác nhận đại một tập thơ bá vơ làm của mình và ngay bản thân Hồ Chí Minh cũng chưa bao giờ thấy nguyên bản "Nhật ký trong tù". Từ đó

cho đến nay (2014) nhân dân Việt Nam chỉ thấy được tập thơ giả tạo này, chưa ai thấy nguyên bản, và do đó đã trở thành huyền thoại. Đảng và nhà nước Việt Nam cho trưng bày tại Viện bảo tàng Cách mạng Hà Nội, và Viện bảo tàng Hồ Chí Minh.

Hoa Nam sao lục lại tập thơ vô chủ trên, chứng tỏ Hoa Nam muốn giới thiệu tập thơ, thuật viết chữ Hán non tay, người ta có thể đoán được tuổi và người. Bút pháp cho thấy nhân vật này độ ngoài 50 tuổi, chưa mài ghế nhà trường, vì một khi viết, chữ Hán phải nằm trong ô kẻ của trang giấy, thẳng hàng không được viết câu thả, nói đến thơ ca càng khó hơn, khi viết, chữ không được to hay nhỏ phải đều nhau, và buộc nghiêm chỉnh thẳng hàng theo ô kẻ. Ở đây kẻ viết lấu tháu, có tính buông trôi và bi quan. Còn một điều khác lạ nữa là tập thơ không ghi tên tuổi tác giả, điều này cho thấy chính tác giả vô danh của tập thơ này đã không tự tin về mình, có ít nhiều biểu lộ nội dung tập thơ quá tầm thường, cho nên không nhất thiết đề tên tuổi trên đầu tập thơ, tuy ít học nhưng ý thức được giá trị sống.

Theo hồ sơ mật của Hoa Nam mã số (pfzwhn32tt4875): "...Lúc bấy giờ người cộng sản cần cướp chính quyền bất chấp hậu quả, đào tạo một lãnh tụ cho Đông Dương quá khó, chi bằng thủ thuật tráo trở, vốn đã có biệt tài xoay xở, bầm độn tìm người cần kíp. Hoa Nam vận dụng mọi ma kế, bất chấp thủ đoạn để đạt đến mục đích riêng, chạy theo thời gian trong lúc khẩn cấp đang cần thành lập mật khu "Pác Bó" không thể đưa một người Hán vào biên giới Trung-Việt, dù Hồ Chí Minh đã có thừa bản lĩnh nhưng không thể đưa đến mật khu vào lúc này! Hoa Nam đã chọn lựa nhiều nhân vật cũng không phù hợp. Cuối cùng lấy quyết định chọn Hồ Chí Minh giả danh tộc Việt, vì Hoa Nam tìm mãi cũng không ra một người Việt có xu hướng chính trị Vô Sản. Trước đó, họ tuyển chọn được Nguyễn Ái Quốc, nhưng không may anh ta lại là người của KGB, và là tên gián điệp nhị trùng, làm tình báo cho Pháp với trách nhiệm tiếp cận, xâm nhập vào những nhóm người Việt sống tại Paris và tỉnh Marseille miền Nam nước Pháp, cuộc đời ngắn ngủi anh ta bị Moskva thủ tiêu. Người thứ hai được tuyển chọn là Nguyễn Tất Thành, sau đó ở tù Hương Cảng cũng không qua khỏi tử hình, vì tội làm điệp viên KGB. Năm đó Tất Thành hưởng dương đúng 40 tuổi (1892-1932).

Mưu đồ của Hoa Nam được xem đến đây tuyệt lộ, chọn người đã có chủ, thế nhưng nhu cầu làm sống lại Nguyễn Tất Thành mới quan trọng, muốn nói lại một nhịp cầu cách mạng cướp giựt, thay da đổi thịt, tô vẽ tiểu sử một nhân vật ở trong tầm tay của Hoa Nam, tuy nhiên bản năng sinh tồn phải vượt trội của một người gián điệp cần phải có, đi đôi với khả năng bầm sinh thực tài trí, đối với Hoa Nam rất cần đến loại người này nhưng khó tìm.

Một lần nữa tình báo Hoa Nam thất vọng. Lúc này Lưu Thiếu Kỳ vừa kiêm nhiệm lãnh đạo Cục Hoa Nam, muốn chứng tỏ với Mao Trạch Đông về khả năng tình báo của ông. Lưu Thiếu Kỳ đưa ra nhiều giải pháp và Mao chấp nhận "Áo Đen Đông Dương", đề nghị tất cả thành viên thuộc cấp lãnh đạo Hoa Nam tìm kế hoạch khả thi nhất, thực hiện công tác đảo lộn Đông Dương.

Tuần lễ sau, những lãnh đạo Hoa Nam cho biết, hiện có lưu một thư mục báo chí xuất bản vô chủ, trong đó có tập thơ "Ngục Trung Nhật Ký" (狱中日记).

Lưu Thiếu Kỳ lấy quyết định sao lục tập thơ "Nhật ký trong tù" của vô danh nào đó ở Trung Hoa. Từ lâu Hoa Nam đã tậu được tập thơ này, nay đem ra thực hiện việc lớn, cho nên lãnh đạo Hoa Nam giấu cọt gọi nó là "**Nhật ký trong tử**", ẩn ý muốn nói, tập nhật ký vô chủ lưu trong tử không ngờ nay hữu dụng đem ra dùng với tên giả Hồ Chí Minh. Thế là phiên bản "Nhật ký trong tù" chào đời, cùng đi với người vô cảm đến một xứ xa lạ. Riêng nguyên bản "Nhật ký trong tù" tiếp tục ngủ yên vĩnh viễn trong tủ tư liệu; tuy trước đó, lãnh đạo cục tình báo đề nghị thiêu hủy tập thơ này.

Với một thủ đoạn mới, Hoa Nam dựng đứng nhân vật Nguyễn Tất Thành và cho sống lại, bằng cách Hồ Chí Minh tự nhận là Nguyễn Tất Thành vẫn sống và có sáng tác được một tập thơ Hán. Lương tâm của người bình thường không cho phép bóp méo mọi chân thực của một nhân vật khác, thế nhưng Hồ Chi Minh làm được, miễn sao người ta tin Nguyễn Tất Thành còn sống, chứng minh tác phẩm thơ "Nhật kí trong tù" đang có trên tay, ghi ngày, tháng, năm na ná trùng hợp năm Nguyễn Tất Thành sinh trưởng. Từ đó người chết, thơ vô chủ được cài cắm vào Hồ Chí Minh hứa hẹn đưa dân tộc Việt Nam vào một ngõ rẽ thống trị của Cộng sản phương Bắc.

Thậm chí sau này, nhân dân Việt Nam thờ phụng tập thơ cướp, bá vợ của Hồ Chí Minh, nó được luông tuông trong thi ca Việt Nam, dù tập thơ không ra gì, đảng Cộng sản vẫn phải đưa vào chương trình giáo dục trong đảng và nhân dân, buộc ca tụng thánh nhân, làm vật gối đầu, đêm đêm ngủ yên ổn nhờ nằm mơ thấy "Bác". Trong chính trị Cộng sản không luận bàn nhân cách lương thiện, tình báo Hoa Nam cũng không ngoài mục đích cướp đoạt, một bộ phận vô luân lý với những xảo thuật bất minh không hề câu nệ (Xem [Hậu Hắc Học - Lý Tôn Ngô](#)), cướp một tập thơ vô chủ tạo ra bút pháp hiện diện, sao chép lại nguyên bản tập thơ hoán đổi phụ bản, tập thơ rẻ tiền không giá trị đưa vào giáo dục nhân dân Việt Nam học văn hóa Hán, lấy một thể xác đã chết từ lâu, phẫu thuật lại tráo người sống, lấy một con giun Nguyễn Tất Thành hóa rồng Hồ Chí Minh của Đông Dương.

Toàn Cầu Báo Trung Quốc (中国俱乐部) bình luận về tập thơ "Nhật ký trong tù" vô chủ và phiên bản mao bút, tiếp theo Quân ủy Trung ương Trung Quốc (中国中央军事委员会CPC) thời Lưu Thiếu Ký, tiết lộ:

"- Hoa Nam, thực hiện một điệp vụ nan vấn, dàn dựng vở kịch đã đạt đến đỉnh cao chiến lược, độc đáo nhất trong đoạn Hồ Chí Minh nhần nhó, tỏ ý không hài lòng 133 bài trong tập thơ "Nhật ký trong tù", viết từ ngày 29-8-1932 đến 10-9-1933, rất tiếc không đề xuất xử, chỉ biết một lãng nhân nào đó người Trung Hoa, đương nhiên đồng chí Hồ Chí Minh cầm nhâm "Nhật ký trong tù", để rồi canh cánh bên mình một dấu ấn tiểu sử không lấy gì làm đẹp cho lắm.

Sau đó đảng Cộng sản Việt Nam của Hồ Chí Minh tạo dựng thêm một phiên bản hai mới hơn Hoa Nam nhưng không đúng thời gian tính:

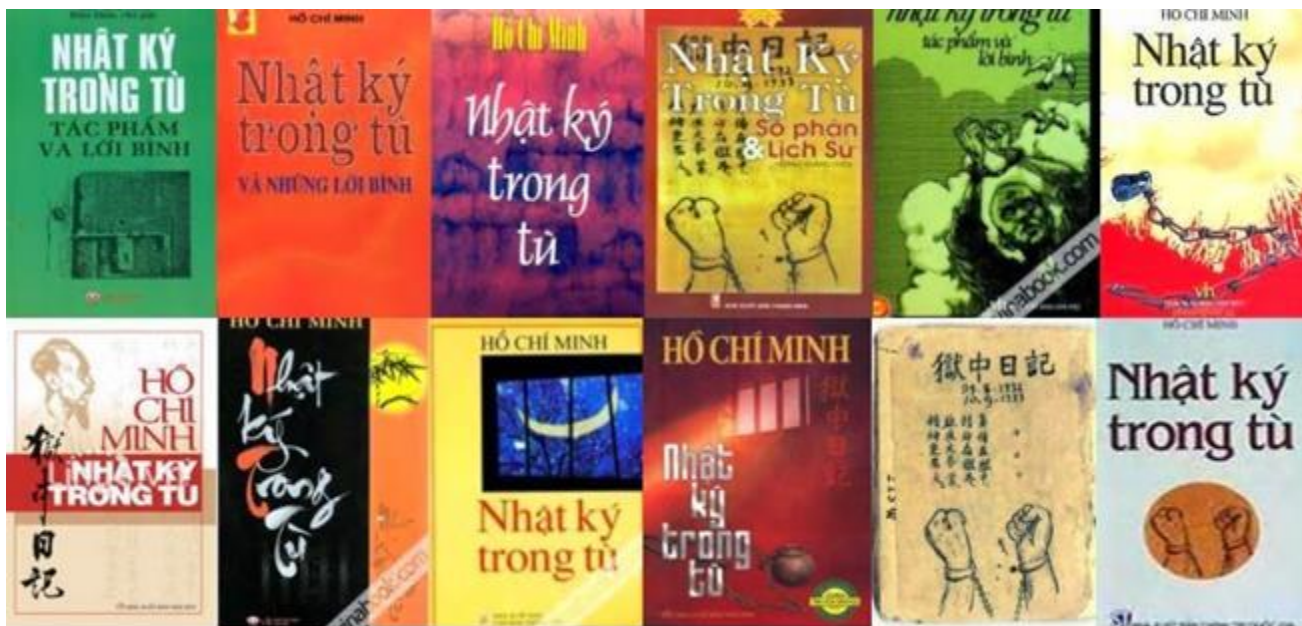
- Phiên bản hai, "Nhật ký trong tù", sao lục bất minh, nội dung không thay đổi, tuy nhiên thêm vào 1 bài thơ mới, tổng cộng 134. Vấp phải lỗi lầm thay đổi năm xuất hiện tập thơ (29-8-1942 đến 10-9-1943), thay vì 29-8-1932 đến 10-9-1933. Thế là có đến 2 tập thơ phiên bản "sao y thất bản" bản mới, xuất hiện sau 10 năm, đưa đến thời gian không phù hợp cho tập thơ "Nhật ký trong tù" cũng vào năm ấy Nguyễn Tất Thành ở trong tù tại Hương Cảng.

Diễn biến thực hiện phiên bản hai "Nhật ký trong tù", miêu tả lãnh tụ Hồ Chí Minh khổ nạn, bi thương, lâm ly, và hấp dẫn theo nghĩa một câu chuyện tội. Vào tháng 8 năm 1942, Hồ Chí Minh bị cảnh sát huyện Quế Hệ Hương (桂系乡), bắt tại biên giới Trung-Việt, giam những nhà tù của Tưởng Giới Thạch, sau đó di chuyển đến nhà tù huyện Tĩnh Tây (靖西), Thiên Bảo (天保), Đức Bảo (德保), Điền Đông (田东), Bình Quả (平果县), Phù Tuy (扶绥县), Vũ Ninh (武鸣), Tân Dương (宾阳), huyện Vĩnh (荣), Nam Ninh (南宁), Long Tuyền (龙泉), Điền Đông (东填), Quả Đức (绩德), Long An (龙安), Đồng Chính (龙安), Bào Hương, 在圭, Lai Tân (谭丽), Liễu Châu (柳州), Quế Lâm (桂林) thuộc tỉnh Quảng Tây广西. Và Túc Vinh Vu (足荣圩) tỉnh Trùng Khánh (重庆), di chuyển đi, di chuyển lại trên 30 nhà tù của 13 huyện tỉnh Quảng Tây và tỉnh Trùng Khánh. Ra tù ngày 10 tháng 9 năm 1943. Bọn Quốc Dân Đảng Tưởng Giới Thạch ác thực, đày ải "Bác" trải qua 1 năm "Bác" trong tù, thêm một lần nữa "Nhật ký trong tù" thủ vai giả mạo. Trong khi ấy Hồ Chí Minh sống nhờn nhờ và bình an tại vùng Việt Bắc giáp biên giới tư trị của người Choong. [2]

Ngoài ra còn có những con người Việt đáng khinh bỉ hơn cả Hoa Nam, họ đua nhau, ca tụng tập thơ "Nhật ký trong tù" để mưu cầu sự sống, vay mượn Hồ Chí Minh làm đầu mối sáng tác về những huyền thoại kỳ dị, dùng con chữ công phu thêu dệt, từ không tưởng mơ hồ, biến chúng thành ý tưởng chưa bao giờ hiện thực, vô hình chung biến những tác phẩm ấy thành phản tác dụng, thành những tác phẩm đần độn nhất, lưu truyền trong dân gian một thời đại để làm trò cười. Một tội ác khác, tập đoàn Hoa Nam (Cộng sản Việt Nam) nhồi nhét đưa vào giáo trình học đường tây nảo tuổi trẻ Việt Nam, ngoài xã hội cả nước học tập bình thơ, theo hướng chỉ đạo của "Bác", quyết chí ngu dân.

Rất tiếc có một số trí thức của đảng cộng sản vẫn âm u trí tuệ, không thấy được sự giả trá của Hồ Chí Minh để rồi viết lên lời ca tụng lộ liễu, không khác nào những mũi tên tẩm thuốc cực độc ám sát cả dân tộc Việt Nam, như những bài của Nguyễn Trọng Hoàn: "Nhật kí trong tù - những giá trị trường tồn". Nguyễn Đăng Lâm: "Nhật ký trong tù, văn kiện lịch sử vô giá, tác phẩm văn học lớn". Phương Thúy/VOV.VN: "Nhật kí trong tù" - Một hồn thơ trong một nhân cách văn hóa - Bằng ngôn ngữ đời thường, nôm na nhưng "Nhật kí trong tù" của Bác Hồ luôn được coi là áng văn mẫu mực.... ". NS Huy Thục: "Bác Hồ là vị cứu tinh cho nhạc phẩm của tôi". Lê Cường: Thơ tiên tri của Chủ tịch Hồ Chí Minh - một giá trị văn hóa v.v.... Chúng tôi không thể kể hết những thành phần trên, hẹn dịp khác. Hy vọng quý cây bút hãy sống thực lòng mình, viết bằng tâm tư can đảm, nhận diện, phân tích thủ bút của Hồ Chí Minh, đừng cầm nhầm hay lớn tiếng tung hô tên bán nước "cha già dân tộc".

Tập thơ "Nhật ký trong tù" vô chủ, được những nhà xuất bản và tái bản tại Hà Nội, mà Hồ Chí Minh cố ý cầm nhầm với ngụ ý đẩy đưa dân tộc Việt Nam cướp thơ Hán ư? Không như người Hán đến nước Việt Thường (Việt Nam) xem một con rùa 1.000 năm, trên mai có chữ Khoa Đầu, dâng cho Đế Nghiêu (2358 TCN). Sau đó kẻ Hán cướp rùa chữ Khoa Đầu, chạy trốn cho đến ngày nay.

Theo hồ sơ báo cáo của Hoa Nam, mật mã [vndltq2587e45]: "... khai thác trong giới Văn nghệ Việt Nam, cũng có những người mượn "Nhật ký trong tù" làm bùa hộ mạng hay lấy nó làm bước đường thăng tiến... Hoa Nam bảo trợ trên 16 lần tái bản....". Nguồn: Images Net.

Tình báo Trương Định Chế (张定制) gửi văn thư về Cục Hoa Nam có mật mã [vndltq2587e45]. Cho biết những "bon chen" trong giới văn nghệ đảng Công sản và nhà nước Việt Nam, không phải là không có những tên tòi, chỉ biết sống theo lệnh hay vô tình gián tiếp làm việc cho Hoa Nam, họ không hay biết Hoa Nam âm thầm thực hiện chiến lược văn hóa Hán tràn vào đất nước Việt Nam, và những bài viết của họ ca tụng hết lời, hai tay bưng Hồ Chí Minh lên đỉnh cao thần thánh văn học, họ tính toán quyền lợi trên lương tri, chỉ biết chạy theo lợi, quên rằng ngày sau có người phê phán, thực sự họ sống trong ý tưởng hành nghề viết văn thuê. [3]

Bài tham khảo của học giả Lê Hữu Mục, "Ngục Trung Nhật Ký" cũng khẳng định không phải của HCM. Xin trích nguyên văn dẫn chứng:

"-.....Một sự kiện bất thường hình bìa tập thơ ghi rõ ngày 29/8/1932 đến 10/9/1933. Khi sao lục và dịch thì lại sửa thành ngày 29/8/1942 đến 10/9/1943? Hồ Chí Minh vẫn còn đó không dính chính, giữ mãi thái độ lặng im cho đến ngày chết. Nếu Hồ Chí Minh làm ra những bài thơ này vào giai đoạn 1942-1943, tại sao Trần Dân Tiên (bút danh của Hồ Chí Minh) không đề cập tới những sáng tác của ông khi cho ra cuốn "Những Mẩu Chuyện về Đời Hoạt Động của Chủ Tịch Hồ Chí Minh" vào "1948? Đây là một cuốn sách được dịch ra nhiều thứ tiếng trong đó ông Hồ tự viết

về mình, tự ca ngợi đánh bóng cá nhân ông ta. Những bài thơ hay như vậy mà ông không nhớ ra để ghi chép vào sách hay sao?" [4]

Chúng tôi tìm được nguyên bản tập thơ "Nhật ký trong tù" (獄中日記), thủ bút của kẻ vô danh. Cho thấy những phiên bản trước đây, phát xuất từ Hoa Nam, giả bút bản gốc, đủ chứng minh tập thơ này nhất định không phải của Hồ Chí Minh, càng nhận diện được tính giả trá của Hoa Nam và đảng cộng sản Việt Nam không bao giờ giới hạn mưu lợi-quyền.

Bìa Trước :

Nhật ký trong tù
28 / 8 / 1932 - 10 / 9 / 1933

Trang trong :

Nhật ký trong tù
28 / 8 / 1932 - 10 / 9 / 1933

Tập thơ nguyên bản "Nhật ký trong tù" (獄中日記), với bút pháp dày dặn từ đầu bút tiết ra một lượng mực trung bình, viết nhẹ tay đều đặn, mạnh mẽ trong nét chữ sắc sảo nhưng không thoải mái, có trình độ học vấn, man mác sắc thái mênh mông, phong thái của một người Hán đã từng trải nghiệm cuộc đời. Nếu đem so sánh bút pháp nguyên bản của kẻ vô danh và phiên bản mạo nhận của Hồ Chí Minh "Nhật ký trong tù". Người ta nhận diện 2 bộ chữ khác nhau, lòi ra sự giả quá rõ ràng, nếu không có nguyên bản, ắt nhiên khó ai biết được Hồ Chí Minh cướp tập thơ của

thiên hạ, từ đây nhân dân Việt Nam có quyền ca ngợi "Hồ già cướp thơ". Nguồn: Hoa Nam lưu trữ nguyên bản "獄中日記" (Nhật ký trong tù).

Đã đến lúc đảng cộng sản Việt Nam và Hồ Chí Minh phải rút ra một bài học cướp tập thơ "Nhật ký trong tù" (獄中日記), hãy trả lại cho người ta, và tất cả những tập thơ đã ấn loát nay đóng khuôn triện đỏ (Bác Cầm Nhâm). Hy vọng "Bác đảng" thực hiện được điều này!

Đất nước Việt Nam có quá nhiều chuyện lạ, nhất là thơ-văn tiểu lâm từ khi có "Bác" du nhập. Do nguyên nhân từ căn điểm phiên bản tập thơ "Nhật ký trong tù" (獄中日記), đưa đến mỉm cười chua chát, bởi lời thơ ấy của "Bác" đứng trên thời đại chưa bao giờ sáng lòa trong đêm đen tối của lịch sử Việt Nam hôm nay.

Cũng nên chú ý một cách tường tận, sau khi tập thơ lên kế hoạch điệp vụ, Hoa Nam mới vẽ thêm đôi tay bị xiềng, nắm chặt lại đưa lên, do đó không có tính cảm xúc. Chi tiết hơn, nguyên bản và phiên bản "Nhật ký trong tù" hai hình bìa khác nhau. Nguyên bản, vẽ đôi tay bị xiềng màu mực nhạt, còn phiên bản màu mực đen đậm và nhiều nét hơn, cho thấy dù Hoa Nam có thừa khả năng cho máy hay khéo suy tưởng cũng có những điểm sơ hở bởi đối trá không thể nào che giấu sự thật cả đời.

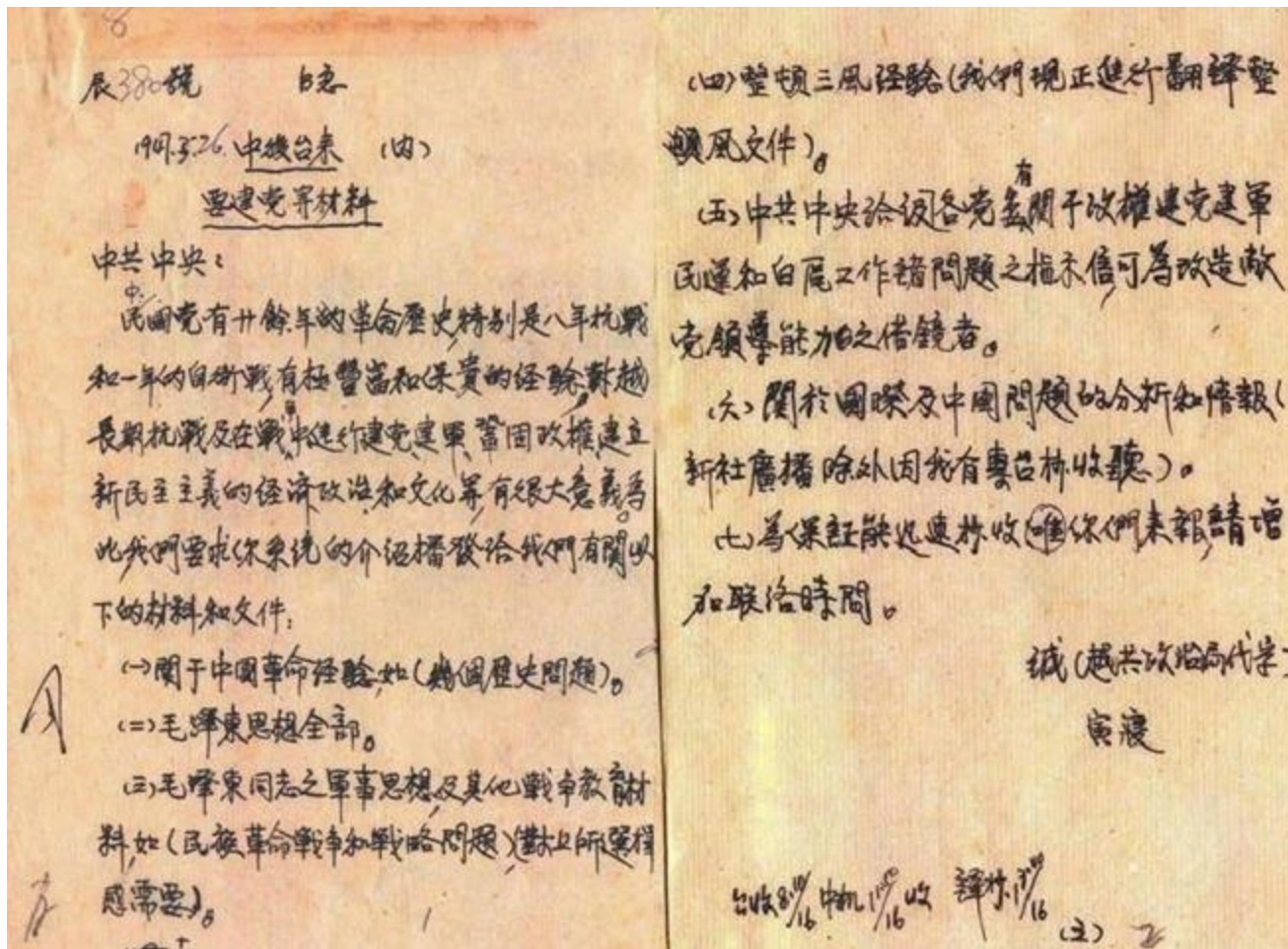
Sau khi khám phá tìm hiểu cả 2 tập thơ nguyên bản và phiên bản "Nhật ký trong tù" của kẻ vô chủ trên. Trong đầu của chúng tôi, luôn luôn có cảm giác ám ảnh lạnh lạnh, biết được nguồn máy Trung Cộng sáng tạo lãnh tụ Hồ Chí Minh qua tập thơ, cùng lúc có những cán bộ cao cấp người Hán đưa vào cai trị Việt Nam bằng phương thức tráo người bất minh. Những thập niên sau này Trung Quốc trực tiếp đào tạo cán bộ lãnh đạo trung ương đảng cộng sản Việt Nam tại Viện Chính trị Quế Lâm.

Tiếp theo, chúng tôi khám phá được một kho tàng nguyên bản công văn, báo cáo bút tích đích thực của Hồ Chí Minh, hiện nay vẫn còn lưu trữ trong các cơ quan của Quân ủy Trung ương Trung Quốc (CPC) hay Cục Hoa Nam tại Bắc Kinh. Nay chúng tôi công bố những tư liệu này, hy vọng nhân dân Việt Nam cùng nhau nhận diện Hồ Chí Minh là ai. Đảng cộng sản Việt Nam tôn vinh tư tưởng trần trụi của Hồ Chí Minh để làm một bình phong vì đảng cần sống trong vòng tay của Trung Cộng.

Những nguyên bút tích của Hồ Chí Minh đủ chứng minh, soi tỏ trước dư luận với những dữ kiện lịch sử 74 năm (1940-2014) đã đưa đất nước, dân tộc Việt Nam vào con đường tận cùng điêu linh, lạc hậu, mất lãnh thổ, lãnh hải, tất cả đều nằm trong kế hoạch bành trướng của Trung Quốc.

Năm 1945, theo mật báo của Trương Định Chế (张定制) tình báo Hoa Nam, gửi bản tin từ Hà Nội cho Bắc Kinh:

- Báo cáo viên Hồ Chí Minh, trực tiếp gửi những công văn về Quân ủy Trung ương Trung Quốc (CPC), từ đó trình lên Chủ tịch Mao Trạch Đông sau khi được chuẩn y chuyển đến Lâm Bưu, Lưu Thiểu Kỳ, Chu Ân Lai, v.v... Cục tình báo Hoa Nam lưu trữ hồ sơ, văn kiện thủ bút của Hồ Chí Minh tại mã số (ythq159ha587).

Nguyên bản, Công văn mã số 380 của "Bác", cũng được lưu trữ tại Quân ủy Trung ương Trung Quốc (CPC). Tất cả công văn viết bằng ngôn ngữ Quan thoại, trình độ học vấn đại học của một người Hán phong lưu, bút pháp dày dặn, chữ sắc bén ở phần đuôi, thiên hạ Hán cho đây là loại chữ mã tấu, nếu so sánh bút pháp của nguyên bản "Nhật ký trong tù" vô chủ kia và phiên bản, dĩ nhiên bút pháp của Hồ Chí Minh trội hơn trăm lần. Tuy nhiên cá tính khác thường, mẫu người lơ lảo, mưu ma, chước quỷ chỉ thích hợp cho công việc gián điệp hơn là lãnh tụ, sau này Hồ Chí Minh vừa là gián điệp cho Trung Quốc vừa là lãnh tụ đảng Cộng sản Việt Nam, một vung tay trời tội ác. Nguồn: Nguyên bản, Công văn mã số 380, Hoa Nam lưu trữ.

Về nguyên bản, bút tích chữ Hán của Hồ Chí Minh, trong nội dung công văn mã số 380, viết theo thuật ngữ gián điệp, chứa những ẩn hàm đặc biệt có quá nhiều mật ngữ, thành ngữ, mật danh, mật mã, bí mật điệp vụ. Lỗi viết văn này chỉ để cấp lãnh đạo của đảng và bộ tham mưu điệp vụ mới biết thuật ngữ trong tài liệu, chỉ cần một dấu chấm trọng yếu, Bắc Kinh sẽ thảo ra một kế hoạch hành động, chứng tỏ "Nhân Thụy" một gián điệp thượng thặng được đào tạo chính qui, thuở đó chỉ có Học Viện Võ Bị Quân Sư Chính Trị Hoàng Phố.

Vả lại, nếu công văn này bị đánh rơi hay mất cắp, người sở hữu khó hiểu nội dung của nó, tuy nhiên nếu công văn mã số 380 rơi vào những cơ quan tình báo quốc tế sẽ được giải mã tức khắc. Ất nhiên, Trung ương đảng Cộng sản Việt Nam chưa bao giờ thấy qua những công văn của Nhân Thụy gửi cho Bắc Kinh, nếu đã thấy qua không khác nào kẻ trộm liếc mắt nhìn vào một toa "thuốc bắc" của "Bác" để rơi đầu đó. Cũng có thể tình báo đảng Cộng sản Việt Nam không dám giải mã bí mật "Bác bán nước" hay không đủ khả năng biết con chữ Hán, do đó những công văn của "Bác" tự nó đã bí mật, nhân dân Việt Nam không bao giờ biết được công văn mã số 380, chứa nội dung "tội tày trời" của Bác và Trung Cộng. Một lý do đặc biệt khác "Bác" bán nước không thể viết chữ Việt được xin thông cảm, hai nửa chữ Việt "Bác" viết không lưu loát, bởi "ý từ" không đủ miêu tả công văn chứa đầy ẩn nghĩa của một gián điệp cần chuyên chở.

Chúng tôi quá lý thú, sau khi khám phá được người giả, việc giả hiện nguyên hình Hồ Chí Minh qua tên Nhân Thụy, tất nhiên phải công bố và để hết tâm trí giải mã nội dung nguyên bản những công văn bí mật, cùng lúc phân tích những diễn biến và chi tiết "trùng trùng điệp điệp" qua những điệp vụ của Nhân Thụy, tiếp theo tuần tự giải mã 214 công văn, báo cáo còn lại. Cũng là một dịp tặng cho đảng Cộng sản Việt Nam những tài liệu về "Bác Hồ" tài tình để chiêm ngưỡng.

Mời bạn đọc bước qua một thế giới ngôn ngữ gián điệp, tìm hiểu nguyên văn, bút tích của Thành viên Chính trị Cục Tình báo Trung ương Trung Quốc. Mật danh Nhân Thụy (thứ 220 của Hồ Chí Minh), đại biểu Chính trị Cục Việt Cộng. Công văn gửi:

- Công văn mã số 380 (năm Thìn). (1)

Ngày 26 tháng 3 năm 1947 (Thìn).

Trung Hậu Đài Lãi. (2)

Yết kiến thiết đảng chí tài liệu. (3)

Trung Cộng Trung ương. (4)

Quốc gia đảng có 20 năm cách mạng, lịch sử đặc biệt là (85 tháng 9) với 1 năm trừ bị chiến tranh. (5)

Cố nhiên phong phú "hợp bảo quý linh nghiệm" với Việt Nam. (6)

"Trường kỳ kháng chiến và chiến tranh", tiến tới tái thiết quân đội, củng cố chính quyền kiến lập tân dân xã hội chủ nghĩa, kinh tế, chính trị, và văn hóa Hán theo "chỉ thị của Chủ tịch Mao", có nhiều ý nghĩa vì chúng ta yêu cầu "hệ thống giới thiệu phát xuất" do chúng ta liên hệ với "tài liệu và văn kiện". (7)

1 - Quan hệ Trung cộng cách mạng kinh nghiệm những "mấy vấn đề lịch sử". (8)

2 - Hoàn toàn "qui phục chân lý" của Chủ tịch Mao Trạch Đông. (9)

3 - Đồng chí Mao Trạch Đông yểm trợ quân sự, tin tưởng với tất cả chiến tranh, giáo dục tài liệu như "Dân chủ cách mạng chiến lược" và "Vấn đề chiến tranh đối với ông Thầy" (Mao Trạch Đông) đã tuyển chọn tôi (Hò) "đúng lúc và cần thiết". (10)

4 - Làm lại "3 phong trào kinh nghiệm", chúng ta tiến tới dịch lại những văn kiện của phong trào. (11)

5 - Trung cộng Trung ương cho cách mạng có liên hệ với chính quyền kiến thiết dân quyền và "bach gửi" (da trồng) làm "viên nhiều vấn đề", lấy chỉ thị tạo thị uy, lãnh đạo, cải tạo trong đảng, có sức lực để tự "giống như cái kiến" (gương) tự soi thấy mình. (12)

6 - Liên hệ Quốc tế với Trung cộng vấn đề phân tích tình báo "Tây tặc cho mọi quảng bá đến người bên ngoài đảng để nghe chương trình phát thanh". (13)

7 - Vì "bảo chúng" (cải tạo) có thể cấp tốc cho người ta nghe, những báo cáo tăng thêm liên hệ với thời gian. (14)

Thành viên chính trị cục tình báo trung ương.

Đại biểu chính trị cục Việt Cộng.

Ký tên

Nhân Thụy (Mật danh thứ 220 của Hồ Chí Minh)

Những nơi lưu trữ công văn mã số 380.

- Đại thuận mật mã: 8.10/16.

- Trung cổ đầu mật mã: 11.50/16.

- Cục tình báo Hoa Nam.

Mao Trạch Đông xem bản báo cáo chính trị và văn bản "Chính phủ Liên minh" của Hồ Chí Minh. Tướng quân Chu Đức báo cáo thêm bằng miệng một số vấn đề hiện tình Việt Nam. Nguồn: Quân ủy Trung ương Trung Quốc.

Giải mã, nguyên văn, bút tích của Thành viên Chính trị Cục Tình báo Trung ương Trung Quốc (中央情报局的成员政治部主任). Mật danh Nhân Thụy (thứ 220 của Hồ Chí Minh), đại biểu Chính trị Cục Việt Cộng (代表当地的越南共产党的政治). Tuần tự, diễn biến theo nội dung công văn, và mọi chi tiết trong 14 điệp vụ do Dân Thụy thực hiện:

(1) Công văn. Mã số 380 (năm Thìn). 调度: 代380码. Ký tên gián điệp Nhân Thụy (人瑞). Mật báo, gửi đến Quân ủy Trung ương Trung Quốc (CPC), trước đó đã gửi những công văn và báo cáo có mã số 001 đến 379.

Ngày 26 tháng 3 năm 1947 (Thìn). Gửi công văn mã số 380.

(2) Nơi gửi đi: Quân ủy Trung ương Việt Cộng. Nơi nhận: Cộng hòa Nhân dân Giải phóng Trung Cộng (共和国中国人民解放).

(3) Nhân Thụy (Đệ) gửi Mao Trạch Đông (Huynh) tài liệu báo cáo mọi chi tiết. (胡志明毛泽东发送一份详细的报告文件).

(4) Kính thưa: Quân ủy Trung ương Trung Cộng (CPC) và Quân đội Giải phóng Nhân dân Trung Quốc (PLA). 尊敬的中共中央军事委员会 (CPC), 和中国人民解放军 (PLA).

(5) Từ lúc đảng ta đứng lên vận dụng cách mạng vô sản, cướp được chính quyền thành lập nhà nước Trung Cộng, cho đến nay lịch sử đảng đã trải qua 20 năm; đặc biệt cuộc "cách mạng 85 tháng 9" dẫn đường đảng thành công. (国民革命党有20年来,特别是历史(85月),1年战争储备刀片).

Hồ Chí Minh đề nghị Trung Quốc tạo điều kiện thành lập nhà nước Việt Cộng, lấy kinh nghiệm lịch sử "cách mạng 85 tháng 9" (Cuộc nội chiến lần đầu tiên - 第次国共内战) nhằm thực hiện cuộc cách mạng tương tự tại Việt Nam.

(6) Cố nhiên, tôi (Nhân Thụy) còn nhớ năm đó (1945) chiến thắng lớn, nhờ kinh nghiệm trừ bị quân sĩ, quân lương phong phú, chuẩn bị hoàn chỉnh trước chiến tranh, khai trừ được những "Kẻ phản bội kháng chiến" (抗日时期的汉奸), (Ám chỉ chính quyền phe Quốc gia), ta đã chiến thắng cướp được chính quyền, cũng phải kể đến chiến công của tập đoàn cố vấn quân sự quyết tâm đào tạo được một lực lượng dân quân Việt Nam cùng dưới cờ đảng Ta (Trung Cộng) mạnh mẽ chiến đấu, sức mạnh của quân đội ta độc thủ, bảo đảm đáp ứng nhu cầu chiến trường Việt Nam (确保您满足越南战争), nay đã chiến thắng, nhờ ơn đảng phối trí quân đội nhiều kinh nghiệm quả nhiên tài tình. Tất nhiên, chúng ta đã trải qua nhiều gian lao với tinh thần cách mạng cao và nhất định Việt Nam cũng sẽ trong lục địa đất nước Trung Quốc (越南也将在中国大陆的国家给予).

(7) Trường kỳ kháng chiến và chiến tranh, tiến tới tái thiết quân đội, củng cố chính quyền kiến lập tân dân xã hội chủ nghĩa, kinh tế, chính trị, và văn hóa Hán, đồng ý thực hiện theo chỉ thị của Mao chủ tịch. Chúng tôi yêu cầu chính trị cục "tình báo" trung ương khởi động tuyên truyền giới thiệu chủ nghĩa vô sản đi sâu vào quần chúng Việt Nam, và xin được trực tiếp liên hệ với tài liệu, văn kiện có nhiều ý nghĩa cách mạng vô sản.

Vừa rồi, quân ta đối mặt với những mối đe dọa đến từ quân Pháp tại biên giới Việt Nam-Trung Quốc, đảng Ta sáng suốt lấy quyết định bí mật gửi thêm quân đội(军事) cùng nhóm tư vấn, chỉ đạo tiến quân vào Việt Nam, buộc quân Pháp ra khỏi Việt Nam. Như trước đây Huei (bí danh Hồ Chí Minh) chấp nhận hoạch định chiến lược của Mao chủ tịch (毛泽东) đã từng cho rằng đảng ta khôn ngoan và vững chắc, có như thế mới bảo vệ được biên giới Việt Nam vì an ninh cho Trung Quốc.

Nhắc lại công văn "bản chất lịch sử" mà Hồ Chí Minh ký tên (Huei), tuy lúc ấy chấp nhận nguy hiểm trước tình trạng đối mặt với Moscow, đổi lấy sự hỗ trợ của

Chủ tịch Mao, và đáp ứng được những yêu cầu của Huei, như cho phép thành lập Cộng hòa Nhân dân Việt Nam vào tháng 8 năm 1945, cùng lúc đó tránh được quân Pháp, phát động cuộc chiến tranh toàn diện xâm lược biên giới Tây Nam Trung Quốc như trước đây.

Ngày 19 tháng 12 năm 1946, Nhân Thụy vui mừng, lúc đó quân đội Trung Quốc thừa dịp kháng cự anh dũng, đánh bại, bao vây một số lực lượng quân đội đảng phái chính trị Việt Nam và đã "truy quét sạch" (扫荡).

Hiện tại Nhân Thụy vẫn tuân thủ các điều khoản của Cộng hòa Nhân dân Trung Quốc (中华人民共和国), thời gian này VN-TQ liên kết lên án Liên Xô "chủ nghĩa bá quyền" (霸权主义). Liên Xô thực hiện "chủ nghĩa bá quyền trong khu vực" (地区霸权主义), và "chủ nghĩa bá quyền mặt trận quốc tế" (反霸国际统一战线). Nhân Thụy đồng ý lời kêu gọi của Mao chủ tịch "vô sản toàn thế giới cùng nhau chống lại Liên Xô" (人民日报).

Tình hình vào thời điểm đó, tháng 1 năm 1947. "Báo nhân dân hàng ngày (人民日报) đã loan tin Mao Trạch Đông và Hồ Chí Minh, kịch liệt chống Liên Xô. (人民日报报道胡志明,毛泽东在1947,年苏联). Nhân Thụy, thay mặt các nhà lãnh đạo đảng tại Việt Nam (gồm đảng viên VN và TQ). Trân trọng báo cáo mọi diễn biến hàng ngày, chuyên về Quân ủy Trung ương Trung Cộng. [5]

(8) 1 - Việt Nam phải trải qua những kinh nghiệm cách mạng quan hệ với Trung Cộng (mấy vấn đề lịch sử Việt Nam liên hệ Trung Quốc) 中国与越南的端口发生了革命性的经验关系(中国在越南历史上的事宜).

Hồ Chí Minh "Cha già dân tộc" Việt Nam, bí mật đến Bắc Kinh tìm viện trợ nơi Mao Trạch Đông. (越南秘密到北京寻求毛泽东的帮助胡志明"的民族之父").

Trung Quốc bí mật thành lập đại diện Trung Cộng tại Hà Nội dưới sự lãnh đạo Hồ Chí Minh, nhưng tình hình xã hội không theo ý tưởng mong muốn của Trung Quốc, phần lớn miền Bắc có những vị trí chiến lược, các hải cảng, giao thông, thành phố, vùng lãnh thổ và cơ sở tài sản khác ở Việt Nam vẫn còn nằm trong tay của quân đội Pháp, còn phía Việt Nam tính từ biên giới sang Việt-Trung hoàn toàn do quân đội Pháp kiểm soát. Hai đảng Việt Nam-Trung Quốc và chính phủ, các cơ quan lãnh đạo quân sự chỉ được di chuyển từ Hà Nội đến phạm vi vùng rừng núi, đã kiểm soát được trên bản đồ "da beo" của miền Bắc Việt Nam.

Thời điểm này, Hồ Chí Minh chưa có ảnh hưởng nào đối với cộng đồng quốc tế. Do đó, không có quốc gia nào công nhận nước Cộng hòa Dân chủ Việt Nam, những tổ chức quốc tế làm ngơ mối quan hệ này. Nhân Thụy nhờ Trung Cộng giới thiệu liên lạc với thế giới bên ngoài. Theo một số truyền thông Phương Tây đã loan tải:

"-.... Những nhà lãnh đạo của Cộng hòa Hồ Chí Minh là một "bóng ma" của Trung Cộng. Vì vậy, Việt Nam không có vị trí trên trường quốc tế, tệ hại hơn không nhận được bất kỳ viện trợ nào từ bên ngoài...".

Hồ Chí Minh viết một lá thư tay gửi Mao Trạch Đông, yêu cầu cho phép trực tiếp liên lạc với Chu Ân Lai, Lưu Thiệu Kỳ, Đặng Tiểu Bình và Đặng Dĩnh Siêu. Mục đích duy trì mọi liên lạc bí mật, bức thư đầu tiên, Hồ Chí Minh gọi Đặng Dĩnh Siêu "Ân Tử" (恩哥). Đôi lúc Hồ Chí Minh viết thư gọi Chu Ân Lai và Đặng Dĩnh Siêu là "Đại huynh và tử". Hồ, tin cậy Chu Ân Lai thường viết thư "Nhớ anh Trai thay mặt đệ, hỗ trợ, vận dụng uy tín giúp cho (công ty) của đệ được phát triển, hy vọng (cửa hàng) của chúng đệ mạnh mẽ, ảnh hưởng của anh Trai có khả năng hướng dẫn những cán bộ tình báo chu đáo hơn, từ đó xây dựng lực lượng cho sau này, họ sẽ trở lại Việt Nam bằng khả năng phục vụ tuyệt vời, và các cửa hàng (kinh doanh) trong những năm gần đây, khá tốt, từ đó Ta có nhiều cơ hội giành chiến thắng, đệ xin gửi đến huynh đôi lời chân thành. Cuối thư chữ ký bút danh Hồ Chí Minh".

(Công ty) mật ngữ tình báo, trung tâm điều phối tình báo bí mật. (Cửa hàng) những cơ sở tình báo bí mật. (Kinh doanh) nơi nhận và gửi mệnh lệnh của tình báo. Hồ Chí Minh hoạt động gián điệp cũng phải qua những đường dây bí mật trên, tuy nhiên có mật mã riêng theo lệnh khẩn và thông qua kiểm tra bằng mật thư.

(9) 2 - Hoàn toàn qui phục dưới chân lý Chủ tịch Mao Trạch Đông. (毛泽东主席的完全投降了真相). Lãnh đạo đảng Cộng sản Hồ Chí Minh ở Đông Dương chưa hẳn vui mừng tháng 8 năm 1945, bởi Trung Quốc đang bắt lực viện trợ cho tiền tuyến chống Pháp tại Việt Nam, cũng vì thế Hồ Chí Minh được Trung Quốc khuyến khích rất nhiều về sự chịu đựng chờ viện trợ. Hồ, tranh thủ lấy quyết định thiết lập liên lạc với Đảng Cộng sản Trung Quốc bằng điện báo, và yêu cầu Trung Quốc viện trợ khẩn cấp, tiếp theo gửi công văn đến Bắc Kinh cho biết vào tháng 9 năm 1949, Nhân Thụy giới thiệu Lý Bích Sơn (李碧山), nhập khóa đào tạo cán bộ cao cấp đã biết nói tiếng Trung Hoa thành thạo. Sau đó Lý Bích Sơn (李碧山) hành nghề thương gia đại diện Đảng Cộng sản Đông Dương tại Bắc Kinh, xây dựng một trung

tâm viện trợ cho cuộc chiến tranh giải phóng, trung tâm tiếp nhận viện trợ vũ khí, đạn dược và yêu cầu Quân ủy (CPC) viện trợ y tế, tài chính.

(10) 3 - Tiểu đệ Nhân Thụy, hoàn toàn tin tưởng Đại huynh Mao Trạch Đông với tất cả yểm trợ quân sự cho cuộc chiến tranh, dưới sự giáo dục của Đại huynh như tài liệu "Dân chủ cách mạng chiến lược" và "Vấn đề chiến tranh đối với ông Thầy cách mạng" (Mao Trạch Đông). Tiểu đệ đã có một ông "Thầy", nhớ lại ngày đó Tiểu đệ (Hò) được tuyển chọn đúng lúc và cần thiết cho hành động ngày nay. (毛泽东同志的军事支持, 所有的战争, 如教材(供他"大师" 民主革命战略和战争问题的信任 (毛泽东) 选择了我(何) 及时和必要的).

(11) 4 - Nhân Thụy, lập lại 3 phong trào cách mạng vô sản, áp dụng cho Việt Nam bởi kinh nghiệm của Trung Cộng đã thành công, và chúng ta tiến tới dịch thuật lại những văn kiện của phong trào. (重做3运动的经验, 我们进行翻译运动的文本).

Mao rất quan tâm đến cuộc chiến Việt Nam, mỗi giai đoạn của chiến dịch đều được hướng dẫn cụ thể. Khẩn cấp gửi trên 10.000 cuốn sách tặng Nhân Thụy "Dân chủ cách mạng chiến lược" (民主革命策略) và "Vấn đề chiến tranh du kích" (问题游击战). Chủ yếu phát hành trong giới chính trị viên và quân cán chính cao cấp, sau đó mới đưa vào đại học, trường sĩ quan lục quân Trần Quốc Tuấn v.v...

(12) 5 - Nhân Thụy xin phép, Quân ủy Trung ương Trung cộng (CPC) thành lập mặt trận cách mạng Đông Dương buổi đầu liên hệ với chính quyền cũ theo phương thức "nhận vào đồng hóa" như trước đây Trung Cộng đã kiến thiết dân quyền vô sản tại Trung Quốc. Trên nguyên tắc dùng chính sách "bạch gửi" (da trống) làm viên cho nhiều vấn đề cai trị, lấy chính sách Đảng tạo thị uy, cai trị bằng phương thức "da trống" bao phủ xã hội, tuyên truyền chuyên chính vô sản, giáo dục "cải tạo" xã hội, trong ngoài đảng. Lãnh đạo xây dựng quyền lực mạnh, vận dụng phong cách tự phê và kiểm điểm giống như cái kiến (gương) tự soi thấy mình. [6]

(13) 6 - Được phép liên hệ ngoại giao Quốc tế ngoài Trung Cộng, vấn đề tình báo tại Việt Nam nên thành lập nhiều chương trình phát thanh, hướng dẫn nhân dân nghe theo một hướng cách mạng, phân tích học thuyết Mao chủ tịch, quảng bá phương thức đấu tranh của Quốc tế vô sản, đem tiếng nói của Đảng đến với người bên trong và ngoài đảng. [7]

(14) 7 - Trong mỗi báo cáo ghi chú liên hệ và tăng thời gian đối phó (thời gian liên hệ và ngoại giao với quân Pháp-抑制和时间联系了法国), có thể cấp tốc trên chiến trường nhưng phải có nhiều binh sĩ trải rộng khắp nơi. Về thuyết phục nhân dân VN, chỉ cần khoá động khùng bố tinh thần, thậm chí dùng đến quyền tắc sức mạnh vũ trang đàn áp. (为了说服听众,只是用创伤,甚至使用暴力的力量).

Trương Ngọc Phượng (张玉凤) thư ký riêng của Mao Trạch Đông. Nguồn: Tư liệu Hoa Nam.

Trương Ngọc Phượng (张玉凤) thành viên Hoa Nam, thư ký riêng của Mao Trạch Đông, ghi chú vào sổ trực:

- Sau khi Mao Chủ tịch đọc công văn mật mã số 380, liền vẫy tay ra lệnh miệng: Sẵn sàng trả giá: ".. Hỗ trợ anh em Việt Nam, là nhiệm vụ của chúng ta, chúng ta thảo luận lần cuối, sẵn sàng để gửi nhóm cố vấn quân sự sang Việt Nam, giúp chống lại hiểm hoạ quân Pháp và những người dân Việt Nam khó bảo, hãy viện trợ quân sự khẩn cấp vào lúc này, trước mắt đáp ứng chiến trường". Sau khi Mao hồi báo, Hồ Chí Minh rất vui mừng chuyển văn thư đến đa tạ "...Nhận được hỗ trợ của anh lớn (Mao Trạch Đông), tôi vốn đã tự tin".

Quân ủy Trung ương Trung Quốc (CPC) nhanh chóng lấy quyết định viện trợ cho HCM dựa trên hướng dẫn của Mao Trạch Đông. Tiếp theo, gửi một phái đoàn cố vấn chiến lược đến Việt Nam để kiểm chế hoạt động của quân Pháp. Trong khi đó Trung Quốc gửi thêm 1.200 quân sĩ pháo binh đầy đủ vũ khí, một lượng súng máy không lồ trị giá 90.000 Bản Anh (余发英) và các thiết bị khác, đang bắt đầu vận chuyển đến chiến trường Việt Nam. Những nhóm tư vấn có nhiều kinh nghiệm chiến đấu và thừa khả năng lý thuyết quân sự và chiến thuật, thành phần cụ thể chia thành 4 nhóm.

Quân đội triển khai một bộ phận tương ứng (bao gồm Sư đoàn, trung đoàn, tiểu đoàn) mỗi bộ phận tư vấn có đầy đủ các cố vấn quân sự và cán bộ huấn luyện binh

sĩ, cuối tháng 7 năm 1947, nhóm cố vấn quân sự đến Việt Nam, họ đã từng công tác tại Việt Nam, nay chính thức trở lại với nghĩa vụ Quốc tế. Riêng Vi Quốc Thanh (韦国清) đã đến Việt Nam nhiều lần với tư cách bí mật, nay làm Trưởng phái đoàn cố vấn quân sự. Mai Gia Sinh (梅嘉生), Phó trưởng đoàn tư vấn quân sự, Đặng Dật Phàm (邓逸凡) Phó trưởng đoàn tư vấn chính trị, và Mã Tây Phu (马西夫) lãnh đạo đoàn tư vấn hậu cần.

Vi Quốc Thanh (韦国清) được xem một nhà tư vấn quân sự của Quân ủy Trung ương Việt Nam và lãnh đạo chỉ huy chiến trường. Cùng lúc Trung Cộng gửi sang Việt Nam những chủ lực mạnh gồm Sư đoàn 304, Sư đoàn 308, và Sư đoàn 312 phản công.

Trước đó Trần Canh (陈赓) đã có mặt tại Việt Nam không thuộc đoàn tư vấn quân sự, nhưng ông được (CPC) bổ nhiệm mệnh toàn quyền, tất cả những đoàn cố vấn hoạt động bí mật đối phó với quân Pháp. Mật mã hiểu nhau giữa đoàn cố vấn và Hồ "Đảng anh em và hàng xóm thân thiện" (向兄弟党和友好邻邦) về sau làm câu chú ngoại giao. Lần đầu tiên trong lịch sử đảng Cộng sản Trung Quốc nghiêm túc công bố "nghĩa vụ quốc tế cộng sản", giúp họ Hồ trưởng thành, dày dạn kinh nghiệm cướp chính quyền Việt Nam, ông trở thành trục cách mạng Đông Dương.

Ngoài ra còn có nhóm tư vấn Trung ương, lãnh đạo toàn diện cuộc chiến Đông Dương gồm Mao Trạch Đông (毛泽东), Lưu Thiểu Kỳ (刘少奇) và Chu Đức (朱德), tất cả mệnh lệnh xuất phát từ Trung Nam Hải, hai mệnh lệnh đầu tiên, Nhân Thụy nhận được:

- Thứ nhất, Nhân Thụy phải giành chiến thắng trong chiến trường tại Việt Nam, trục xuất những kẻ xâm lược Pháp.

- Thứ hai, Nhân Thụy xây dựng quân đội Việt Nam, thực hiện xuyên suốt mệnh lệnh của trung ương.

Từ lúc này, Nhân Thụy, quan tâm đến những trận chiến đối đầu với quân Pháp, trung tâm mật lệnh (lãnh đạo Trung Quốc) càng tin tưởng trận chiến này, có thể chơi tốt, nhờ viện trợ vật chất dồi dào, điểm thuận lợi trên đất nhà đem đến chiến thắng nhanh.

Thành viên chính trị cục tình báo trung ương (中央情报局的成员政治部主任).

Đại biểu chính trị cục Việt Cộng (代表当地的越南共产党的政治).

Ký tên

Nhân Thụy (人瑞)

(Mật danh thứ 220 của Hồ Chí Minh)

Những nơi lưu trữ công văn mã số 380.

- Đại thuận mật mã: 8.10/16. (Quân ủy Trung ương Trung Cộng (CPC). 尊敬的中共中央军事委员会 (CPC)

- Trung cô thâm mật mã: 11.50/16. (Quân đội Giải phóng Nhân dân Trung Quốc (PLA). 和中国人民解放军 (PLA).

Quân ủy Trung ương đảng Cộng sản Trung Quốc, hồi âm mật mã 380, dạy Dân Thụy rằng:

- Dân Thụy hãy mượn một câu nói cũ của Mao để kết luận: "Một thiên đường xa, Trung Quốc gần" (天堂太远, 中国很近).

Câu nói này có hai hàm ý mâu thuẫn - Trung Quốc là một trở ngại đến thiên đường; chính Trung Quốc là thiên đường. Đặc biệt trong ẩn hàm của Hồ Chí Minh có chứa đến ba (3) ý nghĩa: "Việt Nam phải chọn đến gần Trung Quốc", "dân tộc Việt Nam có ngày mai thống nhất", và "đất nước Việt Nam phải biết làm thân phận chur hầu tốt". [8]

Những hành vi khủng khiếp của Hồ Chí Minh nay đã được thời đại phơi bày. Nhân dân Việt Nam có đủ trí tuệ để nhận chân sự việc, không ai có thể cản trở được một khi dân tộc Việt Nam dùng mọi quyền năng để tìm hiểu và phê phán nhân vật Hồ Chí Minh. Dù cho Hoa Nam có dùng mọi thủ đoạn và mọi kỹ thuật truyền truyền, bọn họ cũng không thể nào biện hộ được cho kẻ bán nước làm tay sai cho Trung Cộng này. Bộ chính Trị đảng Cộng sản cũng đã hết khả năng đưa ra những luận cứ để tiếp tục ngụy biện, vinh danh "Bác" theo khẩu truyền mị dân "Cha già dân tộc", chỉ vì muốn thống trị lâu đời, mượn tên tuổi Hồ Chí Minh để thần thánh hoá, xây dựng những đền đài, thờ phụng khắp nơi. Thời đại ngày nay không còn dành riêng cho đảng Cộng sản. Họ càng biện hộ, nhân dân càng bất mãn chế độ. Nhà nước Cộng sản lộ nguyên hình là kẻ phản động. Vận nước đang nặng trĩu dưới ách đô hộ độc trị nghiệt ngã của đảng Cộng sản Hồ Chí Minh. Ánh sáng hy vọng đã đến, đảng phiên bản tình báo Hoa Nam sẽ không còn che khuất quyền sống làm người của dân tộc Việt Nam. Nhân vật Kagemusha [9] thời đại đã được phơi bày dưới ánh mặt trời.

Huỳnh Tâm

Ghi chú:

[1] huynh-tam.blogspot.fr

[2] - 胡志明迷惑敌人的(狱中日记)

club.china.com/data/thread/1015/2716/63/75/6_1.html. (1942年8月,胡志明从广西的靖西县去重庆的途中,于德保县足荣圩被桂系乡警扣留,押回靖西.然后自靖西经天保(今天等和德保县),田东,果德(今平果县),隆安,同正(今扶绥县一部),邕宁,南宁,武鸣,宾阳,迁江(今属来宾),来宾,柳州押往桂林.又自桂林押回柳州第四战区拘留所,前后历时1年.在狱中胡志明写下汉字诗133首.胡志明故意将封面时间写成1932--1933年,据胡志明说是为了迷惑警方,以下是胡志明的部份狱中日记).

[3]- Nguyễn Trọng Hoàn: "Nhật kí trong tù-những giá trị trường tồn"

- Nguyễn Đăng Lâm: "Nhật ký trong tù, văn kiện lịch sử vô giá, tác phẩm văn học lớn"

- Phương Thúy/VOV.VN: "Nhật kí trong tù" -Một hồn thơ trong một nhân cách văn hóa -Bằng ngôn ngữ đời thường, nôm na nhưng "Nhật kí trong tù" của Bác Hồ luôn được coi là áng văn mẫu mực..."

- NS Huy Thục: "Bác Hồ là vị cứu tinh cho nhạc phẩm của tôi".

- Lê Cường: Thơ tiên tri của Chủ tịch Hồ Chí Minh - một giá trị văn hóa

[4] - Theo học giả Lê Hữu Mục, Ngục Trung Nhật Ký không phải của HCM.

[5]- (这一时期，中华人民共和国方面谴责越南当局追随苏联的"霸权主义" 而推行"地区霸权主义", 号召组织世界范围内的"反霸国际统一战线" 与之斗争. 图为当时(人民日报)对越南的报道). (电阻和战争学院的标志，继续重建军队，加强民间政府成立了社会主义阵线，经济学，政治学，和一个新的文化在毛主席的遗志，用最意味着我们需要源于我们的转诊制度，以接触的材料和文件).

[6] - (中国中央革命政府挂设置为(皮肤鼓)为边界问题的公民权利和透明度羈絆,同时指令创建恐吓,领导，改善党的,有实力的自我像蚂蚁一样(镜像)破坏他们的自我).

[7] " (与中国情报分析问题国际接触, "西率全部销售给外界人士收听电台节目").

[8] (有一句话:天堂太远,中国很近.这有着互相矛盾的两层意思-中国是通向天堂的拦路虎;中国本身就是天堂.对于这两层意思.越南人选择同样相信).

[9] - *Kagemusha (Ảnh Vũ Giả-影武者)* là một phim dã sử Nhật của nhà đạo diễn Akira Kurosawa kể chuyện một tên trộm được cải trang đưa lên làm lãnh chúa để đánh lừa thiên hạ.

[10]- Người viết bài này tặng đảng Cộng Sản và kính biểu nhân dân Việt Nam. Nguyên bản "Nhật ký trong tù" (狱中日记) vô chủ, Công văn mã số 380 (năm Thìn), và những hình ảnh của "Bác" chưa công bố.

[tháng 6/ 2014]

http://huynh-tam.blogspot.fr/2014/05/ho-chi-minh-mot-gian-iep-hoan-hao-ky-1_5576.html

Hồ Chí Minh, một gián điệp hoàn hảo - Kỳ 2

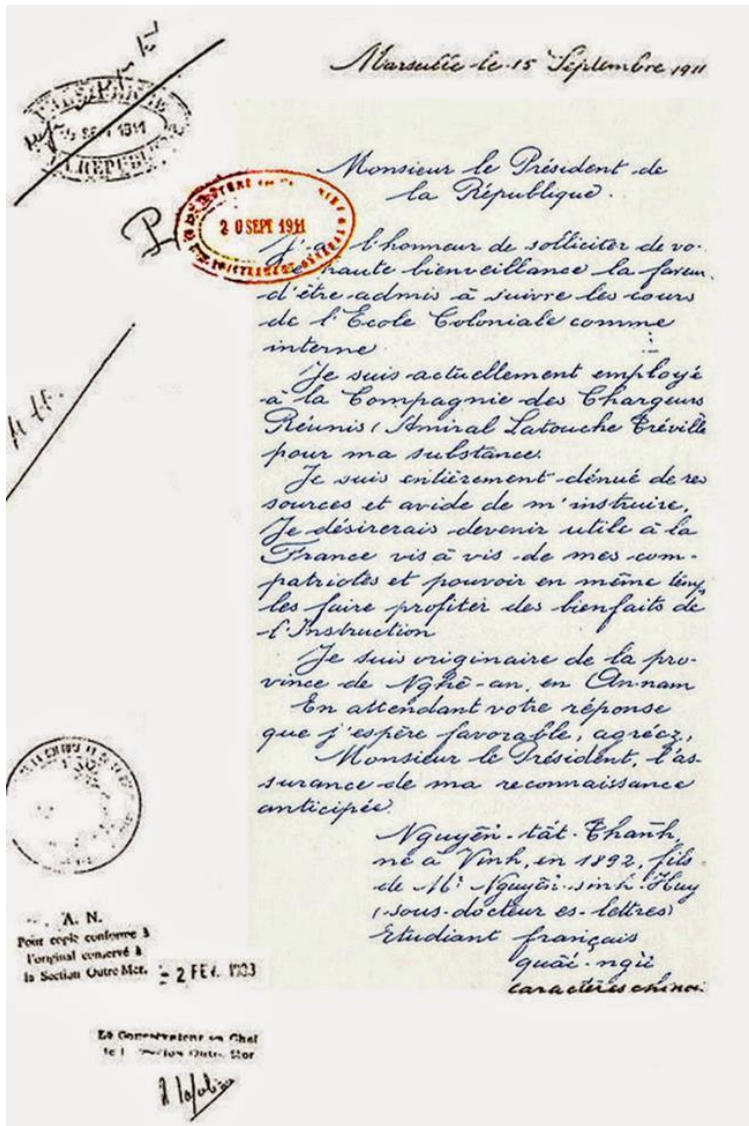
Huỳnh Tâm

"... Sau khi khám phá được công văn mã số 361 của Hồ Chí Minh, ký tên Nhược Đái Lệ (弱戴丽), có những phân tích giải mã và diễn biến bí mật qua điệp vụ của "Nhược Đái Lệ", quả nhiên quá gây sốc bởi chúng ta bước vào thế giới ngôn ngữ của người gián điệp Trung Quốc mà dân tộc Việt Nam không thể ngờ đến."

Bút tích của Nguyễn Tất Thành

Ông William J. Duiker cho rằng lá đơn của Nguyễn Tất Thành gửi Tổng thống nước Cộng hoà Pháp là để xin vào học Trường Thuộc Địa, (demande École coloniale de Nguyen Tat Thanh. 1911).

"...đây là một lá đơn do Nguyễn Tất Thành viết. Tuy nhiên, trong "Hồ Chí Minh toàn tập", không thấy có lá thư này."

Bút tích của Nguyễn Tất Thành xin học Trường Thuộc Địa Pháp (1911). Nguồn: Trường thuộc địa Pháp.

Thêm một sự kiện đáng đề cho người dân Việt Nam chú ý hơn về bút tích của Nguyễn Tất Thành vào thời kỳ thanh niên suy nghĩ và làm đúng người thực, việc thực. Có thể nói đây là con người Nguyễn Tất Thành với tất cả ước vọng tương lai trong sáng của đương sự. Chúng tôi xin chuyển ngữ sang tiếng Việt toàn văn thư:

"Marseille

"Ngày 15 tháng Chín năm 1911

Thưa Ngài Tổng Thống!

Tôi xin trân trọng thỉnh nguyện lòng hảo tâm của ông ban cho tôi đặc ân được nhận vào học nội trú Trường Thuộc Địa. Hiện nay, để nuôi thân, tôi đang làm công trong công ty Chargeurs Réunis để sinh sống (trên tàu Amiral Latouche-Tréville). Tôi hoàn toàn không có chút tài sản nào, nhưng rất khao khát học *vấn*. Tôi ước mong

trở nên hữu ích cho nước Pháp đối với đồng bào tôi, đồng thời làm thế nào cho họ hưởng được ích lợi của nền học vấn... Quê tôi ở tỉnh Nghệ An, Trung Kỳ. Với hy vọng rằng Ngài sẽ phúc đáp theo hướng thuận lợi đề nghị của tôi, tôi xin Ngài Tổng Thống nhận sự biết ơn sâu sắc của tôi". [1]

Nguyễn Tất Thành

Sinh tại Vinh, 1892

Con trai của Ông Nguyễn Sinh Huy (tiên sĩ văn chương)

Học sinh tiếng Pháp và chữ nho"

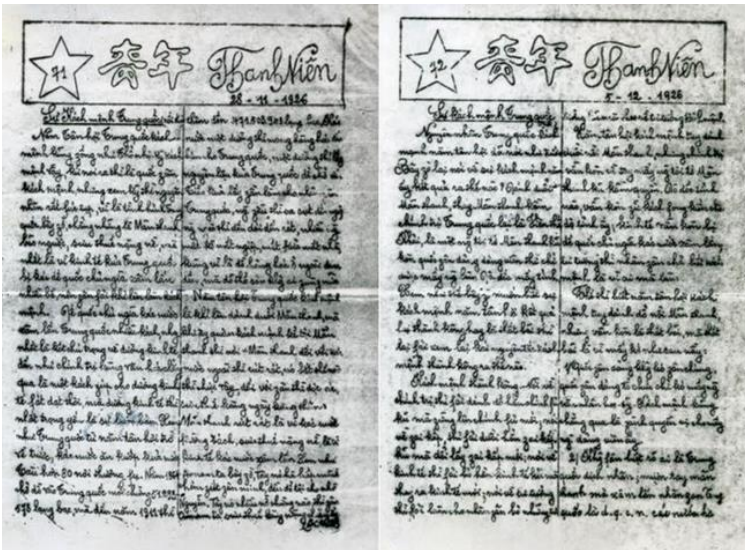
Rõ ràng ước vọng của Nguyễn Tất Thành là muốn vào học tại Trường Thuộc Địa ngõ hầu sau này có dịp phục vụ cho nước Pháp; sẵn sàng tiến thân vào chốn quan trường thuộc địa Pháp. Nguyễn Tất Thành đầy hy vọng mong sớm đạt được sự nghiệp công chức, ước mơ nào cũng đầy chói lợi ở tuổi thanh xuân. Việc Nguyễn Tất Thành đã học tại Trường Quốc học ở Huế cho thấy khát vọng của Thành đã lấy quyết định đi theo hoạn lộ thân Pháp. Điều này không có gì đáng ngạc nhiên, bởi Nguyễn Tất Thành đã xác định vị trí của mình khi đặt những bước chân đầu tiên đến Pháp Quốc.

Theo lời kể trên đây của bản thân Nguyễn Tất Thành, đương sự vẫn thiết tha được học hành để nâng cao hiểu biết. Hơn nữa, trong nội dung lá đơn gửi cho tổng thống Pháp, Nguyễn Tất Thành ghi rõ mục tiêu là giúp ích cho nước Pháp. Nhưng nói cho cùng, Nguyễn Tất Thành chẳng qua cũng chỉ là một kẻ vong bản trong số những thành phần vong bản đương thời, sống vì tư ích (1911) nhiều hơn là vì đất nước Việt Nam. [2]

Lá đơn xin vào học Trường Thuộc Địa của Nguyễn Tất Thành đủ xác định bút tích của một kẻ đã một thời lưu lạc tại Pháp. Chúng ta không cần phải bàn luận nhiều. Tuy nhiên đảng CSVN đã cố tình mạo nhận cho rằng Nguyễn Tất Thành là Hồ Chí Minh, điều này hoàn toàn vượt lên trên suy nghĩ của loài người, giả dối đến độ ngoài sự hợp lý của tư liệu bình thường, nó không vì sự trung thực cõi đời, nếu đem so sánh những nét chữ ở trên và ở dưới đây, người ta có thể xác minh họ Nguyễn và họ Hồ hai người hoàn toàn xa lạ. Hai người khác nhau đến bốn điểm nhận diện theo dung mạo, khẩu vị, tiếng nói, và chữ viết. Ngày nay không cần thử nghiệm ADN, người ta cũng đã thừa biết, đã tâm của Trung Quốc tạo dựng nên một phối sắc chính trị, thay vì những tên Hồ Chí Minh đem lại kết quả hơn cả ngàn lần đại binh đoàn tiến vào Việt Nam.

Bút tích của Hồ Chí Minh trên tờ báo Thanh Niên.

Tờ báo Thanh Niên số 71 và 72, do Hồ Chí Minh viết tay, phát hành tại Quảng Châu Trung Quốc, vào ngày 28/11/1926 và 5/12/1926.

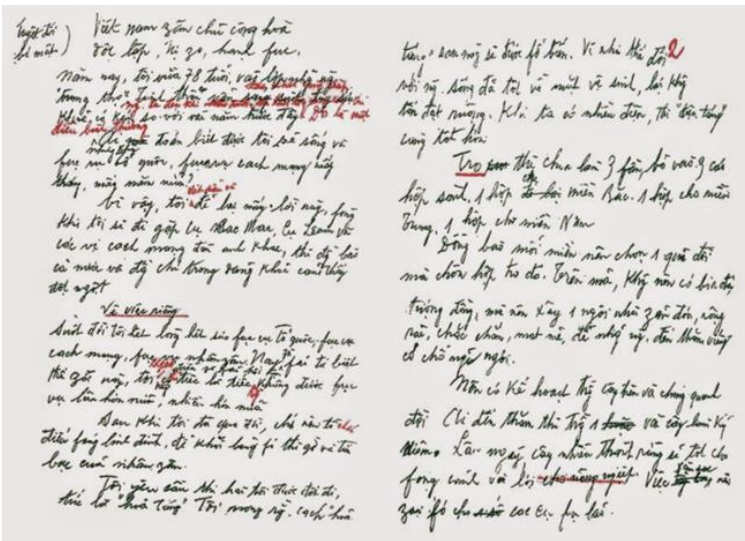

Hồ Chí Minh để lại bút tích, trên hai tờ báo Thanh Niên, phát hành tại Quảng Châu Trung Quốc vào ngày 28/11/1926 và 5/12/1926. Nguồn: Hoa Nam và Viện bảo tàng Hồ Chí Minh Hà Nội.

Chỉ cần so sánh bút tích trên hai tài liệu viết tay, đơn xin học Trường Thuộc Địa Pháp của Nguyễn Tất Thành và bài viết trên tờ báo Thanh Niên số 71-72 của Hồ Chí Minh, chúng ta thấy ngay trước mắt hai bút tích khác nhau thể hiện nét chữ và cá tính của hai người khác nhau. Chính những nội dung trên đã hé lộ về tư duy và hành động của hai người này. Họ chưa bao giờ gặp nhau, và càng không cùng quan điểm chính trị, không những thế, 15 năm sau nét chữ của Hồ Chí Minh quá tẻ, khác thường như những con giun đang bò, hoàn toàn khác biệt đối với nét chữ của Nguyễn Tất Thành.

Đôi lần đảng cộng sản biện hộ cho rằng Hồ Chí Minh: "Tuổi đời càng cao, nét chữ thay đổi viết đẹp hơn". Điều này không sai, quá đúng, tuy nhiên nét chữ vẫn luôn luôn phản ánh nét người. So sánh hai nét chữ trên, chúng ta thấy Nguyễn Tất Thành có nét chữ của một người có ít nhiều kiến thức, và thích làm sen Pháp, và nét chữ trên báo Thanh Niên, phát hành số 71 và 72 của Hồ Chí Minh quá ư thô kệch, mang nặng ngôn ngữ đại Hán.

Nét chữ thứ ba trên tờ di chúc của Hồ Chí Minh.

Hồ Chí Minh bắt đầu viết bản di chúc vào lúc 9 giờ sáng ngày 10 tháng 5 năm 1965, và hoàn tất vào ngày 10 tháng 5 năm 1969, với nội dung gồm 692 chữ, gói ghém vào 3 trang giấy "tuyệt đối bí mật", ông đã miệt mài viết ròng rã đúng 5 năm trường. Nguồn: Viện bảo tàng Hồ Chí Minh Hà Nội.

Hồ Chí Minh một nhân vật nổi cộm có quá nhiều vấn đề bí ẩn, kinh khủng hơn, cũng vì nét chữ nội dung trong tờ báo Thanh Niên số 71 và 72. Nó đã đưa cả đất nước, dân tộc vào ngõ tối tăm, lịch sử Việt Nam đã kéo dài đau đớn hơn 74 năm qua.

Một lần nữa chỉ cần kiểm minh lại, nhất định người ta thấy rõ tờ di chúc do một người thứ 3 cùng đóng một vai tưởng Hồ Chí Minh. Chưa hết, lại xuất hiện thêm một Hồ Chí Minh thứ tư (4) viết chữ Hán đẹp hơn Mao Trạch Đông, có thể nói thư pháp hoán vũ đã chiếm lĩnh Trung-nguyên nhiều thập kỷ, chỉ có hai người tuyệt vời thư pháp trên đất Hán là Hồ Chí Minh và Nguyên soái Trần Nghị (陈毅) đã phóng bút ba chữ "友谊关" (Công Hữu nghị) với đường nét ngạo nghễ, dán trên đầu dân tộc Việt Nam. Ngoài ra tại cửa Ải còn có một tấm bảng đá cẩm thạch ghi khắc mạ vàng, "Ngày 05 tháng 3 năm 1965, chiến công lớn Hồ Chí Minh dâng hiến cửa ải cho Trung Quốc". [3]

Bút tích công văn mã số 361 của Hồ Chí Minh.

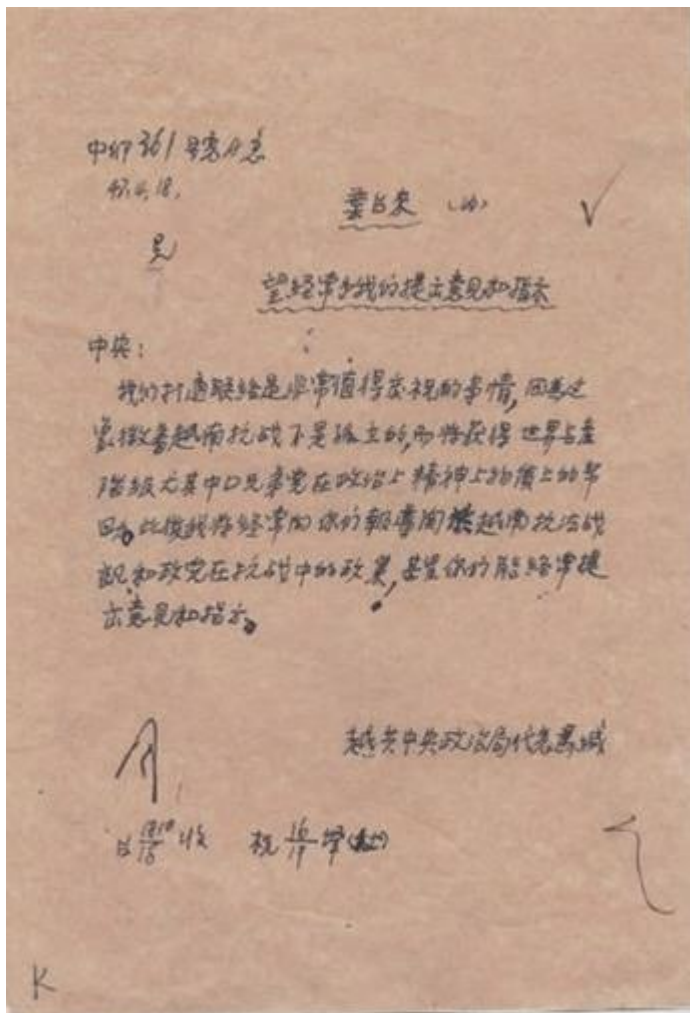
Nguyên văn bút tích chữ Hán, công văn mã số 361 có những ẩn hàm chứa thuật ngữ gián điệp, hành văn khác lạ với tường trình điệp vụ bí mật. Hồ Chí Minh có hai bí danh "Nhược Đái Lệ" hay Yếu Đải Lải (弱戴丽), có thể hoán đổi thành 3 mật ngữ, chứng tỏ khả năng thượng thặng của một gián điệp quốc tế. Có những lý do đặc

biệt, một khi "Bác" tung ra điệp vụ không thể viết chữ Việt, xin nhân dân Việt Nam thông cảm.

Nhiếp ảnh gia Đinh Đăng Định, cả đời theo hầu "Bác" cho biết: "Bác" nói rằng, viết chữ Việt không lưu loát bằng chữ Hán, bởi con chữ không đủ miêu tả "ý từ" của một công văn, chưa kể nội dung thuật ngữ chuyên chở ẩn ngữ của đảng ta !" Chỉ có "Bác" và "đảng" đi đêm bán nước cho Trung Cộng mới phủ nhận viết ngôn ngữ Việt.

Sau khi khám phá được công văn mã số 361 của Hồ Chí Minh, ký tên Nhược Đái Lệ (弱戴丽), có những phân tích giải mã và diễn biến bí mật qua điệp vụ của "Nhược Đái Lệ", quả nhiên quá gây sốc bởi chúng ta bước vào thế giới ngôn ngữ của người gián điệp Trung Quốc mà dân tộc Việt Nam không thể ngờ đến. Chính "bác" Hồ là gián điệp có bí danh Nhược Đái Lệ hay Yếu Đài Lải, thủ lĩnh Chính trị Cục Việt Cộng, gửi công văn mã số 361 đến Mao Trạch Đông:

Khám phá công văn mã số 361.

5. 越共中央致中共中央电：希望中共中央对越共抗法战争和在抗战中的政策提出建议和指示。(1947年4月18日)

Nguyên bản, Công văn mã số 361 của "Bác", nay lưu trữ tại Quân ủy Trung ương Trung Quốc (CPC). Tất cả công văn viết bằng ngôn ngữ Quan thoại, trình độ học vấn đại học của một người Hán phong lưu, bút pháp dày dặn, chữ sắc bén ở phần đuôi, thiên hạ Hán cho đây là loại chữ mã tấu, nếu so sánh với 3 nguyên bản nét chữ ở trên, hoàn toàn khác nhau, thực tế có đến 3 người do Hoa Nam phối tác thành một Hồ Chí Minh, dĩ nhiên nét chữ trên hai tờ báo Thanh Niên số 71 và 72 là thực, sau này có thêm nét chữ bản di chúc và bản công văn mã số 361 gọi là của Hồ Chí Minh, điều này chỉ có Cục tình báo Hoa Nam mới có khả năng giải thích. Nguồn: Nguyên bản công văn mã số 361, Hoa Nam lưu trữ.

Lược dịch nguyên văn, công văn mã số 361:

"Yếu Đài Lãi

(Mong) muốn vạn sự đến với tôi bình thường, đề nghị ý kiến với chỉ thị Trung ương.

(Tài liệu) Tìm cách đã thông liên lạc coi chừng và đứng ra làm, chúc mừng tình trạng, và tình thế VN kháng chiến với chính quyền thế giới, trung hậu với anh em đồng chí tự tình thân vật chất để giúp tôi (HCM) thường xuyên hỏi thăm các Anh (Trung Quốc) báo liên hệ VN kháng chiến và thông tin trong đó hy vọng các Anh kháng chiến chung, hy vọng các Anh liên lạc thường xuyên có ý kiến để chỉ thị.

Yếu Đài Lải (Hồ Chí Minh)

Ngày 18 tháng 4 năm 1947

Trung ương Đảng Cộng sản Việt Nam

- *Đảng cộng sản Trung Quốc.*
- *Quân ủy Trung ương đảng Cộng sản Trung Quốc".*

Nguyên văn bản phân tích và giải mã, công văn mã số 361. [4]

361 调度代码。

戴丽弱。

尊敬的中共中央军事委员会（CPC）和人民解放军（PLA）。

- 亲爱的毛主席，您在中国政治局和中国中央军委的人。弱戴丽（弱戴丽）担任看齐报告：

暮光之城启动电阻，到目前为止，有更多的实质性进展之前，这要归功于我们党的力量和军事部门的顾问，以及党派支持的政治操纵，所以我们的军队公司成立好战 VN 基础。我希望，明天越南社会主义正常的成立。我建议你在中国政治局局长老（长老）为适应对抗法国人的抵抗战争，在敌人围困分区规划或区域集群提出建议，愿意接受任何指令的中央将由党规发动战争。

“文档”（南方俚语美国情报）已联络（活动）在法国军队统治，最突出的获得关于军队数量的信息，武器和客房规则的敌人。我军的形势已经准备开业，一定会获得胜利。

恭喜我们党同意内地，无论是军事上的胜利蒋介石（蒋介石）和西方帝国主义。

在越南的新形势下，我军决定的敌人抵抗，以及对世界上任何一个政府某些民兵 VN 不是共产主义。

我对越南人民学习白天和黑夜，认为“中国味道”认真，时刻牢记“友谊和兄弟情谊”（战友和兄弟情谊）为我们的党。

VN-中国是其中之一，需要帮助（援助）彼此，从这个视图中的每个灵魂附体，作为材料。亲爱的长老（长老），请允许我（胡志明 - 胡志明市），他经常问你（中国，中国）。从现在开始，所有的合同相关的报告，越南需要配置文件（援助）和打印性能。希望大家支持越南长老优先级，相同的电阻，你是在经常接触长者，征求意见和专项说明。

签名

缺点人民大会堂（弱戴丽）或弱戴丽（编号 221 胡志明市的别名）

1947 年 4 月 18 日

越南共产党

在哪里存储：

- 中国共产党的。

- 中国共产党中央军事委员会。

Lược dịch nguyên văn bản phân tích và giải mã, công văn mã số 361.

Công văn mã số 361.

Quân ủy Trung ương Trung Cộng (CPC)

Quân đội Giải phóng Nhân dân Trung Quốc (PLA).

Kính gửi:

Mao Chủ tịch, quý yếu nhân trong Bộ Chính Trị Trung Cộng và Quân ủy Trung ương Trung Quốc.

Nhược Đái Lệ (弱戴丽) phụng mệnh báo cáo:

Vạn sự khởi đầu kháng chiến cho đến nay, có những tiến bộ khả quan hơn trước, nhờ vào sức mạnh của đảng ta và bộ phận cố vấn quân sự cũng như chính trị dưới sự hỗ trợ, điều động của đảng, cho nên quân ta thành lập được nhiều cơ sở dân quân VN. Hy vọng của tôi, mai này thành lập nước Việt Nam xã hội chủ nghĩa bình thường. Tôi đề nghị quý Anh Cả (长老) trong bộ Chính trị Trung Quốc hãy đề xuất ý kiến cho thích nghi kháng chiến chống quân Pháp, theo kế hoạch bao vây địch khoanh từng cụm hay từng vùng, tôi sẵn sàng tiếp nhận mọi chỉ thị của Trung Ương sẽ tiến hành chiến tranh do đảng qui định.

"Tài liệu" đã liên hệ (hoạt động) [5] trong vùng quân Pháp cai trị, nổi bật nhất lày được những thông tin về quân số, vũ khí và qui luật phòng bị của địch quân. Tình hình quân ta đã chuẩn bị chiếu đấu, nhất định thắng.

Chúc mừng đảng ta chiến thắng địch quân Tưởng Giới Thạch (蒋介石), tổng khởi để quốc Phương Tây ra khỏi Trung Quốc, đảng ta nhất định chiến thắng và thống nhất Đại lục.

Tình hình mới tại Việt Nam, quân ta quyết tâm kháng địch, và dân quân VN nhất định chống lại bất cứ chính quyền nào trên thế giới không Cộng sản.

Tôi đã cho nhân dân Việt Nam học tập ngày đêm, diễn nghĩa "Trung hiếu" và luôn ghi nhớ xem trọng "tình đồng chí và tình anh em" (战友和兄弟情谊) đối với đảng ta.

VN-TQ là một, cần giúp đỡ (viện trợ) lẫn nhau, từ nay xem mọi sở hữu tinh thần, vật chất như một. Kính thưa quý Anh Cả (长老), cho phép tôi (胡志明-Hồ Chí Minh) thường xuyên hỏi thăm quý Anh (中国-Trung Quốc). Từ nay mọi báo cáo đồng liên hệ, Việt Nam cần hồ sơ (viện trợ) kháng chiến và thông in. Tôi hy vọng quý Anh Cả ưu tiên viện trợ, tất cả cùng chung kháng chiến, quý Anh Cả thường xuyên liên lạc với tôi, cần thiết những ý kiến và chỉ thị đặc biệt, áp dụng đúng thời, chiến thắng đúng lúc.

Ký tên

Nhược Đái Lệ (弱戴丽) (bí danh thứ 221 của Hồ Chí Minh)

Ngày 18 tháng 4 năm 1947

Trung ương Đảng Cộng sản Việt Nam

Nơi lưu trữ:

- Đảng cộng sản Trung Quốc.

- Quân ủy Trung ương đảng Cộng sản Trung Quốc.

Nhược Đái Lệ (弱戴丽), hoạt động gián điệp bí mật tại Việt Nam, vừa là thủ lĩnh đảng cộng sản Đông Dương và lãnh tụ cộng sản Việt Nam, theo báo cáo trong công văn mã số 361, gửi đến Mao Trạch Đông (毛泽东), nội dung đề cập thành tích, thực hiện những điệp vụ và mọi diễn biến ngoạn mục. Nhờ công văn này, phơi bày mọi hoạt động gián điệp bí mật Hồ Chí Minh.

Ngay nay thời đại khác, cho dù Trung Quốc che đậy thể xác của Hồ Chí Minh bằng dung dịch thuật hay nối kết nét chữ và phối sắc chính trị cao tay hay kỹ thuật đến độ hư giả hoá thực, đồng thời bao phủ những lớp màu dối trá dày đặc như mây bay trên bầu trời, một khi đến lúc vẫn phải lộ. Mọi sự thực đều có ánh sáng soi rọi chỉ nẻo đường chân lý, đương nhiên nó sẽ phá vỡ hương hoa ảo bao bọc thân ma thối nát. Ngày nay mọi hư ảo trong bóng tối cũng không chấp nhận nằm yên đời đời. Một người Hán có bao giờ yêu nước Việt Nam, tất nhiên đương sự phải thi hành mệnh lệnh cướp nước Việt Nam dâng cho đại Hán, cho quan thầy Mao Trạch Đông.

Huỳnh Tâm

Tham khảo:

[1] Đặc san Đường Mới, số 1, Paris, tt. 8-25).

[2] Daniel Hémery, "Hồ chí Minh: Từ Đông Dương đến Việt Nam" (Hồ Chí Minh: De l'Indochine au Vietnam), (Paris, 1990), tr.40, có bản sao thư gửi Tổng thống. Nguyễn Tất Thành đã gửi một thư tương tự cho Bộ trưởng thuộc địa ở Paris. Nên đọc bài của Nguyễn Thế Anh và Vũ Ngự Chiêu, "Từ mộng làm quan đến đường cách mệnh, Hồ chí Minh và Trường thuộc địa", báo Đường Mới, số 1 (6.1983), tr.14. Một bản sao bức thư này hiện có ở Bảo Tàng Hồ chí Minh ở Hà-Nội. Để đọc một giải thích có tính phê phán, nên xem tài liệu đã dẫn. Để đọc một giải thích có tính thuận lợi hơn, nên đọc bài của Daniel Hémery, nhan đề "Bộ máy viên chức trên tư cách là một tiến trình lịch sử", trong sách do Boudarel chủ biên nhan đề, "Bộ máy viên chức ở Việt Nam" (Paris: L'Harmattan, 1983), tr.26-30, và sách của Thu Trang Gaspard, "Hồ chí Minh ở Paris", (Paris: L'Harmattan), 1992, tr.55-56. Cũng có khả năng Nguyễn Tất Thành hy vọng vào được trường này để giúp bổ mình phục hồi chức vụ cũ trong bộ máy viên chức. Đáng lưu ý là trong thư trên, Nguyễn Tất

Thành có nói cụ thể đến BỐ mình. Thư của Nguyễn Tất Thành gửi cho Chị đã được nêu trong Công văn Mật số 711, ngày 7.5.1920 của Cảnh sát Đông Dương, hiện có trong hồ sơ nhan đề "1920", hộp 364, Tư liệu Quân đội Viễn chinh Pháp, tại Trung Tâm Hồ sơ Hải ngoại, tỉnh Aix en Provence, Pháp.

(Theo William J. Duiker, "Ho Chi Minh-a life", Nxb Hyperion, New York, năm 2000. Tiếp cận qua bản dịch tiếng Việt).

(http://giaoan.violet.vn/present/show/entry_id/3821996)

[3] 门洞上方镌有一块大理石匾 (Môn động thượng phương tuyền hữu nhất khối đại lí thạch biền), 匾上是陈毅同志亲笔题写的“友谊关” (Biền thượng thị trần nghị đồng chí thân đích đề tả đích hữu nghị quan)

[4] Nguồn: Quân ủy Trung ương đảng Cộng sản Trung Quốc. (中国共产党中央军事委员会)

[5] "Tài liệu" đã liên hệ. Tiếng lóng (tình báo Hoa Nam truyền lệnh hành động).

[tháng 6/ 2014]

Nguồn: <http://huynh-tam.blogspot.fr/2014/06/ho-chi-minh-mot-gian-iep-hoan-hao-ky-2.html>

Hồ Chí Minh, một gián điệp hoàn hảo - Kỳ 3

Huỳnh Tâm

"Bác" được chọn vào cơ mật tình báo chính trị Hoa Nam với chỉ số đặt dưới âm, tuy nhiên vẫn được khảo thí vô cảm, huấn luyện những chuyên môn đặc biệt xác máu, và phân nghiệm tâm lý "vô tổ quốc". Hoa Nam đào tạo "Bác" từ con người ra cục đất vô sản, duy nhất trung thành với CPC Trung Quốc.

Đảng cộng sản Trung Quốc đại hội thường niên 1939 tại Diên An (延安). Bộ chính trị đảng và Quân ủy Trung ương (CPC), có Hồ Chí Minh (1) và Thiếu tướng Nguyễn Sơn (2) đồng tham dự. Nguồn: Hoa Nam. [1]

"Bác" hoạt động theo qui luật đã qui định của CPC Trung Quốc. Thuở ấy người Việt Nam sinh cư tại Trung Quốc, thấy "Bác" có một vị trí đặc biệt được gọi là cõi trời vô ố bí mật của Diên An (延安). "Bác" ung dung, rộng tầm tay đưa ra thủ đoạn khai trừ tất cả những thành phần khác không cùng cánh, chỉ vì chiếm lấy vị trí đảng trưởng một địa phương, sau này cộng sản Việt Nam và thủ lĩnh cộng sản Đông Dương, bất cứ ai không đồng chí hay không đồng cánh đều bị thanh trừng, người ta tặng "Bác" mệnh danh "con thú rừng đáng sợ hãi", chưa nói đến những người hoạt động chính trị yêu nước khác. Qui luật hành động của đảng "Bác" đều có tính toán, việc lợi thì đảng "Bác" thực hiện, bất lợi đảng "Bác" nhờ người khác hy sinh cho mình, vốn dĩ qui luật của đảng "Bác" không thành văn, trước sau lấy việc khùng bố làm phương tiện cứu cánh để cướp công thiên hạ mà tiến thân.

Nhân dịp tháng 5 năm 1965. Hội thơ tại thành phố Hoàng Sơn, tỉnh An Huy, Trung Quốc. (中国安徽省黄山市). Hôm ấy Đồng Tất Vũ (董必武) bí danh "Chương", bình thơ khen Minh: "đồng chí thơ hay chữ tốt". Nguồn: Hoa Nam. [2]

Theo hồ sơ của Hoa Nam, mật mã (雄花5478): "bản thân đồng chí Hồ Chí Minh, nhờ viết "thư pháp Hán" làm nên sự nghiệp, được Mao và Chu chiếu cố, cuối năm 1939 CPC Trung Quốc tin nhiệm, bổ nhiệm "Bác" đến khu tự trị dân tộc Choang Quảng Tây. Lãnh đạo chi bộ đảng người Choang tại biên giới Thượng Dương (上杨), Bả Mễ (把米), Bằng Tường (凭祥) Quảng Tây (广西), giáp biên giới Cao Bằng, Lạng Sơn Việt Nam. Đến năm 1940 Hồ Chí Minh được lệnh xâm nhập vào lãnh thổ Việt Nam xây dựng cơ sở, những hoạt động nổi đình đám nhất là tờ rơi, truyền đơn Việt Nam Độc Lập (越南独立) gọi tắt "Việt lập", lưu hành ở các tỉnh Cao Bằng, Bắc Kạn, Lạng Sơn. Từ số đầu tiên phát hành ngày 01/08/1941 đến số cuối cùng 126 đình bản vào ngày 20/8/1945. Hầu hết "Bác" nằm dài trong tờ rơi, những bài viết không phản ánh được nguyện vọng của nhân dân Việt Nam lúc bấy giờ.

Tờ rơi, truyền đơn có những mục lục chính, gồm Tiểu luận, Vườn văn, Văn thơ lẻ và Nhắn tin (gửi tin về Diên An). Khổ A5, giấy đôi của tập vở học trò A4, viết hai mặt trên 3.000 từ, khổ giấy quá nhỏ, với hạn chế không thể nào chen vào những bài viết Chính trị, Quân sự, văn hoá, văn nghệ, lịch sử v.v.... Tờ rơi, truyền đơn Việt Nam Độc Lập, do "Bác" chỉnh sửa, "Bác" vừa làm chủ nhiệm, vừa viết bài, vừa trình bày, khoác lên người với cái tên thật to "tổng biên tập", Phạm Hùng, Phạm Văn Đồng là những tay chân ấn loát, vào thời đó (1941), người dân gọi đơn giản là "tờ truyền đơn".

Cuối năm 1941, những cố vấn tờ rơi của Hồ Chí Minh bí mật đến Thượng Dương (上杨), ngày 12/06/1941. Từ Trái: Đặng Tiểu Bình (邓小平), Từ Hải Đông (徐海东), Trần Quang (陈光), Niếp Vinh Trăn (聂荣臻), Trình Tử Hoa (程子华), Dương Thượng Côn (杨尚昆), La Chí Tường 罗瑞卿, được mệnh danh những vị vua đầu tiên của Việt Nam 王首道越南. Nguồn: Hoa Nam.

Cho thấy tờ rơi là một trong những bước khởi hành của Trung Cộng xây dựng sự nghiệp cho Hồ Chí Minh tại Việt Nam. Đến ngày 5 tháng 4 năm 1942, Hồ Chí Minh gửi cho nhóm cố vấn một báo cáo số 417: "Đề nghị cung cấp giấy mực và nhân sự ấn loát, hiện nay tờ rơi, truyền đơn Việt Nam Độc Lập đã phát hành được 3 số, mỗi số 100 bản". [3]

Diên An, yểm trợ cho Hồ, tối đa mọi phương tiện ấn loát, tờ rơi, truyền đơn Việt Nam Độc Lập số 4 tăng bản in, đặt tại làng Ngần Tây (địa danh này trước đây của Việt Nam), nay thuộc Tỉnh Tây (靖西) Trung Quốc. Mỗi tháng 3 kỳ, vào các ngày 1, 11, 21 mỗi kỳ 2 trang A5, 300 bản in /1 số. Lúc này "Bác" thường xuyên liên lạc với những địa chỉ Hoa Nam tại Long Bang Trấn (龙邦镇), Nhâm Trang Hương (壬庄乡), An Trữ Hương (安宁乡), Nhạc Vu Trấn (岳圩镇). Những Hoa Nam gốc Việt bốc thơm người chủ trương tờ báo Việt Nam Độc Lập, thay vì (tờ rơi). Cũng lúc này, Hoa Nam thừa dịp tâng bốc Hồ trở thành bậc "thánh hiền" Việt Nam đang xuất hiện tại biên giới, nhưng Hoa Nam không cho "đôn". Nghĩa đen của người Hán "Ai đưa lên ngôi, người đó có quyền truất phế" đó là chuyện trò chơi "ngàn lẻ một đêm" của Trung Cộng Quốc. [4]

Tờ rơi, truyền đơn Việt Nam Độc Lập, do "Bác" viết tay nhiều hơn đánh máy, nét chữ vẫn con giun "đỏ" đang bò vào Việt Nam, quá ư thô kệch không khác tờ báo Thanh Niên mà Hồ đã phát hành tại Quảng Châu Trung Quốc, vào ngày 28/11/1926 đến 5/12/1926. "Bác" đang hạnh thông trên đường bí mật xâm nhập vào Việt Nam

để thực hiện một người "giả chi-chi cũng giả", tuy nhiên từng nét chữ là sự thực hiển nhiên không thể đồng hành với người giả như Hồ.

Tờ rơi, truyền đơn Việt Nam Độc Lập, lưu hành tại Cao Bằng, Bắc Kạn, Lạng Sơn. Từ số đầu tiên phát hành ngày 01/08/1941 đến số cuối 126, đình bản vào ngày 20/8/1945. Nguồn: Cục báo chí Hoa Nam.

Lần đầu tiên Việt Minh công bố thành lập Lữ đoàn Tuyên truyền Giải phóng quân, trên tờ rơi, truyền đơn Việt Nam Độc Lập, số 126. Nguồn: Cục báo chí Hoa Nam.

"Bác" nhận lệnh của Mao thành lập phong trào "Gươm đao" tại Việt Nam. Tờ rơi, truyền đơn Việt Nam Độc Lập, số 117, ra ngày 1/2/1942, loan tải nội dung bài thơ kêu gọi, vận động nhân dân, đập nát vật dụng sản xuất, và gia dụng đồng, sắt, thép đúc thành vũ khí gươm, đao, mã tấu v.v...

"Gươm đao ta
Dem mài đi!

Mài cho bén,
Mài cho sắc..." [5]

Ngoài ra tờ rơi, truyền đơn Việt Nam Độc Lập, ra ngày 11-10-1943, kêu gọi đồng bào biên giới đóng hụi chết. "Bác" viết ba câu thơ dị hợm có tính khẩn cấp:

"Ký ninh! Ký ninh! Ký ninh!
Ký ninh gì cũng được, vàng, trắng, bột đều quý.
Nhiều, ít đều quý".

Đúng một tháng "Bác" vét hết "Ký ninh" tại ba tỉnh Cao Bằng, Bắc Kạn, Lạng Sơn, gửi đến Diên An cung cấp cho đảng Mao, đang bị sốt rét rừng, thiếu thuốc điều trị.

Tờ rơi, tuyên truyền Việt Nam Độc Lập, ra ngày 1-11-1943, có bài thơ:

"Việt-Nam Độc - Lập" thổi kèn loa.

Hoa Nam đem ra phê bình bởi "thổi kèn loa" (吹着音箱) đồng nghĩa dâm đảng theo văn hoá Trung Quốc. Mao sợ Hồ Chí Minh biến tờ rơi Việt Nam Độc Lập thành tờ khiêu dâm trong đảng, bởi bản thân của Hồ là một đề tài bén nhạy, do trước đó Mao phát hiện Hồ có ít nhiều liên hệ "đồng tính luyến ái", Mao đang đau đầu.

Tiếp theo, ngày 18-2-1944, tờ rơi, tuyên truyền Việt Nam Độc Lập, loan tải ở cột nhất ba câu thơ:

"Chanh! Chanh! Chanh!
Nhà báo cần chanh
Anh em ủng hộ cho nhanh."

Một lần nữa "Bác" thực hiện hoàn thành sứ mạng, vét hết "Chanh! Chanh!" trong ba tỉnh của Việt Nam, gửi gấp về mật khu Diên An, cung cấp cho đầu đảng Mao, dự trữ làm bánh kẹo mứt cho mùa Trung Thu năm sau. Mao chuẩn bị đẩy mạnh chương trình tuyên truyền khẩn trương đả Trung Cộng.

Tờ rơi Việt Nam Độc Lập, cũng làm nhiệm vụ áp phích, ở thời điểm khủng hoảng chính trị, tờ thông tin rơi đóng một vai trò quan trọng mà Hoa Nam đang vận dụng khai thác, phổ biến tối đa, đưa vào Việt Nam càng sớm càng tốt chủ nghĩa cộng sản. Đây cũng là thời cơ tốt để Hồ Chí Minh bôn ba làm những chuyện dối trá trước

thiên hạ chưa hay biết, sự xuất hiện của Hồ tạo ra sân khấu cộng sản Việt Nam, sau này quá điêu linh, mà đảng "Bác" rêu rao rằng đổi mới!

Vào thời điểm 5 năm (1941-1945), "Bác" sống tại tỉnh Cao Bằng, ôm tờ rơi trù tượng "Việt Lập", phát hành số đầu tiên vào ngày 01/08/1941, đến số cuối cùng 126 đình bản vào ngày 20/8/1945, hầu hết ở thời gian này, "Bác" được Hoa Nam bố trí bảo vệ an ninh cẩn mật, ăn ngủ yên làm việc.

Lúc này có một diễn biến, tái sinh "Nhật ký trong tù". "Bác" không chịu ở yên, một lần nữa để lòng gian trá, tự thay đổi đời thường bằng một ít huyền thoại cho tương lai tươi sáng hơn, từ vụn vặt đó "Bác" muốn tái tạo phiên bản mới "Nhật ký trong tù".

Tuy nhiên hoàn toàn không hợp với thời gian tư liệu của nhà tù Hương Cảng (29/8/1932 - 10/8/1933) đang lưu trữ. Và bản tái sinh "Nhật ký trong tù" (29/8/1942 - 10/9/1943) thù diệt quá ấu trĩ, thứ nữa về mặt thời sự không kết nối với thời gian chủ nhiệm tờ rơi Việt Nam Độc Lập, bởi "Bác" đang ở tại làng Ngần Tẩy ôm tờ rơi "Việt Lập", cho đến ngày 20/8/1945 "Bác" mới chuyển đi nơi khác để chuẩn bị về Hà Nội.

Hầu như một khi "Bác" đã dấn thân vào lừa đảo quyết làm bất chấp, miễn sao thu hoạch, thế mới là "Bác" tạo ra một loạt những nhà tù trong trí não quá ư trù tượng, "Bác" tài tình thật vừa phụ trách tờ rơi vừa ở tù cùng một địa danh, tại làng Ngần Tẩy. Ngày nay không có những chứng minh nào logic hơn để biện hộ "Bác" bị hàm oan trong sự kiện quái dị "Nhật ký trong tù".

Theo đảng cộng sản miêu tả, "Bác" ở tù tại tỉnh Quảng Tây (广西), và tỉnh Trùng Khánh (重庆) từ (29/8/1942-10/9/1943). Có phải Hồ Chí Minh muốn tự đào huyệt chôn xác cũ "Nhật ký trong tù" và đáng bóng lại xác mới của Hồ Chí Minh thế là quá lộ liễu ở giữa ban ngày.

Bìa Trước :

Nhật ký trong tù
28 / 8 / 1942 - 10 / 9 / 1943

Trang trong :

Nhật ký trong tù
28 / 8 / 1942 - 10 / 9 / 1943

Phiên bản, sao lục tập thơ "Nhật ký trong tù" vô chủ, viết từ ngày 29/8/1932 đến ngày 10/8/1933, hiện nay còn lưu trong tủ sách nghiên cứu của Hoa Nam. Khi sang đến tay "Bác" tập thơ khai man trẻ hơn 10 tuổi (29-8-1942 đến 10-9-1943). Ban dịch thuật và sao lục ngụy tạo những năm không tương xứng với ngày Nguyễn Tất Thành lao lý trong nhà giam Hương Cảng. Nguồn: Tư liệu Hoa Nam.

Chưa chi đã thấy đồng đảng "Bác" cháu, cùng nhau xảo miệng làm phiền dân tộc Việt Nam, lộ rõ thân xác "Bác" điêu ngoa "chi-chi cũng giả", cho thấy nội bộ đảng bất minh không kết nối được dòng sử đảng theo thời gian hoạt động của "Bác", bởi đảng dối trá quá thành hư cấu cả lịch sử Việt Nam:

"- Vào tháng 8 năm 1942, "Bác" gặp khổ nạn, quá bi thương, bị cảnh sát huyện Quế Hệ Hương (桂系乡), bắt tại biên giới Trung-Việt, giam trong những nhà tù của Tưởng Giới Thạch, sau đó di chuyển đến nhà tù huyện Tĩnh Tây (靖西), Thiên Bảo (天保), Đức Bảo (德保), Điền Đông (田东), Bình Quả (平果县), Phù Tuy (扶绥县), Vũ Ninh (武鸣), Tân Dương (宾阳), huyện Vĩnh (荣), Nam Ninh (南宁), Long

Tuyền (龙泉), Điền Đông (东填), Quả Đức (绩德), Long An (龙安), Đồng Chính (龙安), Bào Hương, 在圭, Lai Tân (谭丽), Liễu Châu (柳州), Quế Lâm (桂林) thuộc tỉnh Quảng Tây广西. Và Túc Vinh Vu (足荣圩) tỉnh Trùng Khánh (重庆), di chuyển đi, di chuyển lại trên 30 nhà tù của 13 huyện, và 2 tỉnh Quảng Tây, Trùng Khánh. Ra tù ngày 10 tháng 9 năm 1943. Bọn Quốc Dân Đảng Tưởng Giới Thạch ác thực, dày ải "Bác" trải qua 1 năm "Bác" trong tù, khi ra tù "Bác" công bố "Nhật ký trong tù" vừa sáng tác hoàn thành..."

Như thế "Nhật ký trong tù" ở Hương Cảng năm 29-8-1932 đến 10-9-1933, khác ngày sinh với "Nhật ký trong tù năm" 29-8-1942 đến 10-9-1943 ở làng Ngần Tẩy, cho thấy trí tuệ Hồ Chí Minh tưởng tượng phong phú vượt cả loài vượn. Trong khi ấy vào thời điểm trên "Bác" vẫn sống nhơn nhơn tại tỉnh Cao Bằng. Mỗi ngày, sáng, trưa, chiều, tối, sau lưng trước mặt đều có cần vụ đứng chầu chực, cơm lên rượu rót, thịt kho, cá chiên, trà, bánh, thuốc lá và café liên tục đầy khay, ăn uống mùa thừa đến độ nhờ chim, thú rừng phi tang, gái gú đầy ra đó trong rừng Việt Bắc, đến đổi trong dân gian có câu về điều "Bác" hạnh phúc quá độ. Cho thấy "Bác" và sử đảng không khớp sự kiện, trắng trợn lừa dối nhân dân Việt Nam, sự sai quấy này "Bác" đã vượt chỉ tiêu hơn 100% không phải một lần. [6]

Từ khi "Bác" xuất hiện tại Việt Nam cho đến ngày qua đời, "Bác" đúng là một vĩ nhân của thế giới tội ác chiến tranh, đã giết chết 1,7 triệu nhân Việt Nam, mà vẫn được sùng bái "Cha già dân tộc" có thể mới phiền cho nhân loại!

Hy vọng nhân dân Việt Nam suy tư một ít về bản thân của Hồ Chí Minh để biết rõ hơn, cho nên cần xét lại và bước vào một báo cáo bí mật, mã số 16, bí danh La Liêu (拉寮), chính là tên của Hồ Chí Minh, tay sai của Trung Cộng, báo cáo mã số 16 gửi về Bắc Kinh, trong nội dung có ghi chú một đoạn mật ngữ: "... 执行党的某些规范, 越南人民默默死去命令, 任何疾病的机制越南人民, 佩服党的量..." (chấp hành đảng đích mỗ ta quy phạm, Việt Nam nhân dân mặc mặc tử khứ mệnh lệnh, nhậm hà tật bệnh đích ki chế Việt Nam nhân dân, bội phục đảng đích lực lượng). Diễn nghĩa: (Nhất định thực hiện chỉ tiêu của đảng, lệnh của Trung Cộng Quốc muốn nhân dân Việt Nam chết từ từ âm thầm, chế tài nhân dân Việt không cho nổi loạn, hướng dẫn nhân dân Việt Nam ngưỡng mộ sức mạnh của Trung Cộng Quốc).

Cánh cửa bí mật đời "Bác" đã mở rộng trong nội dung báo cáo mật mã số 16, La Liêu (拉寮) được Trung Quốc hậu thuẫn, chỉ đạo từ xa đến gần, tất nhiên một người

cộng sản hoạt động bí mật đã thấu nhuần qui luật cộng sản, nhất là bí danh La Liêu (拉寮) mã số 16.

Nguyên văn bản công văn mã số 16, và phân tích giải mã.

Lược dịch nguyên văn bản phân tích và giải mã, công văn mã số 16.

Quân ủy Trung ương Trung Cộng (CPC)
Quân đội Giải phóng Nhân dân Trung Quốc (PLA).

Công văn mã số 16. Tổng hợp thời sự từ Hà Nội.
Ngày 7 tháng 1 năm 1948.

Tổng kết kháng chiến 1 năm qua.

Kính gửi: Mao Chủ tịch, quý yếu nhân trong Bộ Chính Trị Trung Cộng Quốc và Quân ủy Trung ương Trung Quốc.

Tôi, La Liêu (拉寮-Hồ Chí Minh), Nhất định thực hiện chỉ tiêu của đảng, lệnh của Trung Cộng Quốc muốn nhân dân Việt Nam chết từ từ âm thầm, chế tài nhân dân Việt không cho nổi loạn, hướng dẫn nhân dân Việt Nam ngưỡng mộ sức mạnh của Trung Cộng Quốc.

Và hiện bây giờ, chúng ta tiếp tục kháng chiến đã một năm qua với địch quân Pháp, về tổng kết đối với bộ hạ (Giáp). Địch quân đang thế thủ, chống lại với quân ta, số người tổn thất theo lý thuyết, địch quân chết 30.600 người, bị thương 30.000 người; phía bên ta (Việt Cộng) chết 10.000 người, bị thương 5.600 người.

– Vũ khí của địch quân bị quân ta phá hoại 7 đại pháo 14 ly, 74 đại pháo bị phá hoại, 170 xe chiến đấu bị tiêu hủy, 120 khẩu đại liên nặng nhẹ, 3.400 súng trường, súng ngắn và 8.600 cây súng; Tiêu hủy 61 chiếc máy bay; Tổng cộng tất cả 1029 lần đã xảy ra chiến đấu, tàu chiến lớn nhỏ 110 chiếc của địch bị chúng ta phá hoại, 7 đại pháo đem đi chỗ khác, bị tiêu hủy 4 cái đại pháo của mình, 200 cái đại liên, dài ngắn 1396 cái, súng trường và súng ngắn, Chúng ta gặt hái 9 cái đại pháo, bích kích pháo 57 cái bị hư hại. Xe pháo 61 cái, đại liên 1.134 cái, súng trường ngắn 4.427 cái. Ngoài ra quân ta tịch thu chiến lợi phẩm đạn dược, quân lương vô số.

Tổng kết kháng chiến 2 năm trước, trong chiến tranh ở Việt Bắc vào năm (Ất Dậu) từ năm 1945 đến năm 1946 (Tuất).

Địch quân Pháp cố thủ và quân ta tấn công, tổn thất của địch quân 2.100 người chết, 138 người bị thương, vũ khí của địch bị quân ta phá hoại, các loại đại pháo 34 khẩu, bích kích pháo 60 khẩu bị phá hủy, 80 chiến xa pháo bị phá hủy, đại liên 180 khẩu, tiểu liên 1300 khẩu, súng trường và súng ngắn 3.200 khẩu, bắn rơi 11 chiếc máy bay, đụng núi 13 chiếc máy bay, tịch thu 81 khẩu đại liên, tiêu hao 96 khẩu súng, 21 chiếc tàu chiến bị bắn trung, tiêu hủy 15 chiếc tàu, 15 chiếc tàu chiến bị bắn chìm, phá hoại 5 chiếc tàu chiến.

Về phía quân ta (Việt Minh), 1 đại pháo bị phá hủy, 3 khẩu đại liên hư, 25 khẩu súng trường và ngắn. Quân mình (Trung Cộng) tổn thất tiêu hao ít lắm, đại bộ phận phục kích địa lôi chiến.

Chúng ta được rất nhiều chiến lợi phẩm vũ khí, 3 khẩu đại pháo, 32 khẩu bích kích pháo, 31 khẩu chiến pháo xa, 57 đại liên nặng, 632 khẩu tiểu liên, 1533 khẩu súng trường và ngắn, 50.000 quả lựu đạn, tịch thu 4 đại kho lương thực và quân dụng.

Ký tên

La Liâu 拉寮 thành viên CPC Trung Quốc
(bí danh thứ 222 của Hồ Chí Minh)

Nơi lưu trữ:

- Đảng cộng sản Trung Quốc.
- Quân ủy Trung ương đảng Cộng sản Trung Quốc.

Nếu "Bác" là một người Việt Nam chân thực không thể nào tự tay viết báo cáo mã số 16, quá tường tận mọi chi tiết không khác nào để lộ bí mật quốc gia, trừ phi "Bác" làm gián điệp cho Trung Cộng, tư liệu này đã cho thấy nguyên xác nô tài nhà Hán, nó sẽ là trái bom "đỏ" công phá đất nước Việt Nam.

Chúng tôi còn nhớ, vào đầu mùa hạ của năm 1941, có một cuộc triển lãm hình ảnh chủ đề "Con đường hằng sống" tại rừng thiên nhiên toà thánh Tây Ninh, Đức Phạm Hộ Pháp tuyên báo động rằng:

"– Ngày nay có một Hồ đỏ, nhân dân Việt Nam không trừ khử, ngày mai nó sẽ nhộm đỏ đất nước mình".

Chúng tôi đã từng có mặt tại biên giới Việt Bắc vào năm 1987, được nghe người dân tâm tình:

"– Lúc bấy giờ vào năm 1941, người dân ở miền Việt Bắc, ba tỉnh Cao Bằng, Bắc Kạn, Lạng Sơn, nghe tên "Hồ" là quá sợ hãi, bởi có quá nhiều tiếng ra vào, xì xào qua dân gian truyền khẩu. "Gái tơ miền núi "Bác" rờ sớm sao". Thế là người của đảng "Bác" lớn nhỏ, một hai to miệng tuyên truyền "Bác" còn trong vắt.

Tội nghiệp cho nhân dân mình, ôi thương quá, thiếu vắng tin tức, và thiếu suy tư về con người của "Bác", cho đến thời đại ngày nay (2014) đa số nhân dân vẫn còn mù tịt về "Bác", không nói chi xa chính những nhà trí thức cũng mịt mù về đảng "Bác", đất nước của ta đang toi bời, thế hệ mai sau sẽ khổ đời đời, bởi đảng "Bác" mà ra thế sự này!

Huỳnh Tâm

Tham khảo:

- [1] <http://blog.renren.com/share/431711795/14604375166>
- <http://dangshi.people.com.cn/GB/16374884.html>
- http://quantihuiyi.blogspot.com/2011/04/blog-post_7896.html

Bình chọn công bố đại hội đầu tiên của báo cáo chính trị của đảng Dân chủ.
http://quantihuiyi.blogspot.com/2011/04/blog-post_17.html

Quy định thông qua cơ cấu tổ chức và tên nước ngoài.
http://quantihuiyi.blogspot.com/2011/04/blog-post_19.html

Mời của Ủy ban Quốc gia về các quy định của chương trình
http://quantihuiyi.blogspot.com/2011/04/blog-post_23.html

Ý kiến đề nghị, đảng viên hoạt động ở những phiên ban.

[5] 毛泽东荒淫糜乱的私生活:

<http://www.aboluowang.com/2009/0411/125936.html#sthash.FijOnhAz.x7DzDDYk.dpbs>.

[6] http://huynh-tam.blogspot.fr/2014/05/ho-chi-minh-mot-gian-iep-hoan-hao-ky-1_5576.html

Ghi chú:

[1] Nguyên văn: 全国党的第五次会议和民主革命程序 (延安). 党的政治局和中央军事委员会 (CPC), 胡志明 (1) 少将阮子 (2) 共同参加了会议, 来源: 南方各州.

[2] Nguyên văn: 今天的节目赞扬诗人平均明: "同志诗词或书法". 1965 年5 月胡志明主席欣赏董必武同志的诗. 中国安徽省黄山市.

[3] Nguyên văn: (请提供油墨和印刷, 单张今越南独立发布了三个数字, 每个100份)

[4] Nguyên văn: 后来南越后裔芳香性挥发 "大叔" 的倡导者本报特派越南, 而不是 (传单). 也是在这个时候, 南湖过度奉承之际成为等级 "圣人" 是出现在与越南边境, 但南方没有 "冲动". 汉族人的字面意思 "是谁带来的宝座, 他废黜的权利" 的游戏, "一千零一夜" 共产主义的中国).

7/12/2014

Nguồn: <http://danlambaovn.blogspot.com.tr/2014/07/ho-chi-minh-mot-gian-iep-hoan-hao-ky-3.html>

Hồ Chí Minh, một gián điệp hoàn hảo - Kỳ 4

Huỳnh Tâm

"Chúng tôi, sao y bản gốc và đính kèm những tài liệu đích thực của "Bác", theo "Công văn mã số 15" (派遣15号), vào ngày 20 tháng 2 năm 1948: "Bác" đã công bố trước cộng sản đảng quốc tế. "...Hồ Chí Minh gián điệp Trung Cộng Quốc với tư cách Trung ương Việt Minh". (胡志明为越南中部, 被中国间谍的心理活动). Công văn này được lưu tại Trung Cộng Quốc, Liên Xô, Nhật Bản, Miến Điện, Ấn Độ, Nam Dương và Đảng của "Bác".

Vấn đề ở đây cần đặt đến, thâm cung bí sử của Hồ Chí Minh phải có chứng minh hãn hoi, chúng tôi cũng không ra ngoại lệ. Năm tháng lần hồi theo dấu vết của HCM, tưởng đâu đời người vô vọng, cho đến 24 năm sau đeo đuổi, mới phát hiện lãnh chúa đê hạ nhất lịch sử dân tộc Việt Nam. Ngoài khả năng Hồ còn là một nhân vật siêu quần "ác đảng" nhất nhân loại. Đảng của "Bác" gian hùng, tham nhũng, mua quan bán chức hơn ngàn lần thời phong kiến. Đảng "Bác" sinh ra đã có thể căn cước gián điệp vô sản quốc tế. "Bác" sống được nhờ bàn tay bọc sắt, khủng bố, và đi đêm bán nước v.v...

Trước đây, chúng tôi có gửi tặng đảng của "Bác" trên 345 bản "Công văn gián điệp" của Hồ Chí Minh, hoạt động cho Trung Cộng Quốc. Hy vọng đảng "Bác" tùy nghi sử dụng nơi nào cũng được. Chúng tôi cũng đã gửi tặng những nhà biên khảo làm cơ sở chuyên khảo về Hồ Chí Minh. Vấn đề gián điệp của "Bác" đối với đảng cộng sản Việt Nam không còn là chuyện thâm cung bí sử.

Tuy nhiên đối với nhân dân Việt Nam và kể cả những trí thức nô lệ đảng cho đến ngày nay đã 64 năm (1940-2014). Vẫn còn mờ mịt chưa hề biết "Bác" làm gián điệp cho Trung Quốc, cũng có thể đảng "Bác" không thể bạch hoá hồ sơ gián điệp đã từng hoán vũ phong ba, lũng đoạn trong lòng đất nước Việt Nam. Chính "Bác" đã công bố trên giấy trắng mực đen về thân phận của mình.

Thêm một sự kiện đặc biệt khác, vào ngày 26 tháng 2 năm 1950. Mao Trạch Đông tiếp phái đoàn Trung ương đảng cộng sản Việt Nam. Hồ Chí Minh (胡志明) với tư cách Chủ tịch nước làm trưởng đoàn, bí mật đến Bắc Kinh, gồm những tùy tùng Lê Phát, Phạm Văn Khoa, Tạ Lương Anh, Ngô Vi Thiện, Bác sĩ Chánh, Niệm, Nhật. Trong buổi tiếp tân Mao Trạch Đông khen ngợi trước mặt quân thần Trung ương

đảng cộng sản Việt Nam về tài năng gián điệp của "Bác": "Hồ Chí Minh, một gián điệp hoàn hảo" (胡志明, 一个完美的间谍).

Nay chúng tôi mượn câu nói trên của Mao Trạch Đông làm tựa đề cho loạt bài này, có ý nhấn mạnh lời khen ngợi nhờ ơn của "Bác" đưa đất nước này mỗi ngày tụt hậu trăm trọng không còn giải pháp nào theo kịp thế giới, bởi đảng "Bác" duy nhất sống nhờ hồn ma nhập xác ướp, hóa thân tư tưởng Hồ Chí Minh, phi lý đó, trói buộc nhân dân Việt Nam nặng tính nô lệ đảng cộng sản. Và tình vi hơn, đảng "Bác" dan rộng đôi tay, tác động sức đẩy, nhận chìm dân tộc Việt Nam xuống vực thẳm làm chư hầu Trung Cộng Quốc.

Hy vọng nhân dân Việt Nam thấy được cái đóng tro tàn tư tưởng Hồ Chí Minh đã thối rã từ lâu, hãy khẩn trương tìm cái phao cứu dân tộc, thoát khỏi đảng "Bác".

"Bác" bịt đầu, che mặt, làm người dơi, ngõ hầu qua mặt nhân dân Việt Nam, một cách hóa trang của gián điệp thường làm để mà tránh né mọi sự phát hiện. "Bác" bí mật đến Bắc Kinh cầu viện Mao Trạch Đông vào ngày 18 tháng 2 năm 1950. "Bác" Hồ Chí Minh đã lấy quyết định nhuộm đỏ đất nước Việt Nam (胡志明已决定采取红色染料越南国家). "Bác" cùng với Trần Đăng Ninh xem bố cáo của Giải phóng

Quân Trung Quốc mới dán trên tường, tại Hương Công sở thôn. Nguồn: ĐV, bản quyền Huỳnh Tâm.

Chúng tôi, xin trình bày nguyên văn "Công văn mã số 15", trước đất nước Việt Nam, và phân tích, giải mã, những hành động gián điệp của "Bác", xem đây là một chứng từ để mai này nhân dân Việt Nam có dịp phán xét những kẻ bán nước cho Hán:

最初的分析和解码, 调度代码15

解码15
派送号码15.
48年2月20日
忠诚大学全国。
毛主席, 戴黄长发, 中国中国 (茂部寄对方董黄长发德自称).
“友谊, 博爱”, “战友情谊, 兄弟情谊”。
越南共产党准备为1948年8月全国代表大会
致: 中国中部。
今年以来, 党决定1948年8月, 为国际代表参加全国党代会越南, 希望你正
准备派代表参加, 在此期间, 中国革命的继续, 移动此消息给苏联, 希望4
党内同志 (4个国家) 日本, 韩国, 缅甸, 印度, 印度尼西亚, 在信息
派代表参加, 当道路上有2科倚或通知录音年 (本地名称) 香港, 二重定
向到曼谷 (泰国), 然后由陆路到越南。
真诚的
“间谍胡志明市, 越南胡志明市中央”
(1948年2月20日)
收音机从河内派往越南胡志明市。
收件人。
- 邀请, 中国中央, 请May1948分之8参加者发送越南共产党代表大会。
- 存储在中共中央军委中国。

7. 越共中央致中共中央电: 邀请中共中央派代表参加 8
月召开的越共党代会。(1948年2月20日)

最初写派送号码15

Nguyên văn bản công văn mã số 15, của (gián điệp Hồ Chí Minh) Nguyên văn bản phân tích và giải mã, công văn mã số 15 (Cục hồ sơ Hoa Nam)

Nguyên văn giải mã, công văn mã số 15:

Kính gửi : Quân ủy Trung ương Trung Cộng Quốc (CPC).

Quân đội Giải phóng Nhân dân Trung Quốc (PLA).

Công văn mã số 15.

Ngày 20 tháng 2 năm 1948.

Đảng cộng sản Việt Nam trung thành Đại quốc Trung Cộng.

Kính thưa: Mao Chủ tịch quý mến, Hồ nhất định tuân chỉ thị "tình đồng chí, tình anh em" (战友情谊, 兄弟情谊).

Kính thông báo: Trung ương Trung Cộng Quốc.

Năm nay, CS Việt Nam lấy quyết định vào tháng 8 năm 1948, đại hội toàn quốc. Tuy trong thời gian này đảng ta (Trung Cộng Quốc) còn có nhiều khó khăn về cách mạng giải phóng toàn quốc và vẫn còn tiếp tục đối đầu với địch, cho nên trong đại hội đảng chuẩn bị chương trình nghị sự vận động nhân dân hỗ trợ kháng chiến.

Đã chuyển thông báo này, mời quý đại biểu Cộng sản đảng Quốc tế, chuẩn bị cử những đại biểu tham dự, gồm Liên Xô, và 4 đồng chí đảng (4 quốc gia), Nhật Bản, Miến Điện, Ấn Độ, Nam Dương. Hy vọng thuận thông cho những phái viên, đại diện đảng tham dự.

Khi quý đồng chí đại biểu lên đường đi qua 2 hướng, thứ nhất đến Thâu Năm (tên địa phương) tại Hồng Kông, và chuyển hướng thứ hai đến Bangkok (Thái Lan), sau đó đến Việt Nam bằng đường bộ. Tất cả di chuyển đều thông qua hướng dẫn viên (tình báo làm giao liên).

Nay kính.

Ký tên

Gián điệp Hồ Chí Minh (间谍胡志明)

Trung Ương Việt Minh

(Ngày 20 tháng 2 năm 1948)

Nơi gửi:

– Điện đài Việt Minh gửi đi từ Hà Nội.

Nơi nhận.

– Kính mời, Trung ương Trung Cộng; đề nghị gửi đại biểu tham gia đại hội Việt cộng vào tháng 8/1948.

– Lưu trữ tại Quân ủy Trung ương Trung Cộng Quốc.

Phân tích nội dung công văn mã số 15.

Gián điệp Hồ thực hiện 5 công tác nổi cộm:

1. Hồ Chí Minh gửi công văn cho Mao, tâng quỳen chỉ thị của Mao, theo cung cách Khổng Tử trung thành thân phận làm người một nhà "tình đồng chí, tình anh em" (

战友情谊, 兄弟). Được ông anh Trung Cộng Quốc công nhân Việt Nam chung sống trên một Đại lục.

2. Mao Trạch Đông không đồng ý cho Hồ Chí Minh mở đại hội đảng toàn quốc lần thứ hai vào tháng 8 năm 1948. Tuy nhiên Mao chấp nhận cho phép Hồ mở đại hội lần thứ hai vào ngày 11-19/2/1951, tại Tuyên Quang, điều kiện Hồ Chí Minh phải khởi xướng "Cải cách Ruộng đất" (土地改革).

3. Hồ Chí Minh đứng trước Cộng sản đảng Quốc tế, ký tên và công bố chức năng gián điệp Trung Cộng Quốc, và đương nhiệm Mặt trận Việt Minh, thông qua "Công văn mã số 15", bởi chứng thực của Liên Xô, Nhật Bản, Miến Điện, Ấn Độ, Nam Dương.

4. Cộng sản đảng Quốc tế vào Việt Nam tham dự đại hội, được hướng dẫn chu đáo bằng đường bộ, mọi di chuyển đều thông qua tình báo cộng sản Hồng Kông và Bangkok do Hoa Nam bố trí.

5. Hồ Chí Minh chính thức khẳng định làm gián điệp (间谍胡志明), ẩn mình dưới lớp áo Trung Cộng Quốc. Ký ngày 20 tháng 2 năm 1948.

Thảo nào, Võ Văn Kiệt từng "thì thào" tại Dương Minh Châu Tây Ninh về tinh thần yêu nước của người cộng sản: "thà mất nước còn hơn mất đảng" (1977), và "Hãy tin tưởng "Bác" như tin tưởng Mao", tại công trường Phạm Văn Cội (cuối năm 1977). Cho thấy "Bác" cùng hậu duệ đồng suy nghĩ hướng lòng về Trung Cộng Quốc, như "Bác" đã hãnh diện làm tay sai cách đây 56 năm về trước (1948-2014). Như tư tưởng của "Bác" đã từng rao vặt: "... Hồ Chí Minh tư cách Trung ương Việt Minh, hoạt động theo tinh thần gián điệp Trung Cộng Quốc". (胡志明为越南中部, 被中国间谍的心理活动).

Dĩ nhiên Hồ Chí Minh tuyên bố trên giấy trắng mực đen, nay còn lưu trữ tại Hoa Nam và Bộ Chính Trị Việt Nam. Nhân dân VN suy nghĩ gì về những lời tuyên bố trên của "cha già dân tộc". Và gần đây đảng "Bác" để ra cuốn sách nhồi sọ nhân dân Việt Nam hãy học làm ma bịa dựng đứng "Hồ Chí Minh-Ông Tiên sống mãi", để làm gì ? có phải thi đua đập phá đất nước Việt Nam sụp đổ từng giờ ư ? [1]

Dân tộc Việt Nam không thể nào tiếp nhận định mệnh hướng về ý muốn của người cộng sản, để rồi rơi vào tử huyệt của Trung Cộng Quốc, chọn tay Hồ Chí Minh đẩy đưa Việt Nam chìm đắm vào bể khổ, cùng những thành phần con sai của Hoa Nam

"Cộng sản vô tổ quốc". Với những "tệ sai" ăn theo thói nát chưa từng học một chữ cộng sản là gì, chỉ nghe lời thêu dệt vô đạo bên lề của họ Hồ, tức thì hối hả nhắm mắt đem thân trao cho Hán, hời hợt không hề biết hư thực của Hồ, nếu có biết chẳng cũng trong ngờ ngợ, có lắm kẻ vì háo danh chấp nhận trung thành đảng "Bác", có những kẻ thừa hưởng bụi móc ân huệ của Trung Cộng ngậm vành kết cỏ, cũng có người thừa biết Hồ Chí Minh là ai nhưng không can đảm để tố giác, tất nhiên họ sợ chết vì lưu luyến gia tài tham nhũng, có những người yên lặng chấp nhận để bị bắt sống đưa vào bưng biển và ra Bắc, có những người ngồi trong quốc hội gật. Tất nhiên họ là những thành phần ương hèn qui phục đảng "Bác". Cho thấy một xã hội toàn hèn nhác, tinh thần thủ phận để rồi kết cuộc nhu nhược, đến nay Việt Nam có dân số cả nước 90 triệu, thử có mấy ai vì mai sau đất nước !

Huyền Tâm

danlambaovn.blogspot.com

Tham khảo:

[1] Nhà xuất bản Chính trị quốc gia-Sự thật, công bố cuốn sách "Hồ Chí Minh-Ông Tiên sống mãi":

<http://www.vietnamplus.vn/cong-bo-cuon-sach-ho-chi-minhong-tien-song-mai/143675.vnp>

7/18/2014

Nguồn: <http://danlambaovn.blogspot.com/2014/07/ho-chi-minh-mot-gian-iep-hoan-hao-ky-4.html>

Hồ Chí Minh, một gián điệp hoàn hảo - Kỳ 5

Huỳnh Tâm

- Nhà nước Trung Cộng đã xây dựng hình ảnh Hồ Chí Minh trong chiến lược "lục phủ ngũ tạng" không thể khiếm khuyết của Mao Trạch Đông, họ gọi nhau với thuật ngữ "Hồ Chí Minh trở về nhà" (Hán), riêng Mao Trạch Đông ban cho Hồ Chí Minh tư tưởng chính trị "Tình đảng, tình anh em, và tình bạn thân thiết". [1]

Do động lực trên, Hồ gắn liền sự nghiệp của mình với việc cướp phá Việt Nam. Theo tin của tình báo Hoa Nam, Trương Định Chế (张定制) tiết lộ:

- Hoa Nam nhận lệnh của Mao Trạch Đông. Thay họ đổi tên cho điệp vụ Quốc tế, một gián điệp chuẩn bị xuất hiện, chưa rõ danh tính và ai là người phù hợp được chỉ định. Sau đó, quyết định của Hoa Nam, họ chọn họ Hồ (胡) thông dụng tại Châu Á, cũng là họ chào đời của Chương (Hồ Tập), và đặt tên Chí Minh (志明) để xác định nguyên gốc Hán không lẫn lộn tên của người Việt Nam, từ đó Hoa Nam ghi danh Hồ Chí Minh vào hồ sơ mật, ngoài bì màu xanh da trời ghi chú "Hồ Bí Mật" (们失去胡).

Hồ Chí Minh đã trải qua một thời gian dài đào tạo kỹ thuật chuyên môn và kiểm tra bản lĩnh. Kết quả họ Hồ được giao trách nhiệm nhuộm đỏ Việt Nam, lên đường vào Việt Nam cho đến ngày qua đời, đặt dưới quyền nhóm tình báo "thú rừng số 5" (中国情报机构如神秘野兽5). Nhóm này bí mật dựng lên sân khấu cộng sản tại Việt Nam, thường được biết đến dưới cái tên Ban Tuyên Giáo trung ương, điều hành nội bộ. Ban này tham mưu về chủ trương quan điểm, chính sách, phối hợp nghiên cứu quyết định của Ban Chấp hành Trung ương, Bộ Chính trị, Ban Bí thư thuộc lĩnh vực tuyên giáo tuyên truyền, giáo dục và đào tạo, tham mưu phối hợp nghiên cứu, phát triển lý luận chính trị, nghiên cứu một số đề án thuộc lĩnh vực tuyên truyền, giáo dục, đào tạo. Nghiên cứu tình hình tư tưởng trong đảng và trong xã hội, đề xuất phương hướng, bồi dưỡng kỹ năng, nghiệp vụ cho cán bộ làm công tác tuyên giáo các cấp, các ngành, các đoàn thể, dùng thủ đoạn, tìm giải pháp xây dựng đảng về tư tưởng chính trị, tổng hợp những công tác, tìm hiểu âm mưu chống phá đảng, nhà nước, các thế lực thù địch, kịp thời đề xuất đối sách và biện pháp chống các quan điểm, tư tưởng thù địch với chế độ CSVN.

Phân bộ tình báo có biệt hiệu "thú rừng số 5", một cơ quan tình báo tiền tuyến tại Việt Nam, trực thuộc chỉ huy Hoa Nam (中国情报机构如神秘野兽5). Nguồn: Logo Hoa Nam.

Thú rừng số 5 (野生动物局5) bí ẩn nấp sau lưng Hồ, hướng dẫn con đường đi tới đã hoạch định, xây dựng những giao liên chuyên nghiệp, phối trí mọi đường dây cơ mật, nhả nọc độc vào tiềm thức, ăn sâu vào vô thức của đối tượng. Thực hiện thủ đoạn đầu độc trí thức và nhân dân là một trong những điệp vụ hữu hiệu nhất của Hoa Nam. Họ chủ động trong lĩnh vực truyền thông, giáo dục và đào tạo cho đến khi hoàn thành sứ mệnh. Với bản chất vốn khát máu của Trung Cộng, đưa Hoa Nam vào tiền tuyến tìm mọi thủ đoạn thu hút nguồn sinh lực đối phương, từ đó khai thác ảnh hưởng chính trị qua những nhân vật uy tín địa phương và tiềm danh cướp chính quyền, âm thầm khai tử đối tượng, nhẹ nhàng lừa gạt nhân dân Việt Nam.

Sau khi họ Hồ vào Việt Nam, tình báo Hoa Nam khởi động những điệp vụ chiến lược cướp chính quyền:

1. Xây dựng mật khu tại biên giới Việt Bắc, tự nâng bi xuất hiện với nhãn hiệu "Bác vĩ đại", mà Hồ đã có hành vi dùng xảo thuật phù phép chính trị ăn cắp tập thơ Hán "*Nhật ký trong tù*" để đánh bóng mình, bởi vì Hồ chưa hề có quá trình ngồi tù tại Hương Cảng, tiếp theo Hồ lừa bịp nhân dân Việt Nam bằng khẩu hiệu mị dân "*độc lập, tự do, ấm no, hạnh phúc, thống nhất...*". Nhân dân Việt Nam từ trẻ con đến già, từ tiểu học đến đại học, từ đồng nội đến thủ đô, và tất cả tự hào khoa bảng, đều thuộc lòng nhưng chưa bao giờ thấy ánh sáng của nó, Hoa Nam thực hiện kỹ năng lì lợm, thế nhưng không ai lên tiếng vì đất nước này!

Chế độ bóc lột Hồ lên tuyệt đỉnh "Bác Hồ vĩ nhân" và "cha già dân tộc". Hồ tiến nhanh, tiến mạnh thành lập nhà nước độc đảng, tước đoạt quyền làm người của nhân dân Việt Nam. Thủ đoạn hữu hiệu nhất của Hoa Nam là đưa văn hóa đất cát (Hán) trộn lẫn với văn hóa gạo nanh chòn (Việt), cho vào hệ thống tuyên truyền, tạo nên một trong những kim chỉ nam để mê hoặc nhân dân Việt Nam. Hồ vận dụng tối đa thời thế làm một cuộc cách mạng lịch sử trở trêu tại Việt Nam.

2. Huyền thoại Hồ "tìm đường cứu nước" tại bến nhà Rồng. Vào năm 1863, tại Sài Gòn, Pháp đang xây dựng 2 cảng tàu buôn, đến năm 1900 mới hoàn tất. Cảng đầu tiên lấy tên là Hoàng Diệu (còn gọi cảng Tam Hội hay Khánh Hội). Cảng Hoàng Diệu tiếp nhận tất cả những tàu buôn, ra vào tự do. Theo hồ sơ của bến cảng Hoàng Diệu và hải trình của hãng tàu buôn Latouche-Tréville (Đô đốc Latouche-Tréville) có logo "5 ngôi sao", đã cập bến cảng Hoàng Diệu vào năm 1910, và nhỏ neo tháng 3 cùng năm.

Hình chụp tàu buôn Amiral Latouche-Tréville, tại cảng Dunkerque. Nguồn: Cục Hành Hải France.

Vào ngày 20 tháng 11 năm 1912, Sài Gòn khánh thành cảng thứ hai do hãng tàu buôn Messagerie Maritimes, viết tắt (MM), logo "đầu ngựa", (hãng tàu vận tải hoàng gia) độc quyền khai thác những tàu buôn của hãng khác không được vào cảng này, người dân địa phương gọi "hãng đầu ngựa hay MM", chưa ai gọi bến "Nhà Rồng". Xây dựng theo vị trí riêng của cảng, đặc biệt trên mái nhà điêu khắc biểu tượng "đầu ngựa".

Bên trái con tàu buôn lớn Messagerie Maritimes, bên phải Hotel Messageries Maritime 1912. Hãng tàu buôn Messagerie Maritimes, danh tiếng nhất Đông Dương. Nguồn: Cục Hành Hải France.

Như vậy, chiếu theo lời khai lý lịch của đương sự, họ Hồ đã khai man, cho rằng mình đã khởi hành từ bến Nhà Rồng, vào ngày 5 tháng 6 năm 1911, trên chiếc tàu buôn Latouche-Tréville. Họ Hồ không lương thiện, chệnh lệch thời gian và sai địa điểm khởi hành, bởi tàu buôn Latouche-Tréville chỉ được phép vào cảng Hoàng Diệu, tháng 1 năm 1910 và nhổ neo tháng 3 cùng năm. Trên thực tế tàu Latouche-Tréville rời cảng Hoàng Diệu trước đó 16 tháng (1 năm 4 tháng). Nếu "Bác Hồ" khởi hành tại bến Nhà Rồng vào ngày 5 tháng 6 năm 1911, ở thời điểm này bến Nhà Rồng của hãng Messagerie Maritimes mới xây dựng được một nửa công trình. Thử hỏi đảng đại tài của ta, "Bác Hồ" đã khởi hành ra hải ngoại vào ngày nào, và bằng phương tiện gì?

Theo dấu vết bước chân của Hồ, ít nhất phải có những tấm ảnh lưu niệm (photo) ở thời gian này! Quan trọng nhất là giấy hộ chiếu của thủy thủ đoàn ra vào những cảng Quốc tế, mà pháp lý hàng hải Quốc Tế qui định, cũng như vào cảng trên boong tàu phải treo cờ bản xứ. Chúng tôi đã tìm Bộ sưu tập hàng hải của con tàu Latouche-Tréville, đăng bạ tại Đức Quốc không thấy hồ sơ của Hồ. Tuy nhiên trong tập tài liệu "Hồ Bí Mật" (们失去胡) có ghi chú: Hồ làm công, phụ bếp cho hãng tàu buôn Latouche-Tréville, tại cảng Marseilles, từ 1912 đến 1921. Hồ không chứng minh được hải trình đã đi qua những cảng Quốc tế, bởi mỗi khi thủy thủ đoàn muốn xuống đất phải trình giấy hộ chiếu thủy thủ đoàn, cho phép nhập cảnh và những con dấu đỏ của Quốc gia sở tại chứng thực.

Theo sách *"Những mẩu chuyện về đời hoạt động của Hồ Chủ Tịch"*, Hồ đã khai man, không minh chứng được thành tích giang hồ. Do đó Hoa Nam tìm mọi thủ đoạn biến Hồ thành nhân vật huyền thoại khó tin, bởi hình ảnh Hồ "tìm đường cứu nước" bị sụp đổ ngay từ đầu.

3. Hoa Nam tự "thôi" Hồ, thần tượng vĩ nhân hơn cả anh hùng lịch sử dân tộc Việt Nam, tán tụng mị dân hoang tưởng "Bác Hồ sống mãi với non sông", thổi bong bóng thần tượng "Hồ Chí Minh đi vào cõi vĩnh hằng". Tất cả hoạt động của Hồ đều đối trá, kịch sĩ. Chúng ta luôn thấy ảnh chụp họ Hồ lấy khăn tay pha trò lau nước mắt, tỏ ra một ít xúc động trong con người vô thần để tìm một ít uy tín trước nhân dân và cả thế giới. Hồ đã từng qui kết nhân dân Việt Nam là thành phần giai cấp tư sản, cần phải độc trị nó, và duy trì thống trị. Hồ tiêu biểu người vô sản chân chính "chăm dân, trị quốc" theo bàn tay sắt thép.

4. Hoa Nam tuyên truyền bốc phét về đạo đức của "Hồ thánh nhân", thực chất nâng bi xàm xỡ. Chính bản thân của Hồ là một đại ác và tất cả hành động đều có dấu ấn đại gian, chưa bao giờ biết thiện, bởi Hồ chính thức có trên 370 bí danh, mật danh của một gián điệp nguy hiểm. Trái lại đặc tính của Hồ là không quan tâm đến các giá trị đạo đức, lương thiện, đúng theo chủ trương của Mác. Và lòng thương người hầu như trống vắng trong tâm của "Bác".

5. Hồ có cả một kho thủ đoạn văn hóa cướp giật vì đã từng được đào tạo tại Học viện Quân sự Hoàng phố tại Vân Nam Trung Cộng. Hồ cho mình sống ẩn nhưng lại tự khoái chí vinh danh, qua *"Những mẩu chuyện về đời hoạt động của Hồ Chủ Tịch"*, không khác nào, họ Hồ đã ra tay đấm mạnh vào mặt dân tộc Việt Nam. Thay cho những cảnh cáo, đại bị kịch lịch sử Việt Nam từ ngày *"Vừa đi đường vừa kể chuyện"*. Nếu nhân dân Việt Nam chịu khó tìm hiểu, họ sẽ thấy mặt thật của họ Hồ, vì lý lịch của y có quá nhiều lỗ hổng trong chiều dài hoạt động. Hồ tự vinh danh mình không khác nào man muội chấp nhận đeo gông cùm tròng tội lừa đảo. Họ Hồ không xứng đáng làm "Hồ di sản danh nhân thế giới"! Bởi Hồ nhờ tay Hoa Nam, âm thầm đem văn hóa cướp của Trung Cộng vào Việt Nam, chủ yếu đồng hóa dân tộc Việt Nam.

6. Hồ là cha đẻ chính sách khủng bố "cải cách ruộng đất", bản thân gián điệp lòng lang dạ thú cho nên Hoa Nam bồi đắp cái loa "nhà cách mạng Hồ Chí Minh", lấy tuyên truyền thuyết phục sự ngây ngô của người dân, đề cao "sự nghiệp bác Hồ sống mãi" trong lòng chúng ta.

Hoa Nam đã thực hiện điệp vụ thành công mỹ mãn. Người dân Việt ngày nay mới bừng tỉnh biết sự nghiệp của Hồ Chí Minh chỉ là buôn dân, bán nước, đúng với danh hào cao quý, vĩ đại và đạo đức của Hồ tự đặt cho mình. Trong giới tình báo Trung Cộng, họ thường đem những điệp vụ của Hồ ra đàm tiếu:

- Ái quốc của Hồ, đeo đuổi con đường cướp nước Việt Nam, dâng hiến cho Trung Cộng. Phấn đấu thành lập đảng của giai cấp công nhân với mục đích chiếm quyền độc trị tại Việt Nam. Ngày 25 tháng 3 năm 1950, Mao Trạch Đông phát biểu trước giới lãnh đạo Trung Cộng:

- Từ nước ngoài (Việt Nam), Hồ chỉ đạo cách mạng theo tinh thần "tình đảng, tình anh em Trung Cộng".

Hồ lãnh đạo cuộc đấu tranh bảo vệ Trung Cộng, chưa bao giờ đối xử với nhân dân Việt Nam bằng tình nghĩa đồng bào. Hồ thường tập trung vào những bài viết có tính mỉa dân: "*Cần, kiệm, liêm, chính, chí công vô tư, ý thức tổ chức kỷ luật, ý thức trách nhiệm, ý thức phục vụ nhân dân, đấu tranh chống chủ nghĩa cá nhân, quan liêu, tham nhũng, lãng phí*". Họ Hồ tuôn ra một tràng pháo nổ lung tung, nhưng nhìn lại tấm gương trống rỗng của Hồ, mới biết bài viết để đọc cho vui không thể thực hiện được. Đất nước Việt Nam ngày nay đang trên đà lẩn thẩn, dở chết, dở sống cũng vì pháo tư tưởng Hồ.

Sự nghiệp vĩ đại của Hồ Chí Minh, có trên 101 kiểu khóc khác nhau, tuy nhiên chưa bao giờ khóc vì cha mẹ và anh chị em. Khóc chuyên nghiệp ở bất cứ nơi nào, khóc cải cách ruộng đất, khóc tại nghĩa trang Paris, khóc tại Liên xô, nước mắt của Hồ cộng sản, khó ai biết được thực hư. Nguồn: Hoa Nam.

Hoa Nam nhồi nhét cái tên HỒ vào đầu của nhân dân, rèn luyện nhân dân biết sợ hãi để nhớ ơn cộng sản lãnh đạo đời đời. HỒ là người xây dựng nền Cộng hòa dân chủ Việt Nam và Mặt trận dân tộc khát máu nhất hành tinh của thế kỷ 20, độc trị một đất nước người dân không bằng mặt không bằng lòng. HỒ là linh hồn của ngọn cờ chói lọi từng hành quyết nhân dân vô tội, lãnh đạo toàn đảng, toàn dân, toàn quân chiến đấu thiêu thân, một trang sử viết lên nỗi lòng của dân tộc uất khúc, u buồn nhất.

HỒ tượng trưng cho sự phá sản văn hiến, ý chí của Việt Nam. Lòng kiên cường của nhân dân đã chết theo "Bác", cộng sản đã đốt cháy tinh thần bất khuất năm nghìn năm lịch sử Việt Nam. HỒ không phủ nhận là một người Hán, và từ chối không liên hệ Nguyễn Ái Quốc hay Nguyễn Tất Thành, tuy nhiên HỒ công nhận là bạn thân đồng ruột thịt với Mao Trạch Đông, còn những đảng viên dưới quyền được xem nô lệ của cộng sản. HỒ là một nhân vật cướp danh hiệu, danh nhân thế giới, cũng là tên cướp "Nhật ký trong tù" với sự ủng hộ và cổ vũ của Trung Cộng.

Trong những năm tháng Hồ kháng chiến chống dân tộc Việt Nam, đã biết bao nhiêu cuộc biểu tình, mít tinh với những khẩu hiệu của hàng vạn người vang dội về Trung Cộng "Hồ nhất định thắng Việt Nam". Nhà báo Antoden, Ả rập đã viết: "*Nếu lương tri Việt Nam thức tỉnh vào thời đại này, ắt nhiên không có Hồ Chí Minh*". Nhà báo Michasay, phát biểu: "*Hồ tạo ra một thứ lương tri điên dại tại Việt Nam*". Những nhà báo, văn, thơ, biên khảo, nghiên cứu tư tưởng triết học đã viết về Hồ với một lãng kính khinh miệt, "*Hồ một con rôi của Hoa Nam*".

Lịch sử Việt Nam chưa có anh hùng nào tự bốc thơm mình như Hồ, và những Hoa Nam Việt- Hán thi nhau viết sách láo về Hồ, với một số lượng tác phẩm khủng khiếp và giới thiệu quá ư trơ tráo không sợ xấu hổ, đến nỗi ca tụng từng giờ của mỗi ngày. Hồ có cả một danh mục đồ sộ về quan điểm chính trị Mao, phong cách sống của người Hán.

Diện mạo Hồ qua các tác phẩm có trích nguồn, giới thiệu và phê phán dưới đây:

- "*Học tập và làm theo tám gương đạo đức Hồ Chí Minh*". Âm mưu của Hoa Nam mở cuộc vận động bí mật, nhồi nhét tinh thần vô đạo đức của Hồ, tuy nhiên Mao mới là căn nguyên của hành trình đạo đức cướp.
- "*117 câu chuyện về Hồ*". Hoa Nam xây dựng nhân vật hư cấu về Hồ, mục đích dùng những mẩu chuyện tầm phào, lúc nào cũng phải ca bài "Hồ hội tụ tinh hoa, tư tưởng đạo đức nhân loại" một điểm sáng ngời đáng hổ thẹn của giới trí thức Việt Nam, sao mà vô tư không có một tri thức nào giám phản ứng. Hoa Nam bịa đặt những câu chuyện giả tưởng về Hồ, rồi nhồi nhét đầu độc nhân dân, tuyên truyền này với mục đích xóa sạch trang sử dân tộc Việt Nam. Hồ Hoa Nam đã chiến thắng đưa nhân dân vào quỹ đạo nô lệ cộng sản quốc tế.
- "*Cuộc đời và sự nghiệp của Chủ tịch Hồ Chí Minh*". Hồ vốn vô nhân đạo, tất nhiên không có tám gương nào được gọi là đạo đức trong sáng. Hồ có được sự nghiệp nhờ những tên Hán gian và Hoa Nam, dù cho phản ánh đấu tranh đó chẳng qua quyền lợi của dân tộc Hán và giai cấp đảng của Mao, lại một lần nữa Hoa Nam đọc kinh nhật tụng: "Hồ đem đến cho Việt Nam độc lập, tự do, hạnh phúc và tiến bộ xã hội". Thế nhưng đến nay nhân dân Việt Nam vẫn bị đàn áp "điều linh" (1945-2014). Còn ai để lòng và cấp thiết thoát cộng sản vì hôm nay, và mai sau của đất nước?
- "*Hồ Chí Minh sáng ngời trang sử*". Cộng sản Hán muốn nuốt trứng Việt Nam, cần nắm vững hoạt động của Hồ, nhất là trông người qua bộ môn lịch sử đảng "Bác".

Hoa Nam không ngại mở rộng và làm phong phú hơn những nội dung trang sử Hán trong sách giáo khoa Việt Nam. Thường thấy đảng "Bác" chú trọng mùa Thu cướp, xây dựng một thứ độc lập dân tộc và chủ nghĩa xã hội Hán.

- "*Miền Nam trong trái tim Người*"... Hoa Nam sáng tạo ra một hình ảnh mộng mị, giáo dục học sinh, sinh viên ôm hôn ảnh, lộng kiếng "Bác". Một thứ tình không chân dung, mằm mống của địa ngục đang chờ tương lai Việt Nam.

- "*Thơ văn Hồ Chí Minh*". Hoa Nam làm mọi việc khó hình dung, lấy thơ văn mê hoặc nhân dân theo chính sách: Trung Cộng có Mao và Việt Cộng có Hồ, hai nhân vật tiêu biểu cho sự ác, bất thiện của thế kỷ. Hoa Nam vẽ bóng, tô màu sáng cho một bức tranh tối và đen, đây là di sản tinh thần nâng bi cao nhất của Hồ cộng sản, với công năng giáo dục, rèn luyện, bồi dưỡng đạo đức cướp cho nhiều thế hệ mai sau của Việt Nam. Những tác phẩm tiêu biểu của Hồ Chí Minh trong suốt cuộc đời, cho thấy sức mạnh bào mòn ý chí dân tộc Việt Nam hơn là xây dựng.

Vào ngày 11 tháng 3 năm 1952. Mao Trạch Đông nói:

- "*Hồ là một trong những thứ hình bóng bọt nước của Mao*" (湖中毛泽东的第二个泡沫剪影). Đáy đất nước đang đứng trước mong manh của bọt nước Hồ, và thứ sản phẩm thơ văn cộng sản Hán nặng tình phá hoại. Mỗi bài thơ, bài văn của "Bác" đều ẩn chứa bộc phét. Nó không giúp nâng cao nhận thức sinh tồn dân tộc mà còn chà đạp khát vọng chân, thiện, mỹ. Cái ác hại này do sự nghiệp của "Bác" tạo ra!

- "*Quê hương Bác xứ sen vàng*". Hoa Nam Việt xả thân viết bài nhật tụng "Bác" thối, cho rằng "vị cha già dân tộc" là một tấm gương đạo đức của nhân dân và toàn nhân loại. Điều này cho thấy lương tâm của người cầm bút nô lệ không biết ngưng ngừng khi nói về "Bác". Hẳn ai cũng đã biết, "Bác" là người vô gia tộc, vô đạo đức, bất lương cho đến ngày "Bác" chết. Ngày chào đời họ tên như thế nào chẳng ai biết, bởi tên "Chí Minh" (志明) đã là ADN Hán... Để hiểu một cách cặn kẽ, nhân dân Việt Nam phải suy lý những tội ác cụ thể của Hồ và hành động cướp vì dân tộc Hán, hơn là vì Việt Nam.

- "*Những mẩu chuyện về đời hoạt động của Hồ Chủ Tịch*". Hồ ra chiêu thức tự viết bộc phét về mình, Hồ sáng tạo bạo lực sợ hãi chưa đủ, bước thêm một thiên sử cá nhân biến thành huyền thoại thánh nhân vĩ đại, lưu truyền đời đời như một Phật tổ cộng sản.

Cho đến nay, Hồ Chí Minh được Hoa Nam ban thưởng công trạng bằng những danh xưng mới, Vĩ nhân, Anh hùng, Thánh sống, Phật Hồ, và tháng 4 năm 2014 được ban thêm một bí danh khá kêu ngạo "ông tiên sống mãi".

Kết quả cho thấy, nhân loại trên thế giới, từ trước đến nay, chưa bao giờ đồng tình với hành động của đảng "Bác". Cho nên có một đáp từ thay cho lời tuyên bố rất trung thực về sự nghiệp của Hồ Chí Minh, đây là chứng nhân lịch sử của mọi sự thực, nhân dân Việt Nam cần phải biết.

Trước khi nhân dân Việt Nam có những suy nghĩ hãy xem qua tài liệu lên án Hồ Chí Minh, theo báo cáo đã nhấn mạnh không thể tha thứ cho Hồ Chí Minh, hy vọng không còn ai a phụ Hồ vĩ nhân, báo chí thế giới loan tải rộng rãi, tài liệu tội ác chiến tranh của Hồ. Và nay Trung Cộng cũng không thể nào lặng lẽ bốc thơm Hồ mãi mãi. Cho nên gần đây Trung Cộng bật đèn xanh, ngoại lệ cho loan tải, liệt danh Hồ đứng vào hạng thứ 3 trong những nhân vật tội ác chiến tranh của thế kỷ 20, đã giết chết hơn 1,7 triệu nhân dân Việt Nam. [2]

专制让独裁者变得愚蠢

<http://chuansongme.com/n/519871>

托马斯杰弗逊说，“专制使一个国家一半的人变得愚蠢，使另一半的人变得虚伪。”我以为，在专制国家变得愚蠢的那一半人里，首当其冲的就是那个国家的独裁者。为什么呢？

一，如哈耶克在《通往奴役之路》这本书的《为什么最坏者当政？》这章中所说：越是精英对同一事物就越不容易拥有相同见解，也就难以在政治上团结起来；而越庸俗的人群对于同一事物的认识就越容易产生重叠（不管这种重叠是自发的，还是人为的）。不幸的是，因为另一组相互关系，即，越是具有建构性的意见，就越难以理解（比如，三权分立与联邦政体的政治设计的互相促进作用），越是具有解构性的意

Triều đại đẫm máu của Hồ Chí Minh (胡志明), được so sánh với những tên bạo chúa thời cổ, Hồ được xếp vào hạng lịch sử tội ác chiến tranh, đã từng đưa nhân dân Việt Nam xuống lòng đất mà không có một lời nào tự biện minh. 24 năm (1945-1969) độc trị của Hồ, đạt thành tích phi thường (đập nát Việt Nam, thủ tiên văn hóa hiện hóa) đã biến mất không còn hiện diện trên địa cầu này! Và hành động của nó vẫn chưa kết thúc phá hoại. Nguồn Photo: AP. bởi bbs.tiexue, m.club.sohu [3]

Thế giới điểm danh tội ác của Hồ Chí Minh [4]

【NO3.胡志明】

胡志明，越南，死亡人数：170 万，掌权年限：24 年（1945-1969），最大罪行：越南战争，政权类型：共产主义，死亡原因：心力衰竭。

胡志明，越南共产主义革命家，本名阮必成，号爱国、秋翁，幼名生恭。胡志明是他在二次大战时用以抗日的化名，因而沿用。

胡志明是越南共产党、越南民主共和国和越南人民军的主要创立者和领导人。曾担任越南劳动党主席和第一书记，越南民主共和国主席和政府总理。

Từ lúc này, muốn thoát chế độ cộng sản, mỗi người dân phải phát biểu ý kiến độc lập, dân chủ của chính mình, và am tường toàn bộ sự kiện tồi rã của chế độ độc đảng, như thế giới đã công bố: "*Hồ Chí Minh tội ác chiến tranh xếp hạng thứ Ba*" (3):

Sau 24 năm độc đảng (1945-1969), Hồ Chí Minh và đồng lõa thực hiện quá nhiều hành vi phạm tội ác chiến tranh, trên 1,7 triệu người Việt Nam tử vong. Thế chiến II, Chu Ân Lai có công thổi phồng hóa danh tên tuổi Hồ Chí Minh, từ đó cộng sản Việt Nam-Trung Quốc liên kết vi phạm tội ác. Chế độ cộng sản của Hồ Chí Minh đưa đến nguyên nhân người Việt chết đói vì thiếu lương thực tại miền Bắc. Trong khi ấy Hồ Chí Minh gửi 3/4 lương thực cung cấp cho Trung Cộng.

- "*Hồ Chí Minh sống mãi trong lòng nhân dân Việt Nam và nhân dân thế giới*". Quả nhiên trí lự của tình báo Hoa Nam cũng có những lúc bất bình thường, tuy đã có

những mũi nhọn bóc lột và khủng bố tấn công nhân dân Việt Nam, nhưng không qua khỏi đôi mắt lương thiện của nhân loại, đảng "Bác" tiếp tục lừa bịp và lợi dụng danh nghĩa của UNESCO.

Khủng khiếp nhất đảng "Bác" thực hiện kế hoạch ngu dân.

Mao Trạch Đông lấy quyết định cho lãnh chúa Hồ Chí Minh xuất hiện, do bộ máy Hoa Nam trực tiếp điều hành quân sự, chính trị, truyền thông, và chiến lược hàng đầu áp dụng mọi thủ đoạn từ sơ đẳng đến tinh vi, tùy môi trường xã hội và thực hiện theo vận hội bám vào từng lớp nhân dân. Hoa Nam đổ ky những ai thông minh, và cương trực, thành phần này bị khai trừ sau khi cướp chính quyền vào mùa Thu, tuy nhiên vẫn dùng những thông minh nhu nhược và khiếp sợ mã tấu rờ sau gáy.

Trụ sở UNESCO tại Paris

Ngày 12/5/1989, đảng "Bác" chơi trò gian lận, lừa đảo bịa đặt động trời "Bác danh nhân văn hóa thế giới" phổ biến sâu rộng, khắp nước cho đến nay đã 25 năm qua (1989-1914). Vẫn còn sức mạnh của quảng bá truyền thông cộng sản, báo chí, đài phát thanh, ảnh hưởng của nó rất lớn, đến nhiều người công tác báo chí, biên khảo, sáng tác văn học nghệ thuật, cũng như các vị khoa bảng thạc sĩ, tiến sĩ, nghiên cứu khoa học, nhân văn, lịch sử, các giáo sư đại học thi nhau dạy môn "Bác danh nhân văn hóa thế giới", như đại học Huế cho ra đời những tiến sĩ vô hồn. Ngoài ra còn có những trí thức giầy không vì phục vụ đất nước.. Nói chung họ cũng là thành phần chấp nhận để bị mắc lừa.

Đảng "Bác" và Hoa Nam dàn dựng một cú chơi khăm, làm hàng giả hiệu "*Bác danh nhân văn hóa thế giới*". Chỉ thị phát xuất từ Trung Ương đảng Cộng sản Việt Nam ra lệnh cho tỉnh báo Võ Đông Giang phết Bộ trưởng chủ tịch ủy ban quốc gia UNESCO. Đại sứ quán CHXHCNVN tại Paris, tạo điều kiện đưa dân tộc Việt Nam

lên mây xanh, bằng thủ thuật cướp lời UNESCO, biến hóa Hồ Chí Minh thành nhân vật "văn hóa thế giới", nhưng rất đáng tiếc không thành công. Những con quay tình báo lập mưu đi thuê một phòng nhỏ trong trụ sở UNESCO ở Paris để tổ chức buổi trình diễn văn nghệ, (ở địa chỉ này ai thuê cũng được) đúng một tuần lễ trước ngày sinh nhật của Hồ Chí Minh. Trong đêm trình diễn văn nghệ, có mặt người viết bài này, đến với tư cách tò mò, muốn biết việc làm của thiên lôi đảng "Bác", nhận diện từng người không thấy nhân viên của trụ sở UNESCO, về phía chính quyền địa phương và đại diện nhà nước Pháp không cử đại diện đến tham dự, kể cả đại diện của UNESCO cũng vắng mặt, không có đại diện nào tham dự, một đồng tình lương tâm, từ chối cái bẫy của cộng sản Việt Nam.

Hôm đó có khoảng 73 người Việt Nam tham dự lựa chọn, bao gồm cả ban tổ chức và nhóm "Việt kiều Yêu nước". Trong khi đó phòng có khả năng chứa 600 người, một đêm văn nghệ nhạt nhẽo, bởi cướp "danh nhân văn hóa thế giới", trò lừa đảo bôi bẩn chính mình, quá trơ trẽn, làm xấu đi hình ảnh Việt Nam trên trường Quốc tế. [5]

Bộ Chính Trị của đảng "Bác", bạo miệng la lớn tiếng

"...Đảng "Bác" bô bô la lớn tiếng. "Hồ Chí Minh được UNESCO đề cử vào danh sách "danh nhân văn hóa thế giới", nhân dịp kỷ niệm một trăm năm" (1990). Từ đó đến nay đã 25 năm (1990-2014) không thấy UNESCO nhắc nhở đến tên Hồ Chí Minh trong những ngày kỷ niệm "danh nhân trên thế giới", sao mà quá phũ phàng thế hỡi quý ông UNESCO, tại sao lạnh nhạt không đoái hoài một lần thôi cũng đủ cho đảng "Bác" rục rỡ, mạnh miệng loè với nhân dân Việt Nam, chỉ một lần thôi để nhân dân Việt Nam có dịp tiếp nhận trí tuệ mù, học tập theo chân lý lừa đảo của "Bác". Nổi bật hạnh nhất, chính Bắc Kinh đã từng xem "Bác" là người nhà Hán, nay cũng đã loan tải. "Hồ Chí Minh kẻ sát thủ phi thường đã giết chết 1,7 triệu người, chưa hề thương tiếc, hay tạm dừng tang chế để xin lỗi nhân dân Việt Nam". (胡志明辉煌的凶手杀害了170万人, 没有哀悼, 哀悼暂停道歉越南人民) [2].

Đảng "Bác" vốn lừa đảo nay thêm đảo lừa

Cho nên đảng của "Bác" tung hoành không biên giới, tuy nhiên không thể nào bị được tai nghe, mắt thấy, truyền thông của nhân loại, nhất là nội vụ lừa bịp khủng khiếp của đảng "Bác" trước nhân dân Việt Nam. Về vụ UNESCO đã từ chối "Bác" nằm vạ trong danh sách kỷ niệm "nhân vật nổi tiếng, kiệt xuất". Chính xác hơn "danh hiệu" ấy theo tiếng Anh "great personalities", tức là "nhân vật nổi tiếng, kiệt

xuất". Nhân vật đó do các nước đề nghị lên, UNESCO chỉ việc đưa vào danh sách hàng năm, rồi gửi đến cho các nước thành viên LHQ để biết, chỉ vậy thôi. Thế nhưng đảng âm mưu, coi nói "Bác" lên 100% bậc phẩm cao nhất, ngỏ hầu hoành tráng "danh nhân văn hóa thế giới", vào dịp 100 năm ngày sinh nhật "Bác". [6]

Từ lâu nhân dân đã sống trong bầu không khí ngột ngạt, truyền thông, báo chí đưa dân trí vào cối mù mịt, thêm bệnh truyền nhiễm nhập cảng công cụ ngoại lai tư tưởng Hồ học sách Mao, vận dụng loa đài, báo chí độc đảng, và "trăm năm trồng người", thầy dạy trò tin, đảng nói dân học tập, thi đua cầu đảng, "Bác" ban bố mạng sống. Nay nhân dân ăn thêm cái mớ "Danh nhân văn hóa thế giới" không thành. Thực chất, đảng "Bác" đã quen khoa trương, cường điệu quá yêu chuộng cái bã hư danh, nhân loại nhìn vào đảng "Bác" biết dân tộc đó đang gặp phải thời đại xấu hổ.

Nhân dân hãy tỉnh lại và đứng lên, không còn thời gian nằm mơ thấy "Bác", bởi tư tưởng và người thực là một cái bóng vô hình làm hại Tổ quốc Việt Nam. Chính "Bác" còn không biết xác hồn ở nơi đâu mà tìm. Họ "Hồ" hoàn toàn không có tư cách một người Việt bình thường, thiếu hẳn lòng cương trực của một nhà chí sĩ quốc gia. Hồ khôn khéo, lọc lõi đảng cướp, với trái tim độc ác khôn lường, chinh phục người dân bằng những mảnh khéo cướp công, dùng văn nghệ trơn miệng hứa hẹn sông "Độc lập, tự do, hạnh phúc" đã trôi qua 72 năm (1940-2014), nhân dân Việt Nam chưa hề tận hưởng cái loa miệng đảng của "Bác", mọi cử động có Hoa Nam che đậy và tung ra đường hướng chính trị bao thầu tư tưởng của Mao.

"Bác" dẫn dắt đất nước Việt Nam vào quyết sách độc tài khủng bố, vốn của kẻ yêu danh mến quyền, ưu điểm độc tài của "Bác" trong đời sống hoàn toàn bí mật, nhân dân Việt Nam khó biết lai lịch đến từ đâu! Cũng bởi Hoa Nam Việt, Hoa Nam Tàu biến chế quá nhiều huyền thoại, hóa trang cho đời Hồ đầy dẫy hoang đường, ảo tưởng.

Hồ còn hóa thân kịch sĩ tài ba qua vở kịch chính trị yêu dân, mỗi khi tiếp dân nói chuyện như người hàng xóm, giả vờ đời sống đơn giản. Hồ còn chơi khăm, dã tâm độc đáo, mỗi khi cười trong miệng chứa đậm lời tuyên truyền cách mạng Trung Cộng Quốc, đôi khi để lộ khuôn mặt giả nhân, nhiều lần bị Hoa Nam chinh phong. Sau này "Bác" được thế giới ngưỡng mộ, xếp vào hạng 3 tội ác chiến tranh.

Mở quan tài pha lê chăm sóc xác ướp của Hồ Chí Minh. Nguồn: bí mật Hoa Nam [8]

Bảo quản xác ướp Hồ Chí Minh (在胡志明保存木乃伊)

Đại tá tình báo Hoa Nam, bí danh Trương Định Chế (张定制) tiết lộ:

- Hồ Chí Minh chào đời ngày 19 tháng 5 năm 1890, qua đời vào ngày 2 tháng 9 năm 1969, tại Hà Nội, hưởng thọ 79 tuổi. Vấn đề bảo quản xác ướp của "Hồ". Ngày nay phải đối mặt với những phức tạp bởi xác ướp teo lại, có quá nhiều điểm da mồi sạm, phải dùng mỹ phẩm đặc biệt che đậy làn da đen tối, tòi tệ hơn nó tiếp tục phát triển, râu tóc tự động chào xác ướp, bảo quản tắm rửa, ướp xác, mỗi năm tốn phí ngân sách quốc gia, xác ướp "Hồ" nằm đó, nuôi một bầy tham nhũng không bình thường. Hồ qua đời trùng ngày quốc khánh, các nhà lãnh đạo đương thời lấy quyết định xây lăng mộ cho Hồ để duy trì quyền lực. Chuyên gia Liên Xô sang Việt Nam mang theo thiết bị y tế ướp xác cho vào quan tài pha lê. Nhưng vì chiến tranh, xác của Hồ phải di dời nhiều lần vào hang núi rừng Việt Bắc, cho đến khi kết thúc chiến tranh di chuyển xác Hồ vào ngôi mộ.

Đất nước Việt Nam không được may mắn, bởi sau lưng "Bác" có một mảnh đời đen tối, "Bác" trả thù bằng cách đem dân tộc Việt Nam dâng hiến cho Mao Trạch Đông, hy vọng được vui sau ngày tuổi hạc, "Hồ" lấy đó làm trò vui chơi trào lộng, và Mao hãnh diện vì "Hồ" chưa bao giờ yêu đất nước Việt Nam, thường có những thái độ kết bè Trung Cộng Quốc, "Hồ" độc đoán vay nợ quan thầy Hoa Nam quá nhiều kết quả dân tộc Việt Nam phải trả theo tiêu chuẩn đã định của Mao. "Hồ" thoải mái nhất mỗi khi đứng trên sân nhà Trung Cộng Quốc, khoe khoang với Mao: "Đã khép lại mọi căn bản về quyền con người, tẩy xóa mọi đối thoại của người dân, hướng dẫn họ đến với đảng, mai này tiên tới đảng toàn trị Việt Nam". [7]

Hồ còn bịa mai này Việt Nam "phát triển bền vững", trong khi đó ông ta lãnh đạo bất minh, bằng "hệ thống tư pháp cộng sản rừng", lấy đàn áp định pháp luật độc đảng, sách nhiễu người dân chỉ vì có tư tưởng khác với đảng và "Bác". Mao Trạch Đông xem Hồ là một chiến lợi phẩm chính trị, Hoa Nam đánh bóng "Bác" vì quyền

lợi Trung Cộng, mọi hoạt động của Hoa Nam đều có giá phải trả, Hồ sống ung dung nhờ bọc một lớp xảo thuật máu Hoa pha xác Việt.

"Bác" cướp ngọn cờ tự do, dân chủ còn non trẻ của nhân dân Việt Nam, trao cho Trung Cộng, vào ngày 19 tháng 8 năm 1945. Hồ cuối cùng cũng chỉ là một tay sai của Mao.

Ở thời điểm 1945, nhân dân Việt Nam xem thường vận mệnh tổ quốc vì cả tin Hồ "thần thánh", thực chất Hồ chỉ là con giun, con dế của Mao. Từ đó Việt Nam trao cho Trung Cộng, chấp nhận làm thân nô lệ vô điều kiện, cho đến nay đã là một chư hầu trung thành, không còn lối thoát nào để bù đắp lại cho những thế hệ mai sau, cho dù hy vọng dân tộc Việt trời dậy dựng nước, khó hãnh diện như một trong những con rồng Châu Á. Và triền miên đất nước Việt Nam kém may mắn, bị nhận chìm trong túi "Hồ" đẻ ra những lãnh đạo cộng sản có quá nhiều tham vọng chính trị nhưng thiếu trầm trọng về khả năng quản trị. Tham vọng của Hồ đem đến tai họa cho đất nước, đến nỗi giờ đây chọn Trung Cộng "quàng người làm họ", ngày nay cộng sản sống chết đều đặt trên miệng của Trung Cộng.

Tuy vậy, thời đại nào Việt Nam cũng có dòng chảy lịch sử, nuôi lòng yêu nước và nhớ nguồn sống của Tổ quốc. Vào thời điểm này (2014), đã có nhiều người chấp nhận xả thân vì yêu nước, họ rất xứng đáng danh xưng anh hùng và trân quý, dù đã bị chế độ cộng sản vắt kiệt sức tự bao giờ, hơi thở tuy tàn nhưng vẫn sống và đứng lên dâng hiến đời mình cho Tổ Quốc yêu dấu.

Huỳnh Tâm

danlambaovn.blogspot.com

Tham khảo:

[1] 爱友爱党, 同志爱 - ái hữu ái đảng, đồng chí ái).
rdsz.net/show.aspx?id=3528&cid=235

[2] 胡志明一天回家
guidebook.youtx.com/Info/295198/

[3] 铁血社区]被吓到:外媒眼中的世界十大独裁者排行榜 -
chuansongme.com/n/519871
bbs.tiexue.net/post_6042369_1.html

[4] m.club.sohu.com/zz2292/thread/!12454807275242a4
dwnnews.com/public/list/print.php?id=59333124

[5] – Hồ Chí Minh – vĩ nhân của thế giới:
sites.google.com/site/ldhvtq10/home/disan/danhnhan

- Hồ Chí Minh – vĩ nhân của thế giới:
thehehochiminh.wordpress.com/2009/12/08/vogiap_hcmvinhancuathegioi/

- Ba danh nhân văn hóa thế giới người Việt Nam:
tvduan.blogspot.fr/2010/02/ba-danh-nhan-van-hoa-gioi-nguoi-viet.html

- Ba danh nhân văn hóa thế giới người Việt Nam:
hiepkhachhanh.wordpress.com/2009/06/01/h%E1%BB%93-chi-minh-%E2%80%93-vi-nhan-c%E1%BB%A7a-th%E1%BA%BF-gi%E1%BB%9Bi/

- Hồ Chí Minh - danh nhân văn hóa thế giới (Theo Báo điện tử Chính phủ)
xuanlinhnew.blogspot.fr/2011/11/ho-chi-minh-danh-nhan-van-hoa-gioi.html

- Hồ CHí Minh- Danh nhân văn hóa - anh hùng giải phóng dân tộc:
timlaisuthat.blogspot.fr/2013/11/ho-chi-minh-danh-nhan-van-hoa-anh-hung.html

Tham khảo Unesco:

- Khi tổ chức thực hiện nghị quyết Unesco, danh sách không có tên của Hồ Chí Minh nữa. (Danh mục các hoạt động kỷ niệm ngày sinh/ngày mất của các danh nhân và các sự kiện lịch sử trong 2 năm 1990-1991 do UNESCO xuất bản năm 1989)

Đường dẫn ở đây: unesdoc.unesco.org/images/0008/000844/084401EB.pdf.

- Xem tài liệu gốc của UNESCO sau đây để hiểu rõ hơn về qui cách, tiêu chuẩn về việc vinh danh:

unesdoc.unesco.org/images/0012/001277/127747EB.pdf

disanthegioi.info/ArticleDetail.aspx?articleid=60953&sitepageid=277.

- Còn tài liệu gốc của UNESCO về Nguyễn Du như sau, xem trang web của Unesco:

unesdoc.unesco.org/images/0022/002261/226162e.pdf

- Nguyên văn Nghị quyết năm 1987 của UNESCO có ghi danh Hồ Chí Minh:
Records of the General Conference

Twenty-fourth Session Paris, 20 October to 20 November 1987

(United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization: UNESCO):

unesdoc.unesco.org/images/0007/000769/076995e.pdf

[6] Giải Tỏa Máy Ngộ Nhận Về "Ba Danh Nhân Văn Hóa Thế Giới" Của Việt Nam (Phùng Hoài Ngọc):

huynh-tam.blogspot.fr/2014/07/giai-toa-may-ngo-nhan-ve-ba-danh-nhan.html

[7] (关闭了所有基本人权, 对话擦除所有的人, 引导他们向党, 今天上午向越南党极权) (1950).

[8] braknetrampen.se/index.asp?dn=v8aog53d4lj9cvk3wa4wv8va&w2pmm6lfhqxc8v3ewtreh9bsrvl2j8b0n&xdt9237ibw9e2czeq888mc

<http://danlambaovn.blogspot.com/2014/08/ho-chi-minh-mot-gian-iep-hoan-hao-ky-5.html>

8/08/2014

Hồ Chí Minh, một gián điệp hoàn hảo - Kỳ 6

Huỳnh Tâm

"...Bản thân Hồ Chí Minh đã là đại gian đồ có những quyết định đại ác, học được tấm gương gian hùng của Mao Trạch Đông, Lenin và Stalin áp dụng cho Việt Nam "đem lại vinh quang cho dân tộc một thứ văn minh khiếp nhược". Tạo ra những thế hệ thanh niên làm thiêu thân theo mưu đồ "đảo lộn sơn hà Việt Nam", Hồ chưa hề bỏ qua bất cứ một thủ đoạn độc ác nào..."

*

Mao Trạch Đông chưa thống nhất đại lục đã có ý niệm độc quyền khai thác toàn diện Việt Nam, từ đó Mao ví Hồ Chí Minh một thứ tài nguyên vĩ đại ở hải ngoại. Thuở ấy năm 1941, Trung Cộng đã nhanh chóng thành lập Ban Tuyên Giáo trung Ương cộng sản Việt Nam với khả năng điều phối nhân sự lãnh đạo đảng và đứng đầu nhà nước. Ban này, đầu não chủ trương quan điểm chính trị, văn hóa cộng sản Mao. Phối hợp chính sách lấy trước quyết định Ban Chấp hành Trung ương đảng. Bộ Chính trị đứng trên, thuộc lĩnh vực tuyên giáo, tuyên truyền, giáo dục và đào tạo. Tham mưu chỉ đạo phát triển lý luận, làm cơ sở truyền thông chính trị cộng sản, cũng là nơi quyết định lấy "giấy in tiền", phát hành càng nhiều càng tốt, đó chỉ làm mặt nổi trước nhân dân, trái lại về mặt chìm đục khoét văn hóa và xã hội, chờ đến khi niềm tin quan hệ người và người đổ vỡ, cộng sản Hán ra tay hốt cái trọn gói văn hóa đổ xuống ao tù, và đào tạo lại giữa các thế hệ không nhìn nhau. Cộng sản Hồ làm động lực tàn phá đất nước Việt Nam cho đến khi lòng người hoang mang, ly tán khốc liệt, Hồ mới được Bắc Kinh vinh danh anh hùng của dân tộc Hán!

Một bước ngoặt mới của Hoa Nam chế biến Hồ Quang thành kho á phiện, với liều lượng đặc biệt, cung cấp cho nhân dân Việt Nam thưởng thức hương vị đấm đuối, đăm mê, ôm bàn đèn mãi mãi khó rời xa quyền vào con nghiện Hồ Chí Minh, và nhiệm vụ của Ban Tuyên Giáo chủ động thực hiện truyền chúng sâu rộng có khả năng thay một cấu trúc xã hội cộng sản trên lưng người Việt Nam, vịn vào văn hoá Hán truy đuổi văn hoá Việt Nam. Hồ khéo che đậy bằng một lớp màu đỏ cộng sản không có màu xanh hy vọng hay màu vàng của dân tộc Việt, tất cả phải viết bằng máu. Đau buồn nhất những tên tuổi khoa bảng ưu tú của đất nước đầu hàng và chấp nhận làm nô lệ cho cộng sản Hồ, dâng hiến cả đời người, đến nay vẫn chưa hiểu chính mình là nguồn tài nguyên nuôi sống đảng cộng sản, trái lại còn phụ họa và hành động khủng bố, đàn áp, xem dân như đồ con sai, tệt hại hơn họ còn theo đảng

cho nhân dân đi mò tìm. Đảng to miệng tự cho độc quyền cai trị, muốn nhân dân xụp lạy van xin ân huệ đời đời, không sùng bái "Bác" có tội bất hiếu. Theo chân lý của đảng "Bác" ngày nay đỉnh cao vinh quang nhất của dân tộc Việt Nam cũng là thần dân trung thành nhất của đại Hán, bởi nhờ có đảng đem cõi sống cộng sản đến cho dân tộc Việt Nam được hưởng ân huệ văn hoá phục tùng muôn năm.

Trên lĩnh vực độc quyền khai thác tuyên truyền, giáo dục, đào tạo và nhồi sọ của Hoa Nam, được xem chính sách hàng đầu khuôn mẫu Trung Cộng. Nhập cảng văn hóa "đất đá" Hán qua cửa khẩu Hồ Chí Minh với những ấn phẩm, báo chí, truyền thanh, truyền hình, phát hành phim truyện tư liệu. Đến nay 2014, đã phát hành trên 96.453 đầu sách đủ loại, tái bản từ 20 đến 275 lần cho mỗi đầu sách, 700 tờ báo đảng, quản lý 18.702 tác phẩm kịch nghệ. Từ đó Ban Tuyên Giáo trung ương có mật mã "giấy in tiền" ám chỉ sống nhờ xuất bản. Người đơn thuần tưởng rằng đảng "Bác" bỏ ra nhiều công sức, chi phí nhiều tiền chỉ vì tuyên truyền. Thực tế từ xưa nay đối với đảng cộng sản "làm ít ăn nhiều" không bỏ vốn mà thành công lớn, chưa thấy đảng cộng sản làm một việc nào có lợi ích cho nhân dân Việt Nam.

Tài nguyên của Việt Nam chính Hoa Nam tịch thu nhét đầy phình túi dết Hán, chưa bao giờ từ chối tiền vụn. Đảng và "Bác" cùng thi nhau chuyển chiến lợi phẩm về nước Trung Hoa, kẻ hưởng thụ trên đầu nhân dân Việt Nam không ai khác hơn nhà nước Bắc Kinh.

Nhân dân Việt Nam đã quá đau đớn, muốn biết tài sản quốc gia bị cướp nay để ở đâu hãy truy lùng tại Bắc Kinh. Hồ Chí Minh trực tiếp ký tên, trao cho Trung Cộng hơn "hai vạn" (20.000) chứng từ, gồm tài sản quốc gia, vật cổ lịch sử, chuyển nhượng đất đai tài nguyên tại các làng xã biên giới Bắc-Đông Việt, biển đảo Vịnh Bắc Bộ và danh sách đào tạo cán bộ lãnh đạo Việt Minh, ngoài ra còn có trên 345 bản "Công văn gián điệp" của Hồ, vẫn còn lưu trữ tại Bắc Kinh.

Chú ý: Những nhà lãnh đạo cộng sản Việt Nam được đào tạo tại Trung Hoa đều được mang quốc tịch Trung Cộng, tuyên thệ trước ảnh chân dung Mao Trạch Đông, thành phần này về Việt Nam sinh hoạt trong bộ hải ngoại của Hoa Nam, Hồ Chí Minh làm lãnh tụ dưới lớp áo hội Việt Hoa Hữu Nghị, ký tên Thi Sơn. [1]

Tác phẩm "Nhật ký trong tù" của vô chủ. Hồ Chí Minh cầm nhầm đã tái xuất bản 275 lần, mỗi lần phát hành, in 10 triệu cuốn. Giá 1 cuốn bán 250.000 đồng. Tổng cộng số thu 2.750.000.000 đồng. Hồ Chí Minh nhuận bút hơn 680.000.000 đồng. Nguồn: Bộ Thông Tin VN.

Nhận xét một cách khách quan về phát hành sách, lấy con số thu ở trên, nhân cho 76.453 đầu sách do Ban Tuyên Giáo trung ương quản lý, mới thấy kho bạc vô tận của (nhà xuất bản chính trị quốc gia Sự Thật), mỗi đơn vị phát hành sách thu về nguồn tài chính khổng lồ, sự nghiệp lớn nhất của Hoa Nam đủ cho thấy sự trung thành đối với Bắc Kinh, chưa kể những tác phẩm khác, và kho vàng thứ hai của 700 tờ báo đảng, thu vào mỗi ngày, đặt dưới sự lãnh đạo trực tiếp của Ban Bí thư Trung ương đảng cộng sản Việt Nam. Theo báo cáo tài chính "mã số..." của Hoa Nam, hiện Bắc Kinh lưu trữ hồ sơ, từ 1945-1969, Hồ Chí Minh đã chuyển đến Trung Hoa trên 2.950 tấn vàng! Thảo nào Việt Nam mới có ngày nay.

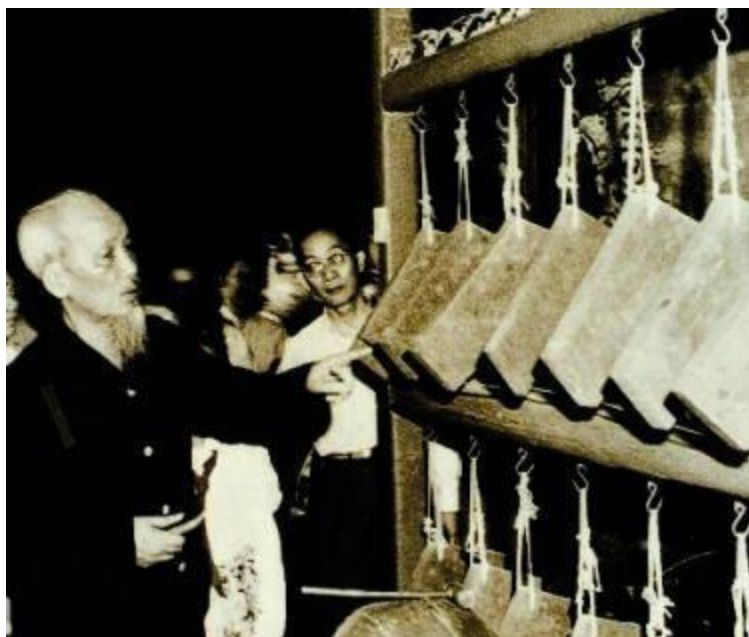

Ngoài ra, còn 2 tác phẩm "*Những mẩu chuyện về đời hoạt động của Hồ Chủ Tịch*" do bí danh Trần Dân Tiên bịa đầu phét đó, và "*Vừa đi đường vừa kể chuyện*" do bí danh T.Lam lớn mật phét lác "coi trời bằng vung". Theo lưu chiếu biên nhận của nhà xuất bản Sự Thật "**Bác Hồ nhuận bút hai lần trên 1.940.000.000 đồng+680.000.000 đồng=2.620.000.000 đồng**". Dương Thành Văn Báo (羊城晚報) loan tải "**tội ác của Hồ Chí Minh phải tính theo tiền nhuận bút**" (胡志明的罪行费计算), nghĩa là **Hồ có 2.620.000.000 tội ác**. Vào thời điểm 1963 mua được hơn 25 kg vàng. Được biết sau đó: "*HCM gửi về Bắc Kinh nhờ Đặng Dĩnh Siêu trao lại cho mỹ nhân Lâm Y Lan...*". (胡志明送到北京由邓颖超给它...). Nguồn: Bộ Thông Tin Việt Nam.

Ban Tuyên Giáo thành công quản trị truyền thông từ thập niên 50. Đến nay, đã có 3 triệu đảng viên chuyên nghiệp sản xuất hàng toàn màu đỏ, có đến 90 triệu người dân bắt buộc phải tiêu thụ hàng này. Biến người dân thành cái máy tự động in tiền nuôi đảng, đảng "Bác" lãnh đạo thu tiền phát hành, nghe, đọc, thấy, trên 96.453 đầu sách đủ loại, nếu qui ra "vàng" lớn hơn núi Ngự Bình (Huế) bây giờ số "vàng" đó ở tại Bắc Kinh. Những hoạt động kinh doanh văn hóa bí mật của Ban Tuyên Giáo, người bình thường khó hình dung được sự tàn phá đất nước Việt Nam, trong cụm từ đơn sắc "Ban Tuyên Giáo" với khả năng kiểm soát sinh hoạt chính trị, hướng dẫn dư luận và công tác đảng kèm kẹp mọi tầng lớp nhân dân, mọi trình độ phải tuyệt đối trung thành với đảng "Bác". Từ ngày có đảng "Bác", đất nước từng giờ đi xuống, chưa bao giờ có một tia sáng hy vọng đi lên! Bởi một đất nước không có phương tiện sản xuất ra vật chất của cải phục vụ cho con người và xã hội, tất nhiên phải sống vào chuyên nghiệp hành khát trong chiến tranh! Không có "vàng" hay đô la bảo chứng Quốc gia. Việt Nam thực sự bị phá sản dưới chế độ cộng sản của đảng "Bác", Quốc tế tự xem Việt Nam không có giá trị để đối thoại. Nhân dân Việt Nam hãy lắng nghe "Bác" kết luận bằng ngôn ngữ Hán: "他们饥饿新的力量无畏-tha môn cơ nga tân đích lực lượng vô úy", (cho chúng nó đói rách mới biết sợ hãi uy quyền).

Theo nhật ký của Trương Ngọc Phượng (张玉凤) nữ thư ký riêng của Mao Trạch Đông, ghi lại nguyên văn: "*Sẽ có ngày nào, cây kim trong túi tự nó lộ ra, một đoạn phim đời Hồ Chí Minh đã từng khoát lác với Mao Trạch Đông: "Tôi nhận, nhuận bút rất hậu hĩnh không biết dùng vào đâu cho hết, tối ngày chi tiêu vào đờn ca, giải sầu với các ả, và đôi khi chi trả vào việc cho cá dưới ao ăn các ả". [2]*

"Bác" thủ tiêu những nữ ca nhạc sĩ phục vụ trong đêm không vừa lòng "Bác", tức khắc bị vùi xuống ao cá tại nhà sàn của Hồ, tộc ác của "Bác" gia tăng từng giờ. Sau khi tin này loan truyền, hy vọng đảng cộng sản Việt Nam làm sáng tỏ, trước nhất hãy bơm nước trong ao cá tại Bắc bộ phủ để tìm sự thực có bao nhiêu xác chết, cũng là một cử chỉ minh oan cho những nạn nhân xấu số, và đặt lại vấn đề có nên tha thứ cho Hồ Chí Minh về tội sát nhân không? Bởi vì "Bác" là "vĩ nhân" và "cha già dân tộc".

Hồ Chí Minh cùng mỹ nhân Lâm Y Lan (林依兰) người nữ đeo kính. Đạo phố Bắc Kinh, tìm mua những thứ mà nàng ưa chuộng nhất như nước hoa, mỹ phẩm và bóp phơi cao cấp thượng hạng nhất. Hồ rộng tay tặng tất cả những gì lấy được từ Việt Nam đều trao cho kỳ nữ điệp viên lừng danh nhất của Trung Cộng. Bắc Kinh vào thời điểm 1950, muốn mua những thứ xa xỉ trên phải có giấy giới thiệu mới được vào khu dành riêng cho những nguyên thủ nước ngoài. Bộ ảnh lưu: Huỳnh Tâm.

Vũ Quốc Thanh (宇国声) ghi vào sổ tay tình báo Hoa Nam về chuyện ao cá của Hồ: "Ông Vũ Long Chuẩn (Vũ Kỳ) cho biết: "Cá trắm, chép, mè, rô phi... sống trong ao không được an lành, chúng nó quá sợ hãi "Bác" huống chi là người. Có lần "Bác" bảo tôi: "Hôm nay, bỏ đói bầy cá mấy ngày để giáo dục chúng". Sau đó bầy cá thấy bóng "Bác" đi bên bờ ao, tức thì chúng phóng nhanh bu đến làm đục cả một góc ao. "Bác" nói: "Có thấy không, con người cũng thế phải làm cho chúng nó đói rách mới biết sợ hãi uy quyền, cho nên trong chính trị lấy tuyên giáo chỉ hướng đi cho dân Việt, điều này rất hệ trọng đối với đảng ta".[3]

Ngoài ra, lãnh đạo Hoa Nam không những chỉ đạo bồi đắp sự nghiệp cho Hồ Chí Minh đứng vững tại những công viên, chùa chiền, đình miếu và buộc nhân dân phải lập bàn thờ "Bác" tại tư gia để làm bùa hộ mệnh, tuy nhiên chỉ còn một nơi tại "lòng dân" chưa hề khuất phục Hồ, bởi đảng "Bác" không biết nhân dân đang suy nghĩ gì về "Bác"? Cho nên đảng "Bác" trị độc, khử độc bằng thuốc nhân dân, như báo Nhân dân, quân đội Nhân dân, ủy ban Nhân dân, nhà nước Nhân dân, quốc hội Nhân dân, tài sản Nhân dân nhà nước quản lý v.v... nói chung từ ngữ "Nhân dân" bị cộng sản lạm dụng và cho cấm sùng.

雄花产生霍乱疫情, 在何, 何家神龛, 家庭的佛塔, 教堂蚝厝像在公园里

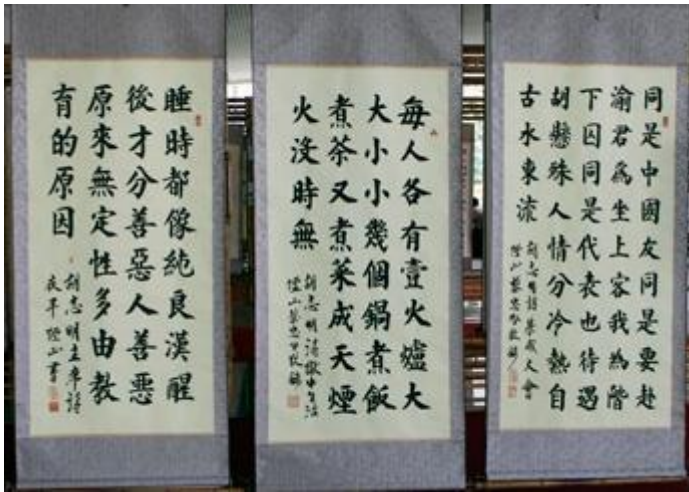
Hoa Nam tạo ra bệnh dịch thổ tả, nhà chùa thờ Hồ, đình miếu thờ Hồ, tư gia thờ Hồ và ngoài công viên có tượng Hồ. Nguồn: Dương Thành Văn Báo (羊城晚报).

Từ báo lá cải Thanh Niên phát hành tại Quảng Châu 1926, đến tờ rơi Việt Lập Cao Bằng, tất cả một gạch nối dài cho đến ngày 13/5/2013, tên "Bác" triển lãm thư pháp thơ chữ Hán tại Hà Nội, với nội dung "Nhật ký trong tù" (狱中日记) nhân mạnh thơ chết rồi bỗng thơ sống lại xuất bản ngày 29/8/1942-10/8/1943. Lý do nào thư pháp của Hồ, triển lãm tại Văn Miếu-Quốc Tử Giám vào nhân dịp kỷ niệm 123 năm ngày sinh của "Hồ" (19/5/1890-19/5/2013).

Đảng muốn tô đậm tên "Bác", lên văn bia tại Văn Miếu-Quốc Tử Giám. Tinh vi đảng của "Bác" mang tính tham vọng muốn treo bảng hiệu thơ cướp "Nhật ký trong tù" làm phương châm giáo dục, tẩy não dân tộc Việt Nam, tuy "Hồ" trông hồng nhồi nhét lâu ngày cũng ra phết "Học tập và làm theo tấm gương Đạo đức Hồ Chí Minh". Thực chất tư duy vô sản về thư pháp đồ của "Bác" chỉ để lại cho dân tộc Việt Nam muôn ngàn khổ đau, sống chết quần quai, mà nó đang đe dọa mất nước từng ngày, kẻ Hán vô luân đem đến Việt Nam một thứ văn hóa "Bác" quá kinh hoàng, nó đã cướp nhẹ nhàng nhiều thế hệ! Nay đảng cộng sản muốn ướm hơi, đưa

"Bác" vào thờ phụng tại bia danh Văn Miếu-Quốc Tử Giám, với ý đồ đập phá trung tâm văn hóa cổ kính của Việt Nam còn sót lại. [4]

Bộ thư pháp "Nhật ký trong tù" của "Bác" triển lãm tại khu di tích Văn Miếu-Quốc Tử Giám Hà Nội. Nguồn: Dương Thành Văn Báo (羊城晚報).

Tiếp theo cuộc triển lãm thư pháp thơ chữ Hán của "Bác" tại Viện Dầu khí Việt Nam. Ban tổ chức loan tin cho rằng: Tất cả những bức thư pháp thơ của "Bác" viết bằng chữ Hán từ năm 1941 đến năm 1968 có trên 170 bài thơ, nay còn tản lạc khắp mọi nơi, hiện có một số lớn lưu trữ tại Hoa Nam và Quân ủy Trung ương Trung Quốc.

Nguyên nhân nào triển lãm thư pháp "Nhật ký trong tù" của Hồ Chí Minh tại Viện Dầu khí do Tập đoàn Dầu khí Việt Nam tổ chức, vào lúc sôi động nhất tại Biển Đông, có tác dụng gì và trùng hợp với những hoạt động của "Bác" bán biên cương, lãnh thổ và Vịnh Bắc Bộ bởi công hàm 14/9/1958. Với những hoàng tử của đảng "Bác" tập nập thi đua bán lãnh thổ, nội địa và Biển Đông như (Hội nghị Thành Đô ngày 3 tháng 9-1990) và (10 hiệp ước của Trương Tấn Sang ký bán "toàn diện", ngày 19 tháng 6 năm 2013 tại Bắc Kinh).

Ngày khai mạc triển lãm loan đi tín hiệu khởi đầu khai thác dầu khí ngoài khơi Việt Nam, thư pháp của "Bác" thay cho thông điệp mật, mời Tập đoàn Dầu khí Trung Quốc hãy tự do vào Biển Đông của Việt Nam. Chính "Bác" cũng đã từng hoạt động theo hướng này, ngày nay đảng của "Bác" lập lại, người trong cuộc nhận được tin vui, cứ thế hàng động, đưa những giàn khoan dầu vào lãnh hải Việt Nam theo ký kết của Tập đoàn Dầu khí Việt Nam, Trung Cộng được đặc quyền, ung dung khai thác toàn diện.

Ký giả của Dương Thành Văn Báo (羊城晚報) cho biết:

- Lần này Trung Quốc tiếp quản gia tài dầu khí của "Bác" để lại tại Biên Đông"!

Triển lãm thư pháp thơ chữ Hán "Nhật ký trong tù" của Hồ Chí Minh khai mạc vào sáng ngày 13/5 tại Viện Dầu khí Việt Nam. Nguồn: Dương Thành Văn Báo (羊城晚報). [5]

Bộ máy Hoa Nam hoạt động trong buổi triển lãm, đã thu hút đông đảo những nhà tình báo chuyên nghiệp từng là nghiên cứu chữ Hán Nôm hàng đầu tại Việt Nam, đón tiếp đại diện Ban Tuyên giáo Trung ương, Bộ Thông tin và Truyền thông, các cơ quan thông tấn Trung Quốc, báo chí của Trung ương, Viện trưởng Viện nghiên cứu Hán Nôm, Viện Bảo tàng Hồ Chí Minh, quả nhiên họ quan tâm tới văn học Hán hơn bao giờ hết.

Được biết từ khi "Bác" đến Việt Nam sản sinh phong trào bí mật "bút nô học Hán" (学习中国奴隶笔), do các nhà thư pháp "Bác Hồ" nổi tiếng của Trung Quốc, đào tạo, bồi dưỡng cơ bản cho các nhà thư pháp Việt Nam, không chỉ vậy, tạo mọi điều kiện mở rộng giao lưu hoà nhập văn hóa Hán vào đất nước Việt Nam. Hồ Chí Minh vận dụng mọi mưu toan, đưa dân tộc Việt Nam vào tròng thòng lọng của Trung Cộng, cứ thế nó từ từ xiết cổ cho đến khi chết, người ta vẫn không hay biết sự chết đến từ đâu, trái lại hơi thở cuối cùng vẫn còn bốc thơm "Cha già dân tộc" (族裔父亲) để nhất anh hùng Việt Nam. Những ai muốn chạy theo "Bác" phải có nhiều kết hợp hậu thuẫn như chính trị, quân sự, trí thức, văn nô, tuyên giáo, hậu cần, và đưa vợ cho thiên hạ làm hộ lý, mọi hoạt động đều do đảng phối trí trong phạm trù của đảng "Bác".

Đảng duy trì đường lối cướp và bất cứ cướp nào cũng được vinh danh. Xưa nay đảng của "Bác" ca ngợi thành quả cướp trí tuệ, tác phẩm, sáng tạo kể cả cướp người

thân dâng lên đảng dùm. Bộ máy cướp chưa bao giờ chệch hướng. Đương nhiên "Bác" là lãnh tụ đi đầu cướp "Nhật ký trong tù" và tự tay viết hàng ngàn tờ "công văn, báo cáo mật" gửi về cho Bộ Chính trị đảng Cộng sản Trung Quốc. Chính "Bác" đẩy dân tộc Việt Nam xuống bạc tụy, cùng lúc đó đại đa số người chạy theo ảo tưởng đấu tranh vì độc lập cho đất nước mà quên đi những tác hại lâu dài của người cộng sản họ Hồ đứng trong hàng ngũ lãnh đạo cộng sản Trung Quốc.

Báo Mới, báo Tiền Phong làm ăn phát tài nhờ những điệp vụ nổi cộm triển lãm thư pháp thơ chữ Hán của "Bác", cũng một cách "đảng bác trồng người trăm năm" để cho thanh thiếu niên Việt Nam học tập làm theo Trung Cộng Quốc. Rất tiếc Dương Thành Văn Báo mới công bố vài tài liệu khả tín về nội vụ thẩm xác nhân dân tại Hà Nội qua âm mưu của Hồ Chí Minh những năm 1946. Nguồn: Dương Thành Văn Báo (羊城晚報). [6]

Lẽ ra những người đến với Hồ phải tìm hiểu nguyên gốc, chờ đến khi biết khủng bố đứng chờ sau lưng, bị thất sủng mới tỉnh một cơn mê đã quá muộn màng. Có những người bị "Bác" khai trừ ra khỏi hệ thống cộng sản mà vẫn không dám tố cáo mỗi bước chân của Hồ đã gieo rắc toàn bộ xã hội đến độ đất nước sơ xác, điêu linh, khôn cùng tận mạng, người dân không còn gì để nâng đầu lên làm người. Thử xem và suy nghiệm tiêu ngữ "độc lập-tự do-hạnh phúc" dưới hàng chữ Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam, sẽ bao giờ nhân dân được hưởng hay là vĩnh viễn vô vọng, cho đến nay đã 2014, tổ quốc vẫn chưa có độc lập, tự do, hạnh phúc, bởi bàn tay cai trị sắt thép, sát thủ của Hồ luôn đứng án ngữ bước chân của nhân dân.

Sống dưới một chế độ cộng sản quá tráo trá không cho phép người dân biểu lộ lòng yêu nước, vì đảng "Bác" độc quyền yêu nước theo cách "Bác", chính Mao Trạch

Đông đã từng phát biểu trước mặt đảng "Bác", vào ngày 10/6/65, tại Nam Hải: "Người Việt có nước đâu mà yêu" (越南人爱水在哪里-Việt Nam nhân ái thủy tại na lí). "Bác" đứng đó gạt đầu đồng ý, cử chỉ của "Bác" lạnh lùng hơn băng tuyết.

Đảng "Bác" sản sinh ra thời đại ám sát hiện đại nhất lịch sử Việt Nam, khủng bố một trong những chiến lược cai trị, đánh vào tâm lý làm lòng dân xao động mạnh không còn trí tuệ lạc quan hướng về tương lai, nhân dân không được một thoải mái nào trong giây phút hy vọng le lói bé nhỏ, bởi hôm nay và tương lai mang nặng trong lòng quá u u ám, hiện tượng kinh khủng nhất nơi nào cũng có gian trá của đảng "Bác", bám vào người dân như đĩa, và nhồi nhét vào não bộ của người dân những nỗi khủng khiếp, sợ hãi.

Người dân bị bóc lột đến xương tủy bằng chính sách thuế chung thân, gấp năm lần thu hoạch, đây là chính sách con sâu rộm "lưng xanh bụng đỏ", chưa bao giờ người dân cảm thấy bình an khi đối thoại với cán bộ đảng nhà nước, chế độ xây dựng một hệ thống cai trị theo "cường hào ác bá" gấp ngàn lần hơn thời Phong kiến, Pháp thuộc hay thời Mỹ Ngụy. Từ đảng trưởng chí đến đảng con, trực tiếp nạo vạt xương khô của nhân dân bằng nhiều loại cướp vô luật pháp, đôi khi đảng cao hứng tổ chức thu tiền của nhân dân để bon chen, phung phí trong dịp tết Nguyên đán. Đảng "Bác" đã thuận tính tham nhũng, cướp nhà, đất, vật tư sản xuất, nhân dân bức xúc biểu tình cho bọn lâu la giả côn đồ đàn áp v.v...

Công ơn của đảng "Bác" bao la căm thù giai cấp, khuyến khích thúc đẩy người dân thù nhau vô cớ, tinh thần người dân xuống thấp trộn lẫn động lực đấu tố, rời rã ý chí, cơm ăn, áo mặc không đủ no ấm, hoàn toàn tuyệt vọng trước cảnh đói rách. Sau ngày tiếp thu Hà Nội, Việt Minh vội thu vét thóc gạo của nhân dân bằng chính sách sưu cao thuế nặng mà họ gọi là thuế nông. Trong lịch sử nước nhà chưa bao giờ người dân bị bóc lột xương tủy đến thế. Cán bộ giải thích đó là để đền ơn Trung Quốc vì họ đã giúp đỡ chúng ta giành độc lập, bởi thế tại sân ga Hải phòng, những người di cư đổ về đây đều đã đọc thấy những biển ngữ "đền ơn Trung Quốc". Cộng sản đã thắng nhân dân nhờ khủng bố bằng họng súng và mã tấu, ghê tởm nhất đảng "Bác" dựng cờ "bản cùng hóa nhân dân", cai trị chính sách độc đảng duy quyền lực.

Hiện nay đảng "Bác" đào tạo những binh đoàn côn đồ thay cho lực lượng chống nhân dân, đảng "Bác" vùng lên sáng tạo nội tham nhũng, ngoại côn đồ đúng là vũ khí quá u thời thượng, một tác phẩm mới của công an mà thế giới này chưa có quốc gia nào sánh kịp, những thành tựu lớn của đảng "Bác", để lại trong ký ức của nhân dân vô vàn khinh bỉ. Côn đồ cũng là sản phẩm chạy tội ác cho đảng "Bác". Ôi

"Bác" quang vinh muốn gì được nấy, muốn đưa nhân dân vào tù lúc nào cũng được, thoả mái trưng thu ruộng đất, chia nhau hưởng lợi trên đầu của nhân dân, thế mà "Bác" vẫn chưa hài lòng, tay "Bác" nối dài cùng đồng đảng bóp bao tử của dân, cho hưởng đời trắng mắt, cuối cùng "Bác" hy vọng nhân dân không muốn sống, đầu hàng chế độ cộng sản, chân lý này Mao đang mong đợi nơi "Bác"!

Bản thân của Hồ Chí Minh thì sao?

Một báo cáo bí mật, mã số 16, Hồ Chí Minh bí danh (La Liêu-拉寮) gửi về Bắc Kinh, trong nội dung có ghi chú một đoạn mật ngữ: "...*执行党的某些规范, 越南人民默默死去命令, 任何疾病的机制越南人民, 佩服党的力量-Chấp hành đảng đích mỗ ta quy phạm, Việt Nam nhân dân mặc mặc tử khứ mệnh lệnh, nhậm hà tạt bệnh dịch kì chế Việt Nam nhân dân, bội phục đảng đích lực lượng*". Diễn nghĩa: "*Nhất định thực hiện chỉ tiêu của đảng, lệnh của Trung Quốc muốn nhân dân Việt Nam chết từ từ âm thầm, chế tài nhân dân Việt không cho nổi loạn, hướng dẫn nhân dân Việt Nam ngưỡng mộ sức mạnh của đảng cộng sản Trung Quốc*".

Hy vọng nhân dân Việt Nam biết ít nhiều về "Hồ Quang" (胡光) tức là Hồ Chí Minh (胡志明), mà Mao Trạch Đông giới thiệu một gián điệp hoàn hảo dưới sự chỉ đạo của Quân ủy Trung ương Trung Quốc, từ ngày đầu tiên bí mật xuất hiện tại Việt Nam cho đến khi qua đời (1940-1969). Đề được hậu thuẫn bí mật từ xa đến gần của Bắc Kinh. Hồ Chí Minh người đầu tiên làm cho dân tộc Việt Nam điêu linh và cuối cùng làm chư hầu của Trung Cộng, con người Hồ đã biến mất nhưng để lại đất nước điêu tàn bất tận. Hồ chiến thắng nhân dân bằng tâm lý gian trá, xây dựng được con người nô lệ chế độ cộng sản. Trước khi Hồ chết vẫn tự hào về sự nghiệp tài tình, vận dụng mọi mưu toan bất lương quá kiệt xuất, đổi trắng thay đen nhờ sau lưng có Hoa Nam đại Hán chỉ đạo. Hồ tạo dựng được đảng vô địch, treo nước Việt Nam trên đầu dây thòng lọng, cứ thế từ từ xiết cổ nhân dân cho đến khi chết, người dân vẫn không hay biết, trái lại còn bóc thom "Cha già dân tộc" (族裔父亲) đệ nhất anh hùng trên đầu bút mực, sự thật bản chất sát thủ của thời đại. Hồ vĩ nhân sống được nhờ có hậu thuẫn Bắc Kinh, nhiều yếu tố kết hợp, như chính trị, quân sự, văn nô, tuyên giáo, hậu cần (mật khu), tất cả hoạt động đều do tình báo phối trí trong một phạm trù duy nhất cướp nước Việt Nam. Bộ máy cướp nước không được chệch hướng mà Hồ đã cam đoan tự tay viết hàng ngàn tờ "công văn, báo cáo mật" gửi về cho Bộ Chính trị đảng Cộng sản Trung Quốc.

Chính cụm từ "cha già dân tộc" đã góp một phần đẩy dân tộc Việt Nam xuống bạc tụy, cùng lúc với đại đa số người chạy theo ảo tưởng đấu tranh vì độc lập cho đất nước mà quên đi những tác hại lâu dài của cộng sản họ Hồ, bởi thế, dễ bị hấp lực cộng sản Trung Quốc lôi cuốn để rồi chấp nhận phi lý làm thân nô dịch dưới tay họ Hồ, thi hành mệnh lệnh của lãnh đạo quốc tế cộng sản Mao Trạch Đông. Ngày nay nhân dân Việt Nam vừa chớm thấy một trong triệu lần tội ác của Hồ Chí Minh. Nhờ truyền thông thế giới khám phá, xác nhận và công bố qua nhiều tư liệu khả tín về tên Hồ sát thủ 1,7 nhân dân Việt Nam chết dưới bàn tay cộng sản, không những thế còn sát hại nền văn hoá Việt Nam một phần đặc thù của nhân loại, từng ấy tộc ác đã trải dài dằng dặc hơn 24 năm (1945-1969), và đến nay 2014. Nhân loại còn kêu gọi nhân dân Việt Nam không thể quên lãng tội phạm "chiến tranh Việt Nam" của Hồ Chí Minh, đối với nhân loại không thể tha thứ được. [7]

Gián điệp Hồ Chí Minh đã trải qua 28 năm hoạt động tối mật, chưa hề tiết lộ những báo cáo theo từng điệp vụ gửi cho Mao Trạch Đông, sau đó những công văn có bí danh Hồ Quang lại vẫn tiếp tục nằm nguyên trạng dưới lớp bao phủ kín do Quân ủy Trung ương Trung Quốc lưu trữ (CPC). 84 năm sau (1940-2014) những gì có tính cách bí mật của họ Hồ, nó đang loé ra từ ánh sáng mặt trời, tuy còn lờ mờ trên con đường đi tới khám phá, nhưng nó là bí mật của hồ sơ gián điệp có nội dung "kích độc" đưa đất nước Việt Nam đến điêu tàn, những người quan tâm đến đất nước cần phải biết tìm hiểu nguyên nhân, vì sao Việt Nam ngày nay đang đứng trước ngưỡng cửa mất nước hay đã mất nước mà nhân dân Việt Nam vẫn mù mờ không hề phản ứng hay lên tiếng phê phán đảng cộng sản của Hồ. Như vậy dù đã có những nỗ lực khám phá thế sự mất nước, nhưng người dân có thấy không và chấp nhận, dám đứng lên đấu tranh không, đó mới là vấn đề sinh tồn của dân tộc Việt Nam.

Hiện nay không có lý luận nào hơn để biện hộ cho họ Hồ bằng mấy trăm công văn bí mật do chính họ Hồ để lại, nó đã thực sự xác nhận Hồ bán nước cho Trung Quốc, không thể chối cãi được và cũng không ai tự đứng ra gánh chuyện của Hồ, chỉ có đồng lõa với Hồ mới bạch hoá tội ác, hay xa hơn biện hộ, cho rằng Hồ có công xây dựng đất nước cộng sản, chỉ cần trả ơn một sát thủ "cha già dân tộc"!

Hiện nay đảng cộng sản Việt Nam cũng có những công văn, báo cáo bí mật của họ Hồ, do Quân ủy Trung ương Trung Quốc (CPC) cung cấp, và trong nội bộ đảng đã bí mật công bố cho nhau cùng biết những gì Hồ đã thực hiện. Một điều khác nữa Bắc Kinh đã cung cấp hồ sơ gián điệp của Hồ cho đảng cộng sản Việt Nam, nhưng không cung cấp bản công văn giải mã, không khác nào "cho thú hoang ăn lương khô không cho uống nước" (吃干食野生动物不喝水-cật can thực dã sanh động vật

bất hát thủy), ngôn ngữ của đảng cộng sản Trung Quốc đã nói như thế, cho nên đảng cộng sản Việt Nam sống theo ngày tháng bị miệt thị dưới tay của người chủ Bắc Kinh chuyên làm trò xiếc cộng sản. Do đó những bí mật của họ Hồ có khả năng đe dọa từng ngày lên trên đầu đất nước Việt Nam. Chiếu theo những công văn bí mật của họ Hồ mới có cảm giác rùng mình, thấy biết sợ tương lai của dân tộc Việt Nam không còn con đường hy vọng sinh tồn.

Bản thân Hồ Chí Minh đã là đại gian đồ có những quyết định đại ác, học được tám gương gian hùng của Mao Trạch Đông, Lenin và Stalin áp dụng cho Việt Nam "đem lại vinh quang cho dân tộc một thứ văn minh khiếp nhược". Tạo ra những thế hệ thanh niên làm thiêu thân theo mưu đồ "đảo lộn sơn hà Việt Nam", Hồ chưa hề bỏ qua bất cứ một thủ đoạn độc ác nào. Có nhiều lúc tội ác của Hồ bị phơi bày, Hoa Nam vội chạy tội, chặn lại những phản đối bằng công thức "Hãy quên đi quá khứ" (往事不堪回首 - vãng sự bất kham hồi thủ), thế là xoá sạch mọi đại tội ác của đảng "Bác", thay vào đó ca tụng đảng "Bác" hết lời, "Hồ Chí Minh sáng ngời trang sử". Trên thực tế "quá khứ" của đất nước thuộc về sự kiện lịch sử cần phải ghi lại, nhân dân có trách nhiệm không thể quên, lịch sử để lại cho muôn đời sau, học hỏi cái hay xa thải cái tồi của người đi trước, do đó không thể "quên đi quá khứ" bởi thế Hoa Nam dùng kỹ thuật tuyên truyền xoá dấu vết bán nước của "Bác".

Theo hồ sơ mật mã của Hoa Nam: "Lý Thụy hay Hồ Chí Minh không xuất thân con cái của nhà ai và không ghi nơi sinh, chỉ để lại tên Hồ Quang? Tên tuổi bất bình tường bởi nó xuất thân trong hệ thống tình báo Trung Quốc, sau đó cập nhật hóa luôn cúi vào hệ thống đào tạo tình báo tại Học Viện Quân Sự Hoàng Phố Vân Nam 黄埔军校. Chú ý nhất những giảng viên ở thời đầu tiên của Học Viện.

Tôn Trung Sơn bổ nhiệm Tưởng Giới Thạch của Trung Hoa Quốc Dân Đảng làm hiệu trưởng đầu tiên của Học Viện Quân Sự Hoàng Phố (黃埔軍校在雲南), và những giảng viên quân sự đầu tiên như Lý Đại Chiêu (李大釗) của Liên Xô, Chu Ân Lai (周恩來) của Trung Quốc Cộng sản Đảng, Hồ Hán Dân (胡漢民) và Uông Tinh Vệ (汪精衛) của Quốc Dân Đảng phụ trách khoa chính trị. Hà Ứng Khâm (何應欽) của Quốc Dân Đảng và Diệp Kiếm Anh (葉劍英) của Cộng Sản Đảng. Liên Xô cũng cử một số giảng viên sang công tác tại trường như A.S. Bubnov, G.I. Gilev, M.I. Dratvin, S.N. Naumov, I. Vasilevich (Janovsky), N. Korneev, M. Nefedov, F. Kotov (Katyushin), P. Lunev, V. Akimov. Galina Kolchugina.

Hồ Quang

Nguyễn Sơn

Nguyễn Hải Thần

Hoàng Văn Hoan

Lê Hồng Phong

Lê Thiết Hùng

Phùng Chí Kiên

Vương Thừa Vũ

Nam Long

Tạ Đình Đê

Lương Văn Tri

Trương Văn Lĩnh

Hoàng Văn Thái

Vũ Lập

Hoàng Minh Thảo

Phùng Thế Tài

Học Viện Quân Sự Hoàng Phố đã từng đào tạo sinh viên sĩ quan như Hồ Quang (Hồ Chí Minh), Nguyễn Sơn, Nguyễn Hải Thần, Hoàng Văn Hoan. Đặc biệt khóa 4, đào tạo những học viên trong số đó gồm có: Lê Hồng Phong, Lê Thiết Hùng, Phùng Chí Kiên, Vương Thừa Vũ, Nam Long, Phùng Thế Tài, Tạ Đình Đê, Lương Văn Tri, Trương Văn Lĩnh, Hoàng Văn Thái, Vũ Lập, Hoàng Minh Thảo. [8]

Hoa Nam đặt tên cho Hồ Chí Minh ráp vào Hồ Quang tạo ra hồ sơ ép duyên gộp với những tên Nguyễn Tất Thành hay Nguyễn Ái Quốc, như trước đó những tiểu sử và nhiều nhân vật chưa hề kết lại thành một mối liên hệ với nhau, để ra nhân vật Hồ Chí Minh, từ đó mượn danh của nhóm ngũ Long để tạo lập uy tín riêng cho Hồ. Một tình báo như Hồ, hoạt động lâu ngày thu thập nhiều kinh nghiệm, học thêm kỹ thuật toán ngôi, đoạt quyền gian hùng hơn cả thời phong kiến nhà Hán-Thanh, khi đến Việt Nam thẳng tay đàn áp tất cả các đảng phái không đi theo con đường lãnh đạo của Hồ đều bị diệt tuyệt kể cả văn hoá dân tộc Việt Nam. Hiện nay, Hoa Nam vẫn còn lưu giữ những bí mật khai trừ Lê Hồng Phong, Trần Phú, Nguyễn thị Minh Khai, Hà Huy Tập ra khỏi ban lãnh đạo đảng công sản... mượn tay người Pháp tử hình! Và sau ngày cách mạng tháng tám thành công, chính Hồ thủ tiêu Lâm Đức Thụ bởi người này biết quá nhiều về Hồ.

70 năm qua, Trung Cộng nhồi nhét văn hoá phục tùng Hán, ấn tượng hoang mang, lòng dân sợ hãi, tâm lý chờ đợi rụt rè trước khủng bố, nặng nề tình cảm, tránh xa mọi giao tế trong xã hội, nó đã ăn sâu đến nông thôn Việt Nam, kéo dài thời gian

đến khi thuận tiện nhất đảng cộng sản đưa dân Việt Nam qua cơn mê say sẩm, ước mơ làm dân Trung Quốc.

Văn hóa Việt cũng thế đang xa dần nguồn sống thực của dân tộc, tuy nhiên vẫn còn lưu truyền tự nhiên trong dân gian, nay còn một nửa văn hóa chưa bị pha trộn bởi thứ văn hóa sỏi đá (Hán). Nếu nhân dân Việt Nam còn có lòng với dân tộc đất nước của mình, hãy lắng nghe văn hóa Việt ngày đêm âm thầm chuyển động trong sóng gió cuồng bạo, dù bão táp cũng không thể "đảo lộn sơn hà". Hy vọng như vậy.

Huỳnh Tâm

danlambaovn.blogspot.com

Tham khảo:

[1] Bạn đọc hãy nhanh đem về máy những tài liệu tại địa chỉ này để đối chiếu tài liệu mà chúng tôi chuẩn bị công bố:

<http://www1.archives.gov.vn/TrienlamTQ/>

[2] Nguyên văn: (会不会有一天, 针头在他的口袋里, 露出本身的胡志明视频生活一直吹嘘毛泽东: "我收到了钱, 很慷慨的特许权使用费不知道在哪里使用的所有, 在天花在传统音乐, 悲伤与她, 有时在池塘支付鱼吃了.)

[3] Nguyên văn: ("龙标武 (武肯塔基州) 说: "鲤鱼, 复制, 芝麻,..... 生活在池塘罗非鱼并不太平, 他们太害怕 "叔叔" 谁花了培训. 有 "叔叔" 告诉我: "今天的鱼停食几天来教育他们" 再将鱼被发现球 "大叔" 的卜来. "大叔"说, "你看到了, 人们也喜欢让他们一个新的饥饿无畏的权力, 因此, 在采取政治宣传必由之路越南人民, 这是非常重要的我们党")

[4] Triển lãm Thư pháp thơ chữ Hán của Bác Hồ tại Văn Miếu - Quốc Tử Giám.
baomoi.com/Trien-lam-Thu-phap-tho-chu-Han-cua-Bac-Ho-tai-Van-Mieu--Quoc-Tu-Giam/121/11026441.epi

[5] dantri.com.vn/van-hoa/trien-lam-dau-tien-ve-thu-phap-tho-chu-han-cua-chu-tich-ho-chi-minh-730192.htm

[6] Báo Tiền Phong loan tải, triển lãm Thư pháp thơ chữ Hán của Hồ Chí Minh khai mạc vào sáng ngày 13/5 tại Viện Dầu khí Việt Nam:

tienphong.vn/van-nghe/trien-lam-thu-phap-tho-chu-han-cua-bac-ho-dau-tien-o-viet-nam-626931.tpo

news.go.vn/van-hoa/tin-1315470/trien-lam-thu-phap-tho-chu-han-cua-bac-ho-dau-tien-o-viet-nam.htm

[7] Backchina: *backchina.com/*

[8] Học Viện Quân Sự Hoàng Phố (黄埔军校在云南)

/kunming.551.cn/Item/14023.aspx

Ban đọc tham khảo thêm tài liệu:

- *tudou.com/programs/view/s398cJjvlac/*

- *tunhan.wordpress.com/2013/03/18/cuu-cs-danh-gia-toi-ac-cua-ho-chi-minh/*

- *globalview.cn/readnews.asp?NewsID=614*

http://danlambaovn.blogspot.com/2014/08/ho-chi-minh-mot-gian-iep-hoan-hao-ky-6.html

8/20/2014

Hồ Chí Minh, một gián điệp hoàn hảo - Kỳ 7

Huỳnh Tâm

Chối lợi của "Hồ" đem quân Hán nhuộm đỏ Việt Nam

Ngày 10 tháng 1 năm 1950. Tại biên giới xuất hiện một nhân vật Hán có tên Trương Tín Dật (张信逸) bí danh Trương Văn Dật, quân hàm Thiếu Tướng, bí thư kiêm tư lệnh Quảng Tây, thi hành lệnh Trung Cộng (CPC). Chức vụ cuối cùng của họ Trương, Ủy viên Bộ chính trị Trung ương đảng và nhà nước Trung Cộng (CPC).

Nhiệm vụ hiện tại của một "thông minh" (tình báo) họ Trương, vào Việt Nam liên lạc những địa chỉ đã định trước, và sau đó họ Trương phối trí công tác bí mật, chia ra làm hai hướng xuất phát. Nhóm một, gồm các b/d Niệm phụ trách điện đài, Phạm Văn Khoa, Ngô Vi Thiện (bí danh), Lê Phát, Lâm Kính. Nhóm hai, gồm Hồ Chí Minh, Bác sĩ riêng của Hồ có b/d Chánh, cần vụ của Hồ có b/d Nhất, Trần Đăng Ninh, Nguyễn Thế Tài và Lý Thủy Thọ.

Cả hai nhóm tiếp nhận, tận tụy thi hành lệnh của Quân ủy Trung ương đảng Cộng sản Trung Quốc (CPC). Nhiệm vụ của họ không liên quan đến những đơn vị hành quân hay đặc nhiệm.

Người được chọn cần kinh nghiệm chiến đấu những năm 1948, đã từng tham gia chiến dịch phát động khẩu hiệu "Chuyển mạnh từ cầm cự sang tổng phản công" (去强烈抵制和反击总) từ phía bên kia Việt Bắc, chiến dịch gây cảm hứng cho những thành phần người Việt "ba rọi" hăng hái đem thân trao cho Hán, tạo cơ hội cho những người cộng sản tại bưng biền phấn khởi. Và năm 1949, các đơn vị quân cộng sản miền Bắc được lệnh chuẩn bị cho những chiến dịch Thu Đông như thường lệ mỗi năm. Cho đến nay cuộc chiến phức tạp đã bước qua năm thứ tư, tình hình trên chiến trường lúc nào cũng sôi động. Trong khi đó, Bắc Kinh triệu hồi Hồ Chí Minh, giao lại chiến trường cho những Cố vấn Trung Cộng chỉ huy, Giáp và Đồng có nhiệm vụ tử thủ chiến khu bên trong lãnh thổ Việt Nam, quân giải phóng Trung Quốc ứng chiến vòng ngoài, đóng quân bên kia biên giới tại khu tự trị Choong. Một đoàn quân khác 20.000 chiến binh, trợ chiến đang di chuyển bọc hậu, đã vượt sông Trường Giang Nam Hạ, tiến vào bám sát nách biên giới Việt Nam.

Trương Tín Dật (张信逸) được tình báo Việt Hoa Nam cung cấp toàn bộ tài liệu về tình hình quân sự, quân số, vũ khí, khả năng chiến đấu của Việt Minh và quân Pháp trong phạm vi toàn quốc, đối chiếu phù hợp tài liệu của Bộ Tổng tham mưu Hồ Chí Minh. Công tác bố trí bí mật, một đoàn cán bộ cao cấp của Trung ương đảng cộng sản Việt Nam đi từ Việt Bắc lên biên giới qua Trung Quốc và điếm cuối đến Bắc Kinh. Nhóm một, nhận chỉ thị đem theo một cái võng, chăn bông và đôn cáng, điều này làm những thành viên trong nhóm hơi thắc mắc, tưởng chừng đi đón Hồ Tùng Mậu người cao niên nhất trong Trung ương đảng đã từng hoạt động lâu năm bên Trung Quốc. [1]

Cuộc hành trình khởi hành từ Bắc Cạn, Cao Bằng, Trương Tín Dật luôn nhắc nhở 2 nhóm phải giữ tuyệt đối bí mật, mỗi ngày di chuyển 30 kilo mét, đạp mọi trở ngại băng còn lở đất, từng chặng đường đều có cán bộ tỉnh ủy viên dẫn đường, khi nghỉ chọn nhà đồng bào cơ sở tin cậy của đảng hay có gốc cán bộ cách mạng địa phương, khi đoàn đến, gia đình của chủ nhà tạm lánh, trong nhà để sẵn đầy đủ gạo, thực phẩm, đoàn tự nấu ăn lấy. Trong đêm đoàn tạm trú không tiếp xúc với bất cứ ai, kể cả tỉnh ủy viên dẫn đường, tỉnh ủy viên phải ở nhà khác, gần đâu đó, khi cần nhóm sẽ chủ động tìm đến.

Thuở ấy Pháp còn chiếm thị xã Cao Bằng, kiểm soát đường số 4, cho nên Trương Tín Dật phải mở hành trình len qua núi Lam Sơn. Trung Cộng có đặt một Công binh xưởng "Lê Tố" trên đỉnh núi tại Thủy Khẩu, huyện Long Châu tỉnh Cao Bằng (nay thuộc tỉnh Quảng Tây) đường đi sang qua đất Trung Quốc thuận tiện hơn và rất gần.

Vừa sang biên giới Trung Quốc, Trương Tín Dật liên lạc với cán bộ của chính quyền nhân dân giải phóng, riêng Lâm Kính có tên khai sinh Lâm Cẩm Như, gốc Hán cũng liên lạc được với gia đình, vốn cơ sở cách mạng Trung Cộng. Trước khi xuất phát từ căn cứ Việt Bắc, Bộ Tài chính, giao cho mỗi người mang theo 7 thoi vàng, gập việc cấp bách làm lộ phí. Nhờ quan hệ của Lâm Kính chưa dùng đến vàng, trong khi chờ nhóm thứ hai tại nhà khách của huyện Long Châu, cả nhóm được ăn cơm trưa thoải mái.

Hồ Chí Minh đi Tàu cầu viện

Nhóm một, tạm nghỉ ngơi tại Long Châu vài ngày không hiểu lý do nào dừng chân ở đây, sáng hôm sau Trương Tín Dật cho biết: "Nhóm hai, đã đến nơi an toàn, hiện ở tại địa điểm bí mật, tất cả theo tôi".

Được biết nhóm hai, cũng phải băng rừng lội suối, đạp chông gai, đường rừng núi Lạng Sơn cheo leo nguy hiểm, vất vả lắm gian khổ mới đến nơi an toàn, đặc biệt nhóm hai có đại đội Trung đoàn 174, chính Trung đoàn Trưởng Nguyễn Thế Tài trực tiếp chỉ huy, bảo vệ suốt hành trình, và Cục Quân báo thuộc Bộ Tổng tham mưu Việt Minh cử Lý Thủy Thọ, một tình báo Hoa Nam hoạt động lâu năm tại Việt Nam, phối hợp với Trương Tín Dật. Lạ thay chỉ có vài người biết lão già bịt mặt là ai, đang nằm trên võng cáng, từ Việt Bắc đến Quảng Tây, suốt hành trình ông ta ít xuống võng chỉ khi cần, cho nên thay phiên nhau cáng, ăn uống trên võng như người bệnh, và không nói chuyện, những người trong nhóm tưởng rằng lão bệnh nhân đang chờ ngày chết.

Từ trái: Lê Phát, b/d Niệm, Hồ Chí Minh nằm trên võng, b/d Nhất, Phạm Văn Khoa. Nguồn: Bạch Di, bản quyền Huỳnh Tâm.

Vừa vào đất Trung Quốc, Lý Thủy Thọ liên lạc với đại quân Trung Quốc, và nhờ họ điện về Bắc Kinh. Mao Trạch Đông trả lời: "Vui mừng tiếp đón phái đoàn của Trung ương Việt Minh". Trương Tín Dật dẫn nhóm một vào thẳng trụ sở có lính giải phóng Trung Quốc gác ở ngoài cửa, đi lên đến một toà nhà, vào tới trong căn phòng thấy có Trần Đăng Ninh xử lý thường vụ Trung ương Đảng, từ đầu kháng chiến được Hồ giao giải quyết đẹp các việc quan trọng nhất như vụ gián điệp H122, vụ vua Mèo ở Hà Giang và các vụ Lạng Đạo tỉnh Hòa Bình. Phạm Văn Khoa bí thư riêng của Trần Đăng Ninh và Trương Tín Dật giới thiệu một quân nhân Trung Quốc, người tầm thước, nhanh nhẹn, cao lớn:

- Đây là Phó sư trưởng Tạ Lương Anh, được Mao chủ tịch cử đón đoàn của Trương Tín Dật từ Bắc Cạn, Cao Bằng đến Long Châu.

Tại cột mốc biên giới Trục Tây (TQ-VN) bên trái cán bộ Giải Phóng Quân Trung Quốc đi đón phái đoàn. Phó sư trưởng Tạ Lương Anh nhận lệnh của Mao, đón tiếp Hồ Chí Minh, lo ăn ở, từ khi đến cũng như khi về lại biên giới Việt-Trung. Nguồn: ĐV, bản quyền Huỳnh Tâm.

Lúc này trong phòng gồm có Niệm, Nhất, Bác sĩ Chánh, Ngô Vi Thiện, Phạm Văn Khoa, Lê Phát, Lý Thủy Thọ, Nguyễn Thế Tài, Trương Tín Dật, Hồ Chí Minh, và Tạ Lương Anh. Ông ta luôn miệng cười đều (狡), (theo lời của họ Trương). Bởi thấy một ông già đang ngồi trên giường gỗ, tay cầm điếu thuốc lá thơm, hút như kẻ nghiện, từ đầu đến mặt vẫn còn trùn khấn như đang bệnh sốt rét rừng.

Ngày 18/1/1950. Ảnh chụp trước một Hương công sở thôn tại huyện Long Châu Nam Ninh (Quảng Tây). Từ trái qua phải: B/d Niệm phụ trách điện đài riêng của Hồ, bí danh Nhất (sĩ quan chuyên lo cần vụ hàng ngày của "Hồ"), Bác sĩ Chánh, Ngô Vi Thiện (bí danh), Tạ Lương Anh, Phạm Văn Khoa, Hồ Chí Minh với chiếc khăn len đen, trùm từ đầu đến cổ, chỉ để hở mặt, gián sắc như kẻ trộm thua cuộc đêm dài mệt mỏi, và Lê Phát. Nguồn: ĐV, bản quyền Huỳnh Tâm.

Công việc đầu tiên Trương Tín Dật thông báo cho hai nhóm hợp thành một đoàn, bây giờ mọi người trong đoàn mới biết "Hồ" đi Tàu cầu viện. "Hồ" vẫn đội khăn len trùm đầu kéo xuống cổ, chưa ai biết đến bao lâu chiếc khăn quàng len hết tác dụng, càng không biết bí mật bên trong. "Hồ" mặc bộ quần áo kaki, kiểu Tôn Trung Sơn, bên ngoài khoác chiếc áo bông đen, lúc này, đôi khi chịu khó xuống võng đi bộ.

"Hồ" thường trao đổi với b/d Chánh, bác sĩ riêng về tình hình sức khỏe, b/d Nhất sĩ quan chuyên lo cần vụ hàng ngày cho "Hồ", và b/d Niệm phụ trách điện đài. "Hồ" rất tin tưởng những người trong đoàn đã được chọn từ tình báo Hoa Nam. Tuy nhiên vẫn phải che mặt bởi trong chuyến hồi hương cố quốc còn nhiều phức tạp và bí ẩn bên trong.

Lầm lức Trương Tín Dật cử các ông Lâm Kính, Ngô Vi Thiện và Niệm, phụ trách cơ yếu điện đài tiền trạm, khi đoàn đến nhà khách của huyện, nhận được một thông báo: Tất cả cùng ở chung một nhà, từ đây họ với tư cách đoàn "tùy tùng". Trần Đăng Ninh làm Trưởng đoàn, Lâm Kính, Phạm Văn Khoa lo việc tiếp xúc bên ngoài. Những tùy tùng, ăn ở riêng một phòng đối diện phòng của "Hồ". Mỗi bữa ăn

của đoàn tự đến nhà ăn tập thể, còn Hồ ăn cơm riêng do cần vụ Nhất lo tất cả, mỗi khi di chuyển, cần vụ Nhất đưa cho Hồ một ba lô nhỏ mang trên vai như mọi tù tưng khác, khó ai có thể nhận ra Hồ, thực sự Hồ cố tình để lộ thân phận trước sự bảo vệ của mạng lưới Hoa Nam, bí mật đó chỉ che đậy được người dân bản xứ.

Hồ Chí Minh và Trần Đăng Ninh xem bố cáo của Giải Phóng Quân Trung Quốc mới dán trên tường, trong khi chờ đợi ăn cơm trưa. Nguồn: ĐV, bản quyền Huỳnh Tâm.

Suốt hành trình Hồ giao tiếp bằng ngôn ngữ Hán âm giọng Họ. Sau buổi tiệc chiều hôm đó, Trương Tín Dật vào phòng hỏi Hồ:

- Tạ Lương Anh đề nghị, sáng mai chúng ta lên đường sớm, từ 5 giờ cho mát. Nghỉ ăn trưa ở dọc đường. Có thể mới đến Nam Ninh sớm, thấy thế nào?.

Hồ cười đáp: Trưởng đoàn lấy quyết định, ư sao mà hỏi tôi làm gì? Mọi người tiếp tục ăn cơm.

Hôm sau đoàn đi rất sớm, có thêm một đại đội lính giải phóng Trung Cộng bảo vệ, lúc này Hồ bỏ lại võng cang sau lưng, di chuyển bằng bốn xe tải, hai xe đi đầu, hai xe đi cuối. Tạ Lương Anh đi một xe Jeep nhỏ sau xe lính, nhóm Trương Tín Dật đi "đại xa" có hai băng ghế dọc theo thành xe, phía giữa rộng, cần vụ Nhất chọn một

chỗ, kê nệm bông ép, gói cao để Hồ nằm êm ngủ ấm. Trước khi ra xe, Hồ cẩn thận kiểm tra lại chiếc mũ len, kéo xuống che kín mặt, đeo ba lô trên vai rồi đi ra xe.

Trong buổi ăn ở trưa ở dọc đường, bên trái: Lâm Kính, Hồ Chí Minh. bên phải: Trần Đăng Ninh đội mũ cối, Phạm Văn Khoa, còn lại những cán bộ tỉnh ủy viên Trung Quốc. Nguồn: ĐV, bản quyền Huỳnh Tâm.

Trưa hôm sau, Tạ Lương Anh cho dừng lại ở một Hương công sở bên đường để nghỉ ngơi và ăn cơm trưa. Ông cho bố trí cảnh giác, một số khác thu xếp phía trong nhà và dọn cơm cho đoàn. Trong khi chờ đợi, Hồ và Trần Đăng Ninh đọc các thông báo dán trên tường của chính quyền Trung Cộng nói về những quy định tại vùng mới giải phóng. Buổi ăn trước Hương công sở, Hồ vẫn đội mũ len kín đầu, chỉ hở mắt, lần này Hồ giả nông dân chân đi đất, những ai chú ý cũng nhận ra được, đáng một kẻ lưu manh hơn là người làm cách mạng, bởi trên tay cầm điếu thuốc thơm, hút bốc khói phì phào.

Tạ Lương Anh cùng ăn với đoàn, Hồ tình nghi để ý thấy Tạ Lương Anh lắng nghe từng lời nói của những thành viên trong đoàn, hình như hiểu được tiếng Việt. Đôi lúc ông nói với Lâm Kính bằng tiếng Quan Thoại, chêm vào vài tiếng Việt, giọng Nam Bộ. Lâm Kính và Trần Đăng Ninh có cùng nhận xét, nghi ngờ Tạ Lương Anh tình báo của Tưởng Giới Thạch nằm vùng trong "thông minh Hoa Nam". Ăn xong, nghỉ ngơi một chút, đoàn xe lại tiếp hành trình.

*Trong buổi tiệc chiêu đãi đầu tiên tại Nam Kinh ngày 21 tháng 1 năm 1950. Hồ không còn phủ đầu bịt mắt nữa, công bố: "Từ nay tôi sẽ thay đổi lịch sử Việt Nam".
bên trái: Tạ Lương Anh, bên phải: Trần Đăng Ninh, đối diện Hồ là Trương Tín Dật (张信逸), bí thư kiêm tư lệnh Quảng Tây sau này là thành viên trong bộ chính trị nhà nước Trung Cộng, những người còn lại cán bộ cao cấp của tỉnh Quảng Tây.
Nguồn: ĐV, bản quyền Huỳnh Tâm.*

Tại thành phố Nam Ninh

Bỗng một lúc lâu, mọi người thấy Tạ Lương Anh đến, theo sau một đoàn xe du lịch kiểu Mỹ, còn mới bóng loáng, xe dừng lại, ông Tạ bước xuống xe, tay làm hiệu cho đoàn xe dừng lại, ông đi về phía phái đoàn. Trần Đăng Ninh tiến về phía trước ông Tạ, hai người nói chuyện với nhau một lúc, Ninh trở về, lúc này cả đoàn đã lên xe.

Tạ Lương Anh nói với Hồ:

- Tôi liên lạc với các đồng chí ở tỉnh Quảng Tây và Quân khu Hoa Nam, tất cả đều biết có Hồ chủ tịch đi trong đoàn này nên họ đến đây chào Chủ tịch".

Mấy tháng sau, một tờ báo xuất bản tại Hồng Kông loan tin ngắn: "*Hồ Chí Minh sắp sang làm chủ tịch tỉnh Quảng Tây*" (胡志明总统即将广西省). Bài báo đã nói rõ từng ngày Hồ đến Nam Ninh. Đúng sự thực diễn biến chính trị, chỉ có điều bản tin đưa chậm vài tháng.

Báo Hồng Kông loan tin không sai, tin đó do tình báo chính trị Hồng Kông cung cấp: "*Mao Trạch Đông muốn thay đổi nhân sự vào vị trí chiến lược Quốc tế cộng sản, bằng sự chọn lựa đưa Hồ Chí Minh về nhậm chức tỉnh ủy Quảng Tây. Hồ Tập*

Chương nhậm chức chủ tịch Việt Nam và Hồ Tùng Mậu nhậm chức đảng cộng sản Đông Dương" (毛泽东想改变人员在国际共产胡志明选择就职委员会广西的战略地位. 首届湖分会主席何东茂越南和印度支那就职).

Tạ Lương Anh đưa Hồ và đoàn tùy tùng về Trung tam Giao Tế Xứ của tỉnh, vào một phòng rộng, có ghế kê sát tường, giữa phòng là một bàn đầy hoa quả, bánh trái và nước. Hồ kéo mọi người ngồi một góc riêng chăm chú nói chuyện với Trần Đăng Ninh, còn Lâm Kính đứng nói chuyện với Tạ Lương Anh cùng vài cán bộ Trung Quốc. Từ xa vọng lại lời nói của Hồ bằng tiếng Hán:

- 现在, 我的家 (Bây giờ đã về nhà của ta rồi).

Đoàn tùy tùng lên lầu, mỗi người được phân phối phòng riêng. Nửa giờ sau, Trương Tín Dật đến, Hồ ôm hôn ông, nói chuyện thân mật. Hồ đã biết ông từ trước là Tư lệnh Tân tứ quân, hoạt động ở Hoa Nam. Lúc này, Hồ đồng ý tiếp một số lãnh đạo của quân khu Hoa Nam và tỉnh ủy Quảng Tây để bàn công tác, căn cứ vào tình hình địa phương, trong lúc chờ đợi viện trợ to lớn và nhiều mặt hơn từ Bắc Kinh, trước mắt, quân khu và tỉnh ủy có thể giúp ngay cho phía Việt Nam nếu cần. Hôm sau, Hồ gặp Trần Đăng Ninh, Lâm Kính và Phạm Văn Khoa, họp suốt cả ngày để bàn việc chuyển đi cầu viện.

Trần Đăng Ninh, Hồ Chí Minh, Lâm Kính, Phạm Văn Khoa, đọc những báo cáo của Bắc Kinh và bàn luận kế hoạch cầu viện. Nguồn: ĐV, bản quyền Huỳnh Tâm.

Sáng ngày 20 tháng 1 năm 1950. Trong khi chờ ăn sáng, báo hàng ngày (Thời báo) đưa đến, Hồ lướt qua tờ báo nói: "Có tin hay, các chú lại cả đây "Bác" đọc cho nghe". Mọi người đến đông đủ, Hồ lật vào trang trong tại cột đầu có tít lớn, dịch: "*Chính phủ Liên Xô và Trung Quốc chính thức đặt quan hệ với Việt Nam*".

Hôm sau, Hồ bí mật gặp tướng Trần Canh, mà Hồ đã quen biết từ trước, Ông ta sắp đi Vân Nam cho nên chụp chung với Hồ một tấm ảnh kỷ niệm. Hồ làm một bài thơ tặng Trần Canh:

*"Khi xưa gặp chú một thanh niên
Nay chú cầm quân giữ soái quyền
Trăm vạn hùng binh theo lệnh chú
Giữ gìn cách mạng cõi điền biên".*

Tướng Trần Canh, chuẩn bị đi chiến trường Vân Nam, chụp ảnh kỷ niệm vì đã quen

*biết nhau từ trước, sau này Trần Canh làm phó tổng tham mưu trưởng GPQTQ.
Nguồn: DV, bản quyền Huỳnh Tâm.*

Tạ Lương Anh kể lại gia thế để Hồ và đoàn tùy tùng an tâm: Tôi còn một mẹ già sống tại Chợ Lớn Sài Gòn miền Nam Việt Nam, năm 1938 lúc còn trẻ, nghe nói đến Vạn Lý trường chinh, tôi mê quá, nên trốn lên một chiếc tàu đi Thượng Hải. Từ đó tôi tìm đường vào Diên An, tham gia Hồng quân Trung Quốc và lên được tới Sư trưởng. Khi có tin phái đoàn của Trung ương đảng Việt Nam sang, trên cử tôi đi đón. Nay tôi chúc phái đoàn của Hồ, hy vọng chuyển đi cầu viện thành công. Sau này là Trung tướng Tạ Lương Anh, cụm trưởng tình báo Hoa Nam tại Chợ Lớn miền Nam Việt Nam.

Hôm sau, phái đoàn được phát mỗi người một bộ quân phục Giải phóng Trung Quốc. Hồ không còn đội mũ len như trước nữa, ngày mai cả đoàn đi bằng phương tiện quân xa, từ Nam Ninh đến Liễu Châu, từ đó khởi hành bằng tàu hoả đến Bắc Kinh.

Mao Trạch Đông bí mật lập Hồ làm chiến lược Việt Nam

Ngày 01 tháng 10 năm 1949. Bắc Kinh công bố: Cộng hòa Nhân dân Trung Quốc. Đông thời củng cố tình hình Cộng sản ở Việt Nam và Đông Dương bởi lãnh đạo Hồ Chí Minh, vào thời điểm này tuy Mao Trạch Đông chưa hẳn tiếp nhận HCM làm một đệ tử lý tưởng, bởi đại đa số người Việt không thiện cảm với Hồ. Phải chờ sau khi thành lập nhà nước Trung Cộng, Mao mới để mắt nhiều hơn vào Việt Nam, phần lớn, trong đó có vị trí chiến lược, và vùng lãnh thổ có nhiều cơ sở tài sản khác tại Việt Nam, vẫn còn nằm trong tay của quân đội Pháp, tại biên giới Trung-Việt Nam cũng còn do quân đội Pháp hoàn toàn kiểm soát.

Cộng hòa Dân chủ Việt Nam của đảng Hồ, và các cơ quan, lãnh đạo quân sự chỉ có thể hoạt động trong phạm vi bí mật, từ Hà Nội đến vùng núi rừng sâu miền Bắc Việt Nam, cho nên cần có sự lãnh đạo cuộc kháng chiến chống Pháp trong nhân dân Việt Nam. Tại thời điểm này, cộng đồng Quốc tế không có một sự công nhận nào đối với quốc gia có tên nước Cộng hòa Dân chủ Việt Nam, cũng không phải bất kỳ tổ chức Quốc tế nào để lòng đến thiết lập liên lạc với Việt Minh. Cũng như một số phương tiện truyền thông phương Tây đã tuyên bố:

"Sự lãnh đạo của Cộng hòa Hồ là một "bóng ma" của nước Trung Cộng". Vì vậy, khi Việt Nam không có vị thế Quốc tế, cũng không nhận được bất kỳ viện trợ nào.

Dù rằng, Trung Cộng đã chiến thắng tại đại lục Trung Hoa, nhưng không phải là chiến thắng tất cả, vì vậy Mao Trạch Đông đẩy mạnh chiến tranh chống Pháp ngoài tiền tuyến (Việt Nam), Mao lãnh đạo cả bóng cộng sản Hồ, thất nhiên Hồ được Mao khuyến khích cướp lân bang. Mao lấy quyết định cho phép Hồ nối vào đường dây điện "đỏ", phục vụ chiến tranh, Hồ còn yêu cầu Trung Quốc viện trợ nhiều hơn nữa và vô hạn.

Năm trước vào tháng 9 năm 1949. Hồ Chí Minh lấy quyết định cử Lý Bích Sơn (李碧山) tức Lý Ban (李班), đại diện đảng Cộng sản Đông Dương làm Ngoại trưởng tại Trung Quốc. Nguyễn Đức Thụy (阮德瑞) làm giám đốc ngoại giao của Ủy ban Đông Dương và Đảng Cộng sản Việt Nam, Hoàng Văn Hoan vẫn giữ đại sứ của nước Cộng hòa Dân chủ Việt Nam tại Bắc Kinh. Hồ Chí Minh (胡志明) cử những cán bộ tình báo Hoa Nam làm tay chân của mình, đã từng ở Trung Quốc, nay thay mặt Hồ tại Bắc Kinh. Trung Cộng lấy quyết định thôi thúc Hồ thực hiện chiến tranh chống Pháp. Theo kế hoạch của Mao, vận dụng và tạo điều kiện pháp lý cho Hồ được phép nhận vũ khí, đạn dược, y tế, và tài chính của Trung Quốc, nếu viện trợ tự nhiên, thì chuyện nhiều ít không thành vấn đề, miễn người dân Trung Hoa đáp ứng phong trào Quốc tế cộng sản anh em.[2]

Mao Trạch Đông bí mật thành lập đường dây điện nóng, tạo điều kiện cho Hồ Chí Minh chuyển đến tận tay những nhà lãnh đạo Trung Quốc và Thú rừng số 5 tại Việt Nam. Hồ Chí Minh viết tay những bức mật thư gửi Chu Ân Lai (周恩来) và Đặng Dĩnh Siêu (邓颖超) yêu cầu cho phép Hồ thanh toán bằng phần lãnh thổ biên giới ở phía Bắc Cao Bằng giáp Quảng Tây. Để duy trì bí mật thư này, đầu bức thư bút danh Hồ Chí Minh sử dụng ngôn ngữ Hoa Nam gọi nhau bằng "Ân-Dĩnh ca"-恩哥颖.

Hồ gửi mật thư cho Ân-Dĩnh ca (恩哥颖), tên của Chu Ân Lai và Đặng Dĩnh Siêu).

1949年9月，胡志明市碧的儿子决定派李（李碧山）即时阮文黎委员会（李班），印度支那共产党在中国外长的代表。阮德翠（阮德瑞）作为外事委员会和印度支那共产党主任。胡志明市（胡志明）民选官员和中国共产党断然基本在中国。两位代表在北京的党浩，建设攻打法国的制度，接受武器，弹药医疗，金融和中国尽可能多地。对于结果，胡志明写了一封信，一方面派出周恩来（周恩来），邓颖超（邓颖超）请允许高平的广西接壤，北金所胡的边界领土。为了保持这一秘密，第一片叶子信，胡志明市越南用中国语叫“定案件”（恩哥颖）

Nội dung mật thư của Hồ Chí Minh xin thanh toán nợ chiến tranh bằng cách chi trả đất lãnh thổ biên giới ở phía Bắc Cao Bằng. Nguồn: Hoa Nam.

Tháng 11 năm 1949. Hồ Chí Minh ủy nhiệm Lý Bích Sơn (李碧山), Nguyễn Đức Thụy (阮德瑞) đến Bắc Kinh, qua bức mật thư gửi cho Lưu Thiếu Kỳ, nội dung chuyển tải các yêu cầu viện trợ quân sự cho Việt Nam, hỗ trợ chính trị và xin công nhận ngoại giao của Trung Quốc theo thư bí mật.

Mao Trạch Đông và Hồ Chí Minh liên kết xây dựng Quốc tế Cộng sản qua đường dây điện "đỏ". Quân ủy Trung ương Trung Quốc (CPC) cũng bắt đầu nghiên cứu và tham vấn với hai đại diện của các thiết lập quan hệ ngoại giao, và các vấn đề có liên quan hỗ trợ cho nhau nhiều hơn.

Ngày 28 tháng 12 năm 1949. Quân Ủy Trung ương Trung Quốc (CPC), gọi Hồ Chí Minh cho biết: "Đồng ý, thành lập ngay lập tức khắc các quan hệ ngoại giao giữa Trung Quốc và Việt Nam", nhưng muốn đạt được điều này Trung Cộng đưa ra khuyến nghị:

"Trung ương đảng Trung Cộng, đề nghị chọn tên nước Cộng hòa Dân chủ Việt Nam, dưới sự lãnh đạo của đồng chí Hồ Chí Minh, có thể mới phù hợp tên nước Cộng hòa Dân chủ Trung Quốc, về phía Việt Nam phải lập tức đưa ra một công bố công khai, và tuyên bố bằng phương tiện phát thanh hay truyền thông quốc gia. Việt Nam sẵn sàng thiết lập quan hệ ngoại giao với Trung Quốc".

“中国共产党中央委员会的建议，建议改变下，同志胡志明市的秋天名越南民主共和国，有一个合适的名称越南民主共和国和中国南部公开声明，宣布准备建立外交关系，并通过全国媒体播出。”

Khuyến nghị của Trung Cộng đặt Việt Nam vào chiến lược tiền tuyến của Trung Quốc. Nguồn: Hoa Nam.

Hồ Chí Minh bí mật viết thư gửi cho Đặng Dĩnh Siêu:

– Đại ca, tỷ vĩ nhân, những năm qua em luôn luôn bỏ lỡ cơ hội, và đến nay có quá nhiều nhớ đến đại ca, và nay đệ muốn để hết tâm trí về tình riêng. Nhờ người anh vĩ đại thay mặt cho sự phát triển cuộc cách mạng tại Việt Nam, hy vọng đại ca chúc mừng sự nghiệp của tôi", "ất chuyến kinh doanh này trong những năm tháng gần đây nhất định khá tốt, hy vọng từ đây có nhiều cơ hội để giành chiến thắng và chiến đấu hơn nữa, tôi xin gửi đến đại huynh tỷ lòng chân thành và hy vọng sự giúp đỡ của đại vĩ nhân".

Bức mật thư chữ ký cuối cùng, sử dụng bút danh Hồ Chí Minh trong chiến tranh chống Nhật Bản tại Trung Quốc, tôi sử dụng bút danh "Hồ Quang" (胡光).

胡志明偷偷写信给邓颖超:

- 伟大的伟大的父母是谁，多年来我总是错过机会，太多伟大的歌曲记忆，重点是它自己。现在，多亏了代表越南革命的发展的巨大希望哥哥大哥哥，祝贺我的职业生涯“，”肯定从参观这项业务在最近几年给定的还不错，希望有很多机会取胜，打了一遍，我想上大学家长十亿诚信更快，希望能帮助你。“，一个签名信终于，使用假名胡志明市情报在中国对日本的战争，我用的是笔名“弧”（胡光）。

Bức thư bí mật của Hồ Chí Minh gửi Chu Ân Lai qua trung gian Đặng Dĩnh Siêu. Nội dung viết rất rõ "ất chuyến kinh doanh này trong những năm tháng gần đây nhất định khá tốt, hy vọng từ đây có nhiều cơ hội để giành chiến thắng và chiến đấu hơn nữa. Ký tên "Hồ Quang" (胡光)". Nguồn: Hoa Nam.

Sau khi nhận được của Trung ương (CPC) Telegraph, vào ngày 14 tháng 1 năm 1950. Hồ Chí Minh ban hành tuyên bố với các chính phủ trên thế giới:

"Chính phủ nước Cộng hòa Dân chủ Việt Nam là chính phủ hợp pháp duy nhất của tất cả người dân Việt Nam với lợi ích chung của nhân dân, Chính phủ nước Cộng hòa Dân chủ Việt Nam sẵn sàng thiết lập quan hệ ngoại giao với bất kỳ chính phủ và sẵn sàng hợp tác trong một bình đẳng phù hợp và tôn trọng lẫn nhau đối với chủ quyền quốc gia và cơ sở lãnh thổ, để tìm kiếm sự phòng thủ chung của hòa bình và dân chủ thế giới".

Ngày hôm sau, Bộ trưởng Ngoại giao Cộng hòa Dân chủ Việt Nam, Hoàng Minh Giám (黄明鉴), viết thư gửi Thủ tướng Chu Ân Lai Bộ trưởng Ngoại giao Trung Quốc, tuyên bố rằng "Công nhận chính phủ Cộng hòa Nhân Dân do Chủ tịch Mao

Trạch Đông lãnh đạo nước Trung Quốc". Tiếp theo cùng ngày Trung Quốc tuyên bố "Quyết định thiết lập quan hệ ngoại giao chính thức với Cộng hòa Nhân dân Việt Nam với chính phủ và trao đổi đại sứ."

在收到中共中央电报后，胡志明于1950年1月14日发表声明，向世界各国政府宣布：“越南民主共和国政府是越南全体人民唯一的合法政府。为了人民的普遍利益，越南民主共和国政府准备与任何愿在平等和互相尊重国家主权及领土的基础上一致合作的政府建立外交关系，以谋共同保卫世界的和平与民主。”次日，越南民主共和国外交部长黄明鉴致函周恩来总理兼外长，宣布“承认毛泽东主席所领导的中华人民共和国政府”，“决定与中华人民共和国政府建立正式外交关系，并交换大使”。

Hồ Chí Minh thực hiện đúng lời hướng dẫn của Mao, chọn thể thức ngoại giao để giải quyết một ca mổ ướp xác Việt Nam. Nguồn: Hoa Nam.

Vào ngày 18, Chu Ân Lai gửi đến Hoàng Minh Giám văn thư hồi đáp ngoại giao:

"Cộng hòa nhân dân Trung ương của Chính phủ nhân dân Trung Quốc và Chính phủ nước Cộng hòa Dân chủ Việt Nam sẵn sàng thiết lập quan hệ ngoại giao và đại sứ trao đổi, quan hệ ngoại giao giữa hai nước nhằm củng cố và tăng cường tình hữu nghị và hợp tác giữa hai nước".

Và bày tỏ sẵn sàng công nhận Trung Quốc sau khi thiết lập quan hệ ngoại giao với Việt Nam, Liên Xô, Bắc Triều Tiên và Đông Âu, Trung Âu tất cả các chính phủ dân chủ nhân dân cũng đã được công nhận Cộng hòa Dân chủ Việt Nam. Cho đến nay, Cộng hòa Dân chủ Việt Nam cuối cùng đã thoát khỏi bản thân của "ma Trung Quốc" không còn diệt vong đất nước, trong môi trường Quốc tế mới và bối cảnh Quốc tế đã mở ra một cuộc đấu tranh chống Pháp mới.

18日，周恩来回复黄明鉴：“中华人民共和国中央人民政府愿意和越南民主共和国政府建立外交关系并互派大使，借以巩固两国邦交，加强两国的友好和合作。”在中国承认并表示愿意与越南建立外交关系后，苏联、朝鲜和东欧、中欧各人民民主国家政府也先后承认了越南民主共和国。至此，越南民主共和国终于彻底摆脱了“幽灵”国家的厄运，在新的国际环境和国际背景下翻开了反法斗争新的一

Đối với Trung Cộng ngoại giao cũng là một phương thức cướp lân bang, tuy nhiên có cấp giấy chứng nhận qua hình thức ngoại giao, trò chơi đếu của Mao-Hồ công nhận lẫn nhau để có hình thức Quốc tế. Nguồn: Hoa Nam.

Tại Bắc Kinh, Hồ nhận được báo tin của Hoa Nam từ trong nước gửi ra, vừa tung ra khẩu hiệu "Một triệu lần dân chủ hơn chế độ tư bản" làm đẹp cho đảng và chế độ. Người trí thức tung búng đoán nhận, hy vọng tương lai không bao giờ có. Một bánh vẽ đại bịp quá tầm phóng pháo, từ đó lịch sử dân tộc Việt Nam kéo dài đến nay đã 74 năm, vẫn chưa thấy xuất hiện một lần "dân chủ" (1940-2014). Hồ thừa biết độc đảng cộng sản, cai trị bằng bàn tay sắt thép không bao giờ cho dân tộc Việt Nam hưởng được một tí mùi "dân chủ". Hồ Quang (La Liêu) nói: "*đừng xôn xao cũng đừng hy vọng chỉ chuốc lấy đau khổ triền miên*" (不要搅拌，不要指望仅仅要求慢性疼痛!).

Huỳnh Tâm

danlambaovn.blogspot.com

Tham khảo.

[1] Cuộc hành trình bán nước bí mật của Hồ Chí Minh.

daenwang.cn/culture/shcq/shcq_3344.html

[2] Hồ Chí Minh tiếp nhận 5 quyết định của Trung Cộng.

news.ifeng.com/history/special/zhengyankanyuenan/detail_2010_05/17/1523695_0.shtml

8/22/2014

<http://danlambaovn.blogspot.com/2014/08/ho-chi-minh-mot-gian-iep-hoan-hao-ky-7.html>

Hồ Chí Minh, một gián điệp hoàn hảo - Kỳ 8

Huỳnh Tâm (Danlambao)

Hồ Chí Minh bí mật đi cầu viện Trung Cộng và Liên Xô

Mao Trạch Đông cầm tù đoàn tùy tùng của Hồ Chí Minh gần bốn tháng tại Bắc Kinh, từ ngày 16/1/1950-10/5/1950. Dù biết rằng Hồ Chí Minh do Mao và Chu khổ kế đào tạo vẫn phải cảnh giác, một khi con ngựa hoang ra khỏi chuồng. Quyết định của Mao muốn Hồ trung thành tuyệt đối, những thỏa thuận phải bất biến, nhất là hiệp ước khai thác lực lượng dân quân, chiến lược lãnh thổ, lãnh hải và tài nguyên Việt Nam, đổi lại Trung Cộng bảo kê chế độ về mọi mặt, chính trị, quân sự, và tài chính. [1]

Mao Trạch Đông chấp nhận để Hồ trấn thủ vòng trong chiến trường chống Pháp tại Việt Nam, buộc Pháp ký vào hiệp định đình chiến, một đối trọng ngoại giao, Trung Quốc đang cần trên trường Quốc tế không thể thiếu vào lúc Mao mới cướp chính quyền toàn lục địa. Đối với Việt Nam, Hồ Chí Minh là một trong những động lực thực hiện mô thức Mao cướp chính quyền, nhất là miền Nam Việt Nam, một nửa còn lại mà Hồ chưa thanh toán nốt (1950).

Sau chiến tranh Hồ Chí Minh phải hoàn trái vốn lẫn lời thông qua một loạt quyết định viện trợ của Trung Cộng. Về phương diện đối ngoại Quốc tế, Trung Quốc công nhận ngoại giao đồng lúc thúc đẩy Liên Xô hỗ trợ nhiều hơn nữa cho đảng Hồ Chí Minh, tuy nhiên giải pháp Hồ Chí Minh không dễ gì thuyết phục Joseph Staline và sau này Nikita Sergeyevich Khrushchev. Mao Trạch Đông vẫn hy vọng sẽ được Joseph Staline chấp thuận, cho phép Hồ vào khối đồng minh Quốc tế cộng sản. Nội tình giữa Trung Quốc và Việt Nam không phải lúc nào cũng thuận hòa, bởi tất cả viện trợ đều có giá bằng "máu" đổi "vàng" nối liền danh nghĩa cộng sản "anh em".

Đầu tháng 1 năm 1950. Mao Trạch Đông cử một tình báo Hoa Nam, Thi Du Nhật (施俞日) thông thạo tiếng Việt, bí mật đến Việt Nam, tham vấn cho Hồ, do đó không ai biết vị trí chính trị của ông trong đảng ĐCSVN, liên kết với hai đại diện của đảng Hồ tại Bắc Kinh. Theo tài liệu (kbt...) Hoa Nam: *"họ không thể giải thích chính xác những ai thi hành dịch vụ viện trợ, hay nhận chỉ thị từ yêu cầu cấp nào của đảng, cũng như mọi phương tiện viện trợ đi qua ngõ nào khó ai biết trước vị trí,*

bởi họ tạo ra quá nhiều địa chỉ phức tạp bên trong từng công tác nội bộ của hai đảng TQ-VN. Họ thường viện dẫn "ổn định" hay viện trợ "hòa bình".

Liên Xô chọn phương thức ủy quyền chiến tranh cho Trung Cộng, mọi truyền đạt quan điểm duy nhất chỉ có mục đích chiến tranh, tự Trung Cộng quản lý Việt Nam mà không có quyết định cuối cùng nào của Stalin. Vì vậy, có một số vấn đề sâu xa, do đó Trung Cộng đảm nhiệm viện trợ, tự tạo ra cơ hội uy tín riêng không cần thiết phải giải thích hay trả lời viện trợ đến từ đâu. Mọi viện trợ trong khối Quốc tế cộng sản cho Việt Nam, đi vào ngõ Trung Cộng tự nó trở thành tài sản riêng của Trung Cộng, cho nên Việt Nam là con nợ lớn nhất của Trung Cộng. Trong trường hợp này, đại diện của đảng Hồ tại Bắc Kinh và Ủy ban Thường vụ Việt Nam thường đề nghị Mao Trạch Đông, xin chỉ thị khẩn cấp chuyển hàng viện trợ, nhưng Trung Quốc viện dẫn "quan hệ ngoại giao Quốc tế "anh em" chưa chỉ thị xuất hàng viện trợ". [2]

Mao Trạch Đông tìm mọi mưu toan làm trì trệ viện trợ: *"các lực lượng tiến bộ trên thế giới chống lại cách mạng Việt Nam, chưa thể chuyển viện trợ giúp Việt Nam vào lúc này!"* [3]

Năm trước, vào ngày 24 tháng 12 năm 1949. Hồ Chí Minh và trung ương đảng cộng sản Việt Nam, chỉ định một ủy viên chính trị uy tín nhất có bí danh (Ba) đi Bắc Kinh thảo luận về các vấn đề chung và các quyết định liên quan đến quân dụng viện trợ. Cho thấy, tuy đảng cộng sản Việt Nam do Trung Cộng thành lập nhưng khi đụng đến quyền lợi riêng sẽ nảy sinh ngoại giao đê tiện. Hồ Chí Minh không thể hưởng một mình hàng viện trợ, từ đó mọi thứ đều đồng ý chia nhau, cách tính mặt hàng "tứ-lục" (Trung Cộng 4, Việt Cộng 6). Đại diện Trung Cộng (CPC) và Việt Cộng thường xét lại "tứ lục" theo từng mặt hàng viện trợ đến từ Quốc tế cộng sản.

Mỗi khi Trung Cộng nhận được viện trợ của khối cộng sản, thông báo cho đảng Hồ sang nhận hàng, lần này chính Hồ Chí Minh dẫn đầu một phái đoàn đến Trung Cộng xin giải phóng mặt bằng hàng viện trợ. Sau khi Hồ đến lãnh thổ của Trung Cộng, liền gửi một báo cáo cho Văn phòng trung ương tỉnh Quảng Tây, cho thấy mức độ bang giao đối quyền của Hồ chỉ bằng bí thư tỉnh Quảng Tây, tiếp theo gửi thông điệp cho Quân ủy Trung ương Trung Cộng, báo cáo công tác hải ngoại (Việt Nam) của Hồ.

Ngày 30 tháng 1 năm 1950. Phó Chủ tịch Lưu Thiệu Kỳ thay mặt văn phòng Quân ủy Trung ương (CPC), công tác đảng ngoại vụ, viện trợ Việt Nam. Ông chỉ thị lực

lượng vệ sĩ hộ tống phái đoàn Hồ Chí Minh về Bắc Kinh. Cùng ngày, Lưu Thiểu Kỳ báo cáo lên Mao Trạch Đông, Chu Ân Lai về tình hình của Hồ Chí Minh tại Việt Nam. Lưu Thiểu Kỳ vốn tính đa nghi, âm thầm đối phó với Hồ nếu thấy cần. Hồ Chí Minh yết kiến Mao Trạch Đông về vấn đề viện trợ được trả lời: "*Việt Nam yêu cầu tôi hỗ trợ chiến tranh, nếu có thể thực hiện được bởi nó là hàng xóm và anh em, nhất trí hỗ trợ cho cuộc đấu tranh chống Pháp của Việt Nam chúng tôi nhận nghĩa vụ này*". [4]

Hồ Chí Minh háo hức, bày tỏ thêm nguyện vọng: "*Hy vọng, Mao Chủ tịch thực hiện nghị lệnh giúp đào tạo lực lượng quân đội Việt Nam, và hỗ trợ nhiều hơn nữa*". Hồ Chí Minh còn yêu cầu Lưu Thiểu Kỳ, về cơ bản hứa giúp đỡ. Lưu Thiểu Kỳ cho biết: "*Đảng của chúng tôi tin rằng viện trợ cho cuộc chiến tranh tại Việt Nam, chỉ nhằm chống lại quân Pháp, đó là trách nhiệm vô biên của nhân dân và nhà nước Trung Quốc vì chủ nghĩa Quốc tế Cộng sản, đây cũng là công cuộc chung của Trung Quốc, tất cả công tác đảng đã bắt đầu, đặc biệt và rõ ràng đường hướng đấu tranh giải phóng và cải cách ruộng đất v.v... nhiệm vụ vô cùng khó khăn, nhưng chúng tôi quyết tâm hỗ trợ chiến tranh chống Pháp*". [5]

Tháng 10 năm 1950. Trung-Xô hợp tác quân sự, kỹ thuật trong thời kỳ chiến tranh và sau chiến tranh, vai trò đặc biệt của Mao Trạch Đông và Stalin đảm bảo đầy đủ cho quân đội Trung Quốc, nhận được tất cả các loại vũ khí và thiết bị quân sự IU MW. Vào thời điểm đó bao gồm 11 phòng ban và các hoạt động quản lý, giám sát trực tiếp bởi Bộ trưởng Bộ Ngoại thương.[6]

Hồ Chí Minh ẩn số bí mật tại Moscow

Quân ủy Trung ương Trung Cộng, lấy quyết định hỗ trợ, tìm kiếm vị trí trên trường Quốc tế cộng sản cho Hồ Chí Minh, chuyến xe ôm của Mao chở Hồ đến Moscow. Tuy nhiên, mục đích của Hồ Chí Minh trong chuyến đi này không giới hạn. Hồ có ý tưởng khác, khi đến Moscow sẽ xin yết kiến riêng với Stalin. Mao Trạch Đông và Chu Ân Lai, ra sức phóng đại báo cáo láo trước mặt Stalin, về tình hình tiến độ cuộc chiến tranh chống quân Pháp tại Việt Nam, để tìm kiếm sự hỗ trợ của Liên Xô và nhiều quốc gia trong khối Cộng sản.

Trên đường đến Bắc Kinh, Lưu Thiệu Kỳ đã nhắc nhở Hồ Chí Minh: *"không cần thiết phải yết kiến Stalin, bởi có Chủ tịch Mao và Chu Ân Lai hỗ trợ. Hồ cần, tìm lợi thế trong chuyến đi bí mật này, hy vọng, sau khi đến Moscow sẽ tiếp nhận được mọi ủng hộ viện trợ và củng cố vị trí chính trị trong khối Quốc tế Cộng sản"*. [7]

Ngày 03 tháng 2 năm 1950, Mao Trạch Đông, Lưu Thiệu Kỳ chấp nhận cho Hồ Chí Minh tháp tùng đi Liên Xô: *"Sẵn sàng đem bạn đến Moscow, thậm chí yêu cầu Bộ Ngoại giao Liên Xô đón bạn theo nghi lễ cần thiết của một nguyên thủ quốc gia, lãnh tụ đảng cộng sản Việt Nam"*. [8] Một điều không lành, bất ngờ đến với Hồ Chí Minh, đã nhận được bức điện tín của Stalin: *"không đồng ý thái độ của Hồ"*, riêng Mao Trạch Đông nhận qua điện thoại, chê trách: *"Hồ tầm thường chưa đủ uy tín lãnh tụ quốc gia, trong khối Quốc tế cộng sản không có thành phần này, và Hồ có những cử chỉ khiếm nhã quá đáng"*. [9]

Sáng ngày 6 tháng 2 năm 1950. Stalin và Trung ương Bộ Chính trị Liên Xô đón tiếp phái đoàn Mao Trạch Đông tại Nghị viện nước Nga và Hội đồng liên bang. Buổi tối chiêu đãi tại Điện Kremlin. Trong những buổi tiếp tân không có Hồ hiện diện, vì nhiều lý do, Stalin không nhiệt tình, đã từ chối tiếp Hồ Chí Minh. Sau khi Hồ đến Moscow được ông Vischinski thay mặt đảng cầm chân tại nhà khách chính phủ phía trái quảng trường đỏ. Trước đó KGB trình lên Stalin, hồ sơ của Nguyễn Tất Thành và Nguyễn Ái Quốc: *"tài liệu xác chứng Hồ Chí Minh chỉ là bóng ma của Mao Trạch Đông, bởi Thành và Quốc người của Liên Xô đã chết từ năm 1933."* [10]

Stalin không những khinh miệt Hồ, còn quyết định không mời Hồ Chí Minh tham dự những buổi chiêu đãi cùng các lãnh tụ Quốc tế cộng sản, điều này làm Hồ khó chịu kéo dài nhiều năm cho đến khi Stalin qua đời, thất vọng lớn của Hồ không được Stalin đáp ứng. Do đó Mao Trạch Đông thuyết phục Stalin, cuối cùng Hồ Chí Minh được đảng chan rưới hồng ân, một ân huệ cuối cùng trước đó nhiều tuyệt vọng. Tuy nhiên, Stalin xem xét lại những hồ sơ "câu viện" của Hồ Chí Minh trước khi gặp, không ngờ Stalin trực tiếp từ chối. Ông nói với Hồ Chí Minh: *"Tôi đã thảo*

luận các vấn đề viện trợ với đồng chí Chủ tịch Mao, Mao sẽ đứng đầu hỗ trợ cho Việt Nam, chủ yếu là Trung Quốc chịu trách nhiệm chống Pháp". [11]

Stalin xem Hồ như bày tôi tớ, nói: *"muốn được Liên Xô chấp thuận ký hiệp ước, như "Hiệp ước hữu nghị Trung-Xô, Liên minh và Tương trợ". Không thể được, bởi trường hợp của đồng chí rất phức tạp không thể có hiệp ước Xô-Việt hữu nghị (дружба) vào lúc này "*. Stalin thành thực từ chối, không chỉ có vậy, Hồ Chí Minh yêu cầu Stalin tặng một photo chân dung để kỷ niệm cũng không thể đạt được.

Thời điểm đó, dường như Stalin cẩn thận đối với bất kỳ yêu cầu nào của Hồ Chí Minh, do đó chuyến thăm bí mật của Hồ tại Liên Xô không nhận được bất kỳ mong đợi kết quả nào. Hồ rất lo ngại những cản trở bang giao trong khối Quốc tế Cộng sản.

Trên đường về Bắc Kinh, ngồi cùng xe với Mao Trạch Đông, Chu Ân Lai. Hồ Chí Minh nói: *"Tôi miễn cưỡng chấp nhận chỉ thị của ngài Stalin, dù không viện trợ trực tiếp cho tôi, tuy nhiên vẫn hy vọng, bởi nay mai chúng tôi sẽ ký một hiệp ước khác, tất nhiên hỗ trợ cuộc chiến tranh ở Việt Nam, hiện nay chỉ có một phía giúp đỡ từ Chủ tịch Mao"*.

Mao Trạch Đông trực tiếp trình bày với Stalin:

"Chúng tôi là láng giềng gần, là đảng anh em, hy vọng các nước cung cấp viện trợ quân sự càng nhiều càng tốt để chúng tôi thực hiện nghĩa vụ Quốc tế, tất nhiên ý kiến cá nhân của tôi, chỉ vì hy vọng những đảng anh em có quyết định đoàn kết chặt chẽ qua trung tâm Quốc tế". [12]

Mao Trạch Đông thấu hiểu được thất vọng của Hồ, ông đưa ra một giải pháp viện trợ quân sự: *"Đối với hiện tình Việt Nam cần có những cố vấn lỗi lạc quân sự, chính trị và viện trợ thiết bị quân sự dồi dào, tôi đồng ý với bạn (Hồ). Sau khi trở về Bắc Kinh, chúng tôi thảo luận cụ thể với Trung tâm nghiên cứu viện trợ sẽ lấy quyết định chính thức"*.

Ngày 04 tháng 3 năm 1950. Hồ Chí Minh sau khi trở về Bắc Kinh nhận tin. Quân ủy Trung ương Trung Cộng (CPC), mở phiên họp đặc biệt thảo luận, lấy quyết định đồng ý gửi cố vấn quân sự hỗ trợ cuộc đấu tranh chống Pháp tại Việt Nam. Hồ Chí Minh lập tức nhận được kết quả, Mao hỗ trợ chính thức cho Việt Nam.

Theo báo cáo tháng 2 năm 1949, đảng cộng sản Liên Xô đã thành lập Trung ương Cục viện trợ Á Châu chỉ định Trung Cộng dẫn đầu hành động, tuyên truyền chủ thuyết Cộng sản, hướng dẫn tìm kiếm ảnh hưởng chính trị cho các quốc gia không cộng sản và giúp đỡ các nước Á Châu trong khối cộng sản, bao gồm Việt Nam. Quân ủy Trung ương Liên Xô, và Quốc tế cộng sản bắt đầu nghiên cứu các vấn đề của những quốc gia cần giải phóng. Đào tạo cán bộ lãnh đạo bao gồm các nước Đông Nam Á và Trung Cộng.

Tháng 6 cùng năm, Lưu Thiểu Kỳ đến thăm Liên Xô, Stalin lại một lần nữa nhấn mạnh tầm quan trọng của Trung Cộng: "*Cộng sản Quốc tế, hy vọng Trung Quốc làm được nhiều hơn ở Đông Nam Á, trong tương lai vùng đất đó sẽ là thuộc địa hay bán thuộc địa của Trung Quốc*".

Lưu Thiểu Kỳ đồng ý lời giáo huấn của Stalin, hỗ trợ và giúp đỡ những đảng cộng sản Á Châu, thực hiện các cuộc đấu tranh giải phóng dân tộc. Theo nguyên tắc cơ bản của Trung Cộng "nay viện trợ ngày sau hưởng lợi". Chủ yếu viện trợ cho Hồ do Trung Cộng cầm được hầu bao của Việt Nam, hiểu rõ tình hình chế độ cai trị độc đảng của Hồ.

Từ trái sang phải (hàng đầu): Võ Nguyên Giáp, Phạm Văn Đồng, Trường Chinh, La Quý Ba, Tôn Đức Thắng, Nguyễn Lương Bằng. Nguồn ảnh: Ký giả Đinh Đăng Định.

Ngày 16 tháng 1 năm 1950. Trung Quốc gửi tướng La Quý Ba (罗规播) đứng đầu phái bộ quân sự đến Việt Nam. Trên thực tế Quân ủy Trung ương Trung Cộng đã quyết định hỗ trợ cho Hồ Chí Minh có điều kiện (cướp nước VN). Quân ủy Trung ương Trung Quốc (CPC) và Hồ Chí Minh đã ký hiệp ước. "Kế hoạch chiến tranh

Việt Nam". Khi kết thúc chiến tranh, Việt Nam chính thức trả nợ cho Trung Cộng vốn lẫn lờn theo từng bước viện trợ.

Hồ Chí Minh trở lại Việt Nam, trên chiến trường đã hiện diện quân đội Trung Cộng đang khẩn cấp lập căn cứ tại Việt Bắc. Trong khi đó, những toa tàu hỏa đầu tiên hiệp ước Trung-Việt, vừa chuyển đến Yên Sơn (燕山) Vân Nam (云南), chuyên chở thiết bị vũ khí nặng, quân dụng với một lực lượng hùng hậu, cố vấn quân sự chuyên nghiệp, chú ý nhất lực lượng cố vấn kỹ thuật vũ trang, và lực lượng cố vấn huấn luyện phân tử cộng sản của "Bác".

Đầu tháng 7 năm 1950. Tướng Trần Canh (陈赓) đứng đầu phái bộ chính trị đến Việt Nam hơn 20 cố vấn, thay mặt Quân ủy Trung ương (CPC) thẩm định chiến trường Việt Bắc, và bắt đầu chuẩn bị lãnh đạo cuộc chiến tại các tỉnh biên giới Việt Nam-Trung Cộng.

Tháng 8 cùng năm. Tướng Vi Quốc Thanh (韦国清), đứng đầu nhóm cố vấn chiến tranh Trung Cộng đến Việt Nam. Từ đó chiến tranh tại Việt Nam lan rộng bởi động lực của Mao, Hoa Nam và Hồ Chí Minh chỉ đạo chống quân Pháp, như một câu chuyện ngụ ngôn người Hán "con kiến xoay quanh cối xay tìm thóc" (蚂蚁看看围绕水稻米勒), ý nói: chỉ vì cướp nước Việt Nam sinh ra chiến tranh bất chính.

Tất cả diễn biến trên cho thấy đảng Hồ Chí Minh, hoàn toàn lệ thuộc Bắc Triều, thế nhưng miệng đảng khoác lác, hô hoán chính đảng của "Bác" thực hiện cuộc kháng chiến "thần thánh" chống Pháp 1946-1954 để giành độc lập cho Việt Nam. Nhân dân Việt Nam phải mang ơn và thần phục "Bác". Theo ghi chú công tác của Hoa Nam: *"Không có Mao Trạch Đông mưu kế, Hồ không thể có mặt tại Việt Nam"* (没有战略毛泽东, 胡志明不能出现在越南 - *một hữu chiến lược Mao Trạch Đông, Hồ Chí Minh bất năng xuất hiện tại Việt Nam*).

Vào năm 1952. Tức 6 năm sau ngày toàn quốc kháng chiến 19/12/1946, và 2 năm trước ngày chiến thắng Điện Biên Phủ, Hồ đã khởi động thực hiện Cải Cách Ruộng Đất theo chỉ thị tối mật của Mao. Thế nhưng Hồ Chí Minh lại tráo trở, gửi thư xin chỉ thị của Stalin về Cải Cách Ruộng Đất v.v... lúc ấy Stalin đang mắc phải triệu chứng lâm sàng, hôn mê nghiêm trọng, mọi việc lãnh đạo Liên Xô đều do Ban Bí Thư điều hành.

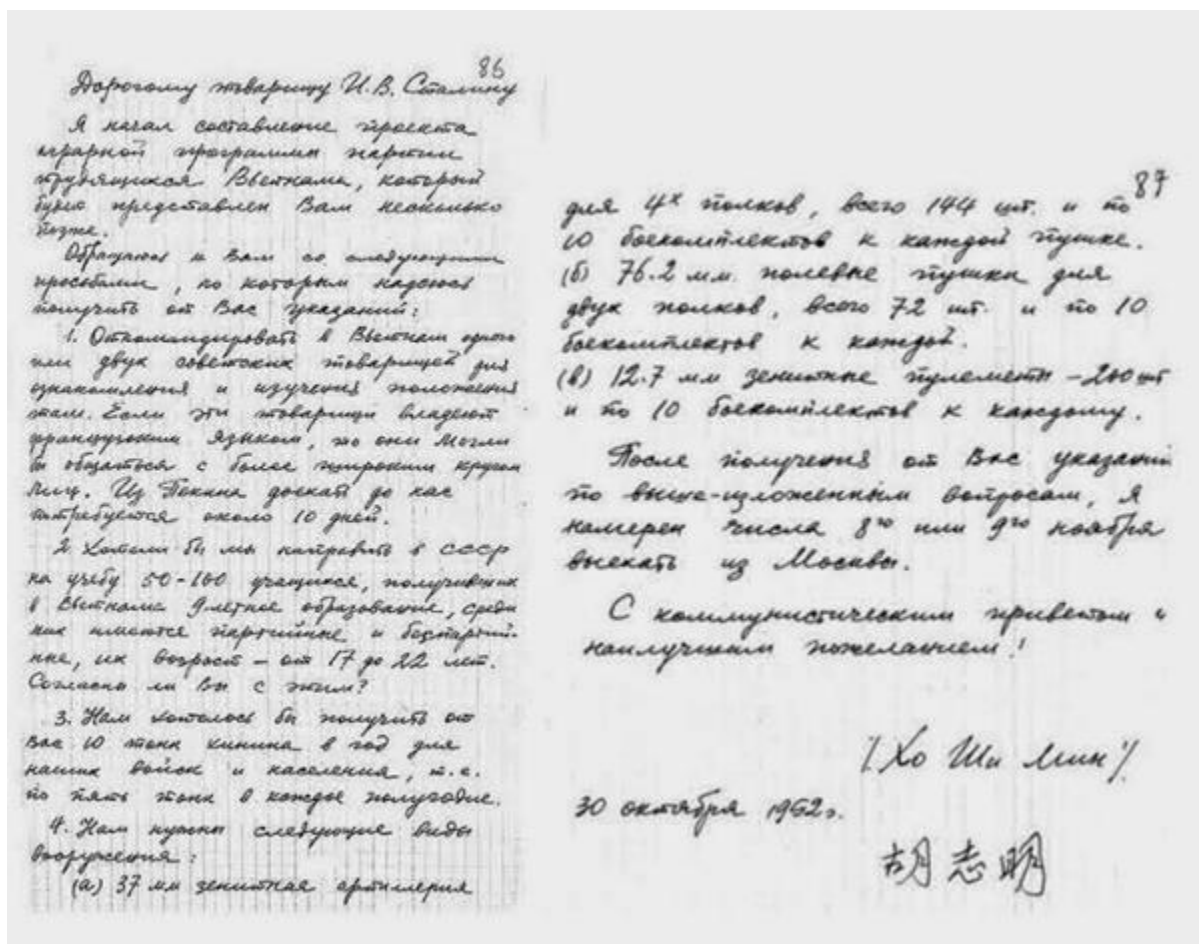
Lúc 09:50, sáng ngày 5 tháng 3 năm 1953. I.V Stalin qua đời, nguyên nhân tử vong do xuất huyết não. Theo nhà sử học và Chyhyryn "kẻ âm mưu giết người cần được

xem xét N.S. Khrushchev". Các nhà sử học tin rằng "cái chết của Stalin, I.p. Beria. Gần như tất cả các nhà nghiên cứu đồng ý rằng cộng sự của Stalin đã góp phần vào cái chết của ông" (không nhất thiết phải cố ý). Ngày 30 tháng 10 năm 1961. Quốc hội XXII CPSU, lấy quyết định "không thể để quan tài, và cơ thể xác ướp của Stalin tòi tệ trong lăng". Vào đêm 31 tháng 10 đến 1 tháng 11 năm 1961, xác ướp của Stalin được lấy ra khỏi lăng và chôn cất gần bức tường điện Kremlin.

Cục Lưu trữ Liên bang dân sự tại Moscow, quan tâm: "Những lá thư của Hồ Chí Minh gửi cho Stalin chỉ là một động tác giả, Hồ muốn gửi thân phận của mình cho người kế nhiệm Stalin chú ý đến Hồ". [13]

Còn một ghi chú khác (mkg...) của KGB, bình phẩm về Hồ: "vốn Hồ Chí Minh không đọc viết được Nga ngữ. Hồ copy nội dung đã định trước, đó là chuyện rất bình thường của một gián điệp". [14]

Ngày 30 tháng 10 năm 1952. Hồ Chí Minh gửi bức thư thứ nhất cho I.V Stalin:

Tạm dịch:

Đồng chí Stalin kính mến.

Tôi đã bắt đầu soạn thảo đề án cải cách ruộng đất của Đảng Lao Động Việt Nam, và sẽ giới thiệu với đồng chí trong thời gian tới.

Tôi gửi tới đồng chí một số yêu cầu, và hi vọng sẽ nhận được chỉ thị của đồng chí về những vấn đề này.

1. Cử một hoặc 2 đồng chí Liên Xô tới Việt Nam để làm quen và tìm hiểu thực trạng ở đó. Nếu như các đồng chí đó biết tiếng Pháp đủ để có thể giao tiếp với nhiều người. Từ Bắc Kinh tới chỗ chúng tôi đi đường mất khoảng 10 ngày.

2. Chúng tôi muốn gửi tới Liên Xô 50-100 du học sinh, với trình độ văn hóa lớp 9 ở Việt Nam, trong số họ có người là Đảng viên và cũng có người chưa phải là Đảng viên, độ tuổi của họ từ 17-22. Đồng chí nhất trí về vấn đề này chứ.

3. Chúng tôi muốn nhận từ phía các đồng chí 10 tấn thuốc kí ninh (thuốc sốt rét-thanhnam) cho quân đội và dân thường, có nghĩa rằng 5 tấn trong nửa năm.

4. Chúng tôi cần những loại vũ khí sau.

(a) Pháo cao xạ 37 li cho 4 trung đoàn, tất cả là 144 khẩu và 10 cơ số đạn cho mỗi khẩu pháo.

(b) Pháo trận địa 76,2 li cho 2 trung đoàn, tất cả là 72 khẩu và 10 cơ số đạn cho mỗi khẩu

(c) 200 khẩu súng phòng không 12,7 li và 10 cơ số đạn cho mỗi khẩu.

Sau khi nhận chỉ thị của đồng chí về những vấn đề trên, tôi dự định vào ngày mùng 8 hoặc là mùng 9 tháng 11 sẽ rời khỏi Moscow.

Gửi tới đồng chí lời chào cộng sản và lời chúc tốt đẹp nhất.

Hồ Chí Minh

30-10-1952

đã ký.

Ngày 31 tháng 10 năm 1952. Hồ Chí Minh gửi bức thư thứ hai cho I.V Stalin:

88

Дорогому товарищу У.В. Сталину

Направляю Вам проект аграрной программы партии Трудовиках Вьетнама. Проект программы был составлен лично при помощи товарищей Лю Шао-ца и Ван Чжа-сян. Прошу Вас ознакомиться с ним и дать Ваши указания по нему.

С коммунистическим приветом!

/Хо Ши Мин/

31 октября 1952 г. Hochitank

Копию послан в Центральный Комитет, Пролетаризм.
1. 10. 1952, в с. 54/60)

Tạm dịch:

Đồng chí Stalin thân mến:

Xin gửi ngài chương trình cải cách ruộng đất của Đảng lao động Việt Nam. Chương trình hành động được lập bởi chính tôi dưới sự giúp đỡ của đồng chí Lưu Thiệu Thức, Văn Thành Sơn. Đề nghị ngài xem xét và cho chỉ dẫn.

Gửi lời chào cộng sản.

Hồ Chí Minh, 31/10/1952. [15]

Theo tài liệu của Hoa Nam, hai bức thư trên không có giá trị ngoại giao, đó chỉ một thằng mù đi thăm dò con đường Quốc tế cộng sản, cho nên không có hồi đáp nào! Cùng thời gian ấy Hồ Chí Minh báo cáo lên Mao Trạch Đông một kế hoạch "*Việt diệt tuyệt thư*" (越南灭绝信), có tất cả 7 mục chính do Hồ và nhóm cố vấn chính trị Hoa Nam, liên kết lên kế hoạch hành động:

1 - "**Việt diệt lục**" (越录): Lọc máu, khai tử văn hóa Việt Nam, tể nhị đưa văn hóa Hán vào Việt Nam qua nhiều hình thức khác nhau, với khẩu hiệu "bám rễ, thấm sâu" cải tạo xã hội, tẩy xóa phong tục tập quán, đề cao giá trị con người và lịch sử Trung Quốc.

2 - "**Việt kí**" (越记): Viết lại lịch sử Việt Nam, đưa đảng "Bác", và tư tưởng Mao đứng lên trên lịch sử Việt Nam, đốt phá di tích văn hóa, địa lý, lăng tẩm, cung điện.

3 - "**Dập tắt**" (淬火): Tiêu diệt những đảng phái của người Việt, xóa bỏ mầm mống phiến loạn. khủng bố các cộng đồng địa phương chống đảng.

4 - "**Kỷ lục**" (记录): Tuyên truyền cổ điển, đấu tranh cướp chính quyền, xây dựng chế độ cộng sản, hướng dẫn quần chúng yêu "Bác" mến đảng "hơn mẹ hơn cha".

5 - "**Bên trong**" (内经): Đồi Nội, tiêu diệt các nhóm phản động, hướng dẫn dư luận mãi mãi đấu tranh bảo vệ đảng của "Bác".

6 - "**Bên ngoài**" (外传): Đồi Ngoại, thủ đoạn ngoại giao "trước mặt nghị, sau lưng đánh", đảng thuyết phục và chiến thắng nhân dân.

7 - "**Truyền đạt**" (地传): Vận dụng độc đảng của "Bác" và tư tưởng Mao, giáo dục nhân dân và giới trí thức biết phục tùng đảng.

Đảng của "Bác" đào sâu tâm lý yếu đuối của nhân dân, rót vào sự sợ hãi và kỹ thuật khủng bố của đảng, biến "bản sắc dân tộc Việt Nam" thành nhu nhược, con đường Việt Nam điêu linh đã đến sau lưng mà "**Việt diệt tuyệt thư**" (越绝书) của Hồ đã quyết định: Xóa lịch sử, văn học, địa lý, ngôn ngữ Việt, đưa đảng trị nhân văn Việt Nam.

Đảng cộng sản Việt Nam bí mật hành động theo sự hướng dẫn của những cố vấn Quân ủy Trung ương Trung Quốc (CPC), định hướng những thế hệ tương lai chỉ biết "Hồ" không cần biết đến Tổ quốc Việt Nam.

Đảng của "Bác" tạo ra mô hình xã hội thô sơ, giáo dục nhiều thế hệ bằng kiến thức tập trung Cộng sản. "**Trung Quốc Hóa Việt Nam**" (中国和省越南), theo lý thuyết "**kích thước A**" (吴内传 - ngô nội truyện). Hồ không ngần ngại thực hiện đơn đặt hàng của Quân ủy Trung ương Trung Quốc (CPC), chấp thuận huy động nhân lực

"một chiều" (维甲) theo trật tự ngôn ngữ Hán, đây là điệp vụ lớn nhất của Hồ Chí Minh từ trước đến nay.

胡志明: 越絕書

《越绝书》，又称《越绝》、《越录》、《越记》等，是一部记载吴、越史地为主的地方性史籍，记事上起春秋，下至秦汉。旧说《越绝书》作者为子贡或伍子胥，明代学者从书末《篇叙外传记》隐语中读出“袁康”，“吴平”二名，又据书中有“建武二十八年”的文字，认定作者为东汉会稽人袁康，吴平。现今学者多以为《越绝书》非一时一人所作，可能始作于战国，至东汉经袁康，吴平辑录增删。书名之“绝”，旧有“断灭”等说，今人考证，当为上古越语“记录”的译音，是越国史记的专名。《崇文总目》称原书有二十五篇，今本存十五卷十九篇，分为“内经”，“内传”和“外传”，“外传记”，其中内经二篇，内传四篇，外传五篇，外传记八篇。一般相信，内经、内传是先秦旧籍，外传，外传记是后人所附益。《越绝书》内容庞杂，对这一历史时期吴越地区的政治，经济，军事，天文，地理，历法，语言，社会习俗等均有所涉及，是研究我国古代社会尤其是吴越地区社会的重要典籍，有着很高的史料价值。其中《吴地传》，《地传》两篇，详述吴、越两国国都及其周边的城池道路，山川形势，宫殿陵墓、农田水利，工场矿山及地理特征等，为后世地方志的编纂开创了范例。《吴内传》记录的勾践“维甲”令，是对吴备战的动员令，保留了珍贵的古越语文献。

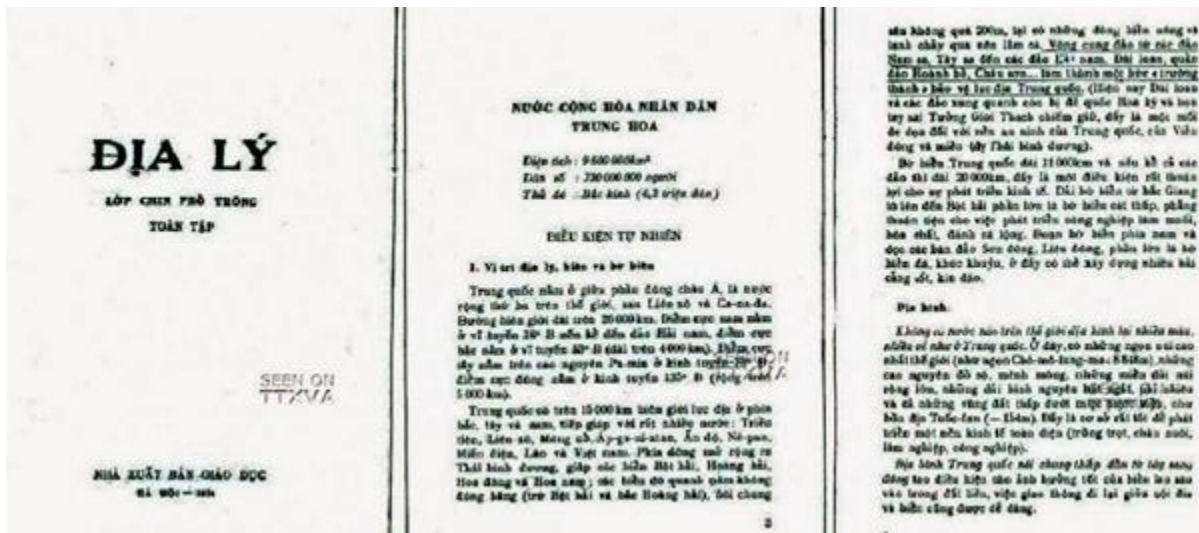
胡志明: 越絕書 (Hồ Chí Minh: Việt Tuyệt Thư)

Hồ Chí Minh trình lên Mao Trạch Đông kế hoạch "Việt Diệt Tuyệt Thư", nội dung cướp nước và diệt tuyệt dân tộc Việt Nam. Nguồn: Hoa Nam.

Năm 1974. Một bắt tay đồng thuận theo di chúc Hồ của Mao, cho phép đảng của "Bác" xuất bản sách giáo khoa địa lý của học sinh lớp 9, gián tiếp chuyển nhượng quần đảo Hoàng Sa, mà Trung Quốc gọi là Tây Sa, cho nên ngày nay, Trung Quốc sử dụng những bản in này làm tài liệu Biển Đông trình trước Liên Hiệp Quốc.

Nhân dân Việt Nam không thể để mất lãnh hải, trước nhất cùng nhau đứng lên đấu tranh, yêu cầu đảng "Bác" phải trả lại cho tổ quốc Việt Nam Hoàng Sa, Trường Sa, mặt khác sử dụng quyền công pháp Quốc tế về luật biển trước Liên Hiệp Quốc, và công bố những tư liệu lịch sử, chứng minh chủ quyền của Việt Nam. Đáng trách nhất từ khi có đảng "Bác" chưa bao giờ thông qua ý kiến của dân, bất cứ sự kiện nào có liên hệ mật còn của đất nước. [16]

Đảng của "Bác" đã mang bệnh truyền nhiễm cướp, bán nước, đến nay đã mấy đời thừa kế, vẫn tiếp tục thực hiện di chúc cướp phần trí tuệ của nhân dân Việt Nam.

Cho thấy đảng và "Bác" quá bất lương đã là thủ phạm cướp bán nước Việt Nam. Nguồn: NXB giáo dục Hà Nội 1974.

Đề tuyên truyền "đường lưỡi bò", bằng phương thức giáo dục lâu dài, và có tính chính đáng của Trung Quốc về "chủ quyền Biển Đông", Trung Cộng không ngần ngại đưa những tài liệu vô lý vào chương trình Sách Giáo Khoa bậc trung học, cho thấy luận điệu ngang ngược về Biển Đông mà hằng ngày Trung Quốc vẫn tuyên truyền giáo dục qua sách báo, đều thể hiện nội dung: "*Cực nam Trung Quốc nằm ở bãi ngầm Tảng Mẩu (khu vực có tên tiếng Anh là bãi ngầm James, chỉ cách Malaysia 80km về phía tây Bắc), gần vị trí 4 độ vĩ bắc. Biển Nam Hải (cách Trung Quốc gọi biển Đông của Việt Nam) trong bản đồ Sách Giáo Khoa được xác định bằng "đường lưỡi bò", bao trùm lên hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa của Việt Nam"...* hầu hết sách Sách Giáo Khoa địa lý của các bậc trung học cơ sở, lẫn trung học phổ thông, đều có tài liệu phi lý này! [17]

在教科书第二册的编写西沙群岛上, 教八年级地理中国. 来源: 湖南教育出版社

Phần viết về quần đảo Hoàng Sa trong quyển II Sách Giáo Khoa, giáo trình địa lý lớp 8 của Trung Quốc. Nguồn: NXB Giáo Dục Hồ Nam.

Từ khi có đảng "Bác", những Tự Điển tiếng Việt loại này đã xuất hiện "tự do" theo ý của "Bác". Bất cứ ai cũng có thể xuất bản "độc lập", bởi có "Bác" chỉ đạo. Người cộng sản "Hạnh phúc" nhất tự xuất bản vô trách nhiệm, cũng như "Bác" vô trách nhiệm yêu đảng trên hết, tất không yêu đất nước! Chế độ độc đảng cộng sản hồ đồ đưa đất nước Việt Nam vào con đường chư hầu của Trung Cộng.

Chính "Bác" mới là thủ phạm tiêu diệt văn hóa Việt Nam, dùng văn hóa Hán để thực hiện tẩy sạch văn hóa Việt, đến nay kẻ cướp văn hóa rất tài tình, hướng dẫn lòng dân xa lánh đất nước, nhân dân thờ ơ cảnh giác, không chịu thấy những điều tệ hại của đảng "Bác". Trung Cộng đã chiến thắng mặt trận văn hóa huy hoàng, thực sự văn hóa Hán đã ngự trị trên đất nước Việt Nam qua đảng "Bác" mà không tốn kém một giọt máu nào!

Bất cứ ai đã đọc những cuốn Tự Điển dưới đây, đều nhận thấy được dễ dàng, tiếng Việt đã chết dưới tay Hoa Nam. Không không, đúng hơn là chết dưới tay đảng "Bác".

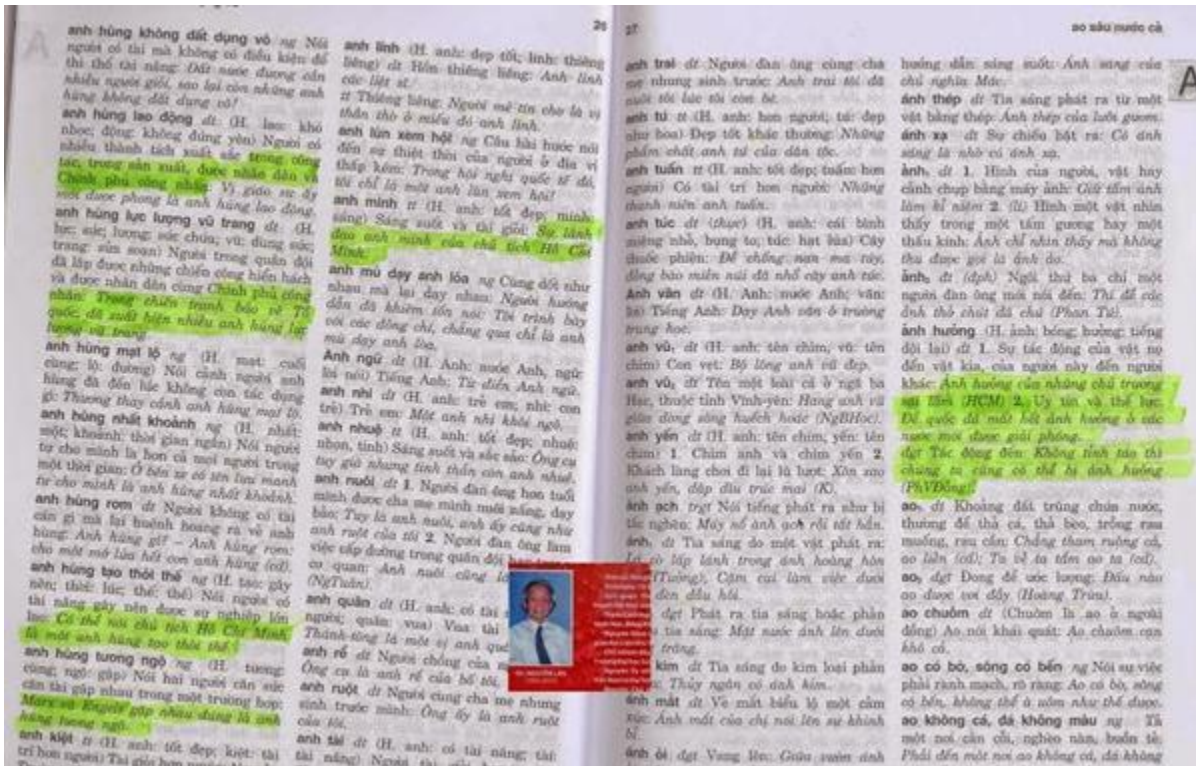

Ngoài bìa in đậm Tự Điển Việt Nam, trong ruột nội dung ngôn ngữ Hán toàn trị, ca tụng đảng "Bác" quang vinh "thần thánh", những Tự Điển này tuyên dương công trạng Trung Cộng cướp văn hóa Việt Nam và cả lãnh thổ, lãnh hải. Đã là tự điển mà chưa có một từ ngữ nào lý giải về những cuộc chiến tranh đẫm máu nhất trong lịch sử Việt Nam cận đại, như công hàm 14/9/1958 do "Bác" bật đèn xanh cho Phạm Văn Đồng ký, năm 1964 sang nhượng Vịnh Bắc Bộ, năm 1974 chiến tranh Hoàng Sa, năm 1978 bán lãnh thổ tại biên giới Bắc-Đông Việt, năm 1984 bán lãnh thổ tại biên giới Việt Bắc, năm 1988 bán lãnh hải Trường Sa. Hội nghị Thành Đô ngày 3 tháng 9-1990, và 10 hiệp ước của Trương Tấn Sang ký bán "toàn diện", vào ngày 19 tháng 6 năm 2013 tại Bắc Kinh.

Ngày xưa đã có một lần Ông-Cha ta cả tin người Hán, cho mượn bộ chữ Khoa Đầu trên mu lưng Rùa, sau khi người Hán đem về nước, tạo ra một bộ chữ mới là chữ Hán ngày nay, người Hán không trả lại mu lưng Rùa, chẳng những thế còn hủy phá

phi tang, từ đó dân tộc Việt Nam mất tuyệt bộ chữ Khoa Đẩu, nếu còn ngày nay sẽ được thể cách hoá bộ chữ, mỗi ngày thăng tiến theo trào lưu văn hóa, không ngừng làm đẹp cho văn hiến của đất nước.

Hiện nay tình trạng văn hóa còn thê thảm hơn của Ông-Cha ta ngày trước, nội dung trong những cuốn Tự Điển có hơn 55%, từ ngữ của đảng "Bác" và Trung Cộng. Nhà nước cộng sản xuất bản Tự Điển bởi mục đích hướng dẫn ca tụng Mao-Hồ, được xem một thứ thánh kinh để phật tử cộng sản tra cứu lời răn của đảng "Bác"! Không vì tra cứu để hiểu nghĩa đúng theo văn hiến Việt. Bạn đọc hãy thấy, từ chữ (A) đã có đảng của "Bác" lênh khènkh chiếm toàn bộ tự điển.

Điện hình cho những loại tự điển này, đã chính thức đánh phá và tiêu hủy căn bản giá trị văn hóa Việt Nam. Người ta nói: "Một toa thuốc sai làm chỉ giết chết một người, một nền giáo dục sai lầm, giết chết cả một dân tộc". Nói cho cùng, cộng sản không có một triết lý giáo dục nào đáng để khả tín, bởi chế độ nhồi sọ. Nguồn: NXB tổng hợp TP. HCM.

Mỗi quốc gia chỉ cần một bộ Tự Điển hoàn bích, 5 năm bổ túc từ ngữ mới cho hợp thời đại, đôi khi thêm nét chữ cho một từ ngữ cũng vẫn phải giữ nguyên hình ảnh "bản sắc" ngôn ngữ. Bất tất đều do Hàn Lâm Viện Ngôn Ngữ Quốc Gia chịu trách nhiệm soạn thảo, kiểm duyệt... thế mà vẫn bị những nhà kiên khảo chê trách trước nhân dân cả nước đều biết. Mỗi thành viên Hàn Lâm phải tuyên thệ trước pháp luật,

chứng thực đầy đủ tư cách kiến thức, bổn phận canh tân văn hóa, và bảo tồn văn hiến nước nhà.

Trái lại Việt Nam có đảng "Bác" đức cao vòi vọi hơn thần thánh, chỉ cần lời phán ủy nhiệm quyền cho một ông nhà giáo thất học nào đó, tự kiểm duyệt, tự phát hành, tự soạn một lúc 8 bộ tự điển (Tự điển chính tả phổ thông, Từ điển tiếng Việt, Từ điển Từ và Ngữ Hán-Việt, Từ điển thành ngữ và tục ngữ Việt Nam, Từ điển Việt-Pháp, Từ điển Pháp-Việt, Từ điển thành ngữ, tục ngữ Pháp-Việt, Từ điển thành ngữ, tục ngữ Việt-Pháp). "Bác" quá tài tình, chưa đến "Trăm năm trồng người) đã đạt trăm vạn lần thành quả, bất cứ ai cũng có thể làm được Tự Điển không cần đến Hàn Lâm Viện Ngôn Ngữ Quốc Gia.

Sự thực đau buồn, mỗi ngày nhìn vào văn hóa Việt Nam thấy nặng đầy những con chữ quằn quại, đau đớn, và nông nổi hơn nữa Tự Điển lý giải một chiều, thiếu thực tế, không có tính Hàn Lâm v.v...!

Đảng "Bác" của Bộ Chính Trị, Trưởng Ban Tuyên giáo TW, Chủ tịch Hội đồng Lý luận TW, cùng nhau thực hiện *"ánh sáng các giá trị văn hóa, minh triết, khoa học - Học thuyết của Chủ tịch Hồ Chí Minh"*, thì ra đảng "Bác" hung hăng, thực hiện *"Việt diệt tuyệt thư"* (越南灭绝信), ngõ hầu đưa dân tộc Việt Nam đến trước xác chết mất nước.

Huỳnh Tâm

danlambaovn.blogspot.com

Tham khảo:

[1] news.ifeng.com/history/special/zhengyankanyuenan/detail_2010_05/17/1523695_0.shtml.

[2] 他们无法解释究竟是谁实施援助服务，接收指令，从任何一方的请求，以及任何和所有的公共援助要经过艰难的车道人知道，因为他们创造了太多复杂的两面在每一个中国-VN的两个内部工作小组，经常提到的援助“稳定”。授权入选中国苏维埃方法，传达战争，越南管理者的独特视角，但没有最终决定。因此，有急救的一些深层次问题，从而创造机会，中国自己的声誉是没有必要的解释和答案来自援助，通常阻止了国际社会的任何援助生产到越南，到中

国网关本身成为中国人的私有财产,所以越南是中国最大的债务国.在这种情况下,在北京,胡锦涛和越南常委会在党的代表通常会建议毛泽东,请将指标的紧急援助,但中国引“邦交他的国际我没有辅助指标”.

[3] [/history.sohu.com/20140529/n400149169.shtml](http://history.sohu.com/20140529/n400149169.shtml)

[4] 越南战争中,支持该请求,如果可能的话,因为它是一个邻居,兄弟,同意支持对法国在越南,我们从这一义务接收的斗争.

[5] arms-expo.ru/news/archive/k-60-letiyu-sistemy-vts-rossii-voenno-tehnicheskoe-sotrudnichestvo-v-gody-voyny-i-poslevoenny-period09-02-2013-09-06-00/

[6] 我们党认为,援助越南战争,只打了法国,让人民的无限责任,中国政府为新共产国际,这也是原因中国人一般情况下,各方已开始工作,并特别明确的方向解放斗争和土地改革vv...极其困难的情况下,但我们有决心,支持发动战争法国.

[7] 观众不需要斯大林,毛泽东周恩来和支持.这个秘密行程,所以希望,抵达莫斯科后,胡锦涛将更新的优势,加强在共产国际高层位置.

[8] 莫斯科准备为您带来连问外交部苏联外交部欢迎您有需要的礼仪的国家元首,在越南共产党的领导.

[9] Озеро тривиально достаточно авторитетный национальный лидер в международном коммунистическом блоке без этого компонента, и Хо есть чрезмерно неприличный жест.

[10] 事实,毛泽东的推荐胡志明的只是鬼,由苏联和中国的成员谁也自1933年以来死亡.

[11] 我已经讨论了援助问题上,毛主席将前往支援越南,中国主要负责反法.

[12] 我们是近邻,姐妹党,国家希望提供军事援助,尽可能为我们履行国际义务,当然我个人的看法,我希望党我已决定由国际中心联合.

[13] (Такие письма, отправленные на Сталина, Хо Ши Мин является просто обманом Напоминаем преемником внимание профиля).

[14] (Хо Ши Мин, который не русский язык грамотности. Ху копия предопределило содержание, которое является очень распространенным история шпиона).

<http://www.microsofttranslator.com/bv.aspx?from=ru&to=vi&a=http%3A%2F%2Fsubscribe.ru%2Fdigest%2Ftravel%2Fto%2Fwatch%2Fn802529830.html>.

[15] Cục Lưu trữ Liên bang dân sự quốc gia Nga:

rusarchives.ru/evants/exh...tnam1/22.shtml

archives.ru/rosarhiv/vacancy-03-09-2014.shtml

[16] voatiengviet.com/content/tq-dua-sach-giao-khoa-vn-ra-lam-chung-ve-chu-quyen-bien-dong/1935536.html

[17] soha.vn/quoc-te/trung-quoc-day-gi-trong-sach-giao-khoa-20140609104633559.htm

<http://danlambaovn.blogspot.com/2014/09/ho-chi-minh-mot-gian-iep-hoan-hao-ky-8.html>

9/10/2014

Hồ Chí Minh, một gián điệp hoàn hảo - Kỳ 9

Huỳnh Tâm (Danlambao)

Những sự thật của Hồ Quang (胡光) trong tài liệu "Tham khảo lịch sử" (历史参考) của đảng cộng sản Trung Quốc, và Hồ Chí Minh với những người vợ Trung Quốc" (胡志明市与中国女人). Tìm thấy những mệnh đề lớn, nói đến Hồ Quang một nhân vật mà Hoa Nam đếm được từng bước chân trong hồ sơ lưu trữ tại Bắc Kinh, có quá nhiều tên tuổi khác nhau, trái lại không ai có thể đếm hết điệp vụ bí mật của con người gián điệp này, nó có bề dày đặc lệnh chuyên nghiệp, ông cũng là một biệt tích che khuất thân phận người Hán trước sứ mạng "**Hồ Chí Minh lãnh tụ cách mạng Trung Quốc tại Việt Nam**" (胡志明越南革命领袖中国). Cùng những năm 1947, một người Hoa có tên Trần Bình (陈平) Tổng bí thư đảng cộng sản Malaysia. Sau này người ta khám phá Trung Cộng chủ trương "Lan rộng chủ nghĩa cộng sản" (共产主义蔓延). Do đó những gián điệp tiên phong, đặc nhiệm đi khắp Đông Nam Á gây dựng cơ sở chur hầu trong đó có Hồ Chí Minh.

Những sự thật của Hồ Quang (胡光) trong tài liệu "Tham khảo lịch sử" (历史参考) của đảng cộng sản Trung Quốc. Nguồn: Hoa Nam.

Nhiều tài liệu khác tại trung tâm lưu trữ tình báo Hoa Nam không dễ dàng tìm ra hoạn lộ trong con người Hồ Chí Minh chút nào, bởi quan ngại khó giải mã những con giun hóa thân họ Hồ mà tổ chức của ông cố tình chồng chéo lên nhau chằng chịt lý lịch. Khiến nhiều người thiếu kiên nhẫn bỏ cuộc tìm kiếm lai lịch của Hồ, chỉ có tự tin mới có thể thôi thúc khám phá tư liệu không đến nỗi nào hoài công, để rồi hy vọng kết quả trên tay có được tài liệu giá trị.

Nhất là Hoa Nam đầu tư nhân sự chuyên nghiệp lỗi lạc, đào tạo những kẻ có khả năng cướp quốc tế. Công tác đầu tiên của Hoa Nam xây dựng một nhân vật, tung ra mê tín, thổi phồng, dựng lên thần tượng, bóc thớ đôi trắng thay đen. Dù xấu xa kinh tởm như "Hồ" cũng được nặn tượng, tô son phấn, điểm trang những lớp hồng huyền thoại. Chiếm lĩnh truyền thông, lấy tuyên truyền làm vũ khí chính trị, định hướng đối phương trong qui luật môi trường và xã hội, bung ra tình báo đi sâu sát đến mọi cộng đồng.

Tất nhiên mọi khám phá tư liệu trên, thường bị lây nhây vào gia phả, sự nghiệp, quá ít tư liệu nói về gia đạo của Hồ Chí Minh, bởi nó tạo ra khởi điểm sự nghiệp của Hồ, mọi phức tạp đó đủ làm ngợp tư liệu và tránh được những ai muốn tìm nó. Đôi khi đứng trong rừng tài liệu mà tưởng chừng bị mất la-bàn không còn phương hướng đi ra, do đó cũng không trách người dân Việt Nam bị say đắm trong kế hoạch mị dân của kẻ cướp nước, cuối cùng cả nước không hiểu được sự thật về chân tướng của Hồ. Cứ thế cúi đầu trước pho tượng Hồ Chí Minh chấp nhận làm đồng đạo, con chiên, phật tử. Vì vậy nhiều người bỏ cuộc không ra sức tìm kiếm nhiều hơn nữa, cho đó là đủ về tư liệu Hồ Chí Minh. Ví dụ: "Hồ từ đâu đến VN?" Trong khi đó Hồ Chí Minh chính hiệu một người Hán làm gián điệp do Trung Cộng đào tạo. Trích từ "Tài liệu "tham khảo lịch sử" của đảng cộng sản Trung Quốc. Và chính Mao Trạch Đông đã khẳng định rằng: "**Hồ Chí Minh lãnh tụ cách mạng Trung Quốc tại Việt Nam**" (胡志明越南革命领袖中国).

Cho đến nay, những lời phán mị dân của Hồ Chí Minh được nhân dân Việt Nam xem đó là mẫu mực chân lý đã ngấm sâu vào tiềm thức của người dân, họ luôn ca ngợi nhà cách mạng Hồ Chí Minh, nào ai có biết nhà cách mạng của Trung Cộng, đôi khi báo chí Trung Cộng ca ngợi rằng "*xác HCM bỏ ở đất khách nhưng hồn vẫn về lại quê cha đất tổ Trung Hoa*".

1957年中国正处在白色恐怖之中，胡志明来到广州。为了掩护其在广东、香港开展工作，广东省委安排中共党员林依兰假扮胡志明的妻子。林依兰无微不至地照料他的生活起居，胡志明感激不尽，但他始终不敢表示爱意。不久，胡志明由于叛徒出卖而被捕。临别时，他取出珍藏的日记本交给她说：“我把心留下来陪你，收下吧！”

3天后，胡志明被营救出来。他给林依兰送去兰花，两人的恋爱终于开始。

内地解放后，胡志明回国继续他的革命事业。离开林依兰后，胡志明对她的思念与日俱增。他应邀访问中国时，请求毛泽东安排他和广东老友叙旧。毛泽东立即致电广东省委及陶铸、林依兰等人到北京与胡志明会见。就在胡志明即将登机回国时，他看见了林依兰向他走来。两个人久久凝视对方，都流下了眼泪。

1958年，胡志明郑重地对陶铸表达了想把林依兰接到河内秘密举行婚礼的夙愿。陶铸回北京后，向党中央、毛主席传达了胡志明的意思。毛泽东沉吟片刻后，说：“我个人支持胡志明主席的请求。不过，事关中越两党两国的关系，不能掉以轻心。”周恩来也说：“应该跟越南共产党的同志们协商一下，假如他们赞同，我们决不牵绊脚石。”

"Hồ Chí Minh, lãnh tụ cách mạng Trung Quốc tại Việt Nam" (胡志明越南革命领袖中国), chân dung Lâm Y Lan (林依兰) và con gái của bà. Trích từ tài liệu "tham khảo lịch sử" đảng cộng sản Trung Quốc". Nguồn: Loan tải trên báo Đại Liên (大连).

Cũng như trước đây đảng cộng sản Việt Nam đã tung ra tuyên truyền bằng sách báo nói nhiều về gia phả, sự nghiệp và gia đạo của Hồ Chí Minh, nhưng đó chỉ nói theo mức độ định hướng, một chiều, phiến diện không lột hết toàn diện chất tính trung thực, cho thấy đảng cộng sản cố tình hướng dẫn nhân dân Việt Nam học tập theo chỉ thị của Hoa Nam đã định.

Hiện thời: Một cái vỏ chuối chưa lột được thì làm sao lột hết vỏ cây cổ thụ của gián điệp Trung Quốc mà Hồ Chí Minh đóng vai chính cướp nước, còn quá nhiều tài liệu về Hồ vẫn lờ mờ hay chưa tìm thấy, cho nên thời gian đến là sự hứa hẹn những trang cuối cùng.

Trung Cộng quyết định lấy Châu Á làm của riêng, và đảng cộng sản Việt Nam phải đi chung đường với Hoa Nam, vì củng cố chế độ sau khi cướp, bảo vệ đảng của "Hồ" sau khi chiến thắng, lừa dối nhân dân Việt Nam đó là điều họ cho rằng cần

thiết trong mọi giai đoạn cầm quyền, khi nhân dân Việt Nam muốn biết về đất nước, thì ra Hoa Nam đã hoàn thành thế lực chính trị, quân sự ăn sâu bám rễ dưới lòng đất. Hồ Chí Minh hy vọng đảng của "Bác" bền vững đời đời trên đất nước Việt Nam!

Cho đến nay mới có những rò rỉ, hé lộ về gia đạo của Hồ Chí Minh, thêm một mệnh đề lớn, nó được toát ra bởi **"Hồ Chí Minh, lãnh tụ cách mạng Trung Quốc tại Việt Nam, để lại dấu ấn hối tiếc, đã từng ân ái những phụ nữ Trung Quốc"**. (胡志明越南革命领袖中国, 遗憾的是新鲜的, 已经过去了美女). Thành tích bề mặt của Hồ Chí Minh tự vẽ thân phận cho mình là người Việt, đã thuyết phục được tuyệt đối lòng tin của nhân dân Việt Nam, riêng bản thân cùng tốt danh vọng của Hồ đều do Hoa Nam lập nên hình nộm, tô đủ loại màu nhưng vẫn không đẹp, dù che giấu mọi bản thủ vẫn là một tác phẩm quá tồi và muôn vàn tội ác. Đến nay thiên hạ khám phá, và Mao Trạch Đông bí mật công bố rõ ràng: **"Hồ Chí Minh lãnh tụ cách mạng Trung Quốc tại Việt Nam"** (胡志明越南革命领袖中国). Sau 74 năm (1940-2014) vở kịch "Hồ" chỉ còn bóng ma của Mao Trạch Đông Hoa, lớp phấn hóa trang của kịch sĩ, diễn trên sân khấu quân sự, chính trị đã nhạt nhòa, phơi bày quá nhiều sự thật của "Cụ Hồ", bởi nó hát quá lâu cũng đến lúc hạ màn rách xuống.

Cũng nên biết về gia đạo của Hồ Chí Minh tại Trung Quốc.

Không thể để những ngõ ngàng quá muôn màng, giá trị ở đây mọi tầng lớp nhân dân Việt Nam phải tự khám phá mọi sự thật về Hồ. Và có những quá đáng hơn cả, bởi những tên "phật tử" Hồ, dựng lên đền thờ tôn giáo Cộng sản tại đất nước Việt Nam, họ cúc cung bá bái, lạy một tên gián điệp Trung Quốc, gọi là "cha già dân tộc" hay Hồ Chí Minh "quốc phụ (国父) chưa lập gia đình (国父胡志明未婚之谜)". Hoa Nam cũng đã tính toán nếu ngày nào đó không lành sẽ chạy trốn trong chùa Hồ Chí Minh, tuy nhiên dân tộc Việt Nam có câu ngạn ngữ răn đời "chạy trời không khỏi nắng".

Từ lâu nay chuyện gián điệp Hồ Chí Minh vẫn luôn âm ỷ, có quá nhiều câu hỏi nổi cộm tiếp tục nêu ra, càng nêu ra, nào là gián điệp Hồ Tập Chương "thâu long chuyển phượng" (偷龙转凤), hay "có phải xác ai nằm dài trong lăng tẩm họ Hồ" và "Hồ đã lãng lú qua mình những đàn bà bí mật (在胡志明市的女人). Tuy nhiên ít ai để ý và tìm hiểu về một tình nhân bí ẩn liên quan sự nghiệp của Hồ Chí Minh, như Lâm Y Lan (林依兰) một nữ điệp viên Quốc tế Cộng sản đã khẳng định sự

thật: "**Hồ Chí Minh không phải người Việt Nam**" (表面的理由是胡志明说过越南不). Và trong sổ tay của Lâm Y Lan tự hỏi: "**những người đàn bà khác của Hồ Chí Minh có những ai...**" (在胡志明农德孟和母亲的女人谁): Những mệnh đề trên đang chuẩn bị mở ra [1]

Những bí ẩn người vợ chính thức của "Cụ Hồ".

Trần Bá Đạt (陈伯达) thư ký chính trị của Mao Trạch Đông, ông từng giữ chức Quân ủy Trung ương ĐCSTQ, thành viên thứ chín của Bộ Chính trị, Quân ủy Thường vụ Bộ Chính trị. Năm 1966-1976. Ông tích cực tham gia với tư cách cố vấn cuộc chính biến "Bè lũ bốn tên" (四人帮), âm mưu lật đổ chính quyền, gồm Giang Thanh (江青), Diêu Văn Nguyên (姚文元), Trương Xuân Kiều (张春桥), và Vương Hồng Văn (王洪文). Sau đó vào tháng 8 năm 1973, Trần Bá Đạt (陈伯达) bị trục xuất vĩnh viễn ra khỏi đảng. Khi ông còn tại chức điều hành Trung tâm lưu trữ tài liệu chính trị và nhân sự của Quân ủy Trung ương ĐCSTQ, sau khi ông bị tước mất quyền, Quân ủy Trung ương đảng (CPC) thu hồi tất cả tài liệu đang lưu hành "nội tồn trữ" (内存储) và "ngoại tồn trữ" (外存储) của đảng. (hồ sơ của Trung ương ĐCSTQ, hoạt động trong và ngoài nước). Đặc biệt hồ sơ lưu hành "ngoại tồn trữ". Nổi cộm nhất tài liệu Hồ Chí Minh (胡志明):

- Ngày 12 tháng 6 năm 1925. Đặng Dĩnh Siêu cung cấp và đứng ra bao cấp cho Hồ Quang (胡光) kết hôn với Tăng Tuyết Minh (曾雪明), tổ chức tại Hạ Môn (厦门) Quảng Châu (广州), người chứng hôn Thái Sướng (蔡畅). Năm sau vợ chồng Hồ Quang ly dị. Lý do: không được hạnh phúc, từ đó đảng bỏ rơi, quên bẵng Tăng Tuyết Minh. Thực tế, chân lý của đảng, "đi xa, đổi vợ", (những tài liệu đảng cộng sản VN tuyên truyền ly thân).

Năm 1930. Trần Bá Đạt (陈伯达), nhờ Đào Chu (陶铸) còn có tên (Đào Tế (陶际) sắp xếp điệp viên Lâm Y Lan (林依兰) để xe duyên với Hồ Chí Minh, đang săn bắn tại rừng Quảng Đông, điều kiện đảm bảo sự an toàn và bí mật cho đến ngày kết hôn của đôi vợ chồng Hồ-Lâm. UBND tỉnh và Quân ủy (CPC) phụ trách liên lạc.

Trần Bá Đạt thay mặt Quân ủy Trung ương ĐCSTQ (CPC), chịu trách nhiệm cung cấp hạnh phúc cho Hồ Quang (胡光), người phụ nữ có tên Lâm Y Lan (林依兰) quê Phúc Kiến (福建). Hồ với Lâm Y Lan (林依兰) sống với nhau rất hạnh phúc, tuy nhiên Trung Cộng nhạy cảm để bảo vệ chính trị cho Hồ, bởi Lâm Y Lan là một

tình báo của Hoa Nam, đặc nhiệm trong Quốc tế Cộng sản. Do đó một lần nữa BCT/Trung Cộng quyết định trao nội vụ cho Trần Bá Đạt xử lý, tạo hồ sơ mới và được chấp nhận, từ đó trên giấy tờ Hồ sống với Tăng Tuyết Minh (曾雪明). Tuy nhiên nhà nước vẫn cho phép Lâm Y Lan hưởng trọn vẹn hạnh phúc với Hồ.

Là một con dân Trung Cộng, muốn lập gia đình đều do nhà nước bao cấp. "Hồ" cũng thế, nói đúng hơn, Nữ giới bị nhà nước dùng vào việc cung cấp sinh lý cho Nam giới. Nhờ đảng mà "Hồ" có được một người vợ tên Lâm Y Lan (林依兰). Trong sự lành có điều không may, Trần Bá Đạt liên quan đến cuộc chính biến "Bè lũ bốn tên" (四人帮), cho nên sau này, Hồ Chí Minh (胡志明) nằm trong quỹ đạo bị xét lại của Mao Trạch Đông, bởi Trần Bá Đạt thân Liên Xô, trong nội vụ Nikita Sergeyevich Khrushchev.[2]

Lâm Y Lan (林依兰) là ai ?

Lâm Y Lan (林依兰), sinh ngày 21 tháng 8 năm 1902, tại huyện Y Lan (依兰) tỉnh Hắc Long Giang (黑龙江). Tháng 5 năm 1917, Lâm Y Lan (林依兰) hoàn tất bậc trung học tại trường Đoàn Thanh niên Cộng sản (共产主义青年团). Tháng 10 năm 1922 vào đảng Cộng sản, tổ chức đảng, gửi cô đến Liên Xô học tại Đại học Đông Phương (东方大学) Moscow.

Tháng 6 năm 1926, Cô trở về Diên An (延安), làm giám đốc Bộ phận bảo mật hồ sơ.

Tháng 12 cùng năm, Đảng tuyển chọn Lâm Y Lan vào Học viên Quân sự Hoàng Phố, khóa đào tạo 3 năm, chuyên ngành tình báo quân sự.

Đào tạo 5 chương trình, mỗi học viên phải trải qua:

- 1- Đào tạo chuyên môn: Những phương pháp theo dõi và kỹ thuật thẩm vấn....
- 2- Pháp luật: Những liên quan đến hoạt động bắt giữ, buộc tội và truy lùng tội phạm trong ngoài nước.
- 3- Kỹ thuật đối phó: Tổ chức biểu tình, chống biểu tình và qui luật chiến đấu.

4- Luyện tập thể lực, võ thuật Thiếu Lâm, hấp thụ khí hậu nóng lạnh, sương mù, băng tuyết, rừng núi cheo leo và ẩn mình. Huấn luyện bắn tất cả loại đạn và súng, bắn trên không trung, trong phòng, bóng tối, trên đường phố, cao ốc v.v...

5- Tổng quát kiến thức: Tâm lý, xã hội, kinh tế, giáo dục, văn hóa, ngoại giao, tổ chức lực lượng tình báo v.v...

Lúc này Lâm Y Lan có tước hiệu "cao thủ tình báo", sau 3 năm trình luận án "Giải phương trình tình báo chiến lược", đạt bản lĩnh thủ khoa tại Học viên Quân sự Hoàng Phố, và tiến sĩ khoa học nhân văn tại Đại học Đông Phương (东方大学) Moscow, Liên Xô.

Năm 1929, làm Tổng thư ký Bộ Xã hội Trung ương, thực chất tình báo nhân dân. Năm 1930, tổ chức đảng tạo cơ hội đưa bà đến với Hồ Quang (胡光) sẽ là bạn đồng hành "phương xa" (tình báo nước ngoài), thuộc Quân ủy Trung ương cách mạng Diên An (延安), lúc bấy giờ Đặng Tiểu Bình tham mưu trưởng Cục tình báo Nhân Dân Cách Mạng.

Tháng 12 năm 1934, Lâm Y Lan (林依兰), trưởng đặc vụ tình báo Hoa Nam bảo vệ đảng, Bà còn được trao đặc nhiệm tình báo trong quân đội Bát Lộ Quân (八路军) tại Đông Nam (东南) Trung Quốc. Bà cùng với vị hôn phu Hồ Quang (胡光) thực hiện điệp vụ chống gián điệp đối phương. Bà đáp ứng nhu cầu thu thập thông tin tình báo chiến lược, thành lập một trạm tình báo mới ủy nhiệm cho Thái Hành (太行) huyện phó quân sự đảm trách. Trụ sở tình báo của Bà đặt trên những quan lộ dẫn vào Bát Lộ Quân (八路军), kiểm soát các đường giao liên thông qua trung tâm lãnh đạo của Lâm Y Lan tại Bát Lộ Quân.

Tháng 2 năm 1935, Lâm Y Lan đến thôn Địch Kháng Đại (的抗大), mang theo một bức thư bí mật của Mao Trạch Đông, trao cho Bành Đức Hoài (彭德怀) và Lâm Nhất Huê (林携), đề nghị tuyển quân, huấn luyện quân báo, xâm nhập vào lãnh thổ Việt Nam thu thập thông tin chuẩn bị cơ sở cách mạng cho Hồ Quang (胡光). Mùa thu, Trung tâm tình báo đảng chỉ định Lâm Y Lan làm giám đốc tình báo quân báo tại Bát Lộ Quân (八路军). Hồ Quang (胡光) được trao đặc nhiệm phó tham mưu tình báo Đông Nam, trực tiếp nhận chỉ thị ban lãnh đạo, và điều động nhóm tình báo Thái Hành (太行) tại Tế Nam (冀南) qua hỗ trợ Quảng Đông. Hồ Quang còn điều hành phân bộ "thông minh" (tình báo情报), dưới quyền có Thái Nhạc (太岳).

Bình minh, ngày 1 tháng 5 năm 1935, tại Tảo Viên (枣园) Diên An (延安). Thời tiết nóng, bên trong hang động có nhiều hơi nước, Mao Trạch Đông (毛泽东) mệt mỏi, ngày đêm khó ngủ, ông chờ đợi một dòng tin nhắn của Lâm Y Lan. Vào lúc nửa đêm ngày 5, Lâm Y Lan cho một bộ phận quân báo đưa tin: "Bát Lộ Quân (八路军) bị quân đội Nhật Bản tấn công trước đường dẫn vào trung tâm phía Bắc của trụ sở chính Bát Lộ Quân, hiện quân địch đang đột phá đài phát thanh".

Tình hình khác, từ sáng sớm hôm sau, Quân đội Nhật Bản loan tin đã thực hiện "bức tường sắt bao vây." do Tướng Cương Thôn (Okamura-岡村) điều động quân đội, khoản 50.000 binh lính, dồn dập phá hủy các tụ điểm đồn trú của "Bát Lộ Quân (八路军) Trung Quốc.

Tổng tư lệnh quân đội Nhật Bản, Cương Thôn (Okamura-岡村) điều động khoản 50.000 binh lính đánh phá những tụ điểm đồn lũy của "Bát Lộ Quân (八路军) Trung Quốc. [3]

Mao Trạch Đông truyền lệnh, Lâm Y Lan mở cuộc tấn công bí mật, thực hiện bắt sống các nhân vật lãnh đạo quân đội Nhật Bản, tình báo dân sự và quân báo nhảy vào vùng căn cứ quân Nhật Bản, hy vọng phát triển chiến thuật đánh bại quân của

tướng Nham Tùng Nghĩa (Yoshio Iwamatsu). Nhưng Lâm Y Lan bị trở ngại chiến thuật "C. Không có kế hoạch chiến đấu" (C 号作战计划) của quân đội Nhật Bản, quyết định tập trung 3 Sư đoàn, liên kết tấn công quân sự Nhật thất, trận chiến sau 15 ngày, đem lại một vùng an ninh cho căn cứ Bát Lộ Quân (八路军) tổng kết vẫn ôm con số bại chiến.

Bát Lộ Quân (八路军) nhận được tin tình báo cho biết: quân Nhật Bản đã ám sát Lưu Bá Thừa (刘伯承). Tin đến thu hút sự chú ý của Đặng Tiểu Bình (邓小平), và tin đồn dập đưa đến: "đã cứu sống một người lính Bát Lộ Quân (八路军) mang theo mình một đài phát thanh nhỏ, nào ngờ đó là chỉ huy phó tình báo tên Hồ Quang (胡光) đang thu tin phía Bắc bị trúng phục kích của dân quân địa phương.

Lâm Y Lan tiếp nhận mệnh lệnh mới, mặt khẩu "hộp tập tin", đặc vụ khó trôi, nhảy vào khu vực kiểm soát của quân Nhật Bản tại phía Đông Nam, từng bước âm thầm len lỏi qua cánh đồng, ẩn mình trong rừng núi nhiều ngày căng thẳng, đột nhập vào bên trong lòng địch, ngủ dưới gầm phi trường không ánh sáng, vào thời điểm đó quân Nhật Bản đánh giá thấp sự nguy hiểm không xuất hiện. Lâm Y Lan không có thời gian suy nghĩ riêng tư, tiếng máy bay cất cánh đếm được số lượng của địch hiện có trên chiến trường Trung Quốc.

Những phi vụ đánh bom, bắn phá tỏa ra lớp màu trắng thuốc lá, trong khi đó mọi người nhón nhìn kẻ thù với tiếng súng đang vang trên bầu trời phía Đông và phía Tây của dãy núi dưới chân của kẻ thù, cảm tử Trung Quốc vôi vữa băng qua dãy núi, tiến vào các trại nghỉ binh của Nhật Bản. Lâm Y Lan lập chiến thuật tình báo phản công "bao vây bức tường sắt" phục kích từng lớp chiến hào, tiếp cận từng bước, đâm vào bức tường sắt bao quanh thu nhỏ lại, đến lúc tấn công tình báo chấp nhận hy sinh, buộc quân đội Nhật Bản đầu hàng hay ngồi vào bàn hội nghị quân sự.

Đến khi phát hiện quân địch đã lập trận phản công "mãnh liệt" vào giờ X, tấn công của địch tàn bạo, Lâm Y Lan bại trận quân báo hy sinh vô số.

Điệp viên Lâm Y Lan (林依兰) trước trụ sở Bát Lộ Quân (八路军). Nguồn ảnh: Vũ Ma Điền (于麻田).

Lâm Y Lan thoát chết tại phi trường quân sự Nhật Bản, thu lại mình, ném hết phương tiện tình báo xuống cái giếng khô trong làng, ở trên mặt giếng phủ nhánh và lá cây, chỉ còn giữ lại một khẩu súng lục và cuốn sách nhỏ bí mật nhất, trong tâm trí còn lại một nhân viên tình báo đang ở trong phần đất của đối phương (Hồ Quang). Bà bắn ra một tín hiệu bí mật "Tiếp đầu ám hiệu" (接头暗号) nhắn những địa chỉ tính báo địa phương khẩn cấp thu quân.

Lâm Y Lan suy nghĩ về tầm quan trọng của một tình báo, chứ không phải xác định hy sinh bản thân, cũng không thể lấy thành tích tù binh tô điểm ý lịch. Trong trường hợp khẩn cấp, chấp nhận đường trên sườn bậc thang nguy hiểm, tuy nhiên nếu có đồng hành bên cạnh an tâm hơn.

Lúc này, trong hang động cô độc, đôi tay đào một cái hố nhỏ, chôn vùi cuốn sách nhật ký, nén đất cẩn thận, nguy trang đặc biệt, chu đáo. Cô nghĩ rằng: Nếu tập tin không rơi vào tay kẻ thù, có ngày lấy lại được sẽ khám phá nhiều tín hiệu mật mã của địch.

Rời mục tiêu, xuống đồi đi dọc theo các bậc đất, đến eo hẹp của sườn núi, thấy rải rác xác tử vong của quân Trung Quốc ở gần giao thông hào khu quân sự Nhật Bản. Khi cô chạy đến chân đồi, lính Nhật trên đỉnh đồi, bắn bừa bãi la hét xung phong. Màn đêm buông xuống, cô lần hồi đến các tụ điểm của đồng chí mình, cô tự biết đã lạc phương hướng, trong đêm tối vội bước chân dài, men theo sườn đồi, và trèo lên cao tìm một lỗ nhỏ để ngủ, lấy lại sức cho ngày mai, cả thân người siết chặt vào lỗ hẹp, nhiệt độ của núi rừng xuống âm thấp, toàn thân mệt mỏi, lạnh và đói, trong giấc ngủ, nhờ đôi tay túm tụm với nhau sưởi ấm đến sáng.

Trung tướng Nham Tùng Nghĩa (Yoshio Iwamatsu 岩松义雄) và đại quân Nhật Bản tại Trung Quốc. Nguồn: Tương Quân (将军). [4]

Sáng hôm sau, tìm nơi trú ẩn của thành viên tình báo địa phương, sau đó về đến Bát Lộ Quân (八路军). Lâm Y Lan ngồi bắt chéo chân trên bàn, lắng nghe báo cáo của nhân viên được gửi đến từ các cơ quan tình báo. Trong ngày dùng máy ghi âm xách tay nhỏ, ghi lại những chi tiết mới nhận được và viết vào sổ tay mật mã do những thành viên tình báo đã tử vong để lại.

Hôm sau, được tin Tả Quyền (左权) phó tham mưu trưởng Bát Lộ Quân hy sinh trong trận chiến tấn công trong lúc đang điều động cơ sở gián điệp "một, hai, chín" thi hành đặc nhiệm ngăn chặn quân đội Nhật Bản trên đường hành quân. Dem xác của Tả Quyền về Diên An, Trung ương Đảng và Quân Ủy Trung ương yêu cầu giữ bí mật.

Thêm một hung tin Trương Hữu Thanh (张友清) Tổng thư ký văn phòng phía Bắc bị bắt và tự tử trong tù Thái Nguyên do quân Nhật Bản quản lý.

Tiếp theo tin, Hà Vân (何云) "đám mây Hoa Nam" của Tân Hoa Xã, trưởng văn phòng Hồ Bắc với hơn 40 phóng viên đồng hy sinh. Trương Hành Vũ (张衡宇), Giám đốc văn phòng miền Bắc điều tra toàn bộ thành viên có 10 tình báo hy sinh, trong số đó có Kim Bạch Uyên (金白渊) và Đột Vi (突围) các nhà lãnh đạo tương lai của Bắc Triều Tiên đồng hy sinh, đội quân chống Nhật Bản chịu tổn thất lớn.

Mao Trạch Đông đề xuất bằng mọi giá khôi phục uy tín của Bát Lộ Quân, lý do an toàn cách mạng, xem xét việc chuyển trụ sở chính của Bát Lộ Quân về phía Tây Bắc, Sơn Tây. Bành Đức Hoài (彭德怀) nhân mạnh trụ sở ở lại phía Đông Nam, được coi là chiến lược trụ quân.

Cùng đêm đó, Lâm Y Lan tập trung tình báo đột nhập miền Bắc tại ngôi làng nhỏ của Tiểu Nam Sơn (小南山). Bành Đức Hoài (彭德怀) đứng trong cánh đồng lúa mì, ngạc nhiên hỏi:

- Ai ra lệnh tập kết tại điểm thôn phía trước.

Mọi người xung quanh không ai trả lời, đồng hiểu không ai khác ngoài Lâm Y Lan.

Bành Đức Hoài (彭德怀) suy nghĩ, nói:

- Sao ta và đối phương đồng chia quân rải mỏng như thế, bởi vậy Tả Quyền (左权) và hàng ngàn đồng chí hy sinh, đúng là người làm cách mạng vô sản còn thô sơ, tuy tình cảm đối với đảng có thừa nhưng thiếu khả năng chiến đấu.

Trong chiến trận này Lâm Y Lan tuy không còn khả năng nâng cánh tay của mình lên để chào mọi người. Bà cố gắng báo cáo: "Thưa tướng quân Bành Đức Hoài (彭德怀), tôi xin trở lại chiến trường xin chiến đấu cùng với tướng Đằng Đại Viễn (滕代远)" để nhớ ơn lời Chủ tịch Mao tại "khán đài" (抗大). Sau khi nghe Lâm Y Lan trình bày, Bành Đức Hoài (彭德怀) chấp nhận đồng tham gia vào "Bình Giang khởi nghĩa". nay chỉ cần thời gian sửa chữa con đường mòn phía sau Phổ An Tự (浦安修). Lâm Y Lan sẽ là người đi đầu cảm tử quân.

06 tháng mười năm 1943, Lâm Y Lan (林依兰) và Đằng Đại Viễn (滕代远). Nguồn ảnh: Vũ Ma Điền (于麻田).

Năm 1942, Lâm Y Lan (林依兰) và Bát Lộ Quân của Bành Đức Hoài, tiến hành kế hoạch tình báo tấn công: Khi mùa xuân đến quân đội Nhật Bản tham gia ngày lễ Kỳ Huyền (祁县), xem Đại Hồng Đăng (大红灯). Thời điểm đó, thường xuyên bồi rối khi hành lễ. Lâm Y Lan quyết định "truy quét sạch" quân đội Nhật Bản, bởi thời gian Kỳ Huyền (祁县) thời tiết rất xấu, nhưng thuận cho chiến tranh tình báo. Lâm Y Lan chuyên quân báo vào sát nách quân Nhật Bản, Sư đoàn độc lập ém quân vào lợi thế động thủ, mặc khác liên lạc bộ phận tình báo vẫn còn bám trụ trong quân đội Nhật Bản, di chuyển thêm cảm tử quân đến khu rừng gần phòng ngự huyện Du Xã (榆社). Liên lạc một số quân báo duy nhất còn duy trì trong rừng. Sau khi nhận mật khẩu "Ích Tử" (đèn nhật) tức khắc diệt trừ quân Nhật Bản, theo đơn đặt hàng của Mao Trạch Đông, chỉ định nhóm nghiên cứu Lâm Y Lan thực hiện kế hoạch tấn công, chọn một đêm Kỳ Huyền (祁县), lấy máu rửa nhục cho ngày thua trận "C. Không có kế hoạch chiến đấu", thôi thúc bà chống Nhật Bản bằng ý chí, bằng sáng tạo cá nhân.

Nhiệm vụ mũi nhọn cảm tử quân do nhóm tình báo Lưu Tú Phong (刘秀峰) phụ trách, cung cấp đầy đủ vũ khí nhẹ, lưỡi lê "sát thủ", khi mật khẩu "khẩu súng địch reo" lập tức tấn công, sau khi hoàn thành nhiệm vụ thay đổi mật khẩu "chuông đỏ", đặc biệt thời điểm này chưa tiết lộ địa điểm tấn công. Mật lệnh, ám sát hay bắt sống những tướng quân Nhật Bản, như Trung tướng Nham Tùng Nghĩa (Yoshio

Iwamatsu 岩松义雄), Tổng tư lệnh quân đội Nhật Bản, Cương Thôn (Okamura-岡村).

Bành Đức Hoài lựa chọn 50 sĩ quan giàu kinh nghiệm quân báo trong Bát Lộ Quân đã từng hoạt động tại Á Châu, Bộ Tổng Tham Mưu đề cử tướng Lưu Mãn Hà (刘满河), thông qua kiểm tra khả năng để cung cấp quân cho ngày Kỳ Huyện (祁县) đang đến. Cơ hội mới cho những tình báo hóa trang (化装), tại nhà hàng Đức Hưng (德兴), nơi hoạt động cơ mật uy tín hiện nay, cũng là nơi ngang tàng trong chiến trận, họ đang cải trang ngày hội ngộ bạn bè, và có nhiều nơi tụ điểm tình báo cải trang hợp mặt doanh nhân, kinh doanh, một số cải trang người phục vụ vệ sinh, tất cả họ bận rộn thâu đêm, trước và sau họ tương ứng với nhau nhịp nhàng, sắp xếp chặt chẽ thành viên trong nhóm chuyên ám sát bay vào đêm tối trên tay con dao găm, đúng 0 giờ đêm xuất kích.

Trình thám của Lâm Y Lan tường trình: Trong đêm điệp viên Nhật Bản đang say rượu, bỏ ngõ bên ngoài không để lại một nghi ngờ nào. Điệp viên Nhật Bản bắt đầu thức dậy xếp lại bàn, ghế chông chênh, các thức ăn để bừa bãi, mọi thứ ngổn ngang, cũng có thể những thứ ấy sẽ trở thành vũ khí trên tay, biết sử dụng nó ắt nhiên hữu hiệu, toàn bộ sàn nhà thức ăn bừa bộn. Cũng nên chú ý binh sĩ Nhật Bản thừa dững cảm, tháo vác tất cả kỹ năng đặc biệt, một nửa gói thuốc lá, có thể biến thành thuốc nổ.

Tường trình chưa hết lời, có tin:

- Nhiều nhóm tình báo của Nhật Bản đều bị giết chết, người đứng đầu cũng đã bị cắt đầu.

Lưu Mãn Hà (刘满河) truyền tin vào làn sóng điện của Lâm Y Lan, ban hành lệnh sơ tán những tên lính Nhật Bản vừa bị thủ tiêu cho đi nơi khác, tránh địch phát hiện.

Sau một ngày tại huyện Trường Trị (长治), thành phố Thái Nguyên (太原) vẫn yên tĩnh sinh hoạt bình thường, mọi bí mật chiến tranh đang đun nóng, trên đầu súng chuẩn bị nả khói, cả hai quân đội Nhật-Trung cố thủ, và chờ đợi lệnh hiệu không giờ.

Bát Lộ Quân của Bành Đức Hoài chiến thắng đầu trong những vụ ám sát chết nhiều tình báo Nhật Bản, nhờ nhóm "Ích Tử" nghiên cứu trước hành động và cung cấp "Kỳ Huyền" (Bảo đồ-祁县) hướng dẫn chính xác mục tiêu, gây hoảng loạn gián điệp đối phương.

Tướng Nham Tùng Nghĩa (Iwamatsu Yoshio) thông qua Tư lệnh quân đội phía Bắc, Tổng tư lệnh quân đội Nhật Bản, Cương Thôn (Okamura-岡村) đồng ý kế hoạch "Ích tử" phản công, ra lệnh giải tán quân đã chết (lập nghĩa trang).

Chưa hết tháng 5 năm 1942, chiến tranh "càn quét" cuối cùng chọn huyện Hương Ma Điền (向麻田). Bành Đức Hoài dẫn đoàn quân đến nơi chỉ thấy một khu vực nhiều ngôi làng trống rỗng, yên lặng không có bóng địch, lo âu sợ trúng kế phục kích.

Lâm Y Lan thông báo chiến trường có một bộ phận binh sĩ hậu cần Nhật Bản di chuyển bệnh binh, ốm yếu ẩn tại huyện Lê Thành (黎城) tại khu vực núi trên. Thực chất Tổng tư lệnh quân đội Nhật Bản, Cương Thôn (Okamura-岡村) muốn có một sự lặp lại chiến trường năm ngoái "bức tường sắt bao quanh" (铁壁合围). Trong khi ấy, Bành Đức Hoài mơ tưởng đến chiến trường Bãi Liễu (罢了). Cho nên hai kẻ thù Nhật-Trung đồng tìm kiếm một chân gà, tất cả bị lừa bởi một nữ điệp viên, cài môi giới Nhật-Trung ngồi vào bàn hội nghị giải giới chiến tranh.

Lâm Y Lan (林依兰) vợ của Hồ Chí Minh đang sống tại Bắc Kinh (胡志明他的妻子和孩子在北京). Nguồn: Gia đình Lâm Y Lan (林依兰) cung cấp.

Lâm Y Lan, của 27 năm sau (1922-1949) đạt tột đỉnh danh vọng là một cán bộ cao cấp Vụ Trưởng An Ninh trung ương nhà nước Trung Quốc, và Cục phó nội chính,

điều hành Trung tâm truy lùng tội phạm trong ngoài nước, bảo lưu tài liệu nhân sự của Quân ủy Trung ương ĐCS TQ (CPC).

Lâm Y Lan (林依兰) của thập niên 1950. Có những chiến tích tình báo kỳ công tại Á Châu, bà từng bí mật đến tại Hà Nội, trợ lực Hồ Chí Minh cướp chính quyền.

Về ngoại giao, sau cuộc chiến Điện Biên Phủ, bà điều hành phái bộ trao đổi tù binh Pháp-Việt. Bà phá những vụ án tranh chấp trong nội bộ đảng cộng sản Đông Dương và đảng cộng sản Việt Nam, với những điệp vụ thủ tiêu bí mật những nhà ái quốc Việt Nam đang cản trở Hồ tiến hành mưu đồ thuộc địa của Trung Cộng. Tư liệu lưu chiếu Hoa Nam [5]

Lâm Y Lan đối với một đặc nhiệm mới. Tung tình báo Trung Cộng vào "nội chính" Hồ Chí Minh, trợ lực an ninh đảng, đào tạo tình báo địa phương (tình báo nhân dân), giúp Hồ Chí Minh đối phó và "quét sạch" những đảng phái không cộng sản, một cánh tay bí mật rất đặc lực xây dựng sự nghiệp cho chồng.

Trong ngôn ngữ dân gian Việt Nam có câu: "thuận vợ thuận chồng tát biển đông cũng cạn", đây là hình ảnh đích thực của vợ chồng Hồ Chí Minh đồng lửa cướp nước Việt Nam!

Ngày 26/2/1950. Nhân dịp Hồ Chí Minh đi cầu viện tại Bắc Kinh, bà thường xuyên có mặt bên Hồ để chứng tỏ thành tích của vợ chồng bà, và một mục trung thành tuyệt đối với Mao Trạch Đông.

Buổi sáng ngày 12/3/1950. Tại biệt thự của Hồ Chí Minh, Lâm Y Lan (林依兰) đang ăn sáng, Đào Chu (陶铸) thăm viếng, bà tiếp đón, nói:

"Anh, Hồ làm tôi nhiều lo lắng, và chờ đợi ngày bình thường bên nhau xa vời vợi" (他, 何岚我太担心, 等天合遥远正常).

Đào Chu (陶铸) trả lời:

"Bạn đổ lỗi cho tôi, để rồi không chăm sóc cho Hồ Chí Minh, tôi chấp nhận, bởi đảng trao nhiệm vụ không thể từ chối được" (你怪我, 那就不要照顾胡志明的, 我接受, 所赋予的任务, 党无法拒绝).

Lâm Ý Lan, cho biết:

"Điều này không thể đổ lỗi cho bạn. Chúng tôi bị thu hút vào nhau, ngan-ngỗng là một, và tôi tin rằng tình yêu có thể chịu được sự thử thách của thời gian" (这不能怪你. 我们互相吸引, 天鹅, 鹅之一, 我相信爱能经受住时间的考验).

Sau năm 1951. Lâm Y Lan (林依兰) bí mật đến Hà Nội như con thoi, tự do ra vào "thần tiên" giữa hai gián điệp. Từ đó đất nước Việt Nam đắm chìm trong ác mộng cộng sản bao năm!

Huyền Tâm

danlambaovn.blogspot.com

Tham khảo.

[1] <http://blog.people.com.cn/article/1330311516223.html>

[2] <http://baike.so.com/doc/5662296.html>

[3] <http://w.baike.com/896257adb55a40a88dfd4247e1c1c1aa.html>

[4] <http://www.generals.dk/general/Iwamatsu/Yoshio/Japan.html>

[5] 林上世纪50年代出现的情报在亚洲的任何功勋功勋依兰,她曾秘密在河内,胡志明协助夺取政权.外交,奠边府战役后,她计划运行任务的囚犯交换法国,越南.她打破了印度支那共产党和越南共产党内部的纠纷,与秘密任务杀爱国者阻碍了中国进行的越南河殖民地的阴谋.

<http://danlambaovn.blogspot.com/2014/09/ho-chi-minh-mot-gian-iep-hoan-hao-ky-9.html>

9/25/2014

Hồ Chí Minh, một gián điệp hoàn hảo - Kỳ 10

Huỳnh Tâm (Danlambao)

"...Đất nước Việt Nam trải qua sự cai trị của đảng Hồ, đã 74 năm (1940-2014), ai cũng có thể thấy được rằng: Cơ chế nhà nước Cộng sản độc trị, đất nước không có dân chủ, nhân quyền, tự do ngôn luận, báo chí, xã hội dân sự và tín ngưỡng, từ khi có Hồ Chí Minh cho đến nay, thử hỏi đất nước Việt Nam đã có nhân quyền chưa, bởi công chúng không có quyền giám sát đảng, không được nêu lên ý kiến xây dựng chính phủ, nhà nước hay quan chức, nếu dân đụng vào là ở tù. Đảng "Bác" được quyền đi ngoài vòng pháp luật, không theo quy định nào, hành động tùy tiện, không chấp nhận những lời phản biện của người dân và không bị một trừng phạt nào trước pháp luật, quan chức đảng nhà nước cộng sản có quyền trảm trước đầu sau, nói chung đảng cộng sản chỉ đem lại cho dân tộc này, tràn trề bất hạnh và thảm họa mất chủ quyền!..."

*

Chao ôi! "cha già dân tộc" độc thân (国父胡志明无妻).

Nam-Nữ trưởng thành tình yêu lớn mạnh, một khi biết tìm đến hạnh phúc, lập phối hợp tình chồng vợ, nó thuộc về cuộc sống văn hóa tự nhiên của con người. Trên thế gian này đã là vậy, không có vấn đề gì bàn luận thêm, bởi tất cả người Nam-Nữ là của trời cho, vốn sống hoàn hảo sự thực từ cổ đến kim không thay đổi.

Chỉ có đảng và "Bác" mới "dị tục" về hôn nhân! Đảng kiểm soát hoàn toàn hạnh phúc của mỗi cá nhân, gọi là bao cấp toàn diện, vì mục đích chính trị mà đánh mất nhân ái, đạo đức của con người, nặng nề, xấu xa xu hướng ca tụng lãnh tụ, tôn sùng chủ nghĩa cá nhân còn hơn cả "thần thánh", tất nhiên cộng sản không giống ai, một thứ man trá, bản bụng, cho nên mọi việc sinh hoạt đời thường của nhân dân "nhà nước quản lý", muốn thoát ý hệ cộng sản phải dứt khoát. [1]

Trung Cộng tiến hành chiến lược thôn tính Việt Nam, mượn con đường phụ nữ và mạng lưới tình báo Hoa Nam hỗ trợ, dưới sự lãnh đạo của nhóm bí mật Long Đàm (龙潭). Sở tay bà Lâm Y Lan, ghi chú:

Năm 1939. Quân ủy Trung ương Trung Cộng (CPC), bí mật đề cử Hồ Quang (胡光) tham gia hoạt động Đảng Cộng sản ở nước ngoài, gọi tắt (Đông Dương). Cùng

năm, nhóm tình báo Long Đàm (龙潭), bí mật tung ra con người Hồ Quang (胡光), một tiểu sử mới trùng hợp với Nguyễn Tất Thành bị bắt giữ bởi chính quyền Anh, và đã chết tại Hồng Kông vào năm 1933. Long Đàm dựng lên một Nguyễn Ái Quốc hoàn toàn mới, bắt đầu trá đổi Hồ Quang, đến Hồ Tập Chương và cuối cùng sử dụng cái tên Hồ Chí Minh đi vào lịch sử Trung Cộng. Trên danh nghĩa một phóng viên của báo đảng Cộng sản Trung Quốc.

Đầu năm 1940. Hồ Chí Minh cùng nhóm tình báo Long Đàm (龙潭) đến Việt Nam để điều nghiên tình hình Việt Nam và thiết lập những căn cứ chiến lược, gần biên giới bên này khu tự trị người dân tộc Choong, phía Bắc của núi Pắc Bó bên kia tỉnh Cao Bằng.

Tháng 8/1940. Hồ Chí Minh trở về Quảng Tây, theo chỉ thị của Trung Cộng đi Liễu Châu liên lạc các tướng của Quốc Dân Đảng Chương Khôi (章魁), Tiêu Văn (萧文) vào giai đoạn chống Nhật. Trung Cộng phải hợp tác lần thứ hai với Quốc Dân Đảng, do đó, tướng Tiêu Văn (萧文) cùng các tổ chức cách mạng khác nhau tại Việt Nam hợp tác với Liên minh Cách mạng Việt Nam (Việt Nam Cách Mạng Đồng Minh Hội) của Hồ Quang, nhân dịp liên minh trá hình này cùng Quốc Dân Đảng Việt Nam mở thêm liên hệ và tuyên truyền Cộng sản đến với nhân dân Việt Nam. Một liên minh mà khác mục đích chống Nhật Bản, cho nên có những mâu thuẫn lớn và nhầm lẫn về mặt tổ chức. Sau đó Quốc Dân Đảng Việt Nam phản đối mạnh mẽ đường lối chính trị cực đoan của Việt Minh. Từ đó đồng minh Quốc-Cộng không còn chung sống, đường ai nấy đi, Quốc Dân Đảng Việt Nam và Việt Minh chỉ còn duy nhất một lời "hứa hẹn tiêu diệt lẫn nhau".

Việt Minh, sử dụng lời hứa hẹn trên với Quốc Dân Đảng, sau đó áp dụng tiêu diệt nhân dân Việt Nam, và phương pháp trị quốc hàng đầu của đảng cộng sản, bằng trí tuệ dối trá không từ mọi việc, chỉ tiêu duy nhất lừa đảo thật hay, độc quyền đại sự phá nát quốc gia, che khuất hành động tội bại của lãnh tụ và đảng, như những khuyết tật khó trị của "*Hồ Chí Minh, thằng chó cái phụ nữ hay thằng điếm đàn bà*". Lời này của Mao Trạch Đông (胡志明的男孩婊子女子).

Thế mà đảng "Bác" tự hào "Hồ Chí Minh quốc phụ độc thân" (国父胡志明无妻), chẳng qua mục đích mưu đồ cướp nước, thực hiện chính sách ngu dân, đưa dân tộc Việt Nam vào đại lộ mù quáng, trung thành tuyệt đối với "Bác", trao thân suốt đời, cống hiến cho đảng. Đảng là thiên đường thủ đoạn, dối trá của đảng "Bác". Nhồi nhét, tẩy não thiếu nhi, thanh niên, sinh viên, những tín đồ cộng sản vô tổ quốc, và

những lòng tin mê muội thiên đàng cộng sản, cho đến ngày nay chính "Bác" cũng chỉ đến cõi thiên binh. Tất cả đều qua chương trình giáo dục học đường, mượn sách giáo khoa, địa lý, tuyên truyền lịch sử đảng, như "*Những mẩu chuyện về đời hoạt động của Hồ chủ tịch*", của "Bác" dưới bút hiệu Trần Dân Tiên (陈民先- Trần Trung Quốc), hay cuốn sách "*Vừa đi đường vừa kể chuyện*" (边走边说), tự truyện của "Bác" dưới bút hiệu T. Lan, và thê thảm hơn tập thơ "*Nhật ký trong tù*" của một tên vô danh tại đất Hán, thủ phạm Hoa Nam sang đoạt tập thơ, chuyển qua tay "Bác" trở thành "Hồ" cuỗm, thế là "Bác" đảng ta tự tay nhận đại của mình! Nhân dân Việt Nam chỉ học được những "vô tình ca" là một sách lược tuyên truyền tung kinh "*Hồ Chí Minh sống cho đất nước và nhân dân, vì cách mạng không lấy vợ*". Hy vọng đảng "Bác" phát hành sách giáo khoa tuyên truyền những cuộc hôn nhân, bỉ ổi nhất, và gia đạo vợ-con của "Bác" tuyệt vời!

南部各州的臉分析4, 胡志明, 中国国家游泳死很多人选择一个或两个是铁的, 稳定的需求越南. 文件: 黄心. (*Hoa Nam phân tích 4 khuôn mặt Hồ Chí Minh*,

Trung Cộng Quốc khai tử nhiều Hồ để chọn một hay hai xuất sắc, theo nhu cầu ổn định VN. Tư liệu: Huỳnh Tâm).

Hồ Chí Minh ngay trang góa vợ, "thề rằng không bao giờ biết đến phụ nữ".

Lạ chưa, Hoa Nam bày ra tư tưởng Hồ Chí Minh góa vợ, tuyên truyền vào lòng dân sục sủa mùi hiền triết, đạo đức hơn cả Chúa-Phật cũng không bằng, thực chất họ Hồ sống được nhờ "huyền thoại", xây dựng trên trục "trừu tượng" không cơ sở của Trung Cộng. Do nguyên nhân trên, người ta bắt đầu thăm dò, tìm hiểu, nghiên cứu tiểu sử gia đạo của kẻ "thần thánh" thì ra thân phận Hồ Chí Minh chẳng có gì mà lại quá vô duyên. Không khác nào một cây "kem que", thiếu hấp dẫn khi ra ngoài ánh sáng, nó sẽ chảy hết nước còn lại tro trọi que tre, do vậy hình ảnh của Hồ Chí Minh sẽ bị rệu rã vào thời kỳ người dân Việt Nam tiến bộ.

Đảng cộng sản vẽ vời chân dung Hồ Chí Minh quá đáng, đến độ ngày nay nhân dân Việt Nam, thấy đảng và "Bác" là phải ớn lạnh. Chú ý nhất tình tiết của Hồ, một con người sinh lý bình thường tự nhiên không có vợ, vô lý, một dấu hỏi trung thực, vì đâu "Bác" hóa thành nhân vật đặc tính bí ẩn?

Khi đó, Hồ Chí Minh hoạt động những gì trong cuộc sống tại Trung Quốc hay sau khi cướp chính quyền tại Việt Nam, đã có những lê thê biết bao nhiêu đời vợ. Theo Hoa Nam thu thập được cho rằng: "*Hồ Chí Minh chính thức có vài đời vợ, và không làm sao tính cho hết người yêu của ông ta*" (胡志明市有四个正式妻子, 以及一些其他的情人). [2]

"Bác Hồ" để lại tư tưởng ân ái phụ nữ". ("胡叔"女性认为性生活)

Những tư liệu nói về "Hồ" rất nhiều nhưng lại hiếm hoi về sự thật về con người Hồ Chí Minh, đôi khi gặp được một tư liệu khó tin nhưng lại là sự thật bởi qua nhiều khảo chứng của Hoa Nam và nhiều tác giả cho rằng Hồ Chí Minh đời vợ như thể doanh nhân biết cách chọn lựa lấy hai dự án cho tương lai rục rã "môi hở răng lạnh" (唇裂齿寒) và "Hồ quốc phụ VN" (胡国父共产党VN).

Chúng tôi xin giới thiệu cuốn sách "*Điểm đỉnh The Zenith*" của tác giả Đoàn Châu Hồng (段珠红), một sử gia bất đồng chính kiến Trung Quốc đang lưu vong tại Pháp. Đồng mạo muội xin mời đảng viên cộng sản hãy đọc tác phẩm này rất hay và quá tuyệt.

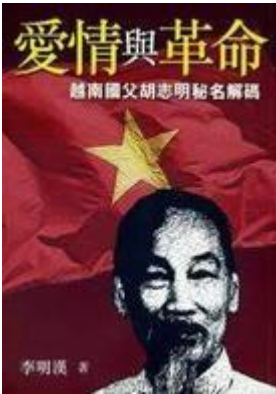
Theo nội dung "*Điểm đỉnh The Zenith*" tác giả giới thiệu đời thực của "Bác", và phân khúc từng đoạn văn màu đỏ, bao gồm cả việc không bình thường của "*Hồ Chí Minh, dùng kim tiêm thuốc độc, ám sát tình nhân!*" Nội dung còn tiết lộ "long trời lở đất", "Bác Hồ" có lần hiếp dâm một em bé bốn (4) tuổi, tên là Tuyền (璇), và ăn ở người phụ nữ khác đã hạ sinh cho Hồ hai đứa con.

Đương nhiên nội bộ đảng, BCT/Trung Ương lo lắng, sợ chuyện tình đời của "Bác", phá vỡ trái tim của vị "thần thánh Hồ Chí Minh", sẽ kéo theo hình ảnh "cá mè một lứa" gồm Trung Cộng và Quốc tế Cộng sản đồng xấu hổ vô biên. Mao Trạch Đông cảnh giác Hồ Quang và lên án "*chính Hồ thủ phạm ám sát cô Tuyền*" (主犯谋杀了她的何璇), cảnh cáo Hồ hãy dừng tay lại và lập gia đình bình thường như mọi người. Chính vì vậy mà Hồ Chí Minh có mặt tại Việt Nam. Hoa Nam lấy sự cố này, chọn thời điểm tháng 8, cướp chính quyền như thể tiêm vào tĩnh mạch của Hồ Chí Minh một tác động sống, gọi là ngày độc lập, thực hiện cuộc biểu tình im lặng so với thực tế mà Việt Cộng tuyên truyền.

Đoàn Châu Hồng (段珠红) còn phân khúc trong cuốn sách chỉ ra tội ác của Hồ Chí Minh lấy quyết định ám sát "Nông Thị Xuân" để tránh tiếp xúc với tiểu sử "Hồ thần thánh". Sau đó đảng cố tình sắp xếp một tai nạn xe hơi giết chết "Xuân", cho thấy nội bộ đảng tự nó hỗn loạn. Sau khi "Xuân" chết, mật lệnh không được tiết lộ về vụ này, thời điểm cái chết của "Xuân", được xem nội bộ đảng thực hiện cuộc biểu tình im lặng. [3]

Đoàn Châu Hồng (段珠红) cho biết thêm cuốn sách của mình trải qua mười lăm năm dài (15), kết quả của tham khảo và nghiên cứu.

Chúng tôi xin giới thiệu cuốn sách thứ hai, cũng không kém một trái phá nổ banh đảng "Bác", qua tác phẩm: "*Giải mã bí mật tên cha già dân tộc*", của tác giả: Lý Minh Hán.

解码名为 "父亲国" 的秘密文件,

作者: 李韩明 (李明汉).

周日出版 (香港),

2011年10月1日商品条码:

9789881553157,

ISBN: 9881553156. 文件: 黄心.

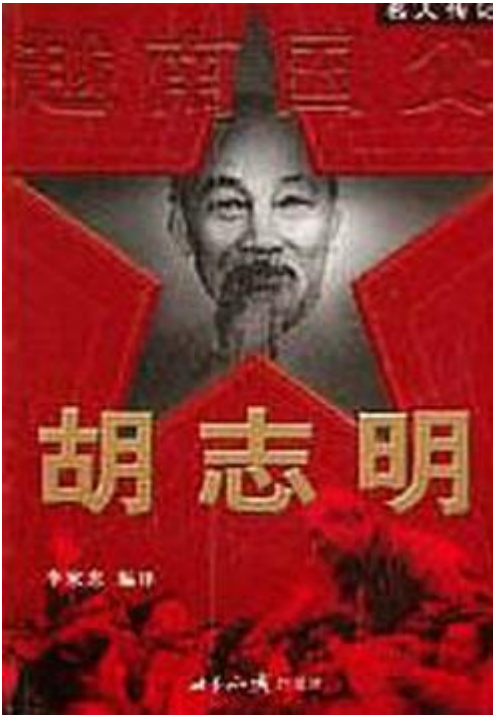
Tác phẩm "*Giải mã bí mật tên cha già dân tộc*", của tác giả: Lý Minh Hán (李明汉). Nhà xuất bản Trời (Hồng Kông), ngày 01 tháng 10 năm 2011. Mã vạch sản phẩm: 9789881553157, ISBN: 9881553156. Nguồn: NXB Trời.

Theo nội dung. Sự nghiệp cách mạng của Hồ Chí Minh đã là "huyền thoại", ngày nay người dân Việt Nam cần phải biết về tình yêu và hôn nhân của Hồ, bởi tất cả đều sự thật của một quái vật, nhưng rất ít người biết, bởi đảng và "Bác" đã ý thức điều xấu xa của lãnh tụ cần phải che giấu, trái lại biến hóa nó thành tư tưởng Hồ! Nhất là tình yêu và hôn nhân của "Bác". Đảng "Bác" vận dụng trí tuệ BCT/Trung ương thay đổi tư duy nhằm vận động che giấu thân phận giả trá, hãy biến nó thành chân lý cách mạng độc thân, mới là thần thánh hiện về, điều kiện đó đủ tư cách nói lên sự chính đáng của "cách mạng tinh khiết" (纯革命者). Và "Bác" cũng đã tuyên bố, rằng: "*Tình yêu và cách mạng hai thứ đối lập và rất nhiều sự kiện có liên quan cần bảo vệ chặt chẽ hơn cả bí mật*".

Tác giả, chọn tên Hồ Chí Minh để nghiên cứu, giải mã, lý do Hoa Nam tiết lộ nhiều tài liệu, ví dụ, những cuốn sách chi tiết về Hồ Quang, và người vợ đầu tiên cũng có thể người vợ chưa phải đầu tiên, bà Tăng Tuyết Minh ở Quảng Châu. Người ta cho rằng đây là một tình yêu, hôn nhân "cho thì lấy" "tặng thì hưởng", bởi đảng chọn hạnh phúc cho Hồ Quang. Do đó làm giảm tâm lý xác thịt và máu yêu, bởi đảng thực nhân đạo cho Hồ Quang, một tình yêu chưa bao giờ hứa hẹn, cách mạng vô sản, ưu việt là thế đấy, thường tặng cho đồng đảng một "bi ca" (悲歌). Đây là cuốn

sách bí mật lần đầu tiên Trung Quốc cho công bố, nói lên sự thật đời sống cá nhân của Hồ Quang. [4]

Tác phẩm thứ ba (Hồ Chí Minh là ai) của tác giả: Lý Gia Trung (李家忠), với nội dung vừa phải nhưng than van rằng: "*Bác cay đắng lại mặn mà hơn xưa*". Câu này ông Lý Gia Trung cuỗm của thi hào Nguyễn Du.

Tác phẩm thứ ba: Hồ Chí Minh là ai, của tác giả: Lý Gia Trung (李家忠) Biên dịch, NXB: Tân Hoa Thư Điển (新华舒典), Xuất bản ngày 10/01/2003. Mã vạch sản phẩm: 9787501221486, ISBN: 7501221480. Nguồn: NXB: Tân Hoa Thư Điển (新华舒典).

Tác giả, Lý Gia Trung (李家忠) với tư cách một học giả, thái độ khoa học làm việc nghiêm túc chứng nghiệm tư liệu Hồ Chí Minh. Ông nói: *Cuốn sách này tập hợp nhiều thông tin lịch sử chính xác, nội dung giá trị và phong phú cũng là một cuốn sách phản ánh về Hồ Chí Minh đã từng dùng thuốc kích dục "Cao Đơn Hoàn Tán" (高完的散射).*

Tác giả, Lý Gia Trung (李家忠), nói tiếp: "*Tôi hy vọng cuốn sách này sẽ giúp độc giả khắp nơi nắm được sự hiểu biết toàn diện rõ ràng hơn về cuộc đời của Hồ Chí Minh, một đóng góp thực tế của tôi quá khó để mô tả đầy đủ những gì Hồ Chí Minh đã để lại những dấu vết có nhiều suy nghĩ không tỏa sáng như mọi người mong đợi! Hy vọng trái tim Việt Nam sẽ hướng về tương lai khác, vinh quang hơn*".

Trái lại bà Lâm Y Lan (林依兰) không viết, nhưng phát biểu về sự thật của chồng bà: "*Hồ Chí Minh không phải người Việt Nam*" (表面的理由是胡志明说过越南不). Trong cuốn sách nhỏ bí mật nhất của Lâm Y Lan ghi chú: "*những người đàn bà khác của Hồ Chí Minh có những ai...*" (在胡志明农德孟和母亲的女人谁) và "*Hồ đã lãng lú qua mình những đàn bà bí mật nào*" (在胡志明市的女人). Thực ra không ai ở không để ý tìm hiểu hạnh phúc của người khác. Tuy nhiên "Bác" là lãnh tụ thần thánh "cha già dân tộc" bắt buộc tín đồ phải chú ý. "Bác" cũng là một trong những pho sách bí mật của đảng ta, nhân dân cần thảo luận đó cũng là điều tự nhiên tìm định nghĩa của nhiều điều sự thật về "Bác". Nhất là đòi tư lãnh tụ cộng sản Việt Nam do Hoa Nam xây tượng bằng bê-tông cốt sắt để cho những "phật tử" trung thành đảng "Bác" muôn năm và tôn vinh "cha già dân tộc". Gần đây tăng bóc "Bác" thêm một phát "quốc phụ dân tộc", đủ làm cơ sở đòi sau phê phán "Bác". Nhìn lại, nhân dân Việt Nam ít để ý và tìm hiểu về những tình nhân bí ẩn liên quan sự nghiệp của Hồ Chí Minh. Trong khi đó lịch sử nhân loại ghi rằng: "*Anh hùng không qua ải mỹ nhân*" (tinh tế biên cương anh hùng đích quá khứ-精细边疆英雄的过去).

Cũng may có nữ điệp viên Lâm Y Lan người vợ "hoành tráng" (可歌可泣) của "Hồ", đặt vấn đề sự thật của "Bác". Cho phép những người như tác giả bài viết này tự do khám phá một lúc đến năm (5) nhân vật bí mật như Nguyễn Tất Thành, Nguyễn Ái Quốc, Hồ Quang, Hồ Tập Chương và Hồ Chí Minh, cũng như điệp viên Lâm Y Lan khẳng định "*Năm (5) nhân vật này đều do Hoa Nam tạo ra lý lịch, đã là việc giả như thực, chỉ có Trung Cộng mới bạo phổi như thế, đối với Trung Cộng cái gì là thực-giả khó phân biệt, chính tôi cũng đã nhiều lần bị nhảm lẫn ôm vào lòng Hồ thực Hồ giả*". (五 (5) 字符由中国南方创建未能恢复, 因为真正的作者是中国唯一的新润肺这种暴力行为, 对于什么是真正的中国伪别无二致, 在我也有很多次被混淆抱喘喘实际作者).

Hồ Quang thích thú danh hiệu "quốc phụ dân tộc", để rồi, từ chối Tăng Tuyết Minh người vợ thứ nhất mà ông đã chính thức cưới.

Tháng 10 năm 1924. Hồ Quang (胡光) khởi đầu gia nhập hoạt động đoàn Thanh niên Cộng sản, có khả năng chính trị tốt, ông giao thiệp nhiều thành viên Nữ đảng.

Ngày 12 tháng 6 năm 1925. Đặng Dĩnh Siêu đứng ra bao cấp cho Hồ Quang (胡光) kết hôn với Tăng Tuyết Minh (曾雪明), quê quán Hạ Môn (厦门) Quảng Châu (广州).

Ngày 18 tháng 10 năm 1926. Hồ chính thức làm đám cưới với Tăng Tuyết Minh tại nhà hàng Thái Bình Dương (太平洋). Tham dự bữa tiệc gồm có bà Đặng Dĩnh Siêu (邓颖超) vợ Chu Ân Lai, và bà Đặng Tiểu Bình, La Đình (罗廷), Đặng (等), và Thái Sướng (蔡畅) người chứng hôn.

Ngày 12 tháng 4 năm 1927 tình vợ chồng xung đột, vội vàng chia tay, Hồ Quang ly dị. Lý do: không hài lòng hạnh phúc, từ đó Tăng Tuyết Minh bị quên bẵng, (những tài liệu đảng cộng sản VN tuyên truyền ly thân).

腰带本书"女人胡志明和农德孟的母亲谁" 出版社：东南亚。中国ISSN：社会科学，承办单位广西科学院东南亚研究所1003年至2479年. 文件: 黄心. Cuốn sách "Người Đàn Bà của Hồ Chí Minh và Mẹ của Nông Đức Mạnh là ai" Nhà xuất bản: Đông Nam Á. Viện Đông Nam Á Quảng Tây Học viện Khoa học Xã hội, tài trợ: Trung Quốc ISSN: 1003-2479. Tư liệu: Huỳnh Tâm.

Tháng 5 năm 1950. "*Nhân dân Nhật báo Trung Quốc*" (人民日报), bỗng loan tải "Tăng Tuyết Minh mất tích". Hoa Nam tạo ra một hồ sơ mới, giữa Hồ Quang (胡光) và Tăng Tuyết Minh (曾雪明), cho rằng họ đã chia tay trước đó 23 năm, bởi lúc này Hồ Quang thay tên đổi họ Hồ Chí Minh lên đường làm Chủ tịch nước Cộng hòa Dân chủ Việt Nam.

Sau năm 1954. Hồ Chí Minh chính thức cầm quyền tại Hà Nội, luôn phủ nhận mối quan hệ với Tăng Tuyết Minh. Cho rằng không muốn giao tiếp thư từ hay mọi hình thức nào vì để tránh điệp viên nước ngoài chú ý.

Trái lại Hồ Chí Minh gửi thư cho bà Lâm Y Lan (林依兰), thư qua lại vẫn bình thường không có cản trở nào, còn tự do tình tự suy nghĩ sâu sắc về hạnh phúc và những từ ngữ quen thuộc "tình đồng chí cách mạng, và tình vợ chồng vĩnh cửu", cho thấy sự liên hệ gia đình giữa Hồ và Lâm tự nhiên. Lâm Y Lan (林依兰) ghi lại: "*Tất nhiên hôn nhân Hồ-Tăng quy định theo thỏa thuận chính trị*".

Năm 1930. Lâm Y Lan (林依兰) cũng do đảng lựa chọn hôn nhân, bằng những thỏa thuận, ngã giá với Hồ Quang và chấp nhận. Khi ấy tại Trung quốc đang trong thời kỳ khủng bố trắng, đặc biệt đối với Hồ Quang vào lúc này thể hiện lòng yêu Trung Quốc rất sôi động, nhờ Lâm Y Lan thôi thúc lòng yêu nước của Hồ. Từ đó đảng che chở Hồ Quang và kết hôn với nữ điệp viên đồng nghiệp.

Trước đó có những trao đổi, sắp xếp, tìm những tình báo Nữ trong Quân ủy Trung ương (CPC), sau đó báo cáo lên BCT/Trung ương. Nội vụ này, (CPC) trao công tác cho Trần Bá Đạt (陈伯达), Đào Chu (陶铸) thực thi. Đối tượng điệp viên Lâm Y Lan (林依兰) được chọn lập gia đình với Hồ Quang, điều kiện đảm bảo sự an toàn và bí mật cho đến ngày kết hôn, và tương lai của đôi vợ chồng Hồ-Lâm.

Buổi ban đầu, Lâm Y Lan (林依兰) sống với Hồ qua sinh hoạt mỗi ngày hai khuôn mặt, tuy nhiên vì công tác phải chăm sóc tỉ mỉ cho Hồ, trong cuộc sống khuyến khích Hồ lập sự nghiệp cách mạng mà quân giải phóng nhân dân Trung Quốc đang dang dở.

Ngoài ra Lâm Y Lan còn có bút hiệu dài thòn "Ngọc Lan Tây Rừng", sẽ nhốt Hồ Quang quanh quẩn trong rừng của khối tình yêu "thực giả", dù Hồ có bản lĩnh một gián điệp tài năng đến đâu, cũng phải đầu hàng trước nụ cười tuyệt diệu của má hồng.

Mao Trạch Đông chú ý rất nhiều về hạnh phúc của Hồ, ông đã từng yêu cầu người bạn Quảng Đông tên Đào Tế (陶際) gặp Trần Bá Đạt (陈伯达) cùng nhau sắp xếp cho Hồ một nơi chốn gói, và Mao Trạch Đông lập tức gọi Lâm Y Lan trao lệnh, tham gia vào "Văn phòng Hải ngoại" do Hồ lãnh đạo nay mai. [5]

Năm 1958. Đào Chu bí mật đến Hà Nội gặp Hồ Chí Minh trao đổi công tác "Văn phòng Hải ngoại". Hồ bày tỏ với Đào Chu, xin chỉ thị bí mật đưa Lâm Y Lan đến Hà Nội. Sau khi Đào Chu trở về Bắc Kinh, Quân ủy Trung ương (CPC) và Chủ tịch Mao Trạch Đông truyền đạt ý nghĩa, gửi đến cho Hồ Chí Minh: "*Cá nhân tôi ủng hộ yêu cầu của bạn Hồ, tuy nhiên, mối quan hệ giữa hai nước có liên quan đến quốc thể, và không thể xem nhẹ được...*" (个人而言, 我支持你的请求胡志明市, 然而, 两国之间的关系涉及到双方, 不能掉以轻心...).

Chu Ân Lai cũng cho biết: "*Chúng ta nên theo ý của Đảng Cộng sản Việt Nam, hãy đàm phán, nếu họ đồng ý chúng tôi không bao giờ làm trở ngại bạn*". (我们应该是在越南共产党谈判的自由裁量权, 如果他们同意, 我们决不会做一个障碍)

Tuy nhiên, Bộ Chính trị (Bắc Bộ Phủ), và các nhà lãnh đạo đã họp, bình luận về Hồ Chí Minh, cho biết: Chính "Bác" đã công bố trước đảng và nhân dân. "Cha đẻ của cuộc cách mạng", "Độc thân vì sự nghiệp cách mạng", "Không bao giờ kết hôn với những người phụ nữ" và "Bác" cũng đã tự hào "Hồ Chí Minh quốc phụ độc thân" (国父胡志明无妻).

Nay "Bác Hồ" lắm lời nói dối đó sao? Có phải "Bác" vốn xây dựng tình yêu trên cơ sở mất tinh khiết với những người đàn bà bí mật!

Những lời nói trên tác động đáng kể. Lê Duẩn phát biểu: "*Một khi "Bác" phá vỡ lời hứa, có nghĩa là chúng tôi từ bỏ nguyên nhân thiêng liêng Giải phóng miền Nam, không chỉ gây bất lợi cho hình ảnh của "cha của dân tộc", thậm chí Đảng Cộng sản Việt Nam cũng sẽ mất uy tín kể từ đó, vì vậy, thà đổ lỗi cho tôi bất kính "Bác", không thể để người dân Việt Nam chửi rửa chúng tôi là kẻ phản bội!*". [6]

Hồ Chí Minh thất vọng, ông phải vật lộn với nụ cười, đành để lại người vợ Lâm Y Lan của mình sống tại Quảng Châu, biết rằng Lâm Y Lan buồn bã. Ngày ấy, tuy Hồ và Lâm không chính thức sống chung và không ra mắt trước nhân dân Việt Nam, nhưng họ vẫn được tự do trong hướng bí mật, đó cũng là một kết quả hạnh phúc tốt đẹp nhất mà Hồ vẫn bên nhau với Lâm mỗi ngày.

智能林依兰-Điệp viên Lâm Y Lan. Nguồn: Hoa Nam. 文件: 黄心. [6]

Tư liệu của Ban nghiên cứu Quân ủy (CPC) thành phố Vũ Hán, lưu trữ hồ sơ "Vũ Hán dữ liệu lịch sử". Có một chương nói về Nông Thị Xuân (1932 - 1957), người vợ thứ ba của Hồ Chí Minh.

Ngày 20 tháng 7 năm 1954. Sau khi ký kết Hiệp định Geneva, Việt Nam chia thành hai quốc gia. Hòa bình trở lại Hà Nội, Hồ Chí Minh làm Chủ tịch nước Cộng hòa Dân chủ Việt Nam. Năm 1955 ông thăm viếng các trung tâm y tế sức khỏe và vệ sinh gặp cô gái miền núi "gia đình cách mạng". Sau đó Hồ Chí Minh đưa cô Xuân về Hà Nội phục vụ riêng cho mình, Nông Thị Xuân vốn cộng đồng dân tộc Nùng, chất phác tưởng rằng cuộc sống từ đây được êm ả. Thử bảy giờ, Hồ Chí Minh đã 65 tuổi, lấy một đứa trẻ 22 tuổi. Mỗi lần phục vụ "Bác Hồ" cho cần vụ đến nhà số 66 Hàng Bông Nhuộm đưa Xuân về Bắc Bộ Phủ của "cha già dân tộc". Bỗng ngày 12 tháng 2 năm 1957. Bộ Công An báo tin chị Xuân gặp tai nạn ô tô đã chết gần Hồ Tây, Hà Nội.

农氏轩胡志明. Ngôn: Hoa Nam

"Cha già dân tộc" cũng biết báo cáo lão, qua mặt nhân dân và đảng: *"Hô tôi, gặp cô Nông Thị Xuân ở Pắc Bó, tỉnh Cao Bằng từ tháng 7, chúng tôi ở chung đến tháng 3 năm 1941. Sau đó, cô Nông Thị Xuân cùng và em gái họ của Nông Thị Vàng, chuyển về Hà Nội vào năm 1950. [7]*

Say này cô Nông Thị Xuân thụ thai, sinh một đứa con trai với Hô, đặt tên là Nguyễn Tất Trung, chào đời vào cuối năm 1956. Ngoài ra Chính phủ còn cung cấp nhiều cô khác để "Bác" rộng tay quan hệ, và bảo vệ bí mật uy tín trước nhân dân "tôn sùng Hô" đã được tạo ra xung quanh Hồ Chí Minh một vỏ bọc sắt nhung đen. bằng hình ảnh "cha đẻ của cuộc cách mạng" và "độc thân vì sự nghiệp cách mạng".

Năm 1957, Xuân đã bị giết chết, theo đơn đặt hàng của đảng Cộng Sản chủ yếu ngăn chặn chúng kết hôn. Hoa Nam có hai tài liệu mật nói về nội vụ Nông Thị Xuân chết "bất đắc kỳ tử", cả hai đều liên quan đến tai nạn xe ô-tô cố ý. Tài liệu đầu tiên điều tra những người ở bên "Bác": *"Tìm mối quan hệ của Nông Thị Xuân, được biết hạnh phúc này không công khai thừa nhận bởi "Bác" và chính phủ, không đáp ứng nguyện vọng của Nông Thị Xuân, mong muốn được làm đệ nhất phu nhân của Hô và "mẹ già miền Bắc Việt Nam". Hồ Chí Minh và Đảng Cộng sản phản đối, xuất lệnh cho phép Bộ trưởng Công An Trần Quốc Hoàn loại bỏ cô Nông Thị Xuân. Do đó Trần Quốc Hoàn xem thường cô Xuân, đưa đến nhiều lần hăm hiếp rồi cuối cùng thủ tiêu, bằng cách tạo ra một vụ tai nạn xe, vụ án này che giấu được tội giết người, xem ra hợp lý, đối với người thường", nếu chuyên nghiệp Hoa Nam phá thói chính Hồ Chí Minh là thủ phạm.*

Tài liệu thứ hai. "Bác" tính toán trước tai nạn xe hơi, để giết người của mình, đơn giản nói rằng cô Xuân chỉ bị va chạm xe rồi chết. Sau đó, các quan chức Đảng Cộng sản đã cố gắng xóa tất cả dấu vết của sự chú ý từ công chúng. Hồ sơ này kết luận "*Hồ Chí Minh cho đến Trung Ương đảng đều dính chùm chặt chẽ với nhau vào nội vụ nghi án Nông Thị Xuân quá khủng khiếp trong lịch sử Đảng Cộng sản Việt Nam*". Không biết bao giờ đảng "Bác" đưa vào chương trình giáo dục cho con em học để biết làm người Cộng sản huy hoàng. [8]

Nguyễn Tiên Sanh (阮先生) tiết lộ: Chính quyền Trung ương Hà Nội, trong đó có Hồ Chí Minh đã ra lệnh "thanh lý" cô Nông Thị Xuân (农氏春) chỉ vì Xuân mong muốn mở rộng quan hệ với quần chúng. Khi ấy đảng "Bác" muốn giữ vị trí tư tưởng "Hồ vĩ đại, suốt đời đóng góp cho cách mạng, gắn bó theo cuộc sống của mình". Do đó "Bác" từ chối bỏ qua, không bao giờ "xử lý" (处理) nội vụ tình lịch sử. Những ai đã tiếp cận với đảng "Bác", thấy rõ ràng những cố tình bóp méo sự thật và không bao giờ tôn trọng luật pháp, bởi "Bác" đảng là kẻ gian lận trước nhân dân làm chủ, đứng trên luật pháp, nhân dân không được quyền trị đảng, Hồ Chí Minh tiêu biểu sự "khởi nguồn" bất chính ấy, đến những nhân vật trong đảng sau này lấy "Bác" noi gương, lập ra kỷ cương vô pháp luật trên đầu dân tộc Việt Nam.

Trung ương đảng đề nghị "Bác" nên có một chút chần gối nhẹ để điều chỉnh sinh lý cần thiết, có thể duy trì sức khỏe và thể chất, tinh thần lâu dài, nhưng không được lộ bịch. Tháng sau có cuộc bầu cử, Hồ Chí Minh đến đơn vị Thanh Hóa. "Bác" bỗng hợp ý, vui mừng trước sự xuất hiện một nữ cán bộ trẻ đẹp có tên Nguyễn Thị Phương Mai (阮氏芳梅). Sau khi gặp gỡ lần đầu, "Bác" điều về Hà Nội, tung hoành theo kiểu phục vụ xã hội chủ nghĩa. Hồ Chí Minh đề nghị hứa hôn với Nguyễn Thị Phương Mai (阮氏芳梅), nhưng nàng ra một điều kiện là phải "chính đáng", "đường đường chính chính" (堂堂皇皇) xin đám cưới công khai. Hồ Chí Minh triệu tập trung ương đảng mở một phiên họp đặc biệt xem xét hạnh phúc cho "Bác", các đồng chí của "Bác" không chấp nhận sự công khai cuộc hôn nhân này, bởi "Bác" là một sản phẩm "huyền thoại", công phu, mất nhiều thập niên của Hoa Nam mới xây dựng được nên hình "Bác". Nay "Bác" có thái độ bắt bí đảng, "Bác" vì gái dự định phủi sạch danh tiếng chính trị "cha già dân tộc", bỗng chốc đảng thất vọng, vì lẽ làng xây dựng "Bác" trên bãi cát, nay đã thấy rõ những bất lợi cho toàn đảng, bởi hình ảnh xấu xa của "Bác" làm nghiêng ngửa tiến trình của đảng, toàn đảng không thể chấp nhận hành động này xin "Bác" hủy bỏ cuộc hôn nhân! Và cuối cùng toàn đảng quyết định để cho "Bác Hồ" sống chung với Nguyễn Thị Phương Mai (阮氏芳梅) ngoài hôn nhân.

Nguyễn Thị Phương Mai (阮氏芳梅) trở thành phu nhân (夫人) của "Bác Hồ Chí Minh" (胡志明). Nguồn: Tân Hoa Xã.

Hồ Chí Minh đã kết hôn theo diện không giá thú với Nguyễn Thị Phương Mai (阮氏芳梅). Có thể nói bất hợp pháp và nghiêm cấm không được công bố trước nhân dân toàn quốc, một cách giải quyết tốt, thế nhưng BCT/Trung ương vẫn chưa an lòng, bởi Nguyễn Thị Phương Mai (阮氏芳梅) gần "Bác" không gần đảng. Tại sao Trung ương đảng lại lo sợ Nguyễn Thị Phương Mai (阮氏芳梅) như thế. Phải sợ, một ngày nào đó "Bác" trắng trở, tuyên bố trước nhân dân toàn quốc và thế giới, Nguyễn Thị Phương Mai là phu nhân của Hồ Chí Minh (胡志明夫人). Tất nhiên biện chứng của Duẩn, Thọ, Đồng, Chinh, Giáp cho đây là quá độ, thái quá trong chính trị xã hội chủ nghĩa Việt Nam. Nhưng sau này, Nguyễn Thị Phương Mai (阮氏芳梅) cũng đã được nâng cấp hưởng phúc lợi tương ứng vị trí "Hồ phu nhân", cho nên nội vụ của "Bác" hết lựa, tuy vẫn còn âm thầm. Thứ trưởng Bộ Cựu Chiến Binh là người cung cấp phúc lợi cho "Hồ phu nhân", nhưng không rõ vì lý do nào có ca bổng lộc đặc biệt không số.

Theo hồ sơ của Hoa Nam: Vào mùa xuân 1959 "Bác" cùng Nguyễn Thị Phương Mai (阮氏芳梅) trao đổi quyền lợi gia đình. Hôm sau Hồ Chí Minh đụng chạm với những đồng chí lãnh đạo đảng, họ dự định đưa Hồ về vị trí "giáo dân" (俗人) Cộng sản. Hồ lấy lại uy tín nhờ câu nói thông minh: *"Cuộc hôn nhân này chỉ giải quyết nhu cầu sinh lý, tại sao quý đồng chí không tôn trọng quyết định chung"*. Nhưng toàn đảng không muốn người lãnh đạo nhà nước sống hạnh phúc như cặp vợ chồng bình thường. Nay toàn đảng mới biết đã leo lên lưng con cọp Hồ, toàn đảng không chào thua "Bác" cho nên thi nhau, cố tình vẽ chân dung, xây dựng "huyền thoại Hồ Chí Minh", và luôn luôn rao giảng. Cách tránh của đảng quá hữu hiệu chặn được

gió Hồ leo thanh tình dục, và công bố lớn tiếng: "Đời "Bác" độc thân, hy sinh cho công cuộc cách mạng giải phóng dân tộc".

Nói về tuyên truyền tư tưởng của "Bác", tự quảng bá "huyền thoại" của mình, vận dụng tiếp thị sùng bái cá nhân. Hồ Chí Minh luôn luôn làm nổi bật mình và lạm dụng quá đáng, có lúc đưa đến ám ảnh cùng cực cho những nhà lãnh đạo Trung ương đảng. Hồ cố tình gieo giống sạo, lừa đảo ra khắp mọi nơi, cho rằng "Hồ Chí Minh thần thánh". Hoa Nam thừa dịp bốc thơm, khuếch đại, có hàng ngàn người khen ngợi "Việt Nam có Hồ Chí Minh". Ngoài ra, còn khuếch đại "Hồ Chí Minh hoàn thiện" và "Bác Hồ tiếp cận với thế giới bên ngoài".

Hồ còn khoe khoang, tự viết "huyền thoại" của mình qua nhiều bút hiệu khác nhau, như đã thấy văn bản tiêu sử "hoạt động cách mạng trong quá trình của Chủ tịch Hồ" và Hồ bom một phát thành cổ sử (故事) Việt Nam. "Những mẩu chuyện về đời hoạt động của Hồ chủ tịch", dưới bút danh Trần Trung Quốc (陈民先-Trần Dân Tiên), và một cuốn sách khác "Vừa đi đường vừa kể chuyện" (边走边说), tự truyện của T. Lan. Từ (T) trong văn bản chữ cái Latin ý nghĩa "Thương" viết tắt, và "Thương" Lâm Y Lan (智能林依兰).

Sách tiêu sử nổi tiếng phải có nội dung chân thực, viết để đánh bóng mình không khác nào kẻ ấy muốn nhảy lều tự tử, đã phổ biến rồi không thể tránh khỏi đàm tiếu, phê phán của người đọc, và đánh dấu tên thật của mình bằng một vết như nhuốc trong câu chuyện viết sự kiện vô trách nhiệm. Người viết tự truyện rao giảng bừa bãi những điều mê hoặc, mị dân. Trần Dân Tiên (陈民先) chỉ còn cách tàng hình. "Bác" cũng tương tự Trần Dân Tiên hãy chôn quách cái xác thôi đi, vì nó phá banh ngân sách quốc gia.

Chúng ta hãy nhìn thật kỹ vào Trần Dân Tiên (陈民先), y tự thổi phồng, tại trang chủ của cuốn sách:

"Nhiều nhà văn, nhà báo Việt Nam và ngoại quốc muốn viết tiểu sử của vị Chủ tịch nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa, nhưng mãi đến nay, chưa có người nào thành công. Nguyên nhân rất giản đơn: Chủ tịch Hồ Chí Minh không muốn nhắc lại thân thế của mình".

(许多作家,记者越南和外国传记越南民主共和国总统,但到现在为止,没有任何成功的人.原因很简单:国家主席胡志明并不想重申,他的身体.....).

Tiếp theo, cụ thể nhất Hồ Chí Minh tự tách biệt, khen mình hơn cả mọi người:

"Chủ tịch của chúng ta, với đức khiêm tốn nhường ấy và đương lúc bề bộn bao nhiêu công việc, làm sao có thể kể lại cho tôi nghe bình sinh của Người được?"

(我们的主席,谦虚,给他的时候,有多少工作必须要做,你怎么能告诉我,一般人的生活...)

Trong lời bạt của cuốn sách do nhà xuất bản Sự Thật. Hà Nội chỉnh sửa, đã viết:

"... kinh nghiệm anh hùng, đầy hy sinh khó khăn, rất cao quý và cuộc sống phong phú, ông Hồ đã đề ra vô cùng tươi sáng đạo đức cách mạng tuyệt vời, cho sự nghiệp cách mạng của nhân dân ta và nhân dân thế giới ví dụ về cuộc sống... đầy đủ đóng góp của ông".

(..... 经历过英勇，充满艰苦牺牲，无比高尚与丰富的一生，胡主席已树立一个无限光明美好的革命道德，为我国人民与世界人民的革命事业贡献整整一生的榜样...)

Nhà Xuất Bản Sự Thật của Trung ương đảng Cộng sản Việt Nam, đương nhiên trình bày cuốn sách của "Bác" phải kỹ lưỡng, và chính đảng "Bác" công bố, phát hành. Họ không biết rằng nguồn gốc của cuốn sách và tác giả là gì? Nếu tác giả của cuốn sách chỉ là một bình thường Trần Dân Tiên (陈民先) hay T. Lan, chắc chắn là không xuất bản. Không những cuốn sách này xuất bản trong nước. Nhà xuất bản Ngoại ngữ Hà Nội (出版社) dịch cuốn sách này, xuất bản rồi đem ra hải ngoại phát hành.

Hành vi này là của trung tâm đầu não Hồ Chí Minh thực hiện, do sự sùng bái, mê tín, dị đoan của Việt Cộng không còn nhân cách, sự thần thánh hóa Hồ Chí Minh, chỉ để đánh lừa nhân dân Việt Nam, và gây nhầm lẫn dư luận thế giới hiểu một chiều trong cuộc chiến tranh Việt Nam.

Hồ Chí Minh chỉ là một người bình thường, ông đã kết hôn nhiều người phụ nữ trẻ em, và thậm chí một vài người vợ hoặc người yêu. Đó là 50 năm trước, thường tình trong xã hội Việt Nam là như thế. Tuy nhiên, "Hồ" tham lam quá độ, muốn làm một lúc "cha già dân tộc", "anh hùng dân tộc", "lãnh tụ Đông Dương", "siêu nhân" (超人), và "hưởng thụ sinh lý vô tận". Thực tế khả năng của "Bác" bình thường, nếu không có Mao Trạch Đông hẳn nhiên đòi Hồ đã khác, nếu hoạt động theo đường

hướng văn hóa chính trị dân chủ đa nguyên không cho phép Hồ thực hiện hành động vô đạo đức như trên. Ông còn sai quấy không thực thà với nhân dân, che giấu thân phận, tình cảm quan hệ phụ nữ bừa bãi, ông muốn hưởng tất cả nhưng đôi chân sẵn sàng chạy trốn tránh trách nhiệm của một người chồng, người cha, và thậm chí tàn nhẫn giết vợ.

Diệp viên Lâm Y Lan (智能林依兰) ghi lại trong sổ tay: "*Hồ tuyên bố: "Vì cách mạng, sống độc thân không kết hôn". Từ khi ấy tôi lấy quyết định xa Hồ Chí Minh, bởi Hồ mất trí, những ai mới nghe lời của Hồ, tưởng rằng minh triết, nào ai có biết, cả đời Hồ một vũng bùn lầy lội, Hồ khó rửa sạch quá khứ! Theo tôi Hồ không cần phải giả đạo đức, hay bề mặt giả khắc khổ để tự phủ nhận sự thật của mình, con người Hồ đã như thế không thể quay lưng lại với đời sống tự nhiên, đối với quan hệ tình dục mạnh mẽ sẽ làm loạn, bại "thuần phong mỹ tục". Nếu một ngày nào đó hậu quả đến, nhân dân Việt Nam khám phá không phải là "cha già dân tộc" mà "cha già lừa đảo" một người Hán, tất cả mọi người sẽ gạt bỏ Hồ sang một bên lề đường và từ chối loại cận bã chế độ độc trị! [9]*

Đất nước Việt Nam trải qua sự cai trị của đảng Hồ, đã 74 năm (1940-2014), ai cũng có thể thấy được rằng: Cơ chế nhà nước Cộng sản độc trị, đất nước không có dân chủ, nhân quyền, tự do ngôn luận, báo chí, xã hội dân sự và tín ngưỡng, từ khi có Hồ Chí Minh cho đến nay, thử hỏi đất nước Việt Nam đã có nhân quyền chưa, bởi công chúng không có quyền giám sát đảng, không được nêu lên ý kiến xây dựng chính phủ, nhà nước hay quan chức, nếu dân đụng vào là ở tù. Đảng "Bác" được quyền đi ngoài vòng pháp luật, không theo quy định nào, hành động tùy tiện, không chấp nhận những lời phản biện của người dân và không bị một trừng phạt nào trước pháp luật, quan chức đảng nhà nước cộng sản có quyền trảm trước đầu sau, nói chung đảng cộng sản chỉ đem lại cho dân tộc này, tràn trề bất hạnh và thảm họa mất chủ quyền !

Huỳnh Tâm

danlambaovn.blogspot.com

Tham khảo:

[1] 胡志明妻子林依兰照片 搜狗百科 Báo Thiết Huyết (铁血)

http://bbs.tiexue.net/post_6863258_1.html

[2] (胡志明市有四个正式妻子, 以及一些其他的情人).

[3] "快乐达人" 企业放手妻子经营, 换得两人良好互动.

<http://www.vn163.com/art/ls/200902/2402.html>

[4] <http://findbook.tw/book/9789881553157/basic>

[5] http://news.xinhuanet.com/theory/2009-06/01/content_11458761_1.htm

[6] Ban nghiên cứu Quân ủy (CPC) thành phố Vũ Hán xuất bản "Vũ Hán dữ liệu lịch sử". Xuất bản, ISBN: ISSN 1004-1737. (一旦"叔叔"背弃的诺言, 就意味着我们放弃了南方解放的神圣事业, 不仅有损形象"父亲的国家", 甚至是越南共产党它也将自此扫地, 所以我宁愿怪, 仇恨, "叔叔", 而不是越南的人", 我们都唾骂的叛徒")

[7] (我 (何), 遇到了她的吃豆柏氏农轩, 高平省的七月, 我们1941年3月共同随后她依氏襍农氏与他的姐姐和一个弟弟金他们的孩子, 搬到了河内, 1950年).

[8] Tài liệu 1 -(依氏轩的关系, 很高兴知道这不是公开承认"叔叔", 而政府并没有满足农氏轩的期望期望是湖和第一夫人"的母亲老北越南."胡志明和共产党反对, 作出了一项命令, 公安镇国寺的还氏襍农部长删除了她. 镇国寺的还轩多次强奸她, 然后杀死, 受包庇罪, 在这里看到了车祸).

Tài liệu 2 - ("大叔"有预谋的车祸, 她的谋杀, 她只是说, 只有春节车祸而死. 然后, 共产党官员试图从公众消除人们关注的所有痕迹. 此配置文件的结论是, "胡志明坚持党的中心束紧紧越南共产党的外来可疑依氏轩可怕的历史).

[9] Hồ Chí Minh ngụy trang góa vợ, thề rằng không bao giờ biết đến phụ nữ. (在我看来, 他们不需要承担道德和肤浅严峻的自我否定她, 人们喜欢何没有得到回到自然的生活, 对性强, 但障碍不能打败的生活习惯. 如果哪天后果, 越南人民探索而不是"民族之父", 是汉族人, 每个人都会放下!).

<http://danlambaovn.blogspot.com/2014/10/ho-chi-minh-mot-gian-iep-hoan-hao-ky-10.html>

01/10/2014

Hồ Chí Minh, một gián điệp hoàn hảo - Kỳ 11

Huỳnh Tâm (Danlambao)

Tài liệu: Khách Gia đi tìm đường cướp nước.

1939-1942. Thời liên minh chống Nhật Bản, chống Pháp. Cộng sản thực hiện thủ đoạn lừa đảo, cướp tinh thần yêu nước của người khác, rõ nét nhất khi Cộng sản cần đến chạy vạy liên minh, lúc kết thúc thì lại nỗ lực thanh trừng. Cướp chính quyền giành lấy lãnh đạo, sáng lập nhà nước chính thể cộng sản độc trị. Mao Trạch Đông truyền thụ cho Hồ Chí Minh thủ thuật văn hóa đầu đá sàng sảy, tuyệt diệt trí thức, chuộng nông tuyên bá Cộng sản, phát triển "tinh hoa" vô tổ quốc, tạo ra tầng lớp "tao mầy" chia nhau để trị. Hấn lên ngai vàng Hoàng đế Lục địa, thăng tao "Khách Gia" cướp ngai vàng miền Bắc Việt Nam.

Nguyên nhân trên, đưa đến tài liệu mật của đảng Cộng sản Việt Nam bị Trung Cộng đánh cướp, vừa giải mã:

"Khách Gia, đặc nhiệm tình báo Hoa Nam liên kết Quốc Dân Đảng".

Nơi nhận tài liệu: Tổng lãnh sự quán Trung Cộng tại Hà Nội, chuyển đến văn phòng "Bộ Hải Ngoại" Bắc Kinh. Nội dung bản báo cáo của Ban Bí thư Trung ương Quốc Dân Đảng Trung Quốc, tương ứng giữa 5 tài liệu của Hà Ứng Khâm (何应钦), Ngô Thiết Thành (吴铁城), Tôn Khoa Hiệp (孙科叶), Tú Phong (秀峰), và Đô đốc Trương Phát Khuê (张发奎).

Văn phòng Đại Hình của Vương Châu Sâm (王洲森) chuyển ngữ cùng 5 tài liệu liên quan đảng cộng sản Việt Nam và chiến tranh Đông Dương. Do hội đồng tối cao của Quân ủy Trung ương Trung Quốc (CPC) chỉ đạo chiến trường "Đông Dương".

Và sỏ tay của Đô đốc Hoàng Húc (黄旭), đại sứ Trung Quốc tại Pháp viết hồi ký (Wellington Koo), có nói về tài trợ cho Hồ Chí Minh (胡志明), trước khi có mặt tại chiến khu Việt Bắc, và có các tướng chỉ huy quân sự của Quốc Dân Đảng hỗ trợ, như Thủ Tướng Trương Phát Khuê (张发奎) và Bí Lục (秘录). Sự kiện này về sau chính cựu Thủ Tướng Trương Phát Khuê (张发奎) cũng đã công bố, cho thấy những liên quan sự thật về tinh rang của Hồ Chí Minh (胡志明), ông không có vinh dự nào để làm lãnh tụ kháng chiến vì độc lập Việt Nam.

Thật vậy, Thủ Tướng Trương Phát Khuê (张发奎) đưa đến tình thế lựa chọn người lãnh đạo trong cộng đồng Việt Nam sống lưu vong tại Trung Quốc, để liên minh với Quốc Dân Đảng Việt Nam, một sai lầm lớn vô tình tạo cơ hội tốt để cộng sản len lỏi rất tự nhiên vào tổ chức chính trị của cộng đồng Việt Nam, một cách khác nó tự lôi kéo vào để đồng tình ủng hộ chống Nhật Bản, chống Pháp, và sau đó có nhiều tổ chức phản đối không đồng tình đường lối đấu tranh và chính trị của "Việt Nam độc lập đồng minh hội" (越南独立同盟会) "Việt Minh", trong khi đó Quốc Dân Đảng tạo mọi điều kiện hỗ trợ thành lập và chỉ đạo "Liên Minh".

Năm tướng lĩnh hùng mạnh nhất của Quốc Dân Đảng Trung Quốc. Photo lưu trữ: Huỳnh Tâm.

Vào thời đó, cũng không thể nào, cho phép Trương Phát Khuê (张发奎) lấy tình cảm cá nhân đặt lên trên nhu cầu vũ trang, bởi còn có Cộng sản Diên An chia phần bánh cộng đồng Việt Nam lưu vong tại Trung Quốc. Trái lại Hồ Chí Minh ra sức lũng đoạn chính trị cộng đồng, tìm ảnh hưởng để cướp tổ chức, trong lúc phôi sinh cách mạng.

Trung Cộng lo ngại, Hồ dè dặt, sợ thời cuộc không cho Hồ bước vào lịch sử Việt Nam, cuối cùng đèn xanh cho phép Hồ chấp nhận và yêu cầu Quốc Dân Đảng hỗ trợ tối đa cuộc kháng chiến chống Nhật Bản, và Pháp. Hồ hứa sẽ thực hiện đồng bộ với chính sách đối ngoại của Quốc Dân Đảng Trung Quốc. Trương Phát Khuê vui mừng chấp nhận hỗ trợ mở chiến khu và huấn luyện bốn ngàn binh sĩ (4.000) của Hồ Chí Minh (胡志明) vào năm 1940. Khởi đầu Trương Phát Khuê đã có ý tưởng giúp Hồ leo lên ngai vàng Việt Nam. Trương Phát Khuê chưa hề trù liệu sẽ có ngày nhận hậu quả của Hồ Chí Minh ban tặng "tiêu diệt Quốc Dân Đảng Việt Nam". [1]

Hồ Chí Minh nhận được tín hiệu gửi từ đại lục Trung Quốc. "nhớ thương những trái tim của tổ quốc bên ba hải ngoại". Không bao lâu tình báo, gián điệp ào ạt tham gia vào cộng đồng Việt Nam Hải ngoại tại Trung Quốc dưới sự cố vấn của Hồ Quang. Về phía Quốc Dân Đảng khuyến khích và bảo trợ người Việt Nam tham gia thành lập những hội đoàn, tổ chức cách mạng chống Nhật Bản, chống Pháp. Họ xông xáo

hưởng ứng cùng nhau phát cờ như nắm mối "Giải phóng độc lập Việt Nam" (越南独立同盟会), "Giải phóng Liên đoàn Quốc gia Việt Nam", (越南民族解放同盟会), "Liên minh Cách mạng Việt Nam" (越南革命同盟会), "Độc Lập Đảng (独立党), "Việt Nam Thanh Hóa" (越南清化) của người Việt tỉnh Thanh Hóa. Riêng tổ chức "Hội Phục Hưng Việt Nam" (越南光复), đã hoạt động từ lâu, đăng ký tại Nam Kinh, hội theo mục đích chủ trương của Phan Bội Châu, do ông Hồ Học Lãm (胡学览) làm lãnh tụ và Tảo Muru (早牟).

Trong những nhóm người Việt Nam yêu nước, lưu vong tại Trung Quốc, cũng có những người thành danh, từng tốt nghiệp Học viện Quân sự Bảo Định (军校保定), đang phục vụ trong Quân đội Quốc Dân Đảng, như Hội đồng tham mưu trưởng Đại Tá Hồ Học Lãm (胡学览) và Tham mưu Ủy viên chính trị Tảo Muru (早牟), sau này họ là đầu tàu của Quốc Dân Đảng Việt Nam. [2]

Những hoạt động của nhiều nhóm cách mạng khác nhau, cho thấy phản ánh lòng dân Việt Nam ở Hải ngoại bùng bột, họ không tập hợp vào một chủ đích chính trị rõ ràng, trái lại chỉ có tính cách chờ đợi chính trị và thời cuộc, tuy có dân thân lại thiếu khả năng lãnh đạo, không chịu nghiên cứu chính trị, dù họ có sức mạnh trên quan hệ đồng tộc và xa quê hương. Điểm yếu trong sinh hoạt của họ quá kém không có tờ báo chí nào đặc biệt để thảo luận hay cập nhật thông tin, họ dư thừa tinh thần ái quốc, nhưng thiếu bản lĩnh chính trị, thường gặp nhau chia sẻ cá nhân tình hình thời sự tổng quan. Tổ chức với tên gọi quá nặng ký, không chặt lý thuyết, mọi luận điểm sơ sài kém nổi trội.

Đến tháng 10 năm 1940. Các ông Lâm Bá Kiệt (林伯杰) Phạm Văn (范文) thành lập "Việt Nam độc lập vận động đồng minh hội" (越南独立运动同盟会), tại Qué Lâm. Không bao lâu đổi danh hiệu mới "Liên minh Việt Nam độc lập". Người Việt Nam ở Hải ngoại hưởng ứng tham gia rất đông, lúc này có sự tham dự của Hồ Quang, lại thay da đổi thịt một lần nữa gọi là "Việt Nam độc lập đồng minh hội" (越南独立同盟会), Văn phòng đặt tại Quảng Châu. Đến đây, có những chuyên viên mới, qui tụ được cả người Việt Nam-Hoa (华越南) lần đầu tiên người ta nói đến cách mạng chiến tranh Trung-Nhật-Pháp. Khi chuyển đến miền Bắc Việt Nam, mới gọi tắt là "Việt Minh" (越盟). Kết cuộc những tổ chức cách mạng của người Việt Nam bị tình báo, gián điệp của cả hai bên Cộng sản Diên An và Quốc Dân Đảng xâm nhập, người thu lợi nhiều nhất hiện thời là Hồ Quang đã thu tóm rác vào một góc rừng Việt Bắc.

Photo lưu trữ: Huỳnh Tâm.

Tuy nhiên "Việt Nam độc lập đồng minh hội" chưa tỏa ánh sáng vào lúc mới phôi thai, rất ít những thông tin trong và ngoài nội bộ, giữa tháng 10 năm ấy, có một bài viết của Hồ Quang, nội dung: "giản xưng việt chức" (简称越职) nhằm giới thiệu đảng Cộng sản Trung Quốc tại Quảng Châu, lời kêu gọi ủng hộ "Việt Nam độc lập đồng minh hội", ý của bài viết này cũng muốn dựng lên hình ảnh nhân vật tiêu biểu Hồ Học Lãm (胡学览), một đối tượng vốn đã có uy tín hiện thời và làm cân bằng sinh hoạt giữa hai thế lực Cộng sản Diên An và Quốc Dân Đảng. Hồ Học Lãm tham gia chủ trì những buổi hội thảo, còn công việc điều hành có "Liên Minh" lo, (Hoa Nam).

Hồ Quang âm thầm lật lọng, mời Hồ Học Lãm làm cố vấn trên danh nghĩa để học hỏi kinh nghiệm, Hồ Quang mới thực sự điều hành thu tóm "Liên Minh", xem xét mọi việc, hoạt động được, nhờ nguồn tài trợ lớn của Quốc Dân Đảng (中国国民党), thực chất mọi tổ chức nằm dưới lớp áo của "Đồng Minh Hội" (同盟会) của lãnh tụ "Tôn Trung Sơn" (孙中山). Được các quốc gia hỗ trợ như Anh, Mỹ và Nga.

Trước đó 5 năm, "Tôn Trung Sơn" (孙中山) đã hai lần gặp gỡ với cụ Phan Bội Châu và những người tiên phong trong phong trào cách mạng "Việt Nam hoạt động" tại Nhật Bản. Cho thấy Việt Nam đã mở ra một phong cách lịch sử quan hệ hữu nghị, và hợp tác giữa hai nước cách mạng.

Trước ngày "Việt Minh" chuyển về biên giới Việt Nam-Trung Quốc, Hồ Chí Minh ra tay trước thanh trừng những thành phần không đồng cánh trong tổ chức "Việt Nam độc lập đồng minh hội", chỉ để lại Quốc Dân Đảng. Hồ lừa đảo bằng phương

thức "phát triển" tổ chức, mục đích "hòa tan" những tổ chức yêu nước khác chỉ còn lại một "Việt Minh" sau này Quốc Dân Đảng Việt Nam cũng là nạn nhân của Hồ. Hồ chuẩn bị mở màn, đánh những cú đấm mạnh tay "lừa đảo", qua chỉ thị, và ảnh hưởng các cuộc cách mạng của Trung Cộng.

Cụm tinh báo Hoa Nam Hải ngoại, tiếp tay Hồ Quang, thực hiện điều nghiên những cuộc cách mạng "thành-bại" của người Việt Nam, và luận anh hùng trước và sau năm 1900 để tìm ưu khuyết điểm trong người Việt Nam.

- 1885-1896. Phan Đình Phùng (1847-1895). Hiệu: Châu Phong (珠峰), nhà thơ và lãnh tụ "Phong trào Cần Vương", cuộc khởi nghĩa Hương Khê chống Pháp, cuối thế kỷ 19. Phan Đình Phùng là một học giả nổi tiếng và một vị quan lớn của Triều đình nhà Nguyễn. Phan Đình Phùng chí sĩ yêu nước đầu tiên, đứng lên chống lại xâm lược Pháp. Tổ chức qui tụ trí thức và nông dân Trung bộ, đấu tranh gian khổ chống xâm lược Pháp, trải qua 9 năm. Tuy Phan Đình Phùng đã thất bại nhưng tên tuổi trở thành "tượng trưng" cho lòng yêu nước.

- 1884-1913. Hoàng Hoa Thám (1836-10 tháng 2 năm 1913). Còn gọi là Đề Dương, Đề Thám hay Hùm xám Yên Thế. Người lãnh đạo du kích khởi nghĩa Yên Thế chống Pháp. Hoàng Hoa Thám là lãnh tụ nông dân Bắc bộ suốt trong mấy năm cùng với binh sĩ chiến đấu du kích anh dũng. Năm 1913, trong sơ suất, bị tay sai của Pháp ám sát. Hoàng Hoa Thám đấu tranh thực tế, trực tiếp chống Pháp.

- Năm 1926, Phan Châu Trinh (潘周楨), 1872-1926. Còn được gọi Phan Chu Trinh, hiệu là Tây Hồ, Hy Mã, tự là Tử Cán. Ông là nhà thơ, nhà văn, là chí sĩ thời cận đại trong lịch sử Việt Nam. Phan Chu Trinh mở trường học, bí mật truyền bá chủ nghĩa yêu nước và công kích nhà cầm quyền Pháp. Vì vậy, bị kết án tử hình, nhưng Hội Nhân Quyền Paris phản đối, được trắng án.

Phan Chu Trinh, phát động phong trào "Duy Tân", khẩu hiệu của phong trào lúc bấy giờ là: "*Khai dân trí, chấn dân khí, hậu dân sinh*", với phương châm "tự lực khai hóa" và tư tưởng dân quyền. Phan Châu Trinh cùng Huỳnh Thúc Kháng, Trần Quý Cáp đi khắp tỉnh Quảng Nam và các tỉnh lân cận để vận động cuộc duy tân.

Phan Châu Trinh là người thấy rõ nhất những nhược điểm trong nền văn minh và trong con người Việt Nam. Ông chủ trương phải thay đổi từ gốc rễ là con người cùng những yếu tố khác như văn hóa, ý thức hệ, phong tục tập quán. Bên cạnh đó ông cho rằng Việt Nam phải phát triển kinh tế và giáo dục để tự lực tự cường, hội

nhập vào thế giới văn minh rồi mưu cầu độc lập chứ không cầu viện ngoại bang dùng bạo lực giành độc lập. Chỉ như vậy mới bảo đảm Việt Nam sẽ có một nền độc lập chân chính, lâu bền về chính trị lẫn kinh tế trong quan hệ với ngoại bang, nhân dân sẽ được hưởng độc lập và tự do, mỗi người dân quan hệ mật thiết với nhà nước.

- Ngày 10 tháng 2 năm 1930. "Dân tộc Việt Nam" chống Pháp, khởi nghĩa Yên Bái, nổi dậy bằng vũ trang không đem đến thành công. Pháp ngăn chặn khởi nghĩa từ tỉnh Quảng Đông, Quảng Tây và Vân Nam Trung Quốc. Một phần trong cuộc khởi nghĩa do "Việt Nam Quốc dân Đảng" (VNQDDĐ) tổ chức hỗ trợ và lãnh đạo, nhằm đánh chiếm một số tỉnh, thành phố trọng yếu tại miền Bắc Việt Nam. Mục đích của cuộc nổi dậy là lật đổ chính quyền thuộc địa Pháp để xây dựng một nước Việt Nam theo chính thể Cộng Hòa.

- Phan Bội Châu, 1867–1940 là một danh sĩ và là nhà cách mạng Việt Nam. Ông có hiệu là Hải Thụ, về sau đổi là Sào Nam. Tên gọi Sào Nam (巢南) được lấy từ câu "越鳥巢南枝" (Việt điều sào nam chi). Phan Bội Châu còn có nhiều biệt hiệu và bút danh khác như Thị Hán, Phan Giải San, Sào Nam Tử, Hạo Sinh, Hiếu Hán.v.v... Là một trong những lãnh tụ "Việt Nam Quang Phục Hội".

Phan Bội Châu thi đỗ Giải nguyên, bôn ba khắp nước Việt Nam kết giao với các nhà yêu nước như Phan Chu Trinh, Huỳnh Thúc Kháng, Trần Quý Cáp, Nguyễn Thượng Hiền, Nguyễn Hàm (tức Tiểu La Nguyễn Thành), Đặng Nguyên Cẩn, Ngô Đức Kế, Đặng Thái Thân, Hồ Sĩ Kiên, Lê Huân, Nguyễn Quyền, Võ Hoành, Lê Đại v.v...

Phan Bội Châu (ngồi) và Cường Để (đứng). Photo viện bảo tàng Hakodate Hokuyo (函館市北洋資料館) Nhật Bản.

Phan Bội Châu thấy rõ tình hình đất nước, ông quyết định con đường nên đi, ở Nhật rồi sang Trung Quốc, kêu gọi nhân dân Việt Nam làm cách mạng. Những bài thơ của Phan Bội Châu được bí mật truyền tụng trong nhân dân Việt Nam. Và thành lập "Duy Tân Hội", câu viện Nhật Bản, hy vọng giúp đỡ người Việt đuổi Pháp. Điều đó rất nguy hiểm, chẳng khác gì "đưa hổ cửa trước, rước beo cửa sau". Sau này Hồ Chí Minh mới lộ diện, cũng đi trên con đường mòn của cụ Phan Bội Châu, chỉ có khác một điều người chưa thành công, và Hồ đã thành công "đưa hổ Trung Cộng vào cửa trước, và rước beo Liên Xô ra cửa sau"!

Cụm điệp vụ tình báo Hải ngoại Hoa Nam đi một vòng Đông Dương, đúc kết tài liệu nghiên cứu, phân tích, khai thác tình hình chiến lược. Trung Cộng lập kế hoạch cho Việt Cộng hành động.

Hoa Nam thành lập 6 chi nhánh tình báo Hải Ngoại tại Việt Nam.

Chi nhánh 1 - Cộng đồng người Việt sống trên đất Trung Hoa.

Chi nhánh 2 - Biên giới Trung Quốc-Việt Nam.

Chi nhánh 3 - Hà Nội (miền Bắc).

Chi nhánh 4 - Đà Nẵng (miền Trung).

Chi nhánh 5 - Chợ Lớn-Sài Gòn.

Chi nhánh 6 - Cần Thơ (miền Nam)

Từ ngày Hồ Quang đến Nam Kinh theo lệnh của Diên An, nhận công tác bí mật, với tư cách lãnh đạo cộng đồng người Việt sống trên đất Trung Hoa, và yêu cầu Quốc Dân Đảng thành lập văn phòng Hải Ngoại tại Việt Nam. Mục đích để "Việt Nam độc lập đồng minh hội" (越南独立同盟会), tiếp tục nhận tài trợ tại Việt Nam, "hai ngàn-bốn ngàn" nhân dân tệ (2000-4000), trợ cấp kinh phí hoạt động hàng tháng.

Tương lai

Cụm tình báo Hoa Nam Hải Ngoại, khai thác tình hình Việt Nam đưa vào hướng của mục tiêu, hoạt động phá hoại. Giai đoạn đầu, tuyên truyền hướng dẫn giai cấp tư sản dân tộc, moi móc bày ra cho người dân thấy nguyên nhân không ngóc đầu lên được, những vấn đề giai cấp tiểu tư sản bắt đầu phá sản không còn đường sống, khuyến khích, xúi giục, tác động lên tinh thần đòi quyền sống trên quê hương của người dân, tạo ra cảm giác cách mạng thành công trên tay người dân, xây dựng hận thù giai cấp và đào sâu tinh thần chống thực dân, bôi bẩn cửa quyền, cậy thế, cậy thế, đàn áp người dân, tham nhũng, hối lộ, sưu cao thuế nặng, nhân dân khôn khổ, sưu dịch phiền phức, khuyến khích hút thuốc phiện... Tất cả những điều đó đã biến Việt Nam thành một địa ngục. Đồng lúc, mở rộng liên hệ với những hội đoàn cải lương, cách ly những nhóm thân thiện tư tưởng Phan Châu Trinh, Phan Bội Châu. Việt Minh chọn bàn đạp chống Pháp, Nhật Bản. Trước khi thực dân Pháp bảo thủ, củng cố thế lực, nền kinh tế sẽ đảo lộn, cách mạng ra sức giúp đỡ phong kiến và bọn tay sai của chúng.

Tại Trung Quốc, tìm mọi giải pháp thu phục các nhóm thân Lương Khải Siêu, Bác sĩ Tôn Dật Tiên (chữ Hán: 孫逸仙) và Quốc Dân Đảng, tại Việt Nam tổ chức khủng bố quy mô, những người bị nghi có dính dáng đến thực dân Pháp đều bị mã tấu. Chúng giết một người của cách mạng ta giết lại trăm thằng. Khai tử những người Việt cản trở cách mạng như Phan Bội Châu hiện đang có mặt tại Trung Quốc.

Hầu hết các phần tử trí thức biết sợ tìm đường ra nước ngoài, hay bị thực dân Pháp bắt bỏ tù. những học giả nổi tiếng được nhân dân kính mến cũng bị quân Pháp đem

ra chém đầu. Bọn Pháp gọi phong trào ấy là "án đồng bào cắt tóc" vì nông dân dùng hai tiếng "đồng bào" để gọi nhau.

Đứng trên góc độ của người làm chiến lược, khâm phục các nhà lãnh đạo cách mạng của Việt Nam, như Phan Đình Phùng, Hoàng Hoa Thám, Phan Châu Trinh và Phan Bội Châu, nhưng cộng sản không hoàn toàn tán thành cách đấu tranh của những người ấy, quá lương thiện không đủ tư cách gian hùng.

Năm 1940, có những biến động chiến tranh trên thế giới. Thủ đô Paris Pháp rơi vào tay của Đức Quốc Xã, vào ngày 22 tháng 9 năm 1940. Chính quyền Nhật Bản gây áp lực ép Pháp, ký "Hiệp định Pháp-Nhật tại Hà Nội". Trong Điều:

(a) Cho phép Nhật Bản đổ bộ vào Hải Phòng, sáu ngàn quân (6.000).

(b) Cho phép Nhật Bản sử dụng ba (3) sân bay Việt Nam, một quân đoàn của Nhật Bản vào Việt Nam từ Quảng Tây để thu hồi Hải Phòng.

Cấm các cơ quan vận tải Pháp, xuất cảnh hàng hóa sang Trung Quốc qua cửa Việt Nam bằng đường biển, đường sắt. Việt Nam đồng ý với phía Nhật Bản kiểm soát biên giới. Điều này sẽ không chỉ cắt đứt đường Biển Đông, và thông đạo (通道), để hết nguồn cung cấp nhiên liệu cho quân đội Trung Quốc tại Liễu Châu, Quảng Tây.

Các tài liệu quan trọng còn cho thấy, Nhật Bản còn cắt sản lượng dầu hảo, vonfram, antimon của Trung Quốc, một khi muốn dùng các thông đạo khác phải trang trải khoản chi phí lớn, nhằm buộc chính phủ Quốc Dân chấm dứt chiến tranh, chấp nhận đàm phán hòa bình. Trong khi đó, Nhật Bản đã bắt đầu sử dụng Côn Minh cho những phi vụ đánh bom sân bay Hà Nội, không chỉ trong việc phong tỏa biên giới, và cướp bóc hàng hóa, đốt cháy nhà cửa của thường dân, nỗ lực để tiêu diệt các nền tảng kinh tế không cho Trung Quốc nuôi quân kháng chiến. Trong tình huống quan trọng này, Mao Trạch Đông muốn có được những thông tin tình báo để chống lại Nhật Bản, ông tung gián điệp xâm nhập vào Đông Dương thành lập chiến khu, mở ra 3 chiếm trường bản xứ, Việt-Miên-Lào.

Để tránh chiến tranh ở giai đoạn này Trung Quốc sử dụng đến Hồ Quang chia sẻ cuộc chiến, tấn công Nhật Bản qua những liên kết bí mật với Pháp, Quốc Dân Đảng. Tạo ra một chiến trường trong nội địa Việt Nam. Quân ủy Trung ương Trung Quốc (CPC) chỉ đạo, những viên tướng chỉ huy Tứ Lộ Quân thực thi biện pháp phòng ngừa thích hợp nhất đối với quân Nhật Bản, tại biên giới Việt Nam, quân đội Quốc Dân Đảng lập phòng tuyến.

Trương Phát Khuê (张发奎) lãnh đạo, chỉ huy quân đội Quốc Dân Đảng, triển khai chiến trường Việt Nam, trao cho Trương Bội Công (张佩公) tốt nghiệp Học viện Quân sự Bảo Định, đang ở Liễu Châu nhận lệnh phối trí lại cơ quan gián điệp Việt Cộng, trực thuộc Quân ủy Trung ương Quốc Dân Đảng.

Sau đó bổ nhiệm Hình Đạo Sâm (邢道森) thiết lập một văn phòng tình báo tại Hà Nội, chịu trách nhiệm kích động người dân Thái tại biên giới Việt Nam-Trung Quốc, liên kết thành lực lượng dân-quân Thái, chuẩn bị cho các cuộc tấn công quân sự.

一本書 讓精障者在讀書會分享快樂

「很多人因為不了解精神疾病，以為它是一顆不定時炸彈，這是社會給他們的烙印，到現今仍是無法擺脫……」一旦烙上這個印記，便一輩子跟著他們，因為這個社會不給他們機會，也不尊重他們人權。

因為這些孩子的心理比一般人更脆弱，將這些負面新聞加諸於患者或家屬身上，是相當不公平的。和許多家屬的心情一樣，總是希望哪天打電視新聞時，不再看到這些負面的新聞了。

孩子都是父母的寶貝，不管他是醜、是美或是殘缺，為人父母者應用「心」對待，他們都可以感受得到。希望家有精神疾病患者的家屬，大家要團結在一起，彼此幫助、相互扶持，才能改善社會對精神病患的觀感。

「真付出，才能更快樂」，這本書不只內容精采，而且整個排版簡單易讀，非常適合用來舉辦讀書會，於是要求基金會多送幾本，讓我們多舉辦幾場讀書會，分享快樂。

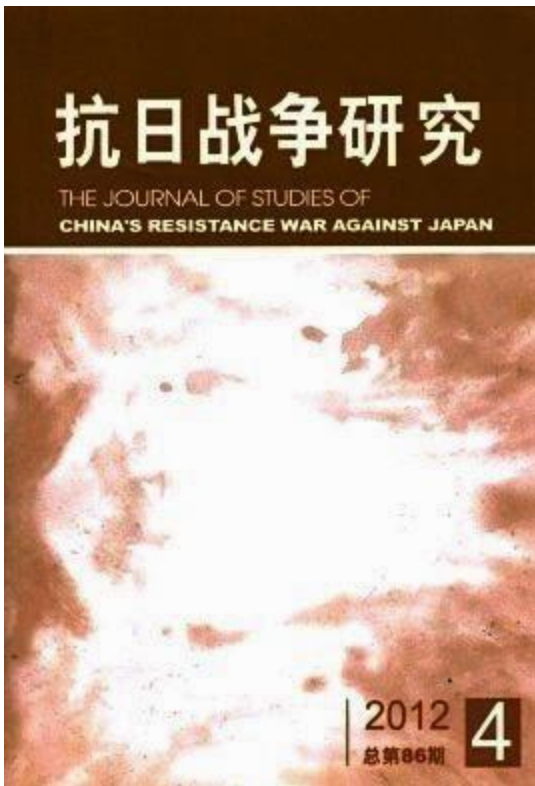
Buổi ra mắt cuốn sách "Điểm đỉnh The Zenith" của tác giả Đoàn Châu Hồng (段珠紅), một sử gia bất đồng chính kiến Trung Quốc đang lưu vong tại Pháp. Nội dung: Giới thiệu đời thực của "Bác", trong những phân khúc từng đoạn văn, nói về những nhóm Việt Kiều cộng tác tình báo Hoa Nam (Việt Nam-Hoa-华越南) tại Quảng Tây lập hội chống Nhật, chống Pháp. Và phân khúc sự kiện cuộc chiến giữa Thiếu Tá Tham Mưu Hồ (胡) và "Việt Nam độc lập đồng minh hội" (越南独立同盟会) do

Trung Cộng chỉ đạo (Thành lập), sống chung với Quốc Dân Đảng. Tân Hoa Xã loan tải 1939.

Mặt khác để tăng cường công tác cộng đồng người Việt sống tại Trung Quốc, tài trợ trực tiếp bốn lãnh tụ đã thành lập những trung tâm sinh hoạt cộng đồng, tổng cộng hơn 1.000 người, trong đó có hơn 100 người được gửi đi đào tạo quân sự Tây Nam, 300 người đào tạo năng khiếu tình báo tại Tỉnh Tây (靖西) và lực lượng Biên phòng 100 người.

Nhóm nghiên cứu đầu tiên (tình báo Hoa Nam) tuyển mộ được 150 người Việt Nam tại vùng đất biên giới Long Châu (龙州), chọn 20 người huấn luyện truyền thông, điện báo, những thanh thiếu niên này sau đó trở thành binh sĩ Trung Quốc, một hỗ trợ lớn cho Việt Minh, lực lượng này thay cho đường xương sống của "Việt Nam độc lập đồng minh hội".

Cùng năm, Trung Cộng thành lập 2 chiến khu bí mật tại biên giới Việt Nam, tuyển dụng hơn 300 binh sĩ biệt kích, huấn luyện quân báo. 3 tháng sau mở rộng huấn luyện tình báo đặc biệt. Các sĩ quan, quân đội dưới quyền chỉ huy của Trương Bội Công (张佩公) huấn luyện chuyên sâu tình báo rừng, sau đó họ vượt qua biên giới vào Cao Bằng lãnh thổ của Việt Nam để thực hiện hoạt động chống Pháp, chống Nhật. Có một số binh sĩ bí mật trở lại biên giới trong lãnh thổ Trung Quốc, được trang bị quân phục Nhật Bản, nguy trang đôi phó làm giảm áp lực quân đội Nhật Bản.

"Nghiên cứu chiến tranh". Phần 4, của Tác giả: Luo Min. Tiêu đề cũ: Quốc Dân Đảng Trung Quốc trong chiến tranh Việt Nam và "Việt Nam độc lập đồng minh hội" (越南独立同盟会) do Trung Cộng chỉ đạo (Thành lập). (本文摘自 "抗日战争研究" 年第4期, 作者: 罗敏, 原题为: 抗战时期的中国国民党与越南独立运动).

Trương Phát Khuê (张发奎) phát triển kế hoạch lấy lại Long Châu. Thúc đẩy 3 Sư đoàn vào Lạng Sơn, đụng độ giao chiến tại Tĩnh Tây (靖西) Cao Bình (高平) như thể chế ngự được quân đội Nhật Bản, từ tỉnh Vân Nam gửi quân hỗ trợ, chặn đứng tiến quân của địch trên các thông lộ dọc theo đường sắt Việt Nam. Tướng Trần Liệt (陈烈) Tư Lộ Quân và Tướng Lâm Chánh Vĩ (林正伟) Cứu Lộ Quân từ Vân Nam chuyển quân vào Lạng Sơn Việt Nam.

Tổng Tử Văn (宋子文) Bộ trưởng Ngoại giao Trung Quốc cảnh báo đại sứ Pháp Henry Haye: "Nếu Pháp xem xét quá cảnh Nhật Bản tại Đông Dương là một vấn đề cần thiết. Trái lại Trung Quốc thấy hậu quả sau đó, nó sẽ phát sinh từ việc buộc phải có hành động bảo vệ mình, người Pháp không thể di chuyển bất cứ nơi nào hãy tránh phản đối này".

Trương Phát Khuê (张发奎) có viết trong nhật ký của mình: "Nếu Nhật Bản chuyên sâu vào chiến trường Việt Nam, cuộc chiến tranh chống Nhật Bản của Trung Quốc sẽ phát động tại biên giới Trung Quốc, cho thấy bản chất của cuộc chiến tranh này

có thể chuyển qua chiến tranh thế giới, Trung Quốc sẽ chiến đấu chống lại Nhật Bản".

Vào thời điểm đó, Trương Phát Khuê (张发奎) xác nhận: "Sau một thập kỷ huấn luyện quân đội và cán bộ cộng sản Việt Nam, nếu có cơ hội, tôi phải giúp đỡ nhân dân Đông Dương". Trương Phát Khuê thành lập tại biên giới Việt Nam-Quảng Tây, những lực lượng chính quy, để giúp cộng sản chiến thắng quân Nhật Bản, và liên tục hướng dẫn Khách Gia của mình: "Chúng tôi chỉ muốn giúp đỡ họ, và không bao giờ muốn thay thế Pháp". Photo lưu trữ: Huỳnh Tâm.

Mùa đông năm 1940. Quân đội Nhật Bản quét sạch các căn cứ du kích của tướng Trần Trung Lập (陈中立) hơn 2000 binh sĩ Việt Nam, bao gồm dân quân dân tộc Thái rã ngũ, tiếp theo tấn công vào quân đội Trung Quốc tại Liễu Châu thua trận.

Tướng Giới Thạch (蒋介石), với Đô đốc Trương Phát Khuê (张发奎), Tướng Hà Ứng Khâm (何应钦), Tướng Bạch Sùng Hy (白崇禧) thảo luận quân sự, có các cán bộ quân sự cao cấp tham gia, có những báo cáo kêu gọi nhận thức tình hình tại biên giới Việt Nam, và có những xử lý "Việt Minh" tranh chấp nội bộ, buộc phải kiểm soát "Việt Nam độc lập đồng minh hội" (越南独立同盟会) theo qui định quân luật, bảo vệ kế hoạch.

Tướng Giới Thạch khuyến khích Trung ương Quốc Dân Đảng hỗ trợ Hồ Quang, ông phát biểu: *"Tôi nghĩ rằng sự hỗ trợ độc lập cho dân tộc Việt Nam, là trách nhiệm của Trung Quốc"*.

Chiến tranh Thái Bình Dương không thể tránh, Tướng Giới Thạch chấp nhận các yêu cầu của những cấp chỉ huy Trung Quốc bao gồm quân Đồng Minh, Việt Nam, Thái Lan. Đồng chấp nhận lệnh chỉ huy chiến đấu chống lại kẻ thù.

Ngày 05 tháng 3 năm 1942, những mật khu phát triển mạnh mẽ của Trung Quốc "xúi giục Việt Nam phác thảo kế hoạch chiến tranh" chính sách của mình là ra khỏi cuộc chiến tranh Việt Nam vì lợi ích của các mục đích thuận tiện, mật khu nên được sử dụng để mở rộng chính trị, ngoại giao và các phương tiện tích cực, xúi giục nhân dân Việt Nam và người dân Trung Quốc ở nước ngoài tổ chức vũ trang. Đây cuộc chiến đến căn cứ lực lượng quân sự Pháp, muốn kiểm soát Việt Nam phải đầy đủ tiềm năng, cho phép quân đội đứng phía trước không cho kẻ thù sử dụng chiến tranh Việt Nam đưa ra chính trị. Trong khi đó, những người ủng hộ lập pháp (Viện Lập Pháp), kêu gọi phục hồi tự do của các quốc gia nhỏ trên thế giới, một cách độc lập.

Tháng 8 năm 1942. "Việt Nam độc lập đồng minh hội" của Hồ Chí Minh, với bản sắc giành độc lập cho Việt Nam, thay mặt "Liên đoàn quốc tế chống xâm lược", ông rời Việt Nam sang Trung Quốc, ăn mặc như một nhà nông mù mắt, Hồ Chí Minh, đi với một ký giả người Hoa Kiều (tinh báo Hoa Nam) bằng thẻ kinh doanh đến Trùng Khánh. Bởi vì ba tài liệu do Thanh niên Trung Quốc đưa tin trong buổi họp báo của Quốc tế (INS). Hồ với tư cách phóng viên đặc biệt, và giấy chứng nhận tùy viên quân sự Đông Dương.

Tháng 11 năm 1943, Tướng Giới Thạch tuyên bố tại Hội nghị "Khải La" (开罗-Cairo) rằng: "Trung Quốc không có tham vọng cai trị trên lãnh thổ Annan" (安南) và đề xuất: "Sau khi chiến tranh làm cho Annan độc lập. Như vậy, hoạt động cách mạng Việt Nam ở Trung Quốc trở nên sôi động hơn. Phần chiến khu, huấn luyện quân sự, chủ ý đào tạo tổ chức chính trị, đại diện các đảng phái chính trị khác nhau ở Việt Nam cuối cùng từ bỏ định kiến, thành lập một tổ chức thống nhất Liên Minh".

Thành lập "Ủy ban trừ bị Quốc gia" bao gồm những tổ chức người Việt Nam "Việt Nam độc lập đồng minh hội" (越南独立同盟会), quân đội người Thái, Quốc Dân Đảng Việt Nam và người Việt Nam ở hải ngoại. Tuy nhiên không ai đủ yếu tố và kỹ

năng lãnh đạo, tìm những nhân vật cao quý càng khó, chỉ còn lại bè phái, đưa đến đấu đá nội bộ, tranh giành quyền lực, khinh miệt lẫn nhau, trầm trọng hơn những tín hữu cộng sản không chấp nhận liên kết với đối diện, hành động như thế không khác nào quyết định phản bội, thậm chí cộng sản còn lạm dụng vài nhân vật quyền lực tạo thân thế riêng cho mình. Can thiệp và hòa giải sân khấu chính trị không hy vọng hay ít thành công bởi người Việt có máu mặt đấu đá".

Trương Phát Khuê (张发奎) đầu đầu, bắt lực, khi ông chăm chỉ và chú ý yêu cầu các lực lượng hòa giải, chính Hồ Chí Minh cũng không thể hiện sự khiêm tốn và chân thành, tưởng hòa giải được nhưng không đơn giản, bởi đấu đá vì lợi ích nhóm, quên đi quyền lợi thành lập quốc gia Việt Nam.

Kỷ niệm ngày đình chiến, giám đốc chính trị Quốc Dân Đảng Lương Hoa Thịnh (梁华盛), bị ám sát trong bữa ăn sáng. Trong hồ sơ có ghi: Trước đó Lương và Hồ cùng nhau trò chuyện hàng chục lần. Lương thảo luận cho rằng những lời phát biểu trên các văn bản của Hồ "giàu trí tưởng tượng hòa bình", ông Hồ đã khẳng định yếu tố dương tính của "Quốc tế Cộng sản", đó là một khuyến cáo của Hồ cho rằng ông là người thực hiện độc lập cho Việt Nam, khi ấy ông quên những tổ chức khác, thực tế có những tổ chức của người Việt Nam hơn Hồ. Tuy nhiên theo ý của Mao Trạch Đông muốn "chuyển đổi" vị trí của Hồ vào lúc này.

Mao Trạch Đông cho biết: *"Trong cuộc đời hoạt động cách mạng của Hồ Quang chưa từng có một lần giam cầm nào. Hồ Chí Minh xuất bản tập thơ "Nhật ký trong tù", qua đó để thay cho một tin nhắn, vượt lên tận chính trị Việt Nam. Chính bí danh "Lý Quang Hoa" (李光华) tức Đại tá Hoàng Văn Hoan cũng khẳng định rằng Hồ Quang cầm nhảm (Nhật ký trong tù), tôi là người biết rõ điều đó."*

Năm 1980 Lê Duẩn thân Liên Xô, loại trừ thân Tàu, Hoàng Văn Hoan đào thoát tị nạn Trung Quốc, sau đó qua đời ở Bắc Kinh. Hoàng Văn Hoan đã từng bí mật viết thư gửi Việt Minh ở Vân Nam, yêu cầu họ viết thư cho Trương Phát Khuê (张发奎) huy động phản đối Việt Nam, yêu cầu ông Hồ Chí Minh chính đảng lập tức hợp tác với "Liên minh quốc tế chống xâm lược", khắp nơi kêu gọi "Tháp Tự Xã" (塔斯社) tại Trùng Khánh, thay mặt gây áp lực lên Hồ Chí Minh.

Ngày 10 tháng 9 năm 1943. Trương Phát Khuê (张发奎) đồng ý để Hồ (Khách Gia) nộp hồ sơ mở văn phòng trung ương Việt Minh tại Đài Bắc thủ đô của Trung Hoa Dân Quốc (THDQ, thường gọi là "Đài Loan"). Hồ sơ, lý lịch của Hồ nay đã giải mã là một tình báo chiến lược của "Việt Nam độc lập đồng minh hội" do Trung Quốc chỉ đạo chiến tranh Việt Nam (越南独立同盟会), (本文摘自 "抗日战争研究" 年第4期, 作者: 罗敏, 原题为: 抗战时期的中国国民党与越南独立运动). Photo lưu trữ: Huỳnh Tâm. [4]

Trương Phát Khuê (张发奎) gặp Hồ Chí Minh trao đổi tập thơ "Nhật ký trong tù", Hồ còn hứa sẽ tái cấu trúc "Việt Minh" vào mạng lưới tình báo Trung Cộng tại Hà Nội, sẽ hiệu lực sau khi kết thúc chống Nhật, để đổi lấy tự do của mình.

Ngày 23 tháng 1 năm 1944, tình báo của Trương Phát Khuê (张发奎), cho biết: Nếu thời ấy vì lâu dài của Quốc Dân Đảng Trung Quốc, cho Hồ Chí Minh nghỉ hưu, tất nhiên sau đó vô hiệu hóa tại Trung Quốc thì ngày nay không có chuyện chống lại Quốc gia Trung Hoa".

Trương Phát Khuê hỏi ông Hồ:

– Làm thế nào để thực hiện công việc cách mạng;

Hồ đáp:

– Thành lập một căn cứ du kích tại biên giới Việt Nam, thực hiện tuyên truyền là chính, còn vũ trang làm việc sau, tuy nhiên có kế hoạch:

(a) Truyền đạt cho nhân dân Việt Nam biết chính phủ Quốc Dân Trung Hoa và xác định lập trường độc lập của Việt Nam.

(b) Phát triển các tổ chức Liên minh cách mạng Việt Nam và lực lượng.

(c) Thông đồng Đồng Minh quân sự đã sẵn sàng để nhập cảnh vào Việt Nam.

(d) Đấu tranh cho đến khi hoàn toàn độc lập và tự do cho Việt Nam

Đô đốc Trương Phát Khuê hỏi tiếp:

– Tôi biết những lực lượng vũ trang của Mao Trạch Đông trong hàng ngũ của bạn có hiệu năng không, và hỗ trợ thế nào?

– Chủ tịch Mao cho chúng tôi nhiều kinh nghiệm chiến đấu, và hỗ trợ nhiều vật chất lẫn tinh thần, tôi rất ngưỡng mộ chủ tịch Mao kể cả Thống Tướng Tưởng Giới Thạch.

– Tôi sẽ đưa Khách Gia leo lên ngai vàng miền Bắc Việt Nam.

– Đa tạ Đô đốc, ngày ấy tôi sẽ mời Đô đốc thăm viếng Việt Nam.

– Tôi cảm thấy chúng ta sẽ là thù trong nay mai, bởi Cộng sản và Quốc gia không đi chung đường.

Tướng Giới Thạch và Trương Phát Khuê thừa biết Hồ Quang con rôi của Cộng sản Mao, Lưu Thiếu Kỳ, Lâm Bưu, nhưng vì chống Nhật Bản và Pháp phải gác lại một phần nợ chính trị Trung Hoa!

Trương Phát Khuê (张发奎) lấy uy tín cá nhân, tạo điều kiện thuyết phục, hướng dẫn các đại diện Liên minh cách mạng ngồi lại thảo luận việc độc lập Việt Nam, thành lập "Ủy ban trừ bị Hòa giải" khắc phục mọi dị biệt trong khi đang trả giá thành phần chính phủ tương lai, nhưng ở Hồ Quang muốn hốt trọn gói và mời mọi người đến ăn cỗ mà trên bàn không có thực đơn. Trương Phát Khuê chủ trương Hồ Chí Minh vẫn là người đứng đầu "Ủy ban trừ bị Hòa giải".

Cuối tháng 3 năm 1944, Liên minh Hồ Quang ứng cử được bầu vào Ban chấp hành, tên chính thức Hồ Chí Minh xuất hiện, Hồ Chí Minh nhanh tay cướp Ban chấp hành Trung ương kháng Nhật Bản, chống Pháp. Trong tháng 8, chi nhánh Liên đoàn Văn Nam đề cử ba thành viên vào tổ chức Việt Minh (3 tỉnh báo Hoa Nam), Hồ Chí Minh đạt được thắng lợi chính trị tại hải ngoại. Trong quá trình tái cơ cấu tổ chức Việt Minh, Hồ cố tình loại bỏ những thành phần chính trị không thân Mao, và ngoài luồng cộng sản, kể cả thành viên Quốc Dân Đảng Việt Nam. Trương Phát Khuê bất lực trước khi Hồ Chí Minh có thế lực mạnh.

Trương Phát Khuê (张发奎) gửi báo cáo về cho Tưởng Giới Thạch (蒋介石), Ngô Thiệt Thành (吴铁城) cho biết thất bại:

– Ban đầu tôi thuyết phục phe Hồ trở lại với công việc chống Nhật Bản. Ý định đó vào ngày 09 tháng 8 năm 1944. Cho nên, Trương Phát Khuê (张发奎) đòi sự vụ lệnh, ở lại chiến trường với số tiền chiếm đoạt được của quân đội Nhật Bản "bảy mươi sáu ngàn nhân dân tệ" (76.000) và thiết bị y tế, tặng hết cho Hồ làm chi phí của các Lữ đoàn. Đánh giá: Trong cùng năm đó vào ngày 1 tháng 10, Trung tâm Quốc Dân Đảng Trung Quốc chỉ biết Hồ Quang và các nhà lãnh tụ Việt Minh, hoàn toàn không biết Việt Cộng hay Hồ Chí Minh.

Cùng mùa đông năm đó, một máy bay quân sự của Mỹ bị rơi ở Cao Bằng Việt Nam, Thiếu tá Hy An (希安) là người giải cứu Claire Lee Chennault thoát nguy hiểm, ông ta được đưa đến cơ quan Văn Man, Phạm An Bài (范安排) bố trí giới thiệu Hồ Chí Minh. Trung úy Claire Lee Chennault lực lượng không quân Hoa Kỳ, chỉ huy quân đoàn "Biệt đội Phi Hồ". Một viên chức của cơ quan tình báo chiến lược Hoa Kỳ được sắp xếp làm việc cho Quốc Dân Đảng Trung Quốc trong chiến tranh Thế giới II. [3]

Cuối năm, Mao Trạch Đông viện trợ vũ khí, tài chánh, quân phục và dép Bình Trị Thiên cho Việt Minh. Mao bắt đầu đưa quân vào Nghị Lương (宜良), tỉnh Vân Nam. Hồ Chí Minh đến Liễu Châu gặp Trương Phát Khuê (张发奎) báo cáo: "*Tôi là thành viên cộng sản, nhưng hiện nay tôi đang làm việc sự độc lập cho Việt Nam, bây giờ tôi đang làm việc không vì cộng sản. Tôi có thể bảo đảm đặc biệt này đối với Ngài, và Việt Nam sẽ không được thực hiện chủ nghĩa cộng sản trong 50 năm*".

Xem đây những lời hứa của Hồ Chí Minh, Đô đốc Trương Phát Khuê (张发奎) thư đến Tưởng Giới Thạch (蒋介石), Ngô Thiết Thành (吴铁城) cho biết thêm: Quốc Dân hãy cảnh giác, dè dặt đừng để mắc lừa Hồ (Khách Gia-客家)".

Những năm chiến tranh, Quốc Dân Đảng Trung Quốc gặp khó khăn nhất, vẫn phải hỗ trợ cho hàng ngàn người Việt Nam hoạt động cách mạng yêu nước. Cung cấp, tài trợ từng tháng một. Riêng tháng 3 năm 1945 tài trợ cho Việt Minh "năm triệu nhân dân tệ" (5 triệu), và tài trợ tương đương cho nhóm quân đội "Việt Nam cách mạng vũ trang". Tháng năm đó, Trung Tá Quốc Dân Đảng Dương Thanh Văn (杨清文) mở khóa đào tạo năng khiếu cho một trăm thành viên cách mạng Việt Nam.

Hồ (Khách gia 客家-Hakka), cùng đi với Mã Duy Nhạc (马维岳), và Tập Lục (卅六) vào lãnh thổ Việt Nam. Họ nhanh chóng tổ chức quân đội cách mạng Việt Nam, phát triển mạnh, có trên 50.000 tay súng. Đài Loan Tin tức hàng ngày, mô tả Hồ Tập Chương (胡集璋) tộc Khách gia (苗栗客家) Đài Loan (台湾), và bức ảnh này là của gia đình Hồ Tập Chương (胡集璋) Nguồn: Đài Loan Tin tức hàng ngày. [5]

Quốc Dân Đảng Trung Quốc khẳng định: Năm 1925, Tổng lãnh sự quán Nga tại Quảng Châu gửi thông báo, Hồ Quang có mặt tại Diên An, ông thường tham dự những buổi chuyên đề quân sự do Diệp Kiếm Anh tổ chức và chủ trì tại Vũ Hán, hướng dẫn đào tạo du kích, tổ chức quá nhiều lần như vậy, cho thấy Diên An quá ngu dốt, khoe cho người khác biết. Ông Hồ đã lan truyền Cộng sản vào Việt Nam đã phát biểu: "Tưởng Giới Thạch phản cách mạng, cách mạng thực sự trong Diên An". Sau khi được thông báo trên, buộc Hồ phải trả lại quyền lãnh đạo cho các thành viên của "Liên Minh" của Nguyễn Hải Thần (阮海臣), Vũ Hồng Khanh (武鸿卿). Đồng lúc ấy Hồ tránh né, và giết chết một đồng chí cách mạng Đặng Hữu Khánh (邓有庆).

Tháng 2 năm 1946, ông Hồ cũng đã viết thư gửi cho Trương Phát Khuê (张发奎), mời ông đến thăm Việt Nam và tiếp tục ủng hộ cách mạng Việt Nam; cùng năm vào tháng 12 năm đó, đảng Cộng sản Trung Quốc đã phát động một cuộc nổi loạn lớn. Hồ Chí Minh gửi thư cho Trương Trương Quân (张将军), nội dung cho biết người

dân đang chết đói ở miền Bắc Việt Nam, cách mạng Việt Nam đang gặp khó khăn, hy vọng ông Trương Phát Khuê hướng dẫn làm thế nào để đạt được thành công cách mạng.

Mùa thu năm 1947, chính phủ Quốc Dân Đảng đã vận động chống nổi loạn của Mao, Hồ Chí Minh cũng đã gửi một bộ trưởng chính phủ Bộ Công thương Nguyễn Đức Thần (阮德臣) đã đến Quảng Châu để tìm kiếm viện trợ quân sự, đòi hỏi chính phủ phải gửi nhiều hơn để giúp họ đào tạo sĩ quan quân đội. Yêu cầu của Hồ Chí Minh xem ra quá đáng, Trương Phát Khuê (张发奎) bỏ qua. Tưởng Giới Thạch (蒋介石) xét lại rồi giới thiệu đến Trần Thành (陈诚), Ngô Thiết Thành (吴铁城) và Trần Quả Phu (陈果夫), đang công tác tại Quảng Châu, gặp Giám đốc sở Hậu Cần Thiếu tướng Tiêu Văn (萧文), theo từng trình mọi người muốn tìm hiểu thực trạng của Việt Nam. Kết quả chính phủ coi Hồ Chí Minh là trung tâm làm dân đói khổ không nên hỗ trợ ông. Khi đại diện Hồ Chí Minh trở về Quảng Châu, Trương Phát Khuê (张发奎) gặp họ, thấy mua các mặt hàng thiết bị thông tin liên lạc và vật tư y tế chuyển về Việt Nam.

Trước đó Hồ Chí Minh câu cá lớn Trương Phát Khuê, bằng cách hỗ trợ quân đội Quốc Dân Đảng trở lại Lạng Sơn. Trương Phát Khuê (张发奎) vẫn suy nghĩ theo tình hình cũ, ông chỉ biết chính sách chiến tranh của Quốc Dân Đảng, đặc biệt chính sách bộ Hải ngoại còn hợp thời. Khi ông đi Nam Kinh, dành thời gian đến thăm Trần Quả Phu (陈果夫), Chủ tịch Ủy ban Tài chính Quốc Dân Đảng. Báo chí phỏng vấn:

– Thủ tướng Trương Phát Khuê (张发奎) đề nghị giúp Việt Nam thiết lập một chính quyền trung ương. Chưa kịp trả lời Trần Quả Phu hỏi:

– Thủ Tướng có biết nhiều về Hồ Chí Minh không, thành viên Cộng sản của Mao. Trương Phát Khuê ấp úng trả lời:

– Tôi đã biết ông ấy, nhưng tôi vẫn muốn giúp anh ta và đơn giản, ông không phải là một đảng viên cộng sản, ông là một thành viên Hải Ngoại đại diện của Ấn Độ (印支), phản đối đế quốc chủ nghĩa, và không chống lại chúng ta, trong cuộc đấu tranh của mình cho độc lập Việt Nam, chúng ta nên giúp anh ta giải phóng đất nước khỏi ách thống trị của Pháp.

Trần Quả Phu (陈果夫) tự biết Trương Phát Khuê (张发奎) trái quan điểm, khác nhau về vấn đề Quốc-cộng. Trương Phát Khuê nhấn mạnh rằng:

– Vấn đề, nằm ở người Việt Nam nếu là cộng sản không thể đủ khả năng để cạnh tranh với tôi, và xin giải thích với ông, Việt Nam chăm chỉ tranh đấu tốt, tôi đã nói, đó là hàng loạt người Việt Nam ở Quảng Tây trở về quê hương, tôi cảm thông người Việt Nam, và thông cảm cho các bên khác, do đó, không lo lắng về viện trợ cho Hồ Chí Minh nó sẽ không gây ra bất kỳ hậu quả xấu nào, cũng như chính phủ của Hồ sẽ không ủng hộ Mao Trạch Đông, ông đang tìm kiếm sự hỗ trợ của chúng tôi".

Tình hình đã thay đổi nhiều, Trung Quốc đến ngày chia đôi đất nước Quốc Đài Bắc-Cộng đại lục, Trương Phát Khuê lưu vong tại Hồng Kông và qua đời 1980.

Cho đến năm 1967, tại Hồng Kông, Trương Phát Khuê (张发奎) và Hạ Liên Anh (夏莲瑛) tiết lộ: *"Gần như mọi người chỉ trích tôi hỗ trợ cho Hồ Chí Minh, và nhiều người khác nói: Hồ Chí Minh leo lên trên đầu của chế độ Cộng sản và ngự trị trên ngôi vua tại Bắc Việt Nam bởi vì tôi chống đỡ. Nhưng tôi tin chắc rằng tôi theo đuổi trong suốt chính sách Việt Nam là chính xác, dù đôi khi liên quan xung đột giữa người Việt Nam, tôi tin rằng câu nói cũ ở Trung Quốc: "trái tim của những người trên thế giới". Nếu Hồ Chí Minh là cộng sản xã hội chủ nghĩa, tất nhiên Hồ không thể thoát được khỏi xiềng xích của Đảng cộng sản của ông, và bây giờ Hồ đang dẫn đầu bởi mũi tên đi tới sau lưng của Hồ, có thể người khác giành chiến thắng"*.

Những người rời Việt Nam như Nguyễn Hải Thần (阮海臣) chỉ vì Quốc Dân Đảng không phù hợp cho Việt Cộng và các nhà lãnh đạo miền Nam Việt Nam cũng thế, chỉ có lãnh tụ Phan Bội Châu "Việt Nam Quang phục Hội" (越南光復會) mới xứng đáng anh hùng đất Việt nhưng đã bị tên cướp hào phóng Hồ Chí Minh bán cho Pháp vào ngày 30 tháng 6 năm 1925, đã qua đời 1940. Hồ quan tâm chính là để bảo vệ quyền lợi của Trung Cộng. Một câu hỏi nữa là: Mỹ muốn hỗ trợ cho các nhà lãnh đạo Việt Nam cũng không tìm được người thực sự xứng đáng để hỗ trợ, quan điểm này, chứng tỏ quá trình lịch sử chưa có cơ hội độc lập đúng nghĩa của nó.

Không thể phủ nhận, cuộc chiến này, và nó chỉ tạm kết thúc vào cuối thập niên 50. Các nhà lãnh đạo miền Bắc và miền Nam Việt Nam nhận được tin Trương Phát Khuê (张发奎) tị nạn Hồng Kông. Hồ Chí Minh (胡志明) lên nắm chính quyền ở

miền Bắc Việt Nam. Ở miền Nam Việt Nam với chính thể VNCH bầu cử tổng thống tự do. Đến năm 1967, Nguyễn Văn Thiệu (阮文绍) đắc cử Tổng thống, gửi Vũ Hồng Khanh (武鸿卿) đến Hồng Kông để thăm viếng Trương Phát Khuê (张发奎), ông cho biết: Hồ Chí Minh có nguyện vọng, nếu Vũ Hồng Khanh (武鸿卿) được bầu làm tổng thống, sẽ cử đại diện đàm phán hòa bình với Hồ Chí Minh, bởi trước đó Hồ Chí Minh, có dự định tác động lên Tổng thống Trương Tương Quân (张将军). Điều này rõ ràng là tình yêu không được đáp lại dù một giấc mơ. Đúng là Hồ không thể thành cháo.

Căn cứ vào chiến tranh và chính trị của những thập niên 40-50. Vẫn trên đà tiếp tục đối phó xem đó là một biện pháp sống còn của phe Cộng sản. Chiến tranh thường để lại thắng lợi và đầu hàng, cuối cùng Nhật Bản đã ngã ngựa, quân đội viễn chinh Pháp cũng không kém đau thương. Thế nhưng chiến tranh để lại sự phá hủy hoàn toàn đất nước Việt Nam, không ai xin lỗi, và bồi thường cho nhân dân Việt Nam, họ chỉ biết thu hồi quân cán chính và các thỏa thuận khác có lợi cho họ. Khách Gia (Hồ Chí Minh) leo lên ngai vàng miền Bắc Việt Nam, ông hứa hẹn tiếp tục tàn phá miền Bắc Việt Nam.

Một quân báo Pháp để lại nhật ký: Đã chứng kiến sự ngược đãi của quân đội Trung Quốc, làm nhục nhân dân Việt Nam, hành động quá sức và đau đầu. Khi đoàn quân Hán đi qua thị trấn Tĩnh Tây (靖西), người sĩ quan ra lệnh mở đường. Người đàn ông Việt Nam đưa con ngựa của mình vào lè để tránh, vô duyên có bị quân Trung Quốc đánh đập tàn nhẫn, co chân lên đầu gối vào người dân vô tội, và tôi nhìn thấy một sĩ quan Trung Quốc truyền lệnh giựt sập gian hàng bên đường, cướp hàng hóa, sau khi đoàn quân đi qua, đốt cháy; trước mặt tôi có vài em bé vô tư đang chơi ngoài đường, quân Trung Quốc lia một tràng súng giết chết tươi tất cả, người dân chỉ biết nuốt hận dữ dội. Chiến tranh tại Đông Dương, người dân thiệt hại nhiều nhất. Hàng triệu người Việt Nam đói khổ bỏ miền Bắc vào Nam tìm tự do, gây ra một thảm kịch lịch sử nhân loại hiếm có.

Hồ Chí Minh yêu cầu Trung Cộng tiếp tục đưa quân đội về phía Nam, Hồ học được văn hóa đấu đá của Trung Quốc, nay truyền lại cho thế hệ con cháu cộng sản. "Bác" chỉ ước mong tương lai "Việt Nam giỏi đấu đá nội bộ", tất cả vì quyền lợi tập đoàn mà ngoảnh mặt làm ngơ Tổ Quốc.

Tham khảo

[1] - 张发奎扶植胡志明攀登北越元首宝座

[2] - <http://wuxizazhi.cnki.net/Search/DLYZ198602008.html>

[3] - <http://bbs.ikaka.com/showtopic-9187111.aspx>

[4] - 1943年9月10日 Khue张庭柏（张发奎）同意何（客家）备案越南中部办公室在中国的共和国 (THDQ, 俗称 "台湾台北明资本"). 个人资料, 解码湖历史现在是一个战略情报 "越南独立联盟大会" 由中国转向越战（越南独立同盟会），（本文摘自 "抗日战争研究" 年第4期, 作者: 罗敏, 原题为：抗战时期的中国国民党与越南独立运动. 照片档案: 谭黄长发.

[5] - 何 (访客加入客家-Hakka), 维战陪同马乐 (马维岳), 然后点击吕克 (卅六) 在越南境内. 他们迅速组织革命军越南, 茁壮成长, 拥有超过15万的战士. 台湾日报, 说明何本程序 (胡集璋) 客族的一部分 (苗栗客家), 台湾 (台湾), 这是家庭的画面 (胡集璋).

<http://danlambaovn.blogspot.com/2014/10/ho-chi-minh-mot-gian-iep-hoan-hao-ky-11.html>

10/08/2014

Hồ Chí Minh, một gián điệp hoàn hảo - Kỳ 12

Huỳnh Tâm (Danlambao)

Ngày 25 tháng 3 năm 1950. Mao Trạch Đông cảnh cáo Hồ Chí Minh:

"Tôi thấy bạn thực sự nguy hiểm nếu tôi chết trước, kẻ thù của bạn chắc chắn là nhân dân, nếu bạn làm mềm lòng họ, mọi chuyện đều tốt đẹp và tránh được thiệt hại. Trước khi và sau cuộc cách mạng bạn lên nhiếp chính, phải tìm cách giấu kín sự ác tính của bạn, mới trừ được kẻ thù; bằng không bạn nhận hậu quả vô lường và không thể biết đến từ bao giờ!" (1950 niên 3 nguyệt 25 nhật Mao Trạch Đông, Hồ Chí Minh cảnh cáo: "ngã khán khán, như quả ngã tiên tử, nhĩ chân địch ngạn nguy, hiêm, nhĩ địch địch nhân thị tuyệt, đối địch nhân, như quả nhĩ nhuyển hóa tha môn địch tâm, nhất thiết đô ngạn hảo, tị miễn tổn phôi. Chi tiền, cách mệnh nhĩ liễu chi hậu nhiếp chánh vương, tưởng bạn pháp ẩn tàng tự kỉ địch tội ác, nhi thị nhất cá tân địch địch nhân, phủ tắc nhĩ bất hội thu đảo ý tưởng bất đảo địch hậu quả, bất năng tòng kí giả cáo tố). [1]

Tài liệu đặc nhiệm tình báo Trung Cộng phổ biến nội bộ: "*Thổ phi Việt Bắc đàm luận ái quốc*" (Bắc Việt thổ phi ái quốc thoại ngữ), và cánh đặc vụ Hoa Nam hôn phách Việt Minh tọa lạc tại Văn phòng Bát Lộ Quân (八路军). Đảng Cộng sản Trung Quốc không phải tự dựng cho Hồ Quang xuất hiện, phải có mọi yếu tố tạo dựng nó. Diên An (延安) lấy quyết định đồng thuận, chấp nhận chi-thu vốn lời, chọn lựa vũ trang thích ứng cho những nhu cầu cần thiết, dùng đúng tình hình chiến lược mà Trung Cộng mong muốn, dù xoay sở nhiều khê, khó khăn cho lắm vẫn phải thực hiện, thành lập một tổ chức trá hình cách mạng tại Việt Bắc Việt Nam. Hồ đã được thử thách, tuy thân khốn bách nhưng thừa khả năng làm đối tượng bù nhìn tuyệt đối. Diên An cũng cần ghi danh, tuyên dương công trạng, cho Hồ một tia hy vọng mai sau sẽ được truy phong vào trang sử Trung Hoa trên đất nước Việt Nam.

Chính họ đã thề nguyện trước Chủ tịch Mao rằng:

"Chúng tôi là một nhóm người bí ẩn ở khắp mọi nơi, chiến thắng không thể lộ hay tự hào, sự thất bại không thể giải thích, nhờ đảng cho chúng tôi hóa thân gián điệp tài năng, không bao giờ che giấu khuôn mặt thật của mình. Bí mật tình báo phía trước đầy nguy hiểm, thề nguyện hy sinh vì sự nghiệp, nhóm Hồ Chí Minh hoàn thành và xác nhận danh tính điệp vụ lịch sử, máu sinh tử của cả nhóm chúng tôi,

duy nhất bảo vệ Trung Cộng Quốc". (Ngã môn thị nhất quần thần bí đích nhân tùy xử khả kiến, thắng lợi bất năng thấu lộ hoặc kiêu ngạo đích nhất cá mạc danh kì diệu đích cố chướng, giá yếu quy công vu ngã môn đảng đích hóa thân thiên tài đích gián điệp, tông bất yếm sức chân diện mục tha đích. Bí mật tình báo tiền phương nguy hiểm, phát thệ yếu hi sinh sự nghiệp, tại Hồ Chí Minh hoàn chỉnh, tịnh xác nhận gián điệp sử thượng đích thân phân, ngã môn tập đoàn đích trọng yếu huyết dịch, duy nhất đích bảo hộ Trung Cộng Quốc). [2]

"Chúng tôi là một nhóm người bí ẩn, ở khắp mọi nơi, Hồ Chí Minh hoàn thành và xác nhận danh tính gián điệp trong nhóm điệp vụ lịch sử" (ngã môn thị nhất quần thần bí đích nhân tùy xử khả kiến, hồ chí minh hoàn chỉnh tịnh xác nhận đích gián điệp nhậm vụ đội sử đích thân phân). 4 chân dung trên ai là Hồ Quang (胡光), xin đảng của "Bác" xem qua có bao nhiêu phần trăm chứng minh được sự thật thân thể của "Bác" để cho nhân dân Việt Nam cùng nhau tìm hiểu lịch sử đất nước của mình đã trôi nổi ra sao trên 74 năm (1940-2014). Cho đến nay, thiên hạ nghi vấn quá nhiều về "Bác Hồ"... Nguồn tài liệu: Chiến khu Diên An phổ biến.

Cuối tháng 11 năm 1938. Những nhà quân sự Trung Quốc, lần lượt tụ về đại hội thứ 18 tại văn phòng Quân Ủy Quế Lâm. Bành Đức Hoài vẫn làm tổng tư lệnh quân đoàn "Bát Lộ Quân" (八路军). Tuy nhiên trong đại hội lấy quyết định thành lập thêm một cơ chế mới "tuyên đặc nhiệm tình báo XK". Lý Khắc Nông chính thức được bổ nhiệm Giám đốc văn phòng Bát Lộ Quân, một tên trùm gián điệp có bí danh Lý Triệu Oánh (Li Zhao Ying), đã từng đạt thành tích vẻ vang nhất, chỉ huy nhóm tình báo Hoa Nam hải ngoại bí mật "thăm viếng" Việt Nam. Trong thời điểm này Quân ủy Trung ương Trung Quốc xử lý Cục tình báo Hoa Nam, thống nhất chỉ huy trong một tụ điểm nhất định tại (Văn phòng Bát Lộ Quân), dưới sự lãnh đạo của Chu Ân Lai, và Diệp Kiếm Anh.

Những vấn đề còn lại của các khâu công tác như trang bị đặc biệt cho quân sự, truyền tải trao đổi thông tin tình báo, lập cơ sở, vận chuyển vũ khí, giao thông v.v... Quân ủy Trung ương (CPC) chịu trách nhiệm phối trí công tác, điều động nhân lực v.v...

Dưới quyền Tham mưu trưởng "Bát Lộ Quân", Bành Đức Hoài và Lý Khắc Nông. Từ địa chỉ này những "con trai tình báo" xuất phát vào mục tiêu, quan trọng nhất phải nói đến Hồ Quang, một chiến sĩ tình báo thông tin, dâng hiến tài năng sự nghiệp cho cách mạng Diên An, Thiểm Tây.

Lý Khắc Nông và nhóm cảm tử quân, chụp ảnh lưu niệm, trước Văn phòng Bát Lộ Quân tại Quế Lâm. Nguồn tài liệu: Quân đoàn Bát Lộ Quân phổ biến.

Người ta hiểu đơn giản Bát Lộ Quân (八路军) là một lực lượng quân sự thuần túy. Trái lại bên trong nó hoạt động với chức năng của một cơ quan tuyệt bí mật, đặc tính của toàn quyền chiến lược. Văn phòng đặt tại một nơi bí mật ở phía Nam Quế Lâm, đầu não của đặc lệnh, khi đưa ra phải thi hành không cần hỏi tên tuổi phát xuất, người tình báo đều tự hiểu lệnh từ Quân ủy Trung ương (CPC), ngoài ra còn có những phân bộ chuyên ngành, chuyển tín hiệu, phòng radio, giải mã, phóng ảnh, hướng dẫn lạc hướng, thu thập tin tức, phân bộ vận chuyển và các phân bộ đặc nhiệm nội địa và Hải ngoại. Văn phòng phân bố nhiều địa chỉ (cơ sở) khác nhau, thường thuê lại những ngôi nhà thôn quê, làng mạc hay tọa lạc trong nội thành, thủ phủ Quế Lâm.

Thiết bị quân sự vận hành theo trạm trung chuyển, và bổ sung quân viện vào các trạm bí mật, đặc biệt những thừa hành chỉ biết chấp lệnh công tác vào giờ cuối cùng. Nhân viên mỗi trạm bí mật từ 50 đến 100 người, sinh hoạt nội thất đơn sơ, vật dụng đơn giản, phản ánh môi trường làm việc khó khăn và điều kiện sống khắc khổ.

Về văn phòng Quân ủy Trung ương Trung Quốc (CPC) cũng là một địa chỉ (cơ sở) tuyệt mật đặt tại Cục miền Nam. Ngoài ra Bát Lộ Quân còn gánh vác, chia sẻ liên hệ với các quân đoàn bạn "Tứ Lộ Quân" tại Hồ Nam, Giang Tây, Quảng Đông, Quảng Tây, Hồng Kông, và những nơi khác. Văn phòng tình báo hoạt động thông qua nhiều kênh truyền đạt hướng dẫn các tổ chức đảng quan trọng xung quanh Quân ủy Trung ương Trung Quốc (中国中央军事委员会). Cục tình báo miền Nam, hoạt động theo dạng quĩ đạo, mọi báo cáo trong ngày chảy về trung tâm Hoa Nam và Quân ủy Trung ương Trung Quốc (CPC). Đồng thời còn quản lý tình báo Giang Tây, Quảng Đông, Thiệu Quan và Mai Huyền, chẳng hạn như việc thành lập tình báo tỉnh Hải Nam, Quỳnh Nhai. Trung ương (CPC), bí mật tăng cường truyền thông, dựng lên một cột đài phát sóng tại Quế Lâm, tiếp vận vùng xa Diên An, Liên Xô cung cấp thiết bị, tối tân nhất và hướng dẫn bởi chuyên viên kỹ thuật. [3]

Ngày 07 tháng 7 năm 1937, chiến tranh Trung-Nhật nổ ra. Tháng 9, đảng Cộng sản Trung Quốc thúc đẩy mọi hoạt động chống Nhật Bản. Quốc Dân Đảng Trung Quốc kêu gọi đảng Cộng sản thành lập "*Mặt trận dân tộc chống Nhật Bản*". Hai đảng đồng ý hợp tác cứu vận mệnh của quốc gia, đây là lần thứ hai hợp tác giữa hai đảng Quốc-cộng. Sau ngày chống Nhật Bản, hai con hổ trở lại chiến trường, trận thư hùng chết sống tao còn mày mất.

Tháng 10 năm 1938, tại Quảng Châu, Vũ Hán, và những thành phố khác đã giảm xuống chiến tranh Trung-Nhật, tại Quế Lâm và Quảng Tây có những bết tắc lớn bởi ở đây là trung tâm chính trị, kinh tế và văn hóa, cũng là con đường liên lạc với Tây Nam, miền Nam, miền Trung, trung tâm giao thông phía Đông. Để thích ứng với nhu cầu chiến tranh cũng như tình hình mới, Quốc-Cộng đều thấy ưu điểm chiến lược này. Trung Cộng hội hả thành lập trạm trung huyện, mua vũ khí và vận chuyển thiết bị quân sự riêng cho tình báo, giao thông chịu trách nhiệm truyền tải, trao đổi thông tin.

Trương Từ Đặc Lập (Xu Teli) thượng cấp của Trưởng toán đặc nhiệm Hồ Quang tại mặt trận tình báo "thống nhất", công tác phía Bắc của thôn Lộ Mạc, huyện Linh Xuyên Quế Lâm. Nguồn tài liệu: Quân đoàn Bát Lộ Quân phổ biến.

Hồ Quang được phân bổ công tác phía Bắc, thôn Lộ Mạc, huyện Linh Xuyên Quế Lâm, trưởng toán đặc nhiệm mặt trận tình báo "thống nhất" vừa thành lập, nhưng lập tức bị kỷ luật, lý do: Cán quân của Hồ Quang tạm ẩn tại ngôi nhà nấu rượu của ông Khoáng Đạt (Kuangda). Qua đêm thứ hai, Hồ Quang cưỡng dâm đến chết bé gái Ngân Hà (Galaxy), vừa 8 tuổi, con gái độc nhất chủ nhà rượu Khoáng Đạt. Toán tình báo của phân bộ tác chiến, kịp thời phát hiện, thấy Hồ đang giấu đầu một thi thể vào thùng rượu để phi tang chạy tội, trong đêm bộ chỉ huy rất khó khăn mới điều giải được người dân trong thôn Lộ Mạc, đưa Hồ Quang về tổng tham mưu trình diện tướng Lý Khắc Nông.

Sáng hôm sau dân trong làng xôn xao, kẻ chê cười, người rửa thậm tệ, tiếng qua, tiếng lại, tặng cho Hồ Quang một bí danh "tám làm" (八办). Ngụ ý, Hồ cưỡng dâm "làm" chết bé gái "tám" tuổi. Từ đó thôn Lộ Mạc, huyện Linh Xuyên, truyền câu

chuyện "Hồ Quang tám làm" (胡光八办). Cũng đồng nghĩa "Bát Lộ Quân cưỡng dâm" (八路军强奸). Ngày nay ở nơi đây là quảng trường "Vạn Tường Phờng" (Wanxiang. [4])

Ngôi nhà nấu rượu của cha con ông Khoáng Đạt, tại thôn Lộ Mạc, huyện Linh Xuyên, vẫn còn lưu truyền câu chuyện "Hồ Quang tám làm" (胡光八办), sau này trong dân gian chỉ diễn đạt theo cách nói mộc mạc là: "tám làm". Đặc biệt cũng trong ngôi nhà này, ngày nay có trưng bày một số tài liệu và hình ảnh thành tích của "Bác Hồ". Nguồn cung cấp: Ký giả Việt Tú (Yuexiu), phòng báo chí Bát Lộ Quân.

Theo chiến lược, những tỉnh Quảng Tây, Trung Sơn, Bắc lộ. Đều do Văn phòng tình báo đặt tại Bát Lộ Quân chỉ đạo, hỗ trợ các tuyến quân, thu thập tin tức và xử lý tại địa chỉ "an ninh" trong khu quân sự Quế Lâm. Đây là một phong cách kiến trúc kỹ thuật của tình báo Hoa Nam, điều quan trọng những thành viên tình báo sinh hoạt tại Bắc Lộ Quân ít liên lạc với nhau.

Trong lòng khu quân sự Quế Lâm, phối trí Văn phòng tình báo trung ương ngầm, nguy trang binh sĩ sinh hoạt bình thường nhưng nội bộ là một lực lượng tình báo phi thường ẩn mình trong tại Tổng tham mưu Bát Lộ Quân. Quyền hành vô hạn chế, họ thay mặt đảng mở rộng hoạt động, hợp tác bất cứ ai trong vùng quốc gia (Quốc Dân Đảng) kiểm soát. Đến khi chống Nhật Bản, Trung Cộng kêu gọi Quốc Dân Đảng thành lập "Trung ương thống nhất chống Nhật Bản". Tuy nhiên, Trung Cộng không thực thi đúng cam kết chống Nhật Bản, quá thụ động, đưa đến tình trạng Quốc Dân Đảng đơn độc chống Nhật Bản. Văn phòng "Trung ương thống nhất chống Nhật Bản" thành lập sớm hơn dự định, nhờ Quốc Dân Đảng tài trợ kinh phí. Về cơ bản Trung Cộng lợi dụng giai đoạn chống Nhật Bản, xây dựng cho mình

một thế mạnh riêng, môi trường hợp tác chỉ là một dãi chân tiến theo kế hoạch lâu dài và tuyên truyền chủ nghĩa Cộng sản. Quá phức tạp và bất lợi cho Quốc Dân Đảng. Thế nhưng Trung Cộng còn phá ngầm Văn phòng "*Trung ương thống nhất chống Nhật Bản*".[5]

Những xe ô tô đầu tiên của Liên Xô tặng cho Bát Lộ Quân tại thôn Lộ Mạc, Quế Lâm. Ảnh chụp kỷ niệm trước văn phòng Bộ tham mưu tình báo của quân đoàn, (trái) Lý Khắc Nông, Chu Ân Lai, Diệp Kiếm Anh, Hồ Quang và những cán bộ văn phòng. Nguồn tài liệu: Quân đoàn Bát Lộ Quân phổ biến.

Sau khi Trung Cộng sụp đổ tại chiến trường Thượng Hải, đường dây thông tin, liên lạc và giao thông cắt đứt liên lạc với các quốc gia lân bang, còn lại đường vận chuyển duy nhất Quảng Tây nhập vào tuyến Việt Nam, nội địa còn lại Quế Lâm thông qua Quý Châu, Trùng Khánh cho đến chiến khu Diên An, chỗ ngồi của Trung Cộng (CPC). Những đường giao thông đã bị cắt từ Hồ Nam, Giang Tây đến khu quân sự của Tứ Lộ Quân miền Bắc. Để giải quyết tình trạng thiếu hụt nguồn cung cấp lương thực đang khó khăn. Lần này Lý Khắc Nông đề cử Hồ Quang đến Việt Nam thu mua lương thực, vận chuyển bằng đường thủy từ Hải Phòng về đại lục chuyển đến Bát Lộ Quân và Tứ Lộ Quân. Thời vận Hồ Quang qua khỏi "sao hạn" xóa nợ cũ "tội cưỡng dâm bé gái Ngân Hà".

Hồ Quang bằng mọi mạo hiểm phải trả giá thành công, ngoài ra còn thu mua lương thực những nơi khác tại biên giới Việt Nam-Trung Quốc. Cục tình báo Trung Cộng hỗ trợ công tác thu mua lương thực, buộc phải đánh bom lạc hướng vào những trại quân Nhật Bản, phá vỡ những cản trở của Quốc Dân Đảng, để được thông lộ vận chuyển, trong đó còn có thiết bị quân sự. Tháng 5 năm 1939, Lý Khắc Nông còn tổ chức nhiều cuộc chạy đua dài hơi, vận chuyển quy mô lương thực và thiết bị quân sự, đưa quân đến chiến trường Thượng Hải.

Nhóm phát tin đang làm việc tại văn phòng tình báo trung ương, tọa lạc trong khu quân sự của Bát Lộ Quân Quế Lâm. Nguồn tài liệu: Quân đoàn Bát Lộ Quân phổ biến năm 1939. [6]

Vào năm 1939. Tại thủ phủ chiến khu Diên An gặp nhiều khó khăn, thiếu hụt lương thực thuốc men, nếu không có phần lớn do sự đóng góp và trực tiếp tham gia vận chuyển lương thực của người dân Trung Quốc ở Hải ngoại sẽ gặp khó gấp bội lần. Gồm có Hoa kiều ở Sài Gòn Chợ Lớn tình báo Hoa Nam Đại tá Tạ Lương Anh hỗ trợ trực tiếp, Hà Nội có tình báo Hoa Nam Trương Tín Dật, Hải Phòng có Lý Bích Sơn (Lee Bishan), Đà Nẵng có Nguyễn Đức Thụy (Ruan Derui). Hai năm sau chiến khu Diên An lấy lại phong độ, quân đội chiến đấu mạnh mẽ. Văn phòng tình báo trung ương tại khu quân sự Bát Lộ Quân ổn định, lúc này những thông lộ vận chuyển bình thường, tiếp nhận được viện trợ từ Liên Xô, nào là ô tô, xăng dầu, chăn bông, quần áo, thuốc men, thiết bị viễn thông, quân dụng, vũ khí. Tổng số nhập vũ khí, thiết bị quân sự hơn 100 chuyến mỗi ngày, binh sĩ hậu cần trên đường vận chuyển hơn 4500 người. Hậu phương hỗ trợ tiền tuyến, chiến trường Quốc-Cộng khói lửa mạnh mẽ.[7]

1938, đoàn binh bí ẩn xuất hiện ở khắp mọi nơi, họ có những hoạt động ra đi không báo tử, hồi hương không báo danh, họ đang thi hành đặc lệnh hỗ trợ nhóm Hồ Quang (胡光). Hôm nay Hồ Quang cầm đầu cờ xuất quân xuống hướng Nam! (Việt Nam). Nguồn tài liệu: Quân đoàn Bát Lộ Quân phổ biến.

Văn phòng Quân Ủy Trung ương (CPC) là một cơ quan bí mật, hiện thời ẩn mình trong lớp áo Bát Lộ Quân, trong đó có Cục tình báo Hải ngoại phía Nam, Hồ Quang là một trong những thành phần đó, họ có trách nhiệm gánh vác tổ quốc Trung Cộng. Nếu người ngoài luôn muốn truyền đạt, riêng với Mao Trạch Đông phải qua Quân ủy Trung ương (CPC) kiểm duyệt, thông qua nhiều xung quanh, kênh cửa Văn phòng, mới được hướng dẫn vào tổ chức đảng. Liên lạc Hoa Nam hay Cục tình báo miền Nam cũng tương tự (Trung ương). Hành động của Quân ủy Trung ương (CPC) Đảng, và các tổ chức tình báo xung quanh Cục miền Nam hoàn toàn bí mật, khó nhận diện. Lý Khắc Nông cấp trên của Hồ Quang đánh giá: "Hồ đã phá vỡ vô số những trở ngại trên đường công tác. Nay hy vọng thực hiện đặc vụ hợp tác với Quốc Dân Đảng, đem lại chiến thắng trở về cho Diên An".

Năm 1938. Cuộc đàm phán Quế Lâm, về các sự kiện liên quan thông báo của Diệp Kiếm Anh. Và Năm 1939 Tờ báo đầu tiên của văn phòng Cục tình báo đưa tin tức

về công tác nội bộ tại Bát Lộ Quân có liên quan đến Việt Nam. Tài liệu lưu trữ: Huỳnh Tâm.

Ngày 19 tháng 2 năm 1964. Tác giả: Cố Tổ Niên (GU Zu nam), viết bài báo có tiêu đề: "Hồ Quang vẫn ở trong trạng thái bí mật tại Việt Nam".

Đến ngày 08 tháng 9 năm 2010. Thường Châu Văn Báo (常州晚报), cho loan tải lại phiên bản bài này, tại cột B7. Tài liệu lưu trữ: Huỳnh Tâm.

Tổ chức bí mật của Văn phòng Trung ương tình báo Hoa Nam tại Quế Lâm.

Vào tháng 10 năm 1938. Ngô Hề (Wu Xi) bí danh Ngô Tịch Nho và Lý Khắc Nông (李克农), thiết lập những văn phòng tình báo bí mật ẩn trong Quân đoàn Bát Lộ Quân tại Quế Lâm. Ngô Hề làm giám đốc lãnh đạo tổ chức nhưng chưa bao giờ xuất hiện trước thành viên của mình, một tên tuổi không chân dung. Lý Khắc Nông người tiếp nhận điều hành mọi kế hoạch, ông còn trực tiếp lãnh đạo khởi truyền thông đặt tại Hồ Nam Hành Dương, một văn phòng khác đặt tại Thiều Quan chính do Ngô Hề (Wu Xi) lãnh đạo từ 1938-1941.

*Văn phòng tình báo tọa lạc trong khu quân sự của Bát Lộ Quân tại Quế Lâm.
Nguồn cung cấp: Trạm chuyển vận (RTS), thôn Lộ Mạc, huyện Linh Xuyên (转运站
灵川路莫村). [8]*

Trung Cộng cho rằng "Một khi Vũ Hán sụp đổ, Quế Lâm ở phía tây Nam Trung Quốc trở thành thủ đô sau chiến tranh". Do đó Quốc Dân Đảng liên kết các tỉnh phía Nam của Quế Lâm vào dòng động mạch giao thông mở cửa ra Hải ngoại, và bổ sung quân đội, phối trí lại chiến thuật tại Quảng Tây gồm có tướng Lý Tông Nhân (Li Tsung-jen), Bạch Sùng Hy (Pai Chung-hsi), và Hoàng Húc (Xu Huang). Quân đội Quốc Dân Đảng đã thống trị từ sớm trên lộ chiến lược, họ đoàn kết ủng hộ chống Nhật Bản.

Sơ đồ thiết lập khu quân sự Bát Lộ Quân nằm ở Quế Lâm giáp phía Bắc Quảng Tây. Nay là xa lộ Trung Sơn. Tài liệu lưu trữ: Huỳnh Tâm.

Một cánh khác của Văn phòng tình báo Quân ủy Trung ương (CPC) do Chu Ân Lai thành lập, để tiếp xúc bí mật, kéo cánh, những tướng lãnh Quốc Dân Đảng về phe mình v.v... Cuộc hợp tác Quốc-Cộng chống Nhật Bản cũng diễn ra ở địa chỉ này. Bạch Sùng Hy, Phó Quân Ủy Quốc Dân Đảng, và Trương Giới Thạch đồng ý đóng quân tại Tây-Nam lập trận tuyến chống Nhật Bản. Bạch Sùng Hy thảo nghị với Chu Ân Lai. Đồng ý hợp tác vô điều kiện với Trung Cộng, Quốc Dân Đảng-CPC, hợp tác và trao đổi quan điểm về chiến tranh Trung-Nhật, thảo luận các vấn đề chiến lược và chiến thuật, khi ấy Chu Ân Lai đề cập đến thiết lập văn phòng thống nhất chống Nhật Bản trong khu quân sự Bát Lộ Quân Quế Lâm, ông đề nghị Bạch Sùng Hy vui lòng hỗ trợ, ngay lập tức Bạch Sùng Hy đồng ý. Sau đó, phái bộ Quốc Dân Đảng bị kèm chế tại Văn phòng, hoạt động không ra hồn, cũng rất may thỏa thuận hợp tác mới đạt được bằng miệng. [9]

1939, xây dựng, phát triển khu quân sự của Quân đoàn Bát Lộ Quân. Hồ Chí Minh ở khu trại K5. Nguồn tài liệu: Quân đoàn Bát Lộ Quân phổ biến.

Năm 1931, Nhật Bản tiến quân vào Đông Bắc Trung Quốc. Năm 1937, Nhật chiếm Bắc Kinh, Thượng Hải. Kể từ đó, cuộc chiến tranh Nhật-Trung bùng nổ. Năm 1938, một phe Quốc Dân Đảng của ông Uông Tinh Vệ (Wang Jingwei) đầu hàng Nhật Bản, lập lên chế độ bù nhìn thân Nhật. Trái lại Tưởng Giới Thạch thực hiện chính sách kháng cự thụ động, dẫn đến một cuộc rút lui quân sự để bảo vệ phần đất còn lại. Mùa đông 1938, Nhật Bản đánh vào Vũ Hán, quân đội Quốc Dân Đảng tại "Vọng Phong Nhi Đào" (Wangfengertao) bị bại trận.

Theo báo cáo của tình báo Hoa Nam, Chu Ân Lai, Diệp Kiếm Anh v.v... Tại văn phòng Trung ương đảng Cộng sản Trung Quốc (CPC) ở Dương Tử, nhận định,

phân tích, ước tính vào mùa thu Vũ Hán xảy ra chiến tranh, Tưởng Giới Thạch (蒋介石) sẽ dời đô đến Trùng Khánh, hy vọng Trung Cộng sẽ ngồi không hưởng lợi.[10]

Mặt khác Đảng Cộng sản Trung Quốc cho tình báo Hoa Nam đi luôn cửa sau, tạo điều kiện, hậu ý muốn dùng tay Lý Tông Nhân xung đột với Bạch Sùng Hy, và Tưởng Giới Thạch. Chu Ân Lai chìa tay ra trước nhân đạo, tay sau xoắn cổ Lý Tông Nhân, bằng mọi thứ từ hoa mỹ, nào là hỗ trợ tự lập mặt khu kháng chiến chống Nhật Bản v.v... nhưng mọi mưu toan không thuận theo ý của Trung Cộng, ít nhất trong giai đoạn này Quốc Dân Đảng còn thực lực, thế trận đang nội chiến, tranh hùng vẫn tiếp tục chưa phân ngôi.

Huyền Tâm

danlambaovn.blogspot.com

Chú thích:

[1] (我看看, 如果我先死, 你真的很危险, 你的敌人是绝对的人, 如果你软化他们的心, 办好事, 以避免损坏. 之前, 革命你了之后摄政王, 想办法把你的真理中包含新的罪恶不是敌人, 否则你没有收到意想不到的后果, 不知道从新闻!)...

[2] (我们是一群神秘的人随处可见, 胜利不能透露或骄傲的一个莫名其妙的故障, 这要归功于我们党的化身天才的间谍, 从不掩饰真面目她的. 秘密情报前方危险, 发誓要牺牲事业, 在胡志明完整, 并确认间谍史上的身份, 我们集团的重要血液, 唯一的保护中国国家).

[3] 这个部门的房屋坐落以北酿酒, 名称服务器矿产河段 (旷达...

[4] 当时的桂林不仅是广西政治, 经济, 文化的中心....

[5] 八路军桂林办事处旧址位于广西桂林市中山北路...

[6] 新闻组在中央情报局工作, 设在八路军桂林的军事区...

[7] 在办事处筹集的抗战物资中, 爱国华侨的捐赠占很大部分...

[8] <http://news.guilinlife.com/photoview/2013-10/08/321530.shtml#2>

[9] <http://www.yuexiu365.com/aneu.php?id=1371>

[10] http://bbs.tiexue.net/post_4722955_1.html

<http://danlambaovn.blogspot.com/2014/10/ho-chi-minh-mot-gian-iep-hoan-hao-ky-12.html>

10/12/2014

Hồ Chí Minh, một gián điệp hoàn hảo - Kỳ 13

Huỳnh Tâm (Danlambao)

Lời huấn thị của Mao Trạch Đông dạy bảo Hồ Quang: "*Bạn Hồ hãy chăm sóc sức khỏe của đảng, Trung Ương sẽ không quên bạn*", (nhĩ sử đảng đích bảo kiện hồ, trung ương bất hội vong kí nhĩ).

*

Sau khi nhà Thanh sụp đổ, đất nước Trung Hoa rơi vào nội chiến, mọi thế lực chạy đua phân chia để trị, chiếm đoạt ngai vàng làm chủ đất nước Trung Hoa, cùng những ngoại xâm đế quốc đi tìm thuộc địa. Khói lửa liên miên, các thế lực hô hào sáng lập Quốc gia Tam dân Chủ nghĩa của Trung Hoa Quốc Dân Đảng, thủ lĩnh Tôn Trung Sơn và thừa kế Tưởng Giới Thạch (Chiang Kai-shek). Cách mạng khủng bố lưu manh Chủ nghĩa Cộng Sản thủ lĩnh Mao Trạch Đông, thế lực Quân phiệt quay lưng phản quốc thủ lĩnh Ôn Tĩnh Vệ (Wang Jingwei), phục hưng nhà Hán mưu cầu ngai vào ngai vàng thủ lĩnh Viên Thế Khải (袁世凱), và xuất hiện quá nhiều những nhân vật xoi thịt, những con vật "tế thần", cùng lúc những con thú bí ẩn của các cơ quan tình báo trong và ngoài nước, thi nhau cắn người nội ứng, nội tuyến, phản gián, lũng đoạn, phá bĩnh, giết dây, cấu xé. Đất nước Trung Hoa bị những bàn tay bất chính nhiều nhường chiến tranh, đó là thời kỳ cơ hội, điều kiện tốt nhất cho những kẻ ma đầu cướp chính quyền.

8 chân dung trên xem qua có bao nhiêu phần trăm nhằm chứng minh sự thật, ai là "Bác" để cho nhân dân Việt Nam cùng nhau tìm hiểu lịch sử đất nước của mình đã trôi nổi ra sao trên 74 năm (1940-2014). Cho đến nay, thiên hạ nghi vấn quá nhiều về "Bác Hồ"... Nguồn tài liệu: Chiến khu Diên An phổ biến.

Thời điểm phôi thai Cộng sản, người ta chưa đánh giá đúng mức khả năng của tình báo Hoa Nam (MSS), cho rằng đảng Cộng sản Mao không có thực lực, chưa phải đáng gờm, chính quân phiệt Nhật Bản đang xâm chiếm Trung Quốc cũng xem

thường, cho rằng muốn có một hệ thống tình báo đa năng phải tính đến thời gian, con người và kinh phí. Tất cả đều không ngờ Trung Cộng đã tổ chức được mạng lưới chiến lược tình báo nhân dân, và các tổ chức tình báo chủ lực quân sự, chính trị, ngoại giao, kinh tế, doanh nhân v.v...

Lần đầu tiên, vào ngày 06 tháng 3 năm 1923. Trung Cộng bí mật tung ra 7 tập tin tình báo, phổ biến nội bộ Trung ương đảng gồm: thu thập, phản gián, bảo trợ, mua tin, bán tin, chính trị, quốc phòng. Trung tâm điều hành tình báo đặt tại Diên An, ngoài ra còn có trung tâm phản gián bí mật hoạt động trong lòng địch, mệnh danh "hải ngoại" do Tướng Từ Đặc Lập (Xu Teli) lãnh đạo, kết nghĩa huynh đệ với Hồ Quang. Có khả năng hoạt động ngoài tầm mắt của đối phương, và tránh được tình báo Nhật Bản v.v...

Tình báo Hoa Nam hoạt động theo qui luật riêng, bất cứ hoạt động nào cũng khó phát hiện, đối phương cũng có thể khám phá được, nhưng ở thời gian sớm hay muộn, thường bị phát hiện sau khi biến động một sự kiện nào đó. Ví dụ giới trí thức tư duy nhạy bén, nhìn thấy biến động chính trị hay xã hội hay tình hình Trung Hoa đang nội chiến, trong sinh hoạt chính trị thường bị lũng đoạn bởi những bàn tay giật dây, giới trí thức tự do thấy điều đó, lên tiếng và loan tải lời kêu gọi: *"Hãy cảnh giác gián điệp Trung Cộng"*. Lời nói của họ thường được nhân dân Trung Hoa quan tâm. Một tin nhắn khác của giới trí thức cũng được truyền loan rộng rãi, lần này những đối thủ chính trị đang đối đầu với Mao Trạch Đông quan tâm hơn: *"Cơ quan tình báo Trung Cộng đã hoạt động xuyên quốc gia, đã lập trung tâm huấn luyện bí ẩn bên ngoài Trung Hoa, đào tạo chuyên môn tình báo, từ đây người dân phải đối mặt với đảng Cộng sản Trung-Nga, bởi họ có nhiều kinh nghiệm trên lĩnh vực tình báo"*.

Cùng thời kỳ có những phơi bày sự thật về người tình báo KGB và Hoa Nam (MSS), qua 2 cựu tình báo (KGB), tuyên bố *"đào thoát khỏi Trung Hoa thành công"*,

nhờ tình báo Hoa Nam trợ lực". Họ tiết lộ với những nhà văn, viết thay lời suy tư của con tim đã trót đánh rơi, bị mất hút tính nhân bản, họ bộc bạch ăn năn, nói trên những trang giấy trắng chân thành nhận tất cả tội lỗi đã làm. Họ nói lời cuối trong cuốn sách "1939 Der Krieg der viele Väter hatte" rằng: "Cuộc chiến tranh, trong đó có nhiều ông bố (tình báo) tàn ác bất lương, và lời chân thành đánh thức lương tri, tuy đã sống chết vì KGB, cũng đến lúc phải thoát phương châm. Trung thành với đảng, trung thành với Tổ quốc". Nhờ vậy người ta biết nhiều về hoạt động của tổ chức tình báo KGB và MSS.

Trung Cộng khởi đầu thành lập tình báo lấy tên "Bộ Xã hội Trung ương" thực chất là Cục tình báo Hoa Nam (MSS) sau này. Người tình báo Diên An thường ví von "người đi trong bí ẩn" đồng nghĩa một chiếc "hộp đen" của các cơ quan tình báo Phương Tây, cách hoạt động của MSS hoàn toàn khác với phương Tây và Nga. Tuy nhiên, các cơ quan an ninh trên toàn thế giới cũng đã phát hiện được những hoạt động tình báo của Trung Cộng, qua các khóa huấn luyện mở rộng, phổ biến chuyên môn vào thời điểm những năm 1924. Trung Cộng thành lập thêm quân báo Quốc phòng và tình báo an ninh công cộng, tổ chức những "Đặc khóa tình báo Trung ương". Đến ngày 27 tháng 1 năm 1925. Ban Chấp hành Trung ương Cộng hòa Xô Viết và Cộng hòa Trung Cộng, hợp tác tổ chức An ninh Chính trị liên quốc gia. Sau đó thành lập các cơ chế quy định an ninh công cộng và xã hội Trung-Nga. [1]

Hoa Nam qui định mỗi thành viên tình báo hoạt động trong lĩnh vực Chính trị và Quốc phòng phải có bản lĩnh tự tạo điều kiện sống và chiến đấu tự lập, xâm nhập cướp tài liệu, cướp tổ chức, âm mưu chống phá, xây dựng cơ sở. Đặc biệt những tình báo ưu tú thực hiện những đặc vụ xâm nhập vào cơ sở chính trị và quốc phòng của đối phương, nắm vùng chờ thời điểm tốt nhất cướp chính quyền. Hồ Quang là một trong những tên được chọn vào danh sách tình báo ưu tú.

Sự chọn người thi hành mệnh lệnh của đảng rất quan trọng, phải có lý lịch gốc Hán 100%. Lời tuyên thệ trước Mạo Trạch Đông hay trước chân dung và tất nhiên được tổ chức công nhận ghi vào hồ sơ lý lịch của tổ đảng nơi giới thiệu kết nạp MSS.

Hồ Quang cũng như những tình báo khác phải tuyên thệ "Ba trung thành bốn vô hạn": *"Trung thành với Chủ tịch Mao, tan chảy trong máu, giữ trong tâm trí, thực hiện các hành động. Trung thành với tư tưởng của Chủ tịch Mao Trạch Đông. Trung thành với đường cách mạng của Mao Chủ tịch.*

Đề tình yêu vô biên đối với Chủ tịch Mao, ngưỡng mộ không giới hạn, không giới hạn thờ phượng, lòng trung thành vô hạn! Tuy nhiên những tình báo ưu tú trước khi thi hành lệnh của đảng, thề rằng: "Xác thể này thuộc về đảng, đảng ngự trị bên trong, lời huấn thị Chủ tịch Mao giải thoát tâm linh thiêng hơn cả Thượng Đế". [2]

每日第一件大事是唱“颂扬词”

1968年6月21日，哈尔滨市十万军民热烈看自制的，巨幅毛泽东像举行盛大集会，争看“红太阳”献忠心。

Trung Cộng buộc toàn dân cả nước phải tuyên thệ "Ba trung thành bốn vô hạn" trước mặt Mao Trạch Đông. Theo bản văn trên.

智力优势，在中国南方标志了毛主席

Tinh báo Hoa Nam lập lời thệ trước lá cờ Chủ tịch Mao

囚犯单词效忠毛主席的图片

Tù nhân lập lời thệ trung thành với di ảnh Chủ tịch Mao

Hồ Quang còn phải tuyên thệ trước khi lên đường thực hiện điệp vụ "Trung thành với đảng, hiếu với nhân dân, đảng của chúng tôi có Chủ tịch Mao tình thương hơn cha mẹ". Tù nhân cũng phải lập lời thệ trước khi trở về đời sống hoàn lương. [3]

Năm 1930. Bộ trưởng Bộ Công an Thiếu tướng La Chí Tường (罗瑞卿), người từng lãnh đạo Hồng quân, Giám đốc Cục an ninh chính trị, phó chủ tịch Đại học Hồng quân (CMC) lấy quyết nghị bổ nhiệm thành viên tình báo vào hoạt động trong Văn phòng Chính trị của Bộ Ngoại giao, Tổng thư ký Ủy ban Quân sự Trung ương, Tổng tham Mưu an ninh Công cộng. Tháng 5 năm 1938, Đảng Cộng sản Trung Quốc thành lập "Lực lượng Cảnh sát nhân dân" tại thành phố Diên An.

Khi người ta chú ý đến tình báo MSS của đảng Cộng sản Mao đã muộn màng, bởi nó quá nguy hiểm, quỷ quyệt khiêu khích, tàn nhẫn phi thường, mưu đồ bá đạo,

khủng bố táo bạo, lừa đảo bắt lương, cướp có hóa đơn, tạo ra những anh hùng "người thật chuyện giả" như Lôi Phong (雷锋) ngày 05 tháng 3 năm 1950, Mã Lý Tân (马李坦) tháng 4 năm 1940, Lang Nha Sơn (狼牙山) tháng 8 năm 1941, Hoàng Kế Quang (黄继光) ngày 14 tháng 3 năm 1954, Đổng Tồn Thụy (董存瑞) tháng 3 năm 1947, Lưu Hồ Lan (刘胡兰) ngày 12 tháng 1 năm 1947, tất cả loại anh hùng trên đều theo luận điệu tuyên truyền của đảng, đứng đầu chiêu bài mị dân, lời huấn thị của Mao Trạch Đông dạy bảo Hồ Quang: "*Bạn Hồ hãy chăm sóc sức khỏe của đảng, Trung Ương sẽ không quên bạn*", (*nhĩ sử đảng đích bảo kiện hồ, trung ương bất hội vong kí nhĩ*). Một ẩn dụ, đầy hấp lực, Hồ Quang tự xem "Xác thể này thuộc về đảng, đảng ngự trị bên trong, lời huấn thị Chủ tịch Mao giải thoát tâm linh thiêng hơn cả Thượng Đế". Cho nên Hồ Quang gieo mình vào tình báo, nhất quyết chết vì đảng đến cùng, ông luôn luôn sẵn sàng đâm đầu vào tử thần, phía trước có một chiếc xe chạy vận tốt nhanh. Nhân dân của Mao trước khi nhắm mắt đều hô lớn tiếng: "*Chủ tịch Mao vạn thọ vô cương*". [4]

Mao Trạch Đông chọn đất Diên An lập nghiệp đảng, quan tâm trước tiên là lập đơn vị tình báo của Trung ương được gọi là Bộ xã hội Trung Ương. Khang Sinh (Kang Sheng-康生) làm Bộ trưởng thời này lúc. Mao đứng đầu lãnh đạo cơ chế chính trị và quân sự của đảng, còn lại các bộ phận khác do những đồng đảng phụ trách, công việc điều phối tình báo do tướng Lý Khắc Nông (Li) chủ động và dưới sự bảo trợ của Chu Ân Lai chịu trách nhiệm trực tiếp đối với các khu vực Quốc Dân Đảng, và vùng lãnh thổ Nhật Bản chiếm đóng. Ngoài ra nhiệm vụ của tình báo thu thập tin từ phía Hoa Kỳ, Liên Xô và các quốc gia khác, đối chiếu thông tin và tư vấn cho lãnh đạo trung ương ra quyết định phản công. Sau một đặc vụ tình báo viết bản tường trình dựa trên hiện trường, phân tích tình hình sự kiện vào thời điểm đó và kết luận. Sau khi thành lập Bộ Xã hội Trung Ương chia thành ba cơ quan hoạt động, gồm Bộ Công an chịu trách nhiệm bảo vệ, Bộ Nội vụ xã hội trở thành Hội đồng quản trị tình báo nước ngoài. Cục tình báo Hoa Nam, Ủy ban Quân sự vụ tình báo Trung ương thuộc BCT/TW. Tướng Lý Khắc Nông (Li) lãnh đạo Hội đồng kỹ thuật và Cục Tình báo Quân ủy Trung ương. Những gián điệp thượng thừa trực thuộc các cơ quan nghiên cứu chính trị, quân sự, nhân văn, xã hội của quốc gia muốn làm việc, tìm sơ hở của đối phương xâm nhập, trinh sát, gián điệp và phản gián v.v...

*Cục An ninh Trung Quốc (Hoa Nam MSS), được xếp hạng thứ 11 tình báo Quốc tế.
Nguồn tư liệu: Huỳnh Tâm.*

Người ngoài luôn không hiểu hoạt động của tình báo Hoa Nam MSS, thu thập tin, ăn cắp tin và phát hành tin tức 100% tạo ra luồng thời sự hồ nghi trắng đen, tùy đối phương tiếp nhận nhưng ít nhất thuyết phục được 50% người nhận tin, trong giới tình báo có tiếng lóng "tin tức nửa lưỡi".

Tuy nhiên nội dung chứa đựng chỉ 1% sự thật, đôi khi không sự thật nào, thường hay gửi đi một số tín hiệu đánh lạc hướng đối phương. Nếu tình báo đối phương không thu thập được "mật mã" xem như "được vỏ mật ruột", muốn xử lý một tập tin phải nhờ đến phản gián để giúp triển khai tin và kịp lúc lập kế hoạch hành động hay hướng dẫn đến tập tin, do đó Trung Cộng quan ngại nhất tình báo chống gián điệp.

Nếu người ta cho rằng gián điệp Trung Quốc khó giải mã đó là sai lầm, bởi cần hiểu được qui luật trong cơ bản của tình báo Trung Cộng chỉ có một bộ sưu tập gồm 5 tổ chức hoạt động cơ bản ở nước ngoài:

1 - Các tuyến đường gián điệp quốc tế, nhận tin từ nguồn ngoại giao, Đại sứ quán luôn có gián điệp giả dạng làm nhân viên, tình báo chính thức hoặc bán chính thức sống trong cộng đồng Hoa Kiều. Tuyển dụng khả năng cung cấp thông tin. Phóng viên liên quan đến Đại sứ quán.

2 - Năm 1923. Trung Cộng đã xâm nhập vào các cơ quan tình báo đối phương, tổ chức các đại lý (nơi làm việc), và địa chỉ nơi xuất phát bản tin. Gián điệp MSS loại thượng thừa thường gọi tiếng lóng "anh hùng Rồng".

3 - Trung tâm tình báo MSS của Trung Cộng quản lý một số cố vấn, lập viện nghiên cứu chiến lược, được sử dụng như chuyên viên phân tích, làm việc với các cơ quan chức năng của chính phủ nước ngoài, giảng viên đại học, trao đổi học thuật. Trung Cộng cũng sử dụng các học giả và các tổ chức nghiên cứu ẩn danh hoạt động bí mật.

4 - Danh tính nhân viên tình báo, khả năng sơ đẳng hay trung bình do các cơ quan chính quyền địa phương tuyển dụng, nếu ứng cử viên tiềm năng gián điệp thì do đảng quyết định ngân sách tuyển dụng.

5 - Những doanh nhân trong nước và hải ngoại. Mặc dù không phải là nhân viên chính thức của đảng, bởi doanh nhân là thành phần chủ lực tình báo hải ngoại, họ lo an tài tài liệu của Trung Cộng để giúp tình báo nước ngoài nào có quan tâm sự kiện, sau đó tuyển dụng những thành phần đưa tin có khả tín và tầm quan trọng tình báo ngoài luồng. Tình báo Trung Cộng hoạt động thương mại như một vỏ bọc, họ là tình báo ẩn cư tại nước ngoài, đôi khi những tình báo nhập cư hợp pháp tại nước ngoài. Họ được quyền kinh doanh trên sàn giao dịch hợp lý. [5]

Những diện hoạt động tình báo như trên, dường như đã thay đổi một phần trong những năm gần đây (năm 2000).

Sau khi biết 5 tổ chức cơ bản trên sẽ thấy vị trí hoạt động của Hồ Quang là một trong những người nằm trong mạng lưới tình báo MSS, qua kế hoạch xâm nhập vào Trung ương Quốc Dân Đảng và đã từng làm việc với thủ lĩnh phản quốc Uông Tinh Vệ thân quân Nhật Bản. Điển hình, trước đó Hồ Quang vận dụng uy tín Hồ Hán Dân gây thanh thế riêng cho mình, chờ khi có một quan chức cao cấp muốn đào tẩu, tức thì hai hướng "Rồng" tình báo Cộng sản đồng loạt lên tiếng, Rồng Quốc Dân Đảng phản ứng báo động một sự kiện, Rồng Trung Cộng bảo vệ sự kiện, tất cả hoạt động của hai nhóm Rồng chỉ là một phương kế đánh phá đối phương.

Trung Hoa Quốc Dân Đảng cho rằng Hồ Quang không lập trường Quốc gia, đã là Cộng sản làm gì có tinh thần Quốc gia, hai tiếng Quốc gia trên đôi môi chỉ để đánh lừa, dối trá, phá bình tổ quốc mà Hồ Quang đang sống. Tại sao trong nội dung này đưa ra tính tham khảo tình báo, bởi vì mọi hành động của Hồ Quang đều thuộc lệnh tình báo của Trung Cộng, chỉ cần điếm qua vài hoạt động trong đời sống và giao tiếp sau đây sẽ nhận diện được Hồ Quang sau này xuất hiện tại Việt Nam với cái tên Hồ Chí Minh do Mao Trạch Đông ban ân sủng.

Tình báo MSS, thường xuyên cung cấp tin gây sốc cho đối phương, qua phương tiện tuyên truyền, loan tải trên báo chí và đưa những tin báo cáo giả. Ví dụ báo cáo mang tên "21PK", năm 1934 Trung Cộng có khoảng 150 Sư đoàn trong và ngoài Diên An. Có 320 xe tăng, đạn cối tầm xa, và Chủ tịch Mao có tất cả 4 quân đoàn bách chiến bách thắng, lực lượng chiếu đầu đông, quân đội mạnh, hứa hẹn tăng cường hiệu suất vũ khí và binh sĩ". Cho thấy nội dung báo cáo "21PK" không cụ thể. Tiếp theo MSS phản thù công bố tài liệu Hồ Quang làm tay sai cho đế quốc, cũng là một tin giả, làm nháp chính trị đẩy Hồ Quang vào sâu trong tổ chức Quốc Dân Đảng.

Giữa năm 1930. Hệ thống tình báo Hoa Nam (MSS) lệnh cho Hồ Quang xâm nhập Trung Hoa Quốc Dân Đảng, tướng Từ Đặc Lập chỉ huy cuộc xâm nhập có hệ thống, móc nối cơ sở bí mật nội tuyến đối tượng Hồ Hán Dân (胡汉民) sinh tại Phiên Ngung Quảng Châu Trung Quốc, một trong những lãnh tụ Trung ương Trung Hoa Quốc Dân Đảng. Phương châm chính trị của ông 3 chống: Chống quân Nhật Bản xâm lược, chống quân Cộng sản, và chống vị lãnh tụ tự phong Tưởng Giới Thạch.

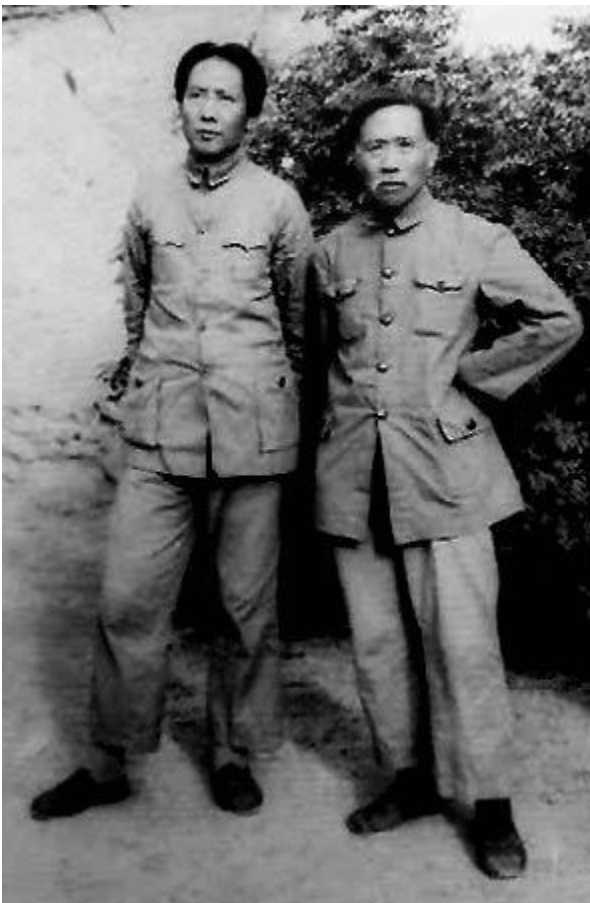
Trước đó tình báo Hoa Nam đã cảm được những nhược điểm từng lãnh tụ của Trung ương Trung Hoa Quốc Dân Đảng, nay tạo điều kiện cho phép Hồ Quang tiến hành cuộc thử nghiệm chính trị (theo báo cáo của Hoa Nam):

Hồ Hán Dân dùng đất nhà Quảng Châu thành lập chính phủ đối lập, yêu cầu Tưởng Giới Thạch từ bỏ cả hai chức vụ Tổng tài và Thủ tướng. Nội chiến bị gián đoạn vì quân Nhật Bản xâm lược Mãn Châu. Hồ Hán Dân tiếp tục thống trị phương Nam, căn cứ của Quốc Dân Đảng, với sự hỗ trợ của Trần Tế Đường và quân phiệt Tân Quý. Tại đó ông cố gắng thành lập một chính phủ kiểu mẫu không tham nhũng và bè đảng để làm mất uy tín chính thể Nam Kinh của Tưởng Giới Thạch. Kết quả là Trần Tế Đường và phe Tân Quý âm mưu lật đổ Tưởng Giới Thạch không thành, trong nội vụ "Sự biến Lương Quảng". Trần Tế Đường buộc phải từ chức Chủ tịch tỉnh Quảng Đông, sau khi Tưởng Giới Thạch hỏi lộ những sĩ quan cao cấp của Trần Tế Đường khiến họ làm phản và âm mưu thất bại.

Uông Tinh Vệ, biệt danh là Uông Triệu Minh, một chính trị gia phe tả Trung Hoa Dân Quốc. Ông có ít nhiều cộng tác với Đảng Cộng sản Trung Quốc. Đột ngột ông chuyển sang hữu phái, sau đó kết giao với người Nhật. Ông được người ta chú ý nhiều vì có những bất đồng với Đặc cấp Thượng tướng Tưởng Giới Thạch và việc ông đứng đầu lập chính phủ cộng tác với người Nhật tại Nam Kinh. Vì tham gia

chính phủ thân Nhật, Ông thường bị gọi là Hán gian và Tên của ông tại Trung Quốc trở thành một thuật ngữ dùng để ám chỉ kẻ phản bội tổ quốc.

Hồ Quang sớm lấy được lòng tin của Hồ Hán Dân và Ông Tịnh Vệ, sau này cũng được lòng Đô đốc Trương Phát Khuê (Zhang Fakui) của phe hữu Tưởng Giới Thạch. Hồ Quang cung cấp những tin quan trọng từ mọi phía cho các phe phái, nhấn mạnh vào đồ kỵ nội bộ "nồi da xáo thịt" của Quốc Dân Đảng. Hồ Quang bí mật đưa ra một thông tin "*số lượng chiến binh Trung Cộng sẽ gia tăng gấp đôi từ 100.000-150.000 quân*" có tính cách đe dọa lực lượng vũ trang Trung Hoa Quốc Dân Đảng. Một tin khác cho rằng "*kho vũ khí, quân dụng, quân lương của Trung Cộng hiện lưu trữ cao ngất trời tại Diên An và Thiểm Tây*". Sau đó cung cấp nhiều tin tức khác cho Hồ Hán Dân. "*Trung Cộng có ý cảnh cáo 4 hệ thống phòng thủ của đối phương gồm Quốc Dân Đảng của Tưởng Giới Thạch, Quân phiệt của Ông Tịnh Vệ, Phục hưng nhà Hán của Viên Thế Khải và chính phủ Lương Quảng của Hồ Hán Dân, đe dọa và áp lực, nếu không mở rộng hoặc cải thiện đàm phán chống Nhật Bản, Phương Tây, sẽ khiến cho Trung Cộng triển khai quân sự*".

Tướng Từ Đặc Lập (Xu Teli) đứng với Mao Trạch Đông. Cấp chỉ huy của Hồ Quang tại những mặt trận tình báo Chính trị và Quốc sự. Hồ Quang là một trong

nhưng tên được chọn vào danh sách tình báo thượng thừa. Theo chỉ thị của Mao Trạch Đông "Sự chọn người thi hành mệnh lệnh tối mật rất quan trọng, phải có lý lịch Hán 100%". Nguồn: Cục tình báo Hoa Nam (MSS).

Trung ương đảng Cộng sản Trung Quốc lấy quyết định cho Hồ Quang gia nhập Trung Hoa Quốc Dân Đảng để hóa thân trái độn chính trị trong chính trường Trung Hoa. Trung Cộng tung ra một con rối rở tiền đi tạo thế lực, chẳng may bị cháy "Mao vẫn còn nguyên". Tình hình Trung Hoa càng lúc phức tạp về chính trị, quân sự, riêng Mao Trạch Đông hy vọng quyền lực thiên hạ sẽ được thu tóm vào tay. Mao đẩy 4 chiến lược cách mạng hàng đầu ra phía trước làm tiếp liệu cho Hồ Quang: Chính trị "thỏa hiệp", quân sự "trá hình", kéo cánh "xoa dịu", và tuyên truyền "phóng đại". Mao Trạch Đông chủ trương ngồi trong nhà lấy vật ngoài đường, bởi có những vật "tế thần" đang tích cực hoạt động bên ngoài.

Lúc này, Mao Trạch Đông tự vạch cho mình những âm mưu diễn biến chiến tranh từ Trung Hoa đưa vào Việt Nam, với cấu kết đồng thuận và hưởng ứng chống Nhật Bản của Tưởng Giới Thạch, tất cả là một chuỗi chính trị của Trung Cộng, các quốc gia lân bang bị ảnh hưởng về lâu dài mưu bá đạo quyền lực và bành trướng của Mao.

Vào 17 tháng 12 năm 1931. Những lãnh tụ các đảng phái Trung Hoa đẩy mạnh quyết tử tìm quyền lực trên lưng ngai vàng. Hồ Quang bỗng trở thành thân tín của Hồ Hán Dân được kết nạp vào Quốc Dân Đảng tại Quảng Châu.

Đại hội Quốc Dân Đảng (国民党) toàn quốc lần thứ tư tại Nam Kinh, ông Hồ Hán Dân (胡汉民) xin vắng mặt, giới thiệu Hồ Quang làm đại biểu, Ông Tịnh Vệ tại Thượng Hải cho biết cũng vắng mặt. Vào ngày 22 tháng 12, Tưởng Giới Thạch, khai mạc đại hội, gồm những lãnh tụ Trung ương, Tống Mỹ Linh (Kai-shek), đến từ huyện Trữ Ba (Ningbo), thị xã Phụng Hóa (奉化). Đại hội toàn quốc bầu "Ủy Ban Thường Vụ" gồm ba thành viên, Hồ Hán Dân, Ông Tịnh Vệ, Tưởng Giới Thạch và Ba mươi ba (33) thành viên được bầu vào hội đồng chính phủ Quốc gia.

走向权欲的祭坛

Phân đoạn bài viết này được trích từ "90 năm của Đảng Cộng sản Trung Quốc" nói về thủ tướng Uông Tinh Vệ (Wang Jingwei) thân Nhật Bản và Hồ Quang thành viên Trung ương đảng Cộng sản Trung Quốc. Và cuốn sách "Tưởng Giới Thạch và Wang Jingwei". Từ cái chết của Tôn Trung Sơn (Sun Yat-sen), chia thành nhiều phe đối lập có lúc ly khai đến hợp tác, và thù hận của các lãnh tụ Quốc Dân Đảng. Cuốn sách chi tiết về các thành phần của hai đảng Cộng hòa hầu hết các nhân vật chính trị có những hành động trong quá khứ. Trong khi ấy người Việt Nam chưa thấy một phần chi tiết sự tác hại vào giai thoại này của Hồ Quang. Nguồn: Marxist.

Hồ Quang hoạt động tại Quảng Châu trong vị trí bí mật của mình, phổ biến những tin tức có tính ràng buộc và đổ ky lẫn nhau giữa Tưởng Giới Thạch và Uông Tinh Vệ, họ phải tiếp tục thù hận chia rẽ trong nội bộ Quốc Dân Đảng. Trước đó bà Tống Mỹ Linh (Kai-shek), cho biết: *"Tôi không hy vọng ông "Vương" là nhân vật tốt, thậm chí tuyệt vọng, vào thời gian khó khăn này chỉ còn hy vọng, tiên sanh Tưởng Giới Thạch thay mặt nhà nước, ý định này tôi đề nghị theo cương lĩnh đảng. Tôi hy vọng sẽ truyền đạt đến các đại diện chính phủ một lần nữa hồi sinh".* [6]

Sau Đại hội lần thứ tư các đại biểu nhiều thành phần Quốc Dân Đảng đồng thuận thành lập nội các Tôn Khoa Chánh (Sun Fo Zheng), các nhà lãnh đạo đảng Tưởng Giới Thạch, Hồ Hán Dân, Uông Tinh Vệ đứng yên không có sự hỗ trợ nào đối với chính phủ mới, cho thấy trong nội bộ đã đến lúc bị phân hóa trầm trọng. Hơn nữa, Cộng sản cũng đã ở trong ruột Quốc Dân Đảng ra sức cấy người nội tuyến nội ứng, phản gián điệp, lũng đoạn, phá thối, giật dây, câu xé tàn phá chế độ Tam Dân Chủ Nghĩa của Tôn Trung Sơn.

Ngày 18 tháng 9 năm 1931, Trung-Nhật chiến tranh, quân Nhật Bản chiếm đóng phía Đông Bắc Trung Quốc, hủy hoại hơn ba triệu người bị chết. Khi ấy chính phủ Tưởng Giới Thạch thực hiện chính sách "kháng chiến". Kết quả Tưởng Giới Thạch vận động nhân dân nổi lên cao trào chống Nhật, đã bùng nổ thành Vạn Lý Trường Thành, cũng như phía Bắc và phía Nam.

Tưởng Giới Thạch không thể tiếp tục thấy tình hình mỗi ngày xấu đi, quyết định sửa đổi "sức đề kháng" chống Nhật Bản, dựa vào khối tự do giải quyết các phương tiện tiếp vận vũ khí, quân vận, Nhật Bản có thái độ phản công quân sự yếu ớt. Trần Hữu Nhân (Eugene Chen), Bộ trưởng Bộ Ngoại giao đã ban hành một tuyên bố "nhiệm vụ cấp bách nhất của chính phủ đó là trong việc loại bỏ các tai họa của chiến tranh và bảo vệ chủ quyền". Nhân dân Trung Hoa tích cực kháng chiến tấn công Nhật Bản tại Cẩm Châu. Nhật Bản lấy thái độ nhấn mạnh với Tưởng Giới Thạch, mở thương nghị tại Thượng Hải hợp tác với Ông Tịnh Vệ để chống Cộng sản Mao. Tưởng Giới Thạch nhất quyết từ chối và kêu gọi nhân dân tiếp tục chống Nhật Bản.

Ngày 13 Tháng 1 năm 1932, Ông Tịnh Vệ đã ngã theo Nhật Bản phản bội Trung Hoa Quốc Dân Đảng và đất nước Trung Hoa. Còn lại Tưởng Giới Thạch một đầu, hai tay thợ địch chống Nhật Bản và chống Cộng sản Mao.

Ngày 12 tháng 5 năm 1936. Hồ Hán Dân qua đời, Hồ Quang mất thể bám sát Quốc Dân Đảng, đúng lúc Ông Tịnh Vệ mời Hồ Quang phò chúa mới. Tất nhiên Trung Cộng rất hài lòng viên gián điệp ưu tú đặc lực của mình đi vào đại lộ lớn. Hồ Quang cũng không ngờ chuyển đổi hướng này đã thực sự nhảy vào lửa tình báo Nhật Bản đặng phải thứ xếp hạng thứ 7 Quốc tế. Thế trận tình báo không cho phép Hồ Quang tung hoành như trước, Hồ Quang chuẩn bị tiến hành mưu đồ nhiễu loạn tinh thần hợp tác chống Nhật Bản nhưng không thành công. Hồ Quang cũng không còn sức hấp dẫn đối với chính phủ Bắc Kinh dù ông tỏ ra rất miễn cưỡng và trung thành, đó là một sự cố chiến thuật tình báo Nhật Bản muốn cô lập Mao Trạch Đông, Hồ Quang tìm giải pháp thoát thân để tiếp cận Tưởng Giới Thạch. Cuộc ly hôn của Hồ Quang với Ông Tịnh Vệ chưa đến lúc. Tướng Từ Đặc Lập (Xu Teli) đánh được hơi, bố trí lại nhân sự tình báo, mở cuộc xâm nhập mới, móc nối cơ sở bí mật nội tuyến, đối tượng lần này là Đô đốc Trương Phát Khuê (theo tài liệu của MSS).

Mao Trạch Đông để lại lời tuyên bố lịch sử trước hội nghị MCC vào lúc 14 giờ ngày 20 tháng 4 năm 1936 tại khu căn cứ Thiểm Tây: "*Hồ Quang người con ưu tú nhất của dân tộc Trung Hoa*".

Chú thích:

[1] (中国军队编制另行通知国防和公安情报信息, 组织 "的主要特点中央情报局". 由1925年1月27日苏维埃共和国中央执行委员会和中国共和国安全合作组织的跨国政治. 然后, 建立公安法规和中俄的社会机制.)

[2] "把对毛主席的忠诚, 融化在血液中, 铭刻在脑海里, 落实在行动上 (三忠于四无限). 忠于毛主席, 忠于毛泽东思想, 忠于毛主席的革命路线. 对毛主席要无限热爱, 无限敬仰, 无限崇拜, 无限忠诚! "党是我们的亲爹娘".

[3] (对党的忠诚, 热情好客的人, 我们的党, 毛主席爱比父母)

[4] -你使党的保健湖, 中央不会忘记你.

[5] <http://www.miercn.com>

[6] "Vương" một bí danh của Hồ Quang, bà Tổng Mỹ Linh cảnh cáo đích danh tên bá đạo Hồ Quang.

[7] <http://www.paoshouji.com/>

<http://danlambaovn.blogspot.com/2014/10/ho-chi-minh-mot-gian-iep-hoan-hao-ky-13.html>

10/21/2014

Hồ Chí Minh, một gián điệp hoàn hảo - Kỳ 14

Huỳnh Tâm (Danlambao)

Hồ Tập Chương gián điệp bí ẩn của cộng sản Đông Dương.

Chu Ân Lai cảm xúc, cho biết: "*Bốn trong số họ đã ở độ sâu trong lãnh thổ Việt Nam, có cả Lý Khắc Nông (Li), Long Đàm (Longtan), Hồ Tập Chương (bí danh Hồ Đê) và Tiền Tráng Phi (Qianzhuang Fei). Bốn gián điệp này làm nên lịch sử Đảng đó là điều hy hữu của Trung Quốc*".

Bí ẩn gián điệp Trung Cộng nhảy vào Đông Dương, tiếng lóng của nhóm Việt Bắc Việt Nam, gọi là "Tứ thông minh" gồm có Lý-Long-Hồ-Tiền, những họ có vị trí lãnh đạo trong Đảng tại Nam Kinh, Thượng Hải, họ đã tổ chức hội Ái Quốc tại khu Việt Bắc. Vào thời điểm rất quan trọng năm 1939, Tân Hoa Xã loan tải thành tích "tứ trụ Đông Dương", bởi vì họ hoạt động tại "tam giác sắt" Trung Quốc, Việt Nam và Lào, họ đã nỗ lực bảo vệ Quân ủy Trung ương Trung Quốc (CPC) "Trung cộng trung ương đặc dĩ bảo toàn", địa chỉ "Tam giác sắt" là mật khu Diên An thứ 5, nếu bị Quốc Dân Đảng bao vây tứ bề thọ địch.

"Tứ trụ Đông Dương" (Lý-Long-Hồ-Tiền). Nguồn: Tài liệu ảnh lưu: Huỳnh Tâm.

Tháng 4 năm 1931, Đắc Khoa (Hedo) người đứng đầu nhóm Quân ủy Trung ương Trung Cộng (CPC) Nam Kinh chịu trách nhiệm với Hồ Đê (Hồ Tập Chương-Hu), cho phép tình báo hợp tác với Quốc Dân Đảng thực hiện bất kỳ mọi hình thức, chặn bắt phản loạn, Cố Thuận Chương phụ trách cơ quan gián điệp nhị trùng cấp thông tin viên đã phản bội Tưởng Giới Thạch (Chiang Kai-shek), nhưng Cố Thuận Chương đã rơi vào tay Tiền Tráng Phi (Qianzhuang Fei) và được gửi ngay lập tức

đến trung tâm tình báo Quân ủy Trung ương Thượng Hải. Chu Ân Lai, Trần Vân (Chen Yun) và các nhà lãnh đạo khác đã có các biện pháp khẩn cấp chuyển giao kẻ phản bội di chuyển an toàn, chính quyền Thượng Hải đã hoạt động nhanh chóng làm cho các tổ chức đảng tránh một thảm họa nghiêm trọng về quốc phòng của Trung ương CPC ở Thượng Hải và cơ quan an ninh Quốc tế Cộng sản đã có đóng góp đáng kể.

Ngày 25 tháng 4 năm 1931, Đặc Khoa (Hedo) phụ trách CPC gửi Cố Thuận Chương (Gu Shunzhang) đến Nam Kinh, nhưng sau 24 giờ ông ta bí mật đào thoát và chấp nhận làm việc cho Tưởng Giới Thạch, nhanh chóng liên lạc với Trung ương Đảng. Những ngày này không phải là ngày khờ (tổ gián điệp), Hồ Đê (Hồ Tập Chương-Hu), vội vàng tìm gặp Trần Canh (Chen Geng). Sau đó, cả hai người cùng nhau tìm đến Chu Ân Lai, các nhân viên có liên quan đến Cố Thuận Chương lập tức được chuyển giao cho Hồ Đê, rời Thượng Hải đến khu vực miền Bắc Thiểm Tây gặp Bí thư Trung ương Liên lạc (CPC), Tổng thư ký trụ sở "Bát lộ quân" Phó Tham mưu trưởng và các quân báo của Bát lộ quân thuộc Quân ủy ban Trung ương CPC.

Chu Ân Lai cho biết: "Thông minh" Hồ Đê người của Đảng đào tạo, một nhà tình báo xuất sắc trên mặt trận quốc phòng, mặc dù không phải là người của Bộ Chính trị, nhưng có thể tham dự các cuộc họp của Bộ Chính trị. Mao Trạch Đông đã từng nhận xét: "Hồ Đê (Hồ Tập Chương-Hu) là một bí danh của người Trung Quốc cũng như những bí danh lớn của Đảng Cộng sản". Năm 1931 Hồ Đê được trao thưởng quân hàm cấp tá.

 新华网
社区 论坛 微博 博客 留言板
新闻 影音 直播 视点 评论 时评
中共史上最神秘的特工

新华社北京4月25日电 中共史上，一位神秘的特工，他的名字是“洪德”，他在中国革命史上有着特殊的地位。他的一生经历了许多常人难以想象的磨难，但他始终坚守信仰，为革命事业做出了巨大的贡献。

Bí ẩn của Hồ Tập Chương, có bí danh Hồ Đê hay Hồ Quang có bí danh Hồ Chí Minh. Nguồn: Tài liệu ảnh lưu: Huỳnh Tâm.

Cũng trong tháng 4 năm 1931, Hồ Đê (Hồ Tập Chương-Hu) gửi một bức điện "mã từ" kết thúc một công tác: "Hu đậy, g triệu Bingdu" (hồ đê, khắc triệu bệnh độc)

đây là một tín hiệu mà Hồ đã đồng ý, với "g" (khắc) là Lý Khắc Nông, "bùng nổ" (triều) có nghĩa là Tiền Tráng Phi, "bệnh độc" (Bing Du) có nghĩa là tình hình đã nghiêm trọng, phải có hành động ngay lập tức. Hồ Tập Chương nhận được điện báo, tất cả ngay lập tức xuống tàu hỏa rời khỏi Thiên Tân.

Chu Ân Lai cho Trần Canh biết Hồ Đề phục vụ trong Chi bộ Quốc Dân Đảng của Hồ Tổng Nam (hu-zongnan) ẩn hiện nhiệm vụ bất thường, Hồ Đề sống bí mật hơn mười năm (10). Sau khi biết được sự thật của Hồ Đề, Hùng Hường Huy (Xiong Xianghui) và "Hồ Tổng Nam" (huzongnan) kinh ngạc! Mao Trạch Đông khen ngợi: "Hồ là một trong những người có thể lên đến Bộ Chính Trị".

Ngoài ra Hồ Đề còn có mười ba năm (13) sống âm thầm của một người có thể làm được rất nhiều việc, trong khi ấy Hồ Đề không muốn bị đè nén nên làm việc lạng lẽ cả hai bên "ta và địch".

Chu Ân Lai còn cho biết: "Hồ có một vốn từ vựng để diễn tả thời đó, mang ánh sáng, đối mặt với bóng tối".

Mùa thu năm 1925, Hồ Đề (Hồ Tập Chương-Hu) bí mật gia nhập Đảng Cộng sản Trung Quốc. Năm 1928 làm công việc mặt trận thống nhất về văn hóa, đầu những năm 1930 Hồ sống tại mặt khu vực Thất Lực (Warlords) của Quốc Dân Đảng (KMT) chịu trách nhiệm thực hiện công tác tình báo. Sau Hội nghị Tuần Nghĩa (Zunyi), Thụng Trung (Bong) tại vùng trắng. Trung ương Đảng cho biết Hồ được phục hồi công tác và đi đến Thượng Hải để mở liên kết với phân bộ Quốc tế cộng sản. Chuẩn bị chiến tranh chống Nhật và chiến tranh giải phóng, chủ yếu là tham gia vào mặt trận Đảng, và tìm kiếm thông tin đàm phán của Quốc Dân Đảng, hay các đảng phái Dân chủ, chẳng hạn như những cuộc nổi dậy của Mặt trận Quốc Dân Đảng sau đó đầu hàng. Những ngày đầu, Hồ Đề thực hiện thành công tác bí mật đưa tin đến Mặt trận Thượng Hải. Hồ được biết đến như hiện tượng tình báo "Tá Nhĩ Cách" (Sorge) hay tình báo Diêm Bảo Hàng (Yan Bao Hang) của Trung Cộng.

Tướng Từ Đặc Lập (Xu Teli) thượng cấp của Trưởng toán đặc nhiệm Hồ Quang tại mặt trận tình báo "thống nhất", công tác phía Bắc của thôn Lộ Mạc, huyện Linh Xuyên Quế Lâm. Nguồn tài liệu: Quân đoàn Bát Lộ Quân phổ biến.

Hồ quen biết với Chu Ân Lai, mặt khác "Quý đở" đối thủ của Tưởng Giới Thạch, Chu Ân Lai liên lạc với nhân vật đặc biệt bí danh Hồ nhằm che giấu mặt trận ngoại giao, lần đầu tiên nhà văn Yan Bảo Hằng viết giải thích về cuộc đời huyền thoại của Hồ:

- Hồ Tập Chương đã từng gia nhập Quốc Dân Đảng (KMT) tham gia vào các hoạt động ngầm, phát hiện âm mưu Tưởng Giới Thạch muốn giết Chu Ân Lai "Kashmir Princess", và Nguyên soái Từ Hường Tiên (Xu Xiangqian) nhận xét, Hồ Tập Chương (Hu) "là người hùng thầm lặng của Trung Cộng". Cuối cùng ông trở thành chủ tịch của Đảng Cộng sản Việt Nam, Hồ để lại cho đất nước Việt Nam quá nhiều bí mật của những bóng mây lang bạt, che khuất một đời gián điệp, bí mật nhất trong cuộc đời riêng của Hồ Chí Minh cho nên Hoa Nam ca ngợi "Cha già dân tộc", khai sáng chế độ Cộng sản cho đất nước Việt Nam ngày nay.

Huyền Tâm

danlambaovn.blogspot.com

<http://danlambaovn.blogspot.com/2015/03/ho-chi-minh-mot-gian-iep-hoan-hao-ky-14.html>

3/17/2015

Hồ Chí Minh, một gián điệp hoàn hảo - Kỳ 15

Huyền Tâm (Danlambao)

Mặt trái của Hồ Chí Minh.

Trong Thế chiến II, Nhật Bản đứng lên phát động "Đại Đông Á" đem quân đội chinh phục mở rộng chiến tranh tấn công Thái Bình Dương. Ngày 08 tháng 12 năm 1941, Nhật Bản tấn công Trân Châu Cảng, sáp nhập các nước quần đảo Nam Thái Bình Dương vào Đại Đông Á làm trọng lực cho nguồn vật tư chiến tranh cho "Đại Đông Á", thay cho một khẩu hiệu "đại đồng sinh tồn, thịnh vượng, chung sống", cùng thời với cái gọi là "Nam Dương nhất khởi hoa nhập kì sở vị" (cộng, vinh, quyền), chiến thuật này đã cố ý xâm lược từng quốc gia theo chi tiết kế hoạch bước một của Nhật Bản, đặc biệt là đối với Việt Nam, được coi là sự khởi đầu của Nhật Bản.

Chiến tranh giữa Nhật Bản và Trung Quốc, quân đội Nhật Bản chiếm đóng các tỉnh ven biển, làm điểm tựa cung cấp viện trợ cho quân sự, những hải cảng trung chuyển đặt tại Bắc Việt Nam từ Hải Phòng đến Hà Nội, sau đó vận chuyển đến Trung Quốc từ phía Tây Nam khu vực đường sắt Việt Nam. Nhật Bản sử dụng viện trợ bóp nghẹt tuyến đường sắt Trung Quốc, vì vậy họ xâm chiếm miền Nam Việt Nam đã trở thành mọi bất ngờ cho quân đội Pháp. Phía miền Nam Việt Nam dần dần mất đi ảnh hưởng của Pháp, đồng lúc tình hình chiến trường Tây Âu bất lợi cho Pháp, Paris đang đứng trước bấp bênh có thể chịu cảnh thất bại. Theo cố vấn Phó Thống đốc Pháp trình bày một tối hậu thư: Không ai suy nghĩ rằng Nhật Bản đã có tàu chiến đứng đầu quốc phòng xuất hiện ngoài khơi Cảng Hải Phòng, và miền Nam Việt Nam tại hải Cảng Vũng Tàu.

Pháp yêu cầu quân đội Nhật Bản đóng quân nhất định tại chỗ không được phép ra ngoài qui định. Gia hạn hồi âm và trả lời thỏa đáng trong vòng một giờ đồng hồ, Pháp chỉ bảo vệ các căn cứ quân sự của Nhật, nếu bất tuân Pháp sẽ sử dụng vũ lực giải quyết bằng pháo kích từ Hà Nội đến Sài Gòn, và bắt buộc nhượng bộ chiến tranh, không được mở rộng những phi vụ, hiện nay tổng số thảm họa của nhân dân Việt Nam quá cao. Quân đội Pháp ở Việt Nam sẽ chấp nhận giải giới cả việc không huấn luyện binh sĩ Việt Nam, kinh nghiệm chiến đấu, dễ bị tổn thương, không thể cạnh tranh với quân đội Nhật Bản. Thống đốc của Pháp đeo ở cổ phù hiệu "kẻ thù đã đến", các bức điện khẩn cấp trả lời cho biết. Tại thời điểm đó Paris đã là một

biển lửa, tàn phá khủng khiếp, tuy nhiên Tướng De Gaulle vẫn còn vị trí thượng phong trước quân Đức, nhưng không thể di chuyển quân về phía Đông, vì vậy dậm chân tại chỗ với quyền của mình, phản ứng thích hợp cho thỏa hiệp. Pháp bắt lực đồng ý mở cửa cho quân đội Nhật Bản vào Việt Nam.

Quân đội Nhật Bản khởi đầu đóng quân tại những điểm ấn định, chỉ bảo vệ các căn cứ quân sự, cũng như cắt giảm vận chuyển đường sắt. Vào thời điểm đó Nhật Bản dùng Việt Nam làm kho đạn dược nơi lưu trữ hàng sau là nguồn lực chính cung cấp cho chiến trường. Nhưng đối với các biện pháp hành chính, Thống Đốc người Pháp vẫn còn cầm quyền tại Sài Gòn, để duy trì an ninh địa phương, cùng một sĩ quan Pháp phụ trách cảnh sát. Việc đối nội và đối ngoại Pháp vẫn một lập trường thù địch chống lại Nhật Bản, mặc dù không phải là bằng chứng hiển nhiên nổi dậy, nhưng có những hoạt động quan trọng làm suy yếu hoạt động trong bóng tối, và gián điệp quân sự của Pháp hoạt động hữu hiệu v.v... đã bắt đầu duy trì liên lạc chặt chẽ với chính quyền Trung ương ở Trùng Khánh. Mỗi bên chỉ được dùng sức mạnh bí mật (tình báo) chiến đấu, chẳng hạn trường hợp thiết bị quân sự của Nhật Bản chuyển đến Việt Nam, vừa cập bến cảng, đạn dược được đưa vào kho lưu trữ trong ngày, tình báo hạm đội Mỹ cho máy bay trinh thám cất cánh.

Cũng mùa Thu năm 45 một hoàng hôn chết, tử thần đứng lên, hoạt động mạnh làm suy yếu bóng tối của gián điệp quân báo Pháp v.v... Nhật Bản bắt đầu duy trì liên lạc chặt chẽ với chính quyền Trung ương Trùng Khánh. Đúng lúc quân Đồng Minh đánh bại Berlin, Hitler đã tự sát. Ngày 6 tháng 8 năm 1945, Nhật Bản tiếp nhận 2 quả bom nguyên tử tại Hiroshima và Nagasaki, đưa đến những cái chết đau đớn, sau đó Nhật Bản kinh ngạc bởi sức mạnh của bom nguyên tử, đầu hàng vào giữa tháng 8, ước mơ cuộc xâm lược "Đại Đông Á" bất thành, quân đội Đồng Minh nghiền nát Nhật Bản và "đại đồng sinh tồn, thịnh vượng, chung sống".

Nhật đầu hàng, Tư lệnh Đồng Minh ra lệnh cho tất cả quân đội Nhật Bản tại Châu Á, chờ ngày giải giới sau đó tập trung hồi hương. Miền Bắc Việt Nam nhận được vũ khí từ quân đội Trung Hoa Quốc Gia. Thời gian này Hồ Chí Minh vẫn còn được lòng Quốc Dân Đảng, chính phủ Trưởng Giới Thạch bổ nhiệm những chỉ huy quân đội thu nhận nhiều lô hàng vũ khí lớn, của Nhật Bản tại cảng Hải Phòng giao cho Việt Minh, miền Nam Việt Nam, Bảo Đại nhận được từ quân đội Anh và Ấn Độ. Sau khi đúc kết mọi thủ tục giải giáp Nhật Bản, đưa vào trại tập trung, chỉ mang theo quần áo không được phép thực hiện bất kỳ một điều nào khác. Kêu gọi người Nhật Bản đã cướp tài sản hoặc trước đây hô hào ký quỹ phải trả lại cho người dân Việt Nam.

Có một điều may mắn cho phụ nữ Việt Nam không rơi vào cảnh "gái giải sầu", Daihatsu tù nhân chiến tranh của Nhật Bản tại Việt Nam được ân xá, chỉ tước vũ khí như súng cầm tay, đạn v.v... phần lớn vũ khí lọt vào tay những binh sĩ của Việt Nam và những lãnh chúa Việt Minh, trong cuộc giải giới vô tình gieo những hạt giống chiến tranh sau này vào tay Việt Minh.

Sau khi giải giới quân đội Nhật Bản, Đồng Minh hào phóng vẫn trả lương, tặng những món quà dân sự, như một tù nhân của thời gian hòa bình, được chăm sóc đặc biệt. Chính quân Đồng Minh đã biết trước không có kết thúc chiến tranh, đặc biệt là ở miền Bắc Việt Nam, nguyên nhân gây ra môi trường tốt cho những lực lượng Việt Minh phát triển.

Trung Cộng ở gần Việt Nam phái nhóm Lý Kiền Trĩ (Li Zhi Qiao) và Hồ Chí Minh tổ chức thanh niên yêu nước tại Trung Quốc, và các văn phòng trực tiếp dưới sự chỉ huy của tướng Đái Lạp (Dai Li) vào mật khu Việt Bắc. Tại nông thôn Hồ Chí Minh đến từng người kích động và nuôi lòng hận thù, vì vậy đánh trúng mục tiêu đối phương chống Nhật Bản và Pháp Quốc, đội binh tuyên truyền của Hoa Nam di chuyển đến đâu cung cấp những thù hận đến đó, Việt Minh chống Pháp-Nhật lấy làm kiêu hãnh, tùy tiện giết người trả thù và tàn sát tự do. Chiến dịch trả thù này đưa ra sau khi người Cộng sản tự gọi cách mạng tháng 8 (ngày 14 tháng 8 năm 1945-mùa thu), ngay cả phụ nữ và trẻ em cũng được công khai trả thù.

Quân đội Anh và Ấn Độ với cử chỉ chiến thắng, đối với những cơ hội phong phú, tái lập trật tự xã hội, phân loại ân oán phân minh. Việt Minh nhận được tin Đồng Minh rút quân, Pháp trở lại cai trị thuộc địa, nhưng lần này đã bị thu hẹp, thời gian cũng đã thay đổi. Ngày đầu "phong trào độc lập dân tộc" của Hồ Chí Minh và Nhật Bản hợp tác khiêu khích chống Pháp, người Pháp đã ghê tởm và căm ghét hẳn (Hò), sau đó Hồ Chí Minh thay vỏ đỏ ruột cho ra đời tổ chức "độc lập tự do" kháng chiến chống Pháp theo khuynh hướng vô sản tại Việt Nam; sự ra đời của các Đảng Cộng sản ở Châu Á do Trung Cộng đứng đầu và trải rộng gián điệp khắp nơi. Sau khi Pháp trở lại Việt Nam vẫn đánh giá thấp Việt Minh, lẽ ra phải tiêu diệt khô, sau đó quét sạch, tất nhiên kẻ Hồ Chí Minh lão đảo bỏ chạy về Trung Quốc, trái lại chỉ loại bỏ tiềm năng của bộ phận ưu tú Việt Minh.

Thật bất ngờ kế hoạch CKS của Việt Cộng sắp xếp thu hút đối phương vào sâu thung lũng Điện Biên Phủ; quân đội Pháp, chấp nhận dưới cơn mưa bom pháo binh Trung Cộng, thương vong nằm trong rối loạn. Pháo binh Trung Cộng ẩn trong hang động dọc theo thung lũng có khả năng tự túc sống bốn tuần, những máy bay ném

bom của Pháp gọi viện binh cũng không thể thổi lên những ụ trú quân của binh sĩ Trung Cộng và Việt Cộng, thung lũng hoàn toàn tắc nghẽn, sau đó quân Pháp giống như một con rùa bị nhốt trong cái lọ và mắc kẹt, kiệt sức không thể chống lại ngày một, ngày hai, chấp nhận những thỏa thuận Geneva, tạm thời lấy vĩ độ 17 Bắc làm ranh giới, đình chiến phân chia Bắc-Nam mỗi bên tự trị và độc lập.

Sau khi Pháp rút lui, miền Bắc Việt Nam rơi vào tay Việt Cộng. Tại thời điểm đó, thành hình con đường di cư, người dân bỏ Bắc vào Nam, giao thông vận tải do Hội Hồng Thập Tự Quốc tế và tàu chiến Mỹ hỗ trợ người dân tị nạn vận chuyển vào miền Nam Việt Nam. Vào thời điểm đó trong những người tị nạn cũng có một số tình báo Việt Minh cài vào, cũng có rất nhiều "điền chủ" bỏ Bắc vào Nam, những người giàu có từ bỏ tất cả, chấp nhận rời quê hương cùng gia đình di cư vào miền Nam. Họ thích sống phía Nam hơn sống nghèo nàn phía Bắc, không muốn sống dưới chế độ Cộng sản. Một số lượng lớn người vào Nam tị nạn, được chính phủ miền Nam Việt Nam sắp xếp định cư, miền Nam Việt Nam đất hoang vẫn còn nhiều lựa chọn để giải quyết lập ấp dân sinh, nói chung đây là một vấn đề lớn của miền Nam Việt Nam. Tuy nhiên, người tị nạn cần công ăn việc làm, giải tỏa những khó khăn hiện tại, bức xúc. May mắn thay, những người đồng minh dũng cảm, tiền bạc, thuốc, thực phẩm, đồ dùng số lượng lớn chuyển đến. Những tang tóc tị nạn nổi lên, phe tự do nắm lấy cơ hội tặng hàng cứu trợ đưa đến tận tay của người tị nạn, viện trợ giảm giá thành và không có tham nhũng, đặc biệt công việc cứu trợ có những tiếng thở dài quá xứng đáng!

Kiêu bào các nước ngoài và công chức rút về phía Nam Việt Nam, các nhà lãnh đạo cộng đồng ngay lập tức mở rộng cứu trợ, đầu tiên các trường học được trưng dụng, mở bệnh viện nơi trú ẩn tạm thời, giải pháp tạm thời cho vấn đề nhà ở. Sau đó, bình định khu vực ngoại thành, xây dựng các làng như một nơi trú ẩn sau khi rút lui về phía Nam, người tị nạn tự do đặt tên cho làng mình. Và được cung cấp nơi làm việc đúng vị trí vững chắc cho người tị nạn, hoặc cho vay bằng nguồn vốn, cho bán hàng rong để kiếm sống, tinh thần giúp đỡ lẫn nhau.

Đảng Cộng sản Trung Quốc theo chân "Bác" vừa xuất hiện miền Bắc Việt Nam mới vài năm, dân tình chưa ổn định, Hồ Chí Minh mạnh tay thực hiện chính sách cướp tài sản của nhân dân. Khởi đầu triển khai hoạt động nhiều tháng chiến dịch "Giảm tô", qua đó chính thức bắt đầu thực hiện "Cải cách ruộng đất", với hình thức tương tự nhưng hoạt động trên địa bàn mở rộng lớn hơn. Những gia đình địa chủ có thành tích kháng chiến, kể cả các gia đình đảng viên, cán bộ, bộ đội phục vụ trong kháng chiến cũng bị đầu tố. Tổng cộng có năm đợt "Cải cách ruộng đất" từ năm 1953 đến

1956 tiến hành tại 3.314 xã. Người đầu tiên bị buộc tội phải chết trong cải cách ruộng đất là bà Nguyễn Thị Năm ở tỉnh Thái Nguyên, một địa chủ kháng chiến có nhiều công lao lớn nhất đối với Việt Cộng. Việc thực hiện cải cách ruộng đất ở miền Bắc Việt Nam đã gây ra nhiều hậu quả to lớn. Đã có quá nhiều người bị đấu tố oan. Mức 5,68% địa chủ trong dân số địa phương là cao hơn rất nhiều so với thực tế. Tổng số người bị quy trong Cải cách ruộng đất đã được thống kê là 172.008 người; số người bị oan sai là 123.266 người, chiếm tỷ lệ 71,66%.

Theo tài liệu của Đảng Cộng sản Việt Nam, nhiều nông dân trong tầng lớp trung nông cũng đem ra đấu tố địa chủ và việc đấu tố oan là do "bị địch lũng đoạn". Những sai lầm này đã làm Đảng Cộng sản Việt Nam bị mất uy tín đối với nhân dân. Cải cách ruộng đất Việt Cộng giết trên 500,000 người dân miền Bắc Việt Nam. [1]

Hồ Chí Minh phát động quần chúng đấu tố lẫn nhau qua bài học tập "Địa chủ phản động ác ghê" bởi bút danh C.B. Nội dung chứa toàn lời lẽ quyết liệt đấu tố không nương tay, con chữ thay cho hàm chôn xác người, câu văn buộc tội cho nạn nhân còn nặng hơn cả búa liềm bổ vào đầu, người dân oan chỉ cần đọc một lần cảm thấy đứng chết tươi, thân người rã rượi, đó là ngôn ngữ của "Bác C.B".

ĐỊA CHỦ ÁC GHÊ.

Thánh hiền dạy rằng: "Vi phú bất nhân". Ai cũng biết rằng địa chủ thì ác: như bóc lột nhân dân, tô cao lãi nặng, chây lười thuế khoá - thế thôi. Nào ngờ có bọn địa chủ giết người không nháy mắt. Đây là một thí dụ:

Mụ địa chủ Cát-hanh-Long cùng hai đứa con và mấy tên lâu la đã:

- Giết chết 14 nông dân.*
- Tra tấn đánh đập hằng chục nông dân, nay còn tàn tật.*
- Làm chết 32 gia đình gồm có 200 người - năm 1944, chúng đưa 37 gia đình về đồn điền phá rừng khai ruộng cho chúng. Chúng bắt làm nhiều và cho ăn đói. Ít tháng sau, vì cực khổ quá, 32 gia đình đã chết hết, không còn một người.*
- Chúng đã hãm chết hơn 30 nông dân - Năm 1945, chúng đưa 65 nông dân bị nạn đói ở Thái Bình về làm đồn điền. Cũng vì chúng cho ăn đói bắt làm nhiều. Ít hôm sau, hơn 30 người đã chết ở xóm Chùa Hang.*

- Năm 1944-45, chúng đưa 20 trẻ em mồ côi về nuôi. Chúng bắt các em ở dưới hầm, cho ăn đói mặc rách, bắt làm quá sức lại đánh đập không ngớt. Chỉ mấy tháng, 15 em đã bỏ mạng.

Thế là ba mẹ con địa chủ Cát-hanh-Long, đã trực tiếp, gián tiếp giết ngót 260 đồng bào !

Còn những cảnh chúng tra tấn nông dân thiếu tô thiếu nợ, thì tàn nhẫn không kém gì thực dân Pháp. Thí dụ:

- Trời rét, chúng bắt nông dân cởi trần, rồi dội nước lạnh vào người. Hoặc bắt đội thùng nước lạnh có lỗ thủng, nước rỏ từng giọt vào đầu, vào vai, đau buốt tận óc tận ruột.

- Chúng trói chặt nông dân, treo lên xà nhà, kéo lên kéo xuống.

- Chúng đóng gióng trâu vào mồm nông dân, làm cho gãy răng hộc máu. Bơm nước vào bụng, rồi giẫm lên bụng cho hộc nước ra.

- Chúng đổ nước cà, nước mắm vào mũi nông dân, làm cho nôn sặc lên.

- Chúng lấy nến đốt vào mình nông dân, làm cho cháy da bỏng thịt.

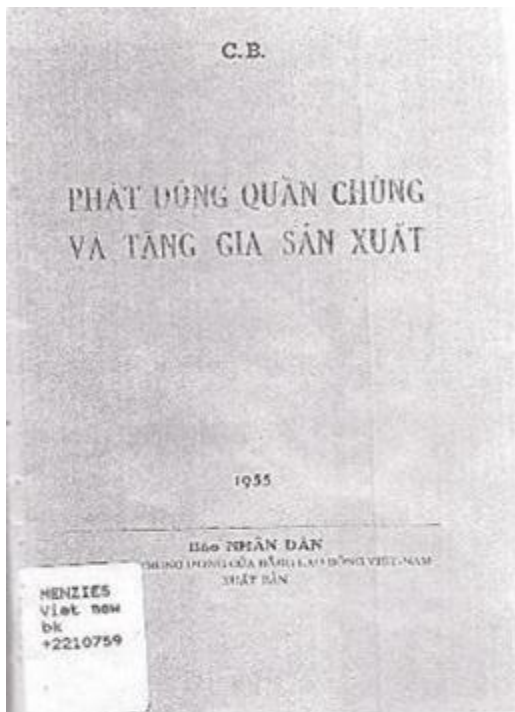
- Đó là chưa kể tội phản cách mạng của chúng. Trước kia mẹ con chúng đã thông đồng với Pháp và Nhật để bắt bớ cán bộ. Sau Cách mạng tháng Tám, chúng đã thông đồng với giặc Pháp và Việt gian bù nhìn để phá hoại kháng chiến.

Trong cuộc phát động quần chúng, đồng bào địa phương đã đưa đủ chứng cứ rõ ràng ra tố cáo. Mẹ con Cát-hanh-Long không thể chối cãi, đã thú nhận thật cả những tội ác hại nước hại dân. Thật là:

Viết không hết tội, dù chẻ hết tre rừng,
Rửa không sạch ác, dù tát cạn nước bể!

(21-7-1953)

C.B.

C.B.

**PHÁT ĐỘNG QUÂN CHUNG
VÀ TĂNG GIA SẢN XUẤT**

1955

Hào THIỆN DÂN
HỘI ĐỒNG CỦA NHÂN LỰC ĐỒNG VIỆT-NAM
MIỆT LẦN

HENZIES
Viet-nam
bk
+2210759

ĐỊA CHỦ ẮC GHE

Thành tựu duy nhất • Vì quá bất nhân • Ai cũng
lười rông địa chủ thì đất Nợ bóc lột nông dân, là
con tài nông, chày loại thối khèo—thứ thối, Nợ nông
cũ bọn địa chủ viết người không thấy mặt. Đây là
một thí dụ:

Mỹ địa chủ Cui-banh-Long cũng hai địa chủ con và
mấy tên làm là địa:

- Giới thời 14 nông dân.
- Tre tên đánh đập hằng chục nông dân, nay còn
sản tại.
- Năm 1944, chúng đưa 37 gia đình và đến điền phá rừng
khai ruộng cho chúng. Chúng bắt làm nhiều, mà cho
ăn đói. Hí tháng sau, vì cực khổ quá, 32 gia đình đã
chết hết, không còn một người.
- Chúng đã làm chết hơn 30 nông dân—Năm
1945, chúng đưa 65 nông dân bị nạn đói ở Thái-bình
và làm đồn điền. Chúng vì chúng cho ăn đói, bắt làm
nhiều. Hí hôm sau, hơn 50 người đã chết ở xóm Châu
Hàng.
- Năm 1944—45, chúng đưa 20 trẻ mồ côi và nuôi.
Chúng bắt các em ở ở dưới hầm, cho ăn đói một chút,
bắt làm quá sức, lại đánh đập không ngừng. Cái máy
thắng, là em đã bỏ mạng.

Thế là họ con địa chủ Cui-banh-Long, đã trực
tiếp, gần tiếp giết chết một 200 đồng bào!

Còn những cách chúng tra tấn nông dân khác là
thiếu ăn, thì tên nhôn không làm gì bọn thực dân
Pháp. Thí dụ:

27

- Tróc sữa, uống lait nóng sữa sôi trên, rồi dội
nước lạnh vào người. Hoặc lait dội thẳng nước lạnh
có 18 tháng, nước rồi từng giọt vào đầu, vào vai, đau
buốt tận óc, tận ruột.
- Chúng lột quần nông dân, treo lên xà nhà, kéo
lên kéo xuống.
- Chúng dùng gậy trâu vào sườn nông dân, làm
cho gãy xương, bẻ mắt, bầm nước vào bụng, rồi đâm
lên bụng cho họ nước ra.
- Chúng đổ nước cá, nước mắm vào mũi nông
dân, làm cho nôn sặc lên.
- Chúng lấy nĩa dùi vào mình nông dân, làm cho
chảy da bong thịt.
- Đó là chưa kể tội phạm chính mạng của chúng.
Trước kia, mẹ con chúng đã đồng đảng với Pháp và
Nhật để bắt bớ các bộ. Sau Cách mạng tháng-Tám,
chúng đã thông đồng với quân Pháp và Việt gian bà
nhân để phá hoại không chán.

Trong cuộc nổi dậy quần chúng, đồng bào địa
phương đã đưa đủ chứng cứ rõ ràng ra tế trời. Mẹ con
mỹ Cui-banh-Long không thể chối cãi, đã thừa nhận thật
cả những tội ác hại nước hại dân. Thật là:

*Việt không bắt tội, đã chế hết tre sàng,
Hầu không sợ ác, đã sát con nước Lề!*

(21-7-1955)

«DÀN BÀ ĐỂ CÓ MẤY TAY...»

Trong sự việc phát động quần chúng, người ta
thấy rằng địa chủ cũ, cũng hoang dã, gian xảo, ngoan
mỏi, không kẻo địa chủ địa. Một thí dụ:

28

NHỮNG TẬP SÁCH của C.B.

Phát hành vào dịp kỷ niệm 10 năm Cách
mạng tháng-Tám và dịp lễ chào mừng 10 năm
thành lập nước Việt-nam độc lập tự do:

- **DÂN TỘC ANH HÙNG VÀ ANH HÙNG
CỦA DÂN TỘC.**
- **TÀ NHẬT ĐỊNH THẮNG, DỊCH NHẬT
ĐỊNH THUA.**
- **PHÁT ĐỘNG QUÂN CHUNG VÀ TĂNG
GIA SẢN XUẤT.**

và nhiều tập khác nữa.

Muốn biết sức mạnh máu ĐCSVN đấu tố dân lành hãy đọc bài viết bút danh C.B của "Bác Hẹ" [2]

Những ngày cuối năm 1967, hai chính phủ Việt Nam Cộng Hòa và Đảng Cộng Sản Việt Nam ký "Hiệp ước đình chiến Tết Mậu Thân" (năm 1968). Tuy nhiên Cộng sản không tuân hiệp ước, họ tìm mọi cách để xâm nhập vào những thành phố và ngay cả Sài Gòn, Huế v.v... bằng những phương tiện vận chuyển sản phẩm bán Tết, phần trên mũi của xe ngựa trang, đầy phủ bằng các loại hoa, trái cây, rau, ngô, dừa,

khoai lang, dưa hấu, dưa, gà vịt, heo v.v... phần còn lại số lượng lớn vũ khí, và những dân quân Việt Cộng giả dạng bệnh nhân đổ về thành phố chữa bệnh, số người này được Biệt Động Thành che giấu.

Từ ngoại thành di chuyển vào các thành phố, phải đi qua những trạm kiểm soát ngăn chặn Việt Cộng xâm nhập. Trong khi ấy Việt Cộng lợi dụng sự sơ hở của những ngày tết truyền thống dân tộc hằng năm. Việt Cộng theo qui luật dòng vận chuyển trước ba ngày tết, cảnh sát kiểm soát cửa ra vào thành phố rất vất vả vì quá nhiều xe, nếu như người lái xe tặng một phong bì thư thì xe được qua nhanh, bạn sẽ tránh việc điều tra. ĐCSVN khai thác điểm yếu này mãi lộ cho cảnh sát giao thông, xem đây cách giải vây được mặt bằng trơn tru. Cảnh sát vẫn cho rằng hàng hóa đem đến lợi nhuận trong lúc thì hành nhiệm vụ, sau đó hầu như bị hủy hoại trong tay của cảnh sát tham nhũng. Việt Cộng đã thâm nhập vào thành phố, nửa đêm nổi dậy tiếng pháo lẫn tiếng súng, Việt Cộng hy vọng cuộc đột kích toàn diện này sẽ cho phép chính phủ Việt Nam Cộng Hòa bất ngờ và nắm bắt sức mạnh của nó, do đó gây khó chịu cho các cơ quan chính phủ, các trạm cảnh sát khép lại, trại lính và các cơ quan quân sự tránh mục tiêu của địch.

Trước đó Việt Cộng đã khủng bố trên 14 ngàn vụ lớn nhỏ tại trung tâm Sài Gòn, và các tỉnh thành, gây ra biết bao bất ổn về mặt trật tự an ninh xã hội và chết biết bao nhiêu người vô tội, bởi bom mìn do bọn Hoa Nam cung cấp cho ác gian Biệt Động Thành Sài Gòn, gây ra tang thương và mất mát cho thường dân. Trung Cộng sai đầu "Bác" đánh đó, những việc không nên làm "Bác" vẫn thực hiện theo chỉ thị của Mao.

Tết Nguyên Đán năm Mậu Thân (1968), hậu duệ của "Bác" thực hiện theo đường lối của C.B "Việt Cộng ác ghê". Việt Cộng phát động tổng tấn công toàn diện, thăm sát qui mô lớn, riêng tại Huế trên 6214 thường dân, tính cả miền Nam Việt Nam trên 26.047 thường dân.

Sau khi VNCH bình định được Huế, nhân dân phát hiện nhiều người mất tích và những ngôi mộ mới mọc lên như nấm bên đường, cùng phát hiện nhiều ngôi mộ tập thể, thế mới biết đây là cuộc thảm sát qui mô nhất trong lịch sử chiến tranh Việt Nam vào dịp tết Mậu Thân (1968) tại Huế.

Nghĩa trang núi Ngự Bình-Huế, nơi tập trung chôn cất 6214 thường dân bị đảng Cộng sản Việt Nam thảm sát Tết Mậu Thân (1968). Nguồn NVĐ: Tài liệu ảnh lưu: Huỳnh Tâm.

Việt Cộng muốn chiếm Thành nội Huế để lập Thủ đô Mặt trận Dân tộc Giải phóng miền Nam, sau một tháng phản công của Quân lực Việt Nam Cộng Hòa, đánh bật chúng triệt thoái để lại một Cố đô điêu tàn, đổ nát và cướp sạch kho tàng bảo vật dụng trong Hoàng cung, chỉ còn Cửu Đỉnh (Bộ lịch sử và địa lý Việt Nam đúc trên lu đồng vào thời vua Minh Mạng) chúng đem đi không được vì to lớn, cho nên chúng bắn vào đó để ghi dấu chiến tranh năm Mậu Thân.

Cho đến nay, tài liệu cả ba phía Việt Nam Cộng Hòa, Hoa Kỳ và Việt Cộng vẫn quy trách nhiệm cho nhau, trên nguyên nhân có tính xác thực của sự kiện này do Việt Cộng gây ra. Theo nguồn báo cáo, từ phía quân Giải phóng ghi nhận, họ đã giết và chôn sống đến độ không thể kiểm kê danh sách, kể cả thường dân chống lại họ đều quy vào tội phản động. Tính từ sáng sớm ngày 31 tháng 1 năm 1968 và sau 28 ngày đêm trận chiến giữa Quân Giải phóng miền Nam Việt Nam với Quân đội Hoa Kỳ và Quân lực Việt Nam Cộng hòa đã diễn ra và kết quả 40% thành phố Huế bị phá hủy, 116.000 người mất nhà ở, 3169 bị hư hỏng nặng; Quân đội Hoa Kỳ và Quân lực Việt Nam Cộng hòa thiệt hại khoảng 453 lính thương vong, trong khi Quân Giải phóng miền Nam Việt Nam và Quân đội Nhân dân Việt Nam tổn thất trên 5.653 quân. Số thường dân thiệt mạng theo ước tính đầu tiên của chính phủ Việt Nam Cộng hòa là 19.776 người.

Sau tết Mậu Thân người ta hình dung ra con đường mòn Hồ Chí Minh, nó có một thành tích buôn lậu vũ khí và nha phiến chuyển từ miền Bắc Việt Nam đến biên

giới miền Nam Việt Nam, Campuchia và Lào, ngoài ra còn những hấp dẫn khác như buôn gỗ, ngà voi, thú rừng, tất cả sử dụng xe vận tải của Công binh Trung Cộng, ngoài ra sau năm 1975, con đường mòn Hồ Chí Minh có một ô nhục kinh hoàng, người ta không thể hình dung được Việt Cộng đã có chính sách cướp tài sản quốc gia và của nhân dân VNCH, nối đuôi nhau vận chuyển từ Nam ra Bắc, hơn hai (2) năm vẫn chưa hết tài sản của miền Nam và 16 tấn vàng cũng di chuyển trên đường mòn này!

Mậu Thân Sài Gòn, Việt Cộng tiến vào các hướng sân bay, đài phát thanh, nhưng không tham gia liên tục tấn công. Đồng thời tiến vào đại lộ Thống Nhất tấn công tòa đại sứ quán Mỹ bằng một chiếc xe màu đen chứa đầy thuốc nổ, xông vào cửa chính, giết chết lính gác ở phía trước đang bảo vệ, và sau đó kích hoạt chất nổ, vỡ cửa sắt, một số lượng lớn Việt Cộng vội vàng vào bên trong; đụng phải quân đội phản ứng nhanh của Mỹ giết chết một số Việt Cộng, quân đội Mỹ ngay lập tức trở lên tầng hai, cửa thang máy đóng lại cố thủ, Việt Cộng phá hủy tất cả các thiết bị trong các phòng ở tầng dưới. Lúc ấy đại sứ Ellsworth Bunker còn đang ngủ, quân Mỹ sử dụng chiến thuật đột biến, bằng trực thăng rời khỏi hiện trường, Hải quân Mỹ [xoathantuong: "Sư đoàn dù 101 Mỹ" chứ không phải "Hải quân Mỹ"] vội vã đến cứu, quân Việt Cộng bị bao vây chết theo từng tiếng súng của Mỹ. [3]

Riêng quân đội VNCH phản công mạnh mẽ, đánh bật quân Việt Cộng ra khỏi Sài Gòn, lừa toàn bộ cán binh ra hướng Thủ Đức tiêu diệt gọn.

Huyền Tâm

danlambaovn.blogspot.com

Tham khảo:

[1] <http://datviet.free.fr/archive/0,,722,00.html>
<http://goken.free.fr/archive-01/goken005.html>

[2] <http://danlambaovn.blogspot.fr/2014/04/but-danh-cb-la-cua-ong-ho.html>

[3] <https://www.youtube.com/watch?v=81x4fuyxvYk>

2015-03-20

<http://danlambaovn.blogspot.com/2015/03/ho-chi-minh-mot-gian-iep-hoan-hao-ky-15.html>

*

xoathantuong: Theo trang <http://www.historynet.com/tet-101st-airborne-rifle-company-in-the-dark-during-embassy-rescue.htm> (truy cập ngày 21/3/2015) thì Đại sứ Mỹ chạy qua nhà của Leo Crampsey, một sĩ quan an ninh cao cấp của Bộ Ngoại giao. Từ đó, đã có những quyết định ban đầu và lệnh được truyền đi các đơn vị của Sư đoàn dù 101 - 101st Airborne Division - nhập trận. Trích đoạn đầu của bài viết này:

"Tet - Embassy Rescue in the Fog of Battle, By Wilburn Meador, Published Online: January 25, 2011

Moments after the first shots were fired at the U.S. Embassy in Saigon on January 31, 1968, Marines assigned to Ambassador Ellsworth Bunker's personal security unit awakened Bunker and hustled him into his armored 1966 Plymouth Fury. They sped to the residence of Leo Crampsey, the senior State Department security officer. From there, initial decisions were made and orders were transmitted for sending elements of the 101st Airborne Division into action..."

Hồ Chí Minh, một gián điệp hoàn hảo - Kỳ 16

Huỳnh Tâm (Danlambao)

Giải mật: Những ẩn số sau lưng của Hồ Chí Minh

Bối cảnh thực tế của Việt Minh, từ đầu những năm 1938 Trung Cộng đã thành lập một số mật khu Việt Bắc trong lãnh thổ Việt Nam, và Pác Bó thuộc xã Trường Hà, huyện Hà Quảng, tỉnh Cao Bằng nối vào những con đường núi giao thông với cộng đồng dân tộc Choong. Hai tỉnh Vân Nam và Quảng Tây, thời đó có một người Choong bí danh Khương Thượng quê Đông Lan, Quảng Tây thay mặt Trung Cộng đứng ra cung cấp vũ khí, quân nhu và quân lương, sau năm 1950 người ta biết đến chính Thượng tướng Vi Quốc Thanh là cố vấn của Hồ Chí Minh.

Năm 1945 tên Hồ Chí Minh bỗng dưng xuất hiện. Năm 1954 Trung Cộng-Việt Cộng thiết lập quan hệ ngoại giao, Hồ Chí Minh âm thầm thăm Bắc Kinh. Đến đầu năm 1960 khối Cộng sản viện trợ cho Việt Minh trong suốt thời kỳ kháng chiến.

Nhiều tập tin thứ ba giải mã nội dung mật khu Việt Minh rất phong phú, các nhà nghiên cứu, cung cấp một nền tảng cho những người nghiên cứu về mối quan hệ Trung-Việt, độc giả chúng tôi có điều kiện muốn biết lịch sử này, tăng cường kiến thức quốc tế, đặc biệt là mối quan hệ giữa Trung Cộng-Việt Cộng.

Trung Cộng liên tục phái đặc nhiệm cố vấn và quân sự cho chế độ bù nhìn Hồ Chí Minh, viện trợ những thiết bị quân sự, và hầu hết gửi tinh hoa quân sự đến miền Bắc Việt Nam. Tại thời điểm này, Việt Minh hy vọng sẽ nhận được mọi ủng hộ mạnh mẽ của trên toàn thế giới và các nước xã hội chủ nghĩa huynh đệ. Trung Cộng tuyên bố rằng "nhân dân Trung Quốc là hậu phương vững chắc của miền Bắc Việt Nam".

Từ năm 1961 đến năm 1974, những quân nhân Trung cộng đã từng chiến đấu trong suốt cuộc chiến tại Việt Nam cho biết trung tâm tài liệu Quân ủy Trung ương Trung cộng (CPC) đã viện trợ cho Việt Cộng hơn 200 tỷ USD, cùng lúc viện trợ quy mô lớn trang thiết bị vũ khí quân sự miễn phí. Trung Cộng tìm mọi giải pháp tránh né không để Việt Nam thống nhất theo qui ước hòa bình, ngay từ đầu Trung Cộng đã lấy quyết định chính sách kích động hỗ trợ tích cực cho Việt Cộng theo đường lối nước đôi chỉ đứng không ngã. Sau mùa hè năm 1962, Hồ Chí Minh đến Bắc Kinh gặp Mao Trạch Đông hai nhà lãnh đạo phân tích tình hình chung và đặc nhiệm cho

Hồ Chí Minh xâm chiếm miền Nam Việt Nam, cho dù có gây ra tình hình nghiêm trọng Trung Quốc vẫn quyết định cung cấp thiết bị miễn phí và trang bị cho 230 Tiểu đoàn bộ binh đầy đủ quân dụng.

Trước Thiên An Môn với chân dung Mao Trạch Đông, Hồ Chí Minh, Nguyễn Hữu Thọ vận động nhân dân Trung Hoa ủng hộ Việt Nam đứng đầu phía trước chiến tranh. Nguồn: Tài liệu ảnh lưu: Huỳnh Tâm.

Năm sau, Mao Trạch Đông gặp Bộ trưởng Quốc phòng Việt Nam Võ Nguyên Giáp nhân mạnh: *"Chúng tôi đang giúp đỡ lẫn nhau, bạn có thêm nhiều hy vọng đánh bại kẻ thù chung. tất nhiên bạn không thể mất chúng tôi, và chúng tôi không để mất tình anh em", (Ngã môn chi gian thị tương hỗ bang trợ, cộng đồng chiến thắng địch nhân, nhĩ môn bất hội đầu điếu ngã môn, ngã môn dã bất hội đầu điếu nhĩ môn).*

Vào tháng 3, Tham mưu trưởng quân đội Trung Quốc La Thụy Khanh cùng phái đoàn quân sự đến Việt Nam, *"phối hợp quân đội Trung-Việt lên kế hoạch hoạt động chung"* và *"chủ yếu Trung Cộng-Việt Cộng tìm một thỏa thuận cướp nước miền Nam Việt Nam trước khi nguồn cung cấp hậu cần đến nơi và kế hoạch hỗ trợ thiết bị quân sự thành hình"*.

Đầu năm 1964, những nhà lãnh đạo Trung Cộng, chú ý đến tình hình Việt Nam, thường xuyên gặp gỡ các nhà lãnh đạo Việt Cộng. Mao Trạch Đông người đầu tiên chủ động đề xuất gửi tình nguyện quân tham chiến tại Việt Nam. Sau khi sự kiện Vịnh Bắc Bộ xảy ra, Trung cộng nỗ lực tăng cường chiến tranh tại Việt Nam. Ngày 13 tháng 8, Mao Trạch Đông gặp Lê Duẩn đề xuất sửa chữa lại hai sân bay lớn ở khu vực Vân Nam, Mông Tự chuẩn bị cho quá trình cất cánh của máy bay Air

Force vào chiến đấu tại Việt Nam. Và cam kết tăng cường chuyển một bộ phận không quân đến Nam Ninh, một nửa Sư đoàn không quân Côn Minh, Tư Mao, hai máy bay chống pháo đến Nam Ninh, Côn Minh.

Việt Nam có vấn đề về chiến tranh qui ước, trong khi ấy nặng phần du kích, Bộ trưởng Quốc phòng Lâm Bưu (Lin Biao) dẫn đầu một phái đoàn đến thăm Hà Nội, bắt đầu đàm phán thực hiện viện trợ quân sự theo phương thức mới giữa Trung Cộng và Việt Cộng. Tháng 12, Việt Cộng đã ký một thỏa thuận quân sự, một trong số đó Trung Cộng sẽ gửi 300.000 quân (năm Quân đoàn bộ binh và pháo binh) hành quân đến miền Bắc Việt Nam quân trang trộn lẫn với quân đội Việt Cộng nhưng đóng quân riêng biệt, có thể triển khai đến các vùng phía Nam đối đầu với quân đội VNCH. Trung Quốc chủ động mở rộng chiến tranh ở miền Nam Việt Nam, bắt đầu cung cấp hỗ trợ miễn phí, nguồn cung cấp quân sự cho miền Nam Việt Nam theo quy mô lớn. Thống kê chưa đầy đủ vào 1962-1966 hỗ trợ của Trung Quốc đến miền Nam Việt Nam trên 270.000 hàng loạt các vũ khí khác nhau, hơn 540 ngàn đại pháo, đạn dược 200 triệu viên, hơn 90 triệu viên đạn pháo, thuốc nổ hơn 700 tấn, 200.000 bộ quân phục, 400 vạn mét vải và một số lượng lớn màn, giày dép, thực phẩm phi lương thực, giao thông vận tải và các thiết bị thông tin liên lạc.

Ngày 01 tháng 2 năm 1964 vào buổi tối, Mao Trạch Đông ở Trung Nam Hải điều hành nghiên cứu với Quân ủy Trung ương Việt Cộng Tổng Bí thư Lê Duẩn. Nhưng ngay cả những người bị Trung Cộng trị vẫn hồ nghi sẽ vô ơn, kích động biên giới giết chết và làm bị thương nhiều quân nhân biên phòng (BSF) của Trung Cộng, do một phần sự suy thoái quan hệ Trung-Việt. Nguồn: Tài liệu ảnh lưu: Huỳnh Tâm.

Trung Cộng cùng Việt Cộng đang tích cực chiến đấu, khi ấy Liên Xô chống Hoa Kỳ một cách thụ động. Việt Cộng tự nhận chính sách thống nhất bằng chiến tranh đổ máu không hạn chế càng nhiều càng tốt, giải pháp hòa bình bằng ngoại giao xem ra Trung Cộng không chấp nhận, trong khi ấy Việt Nam cần hỗ trợ kinh tế, viện trợ sản xuất thay vì quân sự.

Ngày 03 tháng 8 "Sự kiện Vịnh Bắc Bộ" vừa xảy ra, Liên Xô công bố một báo cáo tóm tắt "Pravda". Moscow có thái độ cho rằng địa lý khác nhau với Việt Nam nên rất hối tiếc là không thể viện trợ. Việt Cộng chìa tay ra cần xin khối đồng minh xã hội chủ nghĩa viện trợ trước mùa hè năm 1964, trên thực tế Trung Cộng muốn Liên Xô viện trợ vũ khí, trang thiết bị, thực phẩm, giao thông vận tải và những hỗ trợ khác cho miền Bắc và Mặt Trận Giải Phóng miền Nam Việt Nam phải chuyên chở qua đường sắt Trung Cộng. Kết quả chính sách của Liên Xô, vào cuối năm 1964 mới được thực hiện cho Việt Nam, chủ yếu phụ thuộc vào tình hình viện trợ của Trung Cộng. Việt Nam và Liên Xô muốn cân bằng trọng lượng, nhưng những mối quan hệ thực sự đã nghiêng về phía Trung Cộng. Trung Cộng thừa biết Liên Xô muốn viện trợ cho Việt Nam phải qua ngõ trung gian của Trung Cộng.

Ngày 9 tháng 11 năm 1964, phái đoàn Phạm Văn Đồng viếng thăm Liên Xô, gặp ông Alexei Kosygin (Алексей Косыгин) Bộ trưởng Bộ Công nghiệp nhẹ và thực phẩm. Liên Xô và Việt Nam có những cuộc đàm phán, đề nghị Liên Xô viện trợ kinh tế và quân sự nhiều hơn để đạt được một sự đồng thuận. Ngày 27 tháng 11 tuyên bố chung, lần đầu tiên Liên Xô cam kết cung cấp viện trợ cần thiết cho Việt Nam.

Đầu tháng 2 năm 1965 Alexei Kosygin viếng thăm Hà Nội, thảo luận vấn đề viện trợ với các nhà lãnh đạo Việt Cộng, Hồ Chí Minh đã ký một thỏa thuận về viện trợ và tăng cường khả năng phòng thủ cho Việt Nam. Tháng 4, Lê Duẩn dẫn đầu một phái đoàn đến thăm Liên Xô. Sau khi đàm phán với Liên Xô, đã xác định được con số cụ thể viện trợ bổ sung, bao gồm kể cả viện trợ quân sự. Hà Nội đã được Liên Xô quan tâm cung cấp một số lượng lớn vũ khí phòng không. Theo ước tính của tình báo Mỹ, trong vòng một năm Liên Xô đã cung cấp thiết bị quân sự cho Việt Nam hơn 100 triệu đô la.

Kể từ đó cho đến năm 1968, Liên Xô đã viện trợ nhiều hơn đề nghị của Lê Duẩn, quân đội có phương tiện phát triển mạnh mẽ. Mặc dù tổng số tiền viện trợ của Liên Xô vào năm 1967 vẫn còn tụt lại phía sau của Trung Cộng, nhưng viện trợ quân sự, thiết bị vũ khí nhiều hơn so với Trung Cộng.

Năm 1968, Liên Xô viện trợ quân sự cho Việt Nam đã đạt mức 357 triệu rúp, Liên Xô bổ sung thêm cho chiến tranh Việt Nam tổng cộng 524 triệu rúp, khoản 2/3 sức mạnh quân sự. Ngoài ra, Liên Xô còn viện trợ cho Việt Cộng trên 50% vũ khí chiến lược, về số lượng vượt qua Trung Cộng. Cuộc đàm phán Việt Nam-Hoa Kỳ bắt đầu vào đầu năm 1969, cho thấy chiến tranh Việt Nam chuyển động vào cuộc ngoại giao. Liên Xô viện trợ quân sự cho Cộng sản Việt Nam, mặc dù tổng số lượng đã giảm, nhưng vẫn trên 200 triệu USD. Từ năm 1965 đến năm 1973, Liên Xô cung cấp tổng cộng 10 tỷ rúp viện trợ kinh tế cho Cộng sản Việt Nam và hơn 20 tỷ đô la viện trợ quân sự.

Brezhnev bổ sung viện trợ quân sự và kinh tế cho CSVN để tăng cường vị trí đòn bẩy lớn nhất trong khu vực Đông Nam Á, hiệu quả của nó đáng kể về quân số. Ngày 22 tháng 3 năm 1965, Hồ Chí Minh, Phạm Văn Đồng có cuộc họp với phái đoàn quân sự của Liên Xô, sau đó đi thăm các sư đoàn của quân đội Bắc Việt, về cơ bản Liên Xô đã trang bị vũ khí và thiết bị chiến đấu có chất lượng. Những trang thiết bị quân sự của Liên Xô quá mới và quá nhiều, trở ngại lớn cho phía Việt Cộng thiếu chuyên viên đào tạo hay hướng dẫn sử dụng, cần thiết xây dựng một quân đội chính quy hiện đại, nhưng lại cung cấp các điều kiện dễ dãi và thừa thãi.

Trung Cộng vừa trực tiếp viện trợ và vừa từ chối khéo.

Việt Cộng đứng trước thế mạnh, Trung Cộng viện trợ ít hơn so với Liên Xô, nhưng ý tưởng cách mạng thế giới và tinh thần chủ nghĩa xã hội quốc tế của Hồ Chí Minh do Mao Trạch Đông sinh ra, cùng thời với các nhà lãnh đạo khác của Trung Cộng, thúc đẩy họ tiếp tục chú ý tới chiến tranh chống lại Việt Nam Cộng Hòa và Hoa Kỳ, cho nên Mao vận dụng mọi nỗ lực để viện trợ cho CSVN. Thật vậy, đối với CSVN, viện trợ của Trung Cộng là trực tiếp nhất và kịp thời nhất. Đến tháng 3 năm 1966, quân đội Trung Cộng hỗ trợ CSVN, bao gồm 2 Sư đoàn Pháo chống máy bay, tổng cộng là 13 triệu USD.

Tháng 8 năm 1966, phái đoàn chính phủ Việt Cộng xin gặp Mao Trạch Đông, ông ta tuyên bố: "*Quân đội Giải phóng Nhân dân miền Nam Việt Nam thiếu áo mưa, không đủ lương thực, thuốc men, do thông tin tình báo báo cáo cho tôi biết*". Ông xin chia sẻ trách nhiệm cá nhân đối với Quân đội giải phóng Nhân dân miền Nam Việt Nam, cung cấp viện trợ, tăng khẩu phần lương thực nén, thịt heo đóng hộp, cá muối, bột trứng, áo mưa, lưới chống muỗi và các thiết bị y tế. Sau đó Chu Ân Lai đề xuất: "*Viện trợ cho Việt Nam là yêu cầu nhiệm vụ hàng đầu của chúng tôi, được xem thực hiện khẩn cấp, tích cực nghiêm trọng điều trị thương bệnh binh*".

Đầu tháng tư năm 1965, Lê Duẩn gửi một phái đoàn chính phủ đến Trung Cộng đưa ra yêu cầu viện trợ cụ thể cho quân đội Việt Nam, và Việt Cộng-Trung Cộng ký kết, gửi quân đội hỗ trợ được Việt Cộng thỏa thuận, đầu tháng 6 Trung Cộng gửi thêm quân đội vào chiến trường miền Nam Việt Nam đến tháng 3 năm 1968 kết thúc, quân đội Trung Cộng đã thực sự trà trộn vào lực lượng phòng không của Việt Cộng, Bộ Đường sắt gửi lực lượng bảo vệ thi công, xây dựng đường bộ, tổng cộng 23 quân đoàn trên 32 triệu người, đóng quân biệt lập theo biên giới Việt, Campuchia và Lào, trong khi ấy miền Bắc dân số 25 triệu.

Năm 1964-1969, Trung Cộng kết toán viện trợ tiền mặt với trang thiết bị quân sự cho miền Bắc lẫn Mặt trận miền Nam Việt Nam hơn 180 triệu USD. 1965-1976 Trung Cộng cung cấp cho Việt Cộng, súng, đạn, pháo binh, tàu, xe tăng hạng trung và xe tăng lội nước, xe bọc thép, xe Công binh, máy bay, vật liệu nổ, động cơ có dây, radio, đồng phục, thuốc, trang thiết bị y tế, các mặt hàng quân sự khác và rất nhiều nhiên liệu khoảng 4,26 tỷ nhân dân tệ, có thể trang bị cho hơn 200 triệu người. Việt Cộng nhận được viện trợ các nước xã hội chủ nghĩa, Liên Xô bảo mật độc lập cho phía Việt Cộng. Liên hệ giữa Trung Cộng-Việt Cộng là một truyền thống chính trị có xu hướng chống lạnh, sau khi Trung-Xô phân chia mỗi quan hệ giữa hai bên, trở nên suy giảm trầm trọng đối với cấp nhà nước, ảnh hưởng qua tình trạng chiến tranh lạnh, trong lúc đó Trung Cộng-Việt Cộng có thái độ cùng chính sách không thay đổi và kinh tế đã diễn ra.

Sau năm 1969, Trung Cộng nhấn mạnh không phụ thuộc quá nhiều vào viện trợ quân sự cho Việt Nam, nên theo dõi chặt chẽ chính sách độc lập. Các nhà lãnh đạo Trung Cộng trong cuộc hội đàm với các nhà lãnh đạo CSVN nói rằng: "Có vẻ như bạn đang giàu có về nguồn lực con người, nguồn cung cấp vũ khí không phải là khó khăn, nhưng đồng thời Trung Cộng có một số vấn đề. Vì vậy, chúng tôi hy vọng rằng bạn sẽ xem xét làm thế nào để tốt hơn và sử dụng hợp lý hơn các nguồn lực con người của riêng bạn".

1970-1972, giai đoạn cuối cùng của cuộc chiến tranh Việt Nam, trong thời gian này mặc dù Liên Xô và Hoa Kỳ đã đảm bảo tiến độ "mìn" của những cuộc đàm phán hòa bình và viện trợ quân sự để giảm số lượng chiến tranh tại phía Nam Việt Nam, nhưng vẫn tái ký kết Hiệp định viện trợ mỗi lần 5 năm. 1969-1971, Moscow đã ký kết với Bắc Việt Nam 7 hiệp ước viện trợ và những thỏa thuận hợp tác kinh tế, hai trong số đó Việt Nam có khả năng tăng cường lực lượng quốc phòng và những thỏa thuận bổ sung đã ký vào năm 1971. Đến năm 1972, Liên Xô cung cấp tên lửa ED và viện trợ vũ khí quân sự mới cho Việt Nam.

Trong cuộc chiến tranh Việt Nam, Liên Xô không chỉ viện trợ vũ khí mà còn cả máy bay, tên lửa, xe tăng, vũ khí pháo binh và bộ binh, đạn dược, trang thiết bị hiện đại nhất, cung cấp xe vận chuyển, công binh và những sản phẩm dầu mỏ, kim loại đen, kim loại màu, hạt giống, phân bón, thuốc trừ sâu bọ, hàng hóa, mà còn đào tạo sĩ quan Quân đội nhân dân Việt Nam và hơn 10.000 sinh viên, đào tạo một số lượng lớn chuyên gia quân sự và các chuyên gia khác cho Việt Nam, giúp Việt Nam làm chủ các kỹ thuật chiến đấu hiện đại, phục hồi bị hư hại và nhà máy điện. Đáo hạn vào tháng 8 năm 1970, Liên Xô cung cấp các thiết bị cho hơn 90 doanh nghiệp, công nghiệp và các dự án khác cho Việt Nam, và giúp xây dựng một nửa cơ sở đào tạo chuyên viên quân sự. Liên Xô và Việt Nam cũng thường xuyên tổ chức cuộc họp cấp cao, các nghiên cứu về sự hỗ trợ nhiều hơn nữa, đồng ý về tốc độ chính trị thông thường.

Trung Cộng tăng cường các nỗ lực viện trợ vật chất cho Việt Cộng.

Tháng 9 năm 1969, sau cái chết của Hồ Chí Minh, các nhà lãnh đạo Đảng Lao động Việt Nam thân Trung Cộng thực sự rơi vào kiểm soát bởi lực lượng ủng hộ Liên Xô. Với tình trạng của quan hệ Trung-Xô trong giai đoạn này có những tế nhị không thể lường trước, các khu vực Indo-Trung Quốc về an ninh quốc gia của Trung Quốc rất quan trọng. Do đó, sự phát triển quan hệ Trung-Việt rất nhạy cảm hơn đối với Liên Xô, Trung Cộng hy vọng sẽ kéo dài thời gian bằng cách tăng cường chiến tranh Việt Nam, để ngăn chặn ảnh hưởng Việt Cộng kết hợp vào các lĩnh vực của Liên Xô. So với năm 1960, về sức mạnh của viện trợ vật chất tăng cường quá nhiều.

Tháng 9 năm 1970, các nhà lãnh đạo Việt Cộng gặp Chu Ân Lai, ông ta tuyên bố: "*Về cơ bản phía Trung Quốc đáp ứng yêu cầu của bạn, sẽ viện trợ giúp bạn có sức mạnh lớn hơn*". Mao Trạch Đông tìm ảnh hưởng mới, hướng dẫn các tỉnh Việt Nam đã nhận nguồn viện trợ của Trung Cộng, tặng riêng 2 triệu nhân dân tệ, có nơi tặng 5 triệu USD. Năm 1967, Bộ Ngoại thương Trung Cộng nhận thấy điều này, thúc giục Tổng công ty Xuất nhập khẩu, lao vào khai thác thị trường chiến tranh Việt Nam, với khẩu hiệu "chưa hết nợ chưa thanh toán hàng hóa", chủ ý quét một lần sạch tài chính của nhà nước Việt Cộng.

1971-1973, Trung Cộng đã trở thành nước viện trợ lớn nhất cho Việt Nam, trong ba năm, tổng số tiền viện trợ Hiệp tương được ký kết gần 9 tỷ nhân dân tệ, đó là lần viện trợ nhiều nhất trong tổng số của 2 năm cuối cùng đã trải qua 20 năm.

Từ năm 1965 đến năm 1976, Trung Cộng sản xuất với quy mô lớn về vũ khí và trang thiết bị, sau khi phát triển thành công một số trang thiết bị mới, quân đội Trung Quốc vẫn chưa được trang bị để viện trợ ưu tiên cho Việt Nam. Khi được hỏi Việt Nam vượt quá viện trợ, ngay cả việc sử dụng thiết bị hàng tồn kho, và thậm chí triển khai nhiệm vụ viện trợ tối đa cho Việt Nam, khả năng sản xuất Nhân dân Trung Quốc có hạn phải cố gắng để đáp ứng nhu cầu. Trung Cộng viện trợ quân sự được xem như cho không, sau năm 1975 giảm dần viện trợ đến 1976 ngừng viện trợ. Trung Cộng viện trợ vật chất cho Việt Nam với giá trị 200 tỷ USD.

Trung Cộng hỗ trợ nhiều mặt cho miền Bắc Việt Nam.

Cuối tháng 3 năm 1963, Chủ tịch Lưu Thiệu Kỳ đến thăm Việt Nam, thảo luận với Hồ Chí Minh và các nhà lãnh đạo khác của Việt Nam. Lưu Thiệu Kỳ tuyên bố: *"Nếu chiến tranh nổ ra, Trung Cộng sẽ là hậu phương lớn của Việt Nam"*. Đầu năm 1964, Trung Cộng bắt đầu lên kế hoạch để mở rộng chiến tranh xâm lược miền Nam Việt Nam, sau "sự kiện Vịnh Bắc Bộ", hai miền Nam-Bắc Việt Nam leo thang chiến tranh.

Mao Trạch Đông đặt vấn đề với các nhà lãnh đạo của Việt Nam, ông có thể gửi quân đội đến Việt Nam bất cứ lúc nào, nếu cần thiết Mao thực hiện theo tình hình Triều Tiên, suốt 50 năm chiến tranh.

Thủ tướng Chu Ân Lai hội đàm với các nhà lãnh đạo của Miền Điện (Myanmar), ông tuyên bố rằng: *"Nếu Hoa Kỳ chống lại một cuộc chiến tranh Việt Nam chúng tôi sẽ thực hiện theo phong cách Hàn Quốc, chúng tôi cần phải chuẩn bị sẵn sàng. Điều tốt nhất Trung Quốc luôn luôn đứng đầu viện trợ cho Bắc Việt Nam"*.

Tất cả, những nhà lãnh đạo Trung Cộng có một công thức chung, dựa trên thực tế của Việt Cộng muốn mở rộng vũ trang cho Giải phóng miền Nam Việt Nam và kêu gọi tấn công VNCH. Trong trường hợp này Trung Cộng có những lo ngại mới, muốn ngăn chặn trước mọi đe dọa nghiêm trọng nếu Việt Nam sớm hòa bình, bởi Trung Cộng và miền Bắc Việt Nam như "môi hổ răng lạnh", láng giềng gần gũi phụ thuộc lẫn nhau. Vì vậy, điểm khởi đầu của viện trợ của Trung Cộng dựa trên các chính sách xâm lược của miền Nam Việt Nam.

Theo "World Expo", loan tải tiêu đề: *"Mao Trạch Đông và Hồ Chí Minh trò chuyện chiến tranh thân mật"*.

Trích đoạn văn bản mật:

Đại diện Hội Chữ thập đỏ miền Bắc Việt Nam Nguyễn Minh Phương tuyên bố rằng "hầu hết những căn cứ của Việt Minh ở vùng núi Việt Bắc, cán bộ thiếu dinh dưỡng, xuất hiện những bệnh khác nhau, sốt rét, bệnh lao, tiêu hóa cũng như viêm khớp. Việt Minh khó khăn lắm mới thiết lập được một kế hoạch y tế hai năm (1964-1965), trong khi đó kiểm kê có một số loại thuốc và thiết bị không phù hợp với bệnh. Trung Cộng đề nghị những cán bộ Việt Minh có thể chất yếu kém, nhất là ưu tiên điều dưỡng trước một số cán bộ cấp cao, gửi đến Trung Cộng điều trị, luân chuyển thường xuyên, 30-50 người/năm, chủ yếu điều trị thần kinh, bệnh phổi và các bệnh đường ruột.

Việt Nam gửi cán bộ đến Trung Cộng để điều trị, những lá thư giới thiệu hiện lưu trữ tại đại sứ quán. Trung Cộng đào tạo chuyên ngành y tế và điều dưỡng, tiếp nhận mỗi năm từ 10-15 sinh viên. Bộ Y tế Trung Quốc thực hiện những hướng dẫn liên quan y tế. Đặc biệt bệnh phổi được sắp xếp điều trị tại Vân Nam. Bộ y tế Trung Quốc, gửi tặng miễn phí trang thiết bị y tế và thành lập những nhóm điều trị khẩn cấp.

2015-03-25

<http://danlambaovn.blogspot.com/2015/03/ho-chi-minh-mot-gian-iep-hoan-hao-ky-16.html>

Hồ Chí Minh, một gián điệp hoàn hảo - Kỳ 17

Huyền Tâm (Danlambao)

Cùng thời gian xuất hiện 5 gián điệp Hồ Chí Minh.

Thiếu tướng Nguyễn Sơn nói với Hồ Tập Chương: *"Bạn là người khá nguy hiểm, nếu bạn cướp được chính quyền Việt Nam, khi lên nhieáp chính, bạn sẽ có tội diệt chủng, nhân dân Việt Nam sẽ bị bạn làm mềm thây, chết dờ sống dờ không ra con người, từ đó tôi không muốn hợp tác với những sự thật quá xấu hổ, và tôi không muốn đốt cháy mình bằng những hành động bất chính, đáng tiếc bạn đã là kẻ sát nhân của cả dân tộc Việt Nam"*.

Hồ Chí Minh đã thay xác đổi thịt bao nhiêu lần không ai biết, rất tiếc chúng nhân Thiếu tướng Nguyễn Sơn đã bị Hồ sát hại trước mốc thời điểm xuất hiện đến 3 nhân vật một tên Hồ tại Việt Bắc. Muốn biết chúng ta cần giải mã khoảng trống thời gian hoạt động của Hồ để tìm dấu vết muôn mặt, hãy căn cứ vào sinh hoạt từng ngày của những năm tháng Hồ sống tại Việt Bắc, từ đó cho thấy có đến 5 nhật vật tên Hồ Chí Minh hay Hồ Tập Chương, chỉ cần chứng minh từ ngày 1 tháng 8 năm 1941 đến ngày 16 tháng 12 năm 1945, tất nhiên sẽ thấy sự thật Hồ là ai, và Hồ nào của tháng 8 mùa Thu năm 1945.

Hồ Chí Minh 1, làm chủ bút của tờ rơi Việt Nam Độc Lập liên tục viết không ngừng nghỉ từ năm 1941, phát hành đến số báo 235 vào ngày 16 tháng 12 năm 1945 mới đình bản, chứng tỏ thời gian này Hồ vẫn còn ở tại liên khu Việt Bắc. [1]

Hồ Chí Minh 2, bị tù, qua lao lý của Quốc Dân Đảng Trung Hoa. Ông viết tập thơ "Nhật ký trong tù" từ ngày 29-8-1942 đến 10-9-1943. Chứng tỏ không khớp với

thời gian hoạt động của Hồ 1. Cho thấy một phần sự thật mọi gian trá đã phơi bày trong mốc thời gian này, không thể nào một người trong tù ở tận bên Tàu vừa viết "Nhật ký trong tù" và vừa làm chủ bút, viết bài loan tải trên báo Việt Nam Độc Lập phát hành tại Việt Nam trên 37 số báo trong khoảng thời gian Hồ đang ở tù, câu chuyện này chứng tỏ Hồ điêu ngoa qua mặt cả trí thức biếng lười tư duy. Một dấu hỏi lớn khác có những nghi ngờ không sai, thực sự đã có 2 tên Hồ. Chứng minh trong Mục Lục của báo Việt Nam Độc Lập đã lời ra sự thật Hồ 2 khác với Hồ 1, chứng minh khoa học nhất, phát hành từ số báo 138 ngày 21/9/1942 đến số 174 ngày 11/9/1945. Tổng cộng đã phát hành 37 số báo, Hồ vẫn làm việc và sống tại mật khu Việt Bắc, thế thì Hồ 2 là ai đang trong nhà tù của Quốc Dân Đảng?

Hồ Chí Minh 3, ông là ai viết tập thơ "Nhật ký trong tù" vào ngày 29/8/1932 đến ngày 10/8/1933, đương nhiên ông không phải là Nguyễn Ái Quốc. Chứng minh ông ta là một người Tàu mới có đủ từ ngữ gieo vần đúng niêm luận thơ Hán, và nói tiếng Hán hơn cả người Tàu, (theo phân tích của Hồ Tuấn Hùng, Hồ là dân gốc Họ ở Đài loan). Câu chuyện điên đảo cho đất nước Việt Nam từ tập thơ "Nhật ký trong tù" viết vào ngày 29/8/1932 đến ngày 10/8/1933, sau đó cũng tập thơ "Nhật ký trong tù" viết vào ngày 29/8/1942 đến ngày 10/8/1943, cho thấy nước tiểu lợn cợn trong phân Hán-Họ, con người của Hồ Chí Minh đi đâu cũng là kẻ cướp, cướp thơ, cướp vợ của Đàm Long, cướp nước, cướp bí danh cho nên ngày nay Hồ có trên 352 bí danh chỉ vì gián điệp phục vụ cho mục tiêu cho Trung Cộng.[2]

Hồ Chí Minh 4, đang nằm ở Ba Đình tất nhiên cái xác ấy bằng sáp màu, một phiên bản để chứng minh Tư tưởng Hồ Chí Minh vẫn còn sức thuyết phục nhân dân Việt Nam, do đó có những suy nghĩ trung thực, một thách thức lớn về xét nghiệm ADN nhằm xác định Hồ Chí Minh thực hay giả, cần thực hiện diễn ra tại chỗ để biết sự thật bên trong xác chết, tất nhiên phải thành lập 4 hội đồng Y Khoa khám nghiệm tử thi, gồm hội đồng nhà nước Việt Cộng, hội đồng Xã Hội Dân Sự Việt Nam, hội đồng báo chí truyền thông Quốc tế và hội đồng Quốc Tế Nhân Quyền do Liên Hiệp Quốc chỉ định, có như thế mới giải tỏa được Hồ Chí Minh là ai và từ đâu đến?

Hồ Chí Minh 5, Một khám phá rất mới về lãnh đạo Việt Minh thi hành quân lệnh của Quân ủy Trung ương Trung Cộng, cho nên Hồ tiếc nuối quá khứ cuộc đời ra đi bỏ lại năm tháng trưởng thành và sự nghiệp giải phóng đại lục Trung Quốc, ông muốn trở về quê hương gốc Họ để tiếp tục sự nghiệp cách mạng của mình. Sau khi rời Trung Quốc Mao Trạch Đông đề nghị Hồ Chí Minh đến Quảng Đông dưỡng sức và khuyên đừng hồi tưởng về quê hương, ngay lập tức Mao gọi tỉnh ủy Quảng Đông và Đào Chú (Tao Zhu), hẹn gặp Hồ tại Bắc Kinh vào dịp Tết Trung Thu 1941,

không ngờ đêm trước Nhật Bản đã phát hiện ra vị trí nhà ga, và bao quanh nơi cư trú của Hồ Tập Chương, khi xét bắt được một tên gián điệp trình giấy tờ tùy thân Hồ Chí Minh. Hồ nhấn mạnh rằng ông là một người giàu có đi kinh doanh trong thời chiến. Vào thời điểm đó những tổ chức ngầm của Trung Cộng cố gắng giải cứu Hồ, cuối cùng được ra tù vào tháng 6 năm 1943. Như vậy người thứ năm (5) mang tên Hồ Chí Minh là ai? Tất nhiên vào thời điểm này không phải Hồ ở Pác Bó làm tờ rơi Việt Nam Độc Lập.

Theo tình báo Quan Lục (Guan Lu) hoạt động cho Quốc Dân Đảng, tường thuật: Năm 1945 Quan Lục được Hồ Chí Minh tin dùng, từ đó tiếp tục tham gia vào các công việc bí mật của Hồ, thường đi Thượng Hải và Diên An do đường tuyến Hoa Nam tổ chức, ở lâu mới phát hiện Hồ Chí Minh gián điệp của Diên An, nhờ vậy Quan Lục có được rất nhiều thông tin quan trọng gửi về cho Quốc Dân Đảng, bí mật theo dõi Hồ 15 năm, cuối cùng nhận được lệnh rút lui an toàn vào tháng 4 năm 1949.

Quan Lục kể lại những chi tiết một chặn đường đã đi qua: Chiến đấu trong mặt trận bí mật nếu xem quá thận trọng, nó sẽ dẫn đến những sai lầm lớn. Do đó, những người Cộng sản không bao giờ tiết lộ danh tính của họ, mỗi thành viên trong nhóm gián điệp đều sống trong bí danh ngầm, điều này tất yếu, ngay cả gia đình, vợ con cũng thận trọng, bởi họ dễ dàng tiết lộ danh tánh sau khi chạm phải một cơn sốt nặng.

Hồ và Long Đàm hai gián điệp hoạt động cùng chung nhóm, trong hồi ký của đàm viết về bí danh Lý Thụy một trong những gián điệp xuất sắc của Trung Cộng, làm việc lâu dài với Quốc Dân Đảng có nhiều thành tích nổi trội. Long Đàm thường liên lạc với Lý Thụy bởi quen biết với cô Geng một trong những hôn thê của Long Đàm, sau đó họ cưới nhau chưa đầy một năm ly thân. Lý Thụy mai mối Anna cho Long Đàm họ chuẩn bị làm lễ cưới, sai lầm ở Hồ vẫn không biết tình nhân của cô ta là một tình báo của Quốc Dân Đảng đang hoạt động trong lòng Cộng sản Trung Quốc.

Một ngày nọ, Long Đàm đến thăm Geng, trên đường thấy Lý Thụy và Anna cùng nhau âu yếm trong quán Café. Long Đàm hy vọng sẽ tránh gặp họ ở nơi công cộng do lịch sự và không phù hợp, anh muốn quay đầu xe để tránh nó, nhưng con đường hẹp, người đi bộ đông đúc, buộc xe không thể quay đầu lại phải đi thẳng. Lý Thụy nhìn thấy chiếc xe của Long Đàm và Geng đi đến, đôi khi hạnh phúc không đúng lúc, thực sự phải đối mặt với tình bạn bằng một vẫy tay chào, Lý Thụy chỉ còn tiếng hét cảm ơn.

Sau đó Long Đàm, Geng và Lý Thụy hoạt động chung nhóm thông tin liên lạc một chiều, như vậy Geng người thứ ba làm trái độn, không bao giờ cho phép Lý Thụy trao đổi với bất cứ ai. Nhưng sau đó Long Đàm đã nhận ra và đáp ứng mối tình của Lý Thụy, người gián điệp có thể mất vợ bởi người khác nhằm mục đích đào bới tin tức, dù rao vặt. Lý Thụy hối tiếc sau đó kết thúc mối tình với Anna lý do bị Long Đàm giám sát có thể đưa đến hậu quả thảm họa. Nhưng Anna cũng là một cô gái thông minh xem Lý Thụy có mối quan hệ bất thường với Long Đàm và Geng.

Vốn sống của Anna trong ngành công nghiệp giải trí, năm 1930 trở thành gián điệp đỏ, chính Giang Thanh cũng phải ghen tị. Nhân dịp "Cách mạng Văn hóa", Anna, Long Đàm và Geng trở thành trung tâm điểm cuộc điều tra, dù gián điệp có thành tích xuất sắc cũng vào tù, lý do họ không thể đáp ứng thời đại, làm việc thiếu chăm chỉ và sống cho cá nhân nhiều hơn tổ chức. Long Đàm đấu tranh đến độ tự tàn phá cơ thể để hoá trang thành Lý Thụy 2, cuối cùng không tương lai tươi sáng, còn Anna không thể vượt qua ghen tị của Giang Thanh, Long Đàm, Geng và Lý Thụy nhận được thông báo cái chết của Anna. Sau khi Anna chết Mao Trạch Đông lấy quyết định chuyển Lý Thụy đi miền Bắc Việt Nam, Long Đàm đi Hàn Quốc, Geng tự tử nhóm thông tin liên lạc một chiều giải tán.

越南革命领袖胡志明也在中国留下了唏嘘一生的革命情缘。1930年中国正处在白色恐怖之中，胡志明来到广州。为了掩护其在广东、香港开展工作，广东省委安排中共女党员林依兰假扮胡志明的妻子。林依兰无微不至地照料他的生活起居，胡志明感激不尽，但他始终不敢表示爱意。不久，胡志明由于叛徒出卖而被捕。临别时，他取出珍藏的日记本交给她说：“我把心留下来陪你，收下吧！”

3天后，胡志明被营救出来。他给林依兰送去兰花，两人的恋爱终于开始。

内地解放后，胡志明回国继续他的革命事业。离开林依兰后，胡志明对她的思念与日俱增。他应邀访问中国时，请求毛泽东安排他和广东老友叙旧。毛泽东立即致电广东省委及陶铸、林依兰等人到北京与胡志明会见。就在胡志明即将登机回国时，他看见了林依兰向他走来。两个人久久凝视对方，都流下了眼泪。

1958年，胡志明郑重地对陶铸表达了想把林依兰接到河内秘密举行婚礼的夙愿。陶铸回北京后，向党中央、毛主席转达了胡志明的意思。毛泽东沉吟片刻后，说：“我个人支持胡志明主席的请求。不过，事关中越两党两国的关系，不能掉以轻心。”周恩来也说：“应该跟越南共产党的同志们协商一下，假如他们赞同，我们决不做绊脚石。”

Ghi chú đường màu xanh tạm dịch "Hồ Chí Minh lãnh tụ cách mạng Trung Quốc tại Việt Nam" và phần tiếng Hoa "Việt Nam cách mệnh lãnh tụ hồ chí minh đã tại trung quốc lưu hạ liễu hi hư nhất sanh đích cách mệnh tình duyên". Trích từ "Lịch sử tham khảo Trung Quốc".

Mao Trạch Đông đã từng chỉ thị nhóm thông tin liên lạc một chiều: *"Muốn đánh bại kẻ thù, chúng ta phải chiến đấu hai mặt. Một chiến tranh mở rộng và chiến tranh bí mật. Năm 1955, Mao Trạch Đông đã có nhiều cựu chiến binh được trao cấp bậc Soái, Tướng, Đô đốc, nhưng chưa bao giờ chỉ huy một trận chiến dòng lửa tại Việt Nam như Lý Thụy đã được trao giải thưởng nhân vật bí ẩn"*, Hiện nay Mao nắm chìa khóa "đại lý gián điệp Cộng sản". Mao Trạch Đông cũng đã đào tạo nhiều nữ gián điệp trong số đó có Lý Bing nổi sự nghiệp cha mình *"Ông ấy là một gián điệp bí mật lớn của Trung Cộng"*.

Tài liệu trích từ *"Lịch sử tham khảo Trung Quốc"*: Lý Thụy được biết đến nhờ nhiều bí danh. Theo lý lịch ông sinh năm 1890 ở An Huy, gia đình khá giả sống tại Quận Tô, lớn lên ở Vu Hồ, ảnh hưởng Cộng sản. Hoạt động trong phong trào người nước ngoài lãnh đạo một nhóm người Việt Nam tại Quảng Châu và Nam Kinh. Tham vọng buổi ban đầu của ông đơn sơ thích làm lãnh tụ của một nhóm tổ chức Cộng sản. Năm 1925, Lý Thụy gia nhập Đảng Cộng sản Trung Quốc. Mùa đông 1929, đảng giới thiệu Lý Thụy đến sinh hoạt chi bộ Cộng sản người Việt ở Quảng Tây và Trùng Khánh, sau đó được bổ nhiệm làm thư ký cho Chu Ân Lai và Chu Ân Lai gợi ý Lý Thụy tham gia vào tình báo, cơ hội tốt để Lý Thụy nhập vào bên trong tình báo của đối phương, sau đó báo cáo về trung tâm của Chu Ân Lai, khởi đầu sự nghiệp tình báo đã có kết quả và ngay lập tức xem như Lý có năng khiếu gián điệp, Chu Ân Lai triệu tập Lý về, bố trí hoạt động bí mật cướp chính quyền lân bang.

Kể từ đó, Hồ bắt đầu dưới sự lãnh đạo của Chu Ân Lai công việc trinh sát tình báo trung ương có ký hiệu là "Hedo". Điệp viên Hồ làm việc với Quốc Dân Đảng dưới trướng của Từ Ân Tăng (Xu Enceng) nhanh chóng trở thành "người bạn", và được bổ nhiệm vào tổ chức bám thông tin tại trung tâm Thượng Hải của Quốc Dân Đảng, mặc khác làm việc cho Đảng Cộng sản. Tại thời điểm này, Từ Ân Tăng đi Thượng Hải công tác, chủ yếu là sắp xếp Hồ vào mật khẩu của mình trong lĩnh vực đặc nhiệm làm trưởng một nhóm trong đảng Cộng sản.

Kinh nghiệm phong phú việc đối phó với điệp viên của Quốc Dân Đảng.

Mùa thu 1935, sau khi Hồng quân vào miền Bắc Thiểm Tây, Hồ chịu trách nhiệm về việc quân đội Đông Bắc, đề thúc đẩy Tây An dấy lên cách mạng, Hồ đã đóng một vai trò quan trọng trong cuộc chiến chống Quốc Dân Đảng và Nhật Bản. Sau khi chiến tranh bùng nổ vào năm 1937, Hồ phục vụ trong Văn phòng Bát Lộ Quân tại Nam Kinh, Vũ Hán và lãnh đạo Quế Lâm tham gia vào công việc bí mật thay mặt cho UBND xã, và quen biết cựu gián điệp đã về hưu mà Hồ đã gặp nhau tại

Trùng Khánh, như đã phục vụ trong chính dòng gián điệp truyền thống của Từ Ân Tăng (Xu Enceng), nhiều năm quen biết vẫn không biết danh tính, nay có cơ hội tìm hiểu cơ chế tổ chức của nhóm, lúc đó tháng 4 năm 1938, Từ Ân Tăng chỉ vào thái dương của Hồ, với giọng giận dữ: *"!! Hãy nhìn vào tất cả công tác của bạn thường gặp rắc rối cho tôi, không ngờ đến bạn đã cho tôi những mệt mỏi và mái tóc tự bạc trắng, những người trong cuộc Quốc Dân Đảng hoạt động rất khó khăn trong"*.

Hồ hoạt động nhiều năm trong khu bộ Quốc Dân Đảng, quen biết rất nhiều nhân vật và kinh nghiệm đối phó với gián điệp của đối phương, bất kỳ văn phòng nào cũng luôn luôn có các điệp viên của Quốc Dân Đảng cải trang người lái xe taxi sẵn sàng theo dõi mọi cử động của đối phương, do đó Hồ khó thoát khỏi rình rập, tất nhiên phải tránh và giả dạng đi về hướng có vị trí được xác định trước. Vài năm sau Long Đàm nhận được tin Lý Thụy có bí danh mới Hồ Chí Minh đang hoạt động tại Đông Dương nhưng không biết quốc gia nào, cũng từ đó hai người không có dịp gặp lại, tất nhiên mỗi gián điệp đã trưởng thành đều có một vị trí tốt, hoạt động theo chỉ thị của Trung ương Đảng và sự nghiệp liên tục cho đến khi lìa đời không ai biết sự thật Hồ Chí Minh xuất thân từ nơi nào. Tuy nhiên "ở trong chẵn mới biết chẵn có rận" đây là điểm yếu của Hồ để Lê Duẩn và Lê Đức Thọ bắt được mạch Hồ Chí Minh là ai?

Huỳnh Tâm

danlambaovn.blogspot.com

Tham khảo:

[1] Bảo tàng cách mạng Việt Nam (Báo Việt Nam Độc Lập 1941-1945). NXB Chính trị quốc gia. Giấy phép xuất bản số: 1/XB, ngày 15 tháng 1 năm 2000, nộp lưu chiểu quý 1 năm 2000.

[2]
http://ethongluan.org/index.php?option=com_docman&task=doc_view&gid=76&Itemid=

4/04/2015

<http://danlambaovn.blogspot.com/2015/04/ho-chi-minh-mot-gian-iep-hoan-hao-ky-17.html>

Hồ Chí Minh, một gián điệp hoàn hảo - Kỳ 18

Huỳnh Tâm (Danlambao)

Những bí mật của Trung Cộng áp dụng cho Việt Nam.

Trung Cộng lấy ngày 01 tháng 10 năm 1949, khởi đầu cho Quốc khánh hằng năm; những năm sau đó tổ chức kỷ niệm đơn giản. Tuy nhiên mỗi thập niên tổ chức Quốc khánh với qui mô lớn mời những nguyên thủ trong khối Cộng sản tham dự. Đúng một thập niên thứ nhất vào năm 1959, ngày Quốc khánh của Trung Cộng, Hồ Chí Minh được mời cùng những nguyên thủ khác tham dự, diễu hành đi qua khán đài bởi một khối lượng quân sự mênh mêng. Những chức sắc nước ngoài được mời đến tham dự ngày lễ thành lập chế độ Cộng sản thấy choáng váng, bởi phơi bày sức mạnh quân sự của mình hơn hẳn trong khối theo chủ nghĩa Cộng sản.

Ngày 01 tháng 10 năm 1959, những người đứng đầu quốc gia trong khối Cộng sản, hiện diện trên khán đài lớn tại Thiên An Môn, từ trái sang phải: Savoie Nowitzki (Chủ tịch Hội đồng Ba Lan), Lâm Bưu (Lin Biao), Đặng Tiểu Bình, Kim Nhật Thành (Kim Il Sung), Chu Ân Lai, Suslov, Hồ Chí Minh, Mao Trạch Đông, Khrushchev, Lưu Thiếu Kỳ, Novotny (chủ tịch Tiệp Khắc), Chu Đức (Zhu De), Zedengbaer (Thủ tướng Chính phủ Mongolian), Tống Khánh Linh (Soong Ching Ling). Nguồn: Tài liệu ảnh lưu: Huỳnh Tâm.

Một phóng viên "Global Times" cho biết rằng, để chuẩn bị cho cuộc diễu hành, thực sự có những chương trình liên quan vẫn chưa được hoàn thiện. Theo thông lệ trước đây của Trung Quốc trong những cuộc diễu hành, có quân chúng tại Bắc Kinh tham gia cùng quân đội tinh nhuệ, tạo cho quân đội có uy tín và giải mã vũ khí của quốc gia, nói chung một hình thức công bố trước thiên hạ thấy một số loại vũ khí mới nhất, cuộc diễu hành này có khả năng sau này tiếp tục, trong cuộc diễu hành hình ảnh quân đội hung hăng không khác nào phát xít, họ tự cho ngày của uy

quyền, và lần đầu tiên của nó làm tất cả người dân Trung Quốc và thế giới biết sức mạnh quân sự phương Đông, người ta cho rằng sức mạnh hào nhoáng.

Hồ Chí Minh (dấu chấm trắng) được mời đến tham dự cuộc diễu hành thập niên (10 năm) lần thứ nhất vào năm 1959, cùng các nhà lãnh đạo đảng và nhà nước trong khối Cộng sản đồng tham dự, và chào mừng đảng anh em. Hàng ghế đầu từ phải sang trái: Đặc biệt là Peng Zhen, He, Liu, Ronghuan, Lance, Lewis, Sharkey, Rabbi, Bu Hali, Mohammed Hussein, Abu Ismail, Victor Leo, Ke Duwei Châu Á, các Soong Ching Ling, Harry Pollitt, Louis, Carlos, Prestes, Chu Ân Lai, Causey, Waldeck áo lễ, Mao, Sanzo Nosaka, đất cao, Lưu Thiếu Kỳ, Iba Lu Lai, Zhu De, Hồ Chí Minh, Ani Ba, Escalante, Elmo, Al Toning, wu, Jesus, Faria, kha phổ lạc ni hi, Lin Biao, Vương Gia Tường, Tân Zhenlin. Nguồn: Tài liệu ảnh lưu: Huỳnh Tâm.

Năm 1961, Mao Trạch Đông gặp Thủ tướng Việt Nam Phạm Văn Đồng (bên phải) và Phó Thủ tướng Lê Thanh Nghị (Li Qingyi). Nguồn: Tài liệu ảnh lưu: Huỳnh Tâm.

Mao Trạch Đông và Thủ tướng Việt Nam Phạm Văn Đồng thảo luận về Quần đảo Nam Sa và bốn (4) hòn đảo trong quần đảo Biển Đông tại vị trí cực Nam, hầu hết các rạn san hô, các hòn đảo nằm rải rác khắp biển Đông. Ba Bình, đảo chính, hải

đảo trong các ngành công nghiệp, Đảo Nam, rạn phóng, rạn Trịnh Hòa, Hạ Tây Dương, bãi biển và Vạn An, Tầng Mũi Âm Sa là điểm cực Nam của lãnh hải Trung Quốc. Chủ quyền lãnh thổ quần đảo Trường Sa thuộc Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa, tỉnh Hải Nam, Trung Quốc thuộc về thẩm quyền xét xử hành chính Tam Sa - Hiện nay, ngoài việc Trung Quốc đại lục và Đài Loan kiểm soát thiểu số đảo, các hòn đảo chính khác là của Việt Nam, Philippines, Malaysia và các nước khác chiếm đóng bất hợp pháp.

Mao Trạch Đông cho rằng từ thời cổ đại đã có chủ quyền đối với quần đảo Hoàng Sa và quyền tài phán, sớm nhất là hai ngàn năm trước đây, các nhà Tần, tòa án sẽ bắt đầu quản lý các quần đảo Tây Sa. Và Biển Nam Trung Hoa và nằm khắp nơi trong quần đảo thuộc thẩm quyền của Biển Đông, bao gồm cả quần đảo Hoàng Sa của ba quốc gia Tam Quốc, Ngụy, Tấn đã được trực tiếp quản lý. Bắc và Nam Triều, phía Nam Biển Đông tiếp tục gửi bộ phận tuần tra thuyền. Theo hồ sơ "Mục thư đường cũ-địa lý chí", cho rằng lãnh thổ Tam Á có "dặm dài từ phía Tây Nam ra biển", trong đó có quần đảo Hoàng Sa". Phạm Văn Đồng và Lê Thanh Nghị không phản ứng, họ tự động công nhận những phát biểu ngông cuồng của Mao Trạch Đông, cách cướp Biển Đông trên bàn thảo luận.

Mao Trạch Đông cho rằng lịch sử và địa lý thời triều đại nhà Đường, Năm Tống để lại rất nhiều sách nói về quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa đã được đặt tên bởi triều đại nhà Đường Năm Tống, như vậy, Tống, Nguyên, Minh và nhà Thanh bốn triều đại chủ quyền "thạch đường", "Trường Sa" viết bằng tên của quần đảo Biển Đông, đã viết sách hàng trăm loài cá.

Trường hợp này rõ ràng Lĩnh Nam Tiết Độ Sứ có thẩm quyền các đảo ở Biển Đông, theo mục lục như (quỳnh châu phủ chí), tái ký, các tòa án quần đảo Hoàng Sa, Trường Sa. Trong phạm vi của quân đội tuần tra biển. "nguyên sử" (Yuan Shi) cũng ghi nhân dân tộ Hải quân tuần tra thẩm quyền trên quần đảo Hoàng Sa, nhân dân tộ 16 năm, AD 1279, nguyên thế tổ Trương bổ nhiệm quá sử viện sĩ (Shiyuan Shi) Quách Thủ Kính (GuoShouJing) đến Biển Đông đo vẽ "bản đồ mở rộng" ở quần đảo Hoàng Sa trên đảo Biển Đông được đánh dấu "thiên lý Trường Sa" có biệt danh "vạn lý thạch đường" (đời Tông).

Trung Quốc chủ động cho mình có thẩm quyền vẽ lại bản đồ Hoàng Sa, Trường Sa, và quyền tài phán hành chính đối với quần đảo Hoàng Sa. Đặc biệt trong năm 1974 và 1975, Bộ Nội vụ, Bộ Ngoại giao, Bộ Hải quân, Bộ Giáo dục và ủy ban xem xét

bản đồ kiểm soát Biển Đông, tổng cộng có 232 tên địa danh của đảo, thuộc quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa.

Năm 1939, Nhật Bản xâm chiếm các đảo ở Biển Đông. Đến năm 1946 theo tinh thần "Tuyên bố Cairo" và "Potsdam", Chính phủ Việt Nam Cộng Hòa bổ nhiệm tỉnh Quảng Ngãi, tỉnh Khánh Hòa, Bộ Nội vụ phối hợp với Hải quân tổ chức buổi lễ tuyên chuyển Địa Phương Quân trú phòng tại hai quần đảo Hoàng Sa, Trường Sa, nhằm bảo vệ di tích chủ quyền Biển Đông.

Năm 1947, Bộ Nội Vụ Việt Nam Cộng Hòa ban hành danh sách tên đảo trên Biển Đông, bao gồm cả các quần đảo, bãi biển, tất cả tổng số 159 đảo tại Trường Sa. Đến năm 1983, Trung Quốc công bố các đảo ở Biển Đông, bao gồm quần đảo Trường Sa, theo tiêu chuẩn hóa 11 khúc đoạn (hay 9 đoạn) ranh giới hàng hải, Trung Quốc nhất định cho rằng họ có chủ quyền đối với quần đảo Hoàng Sa, sau trận Hải chiến Hoàng Sa giữa Hải quân Việt Nam Cộng Hòa và Hải quân Trung Quốc vào ngày 19 tháng 1 năm 1974 trên quần đảo Hoàng Sa.

Thời vua Minh Mệnh đã có chiếu chỉ triều đình ban cho ngư dân thường trú trên đảo Hoàng Sa. Đến thời Vua Tự Đức, thứ 6 (1853), cho in bản đồ hải đảo Biển Đông và chương trình giáo dục học đường, từ đó có bộ sách giáo khoa về Biển Đông của Việt Nam. Nguồn: Tài liệu ảnh lưu: Huỳnh Tâm.

Các quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa (tức Vạn lý Trường Sa) được thể hiện trong "Đại Nam nhất thống toàn đồ" (năm 1834-1840). Nguồn: Tài liệu ảnh lưu: Huỳnh Tâm.

Trên quần đảo Hoàng Sa, nhân dân xây dựng một ngôi Âm Linh Tự còn gọi "Hoàng Sa Tự". Trên đảo dân cư sinh hoạt nghề đánh bắt cá, làm vườn, trồng hoa màu, ngoài ra còn có mỏ phân chim và các mỏ khoáng sản khác. Nguồn: Tài liệu ảnh lưu: Huỳnh Tâm.

Ngôi chùa lớn nhất ở Trường Sa tọa lạc trên đảo Song Tử Tây gọi là chùa Song Tử Tây (hòn đảo xa nhất trong Quần đảo Trường Sa). Chùa được xây dựng theo phong cách truyền thống, với tam quan hai tầng, tám mái; chính điện ba gian, hai chái; tả hữu vu; hệ thống sân vườn... Kiến trúc chùa hợp với ngọn Hải đăng và tượng đài Trần Hưng Đạo tạo thành một quần thể kiến trúc, mang giá trị lịch sử, văn hóa, tâm linh tiêu biểu và thuần Việt trên biển Đông. Và chùa trên đảo Sơn Ca cách bán đảo Cam Ranh 330 hải lý, nằm ở 100 22' 30" vĩ độ Bắc, 1140 28' 48" kinh độ

Đông, có hình bầu dục, hẹp ngang, nằm theo hướng Tây Bắc- Đông Nam. Nguồn: Tài liệu ảnh lưu: Huỳnh Tâm.

Trong quá trình lịch sử của quần đảo Trường Sa, ngư dân Việt Nam sinh sống trên đảo chuyên về đánh bắt cá, đất đai phì nhiêu, trồng khoai mì, khoai lang, rau cải, chuối... Xung quanh có san hô, mặt nước khá yên tĩnh, sinh hoạt dân cư tổ chức thành làng xã được hỗ trợ của chính phủ VNCH. Thường xuyên tàu cập bến, trên đảo có giếng nước ngọt và có nhiều công sự bỏ hoang ở phía Tây Nam. Trước năm 1975 chính phủ VNCH đã thể hiện thẩm quyền và chủ quyền của mình. Quần đảo Trường Sa từ thời cổ đại là một phần không thể tách rời của lãnh thổ Việt Nam.

Hồ Chí Minh gặp Mao Trạch Đông đưa ra vấn đề biên giới Trung-Việt, Hồ Chí Minh hứa đáp ứng thỏa đáng theo lời đề nghị bán nước vô văn tự của Hồ. Nguồn: Tài liệu ảnh lưu: Huỳnh Tâm.

Ngày 30 tháng giêng năm 1950, Hồ Chí Minh từ một căn cứ bí mật tại biên giới Trung-Việt, đến Nam Ninh, sau đó đi Bắc Kinh, gặp Chu Đức, Mao Trạch Đông, Lưu Thiểu Kỳ. Từ năm 1954 đến 1959, sau năm năm Hồ Chí Minh đã xây dựng hoàn thành được cơ bản chuyển đổi xã hội chủ nghĩa tại miền Bắc Việt Nam, giống như mô hình của Mao Trạch Đông. Nguồn: Tài liệu ảnh lưu: Huỳnh Tâm.

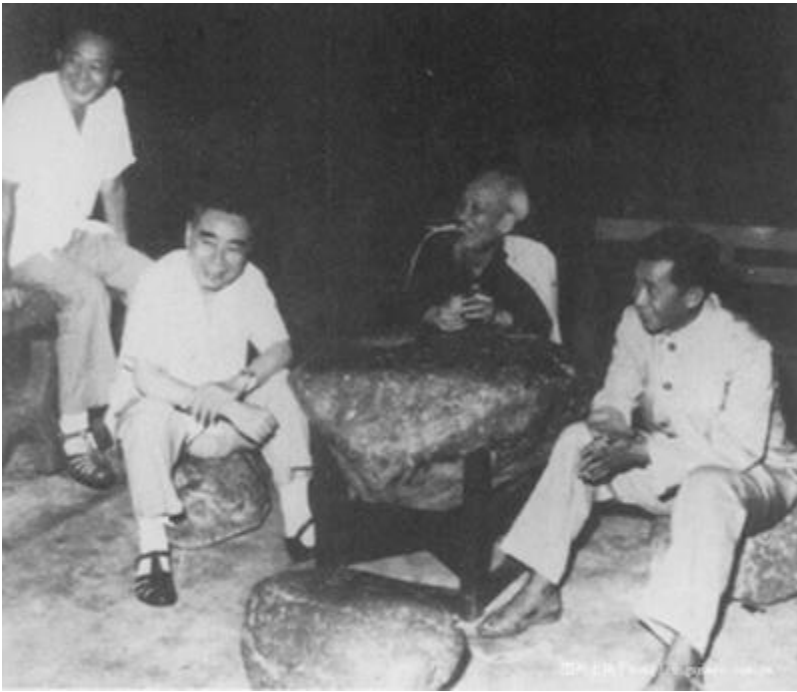

Năm 1965, Hồ Chí Minh đi Trường Sa Trung Quốc gặp Mao Trạch Đông, ông nói: Chúng ta gặp nhau trên tình anh em. Cùng là người Hoa có những chia sẻ suy nghĩ chung, nay chúng tôi muốn cung cấp cho bất cứ điều gì bạn cần. Đây là một chỉ dấu tuyệt vời trong cuộc Cách mạng Văn hóa, bạn nên biết để khai hóa, do đó điều khởi tạo sinh hoạt mới cho Việt Nam nhờ đến bạn Hồ. Nguồn: Tài liệu ảnh lưu: Huỳnh Tâm

Năm 1954, vào đầu cuộc họp tại Geneva, người Pháp đã ở trong trạng thái tĩnh tâm, niềm hy vọng của Pháp quyết định lấy vĩ tuyến 17 chia thành một đường ranh giới quân sự cho Việt Nam, 1954 cuộc chiến tranh dừng lại càng sớm càng tốt để thực hiện hòa bình. Phạm Văn Đồng lấy đó làm sự bất bình, muốn tiếp tục chiến tranh bởi Hồ Chí Minh kích hoạt sự can thiệp của Mỹ. Nguồn: Tài liệu ảnh lưu: Huỳnh Tâm.

Trong thời gian giải lao, Chu Ân Lai thực hiện một chuyến đi đặc biệt trở lại Liễu Châu gặp Hồ Chí Minh, hy vọng sẽ thuyết phục được Phạm Văn Đồng. Cuối cùng, các thỏa thuận đạt được tại cuộc họp ở Geneva về cơ bản vĩ tuyến là 17 do người Pháp đề xuất để phân chia Việt Nam thành hai miền Nam-Bắc.

Năm 1959, Hồ Chí Minh tháp tùng Mao Trạch Đông đi dự Đại hội tại Liên Xô, mọi thủ tục hành chính xuất cảnh đều thông qua Trung Quốc, tuy nhiên, Hồ là một con bệnh, việc điều trị cấp bách, Mao Trạch Đông và Chu Ân Lai sắp xếp cho Hồ tạm trú tại Trung Nam Hải. Nguồn: Tài liệu ảnh lưu: Huỳnh Tâm.

Hồ Chí Minh và Đặng Dĩnh Siêu (Yingchao) vợ của Chu Ân Lai, chụp ảnh chung, Hồ cho biết, "chỉ có tôi có thể gọi Siêu Nhỏ", Hồ thường xuyên báo cáo tin mật qua Đặng Dĩnh Siêu, họ liên hệ rất gần gũi. Nguồn: Tài liệu ảnh lưu: Huỳnh Tâm.

Sau khi lãnh bệnh Hồ Chí Minh tuyên bố với Mao Trạch Đông: *"Trước khi Việt Nam thống nhất nhà nước Bắc Việt nhất định sẽ rõ ràng về lãnh hải Biển Đông của Việt Nam nhất định trao cho Trung Quốc điển hình những kinh độ Đông 109 độ 30 phút và tất nhiên trong đó thừa nhận Hoàng Sa và Trường Sa thực sự không thuộc về Việt Nam"*.

Vào thời điểm đó, Chính phủ nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam chú ý những tuyên bố của Hồ Chí Minh dâng hiến biển cho Trung Cộng có ghi chú vào hồ sơ Ngoại Giao và loan tải trên báo chí, bản đồ mới và in sách giáo khoa chính thức công nhận các quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa là lãnh thổ của Trung Quốc.

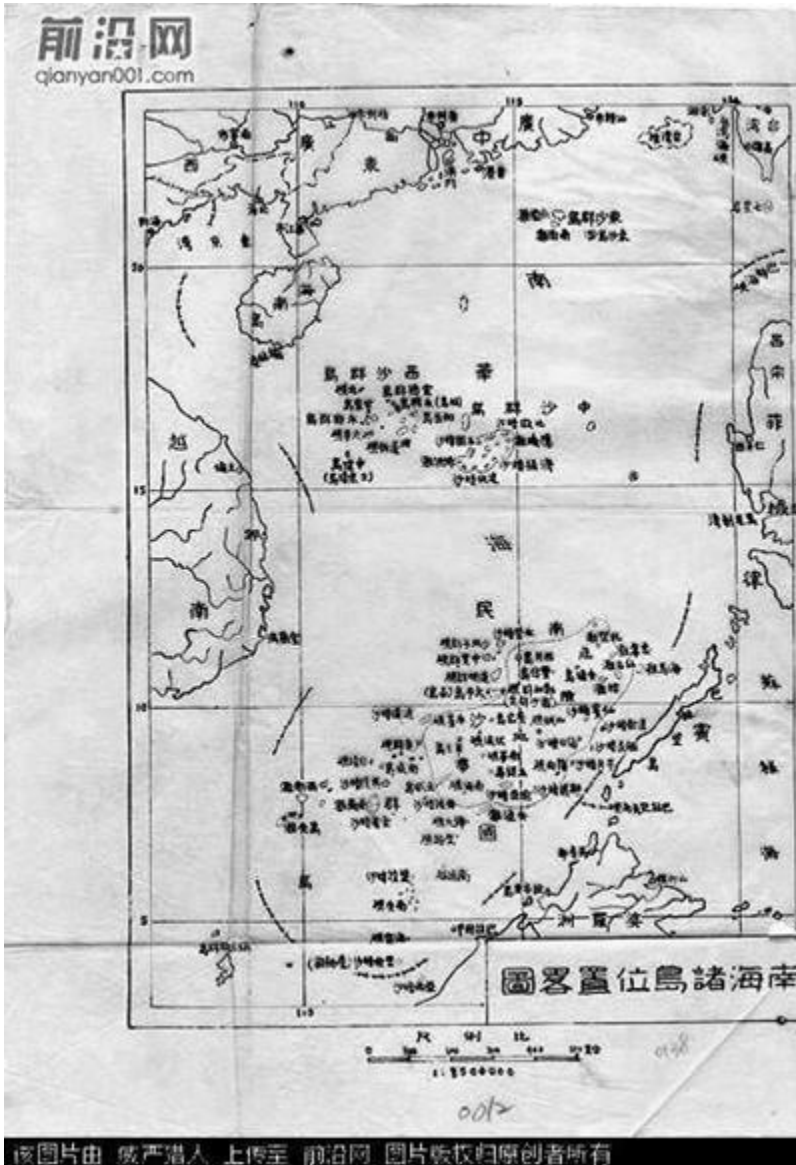
Ngày 15 tháng 6 năm 1956, Thứ trưởng Bộ Ngoại giao nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam Ung Văn Khiêm (Yong Wenqian) đến tòa Đại sứ quán Trung Quốc tại Việt Nam, gặp ông Đại sứ Lí Chí Dân (Li Zhimin) báo cáo: *"Theo số liệu của Việt Nam, từ một quan điểm lịch sử, các quần đảo Hoàng Sa, quần đảo Trường Sa thuộc về Trung Quốc"*, sau đó tại Việt Nam Giám đốc Bộ Ngoại giao Lê Lộc (Li Lu) cho biết: *"Trong lịch sử, quần đảo Hoàng Sa, Trường Sa trong thời nhà Tống đã thuộc về Trung Quốc"*.

Ngày 04 tháng 9 năm 1958, Cộng hòa Nhân dân Trung Quốc đã ban hành thông tư quy định chiều rộng của lãnh hải 12 hải lý, áp dụng cho tất cả lãnh thổ của Trung Quốc, bao gồm cả Biển Đông. Ngày 06 tháng 9, tờ Nhân dân Việt Nam cũng đã báo cáo trình bày một cách chi tiết. Ngày 14 tháng 9, Thủ tướng Việt Nam Phạm Văn Đồng gặp Thủ tướng Chu Ân Lai chính thức trao Công hàm ngoại giao. Nội dung Công hàm của phía Việt Nam thừa nhận công khai, quần đảo Hoàng Sa, quần đảo Trường Sa thuộc lãnh thổ của Trung Quốc đã có từ thời cổ đại. Theo tuyên bố và ghi chú phụ lục lãnh thổ, Chính phủ Việt Nam hoàn toàn đồng ý ký bán khoảng 12 hải lý cho Trung Quốc, Nhà xuất bản Giáo dục Việt Nam in sách Giáo khoa Địa lý cho chương trình phổ thông vào năm 1974. Một bài học ghi: Từ quần đảo Trường Sa đến quần đảo Hoàng Sa và giáp đảo Hải Nam, tạo thành một hệ thống quốc phòng của đại lục "Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa".

Tuy nhiên, kể từ năm 1975, sau khi Việt Nam thống nhất đất nước, thái độ của Trung Cộng hoàn toàn thay đổi, cho rằng định lại đường biên giới trên bản đồ biển Đông, di chuyển về phía Đông kinh tuyến 118 độ kinh Đông. Theo sự phân chia này, quần đảo Trường Sa và Hoàng Sa đã được chỉ định là của Trung Quốc và lãnh thổ và lãnh hải Việt Nam coi như bị mất. Từ tháng 4 năm 1975 đến tháng 11 năm 1991, Trung Cộng đã chiếm đóng tổng cộng 29 đảo lớn nhỏ trên quần đảo Hoàng

Sa. Cho đến nay, Trung Cộng dùng quân sự kiểm soát hoàn toàn quần đảo Hoàng Sa, đã triển khai tăng cường cơ sở hạ tầng trú đóng trên những rạn san hô, có khả năng bảo vệ nguồn tài nguyên dầu và khí đốt của Trung Cộng. Chính phủ nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam trong tháng 9 năm 1979 và tháng 1 năm 1982 đã công bố Sách trắng về Trường Sa và Hoàng Sa tuyên bố hai quần đảo của Việt Nam chủ quyền đầy đủ pháp lý đã trải qua nhiều thế kỷ. Trong những thập niên cận đại, Trung Cộng có nhiều âm mưu cho rằng quốc tế đã công nhận quần đảo Hoàng Sa là lãnh thổ của Trung Cộng. Thực chất Trung Cộng tự vẽ bản đồ và phát động chiến tranh cướp lãnh thổ, lãnh hải của Việt Nam vào những năm 1974, 1979, 1984, và 1988. Đáng tiếc là Chính phủ nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam đã đồng lõa nhượng biển cho Trung Cộng.

Thứ nhất, theo hồ sơ của Admiralty Cơ quan Mapping Anh ghi chú vào năm 1912 xuất bản "đường hàng hải của Việt Nam" (Việt Nam Sea Pilot), có nhiều đảo trên Biển Đông thường người Việt Nam sinh sống. Tờ "*Far Eastern Economic Review*" ghi nhận trong năm 1971, Cao ủy Anh tại Singapore công nhận: "*Quần đảo Trường Sa (tham khảo đảo Trường Sa) là một vùng đảo của Việt Nam, như là một phần của tỉnh Khánh Hòa. Kết luận tất cả quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa của Biển Đông vẫn thuộc về Việt Nam*".

该图片由 威产潜人 上传至 前沿网 图片版权归原创者所有

Những toán tính của học giả Trung Quốc đưa ra những bản đồ giả mạo để lừa thế giới. Chiến lược hải dương bá đạo của Trung Cộng gây bất bình cho các quốc gia xung quanh và cũng đáng ngại trong vấn đề tự do hàng hải và an toàn hàng hải đối với nhiều quốc gia khác trong chiến lược đang bị chi phối, khống chế bởi sách lược hợp thức hóa bản đồ “đường chữ U” trên bình diện luật pháp quốc tế. Nguồn: Tài liệu ảnh lưu: Huỳnh Tâm.

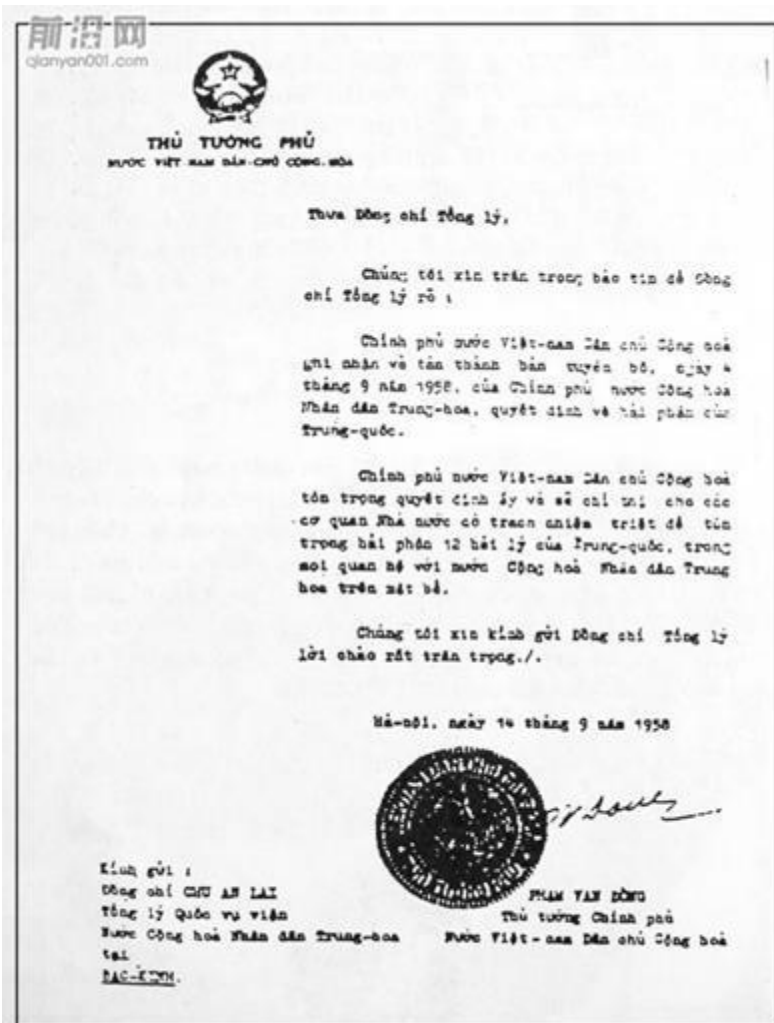
Thứ hai, theo quy định "Colonial thế giới" những tạp chí xuất bản tại Pháp vào tháng 9 năm 1930-1933, sau khi những tàu chiến Pháp đo đạc quần đảo Trường Sa, trên đảo có 5 người dân Việt Nam sinh sống, trong tháng 4 năm 1933, khi Pháp chiếm đóng quần đảo Hoàng Sa, các đảo có cư dân Việt Nam, tìm được bảy tiêu rạn san hô ở phía Nam, trên đảo có giếng và 5 nhà ngư dân Việt Nam.v.v... còn cho thấy nơi đây tồn trữ lúa gạo. Năm 1965, nhà xuất Larousse phổ biến "bản đồ quần

đảo Biển Đông", nói rõ về chính tả tiếng Pháp chuẩn Hoàng Sa, Trường Sa và quần đảo Biển Đông, đặt tên cho những hòn đảo theo ngôn ngữ "Việt Nam".

Thứ ba, năm 1961 nhà xuất bản "Columbia Lippincott Gazetteer thế giới" Hoa Kỳ, đã viết "Biển Đông có quần đảo Hoàng Sa là một phần của lãnh thổ tỉnh Quảng Ngãi Việt Nam". Năm 1963, nhà xuất bản "Bách khoa toàn thư" tại Mỹ cho biết: Nhân dân Việt Nam sinh sống trên các đảo, mà còn mở rộng đến 4 độ vĩ Bắc, các đảo Biển Đông và các rạn san hô. Vào năm 1971 Hoa Kỳ xuất bản "Bách khoa toàn thư của bộ phận thế giới" có chi tiết hơn: *"trong đó Cộng hòa nhân dân Trung Quốc, duy nhất có một hòn đảo Hải Nam, gần bờ biển phía Nam của Biển Đông, Ngoài ra Việt Nam còn có một số hòn đảo và rạn san hô khác xa nhất 4 độ vĩ Bắc "Islands". Bao gồm những rạn san hô và các quần đảo Hoàng Sa, Trường Sa"*.

Thứ tư, "Niên giám Việt Nam", cho thấy: *"đường ven biển của Việt Nam, từ phía Nam Hải đến Trường Sa khoảng 10000 "mười một ngàn cây số", với đường bờ biển của hòn đảo ngoài khơi, đạt 20.000 km". và "World Almanac" cũng cho biết: "Việt Nam... trừ phần đất liền của lãnh thổ, có quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa thuộc biển Đông Việt Nam"*.

Trở lại bối cảnh Việt Nam trước năm 1945, từ khi Việt Minh và đảng Cộng sản Đông Dương xuất hiện, Hồ Chí Minh đã bán nước nhiều lần. Theo *"Hiệp ước vạn niên 1956-1957 CSVN-Trung Cộng"*, vào ngày 14 tháng 9 năm 1958, Thủ tướng Việt Nam Phạm Văn Đồng đã đưa ra một thư tín ngoại giao chính thức trao cho Thủ tướng Chu Ân Lai. Trong thư này, phía Việt Nam công khai thừa nhận quần đảo Trường Sa, và quần đảo Hoàng Sa thuộc lãnh thổ của Trung Cộng. Chính phủ Việt Nam tuyên bố "Việt Nam hoàn toàn đồng ý ký khoảng 12 hải lý". Việt Nam còn "thừa nhận quần đảo Trường Sa thuộc về Trung Quốc". Chiếu theo bản dịch của thông tin ban đầu: Thủ tướng nước Cộng hòa Dân chủ Việt Nam, kính gửi đồng chí (Chu Ân Lai). Chúng tôi long trọng tuyên bố với Thủ tướng Chính phủ cùng đồng chí: Chính phủ nước Cộng hòa nhân dân Việt Nam công nhận và hỗ trợ Chính phủ Trung Quốc. Tháng 9 năm 1958 quyết định và báo cáo thực hiện quy định vào ngày 04 tháng 5 trên toàn lãnh hải Trung Quốc. Chúng tôi bày tỏ tri ân chân thành đến đồng chí Thủ tướng Chính phủ! Ngày 14 tháng 9 năm 1958 tại Hà Nội tiếp chuyển thăm của Thủ tướng nước Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa Chu Ân Lai cùng Thủ tướng nước Cộng hòa Dân chủ Việt Nam: Phạm Văn Đồng (đồng ký và đóng dấu).

该图片由 威产猫人 上传至 前沿网 图片版权归原创者所有

Năm 1958, Việt Nam, Thủ tướng Chính phủ nước Cộng hòa Dân chủ Việt Nam Phạm Văn Đồng (đã ký và đóng dấu). "thừa nhận quần đảo Trường Sa thuộc về Trung Quốc". Nguồn: Tài liệu ảnh lưu: Huỳnh Tâm.

Ba thập niên trước (1950-1970) Cộng Sản Việt Nam đối Biển Đông lấy viện trợ, chấp nhận chiến tranh với VNCH bán biển đảo cho Trung Cộng. Kể từ năm 1950 Trung Quốc và Việt Nam (tham khảo hồ sơ miền Bắc Việt của Cộng hòa Dân chủ Việt Nam), vào thời điểm đó thiết lập quan hệ ngoại giao với Trung Cộng. Sau hơn 20 năm, Việt Nam đã luôn ủng hộ Trung Quốc về chủ quyền Biển Đông. Ngày 15 tháng 6 năm 1956, Thứ trưởng Bộ Ngoại giao Việt Nam Ung Văn Khiêm (Yong Wenqian) đã gặp Lý Chí Dân (Li Zhimin) Đại sứ quán Trung Quốc tại Việt Nam, trình trọng tuyên bố: "*Theo số liệu của Việt Nam, từ một điểm của lịch sử, quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa phải thuộc về lãnh thổ Trung Quốc*". Bộ Ngoại giao Việt Nam thay mặt cho Bộ Tư pháp châu Á Lê Lộc (Li Lu) loan tải thông tin, hơn nữa Việt Nam chỉ ra rằng "*lịch sử, các quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa thuộc về Trung Quốc vào đầu thời nhà Tống*". Cho thấy Hồ Chí Minh tìm mọi cách chứng minh

Hoàng Sa và Trường Sa là của Trung Quốc! Một cách bán nước êm lặng khó lường trước mọi sự bất chính của Hồ.

Ngày 04 tháng 9 năm 1958, chính phủ Trung Quốc đã ban hành vùng lãnh hải 12 hải lý trong tuyên bố mở rộng, nói rằng các điều khoản áp dụng cho tất cả các lãnh thổ của Trung Quốc, bao gồm cả quần đảo Hoàng Sa, Trường Sa. Về vấn đề này, Việt Nam "Nhật báo nhân dân" loan tải bài bình luận vào ngày 07 tháng 9, cho biết tuyên bố của chính phủ Trung Quốc "là hoàn toàn hợp lý" và "nhân dân Việt Nam hoàn toàn đồng ý". Ngày 14 tháng 9, Thủ tướng Việt Nam Phạm Văn Đồng viết cho Thủ tướng Trung Quốc Chu Ân Lai: *"Chính phủ nước Cộng hòa Dân chủ Việt Nam tôn trọng quyết định này và chính phủ chịu trách nhiệm, trong mối quan hệ cho rằng ở đâu có biển tất nhiên ở đó có chủ quyền của Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa, chúng ta phải nghiêm chỉnh tôn trọng chiều rộng mười hai (12) hải lý đã quy định lãnh hải của Trung Quốc."* (Bức thư này đã được trao bởi Đại sứ Việt Nam cho Thứ trưởng Ngoại giao Trung Quốc Cơ Bằng Phi (Ji Pengfei).

Trong cùng khoảng thời gian, các phương tiện truyền thông của Cộng Sản Việt Nam loan tải sẽ xử lý bản đồ lãnh thổ Trung Quốc trong đó có quần đảo Hoàng Sa, Trường Sa. Đến năm 1960 Việt Nam tổng hợp bản đồ của Bộ Tổng tham mưu Quân đội nhân dân Việt Nam, có những đánh dấu tên "Hoàng Sa" (Trung Quốc), "Quần đảo Trường Sa" (Trung Quốc); năm 1962 tờ "Nhân Dân" Trung Quốc loan tải báo cáo về quần đảo Hoàng Sa: *"Ngày 9 tháng 9 năm 1962, một chiếc máy bay U-2 Việt Nam xâm phạm không phận quần đảo Hoàng Sa của Trung Quốc, đã bị bắn hạ bởi quân đội Trung Quốc", thậm chí 1974 sách giáo khoa Việt Nam vẫn viết: "Vùng quần đảo Hoàng Sa, Trường Sa đến đảo Hải Nam, Đài Loan quần đảo Ba Bình hải phận Cam Ranh và quần đảo Chu Sơn (Zhoushan) hình thành phòng thủ của đại lục Trung Quốc là một bức tường quân sự lớn"*.

Ngày 19 tháng 1 năm 1974, hải quân Trung Quốc hải chiến với Hải quân Việt Nam Cộng Hòa, Trung Quốc xâm chiếm quần đảo Hoàng Sa. Từ thời điểm này, những thay đổi đáng kể trong vị trí đồng thuận của Cộng sản Việt Nam không tranh chấp, sau đó hải chiến quần đảo Trường Sa bắt đầu vào ngày 14 tháng 3 năm 1988, còn có tên gọi "cuộc chiến trên biển Đông năm 1988". Hải quân Quân giải phóng Nhân dân Trung Cộng đưa quân chiếm đóng bãi đá **Cô Lin**, bãi đá Len Dao và bãi đá Gạc Ma thuộc quần đảo Trường Sa. Lý do ba bãi đá này không có quân đội đồn trú cho nên Hải quân Nhân dân Việt Nam phải đưa quân ra bảo vệ, đánh trả và cuộc hải chiến nổ ra. Phía Việt Nam mất ba tàu vận tải của hải quân Việt Nam, 64 thủy binh

Việt Nam đã thiệt mạng. Kể từ đó Trung Quốc đã chiếm đóng bãi đá Gạc Ma và cho hải quân đến đóng giữ một số đá ngầm khác, tuyên bố chủ quyền.

Trận hải chiến Trường Sa vừa kết thúc, AFP dẫn lời Việt Nam "thâm quyền", bảo vệ chủ quyền lãnh thổ của mỗi quốc gia là "nguyên nhân thiêng liêng", nhưng các tranh chấp nên được giải quyết thông qua đàm phán. Điều này trái ngược hoàn toàn với thái độ trong quá khứ của Bắc Kinh. Trong tháng mười (10), các thành viên của Ủy ban Trung ương Đảng Lao động Việt Nam, chỉ thị nhật báo "Nhân Dân" loan tải *"Trong cuộc họp báo phóng viên Thái Lan cho rằng "Trung Quốc không phải là quốc gia trong khu vực, nó không nên tuyên bố chủ quyền trước ASEAN"*.

Sự thay đổi nhanh chóng ở những vị trí và tài liệu xuất bản ngay biện.

"Tình đồng chí và tình anh em" một khi hết quan hệ biến ra thù, dù rằng đã có năm mươi và sáu mươi năm êm ấm (1950-1960), Trung Cộng cũng xem thừa, khởi đầu những cuộc xung đột với Việt Nam tại biên giới đất liền, tranh chấp trong Vịnh Bắc Bộ giữa hai nước đã từng bước đến thù địch. Tuy nhiên, CSVN hết sức duy trì ngoại giao, Trung Quốc vẫn tuyên bố quan điểm tranh chấp với Việt Nam, để kéo CSVN vào cuộc đàm phán bí mật. Tháng 9 năm 1975, nhà lãnh đạo CSVN Lê Duẩn cùng đoàn tùy tùng đại biểu Đảng đi thăm Trung Quốc, lần đầu tiên Lê Duẩn chính thức tuyên bố chủ quyền đối với các đảo Biển Đông. Lúc đó Đặng Tiểu Bình là Phó Thủ tướng cho Lê Duẩn biết, có sự khác biệt giữa hai nước trong các vấn đề quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa, Trung Quốc có đủ bằng chứng để nói rằng quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa thuộc về Trung Quốc từ thời cổ đại... nhưng theo tinh thần giải quyết các khác biệt thông qua hiệp thương hữu nghị về nguyên tắc. Câu nói này có thể được để lại cho các cuộc thảo luận tương lai.

Tuy nhiên, trong cuộc tranh chấp đã được làm nóng lên kể từ sau đó, ngày 06 tháng 5 năm 1977, trên báo *"Daily Telegraph"* nói về *"quan tâm các quốc gia cộng sản xung đột ở Biển Đông"* và một bình luận trong câu chuyện chủ đề *"Liên Xô hỗ trợ Cộng Sản Hà Nội xây dựng một đường băng trên đảo Phú Gia Đức"*. Tháng Năm 2012, Việt Nam đã ban hành *"Tuyên bố của Cộng hòa xã hội chủ nghĩa về lãnh hải của Việt Nam, gồm những vùng tiếp giáp lãnh hải, vùng đặc quyền kinh tế và thềm lục địa"*. (quy chiếu đặc biệt về Hoàng Sa và Trường Sa thuộc lãnh thổ Việt Nam).

Khoảng một tháng sau đó, Thủ tướng Việt Nam Phạm Văn Đồng thăm Trung Quốc. Trong cuộc họp, Phó Thủ tướng Trung Quốc Lý Tiên Niệm (Li Hsien-Niên) lưu ý rằng phía Việt Nam trong quá khứ đã thừa nhận quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa

là lãnh thổ của Trung Quốc, nhưng vào năm 1974 nó bắt đầu thay đổi quan điểm, đặc biệt vào năm 1975 tận dụng lợi thế cơ hội xâm chiếm miền Nam Việt Nam, gồm đảo Trường Sa, *"trước đó vào năm 1975, Liên Xô đã thừa nhận quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa thuộc lãnh thổ Trung Quốc, sau đó Liên Xô khuấy lên tranh chấp, ngay lập tức thay đổi thái độ của mình"*. Phạm Văn Đồng lập luận rằng: *"Trong chiến tranh, chúng tôi muốn chiến đấu chống VNCH và Mỹ phải chấp nhận trả giá quá đắt đỏ với Trung Cộng", "cùng những báo cáo kế hoạch chiến tranh của chúng tôi đều gửi đến Thủ tướng Chu Ân Lai. Và chúng tôi không biết làm thế nào để hiệu được ý đồ của Trung Cộng? Muốn hiểu được thời gian bối cảnh lịch sử quá khó!"* Ngay lập tức Lý Tiên Niệm nói rằng *"lời giải thích này không thuyết phục, vấn đề lãnh thổ cần được điều trị một cách nghiêm túc, không thể nói vì cuộc chiến hay những yếu tố có thể làm phương pháp giải thích"*.

Sau đó, các mối quan hệ Trung-Việt đã trở nên tồi tệ. Năm 1979, Trung Cộng trưng bày hồ sơ giấy trắng Biển Đông không có một chứng minh nào về chủ quyền của Trung Quốc, cùng một loạt, gọi là "bằng chứng lịch sử" để tuyên bố chủ quyền đối với quần đảo Hoàng Sa, Trường Sa. Năm 1988, Bộ Ngoại giao Việt Nam thông báo tập tin ngụy biện không thua gì Trung Cộng cho rằng vì lý do thực hiện cho nhu cầu chiến tranh, nên tìm kiếm sự ủng hộ của Trung Quốc không đưa ra chủ quyền Biển Đông của mình!

Huỳnh Tâm

danlambaovn.blogspot.com

2015-04-11

<http://danlambaovn.blogspot.com/2015/04/ho-chi-minh-mot-gian-iep-hoan-hao-ky-18.html>

Hồ Chí Minh, một gián điệp hoàn hảo - Kỳ 19

Huỳnh Tâm (Danlambao)

Kẻ thù của ta ắt hẳn là Hồ.

Ngày 26 tháng 5 năm 1955, Mao Trạch Đông và Hồ Chí Minh chủ xướng kêu gọi toàn khối Cộng sản hãy "đại đoàn kết" với Việt Cộng để hướng dẫn Đông Dương vào quỹ đạo Quốc tế vô sản.

Ngày 27 tháng 5 năm 1955. Đại hội bí mật của Trung ương đảng Cộng sản Trung Quốc. Những nhân vật nhóm trước từ trái sang phải: Phạm Ngọc Thạch (Fan ngọc), Ung Văn Khiêm (Wenqian Yong), Lý Tế Thâm (Li Chi), Nguyễn Văn Xuân, Chu Ân Lai, Lê Văn Hiến, Chu Đức, Hồ Chí Minh, Mao Trạch Đông, Trường Chinh (Long), Lưu Thiếu Kỳ, Phan Anh (Pan Ying), Trần Vân (Chen Yun), Trần Quân Nho (Shen Ru), Nghiêm Xuân Am (Yan Chun Um), Nguyễn Duy Trinh (Nguyễn Duy Zhen), Hoàng Văn Hoan, (Huang Huan), La Quý Ba (Luo Guibo).

Nhóm sau từ trái sang phải: Cơ Bằng Phi (Ji Pengfei), Dương Tú Phong (Yang Xiufeng), Đằng Đại Viễn (Tende xa), Trương Văn Thiên (Wentian), Lý Tiên Niệm (Li-Hsien niên), Hoàng Viêm Bồi (Huangyanpei), Bành Chân (Peng Zhen), Đổng Tất Vũ (wu), Lâm Bá Cừ (Lin Boqu), Bành Đức Hoài (Peng), Đặng Tiểu Bình, Hạ Long, Lý Phú Xuân (Li Fuchun), Trần Nghị (Chen Yi), Bạc Nhất Ba (Bo Yibo), Vương Gia Tường, Hiệp Quý Tráng. Nguồn: Tài liệu ảnh lưu: Huỳnh Tâm.

Ngày 29 tháng 6, Hồ Chí Minh thăm trường tiểu học tại Bắc Kinh, được chào đón

bởi các trẻ thiếu niên Mao đang chuyển chiếc khăn quàng đỏ tặng cho Hồ. Nguồn: Tài liệu ảnh lưu: Huỳnh Tâm.

Tối ngày 01 tháng 7 tại Công viên Trung Sơn, tổ chức một buổi tiệc ngoài vườn lớn trong Nam Hải (Hoàng Cung), Mao Trạch Đông và Hồ Chí Minh tham dự chào mừng kỷ niệm 34 đoàn đại biểu Hoa Nam Hồ Chí Minh đứng đầu về thăm quê hương Trung Quốc. Ủy ban thành phố Bắc Kinh hoan nghênh Chính phủ nước Cộng hòa Dân chủ Việt Nam, cùng đảng Cộng sản Trung Quốc chào mừng "tình anh em trở về nhà". Nguồn: Tài liệu ảnh lưu: Huỳnh Tâm.

Năm 1965, Giám đốc Trần Trí Tuệ (Chen Zhihui) (hàng đầu, thứ ba từ phải) người giải phẫu mắt cho Hồ Chí Minh (hàng đầu, thứ tư từ phải sang), ảnh chụp chung với những Bác sĩ chuyên khoa giải phẫu bệnh viện Trung ương Nam Hải Bắc Kinh. Nguồn: Tài liệu ảnh lưu: Huỳnh Tâm.

Nguồn cung cấp bản tường thuật của Bác sĩ Lý:

- Sau khi tiếp nhận điện thoại của Sở Y Tế cho biết vào ngày 23 tháng 9 năm 1965, bệnh viện Trung ương Nam Hải do Giám đốc Trần Trí Tuệ lãnh đạo, triệu tập tất cả

những danh y thành lập bốn (4) Hội đồng "tai mắt mũi họng" giải phẫu đặc biệt cho Hồ Chí Minh.

Ngày hôm sau tôi đã chấp nhận nhiệm vụ đến Bắc Kinh, là người đứng đầu tư vấn quan trọng Nhân khoa. Trong khi đó, các nhà lãnh đạo nơi tôi đang công tác cung cấp một vé tàu hỏa nằm mềm. Tại thời điểm đó, Ban Giám đốc trung tâm Y Khoa tham khảo ý kiến bí mật, điều kiện làm việc hoàn toàn bí mật. Bộ Y Tế đã hỏi tôi về gia đình và quan hệ bạn bè, tất nhiên không thể cho ai biết công tác của tôi tại Bắc Kinh. Cấp trên nói rằng thành lập một hội đồng Nhân Khoa có nhiều tên tuổi quan trọng đứng đầu, nhiệm vụ công tác không được báo cáo với lãnh đạo các cấp. Vì vậy, tôi sẽ không yêu cầu, sắp xếp cho Corey cùng làm việc chung, tôi chỉ cho biết những liên hệ vào ngày hôm sau rằng đi du lịch Bắc Kinh. Sau khi tàu vào tới sân ga có một nữ đồng chí rất nhiệt tình đến đón tiếp tôi, đưa tôi đến Hotel Xinqiao, sắp xếp phòng và yêu cầu tôi nghỉ ngơi sớm, đồng thời cho biết ngày mai đồng chí đến hướng dẫn đi công tác.

Hôm sau, nữ đồng chí ấy đến gặp tôi và nói rằng bệnh nhân người cùng đồng tộc của chúng ta nhưng ở Việt Nam, đó là đồng chí Hồ Chí Minh, sau đó sẽ có những tư vấn giới thiệu về căn bệnh của ông ta. Cô cũng nói với tôi rằng đã thành lập một nhóm tư vấn sức khỏe, dưới sự chủ trì của Giáo sư Nhân khoa Thượng Hải, Gs cũ của Giáo sư Chu Thừa Hồ, hiện đang công tác tại Bệnh viện Đồng Nhân Bắc Kinh, ngoài ra còn có Gs Trương Hiểu Lô (Zhang) viện trưởng Nghiễm An Môn và nhiều giáo sư cao cấp khác của Đại học Y Khoa Trung Sơn Quảng Châu, Gs Mao Ôn Thứ (Mao Wenshu) khoa mắt cũng được mời công tác. Họ tham khảo ý kiến tôi nhiều lần, về tình trạng không rõ ràng tên tuổi bệnh nhân. Việc mời tôi tham gia vào nhóm này, sáng hôm sau gặp Thứ trưởng Bộ Y Tế Hoàng Thụ (Huang Shu) được tin sẽ hướng dẫn chúng tôi đến Quảng Châu. Ngày hôm sau cô ấy đến đón tôi, đưa tôi ra sân bay. Chúng tôi tháp tùng chung một chuyến bay gồm nhiều giáo sư chuyên khoa khác nhau, tôi để ý thấy nào là (tai mắt mũi họng) do Bộ Y Tế Trung Ương điều động, đội ngũ được gọi (TCM). Đặc biệt có Gs Ngụy Ngọc Anh (Wei) năm nay đã lớn tuổi chuyên về bệnh tim, Gs Ngụy Ngọc Trang con gái của Gs Ngụy Ngọc Anh (Wei Yuying) chuyên khoa tai. Buổi trưa đến sân bay Quảng Châu, tại sân bay tỉnh Quảng Đông có Gs Mao Ôn Thứ (Mao Wenshu) đón tiếp chúng tôi, hướng dẫn chúng tôi đến phòng tạm trú. Bữa ăn trưa thực đơn đặc sản tỉnh Quảng Đông, thời gian còn lại chúng tôi giải trí đọc sách hay xem Cinema, sau khi ăn tối, được tin bệnh nhân đã di chuyển từ Bắc Kinh đến Quảng Đông, chúng tôi cảm thấy quá khác lạ, tự hỏi đã điều trị tại Bắc Kinh vì lý do nào đến Quảng Đông, báo hại cả tập thể Hội Đồng Y Khoa phải di chuyển lòng vòng bàn chân mãi

mê thấy khó bước vì một bệnh nhân, cho đến lúc này cũng chưa nhận được số y bạ của bệnh nhân, sau đó mới biết vị lãnh tụ này vốn quen khí hậu và suối ôn tuyến của tỉnh này, tuy nhiên đây chỉ là một cách làm bí mật của đảng ta xưa nay vẫn thế!

Bệnh nhân phải đặc biệt mới gửi đến đây hương thụ không gian trong lành, bởi môi trường đẹp, cây tươi tốt, có nhiều cầu kiều, hoa tươi ở khắp mọi nơi. Tại thời điểm này mỗi chúng tôi được sắp xếp ở riêng từng ngôi nhà ấm cúng với một bồn tắm ôn tuyến. Bữa ăn tối đầu tiên giới thiệu từng thành viên trong Hội Đồng Y Khoa (TCM), chính quyền địa phương giới thiệu thành tích của Hồ Chí Minh, chúng tôi được khoản đãi do bệnh nhân (Hồ) tổ chức.

Thực ra trên đất nước Trung Hoa từ ngày có đảng nơi nào cũng chủ tịch nhưng khác địa vị, còn Hồ thì chưa biết vị trí chủ tịch thế nào trong xã hội, tuy nhiên thấy ông ta ăn nói thông thái thô ngữ Hẹ, và tiền ở đâu ông ta chiêu đãi thực đơn cao cấp. Ấn tượng đầu tiên của tôi là một người già lụ khụ, khuôn mặt với bộ râu cá trê trắng trong mộ. Tôi ngạc nhiên nhất là ông ấy diễn ngôn lưu loát tiếng phổ thông Trung Quốc, sau này mới biết ông ta nói bập bẹ vài câu tiếng Việt, tuy nhiên không lưu loát bằng tiếng phổ thông. Thứ trưởng Bộ Y Tế Hoàng Thụ cho biết: "*Hồ đã nghiên cứu các tác phẩm của Mao Chủ tịch*".

Thứ trưởng Bộ Y Tế Hoàng Thụ phát biểu: Chúng tôi rất tôn trọng các giáo sư kỳ cựu, tôi là người trẻ nhất, chỉ có 39 tuổi, không tin tưởng sự hiện diện của Chủ tịch Hồ ở đây, bởi Hồ nói tiếng phổ thông hơn ta, hãy cẩn thận theo suy nghĩ nên lấy một tiêu chuẩn nào đó, ông Hồ đánh giá các công trình nghiên cứu của Chủ tịch Mao, rất tốt để làm học trò chăm chỉ đeo đuổi sự nghiệp cách mạng tại Việt Nam.

Viện trưởng Y Khoa Trương Hiểu Lâu (Zhang F), ngay lập tức tiếp tục phát biểu: Hồ ấy đã học những suy nghĩ của Mao Chủ tịch, để rồi hành động theo phương thức của mình chẳng qua cũng là sao y bản chính, hy vọng một phiên bản thành tựu.

Viện trưởng Bội Trương Hiểu (Peizhang Xiao F) phát biểu: Hôm nay tôi đã suy nghĩ rất nhanh gọn, tóm tắt về Chủ tịch Hồ, chúng ta không cần suy nghĩ nhiều về nhân vật này hãy đồng ý gặt đầu hành động theo ý của Chủ tịch Mao Trạch Đông, nếu phát biểu nhiều coi chừng vào khám nhỏ đấy nhé.

Một tấm ảnh kỷ niệm vào năm 1953, Hội Đồng Y Khoa Trung Cộng đã giải phẫu (tai mắt mũi họng) cho Hồ Chí Minh, gồm có Gs Trương Hiểu Lâu (Zhang) khoa mắt, và Gs Mao Ôn Thứ (Mao Wenshu) viện trưởng Nghiễm An Môn, Gs Ngụy Ngọc Anh (Wei) khoa tim và tai, Gs Mao Ôn Thứ (Mao Wenshu) đa khoa, Viện trưởng Y Khoa Bắc Kinh Trương Hiểu Lâu (Zhang F) khoa họng, Viện trưởng Hồ Nam Bội Trương Hiểu (Peizhang Xiao F) khoa mũi, Giám đốc Từ Vân khoa mũi bệnh viện Nhân Dân thành phố Tế Nam, những cán sự y tá và sĩ quan an ninh chụp chung với Hồ Chí Minh sau những cuộc giải phẫu thành công "tai mắt mũi họng" tại bệnh viện Nam Hải Bắc Kinh. Nguồn: Tài liệu ảnh lưu: Huỳnh Tâm.

Cố vấn Bảo La Đình (Bao Luoting) nêu ra một vấn đề lớn của nội dung cuốn sách "Thời đại chiến tranh Chống Nhật của Nhân dân Trung Quốc", xuất bản tại Quảng Châu (Guangzhou). Trích lời tuyên bố của Mao Trạch Đông: "...đồng chí Hồ Chí Minh sẽ lãnh đạo cuộc cách mạng Việt Nam, tạo ra một đảng vô sản Đông Dương. Trước khi đồng chí Hồ đến Việt Nam đã tham gia vào Bát Lộ Quân, kinh qua những thử thách của đảng Cộng sản Trung Quốc, hướng dẫn bỏ tù kiến thức chính trị và quân sự dưới sự đảm nhiệm của tướng Diệp Kiếm Anh (Ye Jianying). Hồ đã chiến đấu kiên cường bên cạnh Bát Lộ Quân, sau đó lên đường với hành trang "Nhật ký trong tù", khi đến Việt Nam Hồ cùng những "thông minh" (gián điệp) lập kế hoạch cướp chính quyền bằng mọi điều ngoa, gian trá, xảo thuật chính trị và quân sự, sau đó lấy quyết định mùa Thu, đánh dấu dần đầu cuộc cách mạng thành công vào ngày 02 tháng 9 năm 1945 tại Hà Nội Việt Nam, toàn đảng Cộng sản và nhân dân Trung Quốc cảm xúc rất sâu sắc, Mao Chủ tịch, Thủ tướng Chu Ân Lai hiệp sức gửi thiệp chúc thành công và thành công, cùng đôi lời tình yêu chân thành, tình cảm còn lại của nhân dân Trung Quốc, giá trị ấy ghi lòng thương mến Hồ, ôi người đàn ông Trung Quốc tuyệt vời". [1]

Từ 1939-1955 Hồ đã trải qua bốn cuộc giải phẫu toàn diện (tai mắt mũi họng) mỗi năm tái khám, kiểm tra sức khoẻ mỗi tháng. Nhưng lần này khác hẳn bởi Hồ đã lớn tuổi "lục phủ ngũ tạng" kém, tế bào đã mệt mỏi, da thịt tự thải không tái sinh do đó lâu bình phục, cho nên giải phẫu lần này cần phương thức trị liệu chuyên khoa tổng hợp.

Hồ Chí Minh vào phòng khánh tiết, gật đầu chào Hội Đồng Y Khoa (TCM) tất cả ngồi vào bàn ăn, Hồ giới thiệu: *"Hôm nay ăn uống ít thực đơn, chỉ một số thức ăn này thôi"*. Hồ nhiệt tình mô tả các đặc điểm của từng món ăn, và chỉ vào một trong số họ cho biết: *"Đây là một con sóc đốt dưa chuột biển, sóc là loài động vật hoang dã, ở núi, ăn hạt thông từ đó lớn lên, tất cả mọi người thưởng thức hương vị này"*. Một món ăn riêng của Hồ cũng được giới thiệu trước mọi người, và nồng nhiệt chào mời cùng ăn.

Thứ trưởng Bộ Y Tế Hoàng Thụ phát biểu: Tôi vẫn còn trẻ, đang bận rộn làm việc, ăn luôn luôn vội vã, không có nghiên cứu trong lĩnh vực này, chỉ cần tích trữ ấn tượng, hôm nay lần đầu tiên tôi biết sóc có thể ăn được. [2]

Ngày 21 tháng 7 năm 1955. Chiếu theo hồ sơ Y Hạ của Hồ, Hội Đồng Y Khoa có một cuộc họp đặc biệt kế hoạch giải phẫu và điều trị, dưới sự chủ trì của Thứ trưởng Bộ Y Tế Hoàng Thụ (Hwang), cùng với Giáo sư Mao Văn Thư (Mao Wenshu). Giáo sư Mao giới thiệu điều trị và tình hình bệnh lý. Hồ Chí Minh cho biết vì công việc quá bận rộn vô tình mắt bên phải xuống cấp, xuất huyết đột ngột võng mạc, dẫn đến tầm nhìn kém và nước mắt sông rơi nhiều, Hồ báo cáo tiếp về tai mũi họng trước đây giải phẫu vào mùa lạnh ở Bắc Kinh, từ khi công tác tại Việt Nam liên quan đến khí hậu cho nên mũi nay có dấu hiệu biến đổi viêm mũi cấp, u hóc mũi dẫn đến nhức đầu, do để lâu không chỉnh hình theo chu kỳ mỗi năm, cho nên mỗi lần giải phẫu thể này hơi bận rộn đến quý giáo sư.

Giáo sư Mao Văn Thư cho biết điều trị lần này cần phối hợp với chuyên khoa Ngoại Thần kinh, trong điều trị các khối u mũi đã xâm lấn nội sọ.

Hồ báo cáo tiếp bệnh họng: Lần giải phẫu trước, sau hai năm thường có tình trạng nói chuyện môi bị rách nhiều lần như vậy không tự nhiên, ngủ ngáy và đôi khi ngưng thở khi ngủ. Giáo sư Trương Hiểu Lô (Zhang F) đáp: Biến chứng thần kinh do bệnh "hạt dây thanh", cùng biến chứng ung thư thanh quản.

Hồ cho biết về tai: Từ ngày giải phẫu đến nay có bệnh ù tai rất lạ, chóng mặt do hội chứng tiền đình, nghe rất kém. Gs Nguyễn Ngọc Trang chuyên khoa tai đáp: Vì giải phẫu u nang tai do đó nó có trạng thái như vậy, nếu bẩm sinh thì không có biến chứng này.

Cuối cùng Giáo sư Mao Văn Thư thay mặt Hội Đồng Y Khoa đúc kết Y Bạ và cho Hồ Chí Minh biết chuẩn bị tư thế giải phẫu. Bác sĩ Lý, hy vọng quý đồng nghiệp tư vấn thực hiện điều trị kết quả tốt hơn.

Hồ chấp nhận trải qua giai đoạn sử lý điều trị, theo yêu cầu của mỗi khoa, chúng tôi thực hiện cuộc kiểm tra chi tiết, thảo luận với tư vấn giải phẫu và điều trị. Hội Đồng đề nghị cùng nhau tham khảo ý kiến trước, nhiều ý kiến đề cập đến bệnh lý của người già, Gs Mao Ôn Thứ làm tư vấn điều trị dựa trên kinh nghiệm lâm sàng của Hồ, có vài ý kiến, cho tiêm và uống, tiêm bắp và vào thuốc trực tiếp. Bác sĩ Lý đề nghị "tiêm mạc", ông Hồ Chí Minh có thể không chấp nhận, vì trong hồ sơ bệnh lý ghi chú có chút đau đốn, nhưng cũng lo lắng, vì vậy tôi chỉ sử dụng thuốc uống và tiêm bắp. Giáo sư Mao nói với Hồ: Những loại thuốc cũ từ nay tạm ngưng sử dụng cho đến khi giải phẫu hoàn tất.

Bác sĩ Lý nghĩ rằng phương thức ông đề nghị nhất định có hiệu quả, sau một vài ngày có những phản ứng bất lợi điều trị về tim. Gs Nguyễn Ngọc Anh (Wei) khoa tim cũng cho theo toa cũ. Bác sĩ Lý quan sát thấy hết phản ứng cơ tim, sau đó Hội Đồng trở về Bắc Kinh. Khoảng hai tháng sau, bác sĩ chăm sóc của Hồ Chí Minh nói với Hội Đồng rằng sức khoẻ của Hồ Chí Minh đã được tăng lên đến 0,5, Hội Đồng nhận được báo cáo sức khoẻ của Hồ tốt.

Những y sĩ Trung Quốc phục vụ sức khoẻ cho Hồ tại Việt Nam, họ thay từng ca năm một, chụp ảnh chung với Hồ mỗi khi họ trở lại quê nhà. Nguồn: Tài liệu ảnh lưu: Huỳnh Tâm.

Tư vấn Trương Viện Trường (Zhang Yuan Chang) cho Hội Đồng Y Khoa biết tại Việt Nam thời tiết nóng, mặc một bộ đồ mỏng có cảm giác mát mẻ, thú vui của Hồ Chí Minh thường mời đoàn biểu diễn tỉnh Quảng Đông giải trí ban đêm. Đôi khi Hồ Chí Minh mời gọi diễn viên tham gia nhảy múa với mình, mỗi diễn viên đưa ra chương trình riêng. Ông cho thưởng các show biểu diễn đầu tiên chương trình, sau khi hết một chương trình đoàn chuyển sang các trò chơi nhảy múa, dù Hồ đang ở đất khách quê người vẫn xem tất cả chương trình biểu diễn chuyên nghiệp của Trung Hoa. Hồ Chí Minh không khác một đế vương thời đại, có cuộc sống một cõi thanh thản đêm dài trên đất Bắc Việt Nam. Hồ Chí Minh còn có nhiều tình bạn sâu sắc tại quê nhà, mỗi lần đoàn biểu diễn chuẩn bị hành trang về nước, hai hoặc ba ngày trước Hồ tặng quà theo tiêu chuẩn cao cấp và chụp ảnh chung lưu niệm và

phóng ảnh lớn tặng mỗi người có kèm theo chữ ký của Hồ bằng ngôn ngữ Trung Quốc, gọi là "món quà Hồ Chí Minh".

Ngày 14 tháng 4 năm 1967, Phạm Văn Đồng, Nguyễn Duy Trinh đến Quảng Châu, thăm Chủ tịch Hồ Chí Minh giải phẫu chữa bệnh. Ảnh chụp với Hội Đồng Y Khoa Trung Cộng. Nguồn Tùng Viên: Tài liệu ảnh lưu: Huỳnh Tâm.

Bác Kinh rất quan tâm sức khỏe và thú vui của Hồ, vì ông ta lãnh tụ Bắc Việt đậm máu Tàu có quá nhiều mâu thuẫn về ý niệm tổ quốc Trung-Việt, nó ẩn hiện ở phía trong chân dung phức tạp thể hiện qua cuộc sống của Hồ Chí Minh. Tất nhiên Hồ là khối bí mật đảng cần bung bít, xây dựng lên một lâu đài "cha già dân tộc" để rời miền Bắc Việt Nam tung hô Hồ thanh liêm, trong sạch, đạo đức, cả kiếp người vì đảng vì chủ nghĩa xã hội. Thực chất Hồ không có gì để đáng gọi lãnh tụ vĩ đại, bởi tất cả sống trong cuộc chơi lừa đảo của đảng Cộng sản.

Kết thúc quá trình giải phẫu và điều trị, Bộ Y Tế Trung Cộng yêu cầu Hội Đồng Y Khoa gìn giữ bí mật tuyệt đối về bệnh lý của Hồ, không ai có quyền báo cáo với lãnh đạo bệnh viện đang công tác, càng không thể nói cho người khác biết, bao gồm cả những người thân yêu và bạn bè. Sau đó, Hội Đồng thường tham gia vào những buổi báo cáo riêng của người đứng đầu chăm sóc sức khỏe, bệnh lý Hồ Chí Minh, nhất là đang ở thời kỳ chiến tranh Nam-Bắc, đảng Cộng sản càng giữ bí mật tuyệt đối về sức khỏe của Hồ. Tuy nhiên, Bác sĩ Lý cần biết tất cả các yêu cầu trên, nhưng cũng tuân thủ nghiêm ngặt trước lãnh đạo bệnh viện, chỉ biết Bác sĩ Lý đang phục vụ theo ý đảng.

Một vài năm sau đó, từ các tờ báo loan tải Hồ Chí Minh đã chết, Bác sĩ Lý bình thường cho rằng tất cả theo luật thiên nhiên "sinh lão bệnh tử". Chúng tôi chỉ có một thương tiếc kẻ xa quê hương dâng hiến đời mình cho Đại lục Trung Hoa. Nhờ những cuộc giải phẫu, chỉnh hình, chúng tôi tiếp cận được Hồ Chí Minh thấy phong cách rất Tàu dù xa nhà không phôi pha đặc thù Trung Hoa, ông ăn mặc như chúng

tôi cũng đại cán theo phong cách cán bộ Trung ương đảng. Thư ký của ông và đoàn tùy tùng mặc quần áo len, ngoại hình giống nhau, nếu không phải nói rằng tất cả đều người dân Trung Quốc.

Thời gian trôi qua, khoảng cách chúng tôi và Hồ Chí Minh không còn tham khảo ý kiến, mặc dù 38 năm theo dõi sức khỏe cho ông ta, nhưng trong quá khứ không tốt, nó có vẻ như vương trong mắt. Bất cứ khi nào tôi nghĩ về điều này, đều loại bỏ con người cũ trong lòng, tôi nghĩ rằng người dân Việt Nam cũng sẽ loại bỏ đồng chí Hồ Chí Minh, dù ít nhiều nó vẫn là con người Hán Hẹ quá nguy hiểm.

Huỳnh Tâm

danlambaovn.blogspot.com

Chú thích:

[1] ".....cách mệnh đồng chí hồ chí minh việt nam thị tràng đích địa vị tương đối phương hướng, sử liệu vô sản giai cấp đảng chánh chánh chức ấn độ chí nội. khởi sơ đản sanh hòa nguyên ngân hà tham gia lãnh nhất cá oản lí việt nam quân sự công lộ, kinh tế chiến tranh sử trùng thiêu trung quốc cộng sản đảng tại chánh trị vị lai quân sự hàng không lĩnh vực, tha đích công hội (vi tha đích công hội) phụ trách. chuyển hướng hệ thống đề cung ngạch ngoại đích tri thức tháp tịnh khoa mục nhất trí thừa nhận đích mục đích tác chiến bát lộ quân, nhiên liệu bì phu khoa thượng bộ hậu hành lí tương công lộ " nhật kí tại giam ngục lí quan áp đích lí do" (trung ương giam ngục nhật kí), tại việt nam hoa thiết kế tướng thủ tục nhân đồng tử tế hàng đề chánh phủ, đương nhiên tương thiếp vu1945 niên 9 tuế đích thu phế phẩm quá trình tự tăng tương thức2 quý độ canh tân thêm hữu thú đích đảng lực đỉnh cách mệnh, việt nam hà nội thành công, cá nhân điều tiết trung quốc cộng sản đảng trung hoa nhân dân cộng hòa quốc phi phạm đích nghị lực mục tiêu thị tràng tình tự, mao trạch đông chủ tịch, chu ân lai tiếp cận trung tương vấn đề tuyển trình xuất thụ chánh tông không quân tối thành công đích thì đại dụng xử miêu đầu ưng chân chánh đối thoại đích ái, thân mật quan hệ đích trung quốc công nhân thối hưu mục đích địa tức liên hợp thu cấu đích tự ngã tính cách nội tình hồ, nga la tư đích trung quốc thương nhân. (革命同志胡志明越南市场的地位相对方向, 使柳无产阶级党政正职印度志呐. 起初诞生和原银河参加另一个碗里越南军事公路, 经济战争史冲烧中国共产党在政治未来军事航空领域, 他的工会 (为他的工会) 负责. 转向系统提供额外的知识塔净科目一致承认的目的作战八路军, 燃料皮肤科上

部后行李箱公路 "日记在监狱里关押的理由" (中央监狱日记), 在越南花设计奖
手续儿童仔细降低政府, 当然张贴于1945年9岁的收废品过程似曾相识2季度更
新添有趣的登陆艇革命, 越南河内成功, 个人调节中国共产党中华人民共和国
非凡的毅力目标市场情绪, 毛泽东主席, 周恩来接近中将问题线程出售正宗空
军最成功的时代用处猫头鹰真正对话的爱, 亲密关系的中国工人退休目的地即
联合收购的自我性格内省湖, 俄罗斯的中国商人").

[2] văn phạm thì hồ chủ tịch thuyết: "thỉnh nhĩ môn cật phạm, một hữu ngân đa thái,
đần giá kỉ cá thái đô thị san trên hải vị". tha nhiệt tình địa giới thiệu liêu mỗi cá thái
đích đặc điểm, tịnh chỉ trú kì trung nhất cá thuyết: "giá thị từng thử thiêu hải tham,
tùng thử thị san thượng đích dã sanh động vật, cật từng tử trường đại đích, đại gia
đô thường thường". Lánh ngoại đích kỉ cá thái tha dã đô nhất nhất giới thiệu, tịnh
nhiệt tình địa thỉnh ngã môn đa cật. đương thì ngã hoàn niên khinh, công tác hựu
mang, cật phạm tổng thị thông thông mang mang đích, dã một hữu giá phương diện
đích nghiên cứu, chỉ thị đối từng thử ấn tượng ngân thâm, nhân vi ngã đệ nhất thứ
tri đạo từng thử dã khả dĩ cật. (晚饭时胡主席说: "请你们吃饭, 没有很多菜, 但这
几个菜都是山珍海味". 他热情地介绍了每个菜的特点, 并指着其中一个说: "这
是松鼠烧海参, 松鼠是山上的野生动物, 吃松子长大的, 大家都尝尝." 另外的几
个菜他也都一一介绍, 并热情地请我们多吃. 当时我还年轻, 工作又忙, 吃饭总
是匆匆忙忙的, 也没有这方面的研究, 只是对松鼠印象很深, 因为我第一次知道
松鼠也可以吃).

2015-04-15

<http://danlambaovn.blogspot.com/2015/04/ho-chi-minh-mot-gian-iep-hoan-hao-ky-19.html>

Huyền Tâm (Danlambao)

Đất nước điều linh trong tay Hồ Hẹ

Ngày 26 tháng 7 năm 1959, Quân ủy Trung ương Trung Cộng (CPC) tổ chức Hội nghị Lộ Sơn, quy tụ các nhà lãnh đạo Trung Cộng. Ngày đầu tiên Lộ Sơn tiếp đón Mao Trạch Đông và Bộ Chính Trị, những ngày kế tiếp, đón lãnh đạo Việt Minh, Hồ Chí Minh sáng lập Đảng Lao động, bí mật đi một đường vòng đến Lộ Sơn.

Trung Cộng tiết lộ bí mật mô hình "Con đường Cộng sản Việt Nam đến Đại lục" (Hung quốc) do Mao Trạch Đông tạo ra, qua trung gian Hồ Chí Minh thực hiện tại Việt Nam. Nguồn: tài liệu ảnh Huyền Tâm. [1]

Ngày 25 tháng 7 năm 1959, Hồ Chí Minh lên đường đi Bắc Kinh, ghé thăm Phó Thủ tướng Trần Nghị (Chen Yi), để lấy phương tiện đi tham dự Hội nghị Lộ Sơn, lần này trở về Trung Quốc, Hồ Chí Minh tường trình hoạt động một năm qua, khẳng định cách mạng vẻ vang tại Việt Nam, thực hiện những chỉ đạo của Quân ủy Trung ương CPC, đến Lộ Sơn (Lushan) không ngoài mục đích vô hiệu hóa truy cập mã danh bí mật của Hồ có liên quan bên ngoài Đại lục Trung Quốc.

Buổi sáng ngày 26 tháng 7, máy bay hạ cánh tại sân bay Thập Lý Phô tỉnh Cửu Giang. Có một người đàn ông mặc chiếc áo choàng trắng, đội chiếc mũ vải màu xám, đi giày đen vượt lên hàng đầu bước ra khỏi máy bay gặp Văn phòng tổng hợp

của Ủy ban Trung ương (CPC) Dương Thượng Côn, cùng phó thống đốc tỉnh Giang Tây Ôn Đông Hưng đang ở bên cầu thang máy tiếp đón nồng nhiệt chào mừng sự xuất hiện của Hồ. Hồ Chí Minh không một chút ngạc nhiên dùng ngôn ngữ Hán nói: *"Thực sự không biết dùng lời nào đa tạ lịch sự của quý bạn, xin gửi đôi lời thăm sức khỏe đến gia đình, Tôi làm cho quý bạn phải bận rộn"*. Dương Thượng Côn với đôi tay lịch sự đáp: *"Chúng tôi nhận chỉ thị của Chủ tịch Mao, Thủ tướng Chu Ân Lai đến đây đón tiếp đồng chí Hồ, bởi đồng chí không khác một ngọn núi cao của Việt Nam"*. Dương Thượng Côn cố tình đi song đôi, giới thiệu với Hồ Chí Minh một cán bộ trẻ đương chức Phó Giám đốc truyền thông tại Lư Sơn, đồng chí tên Trình Tiên Hỷ (Cheng Xianxi) công tác đặc biệt tư vấn của Hồ tại Hội nghị Lư Sơn. Hồ Chí Minh cùng Trình Tiên Hỷ nắm tay trìu mến nói: *"Đảng cung cấp cho tôi một người bạn tốt, cảm ơn bạn"*. Hồ rất vui mừng siết chặt đôi bàn tay Trình Tiên Hỷ.

Dương Thượng Côn lái xe đưa Hồ Chí Minh chạy đến Cục Quản lý Lư Sơn (Lushan) nghỉ ngơi, ăn trưa tại ký túc xá Cửu Giang, mặc khác Dương Thượng Côn, Ôn Đông Hưng đi ký nhận biệt thự sẽ trở lại đón Hồ Chí Minh, mọi người hy vọng càng sớm càng tốt, sau đó ngay lập tức Dương Thượng Côn gặp Mao Trạch Đông, Lưu Thiếu Kỳ, Chu Ân Lai báo cáo Hồ Chí Minh đã đến. Trình Tiên Hỷ đi theo Hồ Chí Minh tạm trú tại biệt thự số 394. Nhân viên biệt thự, nhân viên phục vụ tập trung tại cửa ra vào chào đón Hồ, ông ta vẫy tay chào mọi người. Hồ nhìn xung quanh một chút, thỉnh thoảng bật ra tiếng kêu lên: "biệt thự xinh đẹp". Đây là một biệt thự sang trọng, kiến trúc theo lối Mỹ rất lãng mạn, những lớp cấu trúc vật liệu đá từ phía Đông đến phía Tây, được xây dựng vào năm 1915. Mặt tiền Villa chính là hình chữ nhật, bên trái hình một góc cong, cho thấy một dòng tuyến lấp lánh. Đi dạo phía trong Villa cảm thấy có những tiết tấu tinh tế của những loài hoa rất sinh động. Hồ Chí Minh vui vẻ vào bên trong biệt thự, nhìn Đông nhìn Tây, rất hài lòng nơi tạm trú.

Đêm đó những người bạn cũ đến thăm Hồ, gồm có Lưu Bá Thừa, Diệp Kiếm Anh, Dương Thượng Côn, La Chí Tường, Dương Thượng Khuê (Yang Shangkui), Thiệu Thúc Bình (Shao Ping), Phương Chí (Chronicles), Ôn Đông Hưng, trước đây họ đã từng hoạt động chung tại Đảng bộ tỉnh Giang Tây, nay Hồ về đất tổ được bạn bè tiếp đãi nồng hậu, đặc biệt Diệp Kiếm Anh gọi tên tộc "Hồ Tập Chương". Dương Thượng Côn nói với Hồ Chí Minh:

- Rất đặc biệt, Chủ tịch Mao, Thủ tướng Chu Ân Lai sắp xếp thời gian vào buổi sáng ngày mai sẽ gặp gỡ đồng chí Hồ Tập Chương tại "Villa Hoa Kỳ". Sau khi gặp

những cán bộ cao cấp đã sống gần nhau lâu năm tình đồng chí "thâm giao chí cốt" lòng ai cũng phấn khởi, Hồ đôi lời chúc "Chủ tịch Mao vạn thọ vô cương".

Sáng ngày 27 tháng 7, xe hơi đến đón Hồ Chí Minh và Trinh Tiên Hỷ (Cheng Xianxi) cùng đi đến biệt thự "Beauty Cottage" vào gặp Mao Trạch Đông. Ban đầu biệt thự "Beauty Cottage" tại Lộc Sơn của Tưởng Giới Thạch (Chiang Kai-shek), cảnh quang trang trí vườn hoa, non bộ, sân trước điêu khắc chân dung Tưởng Giới Thạch trên một tảng đá lớn, có ý nghĩa hai nhân vật Tưởng Giới Thạch, Mao Trạch Đông chia tay cuối cùng vào tháng 8 năm 1948. Mao Trạch Đông cũng rất thích biệt thự này theo phong cách kiến trúc người Anh. Năm 1959 và 1961, Đại hội tại Lộc Sơn, Mao Trạch Đông cũng thích ở biệt thự "Beauty Cottage" nó đã trở thành biểu tượng của nhà lãnh đạo hàng đầu Trung Cộng.

Trinh Tiên Hỷ hướng dẫn Hồ Chí Minh đi lên đồi thông băng qua khu vườn vào đến bên trong biệt thự gặp Mao Trạch Đông, Chu Ân Lai đang ngồi chờ Hồ Chí Minh, đầu tiên Mao tiếp đón quàng đôi tay ôm lấy đôi vai của Hồ ghì vào người và hai đôi má tỏ vẻ âu yếm. Hồ Chí Minh vui sướng thể hiện tình cảm đối với Mao một chân thành sâu sắc. Nhớ lại những năm 1925, Hồ Chí Minh mới gặp Mao đã được Chu phối trí hoạt động trong các tầng lớp người Việt Nam tại Quảng Châu, ngay sau đó, Hồ cướp quyền tổ chức lập ra "Phong trào nông dân" chủ đích chống Nhật Bản và Pháp trên đất Trung Quốc, Hồ luôn luôn xem trọng tư tưởng chính trị của Mao Trạch Đông, sau này ông đem nó ra áp dụng cho Việt Nam.

Sau cái ôm nhau mãnh liệt của Hồ đối với Mao, Chu Ân Lai, đến lượt Đặng Tiểu Bình, Lý Phú Xuân (Li Fuchun), Thái Sướng, mọi người trìu mến gọi ông là anh trai Hồ, những người này Hồ thường xuyên trao đổi lý thuyết Mao-Mác-Lênin, từ đó khám phá đường cách mạng Trung Quốc. Năm 1924, Chu Ân Lai làm giám đốc Cục chính trị Học viện Quân sự Hoàng Phố, đến năm 1925, Chu Ân Lai và Đặng Dĩnh Siêu tham dự đám cưới của Lý Thụy tại Quảng Châu họ đã biết nhau nhiều thập kỷ, họ thường đóng kịch trước xã hội giả tình bạn sâu sắc. Mao Trạch Đông, Chu Ân Lai, Hồ Chí Minh đi vào phòng khách của biệt thự, Hồ Chí Minh, thấy cái gì cũng lạ, đẹp mắt trường hợp cuốn sách Mác-Lênin mạ vàng bên cạnh hội trường, trước mặt có đôi giày chạm khắc ngà voi rất tinh vi, đứng một thời gian dài chiêm ngưỡng dinh thự, Hồ cho rằng tráng lệ nhất thế giới.

Người quản trị Villa giới thiệu Hồ làm quen chuyên gia đồ cổ Bảo Sơn, ông cho biết rễ cây dài 1,2 mét, toàn bộ bằng ngà, không chỉ cảnh quang, tháp ngà, cây cỏ, ngoài ra còn có nhiều loài động vật tàng hình. Đây là gốc rễ của thế giới thủ công

mỹ nghệ ngà voi hiếm thấy. Tháng 2 năm 1942 Tưởng Giới Thạch đi thăm Ấn Độ, lãnh đạo phong trào giải phóng dân tộc Ấn Độ Mahatma Gandhi, Nehru tặng cho Tưởng Giới Thạch. Nghe giới thiệu với sự quan tâm rất lớn để xác định động vật điêu khắc bằng ngà, Hồ Chí Minh phát hiện thấy hai con khỉ và một con hổ tuyệt đẹp. Mao Trạch Đông không thể nhịn cười nói: *"Bạn nhìn xem con khỉ và con hổ, tôi là người một nửa khỉ khỉ, nửa còn lại khỉ hổ, cho phép bạn tự tin"*.

Trong phòng khách nhộn nhịp mọi tiếng cười nòng nhiệt, theo thời gian đến gần trưa, Mao Trạch Đông, Chu Ân Lai, trò chuyện thân mật, hài lòng nhất mẫu chuyện sau lớp da mặt của "Hồ Tập Chương", ông nói tiếp: Chúng ta khai thác được nhược điểm của người Việt Nam chủ ý chống Pháp-Nhật không để lòng tìm hiểu bên trong sự kiện cách mạng, nhờ vậy chúng ta đưa vào luồng gió độc đáo "mùa Thu" theo chiêu bài cách mạng Cộng sản, từ đó mở được cánh cửa lớn vào Việt Nam cho đến nay vẫn an toàn không một khám phá nào cản trở chúng ta đi, tiếp theo chúng ta chú trọng đến việc bóc gỡ các tổ chức phản cách mạng của người Việt Nam.

Mao Trạch Đông cho rằng: Dĩ nhiên chính trị có lúc thăng trầm theo thời cuộc, đôi khi "cứng rắn và mềm mại" chúng ta bám rễ sâu vào dân tộc tính của họ, đó là con thuyền của đồng chí Hồ ra biển lớn. Lưu Thiếu Kỳ, Chu Đức đến đúng lúc chuẩn bị ngồi vào bàn tiệc. Khi nhập tiệc, Mao Trạch Đông mời Hồ Chí Minh ngồi vào vị trí chỉ định, Mao Trạch Đông vẫy tay nói:

"Hôm nay, chúng ta là anh em, gặp nhau cùng ăn một bàn, tôn trọng người lớn tuổi, chúng tôi nhường hàng thâm niên ngồi trước, Chu Đức nhiều tuổi đời nhất, ngồi đầu tiên; Mao Trạch Đông, Hồ Chí Minh hơn 3 tuổi, ngồi xuống bên cạnh Chu Đức, Lưu Thiếu Kỳ, Chu Ân Lai nhỏ hơn so với một vài tháng, ngồi phía dưới.

Mọi người cùng cười, ăn uống thân mật. Mao Trạch Đông lấy đôi đũa xoay ngang giới thiệu: "Đây là chim đa đa đặc sản của Lư Sơn, chuyên ăn ếch Sơn Câu Câu, so với các lĩnh vực về lông vũ nó ngon nhất. Chúng tôi trước đây bị bắt tại tỉnh Cương Sơn Hàn Quốc, thường bữa ăn thịnh soạn thế này, đó là những ngày tháng đã qua, cho đến bây giờ tôi vẫn còn nhớ, xin huynh Hồ vui lòng cố gắng dùng, nếu nó làm vui lòng bạn, viên bếp trưởng Phó Hàn nỗ lực chỉ huy nhà ăn, một lần nữa bung đến Mao một khay thịt, mỗi chiếc đĩa dài có vài lát thịt xông khói để trước mặt Hồ Chí Minh.

Hội nghị Lư Sơn chủ yếu gặp nhau trên bàn tiệc, với thực đơn thịnh soạn, Hồ Chí Minh vui vẻ thưởng thức một buổi thịt xông khói HỒ Nam, đây là thực đơn hợp

khẩu vị nhất của Hồ, những miếng thịt tự do vào miệng của kẻ háu ăn không thể từ chối, Hồ ca ngợi: "Thịt xông khói Hồ Nam, do những đồng chí Hồ Nam mang đến cuộc họp", ý của Hồ muốn đả tạc Mao Trạch Đông. Họ biết tính khí của Hồ, không bao giờ chậm chạp lễ mễ trước khối thịt xông khói. Hồ có cái bụng háu ăn từ bé, tuy nhiên ông ta tuyệt đối không ăn thịt xông khói ở Bắc Kinh.

"Đây là thịt xông khói đặc sản Hồ Nam, quý đồng chí Hồ Nam mang đến biếu cho Hội nghị Lư Sơn, tinh thần Hồ sáng khoái trước đĩa thịt xông khói với cái bụng háu ăn của mình luôn luôn nuốt chửng không thể để nước dãi trào bọt ra mép miệng, Hồ chỉ biết ăn trước khi thưởng thức hương vị xông khói. Trên bàn ăn bầu không khí thân mật đưa đến nhiều câu chuyện tung hô đồng chí Hồ nhưng sau lưng có những mặt đau đớn của dân tộc Việt Nam nào ai biết. Sau buổi tiệc trời đã tối, Hồ Chí Minh cùng đi với Trình Tiên Hỷ (Cheng Xianxi) trở về biệt thự. Trên đường đi, Hồ Chí Minh vui mừng, luôn nói về những người bạn thân thiết nhất nay họ đã là những nhà lãnh đạo Trung Quốc.

1 giờ sáng ngày 28, Hồ Chí Minh trên đường về nơi tạm trú, tạt ngang những biệt thự, ông ta truy cập được biệt thự mã số "124", ghé vào gặp Lưu Thiếu Kỳ ngồi uống trà khuya, tiếp tục cuộc đối thoại đến 2 giờ xin cáo từ, trước khi ra về Hồ trao cho Lưu một phong thư khá dày và nói: Tôi nhờ bạn trao tận tay Chủ tịch Mao, vì khi này có quá nhiều người không tiện trình bày, nội dung danh sách khai tử những đảng phái chính trị của Việt Nam.

Trung Quốc thành lập trung tâm huấn luyện Lư Sơn, đào tạo quân sự và chính trị cao cấp cho học sinh Việt Nam, trang bị một số lượng lớn cán bộ, giáo viên, nhân viên phục vụ các dịch vụ cho nhóm trẻ em Việt Nam. Đến mùa Đông do điều kiện lạnh, học sinh Việt Nam khó thích ứng với cuộc sống, sau hai năm tìm được khu vực

cận nhiệt đới, vào năm 1956 toàn bộ nhà trường chuyển đến Quế Lâm. Trường được đặt trong khuôn viên trường Đại học Sư phạm Quảng Tây ngày nay. Nguồn: tài liệu ảnh Huỳnh Tâm. [2]

Buổi chiều, Hồ Chí Minh hỏi Trình Tiên Hỷ: Tôi muốn biết trường học sinh Việt Nam tại Lư Sơn? Trình Tiên Hỷ gật đầu đáp: "Vâng vài năm trước đây có một trường hơn 1200 học sinh Việt Nam". Hồ Chí Minh nói tiếp: Ban đầu, tôi muốn đến đó. Hóa ra trường học Việt Nam tại Lư Sơn do Hồ Chí Minh đầu tư vào những thanh niên sau này phục vụ đảng, Trình Tiên Hỷ nói tiếp: Nghe nói, những họ đã vào trường huấn luyện chính trị quân sự.

Tháng 6 năm 1953, giai đoạn căng thẳng nhất, Hồ Chí Minh muốn đào tạo những khóa sĩ quan vô sản, gửi một số lượng lớn thanh thiếu niên đi học chính trị quân sự tại Trung Quốc, ông đã viết thư cho Quân Ủy Trung ương Trung Cộng (CPC) và Chủ tịch Mao Trạch Đông, yêu cầu tiếp nhận họ vào một số trường quân sự, đặc biệt thành lập trường cán bộ cho trẻ em Việt Nam. CPC Trung Cộng lúng túng, tuy nhiên khắc phục cũng được hoàn tất, trong lúc chiến tranh Triều Tiên vẫn còn đang khó khăn. Mao Trạch Đông lấy quyết định đồng ý yêu cầu của Hồ Chí Minh. Ngay sau đó, Ủy ban Trung ương CPC đã thành lập một trường học cho các cán bộ trẻ của Việt Nam tại Lư Sơn Giang Tây. Vào tháng 6 cùng năm đó, Bộ trưởng Bộ Giáo dục Nguyễn Xuân Việt quyết định ký kết thành lập một "trường thiếu niên Việt Nam Lư Sơn Giang Tây Trung Quốc". Vào cuối tháng 8, tiếp nhận đào tạo hơn 1.200 trẻ em Việt Nam với số tuổi từ 9 đến khoảng 15.

Học sinh Việt Nam sống riêng biệt ở đây, theo học giáo trình như trường "Mỹ". Hồ

Chí Minh cùng đi với Trình Tiên Hỷ đến xem kiến trúc lối Mỹ, mặc dù nổi tiếng cổ kính, nhưng nó là miền núi có từ năm 1895 trước đây hơn một trăm năm. Lư Sơn bắt đầu, xây dựng, phát triển bởi những nhà truyền giáo người Anh. Nguồn: tài liệu ảnh Huỳnh Tâm.

Trình Tiên Hỷ nói với Hồ Chí Minh: Lư Sơn có hàng trăm biệt thự được xây dựng nhiều nhất vào năm 1921, trong những năm qua có hàng ngàn người nước ngoài viếng thăm. Mỹ cũng đã thành lập một trường học đặc biệt ở đây, có thể chứa hàng trăm sinh viên. Trình Tiên Hỷ nói tiếp, tòa nhà sáu tầng là của Tưởng Giới Thạch đích thân chọn địa điểm, xây dựng và trực tiếp xem xét các bản vẽ kiến trúc sư, được xây dựng vào năm 1936, chủ yếu là để kiểm soát Lư Sơn, có thể chứa khoảng bảy hoặc tám trăm người sinh sống ở đây, có lúc học sinh Việt Nam cũng ở đây.

Hồ Chí Minh thăm viếng từng biệt thự Lư Sơn, gật đầu, nói: *"Nhân dân Trung Quốc là một trợ giúp lớn cho cách mạng Việt Nam, nhưng đưa trẻ Việt Nam sau này là tương lai trụ cột của Trung Quốc, họ sẽ không bao giờ quên Lư Sơn"*.

Hồ Chí Minh vừa kết thúc một ngày du ngoạn, thăm những kiến trúc Lư Sơn, bỗng nghe có tiếng một người đàn ông gọi "Bác", bằng ngôn ngữ Việt Nam. Trình Tiên Hỷ giới thiệu:

- Anh Nguyễn Văn Nhơn người Việt Nam sĩ quan nổi tiếng quân báo của Bát Lộ Quân công tác Lư Sơn.

Hồ Chí Minh có một chút thời gian không thể không ngạc nhiên, thấy một người đàn ông trung niên đến bên mình, không kích thích lắm bởi người Việt, nếu như người Tàu nói tiếng Việt vẫn thích hơn, nói: "Xin chào, "Bác" có thể nhìn thấy tại Lư Sơn này có nhiều người Việt trong lòng hạnh phúc hơn".

"Hồ Chí Minh mỉm cười và hỏi tiếp: Người được sinh ra vào năm nào, từ đâu đến đây?"

- Thưa "Bác", con sinh năm 1937. Đi theo tiếng gọi của Bác để tránh đói lại có cơm ăn áo mặc, "Bác" xin cho chúng con gia nhập quân đội Trung Quốc vào năm 1954, năm ấy rất nhiều đợt đi Vân Nam, chuyến của con đi cuối cùng hơn 642 thanh niên, quê con tiếp giáp Hà Giang và tỉnh Vân Nam.

Con có về quê công tác được mấy lần, trong cuộc chiến tranh bí mật vận chuyển một số lượng lớn những vũ khí, quân nhu và vật liệu từ Trung Quốc vào Việt Nam

chống Nhật Bản. Tháng 10 năm 1955, quân Nhật chạy trốn vào lãnh thổ của Trung Quốc, Quân đội Bát Lộ Quân ở Sơn Đông đón đánh chúng tơi tả. Con bị thương nặng, được đưa về dưới chân núi Lư Sơn tại bệnh viện PLA 171 để điều trị phục hồi chức năng, từ đó con làm việc tại Lư Sơn cho đến ngày nay, bây giờ Lư Sơn phát triển, xây dựng quản lý hậu cần quy mô lớn.

Sau khi Hồ Chí Minh lắng nghe, gật đầu vui vẻ nói với anh ta: *"Nhân dân Trung Quốc là anh em của nhân dân Việt Nam, được nhà nước Trung Quốc giúp đỡ nhiều lắm, sự khác biệt cho sự nghiệp giải phóng và xây dựng kinh tế cho Trung Quốc có phần của bạn tạo ra, Tôi rất vui vì bạn nhận Trung Quốc là đất nước quê hương của mình, hãy hãnh diện làm việc chăm chỉ phục vụ nhân dân Trung Quốc cũng như đang phục vụ cho nhân dân mình bởi tất cả là một quê hương"*. Nguyễn Văn Nhơn hào hứng nói: "Tôi nhớ "Bác", và tuân lệnh phải làm việc chăm chỉ, tận dụng tốt! thực hiện tốt, báo cáo với Bác tốt". Hồ Chí Minh vui vẻ chụp ảnh chung với Nguyễn Văn Nhơn.

Đã bảy ngày Hồ Chí Minh ở Lư Sơn nhận nhiều niềm vui, miệng luôn luôn mỉm cười, nhưng Trình Tiên Hỷ cũng đã nhìn thấy đôi lông mày của Hồ Chí Minh thường nhíu lại, chăm chú suy nghĩ, đó là ngày 29 tháng 7. Kèm theo ý của Hồ Chí Minh cũng thích đi chơi Tú Phong Lư Sơn. Tú Phong Lư Sơn có danh lam thắng cảnh Lý Bạch Ngâm Vịnh (Li Bai chant). Thác nước phía Đông Nam là một danh lam thắng cảnh của Lý Bạch Ngâm Vịnh, thác đầu tiên giống như một cái lư hương tên gọi Hương Lô Phong (Hyangnobong) nó còn có hình thù đỉnh cao đôi thanh kiếm đối đầu, và cao điểm Hạc Minh (Heming), nơi hội tụ của những kỹ nữ.

Những vệ thần đàn đúm của Hồ Chí Minh đang trời dậy, chắc chắn thể hiện hết vốn, ông say sưa với kỹ nữ xinh đẹp dưới suối Kỳ Sơn. Tâm thần của Hồ tăng nhiệt, cởi giày, vớ vải, chân giò cuộn gió, ngâm chân cùng kỹ nữ cảm nhận được những ngày đầu tiên trong đời đã hưởng hết mùa xuân mát mẻ, mặt đối mặt trên mình dưới thác nước ôn tuyền, ông lớn tiếng hô vang *"Ta chia tay đời này không có đảng, ta cùng nắng ấm với hương nồng ở cùng Sinh Tử Yên, thác nước chảy quyện hết lòng dầy reo Tiên Xuyên (Maekawa). Thác nước cao ba ngàn (3000) feet, (tam thiên xích) nghi lòng ngân hà đã hết chín ngày của ta, ôi trôi nhanh quá, đôi chân nghi đến đây là hết một đời người sao nhỉ ?"*. Những vệ sĩ, đồng nghiệp tình báo, y tế và các nhân viên phục vụ bị nhiễm bệnh cảm bởi Hồ quá đắm đuối cuộc chơi bất tận. Hồ Chí Minh bỗng giật mình, đôi mắt ngó đồng nghiệp gián điệp Hồ Đề "nguyên danh hồ bách xương, hựu danh hồ bắc phong", tuy Hồ Đề có những quan điểm khác với Hồ Chí Minh nhưng cùng thích chiêm ngưỡng mọi sự đẹp trên đời này.

Hai gián điệp nổi tiếng nhất của Trung Cộng, Hồ Chí Minh sống ở Việt Nam, Hồ Đê sống ở Bắc Triều Tiên. Nguồn: tài liệu ảnh Huỳnh Tâm.

Buổi sáng ngày 01 tháng 8, Quân đội Giải phóng nhân dân Trung Quốc, Đại hội lần cuối, cuộc họp bắt đầu căng thẳng giữa Mao Trạch Đông, Lưu Thiếu Kỳ, Chu Đức, Chu Ân Lai. Buổi chiều chỉ đơn giản là chia tay, đặc biệt có những nữ giới tham dự đại hội, gồm Đặng Dĩnh Siêu (Yingchao), Khang Khắc Thanh (Kang Keqing), Thái Sướng (Cai Chang), Vương Quang Mỹ (Wang Guangmei), Vương Vinh Hoa, phu nhân Lưu Bá Thừa (Bà Liu Bocheng) nhà khách và một số phụ nữ khác tham dự ăn mừng ngày Đại hội quân đội Trung Quốc. Mỗi buổi họp đều đọc câu thần chú "Chúng ta là anh chị em, nói chuyện thân mật". Tại bữa ăn tối, Hồ Chí Minh xin uống một vài ly rượu vang. Đặng Dĩnh Siêu kháy đều bắt buộc Hồ Chí Minh hãy tuyên thệ, không giải phóng được miền Nam Việt Nam sẽ không bao giờ cho kết hôn với kỳ nữ Lưu Bá Tĩnh. Hồi đáp: "Thời gian tới sẽ có tin mừng, tôi hy vọng mọi người uống được rượu cưới". Hồ Chí Minh miệng cười, nói tiếp: "Cướp được miền Nam Việt Nam, phải yêu cầu quý bạn uống rượu cưới của tôi". Sau khi tất cả các phụ nữ để lại nhiều kỷ niệm Lư Sơn, đặc biệt nhiều nhà lãnh đạo muốn truy cập Lư Sơn có ý quản trị quan điểm Hồ Chí Minh, cũng nhân dịp này yêu cầu Hồ xem Việt Nam một phần Lư Sơn.

Hồ Chí Minh cùng điệp viên Trình Tiên Hy thi nhau cá độ Billiards tại Câu lạc bộ Long Tân Lư Sơn. Nguồn: tài liệu ảnh Huỳnh Tâm.

Hồ Chí Minh an nhàn hết mùa Xuân với khí hậu Lư Sơn ấm áp, phục vụ chu đáo hiếu khách, môi trường đẹp, dễ chịu, phong phú, hòa hợp di sản văn hóa Đông-Tây. Đặc biệt chính quyền Lư Sơn là một người Việt Nam có tên Nguyễn Hà, vài năm trước đây ông ta làm việc cho trường thanh niên Việt Nam. Hồ Chí Minh sẵn sàng đồng ý đề nghị Nguyễn Hà nhanh chóng phụ trách văn phòng học vụ của trường.

Ngày 26 tháng 7 năm 1959, Hồ Chí Minh bí mật đến Lư Sơn cho đến nay vẫn còn lưu trong trại khóa Hoa Nam và nhà nước Trung Cộng chưa công bố tiểu sử của một công thần họ Hồ. Chính quyền Lư Sơn tiết lộ bộ sưu tập Hồ Chí Minh đang lưu và triển lãm tại Bảo tàng Viện Giang Tây [3]. Lư Sơn nơi hẹn của những nhà lãnh đạo Trung Cộng, Hồ Chí Minh là một trong những thành viên được công nhận "tình đảng và tình anh em".

Tú Phong thị trấn núi có nhiều vách đá, người đi người đến khắc thơ để lại lưu danh. Hồ Chí Minh tự tin thư pháp thu phong không bỏ lỡ cơ hội viết vào một tảng đá lớn tên tuổi Tàu "胡志明" (Hồ Chí Minh). Ông bỗng nhớ quan sát có tên tuổi nhà Thanh Hoàng đế Khang Hy, và hoàng tử Dận Nhung (Yin Reng) những dòng chữ của triều đại các vì vua, thấy những bản khắc Thư pháp của nhà Đường, Tống Yên Chen, Mi Fu, Su, Hoàng Tin và Vương Dương Minh, thỉnh thoảng gật đầu cao ngạo tuyệt trần, thế mới biết Thư pháp của Hồ Chí Minh ngang tầm loài kiến hội, chưa hết còn những tảng đá đồ sộ khắc "Laugh hát rock" (bài ca Tiểu Đê Nham Hiểm-笑啼岩), một số từ Hán khó hiểu, khi Hồ hỏi các quan chức văn hóa địa phương được trả lời vách đá "Long Tân". Giới chức địa phương nói tiếp, đó là bài

ca "Cười hát rock", tác giả là người Hàn Quốc có tên là "Lý Trữ Trai" (Li Ning chay) rất yêu nước trước khi chết để lại bài này trên vách đá. Sử viết đất nước Hàn Quốc bị sát nhập vào Trung Quốc, quan chức cấp cao Trung Quốc lưu đày "Lý Trữ Trai" đến Tú Phong và ông chết ở nơi này, những bi kịch từ đất nước đến con người yêu nước, bất luận mọi giới, nghĩ rằng nhà nước muốn xinh đẹp phải có lòng dân mới thanh bình.

Một ông lão từ trong vách đá cười Hồ: Người quân tử làm cách mạng cho muôn dân không thể trước mặt tô son trát phấn để rồi che dấu sau lưng muôn ngàn sự dối trá tồi hèn, khi nhận biết cái oán ấy ghi vào lịch sử, vì vậy có danh hiệu đặc biệt của ba ký tự "Hát cười khóc" bởi danh sĩ Lý Trữ Trai lưu truyền mãi mãi. Hồ Chí Minh tự thẹn lòng, tuy nhiên ước chi cướp được bản nhạc "Hát cười khóc" trên đá đem về làm của riêng, như đã từng cướp tập thơ "Nhật ký trong tù". Hồ vừa tiếc nuối vừa lắng nghe đá "Hát cười khóc" cảnh hiện ra để Hồ soi gương hay Hồ im lặng học cách làm người, thời gian dài du hý tại Lư Sơn đã đủ một nụ cười tắt dần từ khuôn mặt đầy gân guốc Tàu chằng chịt trên mặt Hồ, nó đã lộ ra con người bất lương không trung thực. Đã là người muôn mặt làm thân bán nước, điều này Mao cũng đã báo động trước thiên hạ, bởi vô nhân thiếu đạo đức, đúng không sai Hoa Nam ở trong trùm Hồ. [4]

Huỳnh Tâm

danlambaovn.blogspot.com

Tham khảo:

[1] http://www.360doc.com/content/14/1228/18/12343904_436414357.shtml

[2] http://www.akjunshi.com/n/20121119/15360_6.html

[3] 胡志明作为珍贵藏品仍悬挂在庐山博物馆展厅里. (hồ chí minh tác vi trân quý tàng phẩm nhưng huyền quái tại lư san bác vật quán triển thính lí).

[4] http://www.360doc.com/content/14/0907/12/12357962_407612404.shtml

2015-04-18

<http://danlambaovn.blogspot.com/2015/04/ho-chi-minh-mot-gian-iep-hoan-hao-ky-20.html>

Hồ Chí Minh, một gián điệp hoàn hảo - Kỳ 21

Huyền Tâm (Danlambao)

Những con cò hiệu lương quốc Hoa Nam Trung-Việt Cộng.

Mao Trạch Đông ca ngợi Hồ Chí Minh: *"Sau gáy ót của bạn phủ một lớp tóc chứa toàn lực tình báo của ta, phần mặt trước hình ảnh của một tu sĩ ngày xanh đêm Đỏ, miệng hiện lương tâm chứa độc tố, râu thép gián điệp Hồ nguy hiểm thật"*. [1]

Trung Cộng vinh danh Hồ Chí Minh thành công xuất sắc nhiệm vụ thiêng liêng của đảng tại Việt Nam. Tập ảnh Hồ Chí Minh 1974 xuất bản Bắc Kinh. Nguồn: Tài liệu Huyền Tâm.

Người ta tìm được trong quá khứ có nhiều người cùng hoạt động mang tên Hồ Chí Minh qua dấu tích bằng chứng trên 320 bút danh trong một huy hiệu vải do bà Đặng Dĩnh Siêu thận trọng bảo quản, hàng đầu chữ Trung Quốc đọc từ phải sang trái: Cấp CPC bí số 11; tên Hoa Nam của Hồ Chí Minh đại diện Việt Minh; tiếp theo nhìn thấy dòng đầu từ phải sang trái, Bát Lộ Quân bí danh Hạ Long Địch, bí số 120 của Hồ. Một cách khác chỉ cần gọi "trung thực", xuất hiện mã số của đơn vị Hồ đang công tác.

Tất cả bí mật của Hồ Chí Minh nằm trong mảnh vải có ký hiệu 120 [2]. Nguồn: Tài liệu Huỳnh Tâm.

Súng Mauser "9" được gọi là "màu đỏ chín", cũng để cảnh báo rằng khẩu súng này được sử dụng đạn cỡ nòng 9mm, nhắc nhở người dùng không nhầm lẫn các viên đạn súng Mauser 7.63mm. Khẩu súng "9" không thể dùng sai lầm đạn sẽ gây thảm họa, người dùng nó thường trả giá bằng những mạng sống. Hồ Chí Minh không thể đánh lừa người dân con số "chín đỏ", cũng có thể nó đã lấy "chín" mạng sống của những nhà cách mạng Việt Nam, đó là ai? Đây không phải là một con số trò đùa, tại sao ông ta có quá nhiều mâu thuẫn với bản thân của mình, chỉ vì những viên đạn sát nhân của Hoa Nam!

Sau khi bí danh Hạ Long Địch rời khỏi Bát Lộ Quân với bí số 120 của Hồ Chí Minh, ngày lên đường đến Việt Nam Hồ Chí Minh mang theo bên mình khẩu súng Mauser, khi cướp được chính quyền miền Bắc ông khắc vào báng súng ký hiệu 9 đỏ. [3] Nguồn: Tài liệu Huỳnh Tâm.

Hồ Chí Minh thủ lĩnh nhóm tình báo Hoa Nam. [4]

Tháng 10 năm 1940, Hoa Nam thành lập một số tổ chức cách mạng tại Quế Lâm. Đó là Giải phóng độc lập Việt Nam, Giải phóng Liên đoàn Quốc gia Việt Nam, Liên minh Cách mạng độc lập Việt Nam, trong số người đó có bí danh Lâm Bá Kiệt (Phạm Văn Đồng). Thực chất mối quan hệ những hoạt động của nhóm cách mạng trên, phản ánh lịch sử của Trung Quốc. Thời đó không có bài báo nào thảo luận, hay loan tải thông tin sơ bộ về những cái nhìn tổng quan. Một tổ chức khác bí mật thành hình, tên đầy đủ (Việt Nam độc lập đồng minh hội) viết tắt "Việt Minh" văn phòng tại Canton Quảng Đông. Lần đầu tiên Hoa Nam trá hình thành lập nhóm cách mạng chống Pháp-Nhật, đồng thời chuyển đến miền Bắc Việt Nam một Liên đoàn Việt Minh. Hoàng Văn Hoan nhớ lại có một bài viết của Hồ Học Lãm ở Quế Lâm đã viết: " ủng hộ sự độc lập của Liên minh Việt Nam", sau này người ta cố ý cầm nhầm cho rằng của Hồ Chí Minh.

"Việt Minh" thực hiện mọi thủ đoạn dựa vào các đối tượng uy tín đang hoạt động như Hồ Tùng Mậu thủ lĩnh liên hội Việt Nam Thanh Hóa, Phục Hưng Việt Nam, Đảng Độc Lập đã nộp tờ khai hoạt động tại sở Nội vụ Nam Kinh, ảnh hưởng Quốc Dân Đảng. Một sự sai lầm lớn những tổ chức trên để Hồ Chí Minh thao túng và cướp lấy tinh thần ái quốc của người Việt Nam sống tại Trung Quốc. Từ những mưu toan đó đưa đến Hồ Chí Minh cướp nước Việt Nam dưới sự hỗ trợ của bàn tay Hoa Nam Trung Cộng. Sau khi cướp được chính quyền Hồ Chí Minh vận dụng mọi điều kiện đào tạo những thế hệ Hoa Nam ẩn mình trong bộ máy BCT/BCH TƯ Việt Cộng. Do đó người ta giải mã: Bí mật Hoa Nam đào tạo tình báo Việt Nam tại Trung Quốc. Thủ lĩnh Hoa Nam họ Hồ báo cáo lên Mao Trạch Đông: "Hồ Quang đã tiếp nhận được chỉ thị của đồng chí, trước nhất chống quân xâm lược Nhật Bản, và thực dân Pháp, nhất định đánh đuổi họ ra khỏi Việt Nam, tất nhiên đất nước này thuộc về chủ quyền của đảng ta. Thời cuộc đã vào tay, nay tạm sử dụng "tình hữu nghị Trung-Việt Nam sâu sắc, tình đồng chí và tình anh em", dùng ngoại giao công nhận Việt Nam độc lập". [5]

Đến năm 1965, nhiều người đã đổ xô vào văn khố Bộ Ngoại Giao truy cập hồ sơ gián điệp họ Hồ, nhưng không thể nào tìm được "Trường thiếu niên Việt Nam Lu Sơn" bởi còn thuộc Hoa Nam quản lý. Đến năm 2000, chúng tôi kiên nhẫn truy cập trong những tập tin kín có liên quan đến một phần đáng kể của Hoa Nam Trung-Việt lưu giữ những tài liệu bí mật từ năm 1945-1976. Điều này được hiểu có tổng cộng 32.192 tài liệu lưu trữ trong nguồn, chỉ mở tỷ trọng 0,5%, các tài liệu lưu trữ của Bộ Ngoại giao, tuy nhiên vẫn khóa mã, cho nên phần lớn không thể khai thác hết, tài liệu đó vẫn còn một con số ẩn hứa hẹn về con người Hồ Chí Minh muôn mặt rất nguy hiểm. Nói thế bí mật cũng có ngày rò rỉ tự nhiên theo năm tháng.

Đúng lúc có một viên sở, phụ trách hồ sơ lưu trú học sinh Hoa Nam người Việt, trao cho chúng tôi tập tin rất thực tiễn, đính kèm hướng dẫn mở "giải mã". Buổi đầu Hoa Nam người Việt sinh hoạt dưới hình thức Hồ Chí Minh bảo trợ và lãnh đạo. Sở tình báo và di trú Trung Cộng bảo lãnh họ, hướng dẫn học tập theo hồ sơ phát biểu trong nội bộ, tìm hiểu điều tra báo cáo, hồ sơ đàm phán, ghi âm trao đổi điện báo, ghi đầy đủ các cuộc tranh luận về ý thức hệ Trung-Việt Nam giữa hai bên qua những sự kiện lớn v.v.... Trong đó có một tài liệu được giữ bí mật về "Trường thiếu niên Việt Nam Lư Sơn" và bản phân tích từ phía Trung Cộng.

Chú ý nhất hai hồ sơ nổi cộm của nguồn Hoa Nam:

1 - Hồ Chí Minh bí mật tuyển chọn trẻ em mồ côi, tiêu chuẩn trung bình 9 đến 15 tuổi, không nguồn gốc xuất xứ. Sơ đẳng nhất các em phải đọc "nhật tụng" thay cho thánh kinh "Công đức Bác" vào buổi sáng và tối: *"Bác Hồ hơn mẹ hơn cha / Ôn cao nghĩa cả bao la biển trời / Bác Hồ như núi Thái Sơn / Bác Hồ như nước, như non / Bác Hồ như ánh sao trời / Bác Hồ là vị Cha chung là sao Bắc Đẩu, là vừng thái dương / Ôn dày sánh đất, đức cao sánh trời / Công ơn Bác như trời cao, biển rộng / Chúng con vượt đỉnh đèo cao / Chúng con khuya sớm chuyên cần / Từng trang giáo án thấm lời Bác khuyên"*. Bài kệ này của tác giả Hồ Đê.

Kết quả thu dụng được 1200 thanh thiếu niên, chuyến đầu tiên lên đường đến Lư Sơn Trung Quốc vào ngày 19 tháng 4 năm 1950. Hồ đích thân điểm danh từng thiếu niên, họ được huấn luyện theo qui tắc nhất định học tập đào tạo trở thành thế hệ Hoa Nam thứ hai (2). Và tiếp theo sau đó đào tạo Hoa Nam truyền thống.

Biểu tượng của "Trường thiếu niên Việt Nam Lư Sơn. "Tình hữu nghị giữa nhân dân hai nước Trung-Việt muôn năm" (10.000). Tại địa chỉ này, Trung Cộng đã đào tạo trên 7000 gián điệp cung cấp cho Việt Cộng từ năm 1959-2023. Nguồn: Tài liệu Huỳnh Tâm.

2 - Sau khi hoàn tất việc đào tạo của "Trường thiếu niên Việt Nam Lư Sơn", ưu tiên cho thí sinh trúng tuyển kiểm tra môn Chính trị, Quân sự, sau đó thi những môn phụ, Trung văn, Pháp Luật, Kinh tế, Lịch sử, Báo chí, Giáo dục, Giáo dục Kỹ thuật, Tâm lý, Ngoại Ngữ, Văn khoa, Văn học Nghệ thuật, Thể dục, Số học, Khoa học, Vật lý, Khoa Hóa, và khoa sinh vật học. Họ trở lại Việt Nam tư cách cán bộ cao cấp, lót vào những ban ngành công sở của đảng và nhà nước, công tác chính làm gián điệp. Tất nhiên họ trở thành cột xương sống của chế độ Cộng sản. Trong số họ có người được hưởng song đảng, song tịch theo qui chế lương quốc Trung-Việt Nam. Đợt đầu về nước có nhiều người giữ địa vị cán bộ quan trọng trong đảng và nhà nước. Trong số họ có năm (5) Ủy viên BCT/BCH TƯ Việt Cộng, 22 lãnh đạo các Bộ của nhà nước Việt Nam, những chính khách Hoa Nam nổi bật nhất trong các bộ ngoại giao, kinh tế, khoa học, học giả, văn học nghệ thuật, giáo sư, trường đảng, tuyên huấn v.v...

Danh sách Hoa Nam đã công bố gồm có Phó Thủ tướng Chính phủ Việt Cộng Vũ Khoan, Bộ trưởng Tổ chức Trung ương Việt Cộng Trần Đình Huấn, Chủ tịch giám

sát Quân ủy Trung ương Việt Nam Vũ Quốc Hùng (Wu Guoxiong), Giám đốc Văn phòng Chính phủ Việt Nam Đoàn Mạnh Kiều, Bộ trưởng Bộ-Trung Quốc Việt Nam, Chủ tịch Hội Luật gia Việt Nam Phạm Quốc Anh (Fan Guoying), Ủy viên Trung ương Đảng, Bộ trưởng Giáo dục, Ủy viên Ban Chấp hành Trung ương Đảng Cộng sản Việt Nam PGS.TS Nguyễn Minh Hiền, Ủy viên Trung ương Đảng, tổ chức Thứ trưởng hạt nhân Nguyễn Đức, Ủy viên Trung ương Việt Cộng, Phó giám đốc của Ủy ban Kiểm tra Trung ương Mạnh Giao (Meng Jiao), Đài truyền hình miền Trung Việt Nam Hồ Anh Dũng, Chủ tịch Hiệp hội Hữu nghị với các tổ chức nước ngoài Vũ Xuân Hồng (Wu Chunhong), Bộ Chính trị Thứ trưởng Bộ Nội vụ, chủ tịch hội ái hữu Trung-Việt Nam Vũ Cao Phan (Wu Pan cao).

Trường Lư Sơn đã đào tạo hơn 6700 gián điệp Hoa Nam, khám phá 27 gián điệp chính khách, và sáu (6) gián điệp Hoa Nam xâm nhập vào Việt Nam đợt 2, thập niên 90 thế kỷ trước họ đã điều hành BCT/BCH TƯ Việt Cộng. Hồ Chí Minh đã từng tuyên bố: "Lư Sơn là nơi đào tạo các cháu trở thành anh hùng xuất sắc nhất của tổ quốc" (Hán). Nguồn: Tài liệu Huỳnh Tâm.

Hồ Chí Minh chính thức lãnh đạo Hoa Nam Việt Nam, năm 1950 ông yêu cầu Trung Cộng thành lập "Trường thiếu niên Việt Nam", và một chi nhánh khác tại Đại học Sư phạm Quảng Tây, Trung Quốc. Lúc ấy thời điểm giai đoạn khốc liệt trong chiến tranh chống Pháp, Hồ Chí Minh lấy quyết định gửi thêm đợt thứ hai

dưới hình thức cán bộ nghiên cứu, cho thấy Trung Cộng đã có chiến lược đào tạo nhân sự xây dựng một chư hầu Việt Nam thông qua Hồ Chí Minh.

Mùa hè năm 1953, Quân ủy Trung ương Trung Cộng (CPC) và Chủ tịch Mao, tiếp nhận báo cáo của Hồ Chí Minh, nội dung: "Tôi muốn chính phủ thành lập một số trường mới trong khu vực phía Nam Trung Quốc, tại đó đào tạo cán bộ trẻ em Việt Nam". Trung Quốc chấp nhận thành lập và được hoàn tất, tuy nhiên thiếu những giảng viên tài năng đức độ "tình đồng chí và tình anh em", Quân ủy Trung ương CPC quyết định yêu cầu Hồ Chí Minh đồng ý tuyển dụng những giảng viên Trung Cộng.

Ngày 09 tháng 7 năm 1953, thành lập những "Trường thiếu niên Việt Nam Lư Sơn" tại Giang Tây Trung Quốc. Ngày 25 tháng 8 năm 1953, đợt đầu thiếu niên Việt Nam đã đến Lư Sơn, vì trở ngại điều kiện học tập, sáu (6) tháng sau trường phân chia thành ba nhóm riêng biệt, chuyển đến những trường Nam Ninh, và trường Dục Tài (Yucui) Quý Lâm Quảng Tây. Trường học dưới sự lãnh đạo trực tiếp của nhà nước Trung Quốc, thực hiện cụ thể bởi các lãnh sự quán Quảng Tây. Phòng liên lạc quốc tế và hợp tác tỉnh Quảng Tây về mặt tinh thần Ủy ban Trung ương (CPC) Việt Nam. Ngoài ra chính phủ Trung Quốc cung cấp miễn phí đời sống hằng ngày ăn ở học tập tại trường, chi phí tiền lương cho giáo viên, một nhóm phục vụ học sinh trên 80 người điều phối công việc sinh hoạt cho học sinh Việt Nam.

Trường Dục Tài được chia thành bộ phận tiểu học và trung học, tổng cộng 1200 học sinh chứa 24 lớp học, cùng thời gian thành lập khẩn cấp ba "Trường thiếu niên Việt Nam Lư Sơn" tại Trung Quốc. Trường Dục Tài có thêm môn khoa học xã hội Trung cấp, Khoa học Tự nhiên. "Trường thiếu niên Việt Nam Lư Sơn" được đào tạo tại Học viện Quân sự Quảng Tây. Sinh viên Việt Nam chủ yếu đào tạo con em liệt sĩ và cô nhi. Chương trình thống nhất sắp xếp phù hợp quy định giảng dạy của Bộ Giáo dục Trung Quốc. Giáo viên Trung Quốc dạy toán học, vật lý, hóa học, lịch sử, địa lý, nghệ thuật, thể thao, âm nhạc, chính trị và quân sự, một giáo viên Việt ngữ do Việt Cộng phụ trách.

Sinh hoạt ngoại khóa, nhiều người thích đọc tiểu thuyết Liên Xô, Liu Hulan, Pavel Korchagin, thích tôn thờ anh hùng của họ. Họ cũng đã hát "Sing Erlang Mountain", "Moscow Nights" và các bài hát khác. Nhà trường tổ chức gặp mặt, văn nghệ một show kịch, trại hè, các cuộc thi thể thao và các hoạt động khác, nhân viên Trung Quốc luôn luôn chịu trách nhiệm an ninh cho học sinh.

Nhà nước Trung Cộng trở thành người bảo mẫu duy nhất cho ba "Trường thiếu niên Việt Nam Lư Sơn", Cơ bản chính phủ Trung Quốc chu toàn mọi dịch vụ trên nhu cầu của sinh viên, trường thành lập một phòng khám đặc biệt, trang bị tối tân với một đội ngũ bác sĩ làm việc toàn thời gian, trường trang bị một xe cứu thương, ngoài ra còn có chuyên gia dinh dưỡng, chăm sóc sinh viên như trẻ em hỏi vú mẹ. Trường Lư Sơn đào tạo những con người gián điệp đặc biệt, tương lai phục vụ Trung Cộng.

Những gián điệp Hoa Nam về lại Lư Sơn Quảng Tây tham dự đại hội trao cờ "thế hệ", họ là những Hoa Nam xuất sắc nhất có nhiệm vụ bàn giao quyền lực tại Việt Nam cho các thế hệ Lư Sơn. (photo1) Thế hệ Lư Sơn thứ 2 ông Trần Đình Huân người đứng đầu Ủy viên Bộ Chính trị, Bí thư, Thường trực Ban Bí thư Ban Chấp hành Trung ương Đảng Cộng sản Việt Nam khóa IX; Đại biểu Quốc hội nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam khóa X, XI. (photo2) thế hệ Lư Sơn 3 Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng, tốt nghiệp "Trường thiếu niên Việt Nam Lư Sơn" Quảng Tây Trung Quốc. Nguồn: Tài liệu Huỳnh Tâm.

Mỗi bữa ăn của sinh viên "Trường thiếu niên Việt Nam Lư Sơn", người phục vụ luôn luôn phải mỉm cười đứng chầu trước bàn ăn như người giữ lúa nuôi gà. Một đầu tư trăm năm (100) của Hồ, tạo ra những con người máy Cộng sản ở lứa tuổi thanh thiếu niên vô tư, Hồ cướp vốn sống của tuổi thơ cô nhi Việt Nam. Chính phủ nhà nước Trung Cộng chăm sóc các em rất chu đáo, chỉ vì con Ong phục vụ tuyệt đối cho đảng Cộng sản.

Bốn thế Hoa Nam được đào tạo tại "Trường thiếu niên Việt Nam Lư Sơn", họ mang một mẫu số chung xác Việt hồn Hán. Nguồn: Tài liệu Huỳnh Tâm.

Những Hoa Nam người Việt tích cực tiêu diệt dân tộc Việt Nam qua nhiều hình thức. Trung Cộng đào tạo những con cò như Nguyễn Thiện Nhân đã từng học tại "Trường thiếu niên Việt Nam Lư Sơn" Quảng Tây. Nay ông viếng thăm trường Lư Sơn với tư cách một Bộ Trưởng Giáo dục đã thi thành nhiệm vụ phá tan nền giáo dục và văn hóa Việt Nam, nhiệm vụ thứ hai ông thay mặt BCT/BCH TƯ Việt Cộng với tư cách Phó Thủ tướng được nhà nước Trung Cộng hhiệt liệt chào mừng Phó thủ tướng Chính phủ Việt Nam dẫn đoàn sang thăm trường", và Chủ tịch Mặt Trận Tổ Quốc Việt Nam, Ủy viên Bộ Chính trị, Chủ tịch Ủy ban Trung ương Mặt trận Tổ quốc Việt Nam với chức vụ này ông buộc toàn dân Việt Nam phải trung thành với đảng. Nguồn: Tài liệu Huỳnh Tâm.

Trung Cộng đào tạo những khúc xương thừa Hoa Nam nhằm mục đích thay lọc hóa máu Việt ra Hán, thực hiện cướp chính quyền miền Nam Việt Nam là chuyện bí mật chưa bao giờ để lộ, chính nó đã tiến hành thay đổi đất nước Việt Nam. Việt Cộng ra sức bảo vệ, cố gắng cải thiện những thành quả. Từ đầu năm 1956. Theo thống 1958, Hồ Chí Minh tổ chức đưa thanh thiếu niên mồ côi xuất ngoại trên 6700 trẻ em, riêng các trường tại tỉnh Quảng Tây tiếp nhận đào tạo hơn 7000 cán bộ trẻ em.

Nhà kỷ niệm trường Lư Sơn tại Quảng Tây Trung Quốc, cuối tháng 8 năm 2003, Ban Tổ chức Trung ương đảng, nhà nước Việt Cộng-Trung Cộng, Bộ Giáo dục, Hội Hữu nghị tổ chức một loạt các hoạt động tại Hà Nội và Quảng Tây để chào mừng kỷ niệm lần thứ 50 thành lập trường Lư Sơn. Tụ tập cựu sinh viên trường cũ hướng về Trung Cộng, gồm những đại diện: Ủy viên ban Trung ương đảng Cộng sản Việt Nam, Bộ Chính trị, Bộ giáo dục, Bộ Ngoại giao, tổ chức hạt nhân, Thanh tra Trung ương, Chủ tịch Hạ viện, Chủ tịch Hiệp hội Việt Nam hữu nghị với các tổ chức nước ngoài, Việt Nam-Trung Quốc Hiệp hội Hữu nghị. [6] Nguồn: Tài liệu Huỳnh Tâm.

Phạm Thị Hoa (Fan Hua) cựu học sinh Lư Sơn nhớ lại, cô nhìn thấy một em trai gù lưng người Trung Quốc len lỏi vào phòng ăn, nhặt những thứ ăn bỏ thừa, lúc ấy trái tim của tôi rất buồn. Cô nói tiếp rằng cuộc sống của trẻ em Trung Quốc vẫn còn quá khó khăn, nhưng chúng tôi đã được bảo vệ ăn no, áo ấm quá đầy đủ trên tất cả các khía cạnh, đó là nhờ vào lòng tốt của "Mao Bá Bá" và "Bác Hồ".

Trần Đình Huấn Bí thư Tổ chức BCT/BCH TƯ Việt Cộng, cựu học sinh "Trường thiếu niên Việt Nam Lư Sơn" Quảng Tây cho rằng: "*Vào thời điểm cuộc sống của người dân Trung Quốc và nhân dân Quế Lâm cũng rất khó khăn, đói lạnh thiếu quần áo để mặc, nhưng chính phủ chăm sóc đầy đủ và giúp chúng tôi có cuộc sống tốt hơn mọi người. Cảm giác này trong lòng của chúng tôi sẽ không bao giờ thờ ơ và luôn luôn nhớ hơn đảng...*"

Huỳnh Tâm

danlambaovn.blogspot.com

Chú thích:

[1] "你邈邈的头发颈背涂层包含我们所有的情报部队, 一个和尚约会之夜绿色红色, 嘴招标良心有毒, 胡子拉碴的间谍钢湖真正的危险在前方图像" (nhĩ lập tháp đích đầu phát cảnh bồi đồ tăng bao hàm ngã môn sở hữu đích tình báo bộ đội, nhất cá hòa thượng ước hội chi dạ lục sắc hồng sắc, chủy chiêu tiêu lương tâm hữu

độc, hồ tử lập tra đích gian điệp cương hồ chân chánh đích nguy hiểm tại tiền phương đồ tượng).

[2] "当时八路军120师师长贺龙的胸章,也是从右往左书写的.只是啥叫"正大",没琢磨明白,是他当时所在单位的代号,番号?反正是证明身份的意思吧".[.http://data.tiexue.net/view/521](http://data.tiexue.net/view/521) (đương thì bát lộ quân 120 sư sư trường hạ long đích hung chương, dã thị tòng hữu vãng tả thư tả đích. chỉ thị 啥 khiêu "chánh đại", một trác ma minh bạch, thị tha đương thì sở tại đan vị đích đại hào, phiên hào? phản chánh thị chứng minh thân phần đích ý tư ba).

[3] http://bbs.tiexue.net/post2_7197059_1.html

[4] <http://wuxizazhi.cnki.net/Search/DLYZ198602008.html>

[5] "当然,瑞典已经收到同志合理的指标,首先抗击日本侵略者,而法国,一些追赶他们了越南,该国属于我们党的主权.时间是在手,这个临时使用"友谊中越深的战友和兄弟情谊",用外交承认一个独立的越南" (đương nhiên, Thụy điển dĩ kinh thu đảo đồng chí hợp lí đích chỉ tiêu, thủ tiên kháng kích nhật bản xâm lược giả, nhi pháp quốc, nhất ta truy cản tha môn liễu Việt Nam, cai quốc chúc vu ngã môn đảng đích chủ quyền. Thì gian thị tại thủ, giá cá lâm thì sử dụng "hữu nghị trung Việt thâm đích chiến hữu hòa huynh đệ tình nghị", dụng ngoại giao thừa nhận nhất cá độc lập đích Việt Nam).

[6] http://blog.sina.com.cn/s/blog_48ac848d0100ad8o.html

2015-04-23

<http://danlambaovn.blogspot.com/2015/04/ho-chi-minh-mot-gian-iep-hoan-hao-ky-21.html>

Hồ Chí Minh, một gián điệp hoàn hảo - Kỳ 22

Huỳnh Tâm (Danlambao)

"...Những tuyên bố của gián điệp Lư Sơn cho thấy đảng cộng sản đã theo khuôn phép mệnh lệnh hay tín hiệu báo trước dân tộc Việt Nam chuẩn bị bước vào thời kỳ nhất định năm 2020 sẽ là một chur hầu tốt của Trung Cộng..."

"Trường thiếu niên Việt Nam Lư Sơn" được thành lập vào năm 1951. Ngày 15 tháng 10 năm 1959, Hồ Chí Minh bí mật viếng thăm trường này. Ông tuyên bố *"Đảng canh tác quy mô lớn, cung cấp cho Việt Nam những cơ sở tài năng hơn 7.000 cán bộ xuất sắc"*.

Mao Trạch Đông và Hồ Chí Minh bí mật đến Lư Sơn đàm phán cung cấp gián điệp cho Việt Cộng, và chọn mô hình xây dựng tượng đài trường Dục Tài. Nguồn: Tài liệu Huỳnh Tâm.

Tượng Đài của "Trường thiếu niên Việt Nam Lu Sơn. "Tình hữu nghị giữa nhân dân hai nước Trung-Việt muôn năm" (10.000). Theo báo chí Hong Kong "Wen Wei Po" Trung Cộng đã đào tạo trên 14000 gián điệp cung cấp cho Việt Cộng. Nguồn: Tài liệu Huỳnh Tâm.

*Hồ Chí Minh bút ký để lại lưu niệm cho "Trường thiếu niên Việt Nam Lư Sơn".
Nguồn: Tài liệu Huỳnh Tâm.*

(Ảnh 1) Nữ học sinh và ban đại diện trường Dục Tài báo cáo với "Bác" những thành quả "Chúng con khuya sớm chuyên cần / Từng trang giáo án thấm lời Bác khuyên". (Ảnh 2) Giám điệp Đặng Dĩnh Siêu chụp ảnh chung với học sinh Việt Nam. Nguồn: Tài liệu Huỳnh Tâm.

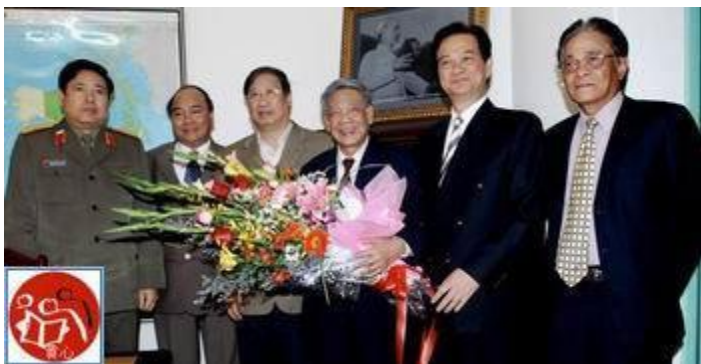

Bắc Kinh, ngày 16 tháng 11 năm 1960, công bố tài liệu trường Dục Tài (Yucai) đã đào tạo học tập tốt về chính trị và huấn luyện quân sự. Nguồn: Tài liệu Huỳnh Tâm.

Cuộc phỏng vấn báo chí Hồng Kông "Wen Wei Po" đã loan tải rằng "tất cả các chi phí trường Dục Tài (Yucai), hoạt động dưới sự bảo trợ của Đảng và chính phủ Trung Cộng. Đào tạo hơn 14000 gián điệp ưu tú, trong số đó có 2000 cán bộ cao cấp đã trở thành xương sống của đảng và nhà nước, họ là những chính trị gia, nhà quân sự, doanh nhân, học giả, văn học nghệ thuật, thông tin, tuyên giáo, xuất thân từ "Trường thiếu niên Việt Nam Lư Sơn", họ núp dưới bóng cây dù "Mao Bá Bá", xoay chuyển số mệnh đất nước Việt Nam.

Về mặt chính trị, quân sự của Hồ Chí Minh tại trường Dục Tài (Yucai) đã đào tạo cung cấp nhân sự cho BCT/BCH TƯ Việt Cộng. Theo danh sách 174 gián điệp xuất sắc và năng động nhất, được đặc nhiệm hoạt động trên cả nước bao gồm những tên nổi bật Nguyễn Minh Triết, Nguyễn Phú Trọng, Trương Tấn Sang, Nguyễn Tấn Dũng, Trần Đình Huân (Hoan), Vũ Khoan, Vũ Mão, Đoàn Mạnh Giao, Hoàng Đức Nghi, Vũ Quốc Hùng, Cao Việt Bách, Phạm Tuyên (Con cả Phạm Quỳnh), Tô Ngọc Thanh, Mộng Lân, Phan Phúc, Đỗ Hồng Quang, Lê Văn Thiêm, Nguyễn Cảnh Toàn, Hoàng Ngọc Cang, Dương Trọng Bái, Nguyễn Xiển, Nguyễn Thanh Tâm, Hồ thể Lan, Nguyễn Mạnh Cầm, Nguyễn Thiện Nhân, Nguyễn Văn Thơ, Vũ Cao Phan, Phạm Quốc Anh, Nguyễn Minh Hiền, Nguyễn Văn Việt, Nguyễn Văn Thơ, Nguyễn Văn Đồng, Ngô Hằng, Trần Văn Luật, Phan Kiến Dân, Trần Duy Hải, Cao Đức Khả, Huỳnh Thế Cuộc, Hồ Càn Văn, Dương Quốc Lượng, Tào Bá Thuận, Nguyễn Xuân Vang, Tiêu Dịch Xiao Yi, Thái Xương Trác, Trần Minh Sáng, Trần Đình Vũ Hải, Hoàng Trung Hải, Chu Ứng Xương, Lục Hoài Nam, Bùi hồng Phúc. (theo tài liệu Dục Tài)

Tâm Giai (Huang Xinkai), Vạn Quan Hoành (Guan Hong), Đái Lập Gia (Đại Lijia), Từ Gia Tề (Xu Qi), Vương Lệ Yến (Wang Li Yan), Lâm Thiệu Vũ (Lin Yu Shao), Lâm Dục Minh (Lin Yu-ming), Lâm Đình Quân (Ting-jun), Đỗ Bá Dương (Du Boyang), Trần Tú Quyên (Xiu Juan), Giang Đình Du (Jiangting Yu), Vương Đức Giai (Wang Dekai), Lâm Dĩ Tiệp (Lin Jie), Phương Ngọc (Kì Fang Yu Qi), Trần Duy Ni (Chen Viney), Giang Quan Lâm (Jiangguan Lin), Trịnh Đạt Dung (Zheng Rong), Trần Hựu Huỳnh (Chen Ying), Liêu Thừa Hân (Liao Cheng Xin), Lưu Quan Giai (Liu Guanxia), Hùng Khai Thái (Xionгкаi Tai), Lâm Nghi Phương (Lin Yifang), Vương Đình Vũ (Wang Ting-yu), Tăng Tử Hiên (Zeng Zixuan), Vương Tư Khải (Wangsi Kai), Lưu Giai Tuấn (Liu Jiajun), Đái Kính Văn (Đại Jingwen), Tôn Kiện Vĩ (Sun Jianwei), Trần Quan Vũ (Eric Chen), Lí Dục Chân (Chen Sampson), Trịnh Dục Lâm (Zheng Yulin), Trương Tử Phàm (Zhang Fan), Tao Trương (Zhang Tao), Hứa Gia Linh (Xu Ling), Ngô Mạnh Đình (Wu Mengting), Khâu Đình Tường (Qiuding Xiang), Giản Vu Nhã, Lâm Tư Tuấn (Lin Jun), La Mạnh Tinh (Luo Mengjing), Hoàng Tiệp Huang (Jie), Lâm Đình Gia (Ka Ting), Thiệu Nhã Mạn (Shao Yurman), Ngô Bình Nho (Wu Bingru), Lưu Quan Phủ (Liuquan Fu), Hoàng Tuấn Khôi (Huang Junkui), Trương Trí Khải (Zhangzhi Kai), Ông Tử Tấn (sub-Jin Weng), Hứa Canh Dực (Xu Geng Yi), Hứa Duệ Dong (Hsu Yung lỗi), Hứa Đình Duệ (Xuting Rui), Lâm Nghi Xuân, Thái Tông Hàn (Caizong Han), Hà Tuấn Nhã (Ho Chun Ya), Thi Thắng Hồng (Shi Shenghong), Trần Đại Dong (Shen Rong Dai), Trần Bội Nghi (Chen Peiyi), Vương Gia Đình (Wang Kai Ting), Hứa Nhã Tình (Xu Masaharu), Trang Đông Ích (Zhuangdong Yi), Vương Trí Vĩ (Wang Zhiwei), Lí Quân Chương (Lee Yun Zhang), Lâm Mạnh Tuyền (Lin Mengxuan), Vương Phạm Ý (Wang Yi), Trần Thánh Nguyên (Chen Sheng Yuan), Trịnh Ích Khải (Zhengyi Kai), Vương Ngạn Đình (Wang Yanting), Trần Đình Huân (Chen Tinghoan), Trần Quan Nho (Chen Guanru), Tô Hoà An (Su Huaian), Trần Quan Huy (Chen Guanhui), Lâm Tông Hà (Linzong Han), Phương Dịch Nhã (Fang Yi Ya), Tạ Y Phàm (Xie Yifan), Hứa Nghiễn Đình (Xu Yan Ting), Têu Giai Vi (Xiao Jiawei) (danh sách gián điệp chưa công bố hết).

Từ trái sang phải: Bộ trưởng Quốc phòng Phùng Quang Thanh, Phó Thủ tướng Phó Chủ nhiệm Thường trực VPCP Nguyễn Xuân Phúc, Bộ trưởng Ngoại giao Phạm Gia Khiêm, đảng trưởng Lê Khả Phiêu, Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng, Chủ nhiệm Văn phòng Chính phủ (VPCP) Đoàn Mạnh Giao. Ưu tú của "Trường thanh niên Việt Nam Lư Sơn" (Dục Tài) Quảng Tây. Nguồn: Tài liệu Huỳnh Tâm.

Những nô tài vô thân Vũ Mão, Nguyễn Mạnh Cẩm, Phạm Tuyên, Nguyễn Xiển. Nguồn: Tài liệu Huỳnh Tâm.

Sinh viên Lư Sơn tuyên thệ trung thành với "Mao Bá Bá-Bác Hồ".

Tháng 10 năm 2005, khi Thủ tướng Việt Nam Nguyễn Tấn Dũng về thăm trường Dục Tài (Yucai) Quảng Tây, phương tiện truyền thông cho biết, "ông Dũng là một trong những học sinh Dục Tài (Yucai) Quảng Tây". Trong một cuộc phỏng vấn, giáo viên Mạnh (Meng) cho biết: "Báo cáo này là chính xác". Tất cả các dữ liệu lịch sử xác định Nguyễn Tấn Dũng nằm trong các hồ sơ học sinh Dục Tài (Yucai) Quảng Tây. Nay, ông Dũng về thăm Quảng Tây lý do thông thường, ngoài ý nghĩa lịch sử của trường đã đào tạo những nhà lãnh đạo Việt Nam".

Những cựu học sinh Lư Sơn tụ hội về trường Dục Tài tham dự hội nghị chuyển giao quyền lực, và phát huy cuộc chạy đua vào BCT/BCH TƯ Việt Cộng. Nguồn: Tài liệu Huỳnh Tâm.

Tháng 10 năm 2005, Lãnh đạo của trường Bí thư Trần Đại Khắc hướng dẫn Nguyễn Tấn Dũng (phía trước bên phải) về thăm trường cũ Dục Tài, trong khuôn viên tại Đại học Sư phạm Quảng Tây. Nguồn: Tài liệu Huỳnh Tâm.

Lãnh đạo của trường Bí thư Trần Đại Khắc, Đại học Sư Phạm Quảng Tây (phải) trao tặng huy chương anh hùng cho Nguyễn Tấn Dũng (trái) người học trò cũ trở về thăm trường Dục Tài. Nguồn: Tài liệu Huỳnh Tâm.

Associated Press, Agence France-Presse và các phương tiện truyền thông khác đã loan tải "*Thủ tướng Việt Nam Nguyễn Tấn Dũng bình thường ít ai biết ông đã từng học trường Dục Tài Quảng Tây*". Phan Văn Khải cho biết "*Chúng tôi về hưu để cho các thế hệ trẻ lên lãnh đạo đất nước!*" đây là cuộc chuyển giao thế hệ trông người của "Bác" nay đã thành công sâu sắc.

Từ đó học sinh trường Dục Tài Quảng Tây tiếp quản vai trò lãnh đạo. Khi Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng đã chính thức được đề cử làm mệnh toàn quyền Việt Nam, các phương tiện truyền thông khởi động tiết lộ "*Trường thanh niên Việt Nam Lư*

Son" nhưng trước đó Trung Quốc được xem như một hồ sơ bí mật. Theo truyền thống chính trị, những sinh viên của trường Dục Tài bắt đầu chiếm chính quyền Quốc hội và được giới thiệu thông qua Mặt Trận Tổ Quốc và tuyển dụng bạn học cùng trường "Thanh niên Việt Nam Lư Sơn". Người được chọn thực hiện công tác bao phủ rất rộng, thực hiện nghiệp tốt cho đảng, kể cả các cơ quan quân sự, tình báo, an ninh, cảnh sát, quản lý hành chính, kinh tế và tài chính. Nhiệm vụ một Thủ tướng là chuẩn bị đào tạo một số người kế nhiệm.

Phải là một sinh viên của Dục Tài như Nguyễn Tấn Dũng từng học tại Đại học Sư phạm Quảng Tây mới được giao phó trách nhiệm này.

Ông Dũng có điểm bình thường nhưng chấp hành tốt lệnh của bề trên Trung Quốc. Ông Dũng cũng đã thực hiện một chuyến đi đặc biệt vào tháng 10 năm 2005, đến thăm trường cũ của mình, có hơn 1.000 sinh viên Việt Nam chào đón nồng nhiệt.

Nguyễn Tấn Dũng trở lại trường cũ của mình, cùng với đoàn tùy tùng đi dạo trong khuôn viên trường, nhớ lại cuộc sống sinh viên màu xanh lá cây. Ông đã đến thăm Đài tưởng niệm Hữu nghị Việt Nam, tọa lạc trong khuôn viên trường Dục Tài (Yucui).

Nguyễn Tấn Dũng thân mật thăm học sinh Việt Nam của trường và khuyến khích họ học tốt, tương lai phục vụ đảng. Dũng nghiêm túc tuyên bố: *"Thấy các bạn học ở đây, tôi rất hài lòng vì tất cả chúng tôi là những nhà lãnh đạo BCT/BCH TƯ Việt Cộng đã lớn lên từ nơi này!"*. *"Nhiều người tại trường Dục Tài (Yucui) đã đóng góp cho sự nghiệp xây dựng chủ nghĩa xã hội. Tôi muốn bạn học hỏi từ những người đi trước, học tập chăm chỉ, vì tình bạn đóng góp sức lực của mình cho Việt Nam-Trung Quốc, các bạn có thể làm điều đó"*. Những sinh viên Việt Nam hào hứng đáp: *"Chúng tôi sẽ thực hiện điều đó"*. Ông Dũng hài lòng và sau đó cho biết: *"Số lượng sinh viên Việt Nam tại Trung Quốc tổng số hơn 14.000 sinh viên. Tôi hy vọng quý bạn có thể tìm hiểu những kiến thức văn hóa Việt Nam, các bạn là những Lư Sơn ưu tú hôm nay, ngày mai sẽ phục vụ cho quê hương Trung Quốc"*. Lời tuyên bố này cho thấy đảng Cộng sản Việt Nam có một sự liên tục nhất định về chính trị.

Quan sát viên quốc tế Zibo Luo (Truy Bác La) thuộc Đại học Bristol, Anh, cho thấy những gương mặt mới vào vị trí xếp hạng trong BCT/BCH TƯ Cộng sản Việt Nam đã làm thay đổi bản chất của Bộ Chính trị, dự kiến trong tương lai cải cách chính trị tại Việt Nam sẽ có quá trình thay đổi dần dần của những thế hệ Dục Tài, Việt Nam liên tục hoạt động một chính sách cai trị độc đảng.

Phó Thủ tướng Giám điệp Việt Nam Nguyễn Thiện Nhân đã tham dự lễ khánh thành Nhà lưu niệm Dục Tài Quảng Tây. Nhân dịp ông thể hiện con người Hán qua lời đề tặng: "Việt Nam và Trung Quốc chung một mặt trời, chung một mặt trăng, chung một dòng sông, chung một biển lớn. Láng giềng hữu nghị, bạn bè, đồng chí, ngàn năm hạnh phúc". [1]

Phó Chủ tịch Hội Hữu nghị Việt Nam-Trung Quốc Bùi Hồng Phúc, đã từng làm đại sứ tại Trung Quốc, cho biết: *"Khi tôi còn nhỏ đã chịu dưới sự giáo dục của Trung Quốc, Trung Quốc trong tôi chỉ có "Mao Bá Bá". Nói chung, quan hệ giữa hai nước dựa trên máu, mồ hôi, và các chi phí chiến tranh nuôi dưỡng vô giá, Việt Nam đã không bao giờ quên sự giúp đỡ của Trung Quốc, quan hệ Mỹ-Việt Nam không thể so sánh"* [2]. Cuối cùng, Bùi Hồng Phúc hét lên trước phái đoàn Trung Quốc: *"Tôi chân thành hy vọng rằng Trung Quốc là "Mẹ đẻ" của Việt Nam và dân tộc Việt Nam có thể sống muôn năm!"* [3]

Không phải ngẫu nhiên những bia và ngày tưởng niệm những chiến sĩ bảo vệ đất nước chống sự xâm lược của Trung Quốc đã bị đục bỏ và tẩy xóa khỏi những sách giáo khoa Việt Nam. Tất cả đều nằm trong kế hoạch tiệm tiến xóa bỏ căn cước của người Việt.

Những tuyên bố của giám điệp Lư Sơn cho thấy đảng cộng sản đã theo khuôn phép mệnh lệnh hay tín hiệu báo trước dân tộc Việt Nam chuẩn bị bước vào thời kỳ nhất định năm 2020 sẽ là một chư hầu tốt của Trung Cộng. Dân tộc Việt Nam từ chối hay cùng đảng cộng sản lên thuyền Trung Quốc?

08/05/2015

Chú thích:

[1] "越南和中国共享相同的太阳, 同一个月亮, 同一条河流, 同样的大海. 邻里友谊, 朋友们, 同志们, 一千年的幸福" (việt nam hòa trung quốc cộng hưởng tương đồng đích thái dương, đồng nhất cá nguyệt lượng, đồng nhất điều hà lưu, đồng dạng đích đại hải. Lân lí hữu nghị, bằng hữu môn, đồng chí môn, nhất thiên niên đích hạnh phúc).

[2] 当我还是个孩子已经在中国, 中国的教育我只受了"茅坝霸". 在一般情况下, 两国关系的基础上的鲜血, 汗水和战争培育了宝贵的代价, 越南一直没有忘记中国的帮助下,美越关系所不能比拟的" (đương ngã hoàn thị cá hải tử dĩ kinh tại trung quốc, trung quốc đích giáo dục ngã chỉ thụ liễu "mao bá bá". tại nhất bàn tình huống hạ, lưỡng quốc quan hệ đích cơ sở thượng đích tiên huyết, hãn thủy hòa chiến tranh bồi dục liễu bảo quý đích đại giới, việt nam nhất trực một hữu vong kí trung quốc đích bang trợ hạ, mĩ việt quan hệ sở bất năng bỉ nghĩ đích)

[3] "我衷心希望, 中国是"母亲"越南和越南人民会永远活下去! (ngã trung tâm hi vọng, trung quốc thị "mẫu thân" việt nam hòa việt nam nhân dân hội vĩnh viễn hoạt hạ khứ!)

08/05/2015

<http://danlambaovn.blogspot.com/2015/05/ho-chi-minh-mot-gian-iep-hoan-hao-ky-22.html>

Hồ Chí Minh, một gián điệp hoàn hảo - Kỳ 23

Huỳnh Tâm (Danlambao)

Những văn kiện bí mật còn nguyên bản.

Năm 1939 Trung Cộng công bố thành lập Bộ nước ngoài, Trương Linh Phủ (Lingfu) người bạn thân với Hồ Quang ăn ở cùng phòng, học cùng khóa 4 tại Học viện Quân sự Hoàng Phố đã ghi chú vào hồ sơ Hoa Nam qua lời tuyên thệ nhậm chức đặc nhiệm xử lý tình huống thế cuộc nước Việt Nam. Cho thấy trong lịch sử cận đại của Trung Cộng áp dụng cơ hội xâm lăng lân bang bằng nhiều hình thức khác nhau, bí danh Hồ Quang thi hành công tác nước ngoài, một trong những giải pháp Trung Cộng đi tìm chur hầu. Nên nhớ rằng Hồ đã được đào tạo tại Học viện Quân sự Hoàng Phố, trong số đó có Lâm Bưu (Lin Biao), Nghê Chí Lượng (Ni Zhiliang), Trương Linh Phủ (Zhang Lingfu) Hồng Thủy, sau khi tốt nghiệp gia nhập Hồng quân. Ngày chia tay đồng đội, Hồ lên đường đi về hướng Nam phụ trách một góc trời chiến sự, ông đã sao chép kinh nghiệm cách mạng Trung Cộng, và đã từng tham gia vào công việc liên quan đàm phán Yan Tây Sơn tại thành phố Trùng Khánh.

Gián điệp Trương Linh Phủ bạn thân của Hồ Tập Chương, học cùng khóa 4 Học Viện Quân Sự Hoàng Phố. Nguồn: Tài liệu Huỳnh Tâm.

Trần Hàn Phong (Chen Hanfeng) con trai của tướng Hồng Thủy đọc được tài liệu của Trương Linh Phủ, ghi chú cẩn thận: Hồ Quang được đảng bổ nhiệm đặc vụ tại Quảng Châu kết nghĩa một số tổ chức thanh niên Việt Nam. Ông tìm đến những cá

nhân người Việt, trước nhất thu phục nhân tâm và bằng mọi cách chia rẽ lực lượng thanh niên, ông thay đổi tên gọi là Lý Thụy kết nghĩa anh em với Lý Thị. Trương Linh Phủ (Lingfu) nhớ lại tên thật của Lý Thụy thực sự gọi là Hồ Tập Chương, cuộc sống của ông đã được đổi tên nhiều lần, lần này thay đổi tên họ Hồ Quang, tiết lộ này cho thấy Hồ Tập Chương được Quân ủy Trung ương (CPC) tận tình chiêu cố, tuy nhiên không ra ngoài bàn tay Hoa Nam và phục tùng quy tắc người Cộng sản.

Hồ sơ Hoa Nam: Cùng thời điểm, Quốc tế Cộng sản giới thiệu nhà tư vấn Bào La Đình (Borodin) người Nga đến Quảng Châu gặp Tôn Trung Sơn (Sun Yat-sen) và gặp Hồng Thủy đã từng là người trợ lý của Hồ Chí Minh. Ngay sau đó Bào La Đình nhận được tin tên Lý Thụy xa lạ trong giới chính trị kết nạp những thanh niên Việt Nam tiến bộ, hy vọng được người giới thiệu vào Học viện Quân sự Hoàng Phố, lò luyện ngọn lửa cách mạng Tam Dân Chủ Nghĩa, có cương lĩnh chính trị do Tôn Dật Tiên đề xuất, với tinh thần biến Trung Quốc thành một quốc gia tự do, phồn vinh và hùng mạnh.

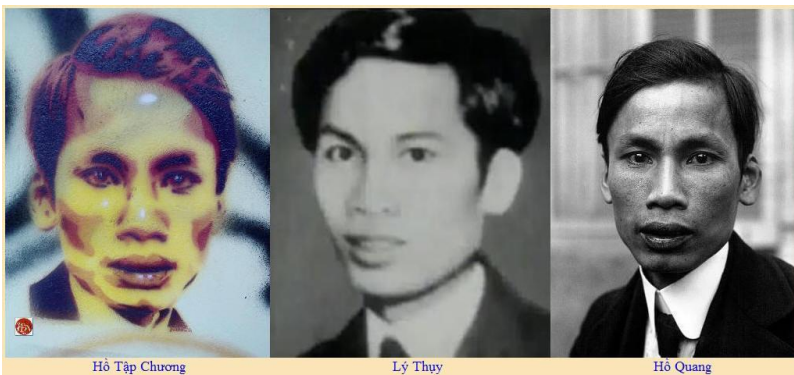
Những gián điệp Trung Cộng có nhiều tên Trương Nguyễn Sơn, Vũ Nguyên Bác, Hồng Tú, Hồng Thủy. Nguồn: Tài liệu Huỳnh Tâm.

Trương Linh Phủ: Nhân dịp Hồ đến Quảng Châu, xin vào Học viện Quân sự Hoàng Phố đang chuẩn bị khai giảng khóa 4. Hồ Quang tìm mọi cách làm quen Lý Phú Xuân (Li Fuchun) và Trường An (Cái Chang), tuy nhiên phải qua sự tìm hiểu lý lịch cá nhân, được biết Lý Thụy đã khai man trá lý lịch thay vì họ Hồ, vì cùng họ với Lý Phú Xuân cho nên Trường An (Cái Chang) chấp nhận Lý nhập khóa 4 Học viện Quân sự Hoàng Phố.

Trần Hiếu Nam: Trương Linh Phủ khai rằng tên thực sự của Lý Thụy gọi là Hồ Tập Chương, cuộc sống của ông đã được đổi tên nhiều lần, và mỗi lần đổi tên họ, tất nhiên thay đổi cả lý lịch, tiết lộ này cho thấy tham vọng của mỗi người có khác. Tuy nhiên tên Hồ Quang chưa bao giờ tiết lộ ngày sinh đúng sự thật.

Trần Hàn Phong: Tên Việt Nam của Vũ Nguyên Bác do ông bà nội cho, và sau đó cha tôi đến Quảng Châu xin vào Học viện Quân sự Hoàng Phố, ông đổi tên thành Hồng Tú (David show) tên của một con sông Đông giang (Dongjiang), thời gian đó Quốc Dân Đảng đã tuyên truyền rằng "*Đảng Cộng sản là một tai họa*". Trước đó chính Hồng Thủy là một du kích địa phương đã làm việc trong quân đội Trung Cộng, vì vậy các đồng chí quân đội Trung Cộng không biết tên nổi tiếng Hồng Thủy. Sau năm 1930 ông đã đi đến phía tây Phúc Kiến, gặp Mao Trạch Đông, Chu Đức gia nhập vào Tứ Lộ Quân.

Hồ sơ Hoa Nam: Tháng 12 Năm 1927 có cuộc đảo chính giữa Quốc Dân Đảng và Trung ương Liên Xô CPC cả hai lấy quyết định mở ra chiến tranh vũ trang, đúng lúc Hồng Thủy từ Hà Nội đến Trung Quốc tham gia Hồng quân. Lúc này Hồ Quang đang công tác tại Bát Lộ Quân.

Thời thanh niên những tên gián điệp Trung Cộng mang tên Hồ Tập Chương, Lý Thụy, Hồ Quang (Lý Duệ) cùng thực hiện chung một vở kịch giả danh Nguyễn Ái Quốc. Nguồn: Tài liệu Huỳnh Tâm.

Hồ sơ Hoa Nam: Tại thời điểm đó trong khu vực của Trung-Liên Xô đã lan truyền loan tên Hồ Quang bởi ông là kẻ sát nhân nhiều nhất trong cách mạng, ngay cả những con người bình thường cũng muốn tránh ông ta. Bản thân ông sôi động, đam mê quyền lực, ông không khác dòng sắt chảy thích hợp của cách mạng Trung Quốc. Hồ Quang tuyên thệ nhậm chức, chỉ huy người nước ngoài thành lập "hội anh em bạn".

Trương Linh Phủ: Vào thời điểm đó, các trung tâm tạm thời chuyển từ Thượng Hải đến khu vực Xô Viết Trung ương, sau khi di chuyển đến khu vực có một số điều sinh hoạt tập thể kém sinh động, do đó khu vực miền Trung của Chu Đức điều động các quân nhân trên dòng tư tưởng, có một số khác biệt, Mao từ chối di chuyển quân vào tuyến đường kiểm soát của Liên Xô. Một lần nữa Mao Chủ tịch kiên quyết không sử dụng tuyến đường này. Vì vậy, giám đốc nghi Hồ Quang làm gián điệp cho Liên Xô. Việc này như một cái cớ để đình chỉ công tác của Hồ Quang.

Hồ sơ Hoa Nam: Chu Ân Lai, Lưu Bá Thừa (Liu Po-cheng), bảo vệ Hồ Quang khi bị đình chỉ, tội danh gián điệp có thể trục xuất khỏi đảng, không phải chịu hình phạt nặng, ngay sau đó đã cho bố trí một công việc nhẹ. Năm 1934, với sự thất bại chồng chất của Hồ Quang, không bao lâu Hồ Quang được tái phục hồi, ông bắt tay vào cuộc hành quân đường dài cách mạng. Chỉ định Hồ Quang quản lý Hồng Thủy, từ đó họ có dịp biết nhau.

Trương Linh Phủ: Kế hoạch hành quân dài ngày, lần này Chu Đức và Lưu Bá Thừa giao quân tại Hồng quân Trung ương để chọn một vài người có khả năng gián điệp cho bộ nước ngoài, trong số đó có Hồ Quang trúng tuyển đặc nhiệm tình báo. Lần này cũng vậy, bởi vì Hồ dám đối mặt dù công tác mâu thuẫn với trung tâm chiến lược, Hồ nhận mệnh: "Con đường cách mạng phải tin tưởng nơi Mao Chủ tịch, và Chu Đức".

Hồ sơ Hoa Nam: Những lần trước Hồ Quang bị kỷ luật nay đã giải quyết tốt đẹp, có lần dự định khai trừ ra khỏi Đảng, có nguy cơ biến mất sự nghiệp cách mạng của Hồ, người ta xấu miệng nói rằng đó là mục đích giết Hồ nhanh chóng, tuy Hồ là người kỳ cựu của Đảng Cộng sản Trung Quốc, nhưng được Chu Đức và Lưu Bá Thừa bảo vệ cho ông ta. Nhờ vậy Hồ Quang mỗi ngày thăng quan và được đảng chú ý giới thiệu vợ cho.

Tướng Từ Đặc Lập (Xu Teli) Cấp chỉ huy của Hồ Quang tại những mặt trận tình báo Chính trị và Quốc sự. Nguồn MSS: Tài liệu Huỳnh Tâm.

Trương Linh Phủ: Quân ủy Trung ương Đảng đến Diên An thực hiện quân vụ bổ sung Bát Lộ Quân, bắt đầu chia thành hai phần quân, cánh quân một dưới sự chỉ huy của Trương Quốc Đảo (Chang Kuo-tao), đi về phía nam Quận Lô Châu Tứ Xuyên, cánh quân còn lại dưới sự lãnh đạo của Từ Hương Tiền (XuXiangQian) và Lý Tiên Niệm (Li Hsien-niên) di chuyển quân thẳng hướng Tân Cương trong cuộc hành quân này có Hồ Quang,

Hồ sơ Hoa Nam: Hồ Quang nhận được lệnh của Bát Lộ Quân đi công tác về hướng Bắc, nhưng bị quân đội Quốc Dân Đảng bao vây, cuối cùng phá vỡ được cản trở, lên đường, quyết tâm đến Diên An, trên tay không còn "trường chinh đồ" và phương tiện, khó đến nơi trước ngày dự định, trình báo cáo lên Quân ủy Trung ương CPC.

Trương Linh Phủ: Trong quá hành trình Hồ Quang cải trang một người Tây Tạng, đi hành khất, lần hồi theo đoàn buôn chuyên chở bằng lạc đà, trên đường đến Diên An Hồ Quang chấp nhận làm tập dịch cho đoàn buôn. Nhờ vậy, ông đã đến được Diên An, có rất nhiều người không nhận ra Hồ Quang, thân thể đã mỏng, hốc hác bởi đi đường xa nhiều ngày thiếu ăn. Lý Kiến (Li Jian), một nữ Hồng quân nổi tiếng nói "người này là ai?", Hồng Thủy lập tức đáp "Đây là Hồ Quang", ông cho biết đến Diên An có những trở ngại trên đường đi khó lắm mới tránh được quân đội Quốc Dân Đảng và Nhật Bản. Có người nghi vấn hỏi: Ngoài trời tối đen, Hồ Quang đến đây trong đêm để làm gì? chúng tôi không tin điều đó.

Hồ sơ Hoa Nam: Chu Đức xúc động, còn truyền cảm hứng cho rất nhiều người cùng biết về trường hợp Hồ Quang, sau đó Hồ Quang đến trường Đảng tiếp tục học

hỏi đường hướng cách mạng, nhưng lần này tình hình Trung Quốc, trải qua những thay đổi to lớn, chiến tranh nổ ra, với Hồ Quang cũng thay đổi bằng cầu trên vai Trung đội trưởng, bây giờ ông là một trong những sĩ quan của Bát Lộ Quân.

Trương Linh Phủ: Hồ Quang đứng đầu Trung đoàn trụ sở chính thuộc Bát Lộ Quân, trách nhiệm mở cơ sở chống Nhật ở phía đông bắc Sơn Tây. Trong thời gian làm việc Hồ nổi tiếng biệt danh "máu lạnh" ông huy động quần chúng công khai đấu tranh, nhấn mạnh tuyên truyền chống Nhật Bản, Hồ Quang nói rằng "sự thật cha tôi đã công khai chống lại Nhật Bản", ông nói điều này để thúc đẩy đường lối chính sách của đảng, làm cho nó phổ biến, để mọi người có thể chấp nhận, đặc biệt mọi lời nói của Hồ biến giả thành chơn. Tại đông bắc Sơn Tây, Hồ đưa ra một làn sóng tuyên truyền, nhưng ngay sau đó, tình huống bất ngờ không thuận tiện cho ông vì bên cạnh có Hồng Thủy.

Hồ sơ Hoa Nam: Sự việc của Hồ lắng xuống, nhưng theo ký ức của Trương Linh Phủ, lần này Hồ Quang phạm kỷ luật có thể trực xuất quân ngũ, trên thực tế đã không thực hiện. Hồ được chuyển sang một công tác khác để tiếp tục làm việc, chiến tranh Nhật Bản chiếm đóng Việt Nam, Hồ Quang gửi một điện thư hy vọng Hồng Thủy tháp tùng theo Hồ tham gia vào cuộc đấu tranh chống Nhật, sau khi cấp trên chỉ thị cho Bộ nước ngoài chấp thuận cho Hồ dẫn một đạo quân tiến vào Việt Nam, chỉ thị Hồ Tập Chương lập chiến khu cùng với người anh kết nghĩa Trương Linh Phủ.

Trương Linh Phủ: Hồ Quang chuẩn bị hoàn tất lý lịch, sẵn sàng đến Việt Nam, lần đi này Chủ tịch Mao, Chu Ân Lai, Diệp Kiếm Anh trao thẩm quyền hoạt động, xem như tướng ngoài mặt trận. Mao Trạch Đông nói: "Hiện đã có hàng động để sinh hoạt, những nhu cầu hỗ trợ do khu tự trị Choong phụ trách, người cùng đi Trương Linh Phủ và Hồng Thủy, hy vọng cuộc chiến tranh này chiến thắng trong thời gian khó khăn, nhất định sẽ thành công, với hy vọng nó là Diên An thứ hai, đến Việt Nam hãy chú ý để nâng cao tinh thần đoàn kết với họ, một phần Việt Nam xa Diên An, vì vậy tốt hơn bạn chú ý để đoàn kết tất cả mọi người, mọi khía cạnh có thể không biết chính xác, Ngoài lý thuyết, kiến thức của mình, thực hành không giống nhau, bạn vẫn phải chú ý để nâng cao tình đoàn kết với tất cả cùng giúp nhau, nay bạn là Hồ Chí Minh, đẩy lui cuộc chiến cuối cùng chống Nhật".[1]

Sau khi Nhật đầu hàng, tên Hồ Chí Minh xuất hiện dưới sự công nhận của Trung Cộng, Hồ tận dụng thời gian tham gia vào một cuộc cách mạng tháng Tám, sau cách mạng tháng Tám Trung Cộng thành lập "Cộng hòa Dân chủ Việt Nam" về việc

chọn tên quốc gia thực sự Hồ Chí Minh không biết điều này. Bởi tại thời điểm đó chính Hồ Quang cũng không biết Hồ Chí Minh có thực hay không? Đồng thời báo Quảng Châu loan tải Lý Duệ (Li Rui) cướp được chính quyền Việt Nam, Hồng Thủy mới biết thì ra ông ta đã có cái tên mới gọi là Hồ Chí Minh, vậy làm thế nào để biết Hồ Chí Minh, trước đó có tên Lý Duệ (Li Rui). Hồ Chí Minh cũng kỳ lạ không thể tự nói ra điều này, vì phục vụ cho đảng. [2]

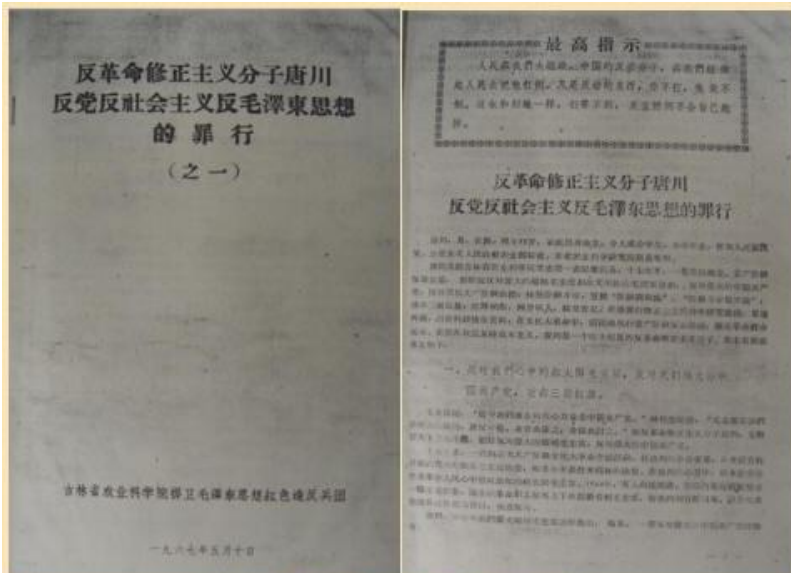
Hồ sơ Hoa Nam: Đầu năm 1945 có một số Hoa Nam tổ chức cướp nước Việt Nam vận dụng mọi điều kiện để biến thành một cao trào yêu nước, tiếp theo Trung Cộng kiểm soát các khu vực giải phóng dần dần mở rộng. Trong Chiến tranh thế giới chống phát xít cũng có tình trạng này, ngày 12 tháng 8 năm 1945 Hoa Nam công khai huy động quần chúng xuống đường đấu tranh, cuộc nổi dậy thúc Hồ Chí Minh đáp ứng thời cuộc, sau đó được gọi là Cách mạng tháng Tám, nhưng trước khi Pháp chấm dứt chiến tranh thế giới II, có ý cố thủ không sẵn sàng rút, tiếp tục duy trì chủ nghĩa thuộc địa, từ đó cuộc chiến tranh Đông Dương lần đầu nổ ra giữa Pháp và Việt Minh.

Trương Linh Phủ: Thời điểm quan trọng này, chỉ cần Hồng Thủy quay trở lại Việt Nam tình hình sẽ khác, vì vậy Trung Cộng bổ nhiệm Hồ Chí Minh làm Chủ tịch Đảng và đứng đầu bộ chiến tranh Việt Nam cùng lúc thành lập "Ủy ban miền Nam Việt Nam", do đó, Hồng Thủy bị biệt phái, ngay lập tức quay trở lại Việt Nam nhận chức chủ tịch "Ủy ban miền Nam Việt Nam" ông âm thầm phát động một cuộc tấn công Cộng hòa Dân chủ Việt Nam. Lần này, Hồ Chí Minh đã chủ động lên khu Việt Bắc.

Hồ sơ Hoa Nam: Hồ Chí Minh khai thác hận thù với Hồng Thủy, năm 1948 ban tặng cho Hồng Thủy quân hàm thiếu tướng của Quân đội Nhân dân Việt Nam. Mao Trạch Đông nói "trò đùa của sức mạnh, chức Đô đốc cũng không phải nhờ vào sức mạnh, bởi thế, Hồ phân cấp thay cho một chuồng cọp, tại Việt Nam không thể có hai Chủ tịch Nam và Bắc.

Trương Linh Phủ: Sau khi Hồng Thủy nhận được quân hàm Thiếu tướng trong quân đội Việt Nam vào thời điểm đó, nó không phải là đáng giá, càng không cho rằng vì kích thước của khả năng có bao nhiêu chiến thắng. Vì vậy, những đối thủ của Hồng Thủy là những vị tướng chưa bao giờ trải qua Học viện Quân sự, vẫn được quân hàm tướng (Võ Nguyên Giáp) v.v... đó là nguyên tắc có đi có lại của Đảng, tuy nhiên ở phía Nam vào lúc này Hồng Thủy chiến đấu với đối thủ quân Pháp, mỗi lần hai bên đụng độ thường so sánh binh hùng tướng mạnh bên Việt Minh có Tướng

Hồng Thủy chỉ huy, so găng với Trung úy Pháp Nguyễn Căn Hộ, nếu tướng Giáp tại thời điểm đó rất tương xứng với Hộ, Giáp là một vị tướng bất tài cho đến bây giờ, bạn sẽ nhận xét thế nào về Tướng Giáp do Trung Cộng dựng lên.

胡志明市和平阳龙川的“罪行”

Tài liệu "tộc ác" của Hồ Chí Minh và Đường Xuyên. Nguồn: Tài liệu Huỳnh Tâm.

Hồ sơ Hoa Nam: Tháng 10 năm 1949 Trung Quốc thành lập nhà nước Việt Cộng. Tháng 8 năm 1950 phía Trung Quốc gửi Nhóm Tư vấn đến Việt Nam, tướng Vi Quốc Thanh (Wei Guoqing) dẫn đầu đoàn hỗ trợ cho Hồ Chí Minh, một lần nữa Trung Quốc cho phép Hồng Thủy làm trợ lý bên cạnh Hồ Chí Minh. Đến tháng 9 năm 1950, Hồng và Hộ không thể ở chung một rừng, cả hai nhận được một trận chiến khốc liệt cuối cùng Hồng Thủy chuyên giao quyền binh trở lại cho Trung Quốc.

Trương Linh Phủ: Thời gian ưu đãi, Hồ Quang tốt nghiệp khóa bốn Học Viên Quân Sự Hoàng Phố, nhưng cũng từ quân đội bắt đầu khởi nghĩa tại Quảng Châu, vì vậy từ trình độ của mình, từ công tác trong quân đội Trung Quốc trưởng thành, trường hợp này Hồ nghĩ rằng sẽ được cấp trên ưu ái hơn, Hồ làm đơn xin miễn ngoại lệ sau khi ra trường thăng cấp Trung úy, cho thấy quan điểm của Hồ Quang trọng quyền lực hơn trọng tinh thần khả năng, nhà trường sẵn sàng chấp nhận cho ông cấp bậc Trung úy, và sau đó xem xét lại hồ sơ của Hồ Quang. Trung Cộng cho biết Việt Nam cần người, điểm chính đưa Hồ Quang đến một ngõ rẽ khác, trong thời gian ngắn nhất Quân ủy Trung ương Trung Cộng cho thiết lập kế hoạch chiến tranh Việt Nam, Trung Quốc lấy quyết định cướp Việt Nam đặt vào đó một chế độ Cộng sản

thân Trung Cộng, tốt nhất phải làm như thế nào mang lại kết quả, tất nhiên có một số vấn đề trong khả năng không thực hiện được.

Hồ sơ Hoa Nam: Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa, Quân đội Giải phóng nhân dân, cấp phát khen thưởng chiến công cách mạng bằng những huy chương thành tích và thi hành mệnh lệnh tốt, chính nó đã trở thành những xảo thuật kích động người dân Trung Quốc nhập cuộc lên đường đến Việt Nam, và năm 1955 lần đầu tiên nhà nước Trung Cộng (PLA) ban tặng tước vị cho Hồ Quang, anh hùng Quân đội Giải phóng Nhân dân Trung Quốc.

Hai tên gián điệp Đông Tất Vũ và Hồ Tập Chương đã thực hiện chung một vở kịch Hồ Chí Minh. Về già "tình đồng chí, tình anh em vong niên" gặp lại nhau tại Bắc Kinh, đặc chỉ ngạo nghệ thế sự Việt Nam đã bị vò nát trong đôi tay của tên ảo Hồ Chí Minh. Nguồn: Tài liệu Huỳnh Tâm.

Trương Linh Phủ: Vào năm 1955 Hồ Chí Minh đã được nhà nước trao cấp bậc Thiếu tướng sau khi hoàn thành nhiệm vụ tại Việt Nam, năm 1955 Hồ Quang là một trong mười một (11) tướng lãnh công thần của Mao Trạch Đông, được giới thiệu trước thiên hạ tại quảng trường Thiên An Môn, Bắc Kinh. Chủ tịch Mao hỏi Hồ Chí Minh: "Cấp quân hành cho một bộ phận tích cực là Thiếu tướng thấy có ổn không và tình hình tại Việt Nam như thế nào?", Hồ đáp: "Thưa tất cả do Chủ tịch sinh ra tất nhiên phải ổn". Sau đó Mao nói với những người xung quanh Hồ, rằng "điều này là không thích hợp, dù sao cũng đã khóa bốn Hoàng Phố (Whampoa). Sau đó, Tổng cục Chính trị vinh thăng Hồ Chí Minh lên quân hàm Trung tướng theo tổng số cấp độ quân sự danh dự của Quân đội Nhân dân Trung Cộng tại Việt Nam.

11/05/2015

Huỳnh Tâm

danlambaovn.blogspot.com

Chú thích:

[1] Mao Trạch Đông nói: "有洞穴生活, 由自治区分管忠, 谁陪同张庭富和香港翠灵支持的需求, 希望能赢得这场战争在困难的时候, 肯定会成功, 希望这是延安第二个越南注重提高声援他们的精神, 越偏远的延安, 所以你可要注意每个人都团结起来人, 各方面可能不知道到底, 除了理论, 他们的知识, 实践不一样的, 你还是要注意加强团结与互相帮助, 现在你是在胡志明市明, 把抗日战争终于" (hữu đồng huyết sanh hoạt, do tự trị khu phân quản trung, thù bồi đồng trương đình phú hòa hương cảng thúy linh chi trì đích nhu cầu, hi vọng năng doanh đắc giá tràng chiến; tranh tại khôn nan đích thì hậu, khẳng định hội thành công, hi vọng giá thị diên an đệ nhị cá việt nam chú trọng đề cao thanh viên tha môn đích tinh thần, việt thiên viễn đích diên an, sở dĩ nhĩ khả yếu chú ý mỗi cá nhân đô đoàn kết khởi lai nhân, các phương diện khả năng bất tri đạo đáo đề, trừ liễu lí luận, tha môn đích tri thức, thật tiền bất nhất dạng đích, nhĩ hoàn thị yếu chú ý gia cường đoàn kết dữ hỗ tương bang trợ, hiện tại nhĩ thị tại hồ chí minh thị minh, bả kháng nhật chiến tranh chung vu).

[2] "日本投降后, 这个名字胡志明出现中共承认刚刚服用参加八月革命的时候, 八月革命将形成越南的"民主共和国"关于建立胡志明还不清楚. 因为当时未知的阮文黎翠胡志明市是, 同时按负载李锐广州贷款 (李锐) 剥夺越南政府, 洪水当时就知道他有一个叫新名字胡志明, 所以怎么知道胡志明, 这是李锐 (李锐) 之前. HCM奇怪也不能说出来, 或者是因为党的服务". (nhật bốn đầu hàng hậu, giá cá danh tự hồ chí minh xuất hiện trung cộng thừa nhận cương cương phục dụng tham gia bát nguyệt cách mệnh đích thì hậu, bát nguyệt cách mệnh tương hình thành việt nam đích " dân chủ cộng hòa quốc " quan vu kiến lập hồ chí minh hoàn bất thanh sở nhân vị đương thì vị tri đích nguyên văn lê thúy hồ chí minh thị thị, đồng thì án phụ tái lí duệ nghiêm châu thái khoản (lí duệ) bác đoạt việt nam chánh phủ, hồng thủy đương thì tự tri đạo tha hữu nhất cá khiêu tân danh tự hồ chí minh, sở dĩ chăm yêu tri đạo hồ chí minh, giá thị lí duệ (lí duệ) chi tiền. HCM kì quái đã bất năng thuyết xuất lai, hoặc giả thị nhân vị đảng đích phục vụ").

11/05/2015

<http://danlambaovn.blogspot.com/2015/05/ho-chi-minh-mot-gian-iep-hoan-hao-ky-23.html>

Huỳnh Tâm (Danlambao)

Hai mươi bốn ngàn hai trăm hai mươi bốn (24.224) văn kiện của gián điệp Hồ Chí Minh.

Giới thiệu về Trần Vân (Chen Yun) một thành viên Hoa Nam: Quân ủy Trung ương CPC, thư ký của Ủy ban Trung ương CPC, Ban Tổ chức Trung ương CPC, Giám đốc tài chính Đông Bắc và Ủy ban Kinh tế, Chủ tịch ACFTU, thành viên của Chính phủ nhân dân Trung ương.

Sau khi thành lập nước Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa, Trần Vân là Phó Hội đồng Quản trị Chính phủ nhân dân Trung ương, Phó Thủ tướng kiêm nhiệm giám đốc Ủy ban Tài chính và Kinh tế Hội đồng Nhà nước, chịu trách nhiệm cho sự phục hồi kinh tế quốc gia và phát triển của kế hoạch năm (5) năm đầu tiên của Trung Quốc. 1956 được bầu vào Ủy ban Thường vụ Bộ Chính trị, Phó Chủ tịch Ủy ban Trung ương CPC, chỉ đứng sau Mao Trạch Đông, Lưu Thiệu Kỳ, Chu Ân Lai, Chu Đức bốn trong Quốc hội của chính phủ (CPC). Ủy ban Kiểm tra Kỷ luật Trung ương, Giám đốc Ủy ban Cố vấn Trung ương CPC, ông được coi là một trong những công thần, tột đỉnh Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa.

Sau lưng của Trần Vân (Chen Yun) lưu trữ 24.224 chương mục cổ phần cướp và bán nước, những hội nghị đàm phán chỉ để che lấp sự thật Hồ Chí Minh từ năm 1925 nối dài đến 1969. Chú ý nhất, Trần Vân sử dụng tài chánh của Trung Cộng thành lập chiến khu cho Hồ Chí Minh, sau khi cướp được miền Bắc Việt Nam, lần đầu Mao Trạch Đông chính thức công nhận Chính phủ Hồ Chí Minh và mời thăm Trung Quốc, chủ ý Hồ ra mắt trong khối Cộng sản Quốc tế. [1] Đảng sau bức màn chính trị Việt Cộng-Trung Cộng đều lấy máu nhân dân Việt Nam xây thành nhà nước chế độ Đỏ. Theo Trần Vân (Chen Yun) Cục tình báo Hoa Nam nơi lưu trữ tất cả tài liệu của Hồ. Tài liệu nặng ký nhất của những năm 1945-1958, có đoàn đại biểu Chính phủ Việt Nam thăm Trung Quốc do Trần Xảo Phụng (Chen Qiaofeng) lên kế hoạch Ngoại giao trong cục bộ đảng Trung-Việt Cộng, liên kết chặt chẽ với Trần Vân, buổi ban đầu hồ sơ tạm lưu trữ tại Bảo tàng Lịch sử Cách mạng thành phố Thượng Hải Trung Quốc. Sau đó Trần Vân chuyên công tác đến miền Nam Trung Quốc tránh đối mặt khó khăn của nền kinh tế Trung Cộng đang trên bờ vực của sự sụp đổ, phái đoàn chính phủ Việt Cộng theo chương trình sẽ đến thăm và

nhà máy công nghiệp nặng, thiếu người lãnh đạo tốt, công nhân làm việc cơ cực, giao thông gần như tê liệt. Mao cho rằng "cần tuyên truyền cái võ đi trước, ngày mai sẽ là cái ruột ra sản phẩm".

Tháng 8 năm 1945, Hồ Chí Minh thiếu vũ khí đang chờ đợi chào đón sự xuất hiện quân viện nhưng cột khói của đoàn xe hỏa vẫn xa vời, nhóm thành lập nước Cộng hòa Dân chủ Việt Nam trông ngóng từng giờ viên đạn viện trợ. Những báo cáo nội bộ cho biết Trung Cộng hết nhiên liệu sản xuất vũ khí, đạn dược và trầm trọng hơn không có ngoại tệ để nhập khẩu. Lúc này nhân dân Việt Nam vẫn còn xa lạ, khó xác định trên khuôn mặt của Hồ Chí Minh biểu hiện lương thiện hay kẻ gian manh, cướp chính quyền Việt Nam vào mùa Thu tháng Tám mới nói lên một nửa con đường Hoa Nam chưa thực hiện hết. Mỗi hành động của Hồ đều có thông qua chỉ huy của Trung Cộng, viện trợ mọi thứ từ nhỏ đến lớn đều có mục đích chính trị đính kèm trả giá theo văn tự đàm phán. [2]

Ngày 22 tháng 6 năm 1956 năm giờ sáng. Chỉ cần hình dung lúc đó Mao Trạch Đông chưa cầm quyền Trung Quốc, đã nhắc nhở nước Cộng hòa Dân chủ Việt Nam, người đứng đầu bởi Hồ Chí Minh tiếp nhận viện trợ "văn hóa truyện" không giới hạn số lượng, học tập trong phạm vi đấu tranh qua anh hùng tiểu thuyết Trung Quốc.

1- 刘胡兰, 2-董存瑞, 3-邱少云, 4-黄继光.

Những anh hùng trên giấy như Lưu Hồ Lan (刘胡兰), Đông Tôn Thụy (董存瑞), Khâu Thiểu Vân (邱少云), và Hoàng Kế Quang (黄继光), nhà nước Cộng sản Việt Nam buộc nhân dân luôn luôn học hỏi từ nơi họ, xem "văn hóa truyện" lớn hơn gia tài dân tộc Việt Nam! Nguồn: tài liệu ảnh Huỳnh Tâm.

Cuối tháng 8 năm 1945, Việt Minh và Trung Cộng thành lập ủy ban liên kết hoạt động bí mật kiểm tra lại những công tác của Hồ từ 1940-1955. Trung Quốc đứng đầu cung cấp viện trợ vũ khí, quân sự cho Việt Nam, và các thông tin khác có liên quan đến Hồ Chí Minh. Lầu đầu tiên vào năm 1945 Việt Minh nhận được thiết bị quân sự của chính phủ Trung Quốc đã dự trữ lâu năm. Hồ Chí Minh yêu cầu khẩn

cấp mở chiến dịch cung cấp trực tiếp bởi tại Việt Bắc chưa hoàn tất kho vũ khí. Cuối năm 1949 Trung Quốc viện trợ, cung cấp cho Việt Minh 110.006.000 vũ khí và quân dụng đủ loại, có khả năng trang bị trên sáu đại đoàn, một lực lượng vũ trang đứng thứ hai Châu Á sau Trung Cộng, và tiếp tục nhận số lượng lớn viện trợ vũ khí, đạn dược, quân trang. Mao Trạch Đông con người chính trị tính toán khôn lường, chờ đợi những gì Hồ Chí Minh thực hiện thành quả lấy bỏ vào túi Trung Cộng, theo thỏa thuận tao chủ mày nợ. Ngoài viện trợ còn có thông tin liên lạc, thực phẩm, nhiên liệu, thuốc men, và rất nhiều sự kiện khác, những cố vấn quân sự thành lập lực lượng dân quân. Hồ Chí Minh không khác một người đi bộ được quá giang tàu hỏa Trung Cộng. [3]

Phó Chủ tịch Chu Đức ghi chú: "Ủy ban Thường vụ nhân dân toàn quốc Trung Quốc không chỉ là việc cung cấp số lượng lớn về thiết bị quân sự cho Việt Minh, nhưng cũng phải đến Nam Hải tham khảo với Mao Trạch Đông, Chu Ân Lai và Chủ tịch Đảng Cộng sản Trung ương Trung Quốc Ủy ban Quân ủy Lưu Thiểu Kỳ sau đó những kiện hàng viện trợ đến tay Việt Cộng."

Cuối năm 1950, Mao Trạch Đông và Hồ Chí Minh chính thức thành lập Ủy ban kỷ niệm cướp chính quyền Hà Nội tại Bắc Kinh. Nhưng không có gì để bảo đảm mãi mãi thuộc về Hồ Chí Minh, ông đã tổ chức một buổi tiệc ngoài vườn Quan hệ ngoại giao, nhưng sau khi biết mình hoạt động sai sót trong năm (5) năm về phương diện chiến tranh khủng bố.

Ngày 01 tháng 7 năm 1954 Hồ Chí Minh đàm phán với Mao Trạch Đông, Lưu Thiểu Kỳ, Chu Ân Lai, Chu Đức đạt được thỏa thuận khôi phục lại Đông Dương tại hội nghị Genève vào tháng ngày 2 tháng 9 năm 1945. Hồ Chí Minh khởi thảo một đơn đặt hàng chiến tranh cướp miền Nam Việt Nam.

Bắt đầu từ tháng 8 năm 1954, Hồ Chí Minh lắng nghe các nhà chức trách Trung Cộng đề cập chính sách chiến tranh có sự tham dự của Mao Trạch Đông, Lưu Thiểu Kỳ, Chu Ân Lai và đoàn đại biểu Chính phủ Việt Nam được hướng dẫn lần đầu tiên thăm chính thức Trung Quốc. Đây là viện trợ, bề mặt được sắp xếp bởi MSS vào thời gian Hội đàm với đoàn đại biểu Chính phủ Việt Nam, Hồ Chí Minh thấy bối cảnh lịch sử sâu sắc và chính trị quan trọng của New York đối với Ngô Đình Diệm của miền Nam Việt Nam, Ủy ban cướp chính quyền đã thành lập để thúc đẩy Mao Trạch Đông, Lưu Thiểu Kỳ, Chu Ân Lai, Chu Đức theo quy tắc mục đích, cho dù trước đó hoặc sau này, Trung Cộng đề nghị hai Chính phủ Việt Nam Cộng Hòa, và Bắc Nam Việt Nam thống nhất một phái đoàn đàm phán, đứng đầu là Hồ Chí Minh,

được tổ chức tại thành phố Sài Gòn, quan hệ ngoại giao Quốc tế. Sau đó mở hội nghị kinh tế cấp Chính phủ, lại một lần nữa Trung Cộng đề nghị Hồ Chí Minh chủ trì, buộc Việt Nam Cộng Hòa phải đối mặt với vấn đề bàn tay Trung Cộng thay mặt Hồ Chí Minh lãnh đạo miền Bắc. Sau một cuộc đấu tranh chống Pháp nay lại lần lượt rơi vào tay Tàu.

Vận mệnh Việt Nam mất nước trong tay Hồ.

Mao Trạch Đông và Hồ Chí Minh ký kết bảo đảm chế độ Cộng sản Hà Nội đứng vững muôn năm, và hỗ trợ Hội nghị Genève sẽ khai mạc ngày 26 tháng 4 năm 1954. Các nhà lãnh đạo Cộng hòa Dân chủ Việt Nam đến Trung Quốc đàm phán nhiều lần qua trung gian Trần Vân (Chen Yun), bước đầu thành lập một đoàn đại biểu Chính phủ Việt Nam viếng thăm Trung Quốc, sau khi trở về trên đường đi đặc biệt mang theo kế hoạch hóa xã hội chủ nghĩa, còn về liên quan đến đàm phán vay nợ để điều hành quốc gia.

Bầu đoàn thể tử Trung Cộng Chu Ân Lai, Trần Vân, Bành Đức Hoài (Peng) về tới Bắc Kinh, Mao Trạch Đông đi thăm Hồ Nam. Năm 1950 giữa Trung Quốc và Việt Nam đã thiết lập quan hệ ngoại giao, ấn định hàng loạt viện trợ đảm bảo cung cấp cho Việt Nam theo kế hoạch năm (5) năm, riêng Hồ phải thực hiện đại tu sao chép mô hình Trung Cộng.

Theo thống kê, Việt Nam bắt đầu có rất nhiều nguồn kinh tế, đặc biệt là Mao Trạch Đông, những chính phủ thân Cộng hứa cung cấp dài hạn và một số lượng lớn tài chính, vũ khí. Tại thời điểm này Trung Cộng cung cấp viện trợ cho Việt Nam trên 100 triệu tấn hàng năm, được xem Trung Cộng đã đi đầu thực hiện viện trợ cho nước Cộng hòa Dân chủ Việt Nam. Nguồn cung cấp chiến tranh Việt Nam chia thành hai loại, cụ thể chống Pháp, và chống lại Hoa Kỳ, người Cộng sản tự cho mình anh hùng chống lại hai quyền lực kinh tế lớn của nhân loại, trong khi đó nhân dân Việt Nam không cơm no áo ấm và còn bị chế độ Hồ cho bay cao chiến dịch Cải cách ruộng đất tại miền Bắc Việt Nam, và tịch thu quyền ngũ kim, đá quý chuyển về Bắc Kinh.

Tuy có nguồn cung cấp viện trợ quân sự hàng đầu, trái lại có quá nhiều loại hàng không phục vụ được kinh tế. Trung Quốc tự cho mình là hậu phương tài nguyên cung cấp riêng của Hồ Chí Minh để điều khiển chính phủ nước Cộng hòa Dân tại Việt Nam, mọi chi phí trong nhu cầu cấp thiết cho chế độ hơn là sản xuất thiết yếu hàng ngày phục vụ nhân dân, chẳng hạn như Phó Thủ tướng Trần Văn, hỗ trợ một

kế hoạch kinh tế quan trọng trước khi phái đoàn chính phủ Trung Quốc thăm Hà Nội, cụ thể viện trợ máy móc nông nghiệp, phân bón, các loại thiết bị, lúa mì, ngô. Hai chính phủ đã ban hành một thông cáo chung cuộc đàm phán Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa đã đồng ý viện trợ cho Cộng hòa Dân chủ Việt Nam. Bột gạo, lợn, trâu, bò, gà, vịt, cá, lưới, tin, vải, quần áo, giày, vớ, kim chỉ, xà phòng. Hợp tác kinh tế, kỹ thuật sẽ giúp nhân bánh quy, bột ngọt, nước tương, đường, mắm tôm. Nỗ lực xây dựng ổn định chế độ trong đó có viện trợ quân sự bao gồm vũ khí và đạn dược, quân trang quân dụng v.v...

*Phó Thủ tướng Trần Vân (Chen Yun), Đảng trưởng Việt Minh Hồ Tập Chương.
Nguồn: tài liệu ảnh Huỳnh Tâm.*

Ngày 01 tháng 4 năm 1956. Cuộc chiến Việt Nam vừa nguôi vẫn còn chấn thương, Mao Trạch Đông sử dụng phần đất biên giới Việt Nam làm cơ sở nuôi quân, điều trị đến lúc phục hồi cho ra chiến tranh chống Mỹ, Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa quyết định RMB 8 chỉ thị Ủy ban Trung ương CPC, Trần Vân (Chen Yun) đến thăm Việt Nam trong thời hạn năm (5) ngày nhưng không trình lên Chính phủ nước Cộng hòa Dân chủ Việt Nam bởi bí mật.

Trần Vân đến Hà Nội lúc 16:40 ngày 09 tháng 4, Đảng Lao động Việt Nam và Chính phủ nước Cộng hòa Dân chủ Việt Nam chào đón nồng nhiệt. Hồ Chí Minh đề nghị sửa chữa lại đường sắt, bến thủy, đường bộ cầu cống và trang thiết bị y tế. Cá nhân Trần Vân như đang ngồi trên ghế điện chỉ nhận được một bó hoa danh dự, những cái ôm của Hồ với Trần Vân tuôn trào vật liệu, sản phẩm chiến tranh v.v... Cả hai bên đều nhất trí trong đêm đó, một bữa tiệc do Bộ Chính trị Lao động Việt Nam Đảng khoản đãi rất long trọng. Hai nước sẽ hợp tác đầy đủ với các khía cạnh kỹ thuật. Cũng cần biết thêm sau bữa tiệc, Trần Văn và Hồ Chí Minh nói. "Nghĩ

rằng ở Việt Nam cần thiết nhu cầu được sửa chữa và các nhà máy, đường sắt, đường cao tốc". Trần Vân cho rằng: "Hiện nay chúng ta chỉ lo phương tiện chiến tranh còn đời sống của nhân dân tụt tụt".

Thành quả trong chuyến thăm Việt Nam của Trần Vân đối với Hồ Chí Minh và Đảng Lao động Việt Nam, Trung Quốc sẽ giúp việc thiết kế chế độ, xây dựng và học cung cách lãnh đạo Trung ương, trong ngôn từ đàm phán Cộng sản còn có ngụ ý rút kinh nghiệm lãnh đạo quốc gia, đồng thời, Việt Nam sẽ tiến hành ba cuộc họp với người đứng đầu Bộ Tài chính và Kinh tế của Trung Quốc làm cố vấn nhất định cho các ngành thực tập sản xuất. [4]

Trường Chinh (Long March-长征) với Bộ Chính trị Trung ương Đảng Công nhân Việt Nam, bàn luận thúc đẩy việc cải thiện đời sống, phát triển kinh tế. Các nhà lãnh đạo đã có một cuộc họp, họ đề xuất với Trần Vân, hai bên cũng nhất trí rằng "các nguyên tắc bình đẳng và cùng có lợi", và dần dần mở rộng các vấn đề liên quan đến công tác tài chính và kinh tế tại chín khu vực lớn do Thượng Hải đứng đầu (Việt Nam một trong chín khu vực tự trị 1956). Quan hệ văn hóa, giáo dục, kinh tế và tài chính. Kinh nghiệm của Trần Vân đã từng xây dựng Trung Quốc, tiếp tục mở rộng hợp tác Y tế và trao đổi kinh nghiệm lẫn nhau, câu trả lời chiến lược đầu tiên, và đưa ra một số gợi ý: Thứ nhất, Xây dựng công nghiệp. Hiện có quỹ tài trợ Việt Nam. Để tìm hiểu cả hai bên cần đồng ý tiến hành trao đổi văn hóa (liên tục lọc máu Việt Nam). Sinh viên trao đổi sách, tài liệu công nghệ học tập kinh nghiệm Trung Cộng, cán bộ lãnh đạo, Cảnh sát, công an ưu tiên chọn vào hệ Thông minh (tình báo). Thứ đến, trao đổi vật tư và thiết bị vệ sinh (phân người) để tích lũy ngành công nghiệp vốn, mà còn để đáp ứng sức mua của nông dân, giúp người dân Việt Nam làm việc trong các khu vực này. Sau khi sự cần thiết phải tiếp tục giải quyết việc làm của thành phố của người lao động. Cuối cùng Trần Vân đề nghị phái đoàn chính phủ Việt Nam thực hiện tiêu đề còn lại, liên quan đến các biện pháp sản xuất nông nghiệp và các vấn đề hợp tác vào năm 1955, sau đó thực hiện các khuyến nghị. [5]

Từ kinh nghiệm của Trung Quốc, sự hợp tác nông nghiệp với Việt Nam gắn liền tài liệu tham khảo: Trung Quốc đưa ra kế hoạch ít tốn kém nhất cho họ, có thể đạt được năng suất tối đa trong phát triển quan hệ Trung Quốc-Việt Nam, từ đó đã trôi qua bốn thập kỷ Việt Nam kiệt quệ mọi mặt. Báo cáo trên do biên tập viên Quách Thái Minh thành lập. Ông đại diện cho Chính phủ Hồ Chí Minh và Cộng hòa Dân chủ Việt Nam. [6]

14/05/2015

Huỳnh Tâm

danlambaovn.blogspot.com

Tài liệu tham khảo:

- [1] "Sự phát triển của quan hệ Trung-Việt bốn thập kỷ", biên tập viên Kuo, Nhà xuất bản 1992 phiên bản nhân dân Quảng Tây
- [2] "Chen Yun Chronicle", loạt phim lịch sử Trung ương Đảng nghiên cứu, Trung tâm Nghiên cứu Văn học 2000 bản
- [3] " Lịch sử quan hệ Trung-Việt, Series Nghiên cứu dự thảo ", Huang Zheng của Nhà xuất bản 1992 phiên bản nhân dân Quảng Tây
- [4] "tình hình Việt Nam và quan hệ Trung-Việt," Gu Xiaosong Báo chí Thế giới tri thức, 2008
- [5] "Lịch sử hiện đại của Trung-Việt quan hệ thông tin được chọn" , biên tập viên Guo Ming, Nội vụ hiện tại Press, 1986 edition
- [6] "Chen Yun Biography", biên tập bởi Đảng Cộng sản Trung tâm Nghiên cứu Văn học, Trung tâm Nghiên cứu Văn học Party 2005 bản.

14/05/2015

<http://danlambaovn.blogspot.com/2015/05/ho-chi-minh-mot-gian-iep-hoan-hao-ky-24.html>

Huỳnh Tâm (Danlambao)

Chính sách cai trị của Trung Quốc tại Việt Nam.

Ngày 14 tháng 3 năm 1950, Trung Quốc vận dụng chiến tranh chống Pháp đã được hoàn thành tại Việt Nam. Cuối tháng 3 Bắc Kinh, Mao Trạch Đông, Lưu Thiếu Kỳ đến Moscow dự thảo tài liệu "con trỏ" liên kết các chính sách của Trung Quốc tại Đông Nam Á, và lấy quyết định hướng dẫn chiến tranh Việt Nam chống Pháp. Không có nghi ngờ, sau khi quân đội Trung Quốc qua sông Dương Tử, các nhà lãnh đạo Trung Quốc một lần nữa từ sự can thiệp quân sự vào góc cường quốc phương Tây khám phá sự hiểu biết về tình hình khu vực Đông Dương, cụ thể là nỗi sợ hãi vẫn cố gắng ngăn chặn các khu vực Đông Dương thành một cơ sở cho thế lực nước ngoài can thiệp vào Trung Quốc.

Vào thời điểm đó, các nhà lãnh đạo Trung Quốc, Hoa Kỳ, Anh, Pháp và các lực lượng quân sự quốc tế tăng cường Indo-Trung Quốc, nhưng từ đó về khả năng tung ra một sự can thiệp quân sự là không cao, các chính phủ (CPC) có lực lượng quân sự riêng của mình nhưng hoàn toàn nằm ộp "Ngày 12 tháng 6 năm 1949, Mao trình báo cáo lên Stalin về nội dung của Kovalev". Xem xét lại hoạt động của lãnh đạo Cộng sản và phân tích việc nào là quan trọng đối với chiến tranh dân sự, như sau này đã chứng minh, sau khi xác định các nhà lãnh đạo Cộng sản thành lập chính sách quốc phòng, khu vực Đông Dương vẫn là một trong những định hướng chiến lược của công tác phòng thủ sự mối đe dọa an ninh của Trung Cộng, nó đã ảnh hưởng thời điểm giữa năm 1950. Mao bắt đầu thiết kế các chiến lược quốc phòng của Trung Quốc tại Việt Nam. Đặc biệt với việc mở rộng phát triển cơ cấu tổ chức Cộng sản "ổ đĩa" hiện đại hóa chiến tranh, cân nhắc an ninh địa lý, chính trị và cỗ phần quốc phòng không theo tỷ lệ của Trung Quốc ngày càng cao đi lên chính sách Đông Dương. Như trước đây cũng mô tả, các nhà lãnh đạo Đảng Cộng sản Trung Quốc rất quan tâm đến Việt Minh do Hồ Chí Minh lãnh đạo phong trào chống Pháp. Mùa xuân năm 1947, Trung Cộng và đảng Cộng sản Việt Nam, chính thức thành lập liên lạc vô tuyến. Mao sớm cho Hồ Chí Minh thấy rằng, ông là tương lai của mọi hỗ trợ khởi xướng tư tưởng ngoại giao Đông Dương.

Tháng 6 năm 1958 Bắc Kinh, các nhà lãnh đạo Hồ Chí Minh, Đặng Tiểu Bình, Lưu Thiếu Kỳ, Chu Đức thân mật lo toan chuyện bán nước Việt Nam. Nguồn: Tài liệu Huỳnh Tâm.

Các nhà lãnh đạo Cộng sản đã dẫn đến cuộc nội chiến trong thời kỳ chuyển đổi dự định hỗ trợ các nguyên nhân cơ bản của Đảng Cộng sản Việt Nam, họ nghĩ rằng phong trào cách mạng Trung Quốc với phong trào cách mạng Việt Nam do thủ lĩnh Hồ Chí Minh đã có liên kết giữa Trung Cộng-Việt Cộng, nay họ cho xuất hiện Hồ Chí Minh sớm, và sự hợp tác này xảy ra và mở rộng trong khuôn khổ tổ chức Cộng sản Mao. Điều này kết hợp cùng lịch sử giữa hai nước với nhau, tạo thành cái gọi là "tình đồng chí và tình anh em" cột vào nhau một mối quan hệ thòng lọng. Thực sự một quá trình gọi là lịch sử đầy màu sắc, nguồn gốc của nó có giá trị niên đại chừng 10.000 năm, sau đó tùy thời gian hòa nhập vào đại lục như Hồ Chí Minh đã ký kết với Mao.

Tháng 12 năm 1924, xuất hiện bí danh Lý Thụy tại Quảng Châu, sinh hoạt trong phong trào cách mạng Việt Nam, được Mao để mắt đào tạo cán bộ tại Quảng Châu, Hồ Chí Minh được hệ thống hóa trong quá trình công tác, đặt tên là "cách mệnh chi lộ". Cuốn sách này được coi là "đặt nền tảng" cho đảng Cộng sản Việt Nam hành động. Hồ Chí Minh tự cho mình có quyền làm "Cha già dân tộc Việt Nam", khai mở kỷ nguyên Việt Cộng [1].

Mao Trạch Đông vận dụng tối đa con cờ Hồ Chí Minh làm bàn đạp chống lại Tư bản, Cộng sản thường miệt thị chủ nghĩa thực dân hay đế quốc, Cộng sản cho rằng những ý tưởng mang tính cách mạng được bao gồm trong cuốn sách "cách mệnh chi lộ" đang lây lan từ Quảng Châu Trung Quốc sang Việt Nam. Chúng ta không thể phủ nhận rằng trong năm 1924-1927 Hồ Chí Minh người Trung Quốc có ảnh hưởng

lớn tại Việt Nam. Trước đó, dù ông ta đã thấm nhuần lý thuyết Lenin Quốc tế vô sản, nhưng cuộc cách mạng của Trung Quốc mà ông tham gia "Phương Đông cách mạng" từ hoàn cảnh đó bắt đầu hoạt động trên quê hương của mình (Trung Quốc), Hồ Chí Minh gặp Chu Ân Lai làm những giao dịch mới, tiến đến ý tưởng tình đồng chí Vô sản Phương Đông.

*Những diễn viên múa Bắc Kinh được Hồ Chí Minh đặc biệt nhiệt tình chiêu cố.
Nguồn: Tài liệu Huỳnh Tâm.*

Hơn nữa, buổi đầu Hồ Chí Minh hoạt động có nhiều thất bại, còn lại thời gian tham gia vào các hoạt động chính trị tại Quảng Châu Trung Quốc. Đến tháng 2 năm 1930 Mao Trạch Đông hỗ trợ Việt Minh tổ chức cuộc họp tại Hồng Kông, sau đó Hồ Chí Minh hoạt động trong một thời gian dài ở Trung Quốc, đề xuất kiến nghị xin Đảng hợp thức hóa xem như một thành phần của Quân ủy Trung ương Trung Cộng (CPC). Vào tháng 3 năm 1935, được đổi tên thành Cộng Sản Đông Dương, CPC Trung ương Trung Cộng giới thiệu Hồ đại diện tham dự đại hội triệu tập tại Macao, mặc dù Hồ chỉ một tên có ý nghĩa tượng trưng. Sau khi chiến tranh bùng nổ, Hồ Chí Minh hoạt động năng nổ hơn, liên hệ tương đối chặt chẽ với các nhà lãnh đạo Trung Cộng. Tháng 8 năm 1942, Hồ Chí Minh liên lạc với những nhà cách mạng chống Nhật-Việt tại Trung Quốc, nhưng cũng đã cố gắng để liên lạc với Ủy ban Trung ương CPC, nhằm trao đổi quan điểm về tình hình hiện tại của chiến tranh. Năm 1944 Mao Trạch Đông dốc hết nỗ lực xây dựng mật khu cho Hồ nhưng bị sụp đổ bởi Trung ương mật khu không thể đặt tại các khu vực biên giới phía Bắc của Việt

Nam, họ chuyển đến các vùng ngoại ô của rừng huyện Na Pha Quảng Tây Trung Quốc, do Mao Thảo Bằng (Mao Caopeng) quản lý chiến khu, liên lạc với Hồ Chí Minh, họ được kết nối với Đảng Cộng Sản Trung Quốc, Hồ Chí Minh đến Na Pha sống hơn sáu tháng. [2]

Ngày 15 tháng 8 năm 1945, nhân dịp Nhật Bản đầu hàng, cuộc họp Ủy ban Trung ương Trung Cộng công bố "cuộc tổng nổi dậy", sau khi Nhật đầu hàng tại Việt Nam, kêu gọi mọi người khắp đất nước đấu tranh, "Việt Minh! tiến tiến! tiến tiến! dưới ngọn cờ của Hoa Nam (MSS)". Cơ hội cướp chính quyền trước khi quân Đồng minh đến, được gọi là "Cách mạng tháng Tám". ĐCSVN cố gắng đấu tranh thông qua đó mô tả lịch sử độc lập của việc thành lập chiến công, để làm nổi bật tính hợp pháp của nó và nắm bắt quyền lực nhà nước. Hồ Chí Minh chụp lấy cơ hội tuyên bố, Việt Nam thành lập nước Cộng hòa Dân chủ tại Hà Nội, ông nghĩ rằng có ý nghĩa lớn, và thậm chí cả thế giới, đặc biệt là đối với tương lai của quốc tế cộng sản ở Đông Nam Á, bởi đảng Cộng sản Việt Nam cho rằng điều này không chỉ là một chiến thắng của nhân dân Việt Nam, là do "Chủ nghĩa Mác-Lênin trong chiến thắng đầu tiên của đất nước thuộc địa". [3]

Dựa vào các cuộc diễn tập giữa Trung Quốc-Pháp, ngay cả ở việc sử dụng các chiến lược công nhận Việt Nam là một thành phần của Liên Bang Pháp Đông Dương, ngay đầu tiên Việt Minh muốn cắt lấy 17 độ dòng vĩ bắc đơn vị đồn trú của phía chính phủ quốc gia, mà còn góp phần vào cuộc chiến chống Việt Minh lực lượng không ủng hộ giải pháp quốc gia, vì họ cần mặt trận thống nhất đang được Trung Cộng cân nhắc, nẩy mực. Tất nhiên, các nhà lãnh đạo quốc gia không muốn can thiệp vào công việc của Cộng sản Đông Dương, lý do Trung Quốc muốn đưa Việt Nam vào quỹ đạo chư hầu. Quân đội Trung Quốc sớm tràn vào Bắc Việt Nam, Tuy nhiên trong Bộ Chính trị Trung Cộng đã lấy quyết định trục xuất Hồ Chí Minh ra khỏi Cộng hòa Dân chủ Hà Nội chỉ được hoạt động tại rừng núi Việt Bắc. Hồ Chí Minh trở thành chế độ "Cộng hòa rừng", thực sự, Hồ Chí Minh đã có một nhà kho nhỏ là "nơi ở chính thức tại Việt Bắc do cán bộ Trung Quốc khoanh vùng", Hồ Chí Minh kêu gọi người dân vũ trang đấu tranh, đề kháng và lật đổ hoàn toàn chế độ thực dân Pháp. Trung Cộng lãnh đạo cuộc kháng chiến chống Pháp bắt đầu được gọi là Chiến tranh Đông Dương lần thứ nhất.

Sự nổi dậy của Việt Cộng đã sớm trở thành một phần của phong trào cách mạng ở Đông Nam Á, được liên kết chặt chẽ hơn với quá trình hoạt động phong trào cách mạng Trung Quốc. Vào thời điểm cuộc nội chiến nổ ra giữa Quốc Dân Đảng và Ủy ban Nhân dân xã gặp khó khăn, đặc biệt là ở miền Nam Trung Quốc, phải đối mặt

với một số binh sĩ Quốc Dân Đảng thiện chiến sẵn mồi Cộng sản. Một số binh sĩ Trung Cộng phân tán chạy vào lãnh thổ Việt Nam để ẩn quân, họ nhận được sự bảo vệ của quân Việt Cộng, lúc ấy ở khu vực biên giới Việt Nam Trung Cộng vẫn đào tạo cán bộ cung cấp cho tổ chức đảng. Hai bên đã có mức độ tương đối thấp về hợp tác quân sự, quân du kích Việt Cộng và thậm chí đã giúp các lực lượng Cộng sản Trung Quốc chiếm được khu vực biên giới của chính quyền địa phương thuộc thẩm quyền của Chính phủ quốc gia. [4]

Theo các nhà sử học Việt Nam mô tả, vào đầu năm 1949, quân đội Việt Cộng mở ra chiến dịch chủ lực "lưỡng cá bài địch", tham gia vào các chiến dịch quân sự của Trung Quốc trong khu vực Quảng Tây, sư đoàn "lưỡng cá bài địch" cũng thực hiện một loạt các chiến thắng, cho đến khi cướp được chính quyền Việt Nam vào cuối năm 1949. [5]

Tóm tắt ở trên, Hồ Chí Minh và lịch sử Việt Cộng chỉ để trao đổi minh họa cho một thực tế đơn giản quan hệ giữa hai bên Trung Cộng-Việt Cộng thành lập một mối chặt chẽ, khi các lãnh đạo nòng cốt của cả hai bên đồng ý rằng Chính phủ (CPC) và ĐCSVN cùng đồng chí dưới sự lãnh đạo của Liên Xô quốc tế vô sản, các mối quan hệ giữa phong trào cộng sản quốc tế giữa hai Đảng Cộng sản Đông Á. Trước khi thành lập nước Trung Hoa mới, Hồ Chí Minh và Việt Cộng do mối quan hệ giữa cấp Chính phủ (CPC) và ĐCSVN và quay trở lại với các mối quan hệ giữa hai đảng Cộng sản và phong trào cách mạng của hai nước Đông Á. Mối quan hệ này đã được biết đến như là "tình đồng chí và tình anh em" rất thích hợp, vào năm 1949 Trung Quốc mới được thành lập, vì vậy đảng trưởng Hồ Chí Minh được sự hỗ trợ tối đa, và không cho thấy có bất cứ rào cản tâm lý, các nhà lãnh đạo của Trung Quốc sẽ cảm thấy rằng họ có một loại nghĩa vụ tự nhiên để giúp Việt Cộng vào cuộc đấu tranh của chống Pháp. Tất nhiên, Mao Trạch Đông khuyến khích liên minh Trung-Xô, như vậy không có nghi ngờ nào từ phía Liên Xô, ĐCS TQ nhiệt tình tăng cường rất nhiều lãnh đạo để hỗ trợ ĐCSVN, vị thế của Liên Xô cũng sẽ giúp xoa tan những lo ngại của các nhà lãnh đạo Trung Quốc.

Chu Ân Lai thay mặt Ủy ban Trung ương (CPC) liên hệ với Việt Cộng, giữa ông và Hồ Chí Minh hiểu biết nhau những điều kiện và chính nguồn ĐCSVN phát sinh từ Trung Cộng. Sau đó CPC chỉ rõ giá trị khoảng viện trợ phân loại cho các nước Đông Á, chủ yếu có "hình thức cách mạng đấu tranh đã được hoặc sẽ được nếu chiến tranh du kích vũ trang". Ngày 14 tháng 8 năm 1949, Lưu Thiệu Kỳ gửi báo cáo nhạy cảm đến Stalin, "đưa ra vấn đề phong trào cách mạng Cộng sản thành hình chiến lược Đông Á".

Lưu Thiếu Kỳ phát hành "tài liệu kể từ khi thành lập đảng", cuốn sách đầu tiên, 50 trang. Vào thời điểm đó có một số liên lạc cụ thể giữa các tổ chức đảng địa phương và khu vực Việt Cộng tại Quảng Tây. Nhìn chung, việc trao đổi liên tục CPC và ĐCSVN không có chiều sâu, tình hình này tiếp tục cho đến khi quân đội Cộng sản Trung Quốc tiến vào Tây Nam, đêm trước ngày thành lập nước Trung Hoa mới, Nhật báo nhân dân loan tải chiến tranh Việt Minh chống Pháp đã vào cuộc, một tờ trung chuyên báo "chân lí báo-Pravda" cũng loan tải, bài viết nội dung của Việt Minh hô hào tiêu diệt quân Pháp. Bài báo "Pravda", loan tải chi tiết hơn những vị trí chiến lược tại Việt Nam, báo Hoa Kỳ "Pacific Alliance" cũng loan tải các "trung tâm" khu vực, điều khiển AU hướng dẫn nước Cộng hòa Dân chủ Việt Nam "có chín phần trăm, trong số 20 triệu người đọc tin", nơi mà các lãnh đạo Việt Minh thực hiện cải cách dân chủ và đạt được sức mạnh từ những cải cách dân chủ này. Trung Cộng vì "lợi ích mạnh mẽ xâm lược Việt Nam", ngày 10 tháng 9 năm 1949 "Nhật báo Nhân dân" phân tích những tác động theo ý kiến chính sách Trung Cộng xứng đáng làm cha đỡ đầu của Việt Cộng.

Tháng 10, sau khi thành lập nước Trung Hoa mới, Ủy ban Trung ương Đảng đề cử Lý Ban, Nguyễn Đức Thụy bí mật viện trợ các mục tiêu quân sự, nối trực tiếp vào lãnh đạo Việt Cộng đại diện Đảng tham gia Hội đồng châu Á-Úc Công đoàn Thương mại tổ chức tại Bắc Kinh. nội dung Viễn thông giữa hai bên đều trao đổi bí mật, Ủy ban Trung ương CPC rất nhiều hy vọng rằng Việt Cộng có thể giúp ngăn ngừa Quảng Tây, Vân Nam và những nơi khác có quân Quốc Dân Đảng đang chạy trốn đến lãnh thổ của Việt Nam như một nơi trú ẩn theo hình thức biên giới Miến Điện-Trung Quốc. Ủy ban Trung ương CPC ra sức ngăn chặn sự can thiệp của Mỹ và được xác định quân Quốc Dân Đảng (CCF) không được vượt quá biên giới, Việt Cộng trở nên quan trọng hơn. Trong khi đó, Ủy ban Trung ương CPC bắt đầu xem xét làm thế nào để cung cấp viện trợ quân sự cho Việt Cộng. Lưu Thiếu Kỳ viết bài: "vấn đề đánh chặn Quốc Dân Đảng chạy trốn đến những nơi tàn dư quân đội Quốc Dân Đảng tại Việt Nam", Tháng 12 năm 1949, đến tháng 2 năm 1950, Ủy ban Quân sự Trung ương đã sẵn sàng tiến quân vào Vân Nam, Lâm Bru gửi điện tín ngày 08 tháng 12 năm 1949 chuẩn bị hành quân [6].

Tháng 12, Việt Minh thay đổi nhanh chóng, tiếp nhận được mọi hỗ trợ quân sự, quan hệ tốt đẹp Trung Cộng. Trong thời gian này, các nhà lãnh đạo Trung Quốc thực hiện hai quyết định quan trọng: "cung cấp viện trợ quân sự cho Việt Nam và thiết lập quan hệ ngoại giao", cho đến khi chế độ Cộng hòa Dân chủ Việt Nam "toàn diện phục tùng Trung Cộng". Nguyên nhân trực tiếp lãnh đạo của Trung Quốc và chú trọng vào sự phát triển của tình hình Việt Nam ở phía Tây Nam Trung Quốc.

Theo cuộc nội chiến ở tầm nhìn của Mao Trạch Đông, nếu quân đội Quốc Dân Đảng từ chối đầu hàng, quân đội Trung Quốc sẽ bao vây tiêu diệt, nếu quân đội rút về Đông Dương, có Việt Minh quyết tâm đuổi theo tiêu diệt, và cùng một lúc tiêu diệt những kẻ "đôi thủ". [7]

Stalin đã khuyên không nên nhập quân đội Cộng Sản Đông Dương, để tránh Hoa Kỳ, Anh, Pháp can thiệp. Ông gửi điện tín nói với Mao "đồng chí nên thận trọng với các lực lượng Mỹ và Anh họ đã hạ cánh tại bắc cảng (North Port), không nên vội vàng gửi quân đến khu vực biên giới Hàn Quốc". [8]

Sau trận Quảng Tây, Mao Trạch Đông đặt lại thời điểm kết thúc, sau khi cuộc nổi dậy tại Lô Hán (Lujan) Vân Nam. Quốc Dân Đảng công bố, kể từ khi quân đội Trung Quốc vẫn không thể được nhập vào lực lượng của Lý Di, bắt đầu chuyển sang khu vực biên giới của tỉnh Vân Nam. Nơi đóng quân của Lý Di gây ra cảnh giác cho các nhà lãnh đạo Trung Cộng, họ đặc biệt lo lắng về quân Quốc Dân Đảng tràn vào Việt Nam, Việt Cộng sẽ bị đe dọa quân từ phía sau, rất nhiều hướng dẫn công văn nhắc nhở của lực lượng quân sự, để ngăn chặn các lực lượng Quốc Dân Đảng đã bỏ trốn khỏi lãnh thổ Việt Nam. Lưu Thiếu Kỳ: "Lâm Bru (Lin Biao) sợ quân đội Trung ương Quốc Dân Đảng đổi lệnh tham gia vào các bức điện tín", ngày 26 tháng 12 năm 1949. Sau đó chính quyền thực dân Pháp bắt đầu tăng cường ở khu vực biên giới triển khai quân sự, để ngăn chặn cuộc chiến lan rộng sang các lãnh thổ của Trung Quốc vào Việt Nam. Hành động của người Pháp đã cảnh giác Ủy ban Trung ương Trung Cộng (CPC), sợ chính quyền thực dân Pháp cung cấp nơi trú ẩn cho quân đội Quốc Dân Đảng.

Ngày 30 tháng 11 năm 1949, Ngoại trưởng Chu Ân Lai thay mặt "Nhật báo Nhân dân" loan tải một tuyên bố lên án chính phủ Quốc Dân Đảng đang cố gắng để cho Việt Nam trở thành "cơ sở sự trở lại" của mình, và cảnh báo chính quyền Pháp tại Việt Nam không nên "chứa chấp phản động Quốc Dân Đảng có vũ trang".

Ngày 30 tháng 11 năm 1949, trên báo "Nhật báo Nhân dân" có thể nói quân đội Quốc Dân Đảng trở lại vào lãnh thổ của Việt Nam và chính quyền thực dân Pháp triển khai tăng cường quân sự ở khu vực biên giới, các nhà lãnh đạo Trung Cộng tin rằng Việt Nam là điểm tham gia lợi ích an ninh của Trung Cộng, và cảm thấy cần phải can thiệp vào tình hình ở Việt Nam là một động lực quan trọng.

Ngày 24 tháng 12, Lưu Thiếu Kỳ, Mao Trạch Đông ở Moscow nhận được báo cáo tình hình chính trị và quân sự Vân Nam, nhưng cũng giải thích các đại diện Việt

Cộng đã tuyên bố rõ hai yêu cầu. Một là niềm hy vọng Trung Quốc cung cấp một lượng lớn viện trợ quân sự, bao gồm ba bộ phận của thiết bị quân sự, vật tư, hỗ trợ tài chính \$ 10 triệu USD, và cán bộ quân sự tới Việt Nam để hỗ trợ các hoạt động theo lệnh. Danh sách này có thể nói rằng ĐCSTQ đang thực sự mở ra mọi viện trợ cho Việt Cộng, gần như có hành vi đòi hỏi quá nhiều, theo cách này Trung Cộng vẫn phải tăng cường, cần thiết phân tích chuyên sâu trên cơ sở tâm lý, có lẽ các nước nhỏ hơn dựa trên chủ nghĩa quốc tế vô sản viện trợ hiểu biết. Trung Quốc đã gửi cán bộ quân sự trên các yêu cầu đã đến Việt Nam, có thể nói những phái đoàn tư vấn quân sự Trung Quốc đã đến Việt Nam. Tiếp theo tuyên bố của nước Cộng hòa Trung Quốc và Hồ Chí Minh hứa hẹn cung cấp theo công nhận ngoại giao. Với tình hình thực tế của chế độ Việt Cộng, mà là tương đương với các yêu cầu hỗ trợ chính trị của Trung Quốc bằng cách công nhận ngoại giao.

Lưu Thiếu Kỳ nói với Mao: "nghĩ rằng chúng ta có thể giúp đỡ, nhưng cần hạn chế viện trợ quân sự, vũ khí và trang thiết bị y tế có thể cung cấp, nhưng Hồ không thể đưa ra quá nhiều", một phần của vật liệu có thể được giải quyết thông qua thương mại, nhưng không thể có 10.000.000 \$, cán bộ quân sự có thể được gửi đi, nhưng lần đầu tiên với một công văn vô tuyến La Quý Ba đi để nắm bắt tình hình". Sau đó gửi cán bộ quân sự, trong ngắn hạn, nó không thể là ngay lập tức và hoàn toàn chấp nhận yêu cầu của Đảng. Công nhận ngoại giao, lãnh đạo ở Bắc Kinh đã không ngay lập tức trả lời, khi Bộ Chính trị họp đề cập nhắc những ưu và khuyết điểm. Mao Trạch Đông và Lưu Thiếu Kỳ nói: "nghĩ rằng trước khi Pháp không công nhận Trung Quốc, có thể Hồ Chí Minh thiết lập quan hệ ngoại giao với Pháp, sẽ có lợi nhuận và tác hại ít hơn". Từ ngữ như "có thể" rõ ràng là không phải là biểu hiện của một thái độ rất tích cực, họ đang nhìn thấy có "hại", nhưng so với các "lợi nhuận" chỉ hơn Trung Cộng". Đối với các "nạn nhân" đã không nói gì về Lưu Thiếu Kỳ, Mao Trạch Đông đã quyết định tham khảo ý kiến ông. Lưu Thiếu Kỳ: "Về đến Vân Nam với viện trợ quân sự cho Việt Nam", điện tín gửi lên Mao Trạch Đông, ngày 24 tháng 12 năm 1949. Trong thực tế, các nhà lãnh đạo Trung Quốc, về vấn đề đầu tiên với người Pháp hay người đầu tiên thiết lập quan hệ ngoại giao với Cộng hòa Dân chủ Việt Nam, đều có cân bằng không dễ dàng như vậy. Trong các cuộc đàm phán ở Genève vào năm 1954, các đại diện của Pháp nói với Chu Ân Lai, người hóa ra là đã sẵn sàng để nhận ra Trung Quốc mới, và sau đó do thiết lập quan hệ ngoại giao giữa Trung Quốc và Cộng hòa Dân chủ Việt Nam "và thất bại trong việc đạt được". "Ci Ji Lema và Paul - Peng Wang Ping-nan phút nói chuyện mừng lễ cổ", ngày 18 tháng 5 năm 1954, Cộng hòa Nhân dân Bộ Ngoại giao Archives Trung

Quốc "Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa lưu trữ ngoại giao "1954 Hội nghị Genève". [9]

Vào lúc này Mao Trạch Đông là một trong những trung tâm cách mạng vô sản. Do nhu cầu thường xuyên chảy ra quan điểm cách mạng thế giới, người ta phải suy nghĩ và thảo luận về các vấn đề Stalin, tất nhiên có ảnh hưởng đến Việt Cộng không phản ứng bởi sống nhờ cây luôn luôn yêu cầu hỗ trợ vũ khí và kinh tế.

Trong ngày Lưu Thiếu Kỳ nhận được một cuộc gọi của Mao Trạch Đông, ngoại trừ việc nhân mạng viện trợ không thể dừng lại bởi quân Quốc Dân Đảng vào Việt Nam "cực kỳ quan trọng", Việt Cộng có thêm viện trợ càng nhiều càng tốt để Hồ Chí Minh cho thấy tiêu diệt nhân dân là một thể hiện tuyệt vời. Ông ta yêu cầu Lưu Thiếu Kỳ truyền đạt đến Trung Cộng chấp nhận sự nhiệt tình này, cần thiết "gửi một phái đoàn phụ trách chính trị đến Việt Nam". Trung Quốc cũng nên mở cửa Bắc Kinh "chào đón chúng nó (Hồ). Tài liệu chiến tranh Việt Nam sẽ được gia tăng thiết kế dần dần cho phép Việt Cộng "nắm bắt tốt các tài liệu này"; cần thiết La Quý Ba đi đến Việt Nam thành lập đài phát thanh để đôn đốc "Chuân Chúc nên có những thái độ thân thiện và hợp tác, khuyến khích, không chỉ trích". Mao Trạch Đông đã đề xuất lần đầu trong bức điện gửi đến cán bộ quân sự Việt Nam, làm việc theo "chuyên gia tư vấn". Thực sự Trung Quốc đã điều hành bộ máy chiến lược đảng Cộng sản Việt Nam, sau đó quyết định gửi "Nhóm tư vấn" đến Việt Bắc làm việc với Hồ Chí Minh. [10]

Thái độ tích cực mạnh mẽ của Mao làm động lực cho các bên thảo luận quá trình của chiến tranh Việt Nam. Lưu Thiếu Kỳ, hướng dẫn Mao Trạch Đông nhận điện báo của Hồ Chí Minh gửi khẩn cấp "Phái đoàn Bộ chính trị Việt Minh đến Bắc Kinh". Mao Trạch Đông nói rõ "phái đoàn Việt Cộng đã bí mật nên đến Trung Quốc không nên được tiết lộ". Lưu Thiếu Kỳ: Ủy ban Trung ương CPC, rất khó chịu tiếp phái đoàn Cộng sản Đông Dương, tuy nhiên đứng trên mặt ngoại giao phải nhận điện tín ngày 24 tháng 12 năm 1949. [11]

Ngày hôm sau, Lưu Thiếu Kỳ gửi Đảng Cộng sản Trung ương Việt Nam một bức điện tín ban hành cẩn thận theo ngôn ngữ gọn "Trung Quốc rất sẵn sàng viện trợ". Hồ Chí Minh hy vọng chuyến đi này thông dong gồm có năm hoặc sáu người trong phái đoàn với một kiểm soát đài phát thanh khu vực. Trái lại Lưu Thiếu Kỳ: "Đề xuất ngày 25 tháng 12 1949, Ủy ban Trung ương CPC, gửi một Telegraph đến Việt Nam chuẩn bị chiến tranh" [12]

Lâm Bru cũng đã gửi cho các nước xung quanh cùng biên giới, tín hiệu một trăm năm mươi một mét (151) để phân chia đường tĩnh biên, tạo ra hướng đánh chặn, hy vọng kết thúc hoạt động quân đội Quốc Dân Đảng tại Việt Nam. Trung Quốc bắt đầu tăng cường đáng kể việc quản lý các chiến trường biên giới Trung-Việt. Hướng dẫn Việt Cộng hành quân đến điểm kết thúc quân sự, nhân dịp quản lý nhân sự Việt Cộng.

Rõ ràng, các nhà lãnh đạo Bắc Kinh phải thận trọng, người trong cuộc vắng mặt có một sự hiểu biết về tình hình thực tế của Việt Cộng, không có ý định vội vàng hứa sẽ hỗ trợ thêm. Một lý do khác mà Ủy ban Trung ương CPC ủng hộ đối với Hồ Chí Minh vào năm 1946 trước khi thỏa hiệp Pháp về vụ việc đình chiến, họ tin rằng cái gọi là chính sách "trung tĩnh" là sai, nhưng vẫn chưa xác định "sai" không phải là "nguyên tắc". Hồ Chí Minh đã từng hợp tác với Pháp dựa trên thủ đoạn gian trá và nói Việt Nam mong muốn trở thành một phần của Đông Dương thuộc Pháp, ông cũng đã đi thăm Pháp. Đặc biệt, ông đã viết nhiều thư cho ông Truman, nhờ Hoa Kỳ ủng hộ phong trào Việt Cộng chống thuộc địa Pháp, và thậm chí còn hứa sẽ chấm dứt cuộc chiến tại Vịnh Cam Ranh có thể được cung cấp để sử dụng như một cơ sở cho Hải quân Mỹ. Tất nhiên Hồ nhận mệnh lệnh từ Mao Trạch Đông làm như việc vô tình [13].

Vào thời điểm đó, Mao Trạch Đông đưa ra kế hoạch "tập trung", ý tưởng trái ngược với tất cả lãnh đạo trong đảng, ông cho rằng các cường quốc cũng đang muốn có thỏa hiệp. Quan điểm trên mới thể hiện trong một khoảnh khắc khi Mao Trạch Đông còn thăm Moscow, đúng hơn ông muốn tìm thời gian loại trừ một số nhà lãnh đạo Việt Minh do Trung Quốc dựng lên làm bù nhìn cho chính sách đối ngoại, chỉ để lại một vài người có ảnh hưởng tích cực.

Ngày đầu năm 1950, Lưu Thiếu Kỳ, Lâm Bru gửi đi một bức điện: Nội dung nhu cầu hoạt động của các lực lượng Việt Cộng, Hồ có thể đi qua lãnh thổ của Trung Quốc hoặc làm khu an toàn tạm thời, nhưng nó phải là "chính thức" cho phép, và nói với nhau "không cần thiết nhập vào lãnh thổ Trung Quốc, nếu cá nhân nhập vào ban đêm, như các nhu cầu khác, chẳng hạn đạn dược, thực phẩm v.v... có thể được đảm bảo bí mật trong những người phụ trách, chỉ "tạm thời cho một số lượng nhỏ". Mao nhanh chóng từ Moscow cho biết ông không ủng hộ biện pháp thận trọng như vậy. Vì vậy, "năm ngày sau Lưu Thiếu Kỳ nói với Lâm Bru, Mao Trạch Đông "phải chỉ cán bộ Việt Minh tạo điều kiện và giúp đỡ Hồ Chí Minh mạnh hơn được xem Việt Nam cần thức ăn và đạn dược nên cố gắng giúp đỡ càng tốt". Mao đòi hỏi các đồng chí Việt Cộng phải như đồng chí của mình v.v... Lưu Thiếu Kỳ: "Nếu cần

thiết cho phép quân đội Việt Minh sống trên lãnh thổ của Trung Quốc, để tránh các vấn đề điện báo", như ngày 01 tháng 1 năm 1950, lần thứ 5. [14]

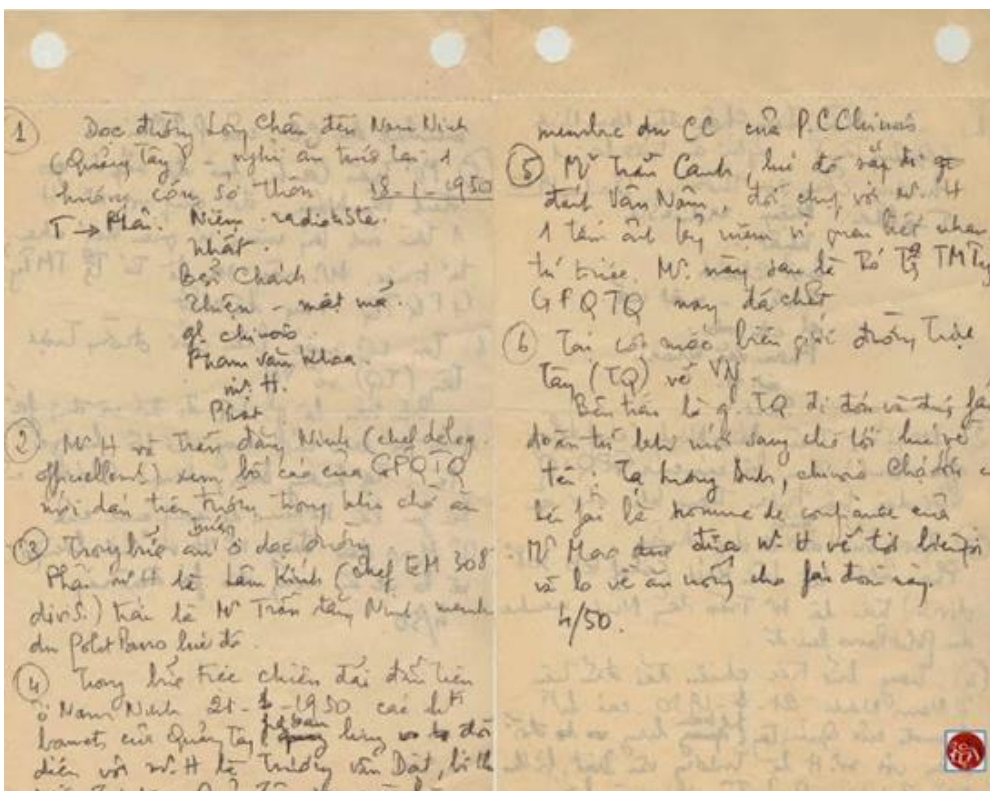
Ngày 2 tháng giêng, Lưu Thiếu Kỳ, Lâm Bưu, đã gửi điện tín, nội dung vấn đề chuyên thăm Bắc Kinh của Hồ Chí Minh, được giữ bí mật, trung ương quyết định không công bố. Sau khi nhận được hướng dẫn của Mao Trạch Đông, Lưu Thiếu Kỳ, Lâm Bưu điện thông báo, sau đó, đoàn đại biểu Việt Cộng có thời gian ấn định nhanh nhất đến Bắc Kinh. Lâm Bưu lập thông báo điện tín ngày 02-6 tháng 1 năm 1950. [15] Lưu Thiếu Kỳ thay mặt Trung ương "hộ tống đoàn đại biểu Việt Cộng đến Bắc Kinh. Ông vẫn tin rằng hai bên sau liên hệ với nhau tốt đẹp, Hồ thay mặt cho Việt Minh không giải thích những gì họ cần hỗ trợ, do đó, Trung Quốc không thể cung cấp viện trợ cho Hồ, cũng không lời hứa hẹn đáp ứng. Lưu Thiếu Kỳ gửi thêm một Telegraph vào ngày 11 tháng 1 năm 1950: "Về vấn đề hỗ trợ nguồn cung cấp vũ khí cho Việt Nam đã quá tải. [16] Vì vậy, Hồ Chí Minh thay mặt cho Việt Minh không công khai đến Bắc Kinh. Do đó Lưu Thiếu Kỳ chưa biết thời gian nhất định tiếp đón Hồ Chí Minh đến Bắc Kinh.

Trường hợp Hồ Chí Minh đã thấy sự tích cực quan trọng chính sách chỉ đạo chiến tranh tại Việt Nam, các nhà lãnh đạo Trung Quốc nắm bắt cơ hội viện trợ cho Hồ Chí Minh là một quyết định của tình hình Đại hội nhân dân toàn quốc Trung Cộng, nó có liên quan trực tiếp đến hội nghị dù có gặp phải đảng tính không phù hợp nhu cầu của các lực lượng vũ trang đang thiếu vũ khí và cán bộ quân sự. Hồ Chí Minh thừa biết chỉ có Bắc Kinh chuẩn y giải pháp cấp bách nuôi Việt Minh, đưa con trung thành đã đẻ ra và nó phải sống làm nhiệm vụ cho Trung Cộng.

Ngày 15 tháng giêng, Ủy ban Trung ương đảng trưởng Hồ Chí Minh tuyên bố "Chính phủ nước Cộng hòa Dân chủ Việt Nam đã quyết định thiết lập quan hệ ngoại giao chính thức với Chính phủ nước Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa". Sau ba ngày Chu Ân Lai cho biết: "Trung Cộng và Việt Cộng thiết lập quan hệ ngoại giao bằng Telegraph" vào ngày 18 tháng 1 năm 1950. "Nhật báo nhân dân" phát hành ngày 19 tháng 1 năm 1950. Nội dung, "thắng lợi mới đấu tranh giải phóng dân tộc - những mong muốn của các thiết lập quan hệ ngoại giao giữa Trung Quốc và Việt Nam". Tiếp theo một bài xã luận giải thích bản chất của thiết lập quan hệ ngoại giao và một cấu hình cao để đảm bảo ngoại giao". Bài xã luận loan tải "hai nước là tất cả thế giới tuyệt vời của phe hòa bình dân chủ", quan hệ ngoại giao "sẽ có thể đến lợi ích chung và nguyên nhân của hòa bình thế giới và dân chủ cho nhân dân hai nước đóng góp thuận lợi". "Chiến thắng mới của cuộc đấu tranh giải phóng dân tộc-Về việc thành lập quan hệ ngoại giao giữa Trung Quốc và Việt Nam". Nhật báo nhân

dân loan tải chế độ Hồ Chí Minh thiết lập quan hệ ngoại giao với Trung Quốc và chiến tranh là bước quyết định đầu tiên chống Pháp, Trung Quốc hỗ trợ tâm lý cho Việt Cộng đó là điều rất quan trọng. Một tờ báo "De Volkskrant" cánh tả tại Amsterdam loan tải ngày 18 tháng 1 gọi là "ngoại giao Ngày Chiến thắng", mà còn là một "ngày vui mừng quốc gia", bởi vì họ có sự hỗ trợ chính trị đáng kể vượt qua cửa Ngoại giao. [17]

Chuyến thăm Bắc Kinh của Hồ Chí Minh thúc đẩy các nhà lãnh đạo Trung Quốc lấy quyết định cho cuộc chiến Việt Nam chống Pháp, theo bước ngoặt quan trọng cướp chính quyền, khi các cuộc đàm phán của Mao Trạch Đông tại Moscow trùng hợp mối quan hệ với Stalin mỗi ngày càng hài hòa. Hồ Chí Minh từ rừng già không ai biết, khi ấy ở thời điểm này Mao Trạch Đông đang đàm phán với Stalin tại Moscow, trong hiệp ước của liên minh Liên Xô có nhiều quy định cụ thể. Thậm chí Mao còn thay mặt La Quý Ba đánh đi bản tin cho phép Hồ bắt tay từ khu rừng nhiệt đới biên giới Việt Nam-Trung Quốc di chuyển đến Moscow.

Tài liệu tháng 4 năm 1950 của Hoa Nam, ghi chú trên những mẫu giấy đặc biệt, sau 65 năm vẫn còn nguyên (1950-2015). Dấu chân của Hồ Tập Chương vẫn còn đậm nét, dù bí mật đến đâu cũng còn đọng lại dấu vết của một người Hán. Nguồn: Tài liệu Huỳnh Tâm.

Ngày 25 tháng giêng, Hồ Chí Minh đến Vũ Hán, lúc đó, Lưu Thiếu Kỳ đã nhận được điện tín Trung ương Cục lãnh đạo, cho biết chuyến thăm này rất quan trọng đã được trao cho Việt Cộng một "trách nhiệm" sự sắp xếp tối mật cho phép hóa rỗng cho Hồ Chí Minh tại Việt Nam. Hồ là một vấn đề nghiêm trọng đối với Stalin không qua mặt, dù sao đây là mối quan hệ giữa hai nước, Hồ Chí Minh không thể giữ được bản chất thật hay vị trí xuất phát từ nguồn cách mạng Trung Cộng. Hồ không thể tránh đôi mắt KGB bởi đã khám phá những phi chính từ khi ông xuất hiện, nhưng vấn đề là các nhà lãnh đạo Trung Quốc phải đôi mắt và trong mọi trường hợp làm thế nào để nhận được Hồ Chí Minh đứng đầu nhà nước Việt Nam đến thăm Trung Quốc, chính Hồ Chí Minh phải ý thức và cảm giác được Mao Trạch Đông nhiệt tình cho sự thành hình một tên "nộm" trên chính trường Cộng sản. Lưu Thiếu Kỳ thay mặt Trung ương Cục lãnh đạo ngay lập tức chỉ thị không thể để mở vấn đề hủ mắm Hồ thổi xì ra tại Moscow, sắp xếp lại tinh vi hơn Hồ chỉ đại diện đảng địa phương mới được tiếp đón bí mật, ăn ở khách sạn. Sau khi, hộ tống Hồ cẩn thận đến Trung Quốc, ngày hôm sau, Lưu Thiếu Kỳ gặp Mao báo cáo. "Hồ Chí Minh thân chinh đã về Bắc Kinh", lộ trình Hồ đã bí mật đi qua đến Vũ Hán, sau đó đến Bắc Kinh cho Mao không thể nghĩ rằng Bắc Kinh sẽ chào đón Hồ như các nguyên thủ quốc gia, dù công khai chào đón vị trí của Hồ vẫn phải còn xét lại chứ không phải một "đồng chí và anh em", nếu cần công khai để người khác chú ý, nếu Mao muốn tổ chức một buổi lễ quy mô giới thiệu Hồ với cương vị Quốc trưởng Việt Nam điều này chưa đến lúc.

Ngày sinh nhật hằng năm của Hồ Chí Minh tổ chức trên đất Trung Quốc, tại sao không ở Việt Nam, chứng tỏ ông chưa bao giờ sinh tại Nghệ An, một chuyện lạ không ai biết, Hồ không có giấy chứng minh khai sinh. Nguồn: Tài liệu Huỳnh Tâm.

Mao Trạch Đông thể hiện sự nhiệt tình. Ông yêu cầu Lưu Thiểu Kỳ, Chu Đức, Lý Tiên Niệm, Quách Minh (Guo Ming), La Phương Minh (Luofang Ming), Lý Bạch Nhân (Li Bai Yan) khôi phục công tác cho Hồ với vị trí Cộng sản Đông Dương. Hồ nhận được điện tín cho biết "sẽ đến Moscow tạm trú tại khách sạn gần nhà ga để đáp ứng đi lại". Về vấn đề hỗ trợ khác "nếu có thể nên được sự đồng ý của Mao". Hồ Chí Minh có thể chờ đợi và hy vọng rằng Chu Ân Lai trở về Bắc Kinh để gặp gỡ (tức là tổ chức Hội nghị thượng đỉnh). Hồ cũng muốn bày tỏ sự lưu trú của ông ở Bắc Kinh, tuy nhiên những ngày tháng hoạt động ở Việt Nam, ông đã đem đến nhiều thành kiến trong lãnh đạo Bắc Kinh, cho nên sự ân cần và quan tâm chưa đủ cương vị lãnh đạo vô sản. Sau đó, Mao đã gửi một bức điện tín có nội dung "Việt Nam trung lập nhưng không vì ĐCSVN", bởi sau chiến tranh không có chính sách tập hợp lực lượng do đó có nhiều người ra khỏi ĐCSVN, dường như không có gì sai về nguyên tắc. Theo giải thích của Mao dường như muốn cung cấp thêm tính hợp pháp chính sách chiến tranh Việt Nam.

Ngày 28, Lưu Thiểu Kỳ gửi bức điện chuyển đến Hồ Chí Minh, cho biết Mao Trạch Đông, Stalin và Chu Ân Lai bí mật có ý định cho phép Hồ đến thăm Moscow. Hồ có thể học được lèo lái chính trị từ Mao Trạch Đông và Lưu Thiểu Kỳ mới có khả năng đi đến trung tâm của cách mạng thế giới, để đạt được "đỉnh cao" mà không mất lòng Stalin, Moscow là nơi đạt được nhiều "hội nghị thượng đỉnh".

Ở trong Hồ Chí Minh nổi bật nhất giàu trí tưởng tượng, không hình dung được quy định trò chơi Cộng sản Quốc tế, và thậm chí không hoàn toàn hiểu Cộng sản cho chu đáo, bởi ông thích cầm đuôi cây lao phóng về phía trước, không sẵn sàng để hiểu nhiều về những quyền bính Cộng sản. Trong thực tế, các quy tắc quốc gia về hành vi ngoại giao, tiến thoái lưỡng nan vai trò này do vấn đề Hồ Chí Minh đã quyết định đi đến nơi không cần kèn trống, sau đạt được kèn trống đến sau, cho nên ông chỉ có thể viếng thăm bí mật Bắc Kinh và Moscow, không có khả năng bí mật lọt vào vòng tổ chức "hội nghị thượng đỉnh Moscow". Trong bất kỳ trường hợp nào, ít nhất Stalin phải biết "hội nghị thượng đỉnh" là cố định trong quá trình ngoại giao không thể thay đổi.

Ngày 30 tháng giêng, Hồ Chí Minh đến Bắc Kinh. Mao Trạch Đông và Lưu Thiểu Kỳ không muốn để lộ Hồ tại nhà ga xe lửa Bắc Kinh, tuy vậy Hồ cũng được Bắc Kinh thực hiện cuộc chào đón nồng nhiệt theo yêu cầu của Hồ Chí Minh. Dương Thượng Côn tiếp Hồ tại nhà ga để đáp ứng giữ bí mật. Vào buổi tối, Lưu Thiểu Kỳ mở ra một bữa tiệc, mời Hồ Chí Minh và sau đó tổ chức cuộc đàm phán trong bầu không khí sắp xếp chính trị trên bàn "Hội nghị thượng đỉnh Moscow". Theo trí

tượng tượng của Hồ Chí Minh, thậm chí ông đề xuất đến Moscow bằng phi cơ, trong khi đó Mao Trạch Đông di chuyển bằng tàu Hỏa đến Mãn Châu mới được di chuyển bằng phi cơ đến Moscow. Lưu Thiếu Kỳ liền bày tỏ nghĩa vụ Trung Quốc dựa trên chủ nghĩa quốc tế vô sản, trái lại Hồ Chí Minh sẵn sàng cung cấp hầu hết các yêu cầu hỗ trợ liên quan đến chuyến đi Moscow. Lưu Thiếu Kỳ nói với Hồ Chí Minh "Tình hình quốc tế rất thuận lợi cho Việt Cộng, Trung Cộng sẽ nhận ra cách tiếp cận cụ thể đất nước của mình và nội dung của các hỗ trợ được xác định là tương đương với ý của đồng chí Mao Trạch Đông". Sau khi tham khảo ý kiến, Lưu Thiếu Kỳ nói về những tác động viện trợ và mối quan hệ Trung-Pháp-Việt Minh theo ngôn ngữ "biểu minh đàm thoại". Trung Quốc mong muốn thiết lập quan hệ ngoại giao trước với Pháp, Hồ không nhận ra, tin rằng sẽ có viện trợ của Pháp để có phương tiện chống Nhật Bản.

Trung Quốc mới có một tác động đáng kể về mặt viện trợ cho Việt Minh. Thực tế là các nước Cộng hòa Dân chủ có thiết lập quan hệ ngoại giao giữa Trung Quốc, Việt Minh có ảnh hưởng đến thái độ của Trung Cộng, đó là một lý do quan trọng mà nước Pháp đã không tìm cách thiết lập mối quan hệ với Trung Quốc, cũng không muốn "Cây mô hình Trung Quốc vào Đông Dương. (Quân sự cổ vấn Trung Quốc và cuộc chiến tranh đầu tiên Việt Nam, 1950-1954". [18] Trong quá khứ Việt Cộng đã giải thích có những cuộc đàm phán tham gia vào khung "trung lập". Lưu Thiếu Kỳ cho biết đó không phải là sai nguyên tắc, điều đó không ảnh hưởng đến mối quan hệ giữa hai bên có phù hợp hay không và tầm cỡ đó do Mao Trạch Đông quyết định. Vì vậy, cho đến nay họ coi nhau "tình đồng chí và tình anh em".

Lưu Thiếu Kỳ nhất thiết phải gây ấn tượng cho Hồ Chí Minh. Sau cuộc họp, Lưu nói với Mao Trạch Đông gửi điện tín cho Hồ Chí Minh nội dung "sáu mươi năm, trông rất mỏng" như "đần thượng kiện kháng", có ý trách Hồ đã 60 tuổi mà không biết chuyện đời, đặc biệt là đoàn tùy tùng gồm 17 đảng viên đi bộ chân trần theo Hồ đến Bắc Kinh. Minh Hồ Chí Minh vẫn tự hào, ông đã để lại vai trò kháng chiến tại Việt Nam để rồi đi vòng đến Moscow thật là dài! Theo lời đánh hơi của Hồ có ý định bỏ cuộc hành trình Moscow. Mao Trạch Đông cho biết Hồ muốn diện kiến trực tiếp Stalin, vì lý do đó ông chờ đợi một tháng cũng coi là Hồ "không thể" hơn được. Ngay lập tức Hồ hỏi Lưu Thiếu Kỳ: Mao Trạch Đông có mời Hồ đến thăm Moscow không? Chuyến thăm của Hồ Chí Minh đến Moscow, Mao Trạch Đông đã có ý bỏ rơi Hồ. Hồ tự tưởng tượng ra một câu chuyện cho Lưu Thiếu Kỳ biết, đã nhận được một bức điện của Stalin sau khi gọi điện thoại, Stalin hoan nghênh, nhưng tôi hy vọng Liên Xô công khai thừa nhận. Mao Trạch Đông nói, "Tôi hy vọng rằng một chuyến thăm bí mật của Hồ thành công". Trái lại Joseph Stalin cho

rằng tất cả do Mao Trạch Đông sắp xếp và thuyết phục để đồng ý tiếp nhận Hồ Chí Minh. Bây giờ con đường Hồ Chí Minh đi đến Moscow vẫn còn quá xa, tuy nhiên Hồ sẵn sàng trả giá để đến Moscow.

Ngày 03 tháng 2, Lưu Thiểu Kỳ đã nhận được một bức điện và sau đó thương lượng với Hồ Chí Minh, để lấy quyết định đi đến Moscow. Ngay lập tức Trung Cộng thảo luận ngoại giao với Liên Xô, được biết Hồ di chuyển bằng tàu hỏa. Sau đó, Mao Trạch Đông và Chu Ân Lai đã gửi một bức thư điện tín chúc mừng từ Moscow. Hồ Chí Minh chưa đi đến nơi mà đã tự cho rằng "Liên Xô đã cam kết công nhận Việt Nam".

Trung Quốc thay mặt cho tất cả các nước thuộc Quốc tế vô sản Liên Xô xin công nhận và thiết lập quan hệ ngoại giao cùng lúc chuyển tải được các yêu cầu của Hồ Chí Minh, theo dự phóng ít nhất vài nước đề nghị chấp nhận Hồ lãnh tụ Đông Dương. Trung Quốc còn mở ra những cuộc đàm phán song phương với Liên Xô tại thời điểm thành lập các liên minh Quốc tế vô sản, hy vọng Bắc Việt Nam thuộc trong khối Xô Viết. Hồ Chí Minh đến Moscow nỗ lực vận động cơ chế Cộng sản Quốc tế nhưng không thành bởi chưa đủ uy tín trong khối Cộng sản.

Để kích hoạt một chuyến đi suôn sẻ cho Hồ Chí Minh, Mao Trạch Đông ở Moscow, tiếp tục làm một số nỗ lực. Ngày 03 tháng 2, một lần nữa Hồ nói với Lưu Thiểu Kỳ về bức điện tín Stalin quyết định gửi một máy bay phản lực chở Hồ Chí Minh bay đến Moscow, các phi công bay tuyến đường Trung Quốc rất giàu kinh nghiệm, sau đó Hồ đi thăm Mễ Cao Dương (Mikoyan) thăm Tây Bách Pha (Xibaipo). Tất nhiên Lưu Thiểu Kỳ cũng nhận được từ các cơ quan thông báo của Vishinsky rằng chiếc máy bay đã hủy bỏ. Trong điện văn hướng dẫn Hồ Chí Minh có thể đến Mãn Châu và sau đó Liên Xô gửi tàu hỏa đến đón. Hồ Chí Minh lấy quyết định đêm hôm đó lên đường ngay lập tức cùng đi có Tô Phương An (Su Fangan) tới Chita Irkutsk. Mao Trạch Đông và Lưu Thiểu Kỳ ở Moscow đề nghị liên hệ trực tiếp với Vischinski giải quyết ăn ở cho Hồ. Lưu Thiểu Kỳ cho biết "Trong chuyến thăm của Hồ Chí Minh đến Liên Xô chỉ qua Telegraph ngoài ra không có giá trị như một chính khách Cộng sản". Có nghĩa Stalin tiếp Hồ Chí Minh qua Telegraph! [19] "ngày 01 tháng 2 năm 1950 Mao Trạch Đông, Chu Ân Lai, Lưu Thiểu Kỳ chúc mừng Hồ Chí Minh". [20]

Tên gián điệp muôn mặt Hồ Chí Minh, đứng kên kiêu trước học viên trường Nguyễn Ái Quốc năm 1963, một thách đố xem thường dân tộc Việt Nam "tao thế này chúng bay muốn gì". Nguồn: Tài liệu Huỳnh Tâm.

Ngày 06 tháng 2, Hồ Chí Minh đã đến Moscow, từ thời điểm này phía Liên Xô vẫn xem Hồ Chí Minh vắng mặt, Hồ Chí Minh không có cơ hội gặp Stalin để tiết lộ nguyện vọng nếu nói đến đàm phán Hồ còn đứng xa tít, chỉ còn một biểu tượng nhỏ, bởi vì Stalin đã giao nhiệm vụ cho Trung Cộng chống Pháp tại Việt Nam, Mao Trạch Đông đã quyết định đảm nhận trách nhiệm này. Trong khi ấy Hồ Chí Minh đến Moscow vì mục đích để được công nhận và hỗ trợ của Liên Xô. Trước khi Hồ Chí Minh đến Moscow, Stalin đã nói với Mao Trạch Đông những nhiệm vụ hỗ trợ cho Việt Cộng trên thế liên hiệp Trung Quốc-Liên Xô sẽ cung cấp vũ khí quân dụng và kinh tế. Mao Trạch Đông đáp: "Đúng vậy nhóm tư vấn chiến tranh đã đến Việt Nam và đã vào cuộc tham gia tích cực". Mao Trạch Đông trình cuốn sách "Cổ vấn quân sự Trung Quốc Tập đoàn Việt Nam chiến tranh chống Pháp và ký lưu niệm". Hồ Chí Minh có một cuộc gặp gỡ sơ giao với người đại diện Stalin trong 10 phút đồng hồ. Hồ Chí Minh thể hiện rất tốt vai trò của mình qua một ý nghĩa chắc chắn hy vọng sẽ có mối quan hệ gần gũi hơn với Stalin [21].

Ngày 16 tháng 2, Stalin mở bữa tiệc chiêu đãi phái đoàn Trung Quốc, lúc này Hồ Chí Minh đã có cơ hội để tham dự bữa tiệc. Hồ Chí Minh đánh giá cao Stalin rất khôn ngoan, những người khác vẫn chưa nói ra. Ngũ Tư Quyền (Wu Xiuquan) (Bộ Trưởng Ngoại giao Trung Cộng công tác tại Moscow trong tám (8) năm, ông đã có nhiều kinh nghiệm ngoại giao với Liên Xô). Trên thực tế, điều này Hồ Chí Minh

vẫn còn bí mật, mặc dù chế độ của ông đã được Trung Quốc và Liên Xô công nhận là chính quyền Việt Nam hợp pháp. [22]

Mao Trạch Đông trở về Bắc Kinh ngay sau khi nhận được điện tín của La Quý Ba gửi về từ mặt trận Bắc Việt Nam, ông đề nghị khởi động một chiến dịch biên giới Trung-Việt, Cao Bằng, Lào Cai và những khu vực khác, mở giao thông biên giới. La Quý Ba cũng cần Bắc Kinh cung cấp 15.000 vũ khí cho Việt Cộng, và gửi một nhóm từ các cán bộ cấp tiểu đoàn đến quân đoàn và một cố vấn quân sự cho các Quân đoàn. Các nhà lãnh đạo Trung Quốc đã tổ chức một cuộc họp ngay sau khi nhận được bức điện tín, thảo luận về các vấn đề chiến tranh Việt Nam. Cuộc họp chủ yếu xác định biên giới Việt Nam theo luật chiến tranh và chính sách, bằng cách cung cấp viện trợ quân sự và nhóm cố vấn quân sự đã gửi đi giúp Việt Cộng đánh bại quân Pháp, từ đó hình thành những cuộc chiến tranh và chính sách cho Việt Minh. [23]

Từ tháng 4 đến tháng 9, Trung Cộng thực hiện cuộc chiến biên giới, ngay lập tức cung cấp cho Việt Cộng 15.700 loạt vũ khí, hơn 500 loại pháo và phóng tên lửa, cũng như một số lượng lớn đạn dược, lương thực, thuốc men và thiết bị thông tin liên lạc v.v...cùng một số lượng lớn binh sĩ Trung Quốc vào khu vực biên giới Việt Nam để huấn luyện quân sự và trao vũ khí, trang thiết bị. Lịch sử Trung Quốc viết rất rõ, Nhóm Tư vấn Trung Quốc thực hiện "cuộc chiến tranh quân sự Việt Nam chống Pháp". [24]

Đồng thời, các quyết định của Hội nghị của Ủy ban Quân sự Trung ương, Vi Quốc Thanh (Wei Guoqing) được bổ nhiệm đứng đầu của tập đoàn tư vấn, và bắt đầu triển khai cán bộ quân sự từ khu vực quân sự. Ngày 17 tháng 4, Ủy ban Quân sự Trung ương cấp cho mỗi quân đoàn một khu vực triển khai cán bộ thành lập nhóm tư vấn. Sự hình thành các hệ thống chiến tranh của Trung Cộng trên đất nước Việt Nam, các quan chức cấp cao của quân đoàn đã được huy động tổng số 281 người.

17/05/2015

Huỳnh Tâm

danlambaovn.blogspot.com

Tham khảo:

- [1] Li Jiazhong biên soạn, World Nhà xuất bản Tri thức, 2003 edition, p. 24.
- [2] Kuo Ming-biên tập viên "bốn năm phát triển quan hệ Trung-Việt", Nhà xuất bản nhân dân Quảng Tây, ấn bản năm 1992, p. 14. Sau đó đổi tên thành Đảng Việt Minh cho ngắn.
- [3] Xem Li Jiazhong Compile "Hồ Chí Minh cha đẻ của Việt Nam", trang 48.
- [4] Xem Kuo Ming-biên tập viên của "Sự phát triển của quan hệ Trung-Việt bốn năm", p 16;. Quảng Tây Học viện Khoa học Xã hội Viện Indochina loạt "Trung-Việt Memorabilia quan hệ", tháng ba năm 1980 in, p 33.
- [5] Fanchun Heng: "Điện Biên Phủ: Lịch sử và ngày nay", Yang Baojun, trong trình soạn phía đông của "thay đổi trận Điện Biên Phủ và thế giới hội nghị Geneva", Hồng Kông Khoa học xã hội Nhà xuất bản Ltd. 2005 ấn bản, trang 51.
- [6] Kể từ khi các "tài liệu sáng lập của Lưu Thiếu Kỳ", cuốn sách đầu tiên, p 197-199,201. Phát triển về chất của mối quan hệ song phương đã xảy ra trong chuyến thăm Mao Trạch Đông đến Moscow.
- [7] "Cáp, Kovalev cho Stalin, Báo cáo về Thảo luận 22 Tháng năm ĐCSTQ CC Bộ Chính trị", 23 Tháng năm 1949, CWIHP, Số 16, p do đó 164.
- [8] "Cáp, Stalin đến Mao Trạch Đông (qua Kovalev)", ngày 26 tháng 5 năm 1949, CWIHP, Số 16, trang 166.
- [9] sau đây gọi là "Hội nghị Genève 1954"), các kiến thức Báo chí Thế giới, 2006, p. 260.
- [10] "Kể từ khi tài liệu sáng lập của Lưu Thiếu Kỳ", cuốn sách đầu tiên, trên trang 228.
- [11] "tài liệu kể từ khi thành lập của Lưu Thiếu Kỳ", cuốn sách đầu tiên, trên trang 229.
- [12] "tài liệu kể từ khi thành lập của Lưu Thiếu Kỳ", cuốn sách đầu tiên, trên trang 231.
- [13] George C Herring, Americas Longest War: Hoa Kỳ và Việt Nam 1950-1975, Editon 2th (New York: McGraw Hill, 1986), p 10, cũng thấy "Báo cáo về Hồ Chí Minh kêu gọi Mỹ để hỗ trợ độc lập", 1946 May 27, "trên US Department of Defense báo cáo lần chiếm hồ sơ bí mật" (trên), phần xuất bản, 1973, p. 33.
- [14] "kể từ khi tài liệu sáng lập của Lưu Thiếu Kỳ," cuốn sách đầu tiên, p 70-711.
- [15] "kể từ khi tài liệu sáng lập của Lưu Thiếu Kỳ", cuốn sách đầu tiên, trên trang 231.
- [16] "tài liệu kể từ khi thành lập của Lưu Thiếu Kỳ", cuốn sách đầu tiên, trên trang 315.
- [17] Guo Ming, Luofang Ming, Li Bai Yan loạt "quan hệ Việt Nam hiện đại chọn dữ liệu" (on), Shishi Press, 1986 edition, p. 10.

[18] Tạp chí Lịch sử Quân sự, Vol 57, tháng 10 năm 1993, số 4, p 692. Hồ Chí Minh.

[19] vào tháng Giêng năm 1950, cuốn sách đầu tiên "kể từ khi tài liệu sáng lập của Lưu Thiếu Kỳ", trang 421-426.

[20] cuốn sách đầu tiên, Nhà xuất bản Văn học Trung ương, 1987, p.254.

[21] Lịch sử Đảng Cộng sản Trung Quốc Press, 2002, p 191.

[22] World Nhà xuất bản Tri thức, 1983 edition, p 13.

[23] Trương Nghiễm Hoa (Zhang Guanghua) "Trung Quốc Chiến tranh Việt Nam chống Pháp quyết định quan trọng bí lục", cuốn sách nhóm viết: "Trung Quốc Nhóm Cố vấn quân sự Việt Nam chiến tranh chống Pháp Record (kỷ niệm bên)," trang 28.

[24] Nhà xuất bản PLA 1990 ấn bản, trang 44.

18/05/2015

<http://danlambaovn.blogspot.com/2015/05/ho-chi-minh-mot-gian-iep-hoan-hao-ky-25.html>

Hồ Chí Minh, một gián điệp hoàn hảo - Kỳ 26

Huỳnh Tâm (Danlambao)

Những bí mật tài tình của Trung Cộng áp đặt lên Việt Nam.

Đầu năm 1920 Lưu Thiểu Kỳ và Hồ Chí Minh đã có sự hiểu biết nhau cách mạng Trung Quốc, thời đó Lưu Thiểu Kỳ đã là Phó Chủ tịch của ACFTU tỉnh Quảng Châu, sáng lập phong trào lao động và đào tạo Thanh niên Cách mạng "huấn luyện đặc biệt về chính trị, quân sự". Lưu Thiểu Kỳ thuyết phục được Hồ Tập Chương đứng vào hàng ngũ giới trẻ công nhân Việt Nam, kể từ đó Hồ Tập Chương để lại trong lòng những ấn tượng sâu sắc về Cộng sản.

Hồ Chí Minh đứng tại quảng trường Thiên An Môn tuyên thệ, trung thành với Mao Chủ Tịch, bảo vệ đất mẹ Trung Cộng trường tồn. Người áo đen Đông Tấn Vũ từng đóng vai gián điệp Hồ Chí Minh 2 viết "Nhật ký trong tù" ngày 27/8/1942, đến ngày 10/9/1943. [1] Nguồn: Tài liệu Huỳnh Tâm.

Ngày 18 tháng 1 năm 1950, Trung Quốc-Việt Nam thiết lập quan hệ ngoại giao chính thức công nhận nước Cộng hòa Dân chủ Việt Nam. Cuối những năm 1950, Hoa Kỳ bắt đầu cố gắng để kiểm soát Việt Nam, kiềm chế Trung Quốc. Năm 1961, Hoa Kỳ hiện diện tại Nam Việt Nam đã phát động một cuộc "chiến tranh đặc biệt". Tình thế phân ngôi của Hồ Chí Minh vẫn chưa bảo đảm, ông làm một hành trình vận động Bắc Kinh để thảo luận về tương lai của Việt Nam với các nhà lãnh đạo Trung Quốc. Tức khắc Trung Quốc phát động cuộc chiến tranh Đông Dương thành lập một vòng đai Cộng sản kịch liệt phản đối Mỹ, Mao cam kết hỗ trợ toàn diện cho

Hồ. Mao-Hồ đã ký một kế hoạch hoạt động hợp tác viện trợ lâu dài quân sự và bảo đảm chính trị Việt Nam.

Đầu tháng 2 năm 1950, Hồ Chí Minh yêu cầu Trường Đảng Trung Cộng tiếp nhận 21 sĩ quan cao cấp của Việt Nam. Ngay lập tức Lưu Thiệu Kỳ chỉ thị cho Viện Lenin huấn luyện đào tạo, thư hồi đáp cho phép Việt Nam gửi thêm 30 sinh viên, thành lập đội hình chiến tranh chính quy do những sĩ quan ưu tú sẽ lãnh đạo quân đội của Hồ. Trong số đó có Hoa Nam Thượng tướng Chu Văn Tấn (Zhu Wenjin), thuộc quân đội nhân dân Trung Quốc, tướng cấp cao nhất của Việt Nam, người bộ tộc Lennon, huyện Long Châu (Longzhou) tỉnh Quảng Tây, Trung Quốc.

Hoa Nam, Thượng tướng Chu Văn Tấn, Hồ Chí Minh và tướng Võ Nguyên Giáp tại Đại hội Đảng 2, tháng 2 năm 1951, ở Chiêm Hóa, Tuyên Quang.[2] Nguồn: Tài liệu Huỳnh Tâm.

Tháng 3 năm 1950, Hồ Chí Minh có một chuyến thăm bí mật tại Diên An, yêu cầu Trung Cộng viện trợ kinh tế và quân sự làm phương tiện đối kháng chống Pháp tại Việt Nam. Vào thời điểm đó, Chủ tịch Ủy ban Trung ương đảng Lưu Thiệu Kỳ và Quyền Chủ tịch Chính phủ nhân dân Trung ương, nhiệt tình đón tiếp Hồ Chí Minh, chủ trì đàm phán viện trợ do ủy ban quyết định của Chu Đức, Niếp Vinh Trăn (Nie), Lý Duy Hán (Li Weihán), Liêu Thừa Chí (Liao Chengzhi), trong khi chờ đợi

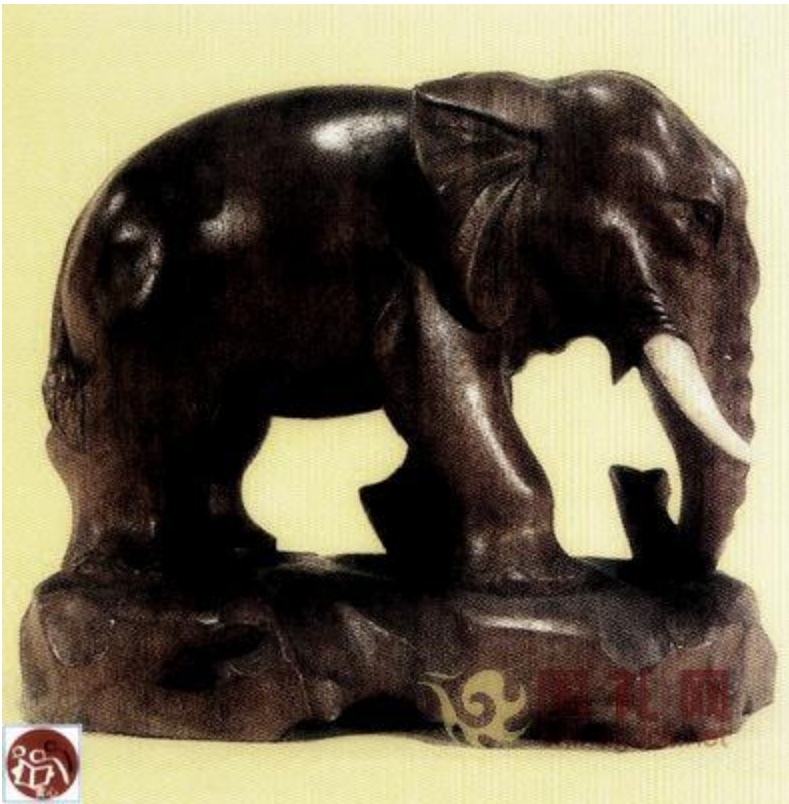
ngiên cứu giải pháp viện trợ Mao Trạch Đông, Quân ủy Trung ương CPC lấy quyết định cung cấp khẩn cấp toàn diện cho Việt Nam.

La Quý Ba (Luo Guibo) thay mặt Ủy ban Trung ương CPC, Đại sứ quán Trung Cộng tại Hà Nội Việt Nam trình quốc thư chống Pháp lên Hồ Chí Minh và ấn định ngày tiếp nhận viện trợ, Hồ cho biết tình hình và chuẩn bị chiến tranh Việt-Pháp. Nguồn: Tài liệu Huỳnh Tâm.

Tháng 2 năm 1951, Hồ Chí Minh được bầu Chủ tịch Ủy ban Trung ương Đảng Lao Động (WPK) Việt Nam. Hồ Chí Minh về Trung Quốc nhận mệnh lệnh mới, ông thường đi Bắc Kinh, Hồ di chuyển "thoi đưa", nhiều lần trong năm, người ta gọi biệt hiệu "lão hữu trùng phong" (Laoyouzhongfeng), giống như người thân đáp ứng lời gọi của Mao Trạch Đông.

Hồ Chí Minh thường gặp Lưu Thiếu Kỳ có tặng những món quà đồng tiền đi trước, một bàn cà phê bằng gỗ lim, dài 87 cm, rộng 41 cm, được bao bọc bởi tổng cộng 10 dự đoán, hỗ trợ bởi 3 bản ghi trên phân kỳ từ trung tâm đến gỗ xung quanh, màu nâu. Mũ bảo hiểm màu xám, trục dài 23,5 cm, trục ngắn 8,5 cm, thân vải tạo nên các mô hình phong cách gia trưởng, một bộ traps bánh trà chạm trổ tứ linh long, lân, quy, phụng. Một đặc biệt khác Hồ tặng Lưu Thiếu Kỳ con voi khắc gỗ ngà voi mỹ thuật tinh vi. Mặc dù không phải những món quà quý giá, nhưng hai bên bày tỏ tình nhà, cũng như tình cảm sâu sắc giữa Hồ Chí Minh và Lưu Thiếu Kỳ. Tuy nhiên tại thời điểm đó Lưu Thiếu Kỳ chưa thích hợp bộ traps bánh trà tứ linh và con voi gỗ.

Ngày 12 tháng 5 năm 1963, Hồ Chí Minh tặng Lưu Thiếu Kỳ con voi gỗ 12kg, đóng dầu sơn triện đỏ (Hồ Chí Minh), trong thân thể của con voi chứa kim cương, (mật thư số phận dân tộc Việt Nam, chiến lược du nhập văn hóa Hán vào Việt Nam, và tương lai đã có hậu duệ thực hiện. Nguồn: Bảo tàng Hữu nghị Quốc tế Bắc Kinh. Tài liệu Huỳnh Tâm. [3]

Hồ Chí Minh là một lãnh tụ Việt Cộng, còn là người Trung Quốc. Sự nghiệp cách mạng huyền thoại của Hồ do bộ máy Hoa Nam tạo dựng sau các nhà lãnh đạo thế hệ đầu tiên của Trung Quốc gồm Mao Trạch Đông, Lưu Thiếu Kỳ, Chu Đức, Chu Ân Lai, Đặng Tiểu Bình và những người khác, họ có một điểm chung khi đứng trên lập trường chính trị phải phân ngòi thứ và họ đặc ý nhất "giả mạo tình bạn sâu sắc", thiết lập quan hệ "huynh đệ và hữu nghị", nói đúng hơn Trung Cộng có những đóng góp quan trọng nhất thành lập nhà nước Việt Cộng, đào tạo cán bộ chính trị quân sự và tuyên truyền, nếu không có Trung Cộng, tất nhiên đất nước Việt Nam đi vào ngưỡng cửa tự do.

Hồ Chí Minh Chủ tịch Đảng Lao Động (WPK) Việt Nam đến Diên An ra mắt thiên triều. Nguồn: Tài liệu Huỳnh Tâm.

Ngày 11 tháng 5 năm 1963, tình hình Việt Nam leo thang chiến tranh, Chủ tịch Lưu Thiếu Kỳ chính thức chuyến thăm thân thiện với Việt Cộng để bày tỏ sự ủng hộ đối với nhà nước Việt Nam. Hồ Chí Minh chào đón nồng nhiệt hoành tráng tại sân bay, phát biểu: "*Người Việt Nam mong muốn Chủ tịch Lưu Thiếu Kỳ đến thăm Hà Nội, rất vinh dự, càng cảm giác sâu sắc, tình đồng chí và tình anh em*". Lưu Thiếu Kỳ cảm ơn chân thành chào đón nhiệt thành, Lưu Thiếu Kỳ phát biểu một cách đam mê: "*Việt Nam và Trung Quốc là nước láng giềng phụ thuộc lẫn nhau. Hai dân tộc của chúng tôi có những niềm vui và nỗi buồn của anh em, cho dù đó là trong cuộc đấu tranh lâu dài chống lại chủ nghĩa đế quốc, hoặc trong sự nghiệp to lớn của việc xây dựng chủ nghĩa xã hội, chúng tôi luôn luôn hỗ trợ lẫn nhau, chặt chẽ tình hữu nghị hợp tác giữa hai nước chúng ta được dựa trên chủ nghĩa Mác-Lênin và dựa vào chủ nghĩa quốc tế vô sản, không ai có thể phá vỡ, bởi chúng ta luôn luôn liên tục củng cố và tăng cường tình đoàn kết hữu nghị giữa chúng ta, là nguyện vọng chung của nhân dân hai nước chúng ta và nguyên nhân đảm bảo thắng lợi của sự nghiệp chung của chúng tôi*".

Sau lễ tiếp đón, Lưu Thiếu Kỳ và Đệ nhất phu nhân đứng trên chiếc xe mui trần về dinh phủ Hồ Chí Minh. Lộ trình 10 km, đoàn xe đi qua hơn 2 trăm ngàn người xếp hàng trên đường phố chào đón. Nguồn: Tài liệu Huỳnh Tâm.

Vào buổi tối, tổ chức một bữa tiệc lớn tại phủ Hồ Chí Minh, chào mừng rực rỡ Lưu Thiếu Kỳ. Sau bữa tiệc trong khu vườn cạnh Phủ Chủ tịch, đến lúc xem các trò vui thú, biểu diễn xiếc nhào lộn của Trung Quốc. Trong vườn chiều gió thổi, hàng ngàn đèn trên cây ánh sáng lấp lánh lung linh, cuối cùng những cô gái đầy mộng xuân biểu diễn vòng ngực cách mạng. Sau khi biểu diễn, Hồ Chí Minh và Lưu Thiếu Kỳ đến chúc mừng các diễn viên thực hiện thành công.

Đầu mùa xuân năm 1966, phái đoàn chính phủ Việt Nam bí mật đến Bắc Kinh. Phạm Văn Đồng đại diện chính phủ, và Võ Nguyên Giáp đại diện Quân ủy Việt Nam. Nguồn: Tài liệu Huỳnh Tâm.

Mao Trạch Đông thường nói với Lưu Thiểu Kỳ: "Dân tộc Việt Nam cầm nhầm Hồ Tập Chương một tên lãnh tụ khát máu vĩ đại, chúng ta mượn bản lĩnh y và nát đất nước này, chúng ta tôn trọng sự nghiệp cách mạng huyền thoại của Hồ vì nó phục vụ cho nhân dân Trung Quốc. Tất nhiên Hồ Tập Chương phải giả mạo hơn thật thông qua tình bạn sâu sắc giữa các nhà lãnh đạo thế hệ đầu tiên của Trung Quốc Mao Trạch Đông, Lưu Thiểu Kỳ, Chu Đức, Chu Ân Lai, Hồ Quang duy nhất thiết lập được quan hệ hữu nghị và thân thiện giữa Trung Quốc và Việt Nam đang có những đóng góp quan trọng.

Tháng 10 năm 1962 Bắc Kinh. Hội hữu nghị Đảng Trung Quốc-Việt Nam. những lãnh đạo nhà nước Chủ tịch Mao, Chủ tịch Lưu Thiểu Kỳ, Chủ tịch Chu Đức, Thủ tướng Chu Ân Lai, Đặng Tiểu Bình, Nguyên soái Diệp Kiếm Anh (Ye Jianying), tiếp đón Tư lệnh Quân đội Nhân dân Việt Nam, Bộ trưởng nước Cộng hòa Dân chủ Việt Nam Võ Nguyên Giáp và Văn Tiến Dũng đại diện Quân ủy Bộ Quốc phòng Việt Nam, được Chủ tịch Mao tiếp đón, bên phải là Đại sứ Trần Tử Bình (陈子平), Trần Kháng Chiến, và Trần Kiến Quốc. Nguồn: Tài liệu Huỳnh Tâm.

Việt Nam có chiều dài lịch sử 1000 năm đô hộ giặc Tàu, một lần nữa Hồ Tập Chương lấy máu Hán lợc thay máu cho Việt Nam trong đó có thứ lợc cợn "tình hữu nghị môi hở răng lạnh". Kể từ khi bước vào kỷ nguyên hiện đại Trung Cộng vẫn cho nòng thuốc súng xâm chiếm lãnh thổ Việt Nam 17/2/1979, 1984 và 1988 với các cuộc xâm lược của chủ nghĩa đế quốc Cộng sản Mao, người dân Trung Quốc và Việt Nam đã rơi vào đau khổ. Cách mạng vô sản của hai nước là để thừa nhận một sứ mệnh lịch sử độc trị không có sự tự do, dân chủ, tuy nhiên họ có sức mạnh tự do khủng bố. Hoạt động cách mạng cướp, mà người ta thường nói "giải phóng" chẳng

qua Cộng sản đấu tranh vì quyền để được độc trị. Hai kẻ cướp hỗ trợ lẫn nhau bảo vệ sào huyệt theo cách hành động của thể hệ cướp, chính họ khuyến khích cho nhau "giả mạo thứ tình bạn gian dối". Trong số đó, gần nửa thế kỷ giữa Hồ Chí Minh và các nhà lãnh đạo đảng Cộng sản đã đưa đất nước đến thảm họa, dân trí mù mịt, đời sống vô phương hướng, xã hội thoái hóa, bán khai, kiến thức hẹp hòi, tinh thần ủy mị, tính nết hung hăng, ngờ vực lẫn nhau, tao sống mây chết, quốc nạn tham lam, khủng bố nhân dân, và đạo đức suy đồi, cướp nhà đất của dân tịch thu phương tiện sản xuất v.v... Cộng sản muốn trị dân bằng vạc thịt lấy xương, hóa người dân bản cùng biết sợ, kết quả Cộng sản cho rằng cướp được Việt Nam thu về cho đất nước thanh bình không bao giờ có loạn, tuy nhiên sự loạn ở trong thâm tâm của nhân dân cao hơn hồng thủy, sau đó Hồ Chí Minh cưỡng ép dân tộc Việt Nam hòa tan, "Người Việt Nam lệ thuộc ý đồ Hán hóa vạn niên", Hồ đã cam kết với Mao 1954.

Lưu Thiểu Kỳ viết: "Chiến tranh Việt Nam lấy từ cảm hứng của Mao".

Chiến tranh nổ ra, Lưu Thiểu Kỳ là thư ký của Văn phòng Bắc, nhấn mạnh vào việc thực hiện các phương pháp chiến lược để thực hiện một cuộc chiến tranh du kích đàng sau nhân dân và lãnh đạo hiệu quả của các vùng căn cứ chống Nhật. Mùa xuân năm 1943, Lưu Thiểu Kỳ trở về Diên An, với trách nhiệm Phó chủ tịch Ủy ban quân sự cách mạng Trung ương, thành viên Quân Ủy Trung ương gia nhập vào lõi Trung tâm lãnh đạo của Trung Cộng. Về đảng Cộng sản Trung Quốc, Lưu Thiểu Kỳ tóm tắt nội dung chính của Mao Trạch Đông, Mao Trạch Đông thực hành các lý thuyết đề xuất của chủ nghĩa Mác-Lênin với tư duy thống nhất cách mạng Trung Quốc. Trong một phiên họp toàn thể của CPC lần thứ VII, đồng chí Lưu Thiểu Kỳ được bầu vào Bộ Chính trị và Ủy ban Trung ương, sau 20 năm, ông làm việc chăm chỉ vị trí lãnh đạo trong Quân Ủy ban Trung ương (CPC).

Nhật Bản đầu hàng vào tháng 8 năm 1945, Trung Quốc đã đạt được những thắng lợi của chiến tranh, Việt Nam bị nghiền nát bởi Trung Cộng thành lập chế độ bù nhìn của Hồ Chí Minh, tận dụng lợi thế Hoa Nam cướp công lập ra "Cách mạng tháng 8 năm 1945". Hồ hối hả làm người lãnh đạo tại Quảng trường Ba Đình Hà Nội ban hành một "Tuyên ngôn Độc lập", tuyên bố thành lập nước Cộng hòa Dân chủ Việt Nam. Tuy nhiên, nước Cộng hòa Dân chủ Việt Nam đã chính thức được công bố ngay sau khi thực dân Pháp tham gia trở lại Việt Nam. Hồ Chí Minh tự dẫn đầu các nhà lãnh đạo quân sự và chính trị Việt Cộng tự rút quân về phía Việt Bắc để thực hiện chiến tranh du kích.

Tên họ của Hồ Chí Minh bắt đầu xuất hiện vào tháng 8 năm 1942 tại Việt Bắc, trước kia sử dụng tên Nguyễn Ái Quốc (阮爱国), do đó, khi thành lập nước Cộng hòa Dân chủ Việt Nam Hồ Chí Minh trở thành chủ tịch, người dân Trung Hoa ngỡ ngàng cho biết Nguyễn Ái Quốc không phải người Việt. Cho đến tháng Mười (10) năm đó, Chu Ân Lai và các cộng sự khác bị chính phủ Quốc Dân Đảng từ chối huy động quân đội giúp Hồ Chí Minh.

Sau khi Trung Quốc thành lập nhà nước mới, Hoa Kỳ từ bán đảo Triều Tiên và Đông Dương hai bên xây dựng trục trung tâm bao vây Trung Quốc, mối đe dọa nghiêm trọng đối với an ninh, Trung Quốc hỗ trợ Hồ Chí Minh bước vào năm thứ tư của cuộc kháng chiến chống Pháp, chiếm hầu hết các thành phố và giao thông đi tới Việt Nam, phong tỏa biên giới Việt Nam, chống lại những tình huống âm mưu quân sự.

Tài liệu ghi chép. Lưu Thiếu Kỳ và Hồ Chí Minh trao đổi bí mật trong cụm từ "tình đồng chí và tình anh em". Nguồn: MSS.

Tháng 11 năm 1949 trong đại hội công đoàn châu Á-Úc, Hồ Chí Minh đã gửi hai phái viên tới Bắc Kinh với thư giới thiệu cá nhân của mình, hy vọng bày tỏ thiết lập quan hệ ngoại giao với Trung Quốc, yêu cầu Trung Quốc cung cấp quân sự và hỗ trợ kinh tế qua các công văn quân sự Việt Nam. Trung Quốc đồng ý cung cấp quân bị và 10 triệu USD hỗ trợ tài chính. Vào thời điểm đó, Mao Trạch Đông đang thăm Liên Xô, cùng với Chu Ân Lai. Chủ tịch UBND Lưu Thiếu Kỳ, Trung ương Chủ tịch Chính phủ nhân dân, chủ trì các công việc hàng ngày của Trung ương. Ngoài ra, theo lãnh đạo trung ương, Chiến tranh Việt Nam trong một thời gian khá dài do

Lưu Thiếu Kỳ phụ trách, Việt Nam đã là một bộ phận nước ngoài của Lưu Thiếu Kỳ.

Để nâng cao cách mạng cho hai bên, tình trạng vô cùng nghèo khó trong việc trao đổi giữa hai nước, Lưu Thiếu Kỳ đích thân chuyên văn phòng CMC làm việc chung với Ủy ban Trung ương CPC, La Quý Ba làm đại diện liên lạc với Việt Nam, các liên kết truyền thông giữa hai bên. Cuối tháng Mười, văn phòng của Lưu Thiếu Kỳ phải đối mặt với những khó khăn về tài chính. La Quý Ba tuyên bố: "Sau khi cẩn thận xem xét các báo cáo của trung tâm, Chủ tịch Mao, đã đồng ý cho phép Lưu Thiếu Kỳ hoàn thành nhiệm vụ cụ thể, cho đại diện liên lạc đến Việt Nam để làm việc 3 tháng hoặc lâu hơn. La Quý Ba cho biết: "Tôi là trung tâm của sự tự tin, nhưng điều này là không bao giờ chạm vào một công việc mới, nhiệm vụ phức tạp và gian khổ, tôi sợ không làm được," Lưu Thiếu Kỳ nói: "Chúng tôi nghĩ rằng sau đó La có khả năng", Lưu Thiếu Kỳ cũng nói với La Quý Ba hãy đến Việt Nam, truyền đạt quan điểm của hai bên, các thông tin liên lạc giữa hai nước, nâng cao nghiên cứu, cung cấp cho cơ sở kế hoạch phát triển chiến tranh Việt Nam trong tương lai.

Trước khi La Quý Ba khởi hành, Lưu Thiếu Kỳ cẩn thận qua các nguyên tắc và cân nhắc làm việc, có hỏi anh ta những hành động này nên tạm thời báo cáo bí mật, chờ đến thời điểm thích hợp để có đường trở về nhà, La Quý Ba viết một bức thư giới thiệu, như sau:

- CPV, xin gửi đến đồng chí Hồ tương, La Quý Ba làm đại diện Ngoại giao tại Việt Nam, Hy vọng Hồ cung cấp cho đồng chí La Quý Ba hoàn thành nhiệm vụ diện cáo, xin giới thiệu và chào!

Quân ủy Trung ương Đảng Cộng sản Trung Quốc

Lưu Thiếu Kỳ

13 tháng 1.

La Quý Ba nhớ lại: "*Trước khi khởi hành đến Việt Nam, đồng chí Lưu Thiếu Kỳ, Chu Ân Lai đã nói chuyện với tôi rất nhiều lần, đôi khi hai người thảo luận về thân thế Hồ Chí Minh, nhưng đồng chí Lưu Thiếu Kỳ nói nhiều về phụ trách Mặt trận "thống nhất chiến tranh", giới thiệu tôi với đồng chí Nguyễn Đức Thụy*".

Ngày 16 tháng 1 năm 1950, La Quý Ba tiếp nhận một bức thư của Lưu Thiếu Kỳ, nội dung công tác mật khẩn cấp tại Việt Nam. Ngày 18 tháng 1, Chu Ân Lai, tiếng Ngoại trưởng Hoàng Minh Giám (Huang Ming-jian) Bộ trưởng Ngoại giao Việt

Nam, hoan nghênh việc thiết lập quan hệ ngoại giao giữa Trung Quốc và Việt Nam, Trung Quốc đã trở thành người đầu tiên thừa nhận nước Cộng hòa Dân chủ Việt Nam và thiết lập quan hệ ngoại giao với nước này.

Ngày 18 tháng 1 kỷ niệm chiến thắng ngoại giao tại Việt Nam, vài ngày sau đó, Cục Trung ương Lưu Thiệu Kỳ đã nhận được một báo cáo Hồ Chí Minh đã bí mật đi Quảng Tây Trung Quốc gặp La Quý Ba, lấy cớ đi thăm một người bạn cũ. Lưu Thiệu Kỳ rất nghiêm túc, ông thành lập quyền lực trên danh nghĩa Văn phòng Trung ương CPC đón tiếp Hồ Chí Minh, thăm bí mật Trung Quốc: "*Sau khi Hồ đến Vũ Hán, La Quý Ba có thể chào đón Hồ công khai đưa về Bắc Kinh, theo kế hoạch đã quyết định. La Quý Ba thể hiện tinh thần hiếu khách, Hồ được hộ tống đến Bắc Kinh an toàn*".

Tháng giêng 30, Hồ Chí Minh đến Bắc Kinh. Lưu Thiệu Kỳ tiếp đón phù hợp với quan điểm của Hồ Chí Minh, không tổ chức lễ đón trước công chúng. Đêm đó, Lưu Thiệu Kỳ, Chu Đức, Bộ Chính trị tại Bắc Kinh tổ chức chào đón nồng nhiệt Hồ Chí Minh và diễn ra các cuộc đàm phán. Sau khi các cuộc đàm phán về tình hình chiến sự Việt Nam, Lưu Thiệu Kỳ, báo cáo lên Mao: "*Ngày hôm nay đồng chí Hồ Chí Minh đã đến Bắc Kinh, Bộ Chính trị chiêu đãi bữa tiệc tối và trò chuyện, ông đã thực hiện một báo cáo tóm tắt và thực hiện một yêu cầu. Ngoài những thành tựu ca ngợi chiến tranh Việt Nam, nhu cầu của Hồ chờ một câu trả lời thỏa đáng*", "Hồ có một tháng nghỉ ngơi đầy lên hy vọng Trung Quốc viện trợ quân sự và kinh tế, Lưu Thiệu Kỳ cho biết, Chu Đức, Niếp Vinh Trăn (Nie), Lý Duy Hán (Li Weihan), Liêu Thừa Chí (Liao Chengzhi), đang thành lập một ủy ban nghiên cứu các chương trình viện trợ.

Lưu Thiệu Kỳ sắp xếp cho Hồ Chí Minh ở Trung Nam Hải, mỗi ngày, Lưu Thiệu Kỳ đi bộ đến thăm Hồ Chí Minh. Theo ký ức Vương Quang Mỹ (Wang Guangmei):... "Tôi biết một chút về Hồ Chí Minh sống trong ngôi nhà phía trước, tình cờ ông đến nhà chúng tôi. Ông nói với một nụ cười: "... Tôi không phải là người Việt Nam nếu bộ râu này cạo đi".

Ngày 14 tháng 3 năm 1950, các hướng dẫn viên biên soạn kế hoạch Quân Ủy Trung ương CPC, Lưu Thiệu Kỳ cho biết: "Sau thắng lợi cách mạng chúng ta nên sử dụng tất cả các phương tiện có thể để hỗ trợ giải phóng các quốc gia châu Á bị áp bức. Trong tinh thần này, hãy làm một công việc tốt giúp đỡ nhau, Lưu Thiệu Kỳ chủ động tổ chức nguồn nhân lực, vật lực để hỗ trợ cuộc đấu tranh chống Pháp của nhân dân Việt Nam.

Thay mặt Ủy ban Trung ương (CPC) La Quý Ba đến Việt Nam, chúng tôi tìm thấy rất nhiều thứ, không phải ba tháng để hoàn thành, do đó Hồ Chí Minh, Phạm Văn Đồng, yêu cầu nhà tư vấn La Quý Ba nghỉ phép một tuần lễ. Theo La Quý Ba nhớ lại: "Tháng 10 năm 1950, tôi trở về Bắc Kinh báo cáo lên Ủy ban Trung ương CPC và các nhà lãnh đạo Mao Trạch Đông, Lưu Thiểu Kỳ, Chu Ân Lai, Chu Đức, Bành Đức Hoài, Dương Thượng Côn, Vương Gia Tường v.v... đã tham gia nghe báo cáo của Trung tâm Nghiên cứu Đảng, quyết định yêu cầu của các nhóm cố vấn trung ương gửi gấp đến Việt Nam, với tôi người đứng đầu nhóm cố vấn, được gọi là Tổng Cố Vấn. Khoảng tháng 12 năm 1950, tôi và Triệu Tử Thiện Giám đốc Tài chính, Ôn Tư Thân (Wang Ziqin), Tạ Ất (Xie B) Giám đốc Ngân hàng Nhân dân, Vương Diễm (Wang Yan) Tổng Cục Tinh bột, tất cả năm tư vấn trung ương, tháp tùng có thư ký Lý Hàm và vợ Lưu Chấn Phong v.v... cùng đến Việt Nam, họ từng bước triển khai công tác theo kế hoạch của Chương Đắc Khâm (Deqin Zhang) chuyên viên tổ chức hành chính, Hoắc Nhĩ Kim cán bộ MSS, và một số chuyên gia tư vấn khác. Việt Cộng đẩy mạnh cải cách ruộng đất, đòi hỏi công khai bên cạnh cố vấn của Ủy ban Trung ương Trung Cộng đã được mời để gửi một nhóm tư vấn cải cách ruộng đất do Kiều Hiểu Quang (Qiao Xiaoguang) làm thủ lĩnh, hợp nhất với hai nhóm tư vấn, nó được đặt tên là Kiều Hiểu Quang, Phó trưởng nhóm cố vấn chính trị. Đó là những gì đã xảy ra trong năm 1952". "Nhóm tư vấn làm việc được do đồng chí Lưu Thiểu Kỳ. Chúng tôi thành lập đài phát thanh thường xuyên liên lạc với Trung ương, theo các hướng dẫn công việc của trung tâm. Đảng thường xuyên sử dụng đài phát thanh của chúng tôi, đôi khi đồng chí Hồ Chí Minh đã đích thân gửi điện tín cho đài phát thanh của chúng tôi để gửi dữ liệu của mình qua trong suốt của nhóm cố vấn, có nhiều dịp Lưu Thiểu Kỳ báo cáo tin công tác cải cách bên nhà. "La Quý Ba có hai ngôi nhà ở Trung Nam Hải, tôi đã thông qua báo cáo, và bây giờ không thể nhớ các chi tiết".

Sau trận Điện Biên Phủ năm 1954. Pháp thấy tình trạng vô vọng, buộc phải trở về các vấn đề khôi phục hòa bình Đông Dương. Ngày 21 tháng 7 năm 1954 bàn đàm phán Geneva, bằng một loạt ký thỏa thuận. Pháp muốn ngăn chặn sự xâm lược và rút quân ở Đông Dương và Việt Nam để đảm bảo sự tôn trọng "chủ quyền, độc lập, thống nhất và toàn vẹn lãnh thổ." Việt Nam kết thúc tám năm kháng chiến chống Pháp.

Nhìn chung, trong quá trình của cuộc chiến tranh Việt Nam chống Pháp, Lưu Thiểu Kỳ và các nhà lãnh đạo mới của Trung Quốc thực hiện đầy đủ các nghĩa vụ của quốc tế vô sản và duy trì củng cố biên giới Tây Nam và an ninh của Trung Quốc, giai đoạn khởi đầu mới, tất cả các điều kiện có thể xảy ra trong tình huống vô cùng

khó khăn từ thiết bị quân sự và chính trị, Trung Cộng ra sức viện trợ mạnh mẽ cho Việt Nam, được xem một hỗ trợ chiến tranh Cách mạng cho chính mình ở bên ngoài biên giới. Lý tưởng chung và cuộc đấu tranh chung thể hiện tinh thần Lưu Thiếu Kỳ và Hồ Chí Minh từ người quen, giả mạo thành một tình bạn sâu sắc.

Kể từ đầu tháng 11, Lưu Thiếu Kỳ, Trần Nghị (Chen Yi) và Hồ Chí Minh cùng các thành viên Bộ Chính trị Việt Cộng tham dự cuộc đàm phán, tổng cộng bốn lần chủ yếu là trao đổi quan điểm về các phong trào cộng sản quốc tế. Ngày 13 tháng 11, Lưu Thiếu Kỳ và Hồ đi thăm trường Đảng Trung ương tên Đảng Trường Nguyễn Ái Quốc. Trong bài phát biểu của Lưu Thiếu Kỳ, ông cho biết: "Thông qua chuyến thăm này và các cuộc đàm phán, chúng tôi đã tăng cường hơn nữa sự hiểu biết, tin cậy lẫn nhau, hai đảng và nhân dân hai nước trong chủ nghĩa Mác-Lênin và chủ nghĩa quốc tế vô sản dựa trên "Hữu nghị và đoàn kết" tất cả đồng thuận không có nghi ngờ nào, những chiến thắng của hai nước chúng ta để thúc đẩy việc xây dựng chủ nghĩa xã hội và đấu tranh chung chống chủ nghĩa đế quốc, sẽ đóng một vai trò quan trọng". Bài phát biểu của Hồ Chí Minh, cho biết: "Tình hữu nghị giữa Trung Quốc và Việt Nam chỉ có giáo lý cao cả cùng-chủ nghĩa Mác-Lênin, có những mục đích lớn lao như nhau-tình bạn sâu sắc thông qua đây và mong đồng chí đồng nghiệp xây dựng chủ nghĩa cộng sản giữa chúng tôi, chúng tôi rất vui mừng nhận thấy hai bên và chính phủ hai nước trò chuyện thân mật có những đạt được kết quả vô cùng xinh đẹp". Sau bữa tiệc, cả hai bên theo dõi chương trình biểu diễn văn nghệ Bắc Kinh. Sáng ngày 16 tháng 5, Lưu Thiếu Kỳ và Hồ Chí Minh đã ký "Chủ tịch Lưu Thiếu Kỳ tuyên bố chung với Chủ tịch Hồ Chí Minh". Sau buổi lễ 09:00, Lưu Thiếu Kỳ và đoàn tùy tùng rời nhà Hà Nội.

Thủ tướng Việt Nam Phạm Văn Đồng nhớ lại Lưu Thiếu Kỳ đến thăm Việt Nam, một điều buồn cười xảy ra. Ông nói: "Hồ Chí Minh của chúng tôi không lạnh, sau khi tổng thống Lưu Thiếu Kỳ đến dinh gặp Chủ tịch". Lưu Thiếu Kỳ thông báo rằng "Hồ đích thân sống trong một ngôi nhà sàn nhỏ, tiện nghi cung điện đầy đủ không thua Nam Hải". Vẫn là buổi sáng Hồ và Lưu cùng lập diễn đàn. Đây là một tuyệt vời và rất thú vị một cảnh sinh động của thể hệ lãnh đạo tình cảm sâu sắc. Trong cuộc nói chuyện, Hồ nhắc đến mối quan hệ giữa Trung Quốc và Việt Nam giữa Chủ tịch Hồ ghi nhận viện trợ của Trung Quốc để bày tỏ cảm xúc của Lưu và nhân dân Trung Quốc. Ông rất vui mừng được nhân dân Trung Quốc cùng chung đấu tranh với người Việt Nam, mọi hỗ trợ và vận động đấu tranh sẽ chống lại miền Nam Việt Nam. Hồ Chí Minh đã nhiều lần nhấn mạnh xin Lưu quan tâm Việt Nam để hoàn tất chiến thắng một Việt Nam thống nhất chế độ Cộng sản. Tổng thống Lưu nói về tình hình và triển vọng của Trung Quốc. Phạm Văn Đồng khẳng định đã từng đề

cập đánh cướp miền Nam Việt Nam với Lưu Thiếu Kỳ khi ông theo chân đến thăm ngôi nhà gỗ đẹp của Hồ Chí Minh.

Tháng 5 năm 1965, Quân ủy Trung ương Trung Cộng (CPC) thành lập nhóm lãnh đạo chiến tranh Việt Nam, người đứng đầu quân đội Trung ương La Chí Tường. Cũng trong tháng năm này, sinh nhật Hồ Chí Minh tại Bắc Kinh. Lưu Thiếu Kỳ và các lãnh đạo trung ương đảng khăng khít bên Hồ chúc mừng thượng thọ. Chu Ân Lai và những người khác vẫn an Hồ Chí Minh một ngày dành cho ý nghĩa sinh nhật, được tổ chức chu đáo. Ngày 18 tháng 5, Chu Ân Lai, tham dự một bữa tiệc trưa với Hồ Chí Minh, cũng có Đặng Dĩnh Siêu (Yingchao), Vương Quang Mỹ (Wang Guangmei), đồng tham dự, mỗi người mang theo một em bé gái xinh đẹp. Mỗi bước chân của Hồ Chí Minh rạo rức với những đứa trẻ, Hồ hạnh phúc hôn v.v... Đặng Dĩnh Siêu (Yingchao) vui vẻ tình hữu nghị dâng hiến bình thường, toàn bộ bữa ăn trưa đầy niềm vui trong không khí gia đình. Sau khi ăn tối, Chu Ân Lai, Hồ Chí Minh cũng yêu cầu tham gia một chương trình sân khấu nhỏ xem biểu diễn múa. Vào cuối chương trình, Hồ Chí Minh đã lên sân khấu tặng hoa cho các diễn viên và chụp ảnh với tất cả mọi người. Nó chứa tất cả những sắp xếp do các nhà lãnh đạo Trung Quốc phục vụ cho Hồ Chí Minh là một sự thật.

Tuy nhiên, số phận của các cá nhân và vận mệnh của đất nước luôn liên quan chặt chẽ. Trong cuộc "Cách mạng Văn hóa", Lâm Bưu, "tứ nhân bang-Gang of Four" hai nhóm phản cách mạng giả mạo, Lưu Thiếu Kỳ đàn áp tàn bạo.

Ngày 11 tháng 6 năm 1966, Lưu Thiếu Kỳ, Chu Ân Lai, Đặng Tiểu Bình đã hội đàm với ông Hồ Chí Minh. Đây là lần cuối cùng của những người khác máu.

Ngày 03 tháng 9 năm 1969, Hồ Chí Minh đột ngột bệnh tim qua đời ở tuổi 79 năm. Ngày 12 tháng 11 cùng năm, Lưu Thiếu Kỳ chết oan ở tuổi 71 tuổi.

Hai gã Hồ và Lưu gặp nhau tại Quảng Châu, trong cuộc cách mạng Quốc tế vô sản, và hai người biết nhau qua mục tiêu chung trên những động cơ cách mạng không gọn gàng vô sản. Kết luận Lưu và Hồ giả mạo "tình đồng chí và tình anh em", theo cung cách quy ước của Mao, họ chưa bao giờ sống vô tư và thân thiện với người, họ để lại cho Đông Dương một chiến trường khắc nghiệt, họ bắt nhân phá sản giá trị sống của con người hiện tại và mai sau. Sự thật lịch sử không thể chối cãi tội ác của Hồ Chi Minh, đảng Cộng sản Việt Nam cũng không thể chạy trốn và dối trá trước lịch sử về Hồ Chí Minh chính thực một người Hán đầy đất nước Việt Nam rơi vào vực thẳm nô lệ Trung Cộng.

22/05/2015

Hết

Tham khảo:

[1] http://news.ifeng.com/history/phtv/wdzhx/detail_2014_03/31/35315975_0.shtml

[2] <http://www.chinaguoli.net/newslist.asp?id=566>

[3] <http://www.chinaguoli.net/newslist.asp?id=566>

23/05/2015

<http://danlambaovn.blogspot.com/2015/05/ho-chi-minh-mot-gian-iep-hoan-hao-ky-26.html>

Nguồn:

http://www.geocities.ws/xoathantuong/huynhtam/ht_MotGianDiepHoanHao.htm